

نهاية العالم

د نړۍ پای

ليکوال

د عربي نړۍ نامتو عالم

دكتور محمد بن عبد الرحمن (العرفي)

استاذ معاصر اديان ومذاهب ملك سعود يونيورستي رياض

ژباړن

مولوي نجم الرحمن فضلي (پکتيوال)

Download from: aghalibrary.com

کتاب پېژندنه

نوم: (نهایة العالم) د نړۍ پای

مؤلف: دکتور محمد بن عبد الرحمن (العريفي)

ژباړن: مولوي نجم الرحمن فضلي (پکتياوال)

کمپوز او ډيزاين: ژباړن په خپله

دويم چاپ: ۱۴۳۴ هـ مطابق ۲۰۱۳ ميلادي

د چاپ همکاران: حاجي علي احمد او حاجي جلک خان خدران

خپرندويه اداره: الفضل خپرندويه ټولنه

مسئول: مولوي نجم الرحمن فضلي (پکتياوال)

د ترلاسه کيدو ځايونه: مکتبه فاروقيه محله جنگی پېښور

مسئول مولوي عبد الباري (منيب) لغمانی (۰۳۰۰۹۰۰۷۵۵۰)

مدرسه عمريه ټل بجلي گهر کيمپ: مولوي شرف الدين (نقره کار)

(۰۳۰۱۸۹۹۶۵۱۶)

روحاني بابا کتاب پلورنځی پکتيا گردیز خوست لين د جامع

جومات ترڅنگ: گرځنده اړیکې شميره: (۰۷۷۵۹۴۷۷۶۴)

انصاف کتاب پلورنځی اسحاق زی مارکیټ لاندنی پور جلال اباد

اړیکې شميرې ۰۷۹ - ۴۰۰۴۰۲۹ ----- ۶۷۶۴۴۷۰ - ۰۷۷

فريديه کتب خانه خوست دوسرکه بازار (مسئول مولوي علاء الدين

مطمئن) گرځنده شميره ۰۷۷۶۲۶۳۵۸۹

توجه: د چاپ او ترجمې هر ډول حقوق يې له خپرندويه ټولنې سره خوندي دي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

- ۱.....مقدمه
- ۳.....مننه
- ۴.....د قیامت نښانو په باره کې د تالیف مقصد
- ۸.....د قیامت نښانو په باره کې بنیادي اصول
- ۱۳.....خلکو ته د هغوی له ذهن سره برابري خبرې وکړی
- د قیامت نښانو په نصوصو کې په مخته راغلیو واقعاتو باندې د
- ۱۴.....تطبیق قواعد
- ۲۲.....د اشرط الساعة: معنا او مفهوم
- ۲۳.....د قیامت نښانو ډولونه
- //.....اول قسم
- //.....دویم قسم
- ۲۵.....علامات صغری
- //.....لومړنی قسم: هغه نښانې کومې چې واقع شوې دي
- //.....(۱) زمونږ د خواږه پیغمبر حضرت محمد ﷺ بعثت
- (۲) د رسول الله ﷺ وفات
- (۳) د سپوږمۍ دوه ټوټې کیدل
- (۴) د صحابه کرامو ﷺ د دور ختمیدل
- (۵) د بیت المقدس فتح
- (۶) د میگو په قعاص مرض د خلکو په کثرت سره مړه کیدل
- (۷) په انواعو او اقسامو سره د فتنو ظهور
- (۸) د سیلائت چینلونو ډیروالی
- (۹) د نبی کریم ﷺ د جنگ سفین په باره کې پېشنګوټي
- (۱۰) د خوارجو ظهور

- (۱۱) د دروغړنو مدعيانو ظهور.
- (۱۲) د امن او خوشحالي کثرت.
- (۱۳) د حجاز له علاقې څخه د يوه لوی اور ظهور.
- (۱۴) له ترکو سره جنگ.
- (۱۵) د دورو وهونکو ظالمو واکمنو ظهور.
- (۱۶) د قتل او خونريزي کثرت.
- (۱۷) د ديانتداري خاتمه.
- (۱۸) د پخوانيو امتونو د طريقو پيروي. د غلام له خپلې بادارې څخه پيدا کيدل.
- (۱۹) د غلام له خپلې بادارې څخه پيدا کيدل.
- (۲۰) د داسې ښځو ظاهريدل کومې به چې د جامو له اغوستلو سره بيا هم لغړې وي.
- (۲۱) لوڅ اوسيدل، لغړ بدن، د بزو او ميگو خرونکيو تر مينځ د لوړو عمارتونو په جوړولو کې مقابله کول.
- (۲۲) خاص خاص خلکو ته سلام کول.
- (۲۳) د تجارت ډير پر مخ تگ.
- (۲۴) له ميره سره په تجارت کې د ښځې شراکت.
- (۲۵) د ځينې تجارانو په ټول مارکيت تسلط.
- (۲۶) د دروغو گواهي.
- (۲۷) د رښتوني گواهي پتيدل.
- (۲۸) د جهالت خپريدل.
- (۲۹) د نويو مرضونو او بخل کثرت.

- (۳۰) د صله رحمې له منځه تلل.
- (۳۱) له همسايه سره بد سلوک.
- (۳۲) د بې حيايي او فحاشي عام کيدل.
- (۳۳) امانتدار ته خاين وئيل او بد دياننو ته د منصوبونو ورسپارل.
- (۳۴) د معززو خلکو وفات او د رذيلو خلکو کثرت.
- (۳۵) د مال په حلالوالي او حراموالي کې بې پروايي.
- (۳۶) د فې مال په اغنياؤ او رؤساؤ کې تقسيميدل.
- (۳۷) امانت غنيمت بلل.
- (۳۸) په خوشحاله زړه د زکاة نه ورکول.
- (۳۹) د غيرالله لپاره د علم زده کړه.
- (۴۰) د بنځې تابعداري او د مور نافرمانۍ.
- (۴۱) د دوستانو نږدې کول او د مور پلار ليرې کول.
- (۴۲) په مساجدو کې د آوازونو پورته کيدل.
- (۴۳) د قبيلو قيادت د فسادو او فجارو لاس ته ورتلل.
- (۴۴) کم اصله خلک د قوم سردار جوړيدل.
- (۴۵) د يوه انسان عزت يواځې د هغه له شر څخه د ځان ساتلو لپاره کول.
- (۴۶) زنا حلال بلل.
- (۴۷) نارينه ؤ ته د ورينېمو استعمال حلال بلل.
- (۴۸) شرابو ته حلال وئيل.
- (۴۹) د سندرو او د موسيقي د آلاتو استعمال جائز بلل.
- (۵۰) په خلکو کې د مرگ تمنا.

(۵۱) د داسې حالاتو پيدا كيدل چې يو كس به سهار مؤمن وي او ماښام كافر.

(۵۲) په مساجدو كې د نقش او نگار كثر او په هغه فخر كول.

(۵۳) د كورونو بې ځايه ښايست او آرايش.

(۵۴) د آسماني تندرونو كثر.

(۵۵) د كتابت كثر او اشاعت.

(۵۶) په دروغ ونيلو سره د مال گټل او په تكليفې خبرو باندې فخر كول.

(۵۷) له قرآن څخه پرته د نورو كتابونو په كثر سره خپرېدل او ترويج.

(۵۸) د قاريانو كثر. د علماؤ او فقهاؤ قلت.

(۵۹) له كم عمرو څخه د علم زده كړه.

(۶۰) د يو ناڅاپه مرگونو زياتيدل.

(۶۱) د بې وقوفو حكومت.

(۶۲) د زماني نږدې كيدل.

(۶۳) د خلكو د ترجماني په منصب د كم عقلو كاميابيدل.

(۶۴) له كم اصله خلكو سره د دولت كثر.

(۶۵) له مساجدو څخه گزرگه جوړول.

(۶۶) د مهر مقدار اول ډير زيات او بيا ډير كميدل.

(۶۷) د آسونو په قيمت كې اول ډير اضافه والى او بيا ډير كم والى راتلل.

(۶۸) د تجارتي مراکزو تر مينځ د فاصلي كم والى.

(۶۹) د عالمي قومونو لخوا په اسلامي امت حمله كول.

(۷۰) د لمانځه له امامت څخه ځان ساتل.

(۷۱) د مؤمن د خوبونو رښتيا ثابت كيدل.

(۷۲) د دروغو ډيرو والى.

- (۷۳) د خلکو په مینځ کې د نفرت پیدا کیدل.
- (۷۴) د زلزلو ډیروالی.
- (۷۵) د بنځو ډیروالی.
- (۷۶) د سړیو کمیدل.
- (۷۷) د فحاشي او عریانې عام کیدل او په ښکاره یې ارتکاب.
- (۷۸) د قرآن مجید په تلاوت اجرت اخیستل.
- (۷۹) په خلکو کې غټوالی عام کیدل.
- (۸۰) بې له غوښتنې گواهي ته د خلکو تیاریدل.
- (۸۱) د داسې خلکو ظاهریدل کوم به چې نذرونه مني مگر هغه به نه پوره کوي.
- (۸۲) د طاقتورو لخوا د کمزورو خوړل.
- (۸۳) د الله تعالی له لوري په نازل شوي شریعت باندې د فیصلو نه کول.
- (۸۴) د رومیانو ډیروالی او د عربو کموالی.
- دویم قسم: هغه نښانې کومې چې تر دا مهاله نه دي ښکاره شوې ۲۸
- (۸۵) له خلکو سره د مال ډیروالی.
- (۸۶) په زمکه کې خښې شوې خزانې د باندې راغورځول.
- (۸۷) د خلکو د شکلونو مسخ کیدل.
- (۸۸) په ځینې ځایونو کې د زمکې چاودل.
- (۸۹) په ځینې خلکو باندې د کابو باران ورديدل.
- (۹۰) د داسې باران ورديدل له کوم څخه به چې هیڅ د خټو او ډبرو کوم کور یې پاتې نشي.
- (۹۱) له آسمان څخه به باران راوړیږي. مگر په هغه سره به نباتات نه راپورته کیږي.
- (۹۲) د داسې فتنې ظهور کومه به چې ټول عرب هلاک کړي.

خ

- (۹۳) د مسلمانانو د مرستې لپاره د ونو خبرې کول.
- (۹۴) د مسلمانانو د نصرت لپاره د تیږو (ډبرو) خبرې کول.
- (۹۵) د مسلمانانو له یهودیانو سره جنگ کول.
- (۹۶) د فرات سیند له مینځ څخه د سرو زرو د غره ظاهریدل.
- (۹۷) کوم انسان چې فسق او فجور نه کوي هغه به عاجز بلل کیږي.
- (۹۸) په جزیره العرب کې دوباره د فصلونو او د نهرونو پیدا کیدل.
- (۹۹) د محبت فتني ظهور.
- (۱۰۰) د خوشحالي فتني ظهور.
- (۱۰۱) د توري او پندې فتني ظهور.
- (۱۰۲) د داسې زمانې راتلل په کومه کې به چې یوه سجده له دنیا او په دنیا کې له ټولو خزانو څخه بهتره وي.
- (۱۰۳) د اولې شپې میاشت به د معمول خلاف لویه تر سترگو کیږي.
- (۱۰۴) د شام په لور د هجرت ډیروالی.
- (۱۰۵) د مسلمانانو او رومیانو تر مینځ د یوه لوی جنگ بریا کیدل.
- (۱۰۶) د قسطنطنیه دوباره فتح کیدل.
- (۱۰۷) د میراث مال په ورته ۱۱ کې نه تقسیمول.
- (۱۰۸) د خلکو په مال غنیمت سره نه خوشحالیدل.
- (۱۰۹) د پخوانیو اسلحو او سورلیو لور ته د خلکو بیرته راتګ.
- (۱۱۰) د بیت المقدس په ابادي کې اضافه والی راتلل.
- (۱۱۱) د مدینې بې ابادي او هغه له اوسیدونکو او ډاډرینو څخه تشه پاتې کیدل.
- (۱۱۲) مدینه به د شریرو خلکو داسې ایستنه کوي لکه آهنګر چې له کوزې زنگ لیرې کوي.
- (۱۱۳) د غرونو له خپل ځای څخه بې ځایه کیدل.

- (۱۱۴) له قحطان څخه د يوه سړي ظهور د کوم به چې خلک اطاعت کوي
- (۱۱۵) د جهجاه نامي يوه سړي ظهور
- (۱۱۶) د درندگانو او جماداتو خبرې کول
- (۱۱۷) د دورې خبرې کول
- (۱۱۸) د پيزار د تسمو خبرې کول
- (۱۱۹) په کورونو کې د ظروفو خبرې کول. يعنې د کور څښتن ته به د کور حال وايي
- (۱۲۰) له قيامت څخه د مخه د اسلام له دنيا څخه ورکيدل
- (۱۲۱) له صحائفو او د فاريانو له سينو څخه د قرآن مجيد پورته تلل
- (۱۲۲) په بيت الله باندې حمله کونکې ټول لښکر په زمکه کې ننوتل
- (۱۲۳) د حج پريښودل
- (۱۲۴) د ځينې قبائلي عربو لخوا دوباره د بت پرستي اختيارول
- (۱۲۵) د قریش قبيلې په مکمل ډول له منځه تلل
- (۱۲۶) د حبشې د يوه کس په لاس د کعبې وړانيدل
- (۱۲۷) د مؤمنو روحونو د قبضولو لپاره د پاکې هوا چلیدل
- (۱۲۸) د مکې په ښار کې د لوړو عمارتونو دريدل
- (۱۲۹) د امت د آخري زمانې خلکو لخوا په لومړنيو باندې لعنت کول
- (۱۳۰) د نويو نويو سپرليو ايجاد
- (۱۳۱) د امام مهدي تشریف راوړل

علامات صغرى ۳۱

د قيامت وړې نښانې ۳۲

ضروري خبر ۳۲

(۱) زمونږ د خواږه پيغمبر ﷺ بعثت

(۲) د رسول الله ﷺ وفات ۳۳

- ۳۴..... د سپوږمۍ دوه ټوټې کیدل
- ۳۵..... د صحابه کرامو ﷺ له دنیا څخه تلل
- ۳۶..... د بیت المقدس فتح
- ۳۷..... د میگو په قعاص مرض د خلکو په کثرت سره مرګ
- ۳۸..... په انواعو او اقسامو سره د فتنو ظهور
- ۴۰..... د ستلايت چينلونو ډيروالی
- ۴۱..... د رسول الله ﷺ د جنگ سپين په باره کې پيشنگوئي
- ۴۲..... تنبيه
- ۴۳..... د خوارجو ظهور
- ۴۴..... د هغوی عقايد
- ۴۴..... د خوارجو د ظهور اغاز
- ۴۵..... مناظره
- ۵۱..... د دروغژنو مدعیانو د نبوت ظهور
- ۵۸..... یوه پوښتنه
- ځواب
- ۵۹..... د امن او خوشحالي کثرت
- ۶۰..... له حجاز څخه د یوه لوی اور ظهور
- ۶۳..... له ترکو سره جنگ
- ۶۴..... د دورو ورونکو ظالمو واکمنو ظهور
- ۶۵..... د قتل او خونريزي زیاتوالی
- ۶۶..... له انساني زړونو څخه د دیانتداري ورکیدل
- ۶۸..... د پخوانیو امتونو د طریقو پیروي
- ۷۰..... له مینځې څخه د خپل مالک زیریدل
- د اغوستل شویو کالیو باوجود د لوڅو ښځو ظهور

- (۲۱) لوڅوالی. د لوڅو میگو څرونکو خلکو لخوا د لوړو بلښگونو جوړول ۷۲
- (۲۲) خاص خاص خلکو ته اسلام کول ۷۴
- (۲۳)، (۲۴)، (۲۵) د تجارت ډیروالی. له میره سره په تجارت کې د ښځې شراکت او د ځینو تجارانو په مارکیټ باندې قبضه ۷۵
- (۲۶) د دروغو گواهي ۷۷
- (۲۷) د رښتونې گواهي پټول ۷۹
- (۲۸) د جهالت په کثرت سره خپریدل ۸۰
- (۲۹)، (۳۰)، (۳۱) د لالچ او کنجوسي زیاتوالی. قطع صله رحمې او له همسایه سره بد چلند ۸۲
- (۳۲) د فحاشي عام کیدل ۸۴
- (۳۳) امانتدار ته ځاین او ځاین ته امانتدار ویل //
- (۳۴) د ښو خلکو پنا کیدل او د بدو خلکو ښکاره کیدل ۸۵
- (۳۵) د مال په حلالوالي او حراموالي کې بې پروايي ۸۶
- (۳۶) په مال فی کې د خوښې تقسیم ۸۸
- (۳۷) د امانت مال غنیمت بلل ۸۹
- (۳۸) د ښځې فرمانبرداری او د مور نا فرماني ۸۹
- (۳۹) په نه زړه د زکاة نه ورکول ۹۰
- (۴۰) د غیر الله لپاره د علم زده کول //
- (۴۱) له دوستانو سره نږدیوالی او له مور پلار څخه لیرې والی ۹۱
- (۴۲) په مساجدو کې د آوازونو پورته کیدل ۹۲
- (۴۳) د قبایلو قیادت به د فاسقانو په لاس کې شي //
- (۴۴) تر ټولو رزیل سړی به د قوم مشر شي //

- (۴۵) د یوه انسان له شر څخه د ځان ساتلو په خاطر به د هغه عزت کيږي ۹۳
- (۴۶)، (۴۷)، (۴۸)، (۴۹) زنا، ورینسم، شراب او د موسیقي آلات حلال گڼل ۹۴
- (۵۰) خلک به د مرگ غوښتنه کوي ۹۷
- (۵۱) داسې وخت به راشي چې یو سړی به سهار مسلمان وي او ماښام کافر ۹۸
- (۵۲) د مساجدو ارایش (ډول سینگار) او پر هغه فخر کول ۱۰۰
- (۵۳) د کورونو تزئین او آرایش ۱۰۲
- (۵۴) په کثرت سره د تندرونو غورځیدل ۱۰۴
- (۵۵) د کتابت کثرت او اشاعت ۱۰۴
- (۵۶) په ژبه مال گټل او په خبرو باندې فخر کول ۱۰۶
- (۵۷) له قرآن څخه پرته د نورو کتابونو په کثرت سره خپرول ۱۰۷
- (۵۸) د قاریانو ډیروالی، د علماؤ او فقهاؤ کموالی ۱۰۸
- (۵۹) له کم علمه (وړو) خلکو څخه د علم حاصلول ۱۱۰
- (۶۰) د ناڅاپي مرگونو ډیروالی ۱۱۲
- (۶۱) د بې وقوفو واکمني ۱۱۳
- (۶۲) زمانې به نږدې شي ۱۱۵
- (۶۳) د زمانې په نږدېوالي کې د علماء کرامو اقوال ۱۱۶
- (۶۴) کم عقل خلک به د نورو ترجماني کوي ۱۱۷
- (۶۵) احمق او جاهل به له ټولو زیات خوشحال وي ۱۱۸
- (۶۶) مساجد (جوماتونه) به د لارو په څیر استعمالیږي ۱۱۹
- (۶۶)، (۶۷) په حق مهر او د آسونو په قیمت کې به ډیر زیاتوالی او بیا به ډیر کم والی راشي ۱۲۰

- (۶۸) د بازارونو نږدېوالی ۱۱
- (۶۹) د عالمي قومونو لخوا په اسلامي امت يرغل ۱۲۲
- (۷۰) خلک به د امامت له کولو تېښته کوي ۱۲۴
- (۷۱) د مؤمن خوب رېښتيا کيدل ۱۲۶
- (۷۲) د دروغو ډيروالی ۱۲۹
- (۷۳) د زلزلو کثرت (ډيروالی) ۱۳۰
- (۷۴) د خلکو له يوه بل سره نه پيژندگلوي ۱۳۱
- (۷۵)، (۷۶) د ښځو کثرت (زياتوالی)، او د نارينه وقل (کموالی) ۱۳۲
- (۷۷) د فحاشي او عريانې ظهور او په ښکاره يې ارتکاب ۱۳۳
- (۷۸) د قرآن مجيد په تلاوت باندې اجرت اخيستل ۱۳۵
- (۷۹) په خلکو کې د غټوالي زياتيدل ۱۳۶
- (۸۰)، (۸۱) د داسې خلکو ظهور کوم به چې له غوښتلو پرته گواهي ورکوي او نذرونه به نه پوره کوي ۱۳۷
- (۸۲) طاقتور به کمزوري خوري ۱۳۸
- (۸۳) د الله تعالی له لوري په رالېږل شوي شريعت د فيصلو نه کول ۱۱
- (۸۴) د روميانو ډيروالی او د عربو کموالی ۱۳۹
- (۸۵) له خلکو سره د مال او دولت ډيروالی ۱۴۱
- (۸۶) زمکه به خپلې خزانې د باندې راوغورځوي ۱۴۳
- (۸۷)، (۸۸)، (۸۹) د مسخ، خسف او قذف ښکاره کيدل ۱۴۴
- (۹۰) داسې باران له کوم څخه به چې هيڅ د خټو او ډبرو کور بچ پاتې نشي ۱۴۷
- (۹۱) له آسمان څخه به باران راوريږي. مگر په هغه سره به پيداوار نه کيږي ۱۴۸
- (۹۲) داسې فتنه کومه به چې عام عرب هلاک کړي ۱۱

- (۹۳)، (۹۴)، (۹۵) د مسلمانانو د نصرت لپاره د ونو او ډبرو خبرې کول او د مسلمانانو له يهودو سره جنگ کول ۱۵۰
- (۹۶) د فرات له سيند څخه د سرو زرو د غره ښکاره کيدل ۱۵۲
- (۹۷) کوم انسان چې فسق او فجور نه کوي هغه به عاجز گڼل کيږي ۵۳
- (۹۸) په جزيرة العرب کې د مالچر او نهرونو ظهور (ښکاره کيدل) ۱۵۵
- (۹۹)، (۱۰۰)، (۱۰۱) د جنگ او جدال فتنې. د خوشحالي او پراخي فتنې او د يوې تورې فتنې ظهور (ښکاره کيدل) ۱۵۷
- (۱۰۲) داسې زمانه په کومه کې به چې يوه سجده له دنيا او د دنيا له ټولو خزانو بهتره وي ۱۶۲
- (۱۰۳) د لومړۍ شپې سپوږمۍ به غټه تر سترگو کيږي ۱۶۴
- (۱۰۴) د ټولو خلکو د شام لور ته هجرت کول //
- (۱۰۵)، (۱۰۶) د مسلمانانو او روميانو تر مينځ يو لوی جنگ او د قسطنطنيه فتح ۱۶۶
- (۱۰۷)، (۱۰۸) ميراث به نه تقسيميږي او خلک به د غنيمت مال ته نه خوشحاليږي ۱۷۴
- (۱۰۹) د خلکو پخوانيو اسلحو او سورليو ته بيرته راتگ //
- (۱۱۰)، (۱۱۱) د بيت المقدس ابادي. د مدينې منورې بربادي او د هغې له اوسيدونکو او زيارت کونکو څخه خالي والی ۱۷۵
- (۱۱۲) مدينه به شريړ خلک داسې وباسي لکه يو آهنگر چې له کوزې زنگ ليري کوي ۱۷۷
- (۱۱۳) د غرونو له خپل ځای څخه بې ځايه کيدل ۱۸۰
- (۱۱۴) د يوه قحطاني ظهور د کوم به چې خلک اطاعت کوي ۱۸۱
- (۱۱۵) د جهجاه نامي يوه سړي ظهور (ښکاره کيدل) ۱۸۲

- ۱۱۶، ۱۱۷، ۱۱۸، ۱۱۹، د درنده گانو. جماداتو، دورو او د پيزار د
 تسمو خبرې كول. د ظروفو لخوا د كور څښتن ته د كور ځال ويل//
 ۱۲۰، ۱۲۱، له قيامت څخه د مخه له دنيا څخه د اسلام وركيدل. د قرآن
 مجيد له مصاحفو او سينو څخه پورته كيدل ۱۸۶
 ۱۲۲، په بيت الله باندې د حمله كونكي لښكر په زمكه كې ننوتل ۱۸۸
 ۱۲۳، د بيت الله حج به معطل كړي شي ۱۹۱
 ۱۲۴، ځينې قبائلي عرب به دوباره د بتانو عبادت شروع كړي ۱۹۲
 ۱۲۵، د قریش قبيلې په مكمل ډول ختميدل ۱۹۳
 ۱۲۶، د حبشې د يوه كس په لاس د كعبې بربادي ۱۹۴
 يو اشكال ۱۹۵
 پوښتنه ۱۹۶
 // ځواب
 ۱۲۷، د مؤمنانو د ارواحو قبضولو لپاره د پاكي هوا چلیدل ۱۹۸
 ۱۲۸، په مکه كې لوړو عمارتونه ۱۹۹
 ۱۲۹، د امت د آخيري خلكو په مخكنيو خلكو لعنت كول ۲۰۰
 // ۱۳۰، نوې سپرلۍ موټرې
 ۱۳۱، د امام مهدي ظهور ۲۰۱
 ۲۰۲، نوم او نسب
 ۲۰۳، د مهدي د ظهور سبب
 // ۲۰۴، د مهدي صفات
 ۲۰۵، د حضرت حسن بن علي له نسل څخه د مهدي په كيدلو كې
 ۲۰۶، حكمت
 ۲۰۷، د مهدي د واكمنۍ موده
 // ۲۰۸، د مهدي ظهور به له كوم لوري وي؟

- ❁ د مهدي د ظهور وخت //
- ❁ د حديث تشریح ۲۰۶
- ❁ يوه پوښتنه او د هغې ځواب ۲۰۷
- ❁ ځواب //
- ❁ د مهدي په باره کې وارد احاديث ۲۰۹
- ❁ اول قسم //
- ❁ دويم قسم //
- ❁ هغه حديثونه کوم چې د مهدي په باره کې احتمالي دي ۲۱۶
- ❁ فايده ۲۲۰
- ❁ د مهدي په دعوه کوونکو باندې يو نظر ۲۲۳
- ❁ د مهدي له دعوه دارانو سره د معاملي قواعد او ضوابط ۲۲۸
- ❁ پوښتنه ۲۲۹
- ❁ ځواب //
- ❁ له مهدي څخه د منکرينو دلائل ۲۳۳
- ❁ ځواب ۲۳۴
- ❁ ځواب //
- ❁ د دغې موضوع آخيري خبر ۲۳۵
- ❁ **علامات کبری** ۲۳۷
- ❁ (د قيامت غټې نښانې) //
- ❁ تمهيد //
- ❁ د مسيح د جال ظهور ۲۳۹
- ❁ د جال څوک دی؟ //
- ❁ د جال په باره کې معلومات لړل ضروري دي //
- ❁ د هغه نوم مسيح د جال ولې دی؟ ۲۴۰

- ❁ د دجال دعوه به څه وي؟ //
- ❁ د ابن صياد قيصه ٢٤١
- ❁ د ابن صياد په باره کې سم موقف ٢٤٥
- ❁ په قرآن کریم کې د دجال په نه ذکر کولو کې حکمت //
- ❁ له ټولو لويه فتنه ٢٤٨
- ❁ د دجال له راوتو د مخه راتلونکي واقعات ٢٤٩
- ❁ د دجال له راوتو د مخه مخته راتلونکي څو نور واقعات ٢٥٢
- ❁ يو څه اضافه واقعات ٢٥٣
- ❁ د دجال جسماني نښې //
- ❁ د دجال د ظاهريدلو ځای ٢٥٤
- ❁ د جساسه قيصه او دجال ٢٥٥
- ❁ د برمودا مثلث حقيقت او د هغه له مسيح دجال سره تعلق ٢٥٩
- ❁ جغرافيايي موقعيت //
- ❁ په جزائر برمودا کې د مزاحمت ځايونه ٢٦٠
- ❁ په جزائر برمودا کې د ورکيدا اغاز //
- ❁ د طيارو د ورکيدا واقعات ٢٦١
- ❁ د دجال له خروج څخه د مخه راتلونکي واقعات ٢٦٢
- ❁ د عربو قلت //
- ❁ سخت جنگ او د قسطنطنيه فتح ٢٦٣
- ❁ فتوحات //
- ❁ د باران او پيدا وار ورکيدل ٢٦٤
- ❁ د ديرشو دجالانو او کذابو خروج ٢٦٦
- ❁ دجال څنگه ظاهريږي؟ //
- ❁ د هغه د خروج سبب ٢٦٧

- ❖ پر زمکه د هغه رفتار //
- ❖ هغه ځايونه چيرته چې د جال راځي ۲۶۸
- ❖ د د جال فتنې ۲۷۲
- ❖ اور او اوبه //
- ❖ په جماداتو او حيواناتو باندې اثر ۲۷۳
- ❖ يوه بله فتنه ۲۷۴
- ❖ يوه بله فتنه //
- ❖ د د جال په سلسله کې يو شمير غلطې عقيدې //
- ❖ د د جال پيروان ۲۷۵
- ❖ يهود //
- ❖ يوه پوښتنه ۲۷۶
- ❖ ځواب //
- ❖ کفار او منافقين ۲۷۷
- ❖ جاهل کوچی ۲۷۸
- ❖ هغه خلک د کومو مخونه به چې د گردو ډالونو په څير وي //
- ❖ ښځې ۲۷۹
- ❖ د د جال د اوسيدو موده //
- ❖ د د جال له فتنې څخه نجات څنگه کيدای شي؟ ۲۸۰
- ❖ له هغه څخه ليرې اوسيدل //
- ❖ له الله تعالى څخه مرسته غوښتل ۲۸۱
- ❖ د الله تعالى د اسماء او صفاتو علم حاصل //
- ❖ د سورت کهف د اولنيو لسو اياتونو تلاوت //
- ❖ د ټول سورت کهف تلاوت ۲۸۴
- ❖ د لمانځه په اخير کې د د جال له فتنې څخه پناه غوښتل //

- ❖ د شریعت په علم ځان مسلح کول ۲۸۵
- ❖ له دجال سره د جنگ کولو لپاره دې اهل ایمان تیاری وکړي ۲۸۸
- ❖ له دجال سره د مخامخ کیدلو په صورت کې مسلمان ته څه کول پکار دي ۲۸۹
- ❖ په شام کې د دجال وژل ۲۹۰
- ❖ د دجال مرگ به د حضرت عیسیٰ ابن مریم عليه السلام د لاسه وي //
- ❖ د دجال په مقابله کې تر ټولو ډیر سخت خلک ۲۹۳
- ❖ له خروج دجال څخه انکار کوونکي //
- ❖ شیخ محمد عبده ۲۹۴
- ❖ محمد فهیم ابو عیبه //
- ❖ د دجال متعلق آخيري پنځه مسئلې ۲۹۵
- ❖ **د حضرت عیسیٰ عليه السلام نزول** ۲۹۹
- ❖ د عیسیٰ عليه السلام پیدایښت ۳۰۵
- ❖ عیسیٰ عليه السلام په غیر کې خبرې کولې ۳۰۷
- ❖ عیسیٰ عليه السلام د حضرت محمد صلي الله عليه وسلم په باره کې زیږی ورکړی ۳۱۰
- ❖ د حضرت عیسیٰ عليه السلام آسمان ته پورته کیدل ۳۱۲
- ❖ د مسیح وجه تسمیه ۳۱۵
- ❖ یهودو حضرت عیسیٰ عليه السلام نه دی وژلی //
- ❖ یوه پوښتنه ۳۱۸
- ❖ ځواب //
- ❖ د عیسیٰ عليه السلام د نزول په باره کې دلایل //
- ❖ له قرآن کریم څخه دلایل ۳۱۹
- ❖ له سنت څخه دلایل ۳۲۲
- ❖ د حدیث د معنا گانو بیان ۳۲۴

- ❖ د خنزیر په باره کې اسلامي لارښودنې ۳۲۵
- ❖ د خنزیر په باره کې یهودي لارښودنې ۳۲۶
- ❖ د خنزیر په باره کې عیسوي لارښودنې //
- ❖ د حضرت عیسیٰ ﷺ د نزول حدیثونه متواتر دي ۳۳۰
- ❖ یوه پوښتنه ۳۳۱
- ❖ ځواب ۳۳۳
- ❖ د امام سفاریني قول //
- ❖ نواب صدیق حسن خان ویلي //
- ❖ شیخ احمد شاکر لیکلي //
- ❖ شیخ محمد ناصر الدین الباني بیان کوي ۳۳۳
- ❖ پوښتنه //
- ❖ ځواب //
- ❖ د عیسیٰ ﷺ د نزول په باره کې د عیسایانو عقیدې ۳۳۴
- ❖ اهل کتاب د دوو مسیحیانو په اثبات باندې متفق دي ۳۳۵
- ❖ حضرت عیسیٰ ﷺ به په کومو حالاتو کې نازلیري؟ //
- ❖ عیسیٰ ﷺ به څنگه او چیرته نازلیري؟ ۳۳۸
- ❖ یو اشکال ۳۴۱
- ❖ ځواب //
- ❖ د حضرت عیسیٰ ﷺ کار او دهغه د دور واقعات ۳۴۲
- ❖ د حضرت عیسیٰ ﷺ د ملگریو مقام ۳۴۵
- ❖ په ټولو انبیاء ﷺ کې یواځې د عیسیٰ ﷺ په نازلیدو کې حکمت //
- ❖ زمونږ نبي حضرت محمد ﷺ مونږ ته حکم کړی چې مونږ عیسیٰ ﷺ ته دهغه ﷺ سلام ورسوو ۳۴۸

- ❁ له را نازلیدو وروسته به عیسی ﷺ خومره موده په زمکه کې
وي ۳۴۹
- ❁ حضرت عیسی ﷺ به حج کوي ۳۵۰
- ❁ د یاجوج ماجوج را وتل ۳۵۱
- ❁ ضروري خبره //
- ❁ په یاجوج ماجوج باندې د جوړ شوي دیوال قیصه ۳۵۲
- ❁ یاجوج ماجوج څوک دي؟ ۳۵۵
- ❁ د هغوی جسماني کیفیت ۳۵۷
- ❁ هغوی دیوال څنگه سوري کوي؟ ۳۵۸
- ❁ له دې حدیث څخه درې خبرې ثابتیږي ۳۵۹
- ❁ د یاجوج ماجوج په باره کې قرآني آیاتونه ۳۶۰
- ❁ احادیث مبارکه ۳۶۲
- ❁ د یاجوج ماجوج په باره کې وارد یو ضعیف حدیث ۳۶۹
- ❁ د یاجوج ماجوج هلاکت ۳۷۰
- ❁ له یاجوج ماجوج وروسته به هېڅ کوم جنگ نه وي ۳۷۳
- ❁ له یاجوج ماجوج وروسته به حج باقي وي ۳۷۴
- ❁ د یاجوج ماجوج لپاره د ذوالقرنین لخوا جوړ شوی دیوال څوک
لیدلای شي؟ یا یې د چا لپاره لیدل ممکن دي؟ //
- ❁ آیا د سد ذوالقرنین د چین له دیوال سره څه تعلق شته؟ ۳۷۶
- ❁ مصنوعي سپوږمکی یاجوج ماجوج ولې نشي لیدلای؟ ۳۷۷
- ❁ آخيري خبر ۳۷۹

❖ آیا په مسلمانانو باندې د یاجوج ماجوج په مقابل کې جنگ فرض

دی؟ //

❖ ځواب //

❖ خسف ۳۸۱

❖ په زمکه کې د ننوتلو درې ښې //

❖ د خسف په باره کې وارد احادیث //

❖ داسې حدیثونه په کومو کې چې په زمکه کې د ننوتو د واقعاتو

ذکر راغلی کوم چې د گناهونو د سزا په ډول دي ۳۸۲

❖ خلاصه ۳۸۵

❖ د دود پورته کیدل //

❖ په آیت کې د ذکر شوي دځان په باره کې د علماؤ دوه قولونه ۳۸۶

❖ د دځان (دود) په باره کې وارد احادیث ۳۸۹

❖ خروج دابه ۳۹۱

❖ (د عجیب الخلق خناور را وتل) //

❖ د دابه ذکر په قرآن مجید کې //

❖ لیکن مونږ چې د هغې کوم صفات پیژنو هغه دا دي ۳۹۲

❖ هغه به له کوم ځای څخه راووځي؟ //

❖ دابه به څه کوي؟ //

❖ هغه به خلک په اور سره داغي ۳۹۳

❖ له مغرب څخه د لمر راختل ۳۹۵

❖ د لمر له مغرب څخه د راختو ذکر په قرآن کې //

❖ د لمر له مغرب څخه د راختو په باره کې احادیث ۳۹۶

❖ یو اشکال او د هغه ازاله ۳۹۸

❖ د قيامت له نښانو مخکې مخکې د نیکو اعمالو کولو حکم ۳۹

اور: کوم به چې خلک د میدان حشر لوري ته بیایي ۴۰.۱

❖ د دغه اور په باره کې وارد احادیث //

❖ یو اشکال او د هغه ازاله ۴۰.۳

❖ تنبیہ ۴۰.۴

❖ اور به خلک څنگه را پورته کړي //

❖ خاتمه ۴۰.۶

مقدمه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيد الانبياء والمرسلين، نبينا محمد وعلى آله وصحبه اجمعين، افضل الصلوة وازكى التسليم، اما بعد:

په موجوده عصر کې وچ او لامده ټول سره ګډ دي او نوبت تر دې رسيدلای چې په کتابونو او اتير نيټ باندې محض وهم، گمان او له اندازې څخه د مستقبل هغه واقعات بيانېږي د کومو بنياد چې په هغو آيتونو او حديثونو باندې دی، په کومو کې چې د مستقبل هغو واقعاتو ته اشاره شوې کوم چې له قيامت سره تعلق لري.

خومره چې د اسلام او اسلامي ملت په مشکلاتو کې زياتوالی راځي، په هماغه انداز خلک له همدې نا خوښو حالاتو څخه د وتلو ليارې لټوي، کله د ظهور مهدي خبرې اوريدل کېږي، کله د يهودو او نصاری و په مقابل کې د هغه لوی جنگ خبرې کېږي د کوم ذکر چې په احاديثو کې راغلی او کله داسې خبرې کېږي چې په مشرق يا مغرب کې يو شمير خلک په زمکه کې غرق شوي او وغيره.

يو څه موده د مخه اتفاقي يوه افريقايي هيواد ته ولاړم نو ما وليدل چې هلته يو سړی را ښکاره شوی کوم چې دعوه کړې وه چې دی مسيح عیسی ابن مریم عليه السلام دی او له اسمان څخه را نازل شوی.

ما په هغو حالاتو کې ضرور دا سوچ وکړ چې د قيامت د نښانو سم تعبير او تشریح وشي او خلک د هغه له رښتوني معنا او مفهوم څخه خبر کړل شي، ستاسو سترگو ته غوړيدلی کتاب په همدې منظور وړاندې کېږي.

زه د هغو حضراتو شکريه اداء کول ضروري گڼم کومو چې دا کتاب چاپ ته له تلو د مخه په پوره توجه سره مطالعه کړ او په خپلو قيمتي

ملاحظاتو او رایو سره یې ونازاوه، د همدغو حضراتو علماء کرامو په سر کې ډاکټر سلمان بن فهد العوده، شیخ ډاکټر عبد العزيز آل عبد الطیف، محدث عصر عبد العزيز الطریفی حفظه الله او ځینې نور شامل دي، د دې ټولو شخصیاتو له ما سره شفقت او نیکه تگلاره د هیریدو نه ده، زه د الله تعالی په دربار کې دعا کوم چې دا کتاب د نفع باعث وگرځوي، خالص د خپلې رضا لپاره یې قبول کړي او یو داسې نفع بخش علم یې وگرځوي کوم چې په ورځ د قیامت زما په حق کې گواهي ورکړي - آمین

دکتور محمد بن عبد الرحمن العریفی

استاذ عقیده و معاصر ادیان و مذاهب ملک سعود یونیورسټي، ریاض

رکن اعلی کمیټي برای اسلامي ذرائع ابلاغ

محرم ۱۴۳۱ هجري ۲۰۱۰ میلادي

مننه

الحمد لله رب العلمين، والعاقبة للمتقين والصلوة والسلام على خير خلقه محمد وعلى آله واصحابه اجمعين.

وبعد : يقينا په انسان باندې هر رنگه راتلونکي حالات د لوی متعال خدای ﷻ له لوري یو امتحان او ازمايښت دی، کله غم کله خوشحالي، کله راحت کله تنگي. کله غربت کله شتمني. دا ټول یواځې د دې لپاره وي تر څو انسان وازمويل شي چې څه کوي. آیا په غم کې صبر او په خوشحالي کې شکر وباسي او که نه؟ آیا په راحت او تنگي یو رنگه دی؟ آیا کله چې شتمن شي، دولت یې زیات شي نو له اسلام سره یې مینه او علاقه زیاتېږي او که نه؟ دا یو سخت امتحان دی : دومره سخت چې ډیر کم شمیر خلک په دې امتحان کې کامیابېږي او وروسته په سپین مخ د خدای ﷻ حضور ته ورځي. الله تعالی ﷻ دې مونږ ټولو ته بری را په برخه کړي آمین.

لکه څرنگه چې د کتاب لیکل او ژباړل له صدقې جاريه څخه حسابېږي همدا ډول د کتاب چاپول هم د صدقې جاريه یوه برخه تشکیلوي او چاپ کونکي ته یې پس له مرگه هم اجر و نه او ثوابونه رسیږي. له محترمو حاجي صاحبانو هر یو محترم حاجي صاحب **علي احمد** د مرحوم حاجي صاحب حضرت گل رحمة الله ځوی او محترم حاجي صاحب **دين ولي خان** د حاجي جلک خان خدران ځوی څخه یو جهان مننه کوم چې د دې کتاب لگښت یې په غاړه واخیست، الله تعالی دې د دوی دا قیمتي او تاریخي خدمت په خپل دربار کې ورته قبول او منظور کړي او الله تعالی دې له دوی څخه د داسې عام المنفعة کارونو سلسله زر تر زره نه پرې کوي.

آمین یا رب العلمین

مولوي نجم الرحمن فضلي (پکتیاوال)

د قیامت نښانو په باره کې د تالیف مقصد

کله هم چې د کومې معاملې په باره کې یو انسان خبرې کوي او له تحقیق څخه کار اخلي، نو ضروري ده چې د هغه تحقیق او عمل په نتیجه کې څه ثمرات او فواید هم حاصل کړي.

پوښتنه: آیا د قیامت د نښانو په تحقیق او پیژندنه کې زموږ په عملي زندگي کې په رښتیا څه فواید شته؟ یا دا چې محض معلومات دي، کوم چې یو انسان په خپله علمي ذخیره کې د زیاتوالي را وستو لپاره جمع کوي او د هغه په روزمره زندگي کې د هغه کوم خاص تاثیر نه وي؟

ځواب: امر واقع دا دی چې په قرآن مجید او سنت مطهره (حدیثو) کې د قیامت د نښانو ذکر موجود دی او د انسان په عملي زندگي کې د هغه بې شمیره فواید او ثمرات شته، چې یو شمیر یې په لاندې ډول دي:

(۱) په ایمان بالغیب کې مضبوطوالی، چې د ایماني عقیدې له شپږم رکن څخه دی.

الله تعالی ﷻ فرمایي:

﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ (۱) هغه خلک کوم چې په

غیبو باندې ایمان لري او لمونځ قایموي.

او له حضرت ابو هریره رضی الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

﴿أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَإِذَا قَالُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَصَمُوا مِنِّي

دعائهم وأموالهم إِلَّا بِحَقِّهَا وَحَسَابُكُمْ عَلَى اللَّهِ﴾ (۲).

ژباړه: ما له خلکو سره د جنگ کولو حکم ورکړی تر څو چې هغوی گواهي ورکړي چې له الله تعالی ﷻ پرته بل معبود نشته او په ما باندې او زما

۱- البقرة. آیه: ۳.

۲- صحيح مسلم، الايمان، حديث: ۲۱.

لخوا په راوړل شوي شريعت باندې ايمان راوړي، كله چې هغوی داسې وکړي نو له ما څخه يې خپلې وينې او مال محفوظ کړل پرته د هغوی له حق او د هغوی حساب د الله په ذمه دی.

د ايمان بالغيب معنا دا ده چې په هر هغه شي باندې کامل ايمان او يقين وساتل شي د کومو په باره کې چې الله تعالی يا د هغه رسول ﷺ خبر ورکړی او هغه خبر په سمه توگه له رسول الله ﷺ څخه منقول وي، خوا د هغه مشاهده مونږ کړې وي او که مو نه وي کړې، مونږ ته په دې خبره يقين پکار دی چې دا خبره رښتيا او حق ده او له همدې خبرو څخه د قيامت نښانې هم دي، مثلاً: خروج دجال، نزول عيسى ابن مريم عليه السلام، د ياجوج ماجوج راوتل، خروج دابيه (د يوه عجيب الخلق ځناور راوتل)، له مغرب څخه د لمر راختل او همدا شان نورې نښانې کومې چې په صحيحو دلايلو ثابتې دي.

(۲) د قيامت د نښانو په باره کې د پوهيدلو يوه لويه فايده دا هم ده چې يو انسان خپل نفس مسلسل د الله تعالی اطاعت ته آماده کړي او د قيامت ورځې لپاره خپل ځان تيار کړي، د هغه له ذکر څخه غافل خلک بيدار او توبې ته آماده شي، داسې هغوی د دنيا لوري ته نه مایله کوي، امام الانبياء محمد مصطفی ﷺ په خپل ژوند مبارک کې د قيامت له نښانو چې کله هم کومه نښانه بيانوله نو خپل صحابه يې په هماغه انداز باندې تيار کړي وو، ام المؤمنين زينب بنت جحش رضي الله عنها بيان کوي چې يو ځل رسول الله ﷺ د هغې خوا ته په ويريډونکي حالت کې راغی او وې فرمايل:

﴿وَيْلٌ لِلْعَرَبِ مِنْ شَرِّ قَدْ اقْتَرَبَ فُتُحُ الْيَوْمِ مِنْ رَدْمِ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مِثْلُ هَذِهِ﴾ (۱).

ژباړه : د عربو لپاره له هغه شر او فتنې څخه تباهي ده کومه چې نړۍ راتلونکې ده، يا جوج ماجوج په ديال کې دومره سوری کړی. بيا ښي کريم عليه السلام د شهادت او درميانه گورتې څخه حلقه جوړه کړه.

(٢) د قيامت په نښانو کې ډير شرعي احکام او مسائل هم بيان شوي. د دجال په زمکه کې د گرځيدلو په واقعده کې بيان شوي چې يوه ورځ به د کال براره وي او يوه ورځ به د مياشتې برابره وي نو صحابه کرامو رضي الله عنه څخه د دجال د دغو اوږدو ورځو په باره کې وپوښتل: اي د الله رسول له آيا په دې لوبو ورځو کې په يوه ورځ کې پنځه لمنځونه کافي دي؟ ښي کريم عليه السلام وويل: نه! بلکه تاسو به د وختونو اندازه وکړی او د عامو ورځو مطابق به د لمنځونو لپاره وختونه متعين کړی (١).

مونږ د ښي کريم عليه السلام د دغه ارزښتناک فرمان څخه دا معلومه وو چې هغه مسلمانان کوم چې په داسې هيوادونو کې اوسېږي چيرته چې شپه او ورځ په څو مياشتو مشتملي وي، هغوی خپل لمنځونه څنگه اداء کړي؟.

(٤) ښي کريم عليه السلام د قيامت د تولو نښانو په باره کې امت اگاهه کړی، سره له دې چې دا ټول امور غيبې دي. هغه په محض ظن او تخمين سره نشي معلوميدلای، همدا شان دا امور د ښي کريم عليه السلام د نبوت او رسالت د صداقت دليل هم دي، الله تعالی جل جلاله فرمايي:

﴿لَعَلَّكَ مِنَ الْغَیْبِ فَلَآ یُظْهِرُ عَلَیْهِ غَیْبًا أَحَدًا ۝۱۱۱ إِلَّا مَنَ ارْتَضَی مِّن رَّسُولٍ فَأَنَّهُ

یَسْئَلُكَ مِّنْ بَیْنِ یَدَیْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ۝۱۱۲﴾ (١)

ژباړه : (الله) غالب دی پر غایبو راشیاؤ، باندې نو نه خبروي په غیبو خپلو باندې هيڅوک مگر هغه څوک، چې راضي وي ترې (او غوره کړی ښي وي په

اطلاع د غیبیاتو، له رسول خپل څخه نو یشکه هغه الله روانوي په مخ د هغه (رسول محمد) کې او وروسته له هغه ځینې ساتونکي څو کیداران له هر طرفه له ملاتړکو.

(۵) د قیامت نښانو په باره کې په معلوماتو حاصلولو کې یوه لویه فایده دا هم ده چې مونږ یوه شو چې له هغو واقعاتو سره د مخامخ کیدو شرعي طریقې څه ده او همدا شان بیا د معاملي د ګډوډ والي امکان هم نه وي، مثلاً: مونږ ته د دجال په باره کې په تفصیل سره خبر راګړی شي تر دې چې د هغه له سترګو، د هغه له تندي او د هغو شیانو په باره کې هم کوم چې له هغه سره دي مونږ اګاه کړی شو چې هغه څنګه دی تر څو چې مونږ په کومه فتنه کې واقع نشو او دا وپېژنو چې دا د جال دی.

(۶) مونږ به په ایند کې د مخته راتلونکو واقعاتو لپاره په ذهني ډول آماده یو، ځکه که یو شی یو ناڅاپه مخته راشي نو انسان په فطري ډول وار خطا کېږي او د تعجب او حیرانتیا ښکار کېږي.

(۷) په دې نښانو باندې په علم حاصلولو سره زموږ مخته یو رښانه امید دی، ځکه چې د قیامت په نښانو کې دا هم دي چې له قیامت سره په نږدې وخت کې به اسلام غلبه تر لاسه کړي او په ټوله زمکه باندې به خپور شي او د یهودو او نصاری و دین به ختم شي، نبي کریم ﷺ زبړی ورکړی چې اسلام به غلبه تر لاسه کړي او په ټولو دینونو باندې به بر لاسی شي، اگر که کافر هغه نه خوښوي.

(۸) په دې سره د انسان هغه فطري خواش تسکین پیدا کوي چې هغه هر وخت د پتو شیانو متعلق د انکشافاتو او د ایند واقعاتو او حوادثو په باره کې د پوهیدا خواش لري، شارح په دې سلسله کې مونږ ته رښتوني خبرې ذکر کړي دي. اسلام د هغو ټولو دروغونو د جالونو لار بنده کړي کوم چې په ایند واقعاتو د پوهیدا دعوه کوي، لکه نجو مین، عاملان، کاهنان او د

همداسې نورو خلکو، مونږ د الهي وحې په ذریعه د مستقبل د هغو ډیرو واقعاتو په باره کې ویلای شو کومې چې د قیامت له نښانو څخه دي. (۹) د قیامت په نښانو باندې په ایمان راوړو سره د انسان عقیده مضبوطیږي او په ایمان او ایقان کې زیاتوالی راځي، له دې پرته یو شمیر نور ثمرات او فواید هم د قیامت د نښانو په علم کې موجود دي کومې چې زموږ په عملي زندګي باندې ژور اثرات مرتب کوي.

د قیامت نښانو په باره کې بنیادي اصول

په همدې موضوع باندې پخوانیو او نویو علماء کرامو ډیر تصنیفونه کړي او دا سلسله لا پسې جاري او ساري ده، وخت په وخت په ټي وي چينلونو، راډیوګانو او اتیر نیت باندې د قیامت نښانو په باره کې بحث او مباحثه کیږي. مګر په دې باره کې د واردو نصوصو په پیژندلو کې ځینې خلک په اضطراب کې مبتلا دي.

ما په همدې تناظر کې دا ضروري خیال کړی چې د قیامت نښانو او د هغو په باره کې د واردو نصوصو له تعامل سره متعلق یو شمیر بنیادي اصول بیان کړم. (۱) د استدلال لپاره یواځې په قرآني آیتونو او صحیح حدیثونو باندې انحصار کیږي، له دې امله چې دا دواړه داسې ذرائع دي په کومو سره چې د غیبی شیانو په باره کې سم خبر ترلاسه کیدلای شي، الله تعالی ﷻ فرمایي:

﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ

يُبْعَثُونَ﴾ (۱)

ژباړه: نه پوهیږي هغه څوک چې په اسمانو کې دي (له فرستو او انسانانو نه په غیبی امورو باندې) مګر (عالم دی په غیبو) الله او نه پوهیږي دغه کفار چې کله بیا دوی ژوندي را پورته کړل شي دوی.

همدا شان الله تعالى ﷻ فرمايي:

﴿عِلْمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا ۖ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ﴾ (۱).

ژباړه:

(الله، غالب دی پر غائبو (اشیاو) باندې نو نه خبروي په غیبو خپلو باندې هیڅوک مګر هغه څوک چې راضي وي ترې (او غوره کړی یې وي په اطلاع د غیبیاتو) له رسول خپل څخه.

الله تعالى د دیني مصلحتونو لپاره خپل نبي حضرت محمد ﷺ هم د غیبو له ځینو خبرو څخه خبر کړی، په کومو کې چې اشراف (د قیامت نښانې) هم دي او د هغوی تعلق له مستقبل سره دی.

که چیرته د قیامت نښانو د پیژندلو لپاره له اسرائیلي روایتونو یا له خوبونو کار واخیستل شي یا کوم سیاسي واقعات پرته له کوم دلیل د قیامت په نښانو کې شمار کړی شي، نو دا طرز العمل بالکل مناسب نه دی.

همدا شان دا خبره هم ډیره ضروري ده چې کوم نص تاسو د دلیل په توګه وړاندې کوی هغه باید په صحیح سند سره ثابت وي، خواه هغه نبي کریم ﷺ ته منسوب وي یا د هغه ﷺ په صحابه ؓ کې کوم یوه ته منسوب وي.

نن صبا د قیامت نښانو موضوع په خلکو کې د جوش او خروش پیدا کولو، د کتابونو د تجارت کولو او د هغوی په لوستونکو کې د زیاتوالي راوستلو په خاطر، غریب، شاذ او په اوهامو بڼا خبرې کول رواج ګرځیدلې، د دغه نوعیت یو دلچسپ عبارت کوم چې ما لوستلی: دا دی: د ترکیه د استنبول په یوه کتابخانه (دارالکتب الاسلامیه) کې د دریمې هجري صدۍ په نایابو خطونو کې یو منفرد روایت بیان شوی وو چې حضرت ابو هریره،

ابن عباس او علي ابن ابی طالب عليه السلام بیان کړی وو او په روایت کې دي چې حضرت ابو هريرة رضي الله عنه د دې خبرې له بیانولو څخه ویریده مگر کله چې د مرګ وخت راغی نو د علم پټولو له گناه څخه د بچ کیدا په خاطر هغه دا خبره بیان کړه او حاضرینو ته یې وویل: له ما سره په اخره زمانه کې د کیدونکو جنگونو په ځینو واقعاتو باندې بنا یو خبر شته، هغوی وویل: ضرور یې راته بیان کړه الله تعالی دې تا ته جزا خیر درکړي، نو هغه خپلې خبرې داسې شروع کړې!

د (۱۳۰۰ هجري) په پنځمه یا شپږمه عشره کې به په مصر کې یو ناصر نامی واکمن وي، عرب به هغه ته د یوه بهادر انسان خطاب کوي، لیکن الله تعالی به هغه پی در پی په جنگونو کې ذلیل او رسوا کړي او هیڅوک به د هغه مرستې ته را نشي، کله چې الله تعالی د مصر حقيقي مرسته کول وغواړي نو په دې محبوبو میاشتو کې به هغه فتح کړی شي، د مصر اوسیدونکي او عرب به په یوه غنم رنگي سړي باندې راضي شي، د کوم نام به چې سادات وي او د پلار نام به یې انور وي، مگر هغه به په غمزده ښار مسجد اقصی کې له غاصبو سره صلح وکړي.

په عراق کې به یو ظالم واکمن وي، د هغه په یوه سترګه کې به لږ ضعف وي. د هغه نام به صدام وي: او هغه به له ده سره هر ټکر کیدونکي سړي ته سخته صدمه رسوي، دنیا به د هغه لپاره په یوه وره شاتته کمین ګاه کې جمع کړی شي، هغه به په دې کې ور داخل شي او د هغه لپاره به یواځې په اسلام کې خیر وي، په هغه کې به خیر او شر دواړه وي او بربادي د هغه چا لپاره ده کوم چې له امتتدار مهدي سره خیانت وکړي.

په (۱۴۲۰ هجري یا ۱۴۳۰ هجري) کې به امتتدار مهدي ظاهر شي، هغه به له ټولې دنیا سره جنگ وکړي، د هغه په مقابل کې به ګمراه، د الهي غضب ښکار او منافقین له جبل مجدون سره نږدې په اسر او معراج زمکه کې جمع شي او د مکر ملکه زانیه به راووځي، د کومې نام چې امریکا ده.

هغه به دنیا په دې زمانه کې د گمراهي او کفر لوري ته را بولي او يهود به په دې ورځ په اعلی مقام باندې فايز شي. هغه به د ټول بيت المقدس او مقدس ښار مالک شي، د هغوی قبضه به د سختو واورو وریدونکو سیمو او سختې گرمي لرونکو سیمو بر سیره په هغو تمامو سیمو هم وي کومې چې په بحري یا هوائي لارو باندې راځي، مهدي به وويني چې ټوله دنیا له بیکاره مکر سره د ده خلاف ده، د هغه به يقين وي چې د الله تدبیر تر ټولو سخت دی، ټول کائنات د الله تعالی دي، د هغه لوري ته د ټولو ور تلل دي، ټوله دنیا د هغه لپاره د یوې ونې په څیر ده او هغه د هغې د جر (ولو) او شاخونو مالک دی، الله تعالی به په هغوی بدترین کاني (ډبرې) وو وروي، په هغوی باندې به زمکه، سمندر او آسمان اور شي، آسمان به په هغوی بدترین باران وو وروي او ټول د زمکې اوسیدونکي به په کفر لعنت وايي: او الله تعالی به د هر رنگه کفر د زوال حکم وکړي (۱).

نوټ: په دې باب کې د ثقه علماء کرامو لور ته رجوع وکړی.
د هر سړي په زړه کې چې د قیامت نښانو په باره کې کوم خیال پیدا شي، د هغه لپاره واجب دي چې هغه د هغه له ښکاره کولو د مخه په دې معامله کې د اهل علمو په خدمت کې حاضر شي، الله تعالی ﷻ فرمایي:

﴿فَسَلُّواْ أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (۱).

ژباړه:

پس پوښتنه وکړئ له خاوندانو د ذکره (د کتابیانو له علماؤ څخه) که یی تاسې چې نه پوهیږئ.
همدا شان الله تعالی ﷻ فرمایي:

۱- کشف المکنون فی الرد علی کتاب هر مجدون: ۵۸. همدا شان وگورئ: المهدي وفقه
اشرط الساعة: ۲۳۲.
۲- الانبياء: آیه ۷.

﴿وَلَوْ رُدُّهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ ۚ وَلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَا تَبْغَعُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (۱).

ژباړه:

او که دوی ور رسولای (او پریښی وای) دا خبر طرف د رسول د الله ته او طرف د حاکمانو خپلو ته له دوی څخه نو خامخا معلوم به وای (تدبیر) د دې کار هغو کسانو ته چې ایستلی (او بیلولی شي ښه له بدو) له دوی ځینې رسول الله او امراء، نو تحقیق به یې شوی وای او که نه وای فضل د الله پر تاسې (په اسلام) او رحمت د ده (په نزول د قران) نو هرو مرو به متابعت کړی و تاسې د شیطان مګر متابعت به نه وو کړی له تاسې څخه لږو.

د امت د سلف صالحینو طریقه دا وه، د دې تایید له دې حدیث څخه هم کیږي د کوم روایت چې د رسول صحابي حضرت ابو طفیل رضی الله عنه کړي، هغه فرمایي: یو ځل زه په کوفه کې وم چې یو نا ځایه وویل شول دجال ظاهر شو، زه د حضرت خذیفه بن اسید په خدمت کې هغه وخت حاضر وم کله چې هغه حدیث بیانولو، ما وویل: دجال ظاهر شو، هغه وویل: کینه، زه کیناستم، په دې وخت کې د کومې قبیلې سردار هم راغی، هغه هم وویل: څه مو اوریدلي تاسو خلکو! دجال ظاهر شو او خلک هغه وژني، خذیفه هغه ته هم وویل: کینه، هغه هم کیناست، لږ وروسته دا اعلان وشو چې هیڅ دجال نه دی ظاهر شوی، دا ټول یو رنگ لرونکي دروغ دي، مونږ حضرت خذیفه ته عرض وکړ: ابو سريحه! تا خو مونږ د دې لپاره کینولي یو چې له تاسره د دجال په باره کې علم دی مونږ ته یو څه ووايه؟ هغه وویل: که چیرته دجال دستاسو په دور کې ظاهر شي نو د نن ورځې ماشومان به هغه په ډبرو (تپړو)، وولي، دجال په هغه زمانه کې ظاهریږي کله چې د خلکو په خپل مینځ کې

سره حسد او بغض وي، د هغوی ديني حالت به ډیر کمزوری وي او په خپل مینځ کې به یې اختلاف وي، هغه به په اساني سره تر هرې چينې رسيږي..... الحديث (۱)

خلکو ته د هغوی له ذهن سره برابري خبرې وکړی

د قيامت نښانو په باره کې ځينې خبرې کوونکي خلک د عوام الناس يا د نویو مسلمان شویو په وړاندې داسې خبرې کوي کومې چې د هغوی له ذهن څخه پورته وي.

په دې سلسله کې مشهوره قاعده دا ده چې هره هغه خبر چې دستا په علم کې وي د بیانولو وړ نه ده او نه د هرې صحیح خبرې نشر کولو ته ضرورت شته، له دې امله چې عقلونه په هغې باندې له پوهیدو قاصر دي یا له دې امله چې هغوی له دې شيانو سره مناسبه رویه نه اختیاره وي، یا له دې خبرې څخه کوم غلط مطلب اخلي.

د حضرت علي عليه السلام قول دی: خلکو ته هغه خبره وکړی په کومې چې هغوی پوهیږي، آیا تاسو غواړی چې د الله او د هغه د رسول ﷺ تکذیب دې وشي؟ (۲)

د یوه بل روایت الفاظ داسې دي: ای خلکو! ایا تاسو خوښوی چې الله او د هغه رسول ﷺ دروغزن وبلل شي؟ خلکو ته هغه خبر بیان کړی په کومه چې پوهیږي او هغه پرېږدی کومه چې هغوی نه پیژني؟ (۳)

۱- المستدرک للحاکم ۴: ۵۲۹.

۲- صحيح البخاري. العلم. قبل الحديث: ۱۲۷. امام شاطبي د دغه حديث د مفهوم بيانوله په وخت کې ويلي: يعنې د علم خپرول د خلکو له فهمونو سره مشروط شوي دي. لکه چې: یوې مسئلې بيانول د یوه قوم لپاره مناسب وي خو دا مسئله بیا د بل قوم لپاره مناسب نه وي.

۳- صحيح مسلم. في مقدمة الصحيح: ۷۲.

حضرت عبد الله بن مسعود رضي الله عنه وايي : که چیرته تاسو د یوه قوم په وړاندې داسې یوه خبر ذکر کړی کومه چې د هغوی له ذهني سطحې پورته وي نو دا په هغوی کې د ځینو خلکو لپاره فتنه جوړیږي (۱).

د قیامت نښانو په نصوصو کې په مخته راغلیو واقعاتو باندې د

تطبیق قواعد

په ماضي قریب او بعید کې د دیني ضعف په زمانو کې د قیامت نښانو په احادیثو کې په مخته راغلیو واقعاتو باندې د تطبیق کولو سعی او کوشش شوی، بلکه په ځینو وختونو کې د ځینو واقعاتو متعلق په پوره وثوق سره ویل شوي چې دا د قیامت له نښانو څخه دي، لهدا ما دامناسب وبلله چې د قیامت نښانو په باره کې په راغلیو حدیثونو کې په مخته راتلونکیو واقعاتو باندې د تطبیق کولو په باره کې یو شمیر اصول او ضوابط بیان کړم.

لومړۍ قاعده: له مونږ څخه د شریعت هیڅکله دا غوښتنه نه ده چې د قیامت نښانو په باره کې راغلي حدیثونه په مخته راتلونکیو واقعاتو باندې ضرور تطبیق کړو، چونکه هر انسان په فطري ډول د خپلو ورځو او واقعاتو متعلق د ټولو حواسو په ذریعه د مخته راتلونکیو واقعاتو مشاهده کوي، لهدا دا واقعات چې څومره په دې انسان باندې اثر کوي، په نورو یې نه کوي، نور خلک د ماضي واقعات او حالات په خپلو حواسو او شعور کې په هغه ډول نه ساتي، لکه څرنگه یې چې هغه انسان ساتي کوم ته چې متعلقه واقعات مخته راغلي وي، دا چې انسان د نن ورځې واقعات هم پیژني، په همدې بنا د هغه لپاره د نن ورځې مصیبتونه هم د ماضي د دردناکو مصیبتونو په څیر دي، لکه چې یو شاعر وايي:

یا زمانا بکیت منه

فلما صرت في غيره بکیت علیه

ژباړه

زه د زمانې له سختیو څخه ژاړم، لیکن کله چې زه په بله زمانه کې ور داخل شم نو بیا زه د هغې تیرې شوې زمانې په یاد کې ژاړم.

اهل علم، معرفت او تقوه لرونکو ته روا دي چې د قیامت نښانو او د هغو واقعاتو د تطبیق په باره کې اجتهاد وکړي، لکه څرنگه چې حضرت عمر رضی الله عنه د ابن صیاد په باره کې د رسول الله ﷺ په وړاندې په خپل اجتهاد سره وویل چې دا د جال دی او نبی کریم ﷺ د عمر رضی الله عنه په دې خبره هیڅ سوال ونکړ.

که چیرته د اجتهاد په نتیجه کې د امت مسلمه په صفونو کې انتشار او افتراق پیدا کیږي، یا د دغه اجتهاد په مقابل کې واضح شرعي دلایل موجود وي نو نه یواځې دا چې انسان له دې څخه منعه کړی شي بلکه په همدې باره کې زجر او توبیخ هم ورکړی شي، البته که کوم دلیل ور سره وي بیا نه، د مثال په ډول: که چیرته د دغه اجتهاد په نتیجه کې خپل مینځي جنگونه شروع شي، یا کومه فتنه سر راپورته کړي، عزتونه پایمال شي یا د ستاسو اتحاد له منځه ولاړ شي نو داسې اجتهاد پرته له کوم شرعي دلیل له جابیز نه دی.

د قیامت نښانو په باره کې واردو احادیثو ته کتونکي ځینې حضرات د ماضي او حال د ټولو واقعاتو او حالاتو جابیزې اخستلو ته ډیر لیوال دي او هغوی د داسې حدیثونو په کومو کې چې د مستقبل لپاره پېشنګوڼي شوي وي له موجوده واقعاتو او حالاتو سره د جوړ راوستلو په کوشش کې دي. مثلاً کله چې دا حدیث د هغوی له نظر څخه تیرېږي ﴿یوشک اهل العزاة

ان لا يجبي اليهم قفيز (۱) ولا درهم ﴿نږدې ده چې د عراق خلکو ته به د عجمو له لوري هيڅ غله او نقدي نه رسيږي﴾ (۲).

نو دوی وايي: وگورئ! دا د قیامت له نښانو څخه ده او دا واقع شوې، کله چې په سنه (۱۴۱۰ هجري مطابق ۱۹۹۰ عیسوي) کې امریکه د عجمو له لوري عراق په اقتصادي لحاظ محاصره کړې.

سره له دې چې قوي احتمال شته چې په حدیث کې د دغې واقعي لور ته اشاره وي، مگر د حدیث په داسې طریقه په وثوق سره په واقعاتو او حالاتو باندې تطبیق کول او بیا یې بالجزم بیانول صحیح نه دي.

له دې لویه غلطې هغه د ځینو اهل علمو له لوري د دنیا د عمر تعینول دي، ځینو ویلي: د دنیا عمر (۹۰۰) کاله باقي پاته دی او ځینو نورو ویلي: د دنیا عمر (۱۰۰۰) کاله باقي پاته دی، دا خبرې چې د کومو علماؤ په قول مشهورې دي، په هغوی کې امام سیوطي، امام سخاوي او ځینې نور حضرات شامل دي.

خلاصه د خبرې دا ده چې د کومې نښانې په باره کې له ښکاره شرعي دلیل پرته په وثوق او اعتماد سره دا ویل چې دا واقعه د قیامت له نښانو څخه ده یا په فلاني کال کې دا واقع کیدونکې ده جایز نه دي، لکه چې ډیرو خلکو د مهدي احادیث په ځینو مشخصو خلکو باندې تطبیق کړي او

۱- قفيز: د پیماني یو قسم دی. کوم چې د عراق خلکو استعمالوه، لکه مونږ چې نن ورځ کلوگرام وغیره استعمالوو.

۲- له ابو نضره څخه روایت دی چې مونږ له جابر بن عبد الله رضی الله عنه سره وو چې نبی کریم صلی الله علیه و آله وفرمایل: نږدې ده د عراق اوسیدونکو ته به غله او نقدي نه رسيږي. مونږ عرض وکړ: دا پابندي به د چا له لوري وي؟ هغه وفرمایل: د دوی لپاره به دا پابندي د عجمو له لوري وي. بیا هغه وفرمایل: نږدې ده د شام اوسیدونکو ته به کومه غله او نقدي نه رسيږي. مونږ عرض وکړ: دا پابندي به د چا له لوري وي؟ هغه په ځواب کې وویل: د رومیانو له لوري (صحیح مسلم)

په پوره وثوق سره وایي چې فلانی سړی مهدي دی او بیا د دې دعوې په نتیجه کې ډیرې فتنې سر راپورته کړي، وینې توی شي او د واکمنو په مقابل کې بغاوت جوړ شي.

د کتاب (اسرار الساعة) مؤلف لیکي: دجال ته به په ایران کې د مهدي له ظهور وړاندې حکومت وسپارل شي، بیا وایي: دا دجال محمد خاتمي دی (مؤلف ده ته د آیت الله گورباچوف نام ورکړی).^(۱)

یو بل مؤلف په خپل کتاب (المسیح الدجال) کې لیکلي: دا خبره په پوره وثوق سره کیدلای شي چې مهدي کوم ته چې امت په انتظار کې دی صدام حسین دی.^(۲)

د کتاب (هرمجدن) مؤلف امین محمد جمال لیکلي: په ځینو حدیثونو کې د سفیاني نامې شخص ذکر راغلی، له هغه څخه مراد صدام حسین دی. د کتاب (اشرار الساعة وهجوم الغرب) د مؤلف خیال دا دی چې له سفیاني څخه مراد د اردن پخوانی واکمن شاه حسین دی.^(۳)

په دغو دعوو کې په کومه یقین کول او بیا د هغې تعین کول او په پوره وثوق سره یې بیانول درست نه دي، که د مخته راتلونکیو واقعاتو په باره کې کوم ښکاره دلایل او قرائن د هغه څه تصدیق وکړي کوم چې په احادیثو کې د قیامت په نښانو کې ذکر شوي، نو هغه واقعات به بیا په مکمل ډول باندې د هغې مطابق وي او د قیامت په نښانه کیدو کې به یې بیا کوم شک او شبه پاتې نه وي او په داسې واقعاتو باندې بیا د قیامت د احادیثو په تطبیق کې کومه مضایقه نشته، سره له دې چې د دې امر امکان همیشه باقی دی چې

^۱- کتاب (اسرار الساعة) تالیف: فهد السالم.

^۲- صدام په سنه (۱۴۲۷ هجري د ذوالحجة په ۱۰ مطابق ۲۰۰۷ میلادي کې ووژل شو) د (المسیح الدجال) د مؤلف نوم سعید ایوب دی. مؤلف دا خبره د صدام د واکمنۍ پر مهال کړې وه.

^۳- د اردن بادشاه شاه حسین په سنه (۱۴۲۰ هجري مطابق ۱۹۹۹ عیسوي د فروري په ۷ وفات شوی) د (اشرار الساعة وهجوم الغرب) د مؤلف نام فهد سالم دی.

نور واقعات کوم چې له هغه سره مشابه یا له هغه څخه ډیر واضح وي په هغو باندې احادیث تطبیق کړی شي.

د دې ځینې مثالونه.

(١) امام مسلم رحمته الله روایت کړی چې سیده اسماء بنت ابی بکر رضی الله عنهما زوی عبد الله ابن زبیر رضی الله عنهما چې کله د حجاج بن یوسف ثقفی لښکر وواژه نو هغه د حجازو (کومو چې ابن زبیر شهید کړی وو د لښکر مشر ته، مخاطب شو او وې ویل : رسول الله ﷺ مونږ ته بیان کړی چې په قبيله ثقیف کې به یو کذاب او یو د وینو توبونکی ظالم پیدا شي، کذاب خو مونږ ولید او سفاک قاتل زما په گمان له تا پرته بل څوک نه دی، حجاج چې دا خبره واوریده نو ولاړ او روان شو او د سیده اسماء خبرې ته یې هېڅ ځواب ور نه کړ. (١)

امام نووي رحمته الله فرمایلي : سیده اسماء چې د کوم کذاب د لیدو خبره وکړه : له هغه څخه مراد مختار بن ابی عبید ثقفی دی کوم چې انتهای دروغمن دی، د هغه بدترین دروغ دا دي چې هغه دعوه کړې وه چې جبریل هغه ته راځي، د امت علماء په دې امر باندې متفق دي چې له کذاب څخه مراد مختار بن ابی عبید ثقفی دی او له (مبیر) یعنی سفاک قاتل څخه مراد حجاج بن یوسف ثقفی دی (والله اعلم). (٢)

(٢) په صحیح مسلم کې حدیث دی، حضرت ابو هریره رضی الله عنه یې راوي دی چې رسول الله ﷺ فرمایلي : قیامت تر هغه وخته نه قایمېږي تر څو چې د حجاز له زمکې یو اور را ښکاره نشي په کوم سره به چې په بصری (٣) کې د اوبسانو غاړې روښانه کړی شي (٤).

١. صحیح مسلم، الفضائل، حدیث : ٢٥١٥.

٢. شرح صحیح : له ثلثووي، فضائل الصحابة، حدیث : ٢٥٤٥.

٣. حوران : مار دی کوم چې نن ورځ ټول د شام ملک یوه برخه ده.

٤. صحیح مسلم، الثفنن، حدیث : ٢٩٠٢.

امام ابو شامه د دې واقعي د کیفیت بیانولو په وخت کې ویلي : په سنه ۶۵۴ هجري مطابق ۱۲۵۶ عیسوي د می میاشتې په ۲۹ د چهارشنبه په شپه په مدینه منوره کې یو دردناک آواز پورته شو، له هغه وروسته زلزله راغله، په کومې سره چې زمکه، دیوالونه، چتونه او دروازې ولړزیدې او د جمعي شپې پورې وقفه په وقفه روانه وه، بیا یو ناڅاپه د بنو قریضه و سره نږدې د تورو ډبرو (تېرو) لرونکې زمکې څخه یو لوی اور ظاهر شو، کوم چې مونږ په خپلو ښارونو کې په خپلو کورونو کې د ناستې په حالت کې لیده، مونږ دا محسوسوله چې له دې اور څخه ټولې کندې ډکې دي او هغه په وادي شظا کې د اوبو تر تیریدونکي ځایه ورسید، له دغه اور څخه لوی لوی لمبې هم پورته راوتلې (۱).

امام نووي رحمه الله فرمایي : زمونږ په زمانه کې په سنه ۶۵۴ هجري کې په مدینه منوره کې یو دردناک اور را ووت، د مدینې مشرقي لور ته د تورو ډبرو (تېرو) لرونکې زمکې له شا څخه ظاهریدونکې اور ډیر دردناک وو، د هغه د ظهور خبرې په تواتر سره بیان شوې دي (۲).

حافظ ابن حجر رحمه الله فرمایي : ما ته په ظاهره معلومه ده دا اور هغه دی کوم چې د مدینې شاو خوا ښکاره شوی دی او امام قرطبي او نور علماء کرام هم دا پیژني (۳).

(۳) امام احمد په خپل مسند کې د حضرت ابو هريرة رضي الله عنه روایت نقل کړی چې رسول الله ﷺ فرمایلي : قیامت هغه وخت قایمېږي کله چې فتنې ښکاره شي، دروغ زیات شي، بازارونه سره نږدې شي (یعنې ډیر شي) زمانه

۱ - وگورئ د امام قرطبي کتاب (التذکره، ص ۵۲۷).

۲ - شرح صحیح مسلم للنوي، الفن، حدیث ۲۹۰۲.

۳ - فتح الباري شرح صحیح البخاري، الفن، حدیث ۷۱۱۹.

نږدې شي او هرج ډیر زیات شي، پوښتنه وشوه: ای د الله رسوله! دا هرج څه شی دی؟ رسول الله ﷺ وویل: قتل او خونریزي (۱).

شیخ ابن باز رحمه الله په فتح الباري باندې په خپل تعلیق کې فرمایلي: په حدیث کې د مذکور تقارب ډیر مناسب تفسیر زموږ په موجوده زمانه کې دا معلومیږي چې ښارونه او هیوادونه به له یوه بل سره نږدې شي او د هغوی تر مینځ به موجوده مسافه د هوایي جهازونو او موټرو په ذریعه په کمه موده کې طی کیږي (والله اعلم).

دویمه قاعده: د قیامت نښانې ډیره موده مخته هم واقع کیدلای شي؛
اشراف قیامت هغه نښانې دي: کومې چې په قرب قیامت دلالت کوي،
خواه هغه د قیامت له وقوع سره نږدې وي یا لیرې وي، د مثال په ډول د نبی
کریم ﷺ فرمان دی:

﴿بعثت انا والساعة كهاتين، وقرن بين السبابة والوسطى﴾ (۲).

ژباړه: زه او قیامت یو ځای داسې رالېږل شوي یو، بیا نبی کریم ﷺ د
شهادت او درمیانہ گوټې سره ملاقي کړې او صحابه کرامو رضی الله تعالی عنہم ته یې ور
وښودلې.

له دې حدیث څخه معلومیږي چې د نبی کریم ﷺ بعثت او وفات د قرب
قیامت له نښانو څخه دي، گویا چې له دې وروسته واقع کیدونکې نښانې
له قیامت سره ډیر نږدې تعلق لري.

موږ د قیامت نښانو زمانه د وقوع په اعتبار په لاندې اقسامو کې
تقسیموو:

(۱) په هغوی کې یو شمیر داسې دي کومې چې په عین هغې طریقې واقع
کیږي په کومه طریقه چې نبی کریم ﷺ د هغو په باره کې خبر ورکړی وي،

مثلاً : لکه د نبي کریم ﷺ بعث، وفات او همدا شان د دروغژنو نښانو ظهور وغیره.

(۲) ځينې داسې دي چې د هغوی ابتدائي برخه واقع شي او د وخت په تیریدا سره د هغوی پاتې برخه هم واقع شي، لکه د بازارونو له یو بل سره نږدېوالی، د کتابت عام کیدل او د قتل او خونړيزي ډيروالی.

(۳) د قیامت یو شمیر نښانې داسې دي کومې چې تر دا مهاله نه دي واقع شوې او په وروسته کې به واقع شي، لکه خروج دجال، خروج دابه وغیره.

دریمه قاعده : د قیامت نښانو په مخته راتلونکو واقعاتو باندې د غلط تطبیق نقصانات:

(۱) له دلیل پرته بې سره او بې پښو خبرې :

کله چې تاسو په وثوق سره ووايې چې د قیامت فلانی نښانه په فلاني صورت کې واقع کیدونکې ده نو دا خبره ښکاره دلیل یا شرعي قرینې یا استدلال ته محتاجه ده، حالانکه په دې باره کې هیڅ دلیل یا قرینه موجوده نه وي، یوه رښتوني مؤمن ته د تحقیق او پلټنې حکم شوی دی، ښایست دا نه دی چې هغه د شریعت په امورو کې یا په شرعي خبرو کې له علم لرلو پرته خپلې ژبې خلاصې کړي.

(۲) د غیر شرعي عمل ارتکاب یا د شرعي عمل پرېښودل:

یو شمیر خلک د داسې کتابونو مطالعه کوي په کومو کې چې د مهدي ذکر شوی وي او ځينې وخت د همدغو کتابونو مؤلفین په وثوق سره دا خبره کوي چې فلانی سړی مهدي دی نو د کتاب لوستونکي په لوی شدت سره انتظار شروع کړي او خپل روز مره معاملات تر مهدي پورې وتړي، حتی چې ځينې حضرات اسونه او تورې واخلي تر څو چې په راتلونکو ورځو کې له مهدي سره یو ځای شي او د باطل په مقابل کې په جنگ کې شرکت وکړي.

ځينې داسې هم دي چې خپل واده يا د کور تعمير يواځې له دې امله پرېږدي چې د خروج دجال زمانه د ده په سر ولاړه ده. لهذا دې شيانو ته څه ضرورت دی.

(۳) د الله تعالى او د هغه در رسول ﷺ تکذيب

که چيرته په حتمي توگه دا وويل شي چې فلانی سړی مهدي دی او په وروسته کې ثابت شي چې دا خبر غلطه ده نو د هغې نقصان دا دی چې خلک به بيا د مهدي په باره کې له واردو احاديثو څخه انکار وکړي، همدا شان د قيامت نورې نښانې هم که له تحقيق پرته په واقعاتو باندې تطبيق کړی شي نو په دې سره هم خلک د هغوی په باره کې له واردو احاديثو انکار کوي.

د اشراط الساعة؛؛ معنا او مفهوم

الاشراط : دا د شرط جمع ده او په معنا د نښانې سره ده، اشراط الساعة مطلب دا چې د قيامت نښانې او د هغه اسباب، يعنې دا هغه نښانې دي له کومو وروسته چې قيامت واقع کيدونکی دی^(۱).

الساعة : له دې څخه مراد هغه وخت دی په کوم کې چې قيامت واقع کيږي، د دغه نام (الساعة) يعنې گړۍ ځکه ايښودل شوی چې دا گړۍ يو ناڅاپه د خلکو په سر باندې دريږي او ټول مخلوق به د يوه سخت آواز په ذريعه مړ کيږي^(۲).

^۱ الصالح للجوهري، مادة: شرط، والنهاية لابن الاثير، مادة: شرط.

^۲ النهاية لابن الاثير مادة، سوع.

د قیامت نښانو ډولونه

د قیامت نښانې په دوو قسمونو کې تقسیم کړې شوي دي.

اول قسم

وړې نښانې او هغه په دوه ډوله دي.

اول

د قیامت له وقوع څخه ډیرې لیرې نښانې : دا هغه نښانې دي کومې چې ډیرې مخکې واقع شوې دي او د قیامت له واقع کېدا څخه د ډیر لیرې والي له امله ورته وړې نښانې وئیل کېږي. لکه د نبي کریم ﷺ بعثت، د سپوږمۍ دوه ځایه کیدل او په مدینه کې د یوه دردناک اور ظاهریدل.

دوم

درمیانه نښانې : دا داسې نښانې دي کومې چې ظاهري شوې دي مگر تر اوسه لا ختمې شوې نه دي. بلکه په کثرت سره پکې زیاتوالی راځي او دا نښانې ډیرې زیاتې دي. دا علامات صغری، یعنی وړې نښانې دي، د کومو چې ذکر راتلونکی دی، په هغو کې ځینې دا دي. له خپلې مالکې څخه د غلام پیدا کیدل، لوڅ اوسیدل، لوڅ لغړ بدن، د بزو او میگو څرونکیو تر منځ د لویو او لوړو عمارتونو په جوړولو کې له یوه بل څخه د مخته تلو کوشش کول او د ډیرشو دجالي خلکو ظاهریدل چې د نبوت دعوه به یې په درواغو کړې وي.

دویم قسم

علامات کبری : دا هغه نښانې دي د کومو له ظاهریدو وروسته چې زر قیامت قایمېږي. دا لس نښانې دي او تر اوسه یې یوه هم نه ده ظاهره شوې. حضرت حذیفه بن اسید رضی الله عنه بیان کړی چې مونږ یوه ورځ په خپل مینځ کې خبرې سره کولې چې نبي کریم ﷺ مونږ ته تشریف راوړه : نبي کریم ﷺ وفرمایيل : تاسو خلک په څه باره کې خبرې سره کوئ؟ مونږ عرض وکړ : د

الله رسولہ ! مونږ د قیامت په باره کې خبرې سره کولې. نو رسول الله ﷺ وفرمایيل ! واورئ ! قیامت تر هغه نه قایمېږي تر څو چې تاسو لس نښانې ونه وینی. بیا حضور ﷺ د لاندې نښانو ذکر وکړ.

(۱) دود (دخان)

(۲) دجال

(۳) خروج دابه (د عجیب الخلقه ځناور ظهور)

(۴) له مغرب څخه د لمر راختل

(۵) د عیسیٰ ﷺ نزول

(۶) خروج یاجوج ماجوج او درې ځایه به د زمکې د چاودلو واقعات مخته راځي

(۷) په مشرق کې د زمکې چاودل

(۸) په مغرب کې د زمکې چاودل

(۹) په جزیره العرب کې د زمکې چاودل

(۱۰) له ټولو څخه په آخر کې چې کومه نښانه ښکاره کیږي هغه دا ده چې له یمن څخه به یو اور راوځي، هغه به خلک د میدان محشر په لور له شور (غال مغال) سره بیایي (۱).

په ځینې نورو احادیثو کې د یو شمیر نورو نښانو ذکر هم راغلی، په هغو کې د مهدي ظاهریدل، د کعبې وړاندېدل، د قرآن کریم له زمکې څخه پورته ختل شامل دي. د کوم چې په راتلونکو احادیثو کې ذکر راځي (۲).

۱- صحیح المسلم، الفتن، حدیث ۲۹۰۱. د دغو علامو ذکر په راتلونکې برخه (علامات کبری) کې راځي.

۲- د همدغو علامو تفصیل په راتلونکيو صفحو کې د (علامات صغری) په بیان کې په ۱۲۱، ۱۲۲ او ۱۳۱ نمبر باندې راتلونکي دي.

علامات صغری

لومړنی قسم : هغه نښانې کومې چې واقع شوې دي

- (۱) زمونږ د خواره پیغمبر حضرت محمد ﷺ بعثت.
- (۲) د رسول الله ﷺ وفات.
- (۳) د سپوگمۍ دوه ټوټې کیدل.
- (۴) د صحابه کرامو ﷺ د دور ختمیدل.
- (۵) د بیت المقدس فتح.
- (۶) د بزوپه قعاص (۱) مرض د خلکو په کثرت سره مړه کیدل.
- (۷) په انواعو او اقسامو سره د فتنو ظهور.
- (۸) د ستیلاټ چینلونو ډیروالی.
- (۹) د نبی کریم ﷺ د جنگ صفین په باره کې پېشنگوټي.
- (۱۰) د خوارجو ظهور.
- (۱۱) د دروغونو مدعیانو ظهور.
- (۱۲) د امن او خوشحالي ډیروالی.
- (۱۳) د حجاز له علاقې څخه د یوه لوی اور ظهور.
- (۱۴) له ترکو سره جنگ.
- (۱۵) د دورو وهونکو ظالمو واکمنو ظهور.
- (۱۶) د قتل او خونریزي ډیروالی.
- (۱۷) د دیانتداري ورکیدل.
- (۱۸) د پخوانیو امتونو د طریقو پیروي.
- (۱۹) د غلام له خپلې بادارې څخه پیدا کیدل.

۱ قعاص د ځناورو یو قسم مرض دی د کوم له امله به یې چې پوزه بهیري او یو ناڅاپه به مړ کیږي (فتح الباری ۲/۳۳۴).

- (٢٠) د داسې ښځو ظاهریدل کومې به چې د جامو اغوستلو باوجود لغړې وي.
- (٢١) لوڅ اوسیدل. لغړ بدن، د بزو او میگو خرونکیو تر مینځ د لوړو عمارتونو په جوړولو کې مقابله کول.
- (٢٢) خاص خاص خلکو ته سلام کول.
- (٢٣) د تجارت ډیر پر مخ تګ.
- (٢٤) له میره سره په تجارت کې د ښځې شراکت.
- (٢٥) د ځینې تجارانو په ټول مارکیټ تسلط.
- (٢٦) د دروغو گواهي.
- (٢٧) د رښتونې گواهي پتیدل.
- (٢٨) د جهالت خپریدل.
- (٢٩) د نویو مرضونو او بخل ډیروالی.
- (٣٠) د صله رحمې له منځه تلل.
- (٣١) له همسایه سره بد سلوک.
- (٣٢) د بې حیايي او فحاشي عام کیدل.
- (٣٣) امانتدار ته ځان وئیل او بد دیانتو ته د منصوبونو سپارل.
- (٣٤) د معززو خلکو وفات او د رذیلو خلکو ډیروالی.
- (٣٥) د مال په حلالوالي او حراموالي کې بې پروايي.
- (٣٦) د فی مال په اغنیاؤ او رؤساؤ کې تقسمیدل.
- (٣٧) امانت غنیمت بلل.
- (٣٨) په خوشحاله زړه د زکاة نه ورکول.
- (٣٩) د غیر الله لپاره د علم زده کړه.
- (٤٠) د ښځې تابعداري او د مور نافرمانی.
- (٤١) د دوستانو نږدې کول او د مور پلار لیرې کول.
- (٤٢) په مساجدو کې د آوازونو پورته کیدل.
- (٤٣) د قبایلو قیادت د فسادو او فجارو لاسونو ته ورتلل.

- (۴۴) کم اصله خلک د قوم سردار جوړیدل.
- (۴۵) د یوه انسان عزت یواځې د هغه له شر څخه د ځان ساتلو لپاره کول.
- (۴۶) زنا حلال گڼل.
- (۴۷) نارینه ؤ ته د ورینمو استعمال حلال بلل.
- (۴۸) شرابو ته حلال وئیل.
- (۴۹) د سندرو او د موسیقي د آلاتو استعمال جائز بلل.
- (۵۰) په خلکو کې د مرگ تمنا.
- (۵۱) د داسې حالاتو پیدا کیدل چې یو کس به سهار مؤمن وي او ماښام کافر.
- (۵۲) په مساجدو کې د نقش او نگار ډیروالی او په هغه فخر کول.
- (۵۳) د کورونو بې ځایه بنایست او آرایش.
- (۵۴) د آسماني تندرونو ډیروالی.
- (۵۵) د کتابت کثرت او اشاعت.
- (۵۶) په دروغ وئیلو سره د مال گټل او په تکلیفي خبرو باندې فخر کول.
- (۵۷) له قرآن څخه پرته د نورو کتابونو په کثرت سره خپرول او ترویج.
- (۵۸) د قاریانو ډیروالی، د علماؤ او فقهاؤ کموالی.
- (۵۹) له کم عمرو څخه د علم زده کړه.
- (۶۰) د یو ناڅاپه مرگونو زیاتیدل.
- (۶۱) د بې وقوفو حکومت.
- (۶۲) د زمانې نږدې کیدل.
- (۶۳) د خلکو د ترجماني په منصب د کم عقلو کامیابیدل.
- (۶۴) له کم اصله خلکو سره د دولت ډیروالی.
- (۶۵) له مساجدو څخه د گزرگاه جوړول.
- (۶۶) د مهر مقدار اول ډیر زیات او بیا ډیر کمیدل.
- (۶۷) د آسونو په قیمت کې اول ډیر زیات زیاتوالی او بیا ډیر کموالی رانلل.
- (۶۸) د تجارتي مراکزو تر مینځ د فاصلې کموالی.

(۶۹) د عالمي قومونو لخوا په اسلامي امت حمله کول.

(۷۰) د لمانځه له امامت څخه ځان ساتل.

(۷۱) د مؤمن د خوبونو رښتیا ثابت کیدل.

(۷۲) د دروغو ډیروالی.

(۷۳) د خلکو په مینځ کې د نفرت پیدا کیدل.

(۷۴) د زلزلو ډیروالی.

(۷۵) د بښځو ډیروالی.

(۷۶) د نارینه و کموالی.

(۷۷) د فحاشي او عرياني عام کیدل او په ښکاره یې ارتکاب.

(۷۸) د قرآن مجید په تلاوت د اجرت اخیستل.

(۷۹) په خلکو کې غټوالی عام کیدل.

(۸۰) بې له غوښتنې گواهي ته د خلکو تیاریدل.

(۸۱) د داسې خلکو ظاهریدل کوم به چې نذرونه مني مگر هغه به نه

پوره کوي.

(۸۲) د طاقتورو لخوا د کمزورو خوړل.

(۸۳) د الله تعالی له لوري په نازل شوي شریعت باندې د فیصلو نه کول.

(۸۴) د رومیانو ډیروالی او د عربو کموالی.

دویم قسم : هغه نښانې کومې چې تر دا مهاله نه دي ښکاره شوې

(۸۵) له خلکو سره د مال ډیروالی.

(۸۶) په زمکه کې خښې شوې خزانې د باندې راغورځول.

(۸۷) د خلکو د شکلونو مسخ کیدل.

(۸۸) په ځینې ځایونو کې د رمکې چاودل.

(۸۹) په ځینې خلکو باندې د کانو باران اوریدل.

(۹۰) د داسې باران اوریدل له کوم څخه به چې د خټې او تیرې کوم کوریج

پاتې نشي.

(۹۱) له آسمان څخه به باران راوړيږي. مګر په هغه سره به نباتات نه راپورته کېږي.

(۹۲) د داسې فتنې ظهور کومه به چې ټول عرب هلاک کړي.

(۹۳) د مسلمانانو د مرستې لپاره د ونو خبرې کول.

(۹۴) د مسلمانانو د نصرت لپاره د تېرو (لابرو) خبرې کول.

(۹۵) د مسلمانانو له يهوديانو سره جنگ کول.

(۹۶) د فرات درياب له مينځ څخه د سرو زرو د غره ظاهريدل.

(۹۷) کوم انسان چې فسق او فجور نه کوي هغه به عاجز بلل کېږي.

(۹۸) په جزیره العرب کې دوباره د فصلونو او د نهرونو پيدا کېدل.

(۹۹) د محبت فتنې ظهور

(۱۰۰) د خوشحالي فتنې ظهور

(۱۰۱) د توري او رنډې فتنې ظهور

(۱۰۲) د داسې زمانې راتلل په کومه کې به چې يوه سجده له دنيا او په دنيا

کې له ټولو خزانو څخه بهتره وي.

(۱۰۳) د اولې شپې مياشت به د معمول خلاف لويه تر سترگو کېږي.

(۱۰۴) د شام په لور د هجرت لايروالی.

(۱۰۵) د مسلمانانو او روميانو تر مينځ د يوه لوی جنگ برپا کېدل.

(۱۰۶) د قسطنطنيه دوباره فتح کېدل.

(۱۰۷) د ميراث مال په ورته وې کې نه تقسيمول.

(۱۰۸) د خلکو په مال غنيمت سره نه خوشحاليدل.

(۱۰۹) د پخوانيو اسلحو او سوريو لورته د خلکو پيرته راتګ.

(۱۱۰) د بيت المقدس په ابادي کې زياتوالی راتلل.

(۱۱۱) د مدینې بې ابادي او هغه له اوسيدونکو او ذاثرينو څخه تشه

پاتې کېدل.

- (۱۱۲) مدینه به د شریرو خلکو داسې ایستنه کوي لکه آهنګر چې له کوزې څخه زنگ لیرې کوي.
- (۱۱۳) د غرونو له خپل ځای څخه بې ځایه کیدل.
- (۱۱۴) له قحطان څخه د یوه سړي ظهور د کوم به چې خلک اطاعت کوي.
- (۱۱۵) د جهجاه نامي یوه سړي ظهور.
- (۱۱۶) د درندګانو او جماداتو خبرې کول.
- (۱۱۷) د دورې خبرې کول.
- (۱۱۸) د پیزار د تسمو خبرې کول.
- (۱۱۹) په کورونو کې د ظروفو خبرې کول. یعنې د کور څښتن ته به د کور حال وایي.
- (۱۲۰) له قیامت څخه د مخه د اسلام له دنیا څخه ورکیدل.
- (۱۲۱) له صحائفو او د قاریانو له سینو څخه د قرآن مجید پورته تلل.
- (۱۲۲) په بیت الله باندې حمله کونکي ټول لښکر په زمکه کې ننوتل.
- (۱۲۳) د حج پرېښودل.
- (۱۲۴) د ځینې قبایلو عربو لخوا دوباره د بت پرستي اختیارول.
- (۱۲۵) د قریش قبیلې په مکمل ډول له منځه تلل.
- (۱۲۶) د حبشې د یوه کس په لاس د کعبې وړاندېدل.
- (۱۲۷) د مؤمنو روحونو د قبضولو لپاره د پاکې هوا چلیدل.
- (۱۲۸) د مکې په ښار کې د لوړو عمارتونو دریدل.
- (۱۲۹) د امت د آخرې زمانې خلکو لخوا په لومړنیو باندې لعنت ویل.
- (۱۳۰) د نویو نویو سپرلیو ایجاد.
- (۱۳۱) د امام مهدي تشریف راوړل.

علامات صغري

د قيامت وږي نښانې

ضروري خبر

دا خبر مخکې تيره شوه چې د قيامت نښانې په دوه قسمه دي : علامات صغرى (وړې نښانې) او علامات کبرى (غټې نښانې) او د دواړو په مينځ کې فرق دا دی : کله چې غټې نښانې واقع شي نو سمدستي له هغو وروسته قيامت واقع کيدونکى دى. د همدغو نښانو اثرات به خلک ډير په شدت سره محسوس کړي. تر کومه چې د وړو نښانو تعلق دى نو هغه د قيامت له وقوع څخه کافي زمانه پخوا وختا فوقتا په مختلفو سيمو کې ښکاره شوي دي. ځينې خلک په هغو خبر دي او ځينې ناخبره.

مونږ د قيامت د وړو نښانو له ذکر څخه خبر شروع کوو او په دې سلسله کې د کتاب الله او سنت دلايل هم ذکر کوو. زمونږ کوشش دا دی چې کوم احاديث دلته ذکر کوو د هغوى په انتخاب کې د دقت او صحت خيال وساتلى شي او همدا شان د صحابه و هغه اثار ذکر کوو د کومو چې صحيح سند ثابت دى.

﴿ ۱ ﴾ زمونږ د خواره پيغمبر ﷺ بعثت

نبي کریم ﷺ خپل امت اگاه کړی چې زما بعثت د قرب قيامت دليل او د قيامت نښانه ده، دا د قيامت په وړو نښانو کې تر ټولو اولينې نښانه ده، حضرت سهل بن سعد ؓ ويلي دي چې ما نبي کریم ﷺ وليد چې هغه مبارک خپلې د شهادت گوتې او درميانه گوتې لور ته اشاره وکړه او وي فرمايل : ﴿ بُعِثْتُ وَالسَّاعَةُ كَهَاتَيْنِ ﴾ زه او قيامت دا شان سره راليرل شوي يو لکه څنگه چې دا دواړه گوتې له يوې او بلې سره يو ځای دي (۱).

هغه ﷺ دا هم وفرمايل چې زه د قيامت د اغاز لپاره راليرل شوى يم (۲).

۱ صحيح البخارى، التفسير، حديث ۴۹۳۲، صحيح المسلم، الفتن، حديث: ۲۹۵۱.

۲ همدا سې امام حاکم رحمه الله په الکنى کې روايت کړی. علامه الباني رحمه الله په سلسله صحيحه (حديث ۸۰۸) کې دا حديث صحيح بللى. په دغه حديث کې مذکور الفاظ د (نسم الساعة) معنا د قيامت په شروع کې - د نسيم اصلي معنا د واړه شي ابتدائي برخه ده.

امام قرطبي رحمه الله فرمایلي: د قیامت لومړنی نښانه د نبي کریم ﷺ تشریف راوړل دي. ځکه چې نبي کریم ﷺ آخرالزمان پیغمبر دی او د ده ﷺ او د قیامت تر مینځ هیڅ نبي راتلونکی نه دی (۱).

﴿۲﴾ د رسول الله ﷺ وفات

د نبي کریم ﷺ وفات د قیامت له ابتدائي نښانو څخه دی. حضرت عوف بن مالک رضی الله عنه بیان کړی: زه د تبوک غزا په موقع د نبي کریم ﷺ په خدمت کې حاضر شوم. هغه ﷺ د څرمنې په یوه خیمه کې تشریف درلود. هغه ﷺ وفرمایل: له قیامت څخه مخکې شپږ نښانې شمار کړی. (۱) زما وفات.

(۲) د بیت المقدس دوباره فتح.

(۳) بیا هغه قسم زورور مرګ کوم به چې په تاسو کې د بزو د قعاص مرض په شان خپور شي.

(۴) بیا د مال ډیروالی، حتی که یوه سړي ته سل دینار ورکړل شي هغه به بیا هم راضي نه وي. مطلب دا چې له خلکو سره به مال ډیر شي او غنیان به شي، تر دې که یوه کس ته تر زرو دینارو کم شی ورکړل شي هغه به نه پرې خوشحاله کیږي.

(۵) بیا د یوې داسې فتنې ظهور کومه به چې د عربو هر کور ته ور داخله شي.

(۶) بیا به د ستاسو او بنواصفرو (روم، یورپ او امریکه خلکو) تر مینځ صلح وشي. مګر هغوی به له تاسو سره غداری وکړي او د ستاسو لور ته به تر اتیا بیرغونو لاندې جمع راشي او د هر بیرغ لاندې به دولس زره فوځ وي (۲).

۱ التذکرۃ للقرطبي ک ۲/ ۳۰۹

۲ صحیح البخاری، الجزیه والموادعة، حدیث: ۳۱۷۲.

د رسول الله ﷺ وفات د اهل اسلام لپاره عظيم ترينه سحنه ده. کله چې رسول الله ﷺ وفات شو نو په مدينه منوره کې د صحابه کرامو (رضي الله عنهم) د سترگو مخته د پريشانۍو، بدنصیبۍ، بې انتظامۍ، د ظلم او ستم او د مصيبتونو امبارونه پريوتل

د نبي کریم ﷺ په وفات سره له آسمانو څخه د وحې د راتلو سلسله قطع شوه او په امت مسلمه کې د فتنو سلسله شروع شوه. د ځينې قبایلو مرتد کيدل د همدغې سلسلې يوه کړۍ ده.

﴿ ۳ ﴾ د سپوږمۍ دوه ټوټې کيدل

الله تعالیٰ په خپل مقدس کتاب قران مجيد کې فرمايي ﴿ اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ۚ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَعْتِرٌ ۚ ﴾ (۱).
ژباړه:

را نږدې شو قيامت او خيرې دوه ټوټې شوه سپوږمۍ او که وويني دغه (کفار د قريشو) کوم دليل د (قدرت) نو پر څنگ به شي دوی (مخ به واړوي) ترې او وايي به دوی (دغه) سحر کوډې دي قوي ځې له پخوا را هسې راځي. حافظ ابن کثير رحمه الله د دغه آيت کریم په تفسير کې ويلې چې د انشقاق قمر، دا واقعه د نبي کریم ﷺ په ژوند مبارک کې مخته راغلې وه. کومه چې په صحيح سند سره ثابته او په متواتر حديث کې د هغې ذکر موجود دی. د امت د علماؤ په دې خبره باندې اتفاق دی چې دا واقعه د نبي کریم ﷺ په ژوند مبارک کې مخته راغلې وه او دا د نبي کریم ﷺ له معجزو څخه يوه حيرانونکې معجزه ده (۲).

حضرت انس بن مالک رضي الله عنه بیان کوي : چې د مکې خلکو له نبي کریم صلي الله عليه وسلم څخه وغوښتل چې هغه صلي الله عليه وسلم ورته کومه نښانه ور ښکاره کړي نو نبي کریم صلي الله عليه وسلم ورته سپوږمۍ په دوو ټوټو کیدلو سره وروښودله (۱).

حضرت عبد الله بن مسعود رضي الله عنه فرمایي : یو ځل مونږ په منا کې له نبي کریم صلي الله عليه وسلم سره وو چې یو ناڅاپه سپوږمۍ وچاودله او په دوو ټوټو کې سره تقسیم شوه. یوه ټوټه یې د غره شاته او بله یې مخته وغورځیدله. رسول الله صلي الله عليه وسلم مونږ ته وفرمایل : گواه اوسئ (۲).

(۴) د صحابه کرامو رضي الله عنهم له دنیا څخه تلل

د نبي کریم صلي الله عليه وسلم له ذات گرامي وروسته صحابه کرام رضي الله عنهم د دغه امت افضل ترین خلک دي. د حضرت ابوموسی اشعری رضي الله عنه حدیث دی چې نبي کریم صلي الله عليه وسلم وفرمایل : د آسمان ستوري د آسمان لپاره د امن او سلامتي ضمانت دی. کله چې ستوري ختم شي نو هغه قیامت به راځي د کوم چې وعده شوې ده او زه د صحابه کرامو رضي الله عنهم لپاره امن او سلامتي یم. کله چې زه لاړ شم نو په صحابه و رضي الله عنهم باندې به هغه حالت راځي د کوم چې وعده شوې ده او زما صحابه د امت لپاره د امن او سلامتي ضامن دي. کله چې صحابه کرام رضي الله عنهم لاړ شي نو په امت کې به هغه اختلاف او انتشار مخته راشي د کوم چې له هغوی سره وعده شوې ده (۳).

له دې حدیث څخه معلومه شوه چې نبي کریم صلي الله عليه وسلم د صحابه کرامو رضي الله عنهم له دنیا څخه تلل د قیامت له دوو نښانو سره یو ځای کړل او وې فرمایل : یو د نبي کریم صلي الله عليه وسلم وفات او دویم د ستوریو ختمیدل او د شهابونو غورځیدل.

۱. صحیح البخاری. المناقب. حدیث: ۳۲۳۷. و صحیح مسلم. صفات المنافقین. حدیث: ۲۸۰۲.

۲. صحیح البخاری. المناقب. حدیث: ۳۲۳۷. و صحیح مسلم. صفات المنافقین. حدیث: ۲۸۰۰.

۳. صحیح مسلم. فضائل الصحابه. حدیث: ۲۵۳۱.

له احاديثو څخه دا هم ثابتې ده چې له دنيا څخه به نيك خلك يو يو ځي او بالاخر به په بدترينو خلكو باندې قيامت قايمېږي.

﴿ ۵ ﴾ د بيت المقدس فتح

كله چې د نبي كريم ﷺ بعثت وشو نو په دې وخت كې په بيت المقدس باندې د سلطنت روم د عيسايانو قبضه وه. سلطنت روم په دې وخت كې ډير طاقتور او با اختياره حكومت ؤ. په هماغو حالاتو كې نبي كريم ﷺ د مسلمانانو په لاس د بيت المقدس د فتح خوشخبري واوروله او هغه يې د قيامت په نښانو كې شمار كړه، لكه څرنگه چې د عوف بن مالك ؓ په حديث كې راغلي چې نبي كريم ﷺ وفرمايل: شپږ نښانې له قيامت څخه د مخه شمار كړي او په هغوی كې يوه نښانه حضور ﷺ د بيت المقدس فتح بيان كړه (۱).

بيت المقدس د سيدنا حضرت عمر فاروق ؓ په عهد خلافت كې په سنه (۱۶ هجري مطابق / ۶۳۷ عيسوي) كې فتح شو. هغه بيت المقدس له كفر څخه پاك كړ او په هغه كې يې يو مسجد جوړ كړ.

بيت المقدس دوه ځلې فتح شوی. يو ځل د حضرت عمر فاروق ؓ په عهد خلافت كې او دويم ځل د سلطان صلاح الدين ايوبي د حكومت په سنه (۵۸۳ هجري مطابق / ۱۱۷۸ عيسوي) دور كې او يو ځل به بيا د الله تعالى ﷻ په حكم سره د يوه مسلمان ټولي په لاسونو فتح كيږي. حتی چې ونې او بوټي به هم خبرې كوي او وايي به اې مسلمانان! اې د الله بنده! دغه يو يهودي زما تر شاپت شوی. راشه دغه زر قتل كړه (۲).

۱- صحيح البخاری. الجزية والموادعة. حديث ۳۱۷۲.

۲- صحيح مسلم. الفتن. حديث ۲۹۲۱.

په راتلونکو صفحو کې به انشاء الله د بیت المقدس په سلسله کې د مسلمانانو او یهودو تر مینځ د کیدونکو ځینو جنګونو ذکر به راشي (۱).

﴿۶﴾ د میگو په قعاص مرض د خلکو په کثرت سره مرګ

دا هم د قیامت له نښانو څخه ده او په دغه حدیث کې موجود یو لفظ (موتان) د مبالغې صیغه ده، د کومې چې معنا ده مرګ به په کثرت سره واقع کیږي. لکه څرنګه چې په وبائي مرضونو کې خلک د سیکړو او زرګونو په شمیر کې د مرګ ښکار کیږي.

وئیل شوي چې دا نښانه به د طاعون عمواس (۲) په صورت کې واقع کیږي، طاعون یو وبائي مرض دی. په دې کې به سوزش د جسم په کومه برخه کې ښکاره شي او له هغه سره به مریض په ډیر شدید درد او تکلیف کې مبتلا وي، دا مرض ډیر متعدي او مهلک دی.

حضرت عوف بن مالک رضی الله عنه روایت کوي چې نبی کریم صلی الله علیه و آله وفرمایل: له قیامت څخه وړاندې شپږ شیان شمار کړی او هغه صلی الله علیه و آله په هغوی کې د ﴿مُوتَانٌ كَقُعَاصِ الْعَنْمِ﴾ (۳) یعنې په وبایي امراضو سره د زیاتو مرګونو ذکر یې هم وکړ لکه څرنګه چې د میګو رمه د متعدي امراضو ښکار کیږي همدا شان به د انسانانو مرګ هم وي.

په اسلامي امت کې دا واقعه د حضرت سیدنا عمر بن الخطاب رضی الله عنه په عهد خلافت کې د بیت المقدس له فتحې له ۱۶ هجري کال وروسته په ۱۸ هجري کې منځته راغلې وه، کله چې د شام په زمکه

۱- وګوری: په علامات صغری کې ۹۵ نمبر علامه.

۲- عمواس له بیت المقدس سره نژدې په فلسطین کې د یوه کلي نوم دی، وګورئ: معجم البلدان، مادة، عمواس.

۳- صحیح البخاری، الجزیه والموادعة، حدیث ۳۱۷۲.

د طاعون مرض خپور شو او د الله تعالی مخلوق یې په لوی شمیر کې د مرګ تر خولې ور تیر کړ چې پنځه ویشټ زره مسلمانان هم د دغه وبا ښکار شول.

په دغه وبا کې ډیر جلیل القدر صحابه کرام رضی الله عنه هم له دې فاني دنیا څخه رخصت شول. په هغوی کې سیدنا معاذ بن جبل. ابو عبیده، شرحبیل بن حسنه. فضل بن عباس بن عبد المطلب رضی الله عنه او ځینې نور حضرات هم شامل دي.

﴿كُفَعَاصِ الْعَنَمِ﴾ یو مرض دی. چې کوم ځناور ونیسي، نو د هغه له پوزې څخه یوه ماده خارجېږي او هغه انا فانا مړ کېږي. نبي کریم صلی الله علیه و آله د مرګ کثرت له ﴿كُفَعَاصِ الْعَنَمِ﴾ سره له دې امله مشابه کړ چې په طاعون کې به هم په بدن یو داسې رخم وي. له کوم نه به چې یوه سیال ماده خارجېږي او مریض به د هغې له وجهې د مرګ تر خولې رسېږي.

﴿۷﴾ په انواعو او اقسامو سره د فتنو ظهور

دا داسې نښانه ده کومه چې په عصر حاضر کې ښکاره شوې او انسان په ډول ډول فتنو کې بیکاره ژوند تیره وي. په دغو فتنو باندې په یو نظر اچولو سره کوم څه چې مخته راځي په هغوی کې ځینې په لاندې ډول دي.

د بد نظري فتنه په دې دور کې ښه په زور سره روانه ده. ستلايت ټي وي چینلونه، فحش میگزین. د انټرنیټ بې حیا ویب سایټونه، ویډیو. د موبایل او کمپیوټري سیدیانو په ذریعه د فحش تصویرونو او فلمونو یوه بل ته لیږل. دا او دا ډول نورې بی شماره فتنې. کوم کس چې د الله تعالی ویره او د هغه تعظیم په ځای راوړي نو هغه دې دا پرېږدي او ځان دې ترینه وساتي تر څو چې الله تعالی د ایمان حلوت ورته نصیب کړي.

همدا شان د حرام مال فتنه. سود، رشوت، د نشې خرڅون او د حرام لباس په تجارت سره چې کومې روپۍ گټل کېږي. دا ټولې د همدې دور

فتنې دي. د حرام مال خوړونکي دعا الله تعالى نه قبلوي او داسې خلکو ته يې ډیر سخت وعید اورولی دی. همدا شان حرام لباس فتنه ده خواه که په نرانو کې وي او که په بنځو کې. له دې څخه ځان ساتل ډیر ضروري دي. په ننۍ زمانه کې فتنو داسې په کثرت سره زور کړی که چیرته کوم متقي انسان د پاک اوسیدلو کوشش وکړي نو هغه په خلکو کې اجنبي تر سترگو کیږي.

(الفتن) د فتنه جمع ده. په معنا د امتحان او ازمايښت سره ده. د هر مکروه او ناخوښ شي لپاره دا لفظ استعمالیدلای شي. نبي کریم ﷺ له ډیرو داسې دردناکو فتنو څخه خبر ورکړی په کومو کې به چې په یوه مسلمان باندې حق گډه وډ کړی شي. کله چې کومه یوه ظاهره شي نو مؤمن به وایي: دا فتنه زما د هلاکت باعث ده. بیا چې کله دا فتنه ورکه شي نو د هغې په ځای به بله دویمه فتنه راشي.

حضرت ابو هريرة ؓ بیان کوي چې نبي کریم ﷺ وفرمایل:

﴿قال بادروا بالأعمال فتنا كقطع الليل المظلم يصبح الرجل مؤمنا ويمسي

كافرا أو يمسي مؤمنا ويصبح كافرا يبيع دينه بعرض من الدنيا﴾

ژباړه:

د تورې شپې د فتنو له سیلابونو څخه وړاندې نیک اعمال وکړئ. یو سړی به د صبا په وخت کې مؤمن وي مگر له ماښام کیدو مخکې به کافر شي یا به د ماښام په وخت کې مؤمن وي مگر له صبا کیدو مخکې به کافر شي. انسان به د معمولي دینوي فایده په عوض کې خپل دین خرڅوي (۱).

د حديث معنا:

په دې حديث کې ترغيب دی چې د داسې وخت له راتلو مخکې په کوم کې چې نیک عمل کول بې حده ډیر مشکل دي. نیک عمل وکړی. د پيوسته ظاهريدونکو او د مشغولیدونکو فتنو له دور څخه وړاندې کومې چې د توري تيارې شيې په څیر دي او سپوږمۍ په هغه کې نه تر سترگو کېږي، نیک اعمال په ځای راوړئ.

نبی کریم ﷺ د همدغو فتنو د شدت احساس په دې طریقه بیان کړی چې یو انسان به د مابنام په وخت کې مؤمن وي او له صبا کېدو د مخه به کافر شي. یاد چې د صبا په وخت کې به مؤمن وي مگر له مابنام کېدو د مخه به کافر شي. دا به له دې امله کېږي چې فتنې به ډیرې غټې او دردناکې وي. د هغوی له امله به په انسان کې په یوه ورځ کې دا بدلونونه ظاهرېږي.

﴿٨﴾ د ستلاپت چينلو نو ډيرو الوی

نن ورځ کم از کم دیارلس زره ستلاپت چينلو نه له فضا، څخه نشریات کوي، کوم چې د فتنو او بدو کارونو د نشرولو ذریعه جوړه شوي. په تیر شوي حديث کې د همدغو فتنو لور ته عمومي اشاره موجوده ده په کوم کې چې نبی کریم ﷺ فرمایلي و ﴿بادروا بالأعمال فتنا کقطع الایمان﴾ لیکن په ځینې نورو احادیثو کې د همدغو چينلونو او د هغوی د بیکاریو لور ته نسبتاً واضح اشاره هم پیدا شوې. امام ابن ابی شیبې په خپل مصنف کې په صحیح سند سره له حضرت حذیفه بن یمان رضی الله عنه څخه روایت ذکر کړی چې هغه فرمایلي ﴿لَوْ شِئْتُ أَنْ يُصَبَّ عَلَيْكُمْ الشَّرُّ مِنَ السَّمَاءِ حَتَّى يَبْلُغَ الْفَيَاقَ﴾ (۱) له ما سره ویره ده چې پر تاسو باندي له آسمان څخه شر نازل شي کوم به چې

تر (فيافي) پورې ورسېږي. وی وئیل ابو عبد الله! دا (فيافي) څه شی دی؟ هغه ورته وویل: شاپې او بې خبره زمکې.

د عربو په لغت کې د (السما) لفظ د هر هغه شي لپاره ویل کېږي کوم چې پر انسان له پاسه وي، د لغت په مشهور کتاب (لسان العرب) کې دي: سما هره هغه شي ته ویل کېږي کوم چې بلند وي او پر تاسو بې سیوری کړی وي (۱).

تي وي د هر هغې فتنې، ناوړه اخلاقو او د لاهو لعب استقبال کوي کوم چې له مصنوعي سیارې نه تي وي ته رارسېږي حتی چې نن صبا خو په ځنگلونو او سحراؤ کې خیمې هم له همدغې فتنې څخه محفوظې نه دي.

﴿٩﴾ د رسول الله ﷺ د جنگ سفین په باره کې پېشگوئي

د قیامت په نښانو کې هغه جنگونه او معرکې هم شاملې دي د کومو په باره کې چې نبي کریم ﷺ خبر ورکړی، خواه دغه جنگونه د مسلمانانو او کافرانو تر مینځ وي یا په خپله د مسلمانانو په مینځ کې وي، د مسلمانانو په مینځ کې له جنگونو څخه یو جنگ سفین هم دی، کوم چې د حضرت عثمان رضی الله عنه له شهادت څخه وروسته د حضرت علي او حضرت معاویه رضی الله عنهما فوځونو په مینځ کې په سنه (۳۶ هجري) کې وشو.

حضرت ابوهريرة رضی الله عنه بیان کوي چې نبي کریم ﷺ وفرمایل: ﴿لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَقْتُلَ فِتْنَانِ عَظِيمَانِ يَكُونُ بَيْنَهُمَا مَقْتَلَةٌ عَظِيمَةٌ وَدَعْوَتُهُمَا وَاحِدَةٌ﴾.

ژباړه: قیامت تر هغه وخته نه قايېږي تر څو چې دوه غټې ډلې په خپل مینځ کې جنگ سره ونکړي. د دوی په مینځ کې به د قتل او خونړيزي يوه لويه معرکه برپا کېږي، سره له دې چې د دواړو ډلو دعوو به هم يوه وي (۲).

۱ لسان العرب. مادة: سما.

۲ صحيح البخارى. الفتن. حديث: ۷۱۲۱، صحيح مسلم. الفتن، حديث: ۱۵۷. بعد الحديث: ۲۸۸۸.

تنبیه : د صحابه کرامو (رضی الله عنہم) په مینځ کې د پیدا شوې فتنې په باره کې د اهل السنّت موقف

د نبی کریم (صلی الله علیه و آله) صحابه عام بشر دي. له هغوی (رضی الله عنہم) څخه هم هغه کارونه کیدلای شي کوم چې له عامو انسانانو څخه صادرېږي. هغوی اجتهاد هم کوي. خطايي هم پکې واقع کېږي. د هغوی په مینځ کې تکرار هم کېږي او کله کله خبره تر جنګ هم رسیږي. د ټولو اهل السنّت په دې خبره اتفاق دی چې صحابه کرام (رضی الله عنہم) له تمام مخلوق څخه نیک، صالح او د نبی کریم (صلی الله علیه و آله) سیرت او سنت ته ډیر نږدې دي. د صحابه کرامو (رضی الله عنہم) تر مینځ چې کوم اختلافات واقع شوي. د هغوی په باره کې د اهل السنّت متفقۀ موقف دا دی چې په مشاجرات صحابه و باندې مکمل خاموشي اختیار کړل شي. په هغوی کې د هیڅ کوم صحابي په باره کې باید څه ونه وئیل شي. د هغوی تر مینځ د جنګونو موضوع باید د ځانونو لپاره بحث جوړ نه کړل شي. یواځې باید هغوی ته نظر وکړل شي نشر او اشاعت یې ونه شي. د هغوی جنګونه د عوام الناس په مینځ کې د پورته کیدو او د امت په مینځ کې د فتنو د سر راپورته کیدلو باعث جوړېږي او د خلکو په زړونو کې د صحابه کرامو (رضی الله عنہم) په باره کې سوء ظن پیدا کېږي.

د نجات موندونکي ډلې اهل السنّت مسلک دا دی چې د صحابه کرامو (رضی الله عنہم) په باره کې ژبې بندې کړل شي او د ټولو احترام وکړل شي.

﴿ ١٠ ﴾ د خوار جو ظهور

د قیامت له نښانو څخه دا هم ده چې په امت کې به د نبی کریم (صلی الله علیه و آله) او د صحابه کرامو (رضی الله عنہم) له منهج او طریقو څخه مخالفې څه ډلې (فرقې) به پیدا شي. له هغوی څخه یوه فرقه خوارج هم دي. دا د حضرت علي (رضی الله عنه) د ډلې خلک دي کوم چې له هغه سره یو ځای په جنګونو کې شریک شوي و. کوم

وخت چې د حضرت علي عليه السلام او د حضرت امير معاويه رضي الله عنه تر مينځ د (تحكيم) معامله منځته راغله نو دوی له حضرت علي عليه السلام څخه منحرف شول او کوفې ته نږدې په (حروراء) نامي کلي کې اباد شول.

د هغوی عقايد:

(۱) هغوی هغه خلک چې د کبيره گناه کوونکي وي لکه زنا کونکي او شراب څښونکي ټول کافر او دائمي جهنميان بولي. د دوی دا عقیده ښکاره گمراهي ده، ځکه چې حق خبره دا ده که يو مسلمان کبيره گناه وکړي نو هغه ته کافر نه وئيل کيږي. بلکه هغه ته د دغې گناه له امله نافرمان او فاسق ويل شوي دي او په هغه باندې لازمي ده چې توبه وکړي او له دا رنگه گناهونو څخه را وگرځي.

(۲) هغوی حضرت علي عليه السلام او حضرت امير معاويه رضي الله عنه دواړه کافر بولي او د هغو صحابه کرامو رضي الله عنه لوی شمير کوم چې د تحكيم په فيصلې راضي و د دوی په نزد هغه ټول کافر دي.

(۳) هغوی له فاسق واکمن سره جنگ کول ضروري بولي، خواه هغه د کفر ارتکاب کړی وي او که نه.

هغوی ځانونه اهل علم بولي، په عباداتو کې ډير سخت مشقت کوي. د هغوی يو لوی شخص (ذوالخويصره) (۱) دی د کوم په باره کې چې نبي کریم

۱ - حضرت ابو سعيد خدری رضي الله عنه بيان کوي چې يو ځلې مونږ د نبي کریم صلي الله عليه وسلم په خدمت کې حاضر و، نبي کریم صلي الله عليه وسلم په خلکو کې مال تقسيمولو. په دې موقع کې له بنو تميم سره تعلق لرونکی يو شخص د کوم نام چې (ذوالخويصره) ده راغی او وی ويل: اي محمد! دا مال په انصاف سره تقسيم کړه. نبي کریم صلي الله عليه وسلم وفرمايل: ته تباډ شوی! دا ووايه که چيرته زه عدل ونه کړم نو بيا به څوک عدل کوي. که چيرته زه د الله رسول يم او عدل ونه کړم نو زه به ناکام او نامراد شم. دا يې چې وليدل نو سيدنا عمر رضي الله عنه وويل: اي د الله رسول! ما ته اجازه وکړه چې زه د دغه سړي غاړه والوزوم. نبي کریم صلي الله عليه وسلم وفرمايل: دا وپيړنی. د ده يو شمير داسې ملگري دي چې په تاسو کې به يو شخص د هغوی په مقابل کې خپل لمانځه باندې معمولي خيال وکړی او په خپله روژه باندې به د هغوی د روژو په مقابل کې د کم سختي گومان وکړی. دا خلک د قرآن تلاوت

ﷺ فرمایلي: ﴿يَمُرُّونَ مِنَ الدِّينِ كَمَا يَمُرُّ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَّةِ﴾ دا خلک به له دین څخه داسې وځي لکه څنگه چې یو تیز غیښی له ښکار څخه صاف ستره د باندې ووځي.

د خوارجو د ظهور اغاز:

کله چې جنگ سفین ختم شو او اهل شام او اهل عراق دواړو ډلو په تحکیم باندې اتفاق وکړ او حضرت علي عليه السلام د کوفې په لور روان شو نو خوارجو په لار کې له هغه څخه جدایي اختیار کړه. په ښکر کې د هغوی شمیراته (۸۰۰۰) زره ؤ او د ځینې روایتونو مطابق د هغوی شمیر شپاړس (۱۶۰۰۰) زره ؤ. دا خلک په حروراء کې پاتې شول. حضرت علي عليه السلام د هغوی د پوهیدو لپاره حضرت عبد الله بن عباس رضي الله عنه ولیږه. هغه له دغو منحرفینو سره مناظره وکړه.

ډیر کوي. مگر قران د دوی له ستوني څخه د دوی زړونو ته ښکته نه ورکوزيږي. دا به له دین څخه داسې ووځي لکه څرنگه چې یو تیز غشی له ښکار څخه د باندې ووځي. د هغه غیښي چې سر وکتل شي نو هیڅ به پرې نه وي. بیا چې د هغه ښځ وکتل شي نو هلته به هم هیڅ نه وي. بیا چې د هغه لږگی وکتل شي هلته به هم هیڅ نه وي. بیا چې د هغه (پرکو) وکتل شي نو هلته به هم هیڅ شی نه وي. هغه به له خوښو او وینو څخه ډیر په تیزی سره وتلی وي. مطلب دا چې دغو خلکو ته به هیڅ معلومه شي او دوی به د خپلو سرکشیو له امله له اسلام څخه وتلي (خارج) وي. لکه څرنگه چې یو ښکاري د هوسۍ ښکار کوي او د هغه غشی د ځناور په جسم کې داخل شي او هغه بل لور ته ځینی ووځي. ښکاري داسې گمان وکړي چې غشی یې په ځناور نه دی لگیدلی. سره له دې چې هغه د ځناور له جسم څخه د باندې وتلی وي. د هغوی نښه یو تور رنګی شخص دی. د هغه د بازو او ولیو د مینځ برخه به د ښځو د سینې په څیر وي. غوښه به یې د هغې ټوټې په څیر وي کومه چې مضطرب او متحرک اوسي. دا ډله هغه وخت ظاهریږي کله چې په خلکو کې اختلاف ظاهره شي. (صحیح البخاری، المناقب، حدیث: ۳۲۱۰، صحیح مسلم، الزکاة، حدیث: ۱۰۶۴).

مناظره : ابن عباس رضي الله عنه وايي : کله چې خوارج له لښکر څخه جدا شول نو دوی په يوه کور کې سره جمع شول. د هغوی شمير شپږ زره ؤ. هغوی په خپل مينځ کې مشوره وکړه او په دې خبره سره متفق شول چې دوی به د حضرت علي رضي الله عنه په مقابل کې د جنگ کولو لپاره راووتجي.

خلاک حضرت علي رضي الله عنه ته مسلسل راتلل او خبر يې ورکاوه چې خوارج د هغه په خلاف د جنگ کولو لپاره تيارى کوي.

حضرت علي رضي الله عنه وويل : هغوی پريږدئ. تر څو چې هغوی زما په مقابل کې جنگ شروع نه کړي تر هغه زه هم هغوی ته څه ويل نه غواړم. مگر هغوی به ضرور راووتجي او جنگ به کوي. يوه ورځ زه د ماسينين لمانځه په وخت کې د حضرت علي رضي الله عنه په حضور کې حاضر شوم او عرض مې وکړ : اي امير المومنين ! نن د ماسينين لمونځ لږ بيخ کړه او په تاخير سردي يې اداء کړه. کيدلای شي زه نن د خوارجو لور ته ولاړ شم او د هغوی د پوهيدو کوشش وکړم.

هغه راته وويل : له ما سره انديښنه ده هسي نه چې هغوی تا ته کوم ضرر ورسوي.

ما عرض وکړ : که الله ته خوښه وي نو داسې به هيڅکله نه کوي.

زه چونکه خوش اخلاقه ؤم او هيچا ته مې کوم ضرر نه ؤ رسولی. نو ځکه امير المومنين ما ته اجازت راکړ. ما يو بهترين يمني لباس په تن کې او ځان مې ښه برابر جوړ کړ او د ماسينين په وخت کې هغوی ته ور ورسيدم.

زه د داسې خلکو لوري ته ور غلم چې ما له دوی څخه ډير عبادت کوونکي نه ؤ ليدلي. د هغوی تندي د سجدو په نښانو ښايسته وي. د زيات عبادت له امله د هغوی لاسونه د اوښ د هغې پر ځي په څير سخت شوي وو کومه چې پر زمکه باندې د لگولو له امله سخته شوي وي. هغوی صاف ستره قميصونه اغوستي ؤ. د هغوی مخونه د هغوی د شپې تيرو لو شاهدان ؤ.

ما په هغوی باندې سلام و اچاوه.

هغوی وویل: مرحبا، ابن عباس! څنگه راغلي؟

ابن عباس: زه تاسو ته د انصارو او مهاجرينو او د رسول الله ﷺ د تره زوی علی ابن ابی طالب رضی الله عنه له لوري نماينده راغلی يم. واورئ! د همدغو خلکو په موجودگي کې قرآن نازل شوی او هغوی د هغه په تفسیر او تاویل کې له تاسو څخه ډیر علم لري.

په هغوی کې یوې ډلې وویل: مونږ له قریشو سره جنگ نه کوو. الله تعالی فرمایلي ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ﴾ (١)، هغه په خپله جگړه مار خلک دي.

په هغوی کې دوو یا دریو کسانو وویل: مونږ له ده سره خبرې کوو. ابن عباس: تاسو چې د نبی کریم ﷺ د تره په زوی، په مهاجرينو او انصارو چې کوم اعتراضونه لری را وړاندې شئ هغه وړاندې کړی. په هغوی باندې قرآن نازل شوی. په تاسو کې هیڅوک داسې نشته کوم چې له هغوی څخه په قرآن ډیر عالم وي.

خوارج: زموږ په هغه دری اعتراضونه دي.

ابن عباس: بیان یې کړی؟

خوارج: اولین اعتراض دا دی چې هغه د الله تعالی د حکم په مقابل کې انسانان منصف جوړ کړي. سره له دې چې د الله تعالی فرمان په قرآن کې موجود دی چې ﴿إِن الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ﴾ (٢)، حکم له الله تعالی څخه پرته هیڅا لره نشته. اوس نو د الله تعالی له دغه فرمان څخه وروسته انسانانو ته څه حق حاصل دی چې هغه د یو چا لپاره حکم جوړ شي.

ابن عباس: دا خو یوه خبره شوه بله کومه یوه ده؟

خوارج: هغه له یوې ډلې سره جنگ وکړ. د هغې ډلې څه خلک یې قتل هم کړل. لیکن نه یې څوک بنديان کړل او نه یې غنیمت جمع کړ. که چیرته هغوی مسلمانان وو نو زموږ لپاره له هغوی سره د جنگ کول څنگه جائز شول او په هغوی کې مو څوک بنديان هم نه کړل؟

ابن عباس: دریمه خبر بیان کړی؟

خوارج: هغه د صلح د معاهدې لیکلو په وخت کې له خپل نامه څخه د امیرالمومنین لفظ ړنگ کړ. که چیرته هغه امیرالمومنین نه وي نو آیا هغه بیا امیرالکافرین دی؟

ابن عباس: نور څه؟

خوارج: بس همدومره خبرې کافي دي.

ابن عباس: تر کومه ځایه چې د ستاسو دا خبره ده چې هغه د الله تعالی د شریعت په معامله کې انسان حکم جوړ کړ زه به د الله تعالی د کتاب څو آیتونه تلاوت کړم کوم به چې د ستاسو د خبرې تردید کوي. که چیرته داسې وشول نو آیا تاسو بیا له خپل موقف څخه تیریرئ؟

خوارج: هو! بالکل.

ابن عباس: الله تعالی د یوه خرگوش په معامله کې د کوم قیمت چې د درهم له څلورمې برخې څخه زیات نه دی له خپل حکم څخه فیصله اړولې او انسان ته یې سپارلې. ما دغه آیه کریمه تلاوت کړ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ ۖ وَمَنْ قَتَلَ مِنْكُمْ مَتَعِدًا مَحْرُومًا مِثْلَ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ﴾ (۱).

ژباړه: ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی (یعنې ای مؤمنانو) مه وژئ تاسې ښکار حال دا چې تاسې محرمان اوسئ: او هر هغه څوک چې

وورثي دا (بنسکار) له تاسې څخه په قصد سره نو (پرې) بدل دی په مثل د هغه چې ورژلی (بې) دی له چارپایانو څخه چې حکم به کوي په هغه سره دوه خاوندان د عدل (انصاف) له تاسې (مسلمانانو) څخې.

د بنځني او سړي په معامله کې د خدای تعالی ﷻ فرمان دی ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَنِيهِمَا فَأَبْغُثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا﴾ (۱).

ژباړه:

او که ویریرۍ تاسې له مخالفت څخه په مینځ د مېړه او بنځني کې نو ور ولیرئ (مقرر کړئ) تاسې پر منصف له خپلوانو د دې سړي او بل منصف له خپلوانو د دې بنځني نه.

زه تاسو ته د الله تعالی قسم درکوم او در څخه پوښتم آیا د انسانانو تحکیم د یوه خرگوش په قتل او د یوې بنځني په معامله کې افضل دی یا د مسلمانانو تر مینځ د معاملاتو په درستوالي او د هغوی تر مینځ د خوریزې په بندولو کې افضل دی؟

خواجه: بلکه همدغه افضل دی.

ابن عباس: دا خبره ختمه شوه؟

خواجه: هو! ختمه شوه.

ابن عباس: تر کومه ځایه چې د ستاسو دا وئیل دي چې هغه جنگ وکړ او مخالفین یې بنديان نه کړل او نه یې د غنیمت په مال باندې قبضه وکړ نو تاسو ما ته دا ووايئ آیا تاسو د خپلې مور ام المؤمنین عائشة رضی الله عنها بندي کولو ته تیار یاست؟ په الله تعالی قسم! که چیرته تاسو دا ووايست چې هغه زموږ مور نه ده نو تاسو له اسلام څخه وځئ او که چیرته تاسو دا ووايست چې هو! موږ د هغې بندي کولو ته او له هغې سره د مریې په څیر سلوک

کولو ته تیار یو نو بیا هم تاسو له اسلام څخه خارجېږئ. تاسې په دوو اړو صورتونو کې د گمراهۍ ښکار کېږئ. څکه چې د الله تعالی فرمان دی:

﴿الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَأْتُمُونَا مَسِينِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجَهُمْ أَمْهَنُ لَهُمْ﴾ (١)

ژباړه:

(محمد الله) نبي ډیر وړ دی له مؤمنانو سره له نفسونو د دوی (د احکامو په انجام او ښځې د دغه (نبي الله) میندې د دوی دي (تعظيماً او تحريماً) ابن عباس: څنگه دا خبره تاسو مني؟

خو ارج: هو! منو یې

ابن عباس: تر کومه ځایه چې د ستاسو د هغې خبرې تعلق دی چې حضرت علي عليه السلام له خپل نامه څخه د امیرالمومنین لفظ ړنګ کړ نو تاسو ښه پوهیږئ چې د الله تعالی رسول ﷺ چې د حدیسه په ورځ د مشرکینو له نمایندګانو ابوسفیان بن حرب او سهیل بن عمرو سره صلح نامه لیکله، نو نبي کریم ﷺ حضرت علي عليه السلام ته حکم وکړ چې هغه د صلح شرائط وليکي، حضرت علي عليه السلام وليکل! د دغه تحریر له مخې محمد رسول الله د مکې له قريشو سره صلح وکړه. مشرکینو وویل: په الله قسم! مونږ نه یو پوهیدلي چې ته د الله رسول یې. که چیرته مونږ پوهیدلي وای چې ته د الله رسول یې نو هیڅکله به مو جنگ نه وکړی. بیا نبي کریم ﷺ وویل: ای الله! ته ښه پوهیږي چې زه رسول الله یم. ای علي! دا ړنګ کړه او داسې وليکه دا هغه معاهده ده د کومې مطابق چې محمد بن عبد الله صلح کړې. په الله قسم! رسول الله ﷺ له حضرت علي عليه السلام څخه ډیر زیات افضل او بهتر دی او که چیرته هغه د صلح په خاطر له خپل نام څخه رسول الله ړنګ کړی وي نو د حضرت علي عليه السلام لپاره د داسې کار کول بیا څنگه ناجائز کیدلای شي؟

د حضرت عبد الله ابن عباس عليه السلام له دلايلو څخه لا خواب شول. دوه زره توبه کونکي شول او باقي نور ټول د جنگ کولو لپاره ووتل. مگر ټول قتل کړی شول ^(۱).

د دغه بحث او مناظرې په نتیجه کې ځينو خوارجو د خليفة المسلمين حضرت علي عليه السلام اطاعت دوباره قبول کړ او ځينې نور په خپله گمراهي باندې قايم پاتې شول. حضرت علي عليه السلام د کوفې په مسجد کې هغوی ته خطاب کاوه نو هغوی د مسجد له درېچو څخه وئيل (لا حکم الا لله) هغوی دا هم وئيل: ته د شرک مرتکب شوی يې. ځکه چې تا خلک حکم جوړ کړي. مگر کتاب دې حکم نه دی جوړ کړی.

سیدنا علي عليه السلام د هغوی په خواب کې وويل: زه له تاسو سره د دريو خبرو وعده کوم.

(۱) زه تاسو مسجد ونو ته له راتلو نه منع کوم.

(۲) زه د فې په مال کې د ستاسو برخه نه ورکوم.

(۳) زه له تاسو سره د جنگ په کولو کې لومړيتوب نه کوم. په دې شرط چې

تاسو په خپله شر فساد شروع نه کړی.

له دې وروسته هغوی په يوه ځای کې کمين گاه جوړه کړه او چې کله به هم کوم مسلمان دوی ته نږدې تيريده نو هغه به يې ونيو او قتل به يې کړ. د دوی دغه لاس اوږدونه دې حد ته را ورسیده چې دوی جليل القدر صحابي حضرت عبد الله بن ارب عليه السلام هم قتل کړ او د هغه د اهليه محترمي خيټه يې ور څيرې کړه. حضرت علي عليه السلام هغوی ته پيغام ور وليږه تر څو هغوی ورته ووايي چې دا چا قتل کړل؟ په خواب کې خوارجو وويل: مونږ ټولو هغه قتل کړ. حضرت علي عليه السلام د

المصنف لعبد الرزاق: ۱۸۷، والمستدرک للحاکم: ۲، ۱۵۰ او د الامام حاکم د بخاري

او مسلم د شرائطو مطابق صحيح بللی

جنگ لپاره تیاری وکړ او د نهروان په مقام کې یې د یوه سخت جنگ په نتیجه کې هغوی ته یو په څلوره بدترین شکست ورکړ.

﴿۱۱﴾ د دروغژنو مدعیانو د نبوت ظهور

د قیامت له نښانو څخه د داسې دجالي او دروغژنو خلکو ظهور هم دی کوم چې د نبوت دعوه کوي او د خپلو خرافاتو او باطلو خبرو په ذریعه فتنه پیدا کوي. نبي کریم ﷺ امت ته خبر ورکړی چې د همدغو دروغژنو مدعیانو شمیر دیرش (۳۰) ته نږدې دی. نبي کریم ﷺ فرمایلي:

﴿لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يُنْعَثَ دَجَالُونَ كَذَّابُونَ قَرِيبًا مِنْ ثَلَاثِينَ كُلُّهُمْ يَزْعُمُ أَنَّهُ رَسُولُ اللَّهِ﴾

ژباړه:

قیامت تر هغه وخته نه قایمېږي تر څو چې دیرشو ته نږدې دروغژن دجالان پیدا نشي. په هغوی کې به هر یو دا دعوه کوي چې دی د الله رسول دی (۱).

دا نښانه هم ظاهره شوې، په پخوانۍ او اوسنۍ زمانه کې د نبوت ډیر دروغژن مدعیان مخته راغلي. هیڅ بعیده نه ده چې له لوی دجال (الله تعالی دې مونږ ټول د هغه له شر څخه وساتي) څخه مخکې مخکې د نبوت یو څه دعواداران راشي. رسول الله ﷺ یوه ورځ خطبه وئيله وې فرمایلي: په الله قسم! قیامت نه قایمېږي تر څو چې دیرش دروغژن دجال ظاهر نشي. په دې سلسله کې آخيري کړی د مسیح دجال ده (۲).

حضرت ثوبان رضی الله عنه روایت کوي چې نبي کریم ﷺ وفرمایلي: قیامت تر هغه وخته نه قایمېږي تر څو چې زما د امت یو شمیر قبایل دوباره له مشرکینو سره یو ځای نشي او هغوی د بتانو عبادت ونه کړي. زما په امت کې به دیرش

دروغښت ظاهر شي او په هغوی کې به هر یو گمان کوي چې نبي دی. حالانکه زه خاتم النبیین یم، له ما وروسته هیڅ نبي نشته (۱).

همدا شان په یوه بل حدیث کې نبي کریم ﷺ د اوه ویشتو (۲۷)، د نبوت د دروغښتو مدعیانو خبر ورکړی. په هغوی کې به څلور ښځې وي، په هغوی کې به هر یو دعوه کوي چې هغه د الله رسول دی.

سیدنا حذیفه رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ وفرمایيل: زما په امت کې به اوه ویشت دروغښت دجال. د نبوت مدعیان به پیدا شي. په هغوی کې به څلور ښځې وي، زه خاتم النبیین یم. له ما وروسته هیڅ نبي نشته (۲). د دغو خلکو لوی شمیر په ماضي کې ظاهر شوی.

(۱) د رسول الله ﷺ د ژوند مبارک په آخیري ورځو کې په یمن کې اسود عنسی له اسلام څخه مرتد شو او د خپل ځان د نبي کیدو اعلان یې وکړ، د ده ارتداد په عهد رسالت کې واقع کیدونکی تر ټولو اولین ارتداد دی. د هغه جنګي منګرو په دریو یا څلورو میاشتو کې پیش قدمي وکړه او د یمن په ټولو سیمو یې قبضه وکړه. نبي کریم ﷺ د یمن مخلصو مسلمانانو ته پیغام ولېږه چې دغه دروغښت دجال قتل کړي. هغوی د نبي کریم ﷺ حکم ته لېیک وویل او د هغه د ښځې په مرسته یې هغه وواژه. د هغه ښځې پر الله تعالی او د هغه پر رسول ﷺ ایمان درلود. اسود د همدغې ښځې میره قتل کړ او په زور یې له هغې سره واده وکړ. د هغه له قتل سره سم په یمن کې اسلام او اهل اسلام په غلبه کې شول. د یمن مسلمانانو دغه ټول روداد نبي کریم ﷺ ته لیکلي ور ولېږل مګر الله تعالی هغه ته د شپې د وحې په ذریعه خبر ورکړ او نبي کریم ﷺ یې سره له ټولو صحابه و (رضی الله عنه) له ټول

۱- سنن ابی داؤد، الفتن والملاحم. حدیث: ۴۲۵۲. وجامع الترمذی. الفتن. حدیث: ۲۲۱۹. وهو حدیث صحیح

۲- مسند احمد: ۳۹۲/۵. والضبرانی فی المعجم الکبیر: ۳/۱۷۰.

صورت حال څخه خبر کړل، د دغه دروغژن سړي د نبوت زمانه یواځې درې یا څلور میاشتې وه.

(۲) د نبوت په دروغژنو مدعیانو کې یو طلیحه بن خویلد اسدي هم دی. مسلمانانو له هغه سره ډیر جنگونه وکړل او بالاخر هغه د زړه په صدق سره مسلمان شو او په اسلامي لښکر کې ور داخل شو. وروسته هغه د الله تعالی په لار کې د کفر په مقابل کې په ډیرو جنگونو کې په لویه ځوانمردي برخه واخیسته او بالاخر د نهاوند په جنگ کې د شهادت په مرگ سرفراز شو.

(۳) د همدغو دروغژنو له جملې څخه یو مسیلمه کذاب هم دی. د ده دعوه دا وه چې یواځې د شپې په تیاره کې وحې پرې راځي، اولین خلیفه حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه د مسیلمه کذاب د سرکوبي لپاره یو لښکر د حضرت خالد بن ولید رضی الله عنه، عکرمه بن ابی جهل رضی الله عنه او د شرحبیل بن حسنه رضی الله عنه تر سرپرستی لاندې ولیږه، مسیلمه کذاب له اسلامي لښکر سره د څلویښت زره جنگیالیو په ملتیا مقابله وکړه، د دواړو لښکرو تر مینځ ډیر خونړیز جنگونه وشول او بالاخر شکست د مسیلمه کذاب او د هغه د لښکر په برخه شو. مسیلمه کذاب د وحشي بن حرب رضی الله عنه په لاس قتل او د جهنم اصل شو. د حق فتح په نصیب شوه او د توحید بیرغ هسک شو.

(۴) د نبوت په دروغژنو مدعیانو کې یوه ښځه سجاح بنت حارث تغلبیه هم ده. د هغې تعلق د عربو له عیسایانو سره دی. هغې د رسول الله صلی الله علیه و آله له وفات وروسته د نبوت دعوه وکړه، د خپلې قبیلې او د نورو قبیلو په زیات شمیر کې خلک د هغې تابعداران جوړ شول. سجاح د خپل لښکر په ملتیا له شاوخوا قبایلو سره جنگونه وکړل او مسلسل یې پیش قدمي وکړه حتی چې تر یمامه ورسیده. هلته هغې د مسیلمه نبوت ومانه او له هغه سره یې واده هم وکړ. کوم وخت چې مسیلمه واصل جهنم شو نو هغه بیرته د خپل قوم بنو تغلب لوري ته راغله. بیا هغه مسلمان شوه. بصرې ته ولاړه او هلته وفات شوه.

(٥) د تابعينو په زمانه کې او له هغوی څخه په وروسته زمانه کې چې کوم د نبوت دروغژن دعوه داران منظر عام ته راغلي، په هغوی کې د يوه نام مختار بن عبید ثقفی دی. هغه د نبوت له اعلان څخه د مخه شيعه مذهب کمزوری کړ او چې کله د شيعه گانو يو لوی شمير خلک د هغه تابعداران شول نو يې وويل: ما ته جبرئیل له وحې سره راځي. د ده او د مصعب بن زبیر رضه الله عليه د لښکرو تر مينځ ډير جنگونه وشول د کومو په نتيجه کې چې مختار ووژل شو.

(٦) له همدې جملې څخه يو د جال حارث بن سعيد کذاب هم دی، دغه سړي په دمشق کې د عابد او زاهد سړي په صفت شهرت درلود، بيا هغه دعوه وکړه چې دی نبي دی. کله چې ده ته معلومه شوه چې د ده خبر خليفه عبد الملک بن مروان ته ور رسيدلای نو دی پټ شو. په اهل بصره و کې يوه سړي د هغه ځای معلوم کړ او ده ته په رسيدلو کې کامياب شو، هغه له حارث سره د ليدو په وخت کې هغه ته داسې وښودله چې ده هم په حارث ايمان راوړي، حارث خپلو نوکرانو ته امر وکړ چې کله هم دا سړی زما لوري ته راځي نو دی به نه منع کوی. دغه سړي له ټول صورت حال څخه عبد الملک خبر کړ. خليفه د همدغه سړي په رهنمايي کې د فوخ يو کنډک وليږه. هغوی حارث ونيو او خليفه ته يې وړاندې کړ. عبد الملک ځينې علماؤ او فقهاؤ ته هدايت وکړ تر څو هغوی حارث په دې پوه کړي چې د ده خبره يو شيطاني وهم دی او هغه دې له دې خپلو فاسدو خيالاتو څخه توبه وکړي. مگر هغه انکار وکړ او په خپله خبره يې ټينگار کاوه، چې بيا خليفه هغه قتل کړ.

(٧) په عصر حاضر کې تقريبا يوه صدۍ د مخه په هندوستان کې يو سړی را ښکاره شو. د هغه نوم مرزا غلام احمد قادياني دی. ده د نبوت دعوه وکړه او وئيل به يې په ده باندې له آسمان څخه وحې رانازليرې. هغه دا هم وئيل چې الله تعالی ما ته خبر راکړی چې ته به تر اتيا کلونو پورې په دنيا

کې ژوند کوي. يو څه خاص خلک د هغه تابعداران شول. مگر د حق علماؤ هغه تعقيب کړ. د هغه خود ساخته دلائلو ته يې ښه ځوابونه وويل او دا يې واضحه کړه چې دا نبي نه دی. بلکه د جال او کذاب دی. د دغو علماؤ له ډلې کومو چې د مرزا غلام احمد قادياني ترديد وکړ تر ټولو ډير خدمت چې کوم سړي کړی هغه جليل القدر عالم حضرت مولانا ثناء الله امرتسري رحمۃ الله عليه دی. هغه د مرزا غلام احمد قادياني سخت ناقد او په شا کونکی ؤ.

په سنه ۱۳۲۶ هجري مطابق ۱۹۰۸ عيسوي، کې غلام احمد قادياني مولانا ثناء الله امرتسري ته د مقابلې وړانديز وکړ او دعوه يې وکړه چې که په مونږ دواړو کې هر يو دروغترن وي نو هغه به په رښتوني زندگي کې مړ شي. قادياني دعا وکړه : يا الله ! په مونږ دواړو کې چې هر يو دروغترن وي نو هغه به رښتوني زندگي کې له مرگ سره مخامخ کړه او پر هغه باندې د طاعون داسې مرض مسلط کړه کوم چې د هغه د مرگ سبب شي، له دغې دعا څخه يو کال وروسته قادياني د خپلې بد دعا ښکار شو. د مرزا خسر بيان کوي چې کله د مرزا مرض ډير سخت شو نو هغه زه له خوب څخه را بيدار کړم او زه د هغه لوري ته ورغلم او ومي ليدل چې هغه له تکليف څخه ډير بې ثابه دی، هغه زه مخاطب کړم او راته وې ويل : ما ته دهیضي مرض لگيدلی. دا د هغه آخيري خبره وه او بيا هغه له دې وروسته کوم واضح لفظ په خپله ژبه ادا نکړ او مړ شو ^(۱).

۱. په خپله مولانا ثناء الله رحمۃ الله عليه وايي : په رد مزائيت کې ما خپله لومړنۍ رساله (الهامات مرزا) ما په ډير لوی محنت سره وليکله کومه چې دومره زياته مقبوله شوه چې لويو لويو مصنفينو د هغې عبارات په خپلو تصنيفونو کې نقل کړل. د پنجاب پير صاحب (گولږه) په (سيف چستاني) کې او د حيدر آباد د دکن مولانا انوار الله مرحوم په (افاده الافهام) کې له الهامات مرزا څخه فايده اخيستي. زما د دې خبرې په غبرگون کې مرزا صاحب قادياني هغه د چا خبره چې تنگ آمد بجنګ آمد اشتهار ورکړ.

له مولانا ثناء الله صاحب سره آخيري فيصله

بسم الله الرحمن الرحيم. نحمده ونصلی علی رسولہ الکریم
(ویستنبونک احق هو، قل ای ورپی انه لحق)

بخدمت مولانا ثناء الله صاحب (السلام علی من اتبع الهدی) له ډیرې مودې راهیسې د ستا پرچه په اهل حدیث کې زما د تکذیب او تفسیق په سلسله کې جاري ده. همیشه زه تا په خپله پرچه کې د مردود، د جال او د مفسد په نام سره منسوب کړی یم او په دنیا کې دې زه په دې مشهور کړی یم چې دا شخص مفتری، کذاب او د جال دی او د دغه شخص د مسیح موعود دعوو سراسر افتراء ده. ما تا ته ډیره حوصله او صبر وکړ. مگر زه چونکه وینم چې زه د حق په خپرولو باندې مامور یم او ته ډیره افتراء پر ما کوي او دنیا له ما څخه اړوي او ما د تهمتونو په هغو الفاظو سره یادوي په کومو سره چې ډیر مضر هم نه یادیږي، که چیرته زه داسې کذاب او مفتری یم لکه څنګه مې چې ته په خپلو پرچو کې اکثر وخت یادوی نو زه به د ستا په ژوند کې هلاک شم. ځکه زه پوهیږم چې د مفسد او کذاب ډیر عمر نه وي او آخر هغه له ذلت او حسرت سره د خپل دښمن په ژوند کې ناکام او مړ کیږي، د هغه هلاکیدل بهتر دي تر څو د خدای تعالیٰ بندګان تبا نه کړي او که چیرته زه کذاب او مفتری نه یم او د خدای تعالیٰ په مکالمه او مخاطبه سره مشرف یم او مسیح موعود یم، نو زه د خدای په فضل سره امید لرم چې ته به د سنت الله موافق د مکذیبینو له سزا څخه نه بچ کیږې. پس که چیرته هغه سزا کومه چې د انسان په لاسو کې نه ده بلکه یواځې د خدای تعالیٰ په لاسونو کې ده لکه طاعون، هیضه او نور مهلک مرضونه که تا ته زما په ژوند کې ونه رسیدل نو زه د خدای تعالیٰ له لوري څخه نه یم. دا د کوم الهام یا وحی په بناء پیش ګویی نه ده بلکه محض د دعا په طور زه له خپل خدای څخه فیصله غواړم او زه خدای تعالیٰ ته سوال کوم ای زما مالکه، بصیر، قدیر کوم چې علیم او خبیر دی، کوم چې زما د زړه له حالاتو څخه خبر دی. که چیرته دغه د مسیح موعود دعوو محض زما د نفس افتراء وي او زه د ستا په نظر کې مفسد او کذاب یم او شپه او ورځ افتراء کول زما کار وي نو ای زما خوږه مالکه زه په عاجزي سره تا جناب ته دعا کوم چې د مولوي ثناء الله صاحب په ژوند کې ما هلاک کړه تر څو زما په مرګ هغه او د هغه ډله خوشحاله شي، آمین. مګر ای زما کامل او صادق خدایه که چیرته مولوي ثناء الله په هغو تهمتونو کې کوم چې پر ما لګوي په حق نه وي نو زه په عاجزي سره تا جناب ته سوال کوم چې هغه زما په ژوند کې نابود کړه. لیکن په انساني لاسونو سره نه بلکه په طاعون، هیضې او نورو مهلکو مرضونو سره مخکې له دې چې هغه زما په وړاندې یا زما د ډلې پر وړاندې له هغو ټولو نهمونو او بد زبانیو څخه توبه وکارې کوم چې هغه فرض کړي او زه یې همیشه وینم، آمین یا رب العلمین. زه د هغه د لاسه ډیر په تکلیف کې یم او صبر کوم مګر اوس زه وینم

چې د هغه بد زباني له حد څخه اوښتې، هغه ما له هغو بد اعمالو او غلو څخه بد تر پېژني کوم چې د دنیا لپاره سخت ضرر رسونکي دي، هغه په تهمتو او بد زبانيو کې په دغه آيت (ولا تقف ما ليس لك علم) باندې هم عمل نه کوي او له ټولې دنیا څخه ما بد تر معرفي کوي او تر ليرې ليرې ملکونو پورې يې زما دا نسبت رسولی چې دا شخص په اصل حقيقت کې مفسد، ټگ، دوکاندار، کذاب، مفتري او ډير بد کاره سړی دی، دا چې داسې کلمات د حق پر غوښتونکو باندې کوم اثر نه کوي نو زه ځکه صبر کووم، سگرزه وينم چې مولوي ثناء الله د خپلو تهمتو په ذريعه زما سلسله نابود غواړي او د هغه تعمير پنگول غواړي کوم چې تا زما آقا او زما راليونکي لپاره په خپلو لاسونو سره جوړ کړی، نو ځکه خو زه د ستا د تقدس او رحمت لمن نيسم او له تا جناب څخه غوښتنه کوم چې زما او د ثناء الله په مابين کې رښتونې فيصله وکړه او کوم چې د ستا په نزد په اصل حقيقت کې مفسد او کذاب وي هغه د صادق په ژوند کې له دنیا څخه ورک کړه او يا يې په کوم بل سخت آفت کې چې د مرگ برابر وي مبتلا کړه، اې زما مالکه ته همداسې وکړه آمين ثم آمين.

(رېنا افتح بيننا وبين قومنا بالحق او انت خير الفتحين) بالاخر يې له مولوي ثناء الله سره التماس وشو چې هغه د ده دغه مضمون په خپله پارچه کې چاپ کړي او بيا چې څوک څه غواړي هغه دې له دې څخه دلاندې وليکي، اوس فيصله د خدای په لاس کې دی (الراقم عبد الله الصمد مرزا غلام احمد مسيح موعود عافاه الله وايده، مرقومه يکم ربيع الاول ۱۳۲۵ هجري مطابق ۱۵ اپريل ۱۹۰۷ عيسوي)

مولانا ثناء الله صاحب وايي دا ؤ د مرزا صاحب د دعا د آخيري فيصلې د اشتهار نفس مضمون او اوس زه وایم چې د هغه د دعا د قبلیدو قرينه څه ده. مرزا صاحب ويلي: ما بار بار خدای مخاطب کړ چې کله دعا کوم نو له تا يې کوم، (ضميمه نمبر ۵، ترياق القلوب)

همدا شان فرمايي چې د خدای له لوري ما ته الهام کيږي، کله چې هغه ما مخاطب کړي نو راته وايي زه د ستا هره دعا قبولم مگر د شرکاء په باره کې نه (ترياق القلوب ضميمه نمبر ۵، خزان: ۳۸۲/۸۵)

همدا شان د مرزا صاحب الفاظ دي، د ثناء الله په متعلق يې چې کوم ليکلي دي، دا په اصل کې زما له لوري څخه نه دي بلکه د خدای له لوري څخه دي هغه يې بنياد ايښی دی، يو ځل زما توجه د هغه لور ته شوه او په شپه کې راته الهام وشو (اجيب دعوة الداع) د صوفيانو په نزد لوی کرامت د دعا قبلیدل دي، باقي نور ټول د هغه شاخونه دي (بدر، ۲۵ اپريل ۱۹۰۷ ع)

د قیامت تر راتلو پورې به همدغسې د نبوت دروغژن دجالان یو په بل پسې ظاهرېږي ترڅو چې هغه شمیر پوره شي د کوم په باره کې چې صادق او مصدق زموږ نبي کریم ﷺ خبر ورکړی. حتی چې د دغې سلسلې اخيري کړی. مسیح دجال دی کوم به چې په آخره زمانه کې ظاهر شي (مونږ د هغه له ازمايننت څخه په الله پناه غواړو) بیا به سيدنا عیسی بن مریم ﷺ تشریف راوړي او هغه به قتل کړي او د هغه فتني به هم نابودې کړي (۱).

يوه پوښتنه

پوښتنه: ځينې خلک د دغې خبرې ښکار دي چې نبي کریم ﷺ خو د نبوت د دروغژنو مدعيانو شمیر دیرش ښودلی او امر واقع او تاریخ د دې خبرې شاهد دی چې د نبوت د مدعيانو شمیر له دې څخه یو څه زیات دی؟

ځواب: د دغې پوښتنې ځواب دا دی چې د نبي کریم ﷺ مراد یواځې هغه دي کومو ته به چې حکومت او شهرت نصیب وي، تر کومه ځایه چې د داسې خلکو تعلق دی کوم به چې له همدغو شيانو څخه محروم وي نو هغه نبي کریم ﷺ په بیان کړی شویو دیرشو کې نه دي شمار کړي، والله اعلم.

(۱۲) د امن او خوشحالي ډيروالی

مسلمانانو په مکه مکرمه او مدینه منوره کې ډیره زمانه له دښمنانو سره په قتال، جنگونو او معرکو کې تیره کړه، د هغې باوجود به نبي کریم ﷺ هغوی ته ویل خومره چې میاشتي او کلونه تیرېږي هماغومره قیامت رانږدې کیږي. هومره په امن کې زیاتوالی راځي او خوشحالي عامه کیږي،

بالاخر مرزا د خپلې دعا په نتیجه کې د ربیع الاول ۱۳۳۲ هجري موافق ۲۲ می ۱۹۰۸ عیسوي کې د مولانا ثناء الله امرتسري رحمته الله علیه په ژوند کې د هیضي په مرض سره هلاک شو (تحریک ختم نبوت، ډاکټر محمد بهاؤ الدین: ۳/ ۱۰۵-۱۰۸) (خالد سیف)

۱ د مسیح دجال او د مسیح ابن مریم په باره کې خبره په رانلونکیو صفحو کې په علامات کبری کې په علامه نمبر: ۱ او ۲ کې راځي.

د رسالت مآب ارشاد گرامي دى ﴿ لا تقوم الساعة حتى تعود أرض العرب مروجاً وأكهاراً وحتى يسير الراكب بين العراق ومكة لا يخاف الا ضلال الطريق وحتى يكثر الهرج قالوا وما الهرج يا رسول الله قال القتل ﴾.

ژباړه : قيامت تر هغه وخته نه قايمیږي تر څو چې د عربو په زمکه کې دوباره باغونه او نهرونه په کثرت سره زیات نشي : او تر دې پورې چې یو سپور به له عراق څخه مکې مکرمني ته په رسیدو کې د لارې له ورکولو پرته له بل هیڅ شي به څخه نه ویريږي (۱) البته هرج به په کثرت سره وي. صحابه کرامو رضی الله عنه عرض وکړ : اې د الله رسول ! دا ووايه چې هرج څه شی دى؟ رسول الله ﷺ وفرمايل : قتل او خونريزي (۲).

د دغې خبرې تایید د نبی کریم ﷺ له هغه حدیث څخه هم کیږي په کوم کې چې نبی کریم ﷺ عدي بن حاتم رضی الله عنه ته فرمایلي : اې عدي ! آیا تا حیره (۳) لیدلې؟ عدي وویل : یا رسول الله ﷺ ما لیدلې نه ده، البته د هغې په باره کې مې ضرور یو څه اوریدلي، نبی کریم ﷺ وویل : که چیرته له تا سره عمر وفا وکړه نو ته به یې وگورې چې یوه بنځه له (حیره) څخه په خپله سورلۍ باندې کیني او کعبې ته ورسېږي او طواف وکړي، په دغه سفر کې به له الله تعالی ﷻ پرته له بل هیڅ شي څخه ویره نه وي (۴).

۱- مطلب دا دی چې د داسې سفر په کولو کې به له غلو او داړه مارانو څخه هیڅ قسم اندېښنه نه وي. که کومه ویره وي هغه به دا وي چې هسې نه چې له سمې لارې څخه کوڼ شي او په کومه غلطه لار باندې چیرته ولاړ نشي. اما تر کومه ځایه چې د هغه د ځان او د مال خبره ده نو په دې باره کې به بالکل بې فکره وي.

۲- مسند احمد : ۳۷۱/۲، وقال الهیثمی : رجاله رجال الصحیح.

۳- حیره د عراق ښار دی کوم چې له کوفه څخه په درې میله لیري فاصله کې موقعیت لري.

۴- صحیح البخاری، المناقب، حدیث : ۳۵۹۵.

که الله تعالی وغواړي نو مال به ډیر په کثرت سره وي. د مهدي او حضرت عیسی (علیه السلام) په زمانه کې به د ظلم او ستم په ځای به د عدل او انصاف دور دوره وي (۱).

﴿۱۳﴾ له حجاز څخه د یوه لوی اور ظهور

د الله تعالی رسول (ﷺ) د قیامت له کوم نښانو څخه چې خبر ورکړی، په هغوی کې یوه دا هم ده چې د حجاز په زمکه له مدینې منورې سره نږدې به یو لوی اور ظاهر شي، ځینې علماؤ او مؤرخینو په وثوق سره لیکلي چې دغه اور په (۶۵۴ هجري) کې ظاهر شوی.

علامه ابن کثیر (رحمته الله علیه) د دغې واقعي په باره کې لیکلي:

د حجاز له زمکې هغه لوی اور ظاهر شوی په کوم سره چې د بصری (د شام ملک د حوران شهر) د اوبانو غاړې روښانه کيږي، لکه څرنگه چې په دې حدیث کې ذکر شوي دي، نبي کریم (ﷺ) په دې سلسله کې وفرمایيل: قیامت تر هغه وخته نه قایميږي تر څو چې د حجاز له زمکې یو داسې اور ظاهر نشي په کوم سره به چې د بصری د اوبانو غاړې روښانه کيږي (۲).

ویل شوي چې دا اور به تر دریو میاشتو پورې موجود وي او دا اور به دومره شدید وي چې د مدینې ښځې به د هغې په رڼا کې اوبښکې توی کړي (۳).

علامه ابو شامه د دغې واقعي تفصیل بیانولو په وخت کې لیکلي: د جماد الاخر ۶۵۴ هجري دریم تاریخ او د چهارشنبې شپه وه، کله چې په مدینه منوره کې یو دردناک آواز واریدل شو، له هغه نه وروسته زلزله راغله. هغې زمکه، دیوالونه، چتونه، لرگي او تر دروازو پورې ولړزول، دا سلسله په مذکوره

۱- د دغه تفصیل به په علامات صغری کې په علامه نمبر ۱۳۱ باندې او په علامات کبری

کې په علامه نمبر ۲ کې راښي.

۲- صحیح البخاری، الفتن، حدیث: ۷۱۱۸.

۳- البدایة والنهاية: ۱۳/۱۹۹.

مياشت کې د چهارشنبه له شپې څخه شروع شوه او د جمعة المبارک تر ورځې پورې جاري وه، بيا له دې څخه وروسته يو لوی اور د مدينې په حره کې کومه چې بنو قريظه و ته نږدې ده ظاهر شو. دغه اور مونږ ته په مدينه کې په داسې حال کې چې مونږ په خپلو کورونو کې ناست و تر نظره راغی، مونږ دا محسوس کړه چې دا مونږ ته ډير نږدې موجود دی. د مدينې کنډې له دغه اور څخه ډکې شوې، اور په دغو کندو کې د وادي شظا په لور داسې روان و لکه اوبه چې بهیږي، دغه اور په لوړو عمارتونو باندې د اور لگيدو په څير لوی لوی لمبې وهلې (۱).

په همدغه حره کې يو آتش پشان غر دی کوم چې نن صبا خاموش دی. هغه په آخيري وار په سنه (۶۵۴ هجري مطابق ۱۲۵ عيسوي) کې په جوش راغی، له دې څخه د مخه د زلزلې د ډيرو جټکو او د سختو دردناکو درېونو آواز واريډل شو، د تاريخ ليکونکو مطابق د آتس فشانې دغه سلسله تقريبا تر ۵۲ ورځو پورې جاري وه. دغه آتشي له خپل مرکز څخه د شمال لور ته تر ۲۳ کلوميتر پورې ورسیده او د هغه اندازه د مدينې د موجوده هوائی ميدان تر جنوبی څنډو ورسیده، اول گرمه هوا په يوه داسې ځای باندې راغله او تيره شوه چې له مدينې منورې سره يې په ۱۲ کلوميترې کې موقعيت درلود. بيا د هغې مخ د شمال لور ته شو او د هغې د پورته والي سطح له سمندر څخه (۹۱۶) ميتره رسیده.

﴿۱۴﴾ له ترکو سره جنگ

دا خبره مخکې تیره شوه چې د قیامت له نښانو څخه هغه جنگونه او معرکې هم دي د کومو په باره کې چې نبي کریم ﷺ خبر ورکړی او دا جنگونه د مسلمانانو تر مینځ هم کیدلای شي او د نورو قومونو سره هم! د هغو له جملې څخه د مسلمانانو او ترکو تر مینځ یوه جگړه هم ده (۱).

دا معرکه د صحابه کرامو ﷺ په عهد کې د بنو امیه د خلافت په اوائلو کې منځته راغلې. په دې کې د اسلام بچیانو نه یواځې ترکو ته شکست ورکړ، بلکه له هغوی څخه یې د غنیمت مال هم ونيو، حضرت ابو هريرة ﷺ بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي ﴿لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تُقَاتِلُوا التُّرْكَ صِفَارَ الْأَعْيُنِ حُمْرَ الْوُجُوهِ ذُلْفَ الْأَنْوْفِ كَأَنَّ وُجُوهُهُمْ الْمَحَانُ الْمُطْرَقَةُ وَلَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تُقَاتِلُوا قَوْمًا يَعْلَهُمُ الشَّعْرُ﴾ ژباړه:

قیامت تر هغه وخته نه قایمېږي تر څو چې تاسو د وړو سترگو لرونکو، د سرو مخو لرونکو او د چتو پوزو لرونکو ترکو سره جنگ ونه کړی، د هغوی مخونه به ګویا د هغه ډال په څیر وي په کوم چې خرمن لګیدلې وي. قیامت تر هغه نه قایمېږي تر څو چې تاسو له یوه داسې قوم سره جنگ ونه کړی د کومو پیزار به چې له پوستکي څخه جوړ وي (۲).

۱- د ترکو دوه ویشت قبیلې دي، ذوالقرنین د یو ویشتو قبیلو لپاره دیوال جوړ کړ، مګر یوه قبیله له دیوال څخه بچ پاتې شوه هغې ته ترک ویل کېږي. هغوی ته ترک ځکه ویل کېږي چې هغوی له دیوال څخه د باندې پریښودی شول او له نورو قبیلو سره په دیوال کې دننه بند نه کړی شول (وګورئ: مرقاة المفاتیح: ۳۹۲/۱۵).

۲- صحیح البخاری، الجهاد والسير، حدیث: ۲۹۲۸. وصحیح مسلم، الفتن، حدیث: ۲۹۱۲.

په حديث کې له بيان شويو خلکو څخه مراد تاتاري منگول دي کومو چې په سنه ٦٥٦ هجري مطابق ١٢٥٨ عيسوي) کې په ډيرو اسلامي هيوادونو کې تباهي خپره کړه او بې شميره خلک يې په خاورو او وينو کې ناقراره کړل. مگر بالاخر د الهي حکمت تقاضا وه چې دغو خلکو اسلام قبول کړ او د امت مسلمه يوه برخه جوړ شول.

﴿١٥﴾ د دورو ورونکو ظالمو واکمنو ظهور

زمونږ نبي کریم ﷺ د قيامت له کومو نښانو څخه چې خبر ورکړی. له هغوی ځينې يوه دا هم ده چې جابر او ظالم واکمنان به په محنتي خلکو داسې دورې وروي کومې به چې د غوا له لکۍ سره ورته والی لري، د همغو دورو مختلف قسمونه دي. کومې چې د څرمنې، د بجلۍ، د ربړ يا پلاستيک او د ونو له شاخونو څخه په جوړو شويو دورو مشتملې دي، حضرت ابو امامه رضي الله عنه بيان کوي چې نبي کریم ﷺ فرمايلي **﴿يُخْرِجُ رِجَالَ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ فِي آخِرِ الزَّمَانِ مَعَهُمْ أَسْيَاطُ كَأَنَّهُمْ أَذْنَابُ الْبَقَرِ يَغْدُونَ فِي سَخَطِ اللَّهِ وَيُرْوَحُونَ فِي غَضَبِهِ﴾**

ژباړه:

په آخيره زمانه کې به يو شمير داسې خلک وي له کومو سره به چې د غوا د لکۍ په څير دورې وي. دغه ظالم به د الله تعالى د ناراضگي په حالت کې صبا کړي او د هغه د غضب په حالت کې به بېگنا کړي (١).

له حضرت ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله ﷺ فرمايلي: د جهنميانو دوه قسمه داسې دي کوم چې تر دا مهاله ما نه دي ليدلي. په هغوی کې يو قسم خلک هغه دي له کومو سره به چې د غوا د لکۍ په څير دورې وي او په هغوی باندې به خلک وهي (٢).

^١ مسند احمد: ٢٥٠/٥.

^٢ صحيح مسلم، اللباس والزينة، حديث: ٢١٢٨.

حضرت ابو هريرة رضي الله عنه بيان کوي چې نبي کریم ﷺ وفرمايل : که چيرته له تاسره عمر وفا وکړه نو ډيره ممکنه ده چې ته به داسې قوم ووينې کوم به چې د الله تعالی د ناراضگي په عالم کې صبا کړي او د هغه د لعنت په حالت کې به بېگنا کړي. د هغوی په لاسونو کې به د غوا د لکۍ په خیر دورې وي (۱).
په دې حديث کې د خلکو د وهلو ذکر نشته. ليکن د الله تعالی د ناراضگي او لعنت ذکر د دې خبرې دليل دی چې هغوی به په خلکو باندې ډير زیات ظلم او زیاتۍ کوي.

﴿ ١٦ ﴾ د قتل او خونريزي ډيروالۍ

د رسول الله ﷺ د قيامت په بيان کړل شويو نښانو کې يوه دا هم ده چې قتل او خونريزي به دومره زیاته شي چې داسې يو وخت به راشي چې نه به قتل کونکي ته دا علم وي چې ولې يې قتل وکړ او نه به قتل کړی شوي ته دا علم وي چې په څه قتل کړی شو. حضرت ابوهريرة رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ وفرمايل **﴿والذي نفسي بيده لا تذهب الدنيا حتى يأتي على الناس يوم لا يدري القاتل فيما قتل ولا المقتول فيم قتل فقيل كيف يكون ذلك ؟ قال الهرج القاتل والمقتول في النار﴾**

ژباړه : په هغه الله قسم د کوم په لاس کې چې زما روح دی دا دنيا به تر هغه ختمه نشي تر څو چې يوه داسې ورځ رانشي چې نه به قاتل په دې پوهيږي چې دا انسان يې په څه قتل کړ او نه به مقتول پوهيږي چې ولې قتل کړی شو. ترينه وپوښتل شول : دا به څنگه کيږي؟ رسول الله ﷺ وفرمايل : د قتل او خونريزي د ډيروالي له امله به قاتل او مقتول دواړه په اور کې وي (۲).

۱- صحيح مسلم، الجنة ونعيمها، حديث: ۲۸۵۷.

۲- صحيح مسلم، الفتن، حديث: ۲۹۰۸.

د دغې خونريزي ابتداء د حضرت عثمان غني رضي الله عنه له قتل څخه شوې. په همدې سره د داسې جنگونو شروع وشوه د کومو لپاره چې هېڅ معقول جواز نه و، په دغو جنگونو کې په زرگونو قيمتي انسانان ضايع شول. د ورځو له تيريدا سره سره نوې تباها کونکې اسلحې به هم پيدا شي کومې چې نن سبا په خونړيو جنگونو کې استعمالېږي.

په ځينې جنگونو کې د وژل شويو شمير:

(۱) په لومړني جنگ جهاني کې دوه نيم کروړه خلک ووژل شول.

(۲) په دويم جنگ جهاني کې پنځه نيم کروړه خلک له منځه لاړل.

(۳) د ويتنام په جنگ کې ديرش لکه خلک ووژل شول.

(۴) د روس په خانه جنگي کې يو کروړ انسانان قتل کې شول.

(۵) د سپين په خانه جنگي کې د يو کروړ او شلو لکو انسانانو وينې وبهيدې.

(۶) د عراق او ايران د خليج په لومړني جنگ کې لس لکه انسانان له منځه ولاړل.

(۷) په عراق باندې د استعماري قبضي په دوران کې لس لکو خلکو له خپل ژوند څخه لاسونه پرېمنځل.

سره له دې چې په دغو جنگونو کې په ځينو باندې د حديث دغه الفاظ (چې نه به قاتل پوهېږي چې ولې يې هغه انسان وواژه او نه به مقتول پوهېږي چې ولې ووژل شو) نه صادقېږي، بلکه د هغوی ذکر دلته د قتل او خونريزي د کثرت بيانولو له امله شوی دی.

﴿ ١٧ ﴾ له انساني زړونو څخه د ديانتداري ورکيدل

د مناسب انسان په مناسب ځای باندې ټاکل د امت لپاره بقا، د هيوادونو او د انسانانو لپاره د اصلاح، د تهذيب او تمدن د پورته والي بنياد دی. کله چې امانتونه برباد شي نو پيمانې بدلې شي او په خلکو کې هم بدگماني پيدا شي، حتی چې نااهل خلک به په غوره منصوبونو باندې قبضه وکړي د کوم له

امله به چې هر لوري ته بد نظمي خپره شي، د دغو امورو په باره کې زمونږ خواږه پیغمبر حضرت محمد ﷺ خبر راکړی.

د امانت د ضایع کیدا سبب په نیتونو کې فساد دی.

حضرت حذیفه بن یمان ؓ بیان کوي چې نبی کریم ﷺ وفرمایيل: امانت د خلکو د زړونو په رگونو کې نازل کړل شو. بیا قرآن کریم نازل شو او خلکو ته یې د امانت اهمیت په قرآن او حدیث سره معلوم کړ.

حضرت حذیفه ؓ فرمایي: په مونږ باندې داسې یو وخت هم راتلونکی دی په کوم کې به چې مونږ اخستل او خرڅول کوو مگر مونږ به د دې پروا نه کوو مونږ چې له چا څخه خریداري وکړه د هغه دین څه دی، که چیرته هغه مسلمان وي نو زمونږ حق به راکړي او که چیرته عیسایي یا یهودي وي نو بیا به هم د خپل وکیل په ذریعه زمونږ حق به اداء کړي، مگر نن زه له فلان او فلان څخه پرته له بل هیچا سره اخستل او خرڅول نه کوم (۱).

کله چې د اکثر خلکو ضمیر خراب شي، معاملې نا اهلو ته وسپارل شي او امانتونه ضایع کړل شي نو قیامت قریب راتلونکی دی.

حضرت ابو هريرة ؓ بیان کوي چې په یوه مجلس کې نبی کریم ﷺ تشریف فرما ؤ او له صحابه کرامو ؓ سره یې خبرې کولې چې یو اعرابي (کوچی) راغی او هغه وپوښتل: د الله رسوله! قیامت کله قایمېږي؟ رسول الله ﷺ خپلې خبرې جاري وساتلې او د اعرابي لور ته یې توجه ونه کړه، ځینې خلکو ویلي چې نبی کریم ﷺ خو د اعرابي خبره واوریدله مگر د هغه پوښتنه یې خوښه نشوه، ځکه یې هغه ته له ځواب ورکولو احتراز وکړ، نورو ویلي: چې نبی کریم ﷺ خبره نه ده اوریدلې. کله چې نبی کریم ﷺ خپلې خبرې پوره کړې نو وې فرمایيل: د قیامت په باره کې پوښتونکی سړی چیرته.

۱- صحیح البخاری، الرقاق، حدیث: ۲۴۹۷، وصحیح مسلم، الايمان، حدیث: ۱۴۳.

دی؟ هغه عرض وکړ: یا رسول الله! زه دلته یم. نبي کریم ﷺ وفرمایل: واوره!
 کله چې امانتونه ضایع کړل شي نو د قیامت انتظار کوه، هغه عرض وکړ:
 امانتونه څنگه ضایع کیږي؟ نو رسول الله ﷺ ورته وفرمایل: کله چې
 معاملې نا اهلو خلکو ته وسپاری شي نو هغه وخت قیامت ته انتظار کوه (۱).
 د قیامت دغه نېبانه زموږ په زندگي کې نن ورځ پوره ظاهري شوې ده. تاسو
 وگورئ چې په وزارتونو کې، په تعلیمي ادارو کې او په ټولنه کې ډیرې مهمې
 دندې او منصبونه کوم چې براه راست د خلکو له معاملو سره تعلق لري. په
 هغوی باندې د ډیر باصلاحیته، امانتدار، مناسب او د خلکو په معاملو باندې
 د ښو پوهیدونکو په ځای هغه څوک راغلي کوم چې د دغو دندو او منصبونو
 له مشرانو سره شخصي دوستي (خپلولي) لري او یا له کوم مشر سره ګډ مفاد
 لري، دوی د همدغو مشرانو په سفارش بر سر اقتدار راغلي.
 هو! کله چې معاملات نا اهلو خلکو ته وسپارل شي نو قیامت ته انتظار کوه.

﴿ ١٨ ﴾ د پخوانیو امتونو د طریقو پیروي

امت مسلمه چې په کومو لویو لویو فتنو کې راګیر دی، په هغوی کې تر
 ټولو لویه فتنه پوند تقلید، د یهودو او نصاریٰ و او د نورو کفارو له اخلاقو
 او عاداتو څخه د نفرت په ځای له هغوی سره د ورته والي اختیارول دي.
 نبي کریم ﷺ د دې خبرې خبر ورکړی چې زما د امت یوه ډله به د پخوانیو
 ګمراه امتونو د یهودو او نصاریٰ و د عادتونو او روایاتو تقلید وکړي.
 حضرت ابو هریره ؓ بیان کوي چې رسول الله ﷺ وفرمایل: قیامت تر هغه
 وخته نه قایمېږي تر څو چې زما امت د پخوانیو خلکو په لار باندې قدم په
 قدم ولاړ نشي. پوښتنه ترینه وشوه: یا رسول الله! آیا له پخوانیو خلکو څخه

څخه د ستا مراد فارس او روم دی؟ رسول الله ﷺ وفرمايل : بیا نو څوک دي؟ (۱).

له کومو شيانو څخه چې د الله تعالی ﷻ نبي وپرونه کړې. په هغو کې اکثر واقع شوي او کوم چې پاته دي هغه هم يقينا واقع کيدونکي دي، لکه چې د ابو سعيد خدری رضی الله عنه په روايت کې راغلي چې رسول الله ﷺ وفرمايل : ﴿لَتَسْعُنَّ سَنَنَ مَنْ قَبْلُكُمْ شِرًّا بَشِيرًا وَذِرَاعًا بِذِرَاعٍ حَتَّىٰ لَوْ سَلَكَوا جُحْرَ صَبٍّ لَسَلَكَتُمُوهُ قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ؟ قَالَ فَمَنْ؟﴾

ژباړه : تاسې خلک به له خپل ځان څخه د مخکنيو خلکو د طريقو داسې پوره پوره پيروي وکړی کومه به چې وليشت په وليشت او څنگل په څنگل برابره وي، حتی که چيرته هغوی د ځناور په سوري کې ور داخل شي نو تاسو به ضرور د هغوی پيروي وکړی، مونږ عرض وکړ : يا رسول الله ! آیا د ستا مراد يهود او نصاری دي؟ رسول الله ﷺ وفرمايل : بیا نو څوک دي؟ (۲).

قاضي عياض رحمه الله د دغه حديث په شرح کې ويلي چې د وليشت، څنگلې او د ځناور د سوري تشبيه د هغه قوم د مکمل اقتداء او د پانده تقليد د واضحه کولو لپاره ورکړی شوی (۳).

د يهودو او نصاری ؤ هغه تقليد له کوم څخه چې په حديث کې منع شوي. په هغه کې هغه شيان نه دي داخل کوم چې زمونږ د دين خلاف نه دي، لکه زمونږ له هغوی سره د معلوماتو او تجرباتو تبادله کول، د هغوی له مفيدو ايجاداتو څخه استفاده کول او د هغوی له نظم او نسق څخه فايده اخيستل، دا په مذموم اقتداء کې نه راځي.

۱- صحيح البخاری، الاعتصام بالکتاب، حديث: ۷۳۱۹.

۲- صحيح البخاری، احاديث الانبياء، حديث: ۳۴۵۲، صحيح مسلم، العلم، حديث: ۳۲۲۹.

۳- فتح الباری، شرح صحيح البخاری، الاعتصام بالکتاب والسنة، حديث: ۷۳۱۹.

له قابل مذمت تقلید څخه مراد دا دی چې د هغوی د لباس، عاداتو او تولنیز رسم او رواج، لکه د ښځو او زنانو اختلاط، بې پردګي او نورو تقلید کول. یا د هغوی د داسې اقتصادي نام پیروي وشي کوم چې زموږ د دین له تعلیماتو څخه مخالف وي. لکه د سود معامله او یا نور معاملات.

(۱۹) له مینځي څخه د خپل مالک زېږېدل

د قیامت له نښانو څخه دا هم ده چې یوه مملوکه مینځه به داسې هلاک وزيږوي کوم به چې بیا د دې آقا (بادار) جوړ شي، دا داسې کیږي کله چې یو آزاد سړی له خپلې مینځې سره جماع وکړي، هغه حامله شي او له هغې څخه هلاک پیدا شي او هغه لوی شي او داسې یو آزاد انسان جوړ شي د کوم چې پلار ژوندی وي مګر د هغه مور د پخوا په څیر مینځه وي، نو په دې طریقې به دغه هلاک د خپلې مور د مالک حیثیت اختیار کړي.

په حدیث جبریل کې دې کله چې هغوی د قیامت د وخت په باره کې له تا پوښتنه کوي نو ورته وایي: 'زه تاسو ته د هغو نښانو په باره کې خبر درکوم، کله چې مینځه خپل مالک وزیږوي نو دا د قرب قیامت نښانه ده' (۱).

د دې معنا دا هم بیان کړی شوی ده چې بادشاه به د مینځې له څیتې څخه پیدا شي. په دې طریقې به یې زوی بادشاه شي او د هغه مور به په رعیت کې شامله شي.

(۲۰) د اغوستل شویو کالیو باوجود د لوڅو ښځو ظهور

د ښځو بې پردګي او د ښایست بې ځایه اظهار هم د قیامت له نښانو څخه دی. ښځې چې یو داسې تنګ کالي واغوندي او له کورونو څخه د باندې ووځي د کومو له امله چې د هغوی د بدن اندامونه لیدل کیږي او داسې باریکې او شفاف جامې واغوندي او له کورونو څخه د باندې ووځي د کومو له امله چې د ناستې او تلو په حالت کې د هغې د بدن اعضاء ښکاره تر سترګو

کیري، داسې ښځې په ظاهره په جامو (کالیو) کې ملبوسې دي. مگر په اصل حقیقت کې د تنگو کالیو، د جسماني اعضاو د نمایش او د جسم د پرفتن ځایونو د ښکاره کولو له امله هغه لوڅې (غرې) دي.

حضرت ابو هريرة رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ وفرمایيل : ﴿صنفان من أهل النار لم أرهما قوم معهم سياط كأذناب البقر يضربون بها الناس ونساء كاسيات عاريات مميلات مائلات رؤسهن كأسنمة البخت المائلة لا يدخلن الجنة ولا يجدن ريحها وإن ريحها ليوجد من مسيرة كذا وكذا﴾^١

دوه داسې جهنمي ډلې کومې چې ما تر اوسه پورې نه دي لیدلې، یو هغه (ظالم) د کوم په لاس کې چې د غوا د لکۍ په څیر دوره وي او په هغې باندې خلک وهي (١)، دویم هغه ښځې کومې چې د کالیو له اغوستلو سره سره بیا هم لوڅې تر سترگو کیري او خلک د خپل ځان لور ته مایل کوي او په خپله هم د خلکو لور ته مایله وي، د هغوی د سروینستان د بختي اوبښ د وینستانو په څیر یوه لور ته مایل وي، دا به نه جنت ته داخلېږي او نه به د هغه خوشبو محسوسه کړي، سره له دې چې د هغه خوشبو تر هغې او دغې فاصلې پورې راځي (٢).

د (مائلات) یوه معنا دا هم ده چې دا ښځې به د الله تعالی له اطاعت څخه انحراف کونکې او د الله تعالی په اطاعت باندې به استقامت کونکې نه وي. د (میلات) یوه معنا دا هم ده چې نورې ښځې به د فحاشي لور ته رابولي، یعنې په فساد کې مبتلا او د فساد خپرونکې ښځې به وي.

١- د دغې ښانې بیان په ١٥ نمبر علامه کې تیر شو.

٢- صحیح مسلم، اللباس والزینة، حدیث ٢١٢٨.

(رووسهن کاسمته البخت) یعنې هغوی به د سر ویښتان په داسې طریقه بند کړي وي چې ویښتان به یې پورته لور ته وي لکه څنگه چې د اوبښ کو له ورايه ښکاره کیږي، د دغو ښځو ویښتان به یوه لور ته په داسې طریقه مایل شوي وي لکه څنگه چې د بختي اوبښ کو مایل وي.

﴿۲۱﴾ لوڅوالی، د لوڅوالي په حالت کې د میگو څرونکو

خلکو لخوا د لوړو بلډنگونو جوړول

د قیامت هغه نښانې د کومو په باره کې چې نبی کریم ﷺ خبر ورکړی او هغه ظاهري شوي هم دي، د هغوی له جملې څخه یوه دا هم ده چې داسې خلک کومو چې د لوڅ بدن په حالت میګې څرولې د لوړو عمارتونو (بلډنگونو) په جوړولو او د کورونو د ښایست او آرایش په کار کې به له یو بل څخه د مخته تلو په کوشش کې وي او پر هغوی باندې به د فخر اظهار کوي.

دا له هغه وخت څخه دی کله چې مسلمانانو په مختلفو هیوادونو کې فتحه ترلاسه کړه، مال او دولت زیات شو او خلک د دنیا په جمع کولو کې له یوه بل څخه د مخته تلو په مقابله کې شول.

له حضرت عمر بن الخطاب رضی الله عنه څخه روایت دی کله چې جبرئیل امین د رسول الله ﷺ په خدمت کې حاضر شو او له نبی کریم ﷺ څخه یې د اسلام، ایمان، احسان او بیا د قیامت په هکله پوښتنه وکړه، نو نبی کریم ﷺ هغه ته د قیامت د نښانو په باره کې په خبر ورکولو سره وفرمایيل: ﴿أَنْ تَلِدَ الْأُمَّةُ رَبَّتَهَا وَأَنْ تَرَى الْحَفَاةَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّاءِ يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبَنِيَانِ﴾

ژباړه: دا چې مینځه به خپل مالک وزیروي او چې ته ووينې لوڅ، لوڅ بدن او لوړې وهلي د میگو څرونکي (چې داسې به دولتمند شي)

چې د لوړو عمارتونو (بلډنگونو) په جوړولو کې به له یوه بل سره مقابله کوي (۱).

کله چې ته لوڅ. وگي او لوړې وهلي خلک سردار جوړیدل ووينې نو ته پوه شه چې دا د قیامت له اثارو او نښانو څخه دي. له رسول الله ﷺ څخه پوښتنه وشوه: یا رسول الله! دا لوڅ. وگي او د میگو څرونکي خلک کوم خلک دي؟ رسول الله ﷺ وفرمایل: عرب (۲).

په دې کې شک نشته چې د کور جوړونه. د عمارت جوړونه او تر بلډنگ رسونه کوم حرام کار نه دی. خصوصاً کله چې په هغه کې د تجارت فواید وي او د فخر، غرور او تکبر لپاره هم نه وي.

د عمارتونو نطاول (لوړوالی) په دوه رنگه کیدلای شي. یو دا چې هغه تر څو منزلونو پورې لوړ کړی شي او دویم دا چې هغه ډیر ښایسته. مضبوط، منقش او لوی کړی شي او په هغه کې لوی لوی مجالس کیدلای شي او مربوطه نور عمارات پکې جوړ کړل شي.

دا ټول په موجوده زمانه کې د امر واقع په څیر موجود دي. کله چې دولت زیات شو او په خلکو باندې د دنیا دروازې راخلاصې شوې (۳).

مقصودې خبره دا ده چې د میگو څرونکي به سحراء پرېږدي او د لوړو عمارتونو په جوړولو کې به مبالغه او مقابله بازي کوي. د کورونو، دوکانونو او د پلازو د دغو ټولو تعمیر به د فخر، غرور او تکبر لپاره وي. هر څوک به دا غواړي چې د ده بلډنگ د نورو له بلډنگونو څخه لوړ وي. په اوسني وخت کې په عربو او غیر عربو کې په تعمیرونو مبالغه عام رواج دی. نه یواځې په افرادو کې بلکه حکومتونه هم پکې شامل دي.

۱- صحیح مسلم. الايمان، حدیث: ۸.

۲- مسند احمد: ۳۱۹/۸. وسلسله الاحادیث الصحیحة: ۳۳۲، ۳. حدیث: ۱۳۴۵.

۳- وگورئ! اتحاد الجماعة بما جاء فی الفتن والملاحم واشراط الساعة للشيخ التويجري: ۱۷۲/۲.

حکومتونه هم د لوړو عمارتونو، بلډنگونو او د پلازو په جوړولو کې له فخر او غرور سره سره له یوه بل څخه د مخته تلو په کوشش کې دي.

﴿٢٢﴾ خاص خاص خلکو ته سلام کول

الله تعالی ﷻ هر خاص عام ته د سلام کولو حکم د دې لپاره کړی تر څو د خلکو په مینځ کې د محبت او رابطې نښانه جوړه شي. حکم یې کړی چې کوچنی دې غټ ته او غني دې فقیر ته سلام کوي. همدا شان نبي کریم ﷺ هر عرب او عجم، تور او سپین ته حکم کړی چې دوی دې په هر چا سلام ور اچوي که یې پیږني او که نه. د رسول الله ﷺ ارشاد مبارک دی ﴿لَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تَأْمَنُوا وَلَا تَأْمَنُوا حَتَّى تَحَابُّوا أُولَا أَذَلَّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابُّتُمْ؟ أَفَشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ﴾

ژباړه: تاسو خلک به جنت ته داخل نشی تر څو چې تاسو ایماندار نشی او تاسو به ایماندار نشی تر څو چې په خپل مینځ کې محبت ونه کړی، آیا زه تاسو ته یو داسې شی در ونه ښیم کله چې تاسو هغه وکړی نو د ستاسو په مینځ کې به محبت پیدا شي؟ په خپل مینځ کې سلام سره اچوی (۱).

د قیامت له نښانو څخه دا هم ده چې خاص خاص خلکو ته به سلام کیږي، هغه داسې چې یو سړی به یواځې هغه چا ته سلام کوي له کوم سره یې چې شناخت وي او له کوم چا سره یې چې شناخت (انډیوالی) نه وي هغوی ته به سلام نه ور اچوي. سره له دې چې سنت خو دا ده چې هر مسلمان ته سلام ور واچول شي. هغه که تاسو پیژنی او که یې نه پیژنی.

ابوالجعد وايي: له عبد الله بن مسعود رضی الله عنه سره د یوه شخص ملاقات کیدو نو هغه وویل: ابن مسعود! تا ته دې سلام وي. حضرت عبد الله بن مسعود رضی الله عنه وویل: رښتیا ویلي دي الله تعالی ﷻ او د هغه رسول ﷺ. ما د

الله تعالی له نبي څخه د ویلو په وخت کې اوریدلي! د قیامت له نښانو څخه دا هم ده چې یو سړی به جومات ته داخل شي مگر هلته به دوه رکعت له مونځ ونه کړي او دا هم چې یو سړی به یواځې پر هغه چا سلام اچوي له کوم چا سره یې چې یو شناخت وي (۱).

په صحیحینو کې یو روایت دی چې یوه سړی له نبي کریم ﷺ څخه پوښتنه وکړه! کوم اسلام بهتر دی؟ نبي کریم ﷺ وفرمایيل ﴿تُطْعَمُ الطَّعَامُ وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَعَلَى مَنْ لَمْ تَعْرِفْ﴾

ژباړه: د ډوډۍ ورکړه او په هر سړي باندې د سلام ور اچول خواد هغه ته پیژنی او که یې نه پیژنی (۲).

﴿۲۳﴾ ﴿۲۴﴾ ﴿۲۵﴾ د تجارت ډیروالی، له میره سره په تجارت کې

د ښځې شراکت او د ځینو تجارانو په مارکیټ باندې قبضه

د تجارت په کار وبار کې به دومره اسانتیاوې پیدا شي د کومو له امله به چې خلک ډیر پر مختګ وکړي. تر دې چې ښځه به له خپل میره سره په تجارتي امورو کې شریکه شي. د دغو دواړو نښانو ذکر په یوه حدیث کې راغلی، نبي کریم ﷺ فرمایلي: قیامت ته نږدې به خاص خاص خلکو ته سلام کیږي، تجارت به ډیر زیات شي حتی چې ښځه به له خپل میره سره د تجارت په کارونو کې مرسته کونکې شي. قطع د صله رحمې به راشي. د دروغو گواهي به ورکول کیږي. ریښتونې گواهي به پتیرې او د قلمي تحریرونو دوره دوره وي (۳).

حضرت عمر بن تغلب رضی الله عنه بیان کوي چې نبي کریم ﷺ وفرمایيل: د قیامت له نښانو څخه دي چې مال به ډیر زیات شي. تجارت به عام شي، د

۱- صحیح ابن خزيمة: ۲/۲۸۳. وسلسلة الاحارث الصحیحة: ۲/۲۴۸. حدیث: ۲۴۸.

۲- صحیح البخاری. الاستئذان. حدیث: ۲۲۳۲. وصحیح مسلم. الايمان. حدیث: ۳۹.

۳- مسند احمد: ۱/۴۰۷. شیخ شعيب الارنؤو ضدغه ته حسن ویلی.

جهالت دور به دوره وي. یو سړی به مال خرڅوي مگر وایي به: ودربړه! زه د فلانی قبیلې له تاجر سره مشوره کوم او بیا به په یوه لویه ابادي کې د لیکلو والا کاتب لټوي مگر هغه به نه پیدا کېږي (۱).

د نبي کریم ﷺ دا خبره چې یو سړی به مال خرڅوي مگر وایي به: ودربړه! زه د فلانی قبیلې له تاجر سره مشوره کوم او په یوه لویه ابادي کې به یو کاتب نه وي. د دې معنا او مفهوم دا دی چې لوی لوی تجاران کوم به چې غالباً د راس المال مالک وي، یا به کوم داسې ایجنټ وي چې د مالونو واردولو او صادرولو لپاره به ټاکل شوی وي، شاید د همدغو خلکو به په بازارونو باندې کنترول وي او د خپلې خوښې مطابق به نرخونه مقررې وي، واره تجاران به د همدغو لویو تجارانو له اجازې پرته خرید فروخت نشي کولای.

یا مطلب دا دی چې د سودا کولو په وخت کې به د بیع انعقاد د کوم بل تاجر په رضامندي سره مشروط شوی وي.

د نبي کریم ﷺ دا خبره چې په یوه لویه ابادي کې به کاتب نه وي، سره له دې چې نبي کریم ﷺ په یوه حدیث کې خبر ورکړی چې د قرب قیامت په وخت کې به کتابت عام شي. د دې مفهوم دا دی چې په نویو الاتو سره به کتابت عام شي، مثلاً لکه کمپیوټر، موبایل تلیفون، داسې آلات کوم چې آواز واورې او هغه په تحریر سره بدل کړي او همدا شان نور الیکټرانیک آلات به زیات شي، د دې په نتیجه کې به یو داسې نسل راپیدا شي کوم به چې په لاس لیکل بیخي نه پیژني. یا خو به یې پیژني مگر په ښه طریقه به یې لیکلی نشي.

دا مطلب هم کیدلای شي چې له دې کاتب څخه مراد هغه څوک وي کوم به چې د تجارت معاهدې قلم بند کړي وي او د خرید او فروخت قوانین او

احکام به له یوې آلې څخه معلوموي او هغه به د خلکو په مینځ کې پرته له کومې معاوضې په ضبط او تحریر کې راوړي (۱).

﴿ ۲۶ ﴾ د دروغو گواهي

د دروغو گواهي دا ده چې یو انسان به د بل په باره کې په خپل شهادت (گواهي) کې له دروغو څخه کار اخلي. مثلاً: داسې گواهي به ورکوي چې د فلاني سړي په فلاني باندې حق دی او دغه گواهي به د ده په نظر دروغ هم وي او دا له گناه کبیره څخه دی. نبي کریم ﷺ فرمایلي: ﴿أَلَا أُبَيِّنُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكِبَايِرِ ثَلَاثًا قَالُوا بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ وَجَلَسَ وَكَانَ مُتَكِنًا فَقَالَ أَلَا وَقَوْلُ الزُّورِ﴾
ژباړه:

زه تاسو ته په کبیره گناهونو کې تر ټولو په غټې گناه خبر در نه گڼم؟ دا خبره یې درې ځلې وکړه، صحابه کرامو ﷺ عرض وکړ: ضرور اې د الله رسوله! وې فرمایلي! له الله تعالی ﷻ سره شرک او له والدينو څخه نافرمانی کول. نبي کریم ﷺ تکیه ووهله. مگر د راتلونکې خبرې د اهمیت په خاطر مخامخ کیناست او وې فرمایلي: خبردار! دروغتره خبر هم له گناه کبیره څخه دی (۲).

د خلکو په مینځ کې د دروغو گواهي عام کیدل او د خلکو په دې باره کې سست کیدل د قیامت له نښانو څخه دي. لکه چې نبي کریم ﷺ په مخکنی حدیث کې وویل: له قیامت څخه د مخه به د دروغو گواهي عامه شي. د دروغو گواهي به یواځې د قاضي او حاکم په وړاندې نه وي. بلکه دا به د زندگي په تمامو معاملاتو کې وي. لکه څنگه چې خلک په خپلو روزمره معاملو کې غلط شهادتونه ورکوي. د ځینې کمپنیو او ادارو ملازمین د خپلې

۱ د آخرینې معنا مولانا سندی رحمه الله د سنن نسائي په حاشیه کې ذکر کړی.

۲ صحیح البخاری. الشهادات. حدیث: ۳۲۵۴. وصحیح مسلم. الايمان. حدیث: ۸۷.

دندې په حوالې سره په مدارسو او جامعو کې د طالب العلمانو گواهي او د بچيانو د والدينو په وړاندې گواهي هم په دې کې شامله ده.

نبي کریم ﷺ د دروغو په گواهي. د دروغو په قسم او د غلط بياني په ذريعه د نورو خلکو د حق له تلف کولو څخه سخته ويرونه کړې. نبي کریم ﷺ فرمايلي: کوم سړی چې د دروغو قسم په ذريعه د يوه مسلمان ورور حق تلف کړي نو هغه به د الله تعالی ﷻ په عدالت کې په داسې حال کې وړاندې کيږي چې الله تعالی به له هغه څخه سخت ناراض وي (۱).

بيا نبي کریم ﷺ دغه آيت کریمه تلاوت کړ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝﴾ (۲).

ژباړه:

بېشکه هغه کسان چې پيري (بدل اخلي) دوی په عهد د الله باندې (چې) ايمان په نبي او اداء د امانت ده، او په (دروغو) قسمونو خپلو باندې (ايمان په محمد او نصرت) قيمت لږ (دنيوي) د هغه د نه منلو په عوض، دغه کسان نشته هيڅ برخه د دوی دپاره په آخرت کې او نه به خبرې وکړي له دوی سره الله (په خوښۍ) او نه به وگوري دوی ته الله (په رحم سره) په ورځ د قيامت کې او نه به پاک کړي دوی الله (له کفره) او (شته) دوی ته عذاب دردناک (په سبب د دغو بدو افعالو د دوی).

حضرت ابو امامه باهلي ؓ روايت کوي چې نبي کریم ﷺ وفرمايل: کوم سړی چې په دروغو سره قسم وکړ او د خپل مسلمان ورور حق يې تلف کړ. الله تعالی به هغه باندې جهنم واجب او جنت حرام کړ. يوه کس عرض

۱. صحيح البخاری، التوحيد، حديث: ۷۴۴۵.

۲. آل عمران، آية: ۷۷.

وکړ: ای د الله رسول له! که چیرته هغه معمولي شی وي نو بیا؟ رسول الله ﷺ وفرمایل: هغه دې یو مسواک ولې نه وي (۱).

﴿۲۷﴾ د رښتوني گواهي پټول

الله تعالی ﷻ هر مسلمان ته د دې خبرې حکم کړی چې هغه له خپل مسلمان ورور سره مرسته وکړي. خواه هغه ظالم وي او که مظلوم. که چیرته ظالم وي نو د هغه له ظلم څخه دې ځان وساتي او که چیرته مظلوم وي نو د هغه حق چې تر څو ممکن وي هغه ته دې بیرته ورکړي. الله تعالی ﷻ د رښتوني گواهي پټول حرام کړي. الله تعالی ﷻ فرمایي: ﴿وَلَا تَكْتُمُوا

الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ﴾ (۲).

ژباړه: او مه پټوي شهادت (ای شاهدانو یا ای مدعیانو! چې گویا اقرار هم په خپل ځان باندې شاهدي ده) او هر چا چې پټه کړه دا (شاهدي) نو بیشکه دی گنهگار زړه د ده.

په آخره زمانه کې به خلیک د یوه بل حق پټوي او څوک چې په اصل حقیقت خبر وي هغه به چپ اوسي او د طاقت باوجود به له رښتوني گواهي څخه ځان ساتي، هغه به د خپلو ذاتي مفادو لپاره گواهي ورکولو ته ور وړاندې کیږي او داسې صورتحال د قیامت له نښانو څخه دی. لکه چې په مخکې حدیث کې نبي کریم ﷺ د قیامت په لومړنیو نښانو کې د رښتوني گواهي پټولو ذکر هم فرمایلی.

۱- صحیح مسلم، الايمان، حدیث: ۱۳۷.

۲- البقرة، آیه: ۲۸۳.

﴿ ۲۸ ﴾ د جهالت په کثرت سره خپریدل

الله تعالی ﷻ خپل رسول ﷺ ته د علم حاصلولو حکم کړی او فرمایلي یې دي: ﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ۝﴾ (۱)

ژباړه: او ووايه (ای محمده!) ای ربه زما زیات کړه مالره علم
نبي کریم ﷺ د جهالت بدي بیان کړي او فرمایلي یې دي:
﴿إِنَّ اللَّهَ يَبْغِضُ كُلَّ جَفْظَرٍ، جَوَاطٍ، سَخَابٍ فِي الْأَسْوَاقِ، حَيْفَةٍ بِاللَّيْلِ
حَمَارٍ بِالنَّهَارِ، عَالِمٍ بِأَمْرِ الدُّنْيَا، جَاهِلٍ بِأَمْرِ الْآخِرَةِ﴾

ژباړه:

الله تعالی هر بې تمیزه مزاج، سخت طبیعت، ډیر حریص، په کوڅو او بازارونو کې شور شرابه کونکی، په شپه کې د مردار په څیر خوب کونکی، په ورځ کې د احمق په څیر د دنیا په کارونو کې اوسیدونکی، د دنیا له امورو باخبر مگر د آخرت له امورو ناخبره سړی ناخوښ بللی (۲).
نبي کریم ﷺ د دې خبرې خبر هم ورکړی چې: د قیامت له نښانو دا هم ده چې جهالت به عام شي. نبي کریم ﷺ فرمایلي: له قیامت څخه د مخه به داسې ورځې راشي چې علم به پورته شي او جهالت به په کثرت سره خپور شي (۳).

اسلام به داسې ورک شي لکه له رخت څخه چې نقش او نگار ورک شي، تر دې چې هیڅوک به نه پوهیږي چې لمونځ، روژه، عبادت او صدقه څه شی دي (۴).

۱ طه. آیه: ۱۱۴.

۲ صحیح ابن حبان: ۷۷۳/۸، وحسنه الحویني فی الفتاوی الحدیثیه، وفي اسناده عبد الله ابن سعید، وثقة بعض الحفاظ وحديثه مستقيم.

۳ صحیح البخاری، الفتن، حدیث: ۷۰۶۳، وصحیح مسلم، العلم، حدیث: ۳۷۷۲.

۴ سنن ابن ماجه، الفتن، حدیث: ۴۰۴۹.

نبي کریم ﷺ د قیامت نښانو د ذکر کولو په وخت کې دا هم وویل چې جهالت به عام شي (۱).

که چیرته هر څوک نن ورځ د ډیرو اسلامي هیوادنو پر حالاتو غور وکړي نو د هغه په علم کې به دا خبر ضرور راشي چې په هغوی کې اکثر خلک د ژوند په امورو او د خپلو فایده په باره کې خو پوهیږي، په هغوی کې هر کس ته دا علم شته چې له کمپیوټر څخه کوم کار اخیستل کیږي، له موبایل څخه څنګه استفاده کیدلای شي، کوم ښه موټر دي، لیکن که چیرته تاسو له هغه څخه پوښتنه وکړی چې د (الله الصمد) معنا څه ده؟ د (غاسق اذا وقب) مفهوم څه دی؟ په لمانځه کې چې خطا شي نو سجده سهوه له سلام نه مخکې کیږي او که وروسته؟ نو تاسو به وګوري چې د هغوی زړونه او دماغ له همدغو معلوماتو څخه بالکل خالي دي.

هو! جهالت به په هر ځای کې خپور شي. نوبت تر دې ځایه ورسید چې یوه ورځ د هغو دنیا دارو له جملې څخه یوه یې له ما څخه وپوښتل: وروره جانۀ! دا راته ووايه چې له نفلي لمانځه د مخه هم د اودس کول ضروري دي او که اودس یواځې د فرضي لمانځه لپاره کیږي؟ زه د ده پوښتنې ته په تعجب کې شوم. او بیا مې همدغه تعجب عروج ته ورسید. ځکه ما ته معلومه وه چې نوموړی کس په یوه یونیورسټي کې د دریو کالو طالب العلم ؤ.

همدا شان د خلکو اکثریت ته د طلاق، خرید او فروخت او د عباداتو د احکامو او مسائلو په باره کې هیڅ معلومات نشته، سره له دې چې په همدې شیانو باندې علم لرلو ته ډیر اشد ضرورت دی. زما په ګمان دغه صورتحال د لڼو لعب د وسائلو کثرت، د خلکو په معاشي او اقتصادي

معاملاتو کې مشغولیت، په عملي محفلونو کې نه حاضریدل او د دیني کتابونو له نه مطالعې کولو څخه پیدا شوی.

(والله المستعان)

﴿۲۹﴾ ﴿۳۰﴾ ﴿۳۱﴾ د لالچ او کنجوسي ډيروالې، قطع صله رحمې

او له همسايه سره بد چلند

د قیامت له نښانو څخه دا هم ده چې داسې نفسیاتي مریضان به عام شي کوم به چې اسلامي ټولنه ټوټه ټوټه کړي. له هغوی څخه یو له اندازې پورته لالچ هم دی. حضرت ابو هریره رضی الله عنه فرمایي: د قیامت له نښانو څخه یوه دا هم ده چې په حرص او لالچ کې به ډیر زیاتوالی راشي (۱).

حضرت انس رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله صلی الله علیه و آله وفرمایيل: تر څومره اندازې چې قیامت د نږدې کیدا لور ته راځي معامې له سخت څخه د سخت لوري نه ورځي او د خلکو بخل او حرص د زیاتوالي لوري ته ورځي (۲).

د نبی کریم صلی الله علیه و آله دا ارشاد هم دی: ﴿يَتَنَابَذُ الزَّوْمَانُ وَيَنْقُصُ الْعَمَلُ وَيُلْقَى الشُّحُّ وَيَكْثُرُ الْهَرْجُ﴾

ژباړه: زمانه به ډیره نږدې شي. عمل به کم کړل شي. د بخل او حرص دور به دوره شي، په قتل کې به ډیر زیاتوالی راشي (۳).

په حدیث کې د (شح) لفظ استعمال شوی. چې معنایې ده په یوه کس کې د بخل او لالچ (طمعې) په یوه وار جمع کیدل. هر هغه انسان چې په بیکاره کارونو کې مال خرچ کوي او د نیکی یا اطاعت الهي له کارونو څخه منع کوي هغه په (شح) کې داخل دی.

۱- المعجم الاوسط للطبرانی: ۱/ ۲۸۸.

۲- سنن ابن ماجه. الفتن، حدیث: ۴۰۳۹. وسنده ضعیف، وفيه محمد الجندی، وخبره منکر، انکره النسائي وغيره.

۳- صحيح البخاری. الادب، حدیث: ۶۰۳۷. وصحيح مسلم. العلم، حدیث: ۱۵۷.

د نبي کریم ﷺ د فرمان عالي شان دی : ﴿ لا تقوم الساعة حتى يظهر
الفحش والتفاحش وقطيعة الرحم وسوء المجاورة ﴾

ژباړه :

قيامت تر هغه وخته نه قايمیږي تر څو چې فحاشي، بې حیايي، قطع صله
رحمي او له همسايه سره بد سلوک کول ښکاره نشي (۱).

حضرت ابو هريرة ؓ بيان کوي چې رسول الله ﷺ وفرمايل : په
هغه ذات قسم د کوم په لاس کې چې د محمد روح دی ! قيامت به تر
هغه وخته قايم نشي تر څو چې فحش (بد کلامي) او بخل ښکاره نشي.
امانتدار خائن ونه بلل شي، امانتونه خائنانو ته ونه سپارل شي.
(الوعول) له دنيا څخه ولاړ نشي (التحوت) رانشي، پوښتنه وشوه : دا
(الوعول) کوم خلک دي او (التحوت) کوم؟ نبي کریم ﷺ وفرمايل : له
(الوعول) څخه مراد معزز او د شريفې طبقې خلک دي او له (التحوت)
څخه غير مشهور خلک مراد دي (۲).

نبي کریم ﷺ چې له کوم شي څخه خبر ورکړی هغه واقع شوی، مونږ په
ډيرو خلکو کې جنګونه او فساد وينو، همدا شان د هغوی تر مينځ قطع
صلحه رحمي او له همسايه گانو سره بد سلوک هم زمونږ په ليدلو کې
راځي، د خلکو په مينځ کې د محبت، صله رحمي او د الفت په ځای بغض،
نفرت او عداوت پيدا شوی دی، داسې وخت راغلی چې خلک له خپل
همسايه څخه بيخي خبر نه دي، خلک له خپلو رشته دارانو څخه خبر نه دي
چې په هغوی کې څومره ژوندي دي او څومره مړه.

۱- مسند احمد ۲/۱۲۲، والمستدرک للحاکم: ۱/۷۵، وصححه.

۲- المستدرک للحاکم: ۴/۵۴۷، وسلسله الاحاديث الصحيحة: ۷/۲۳۹، حديث: ۳۲۱.

﴿ ۳۲ ﴾ د فحاشي عام کيدل

له فحاشي څخه مراد د لوڅ لباس اغوستل او د داسي الفاظو ويل په کومو کې چې بې حيايي له ورايه تر سترگو کيږي. همدا شان يوه بل ته پيغور ورکول او لعن طعن کول هم په بې حيايي کې راځي. د فحاشي عام کيدل هم د قيامت له نښانو څخه دي. امام الانبياء عليه السلام فرمايي :

﴿والذي نفس محمد بيده ! لا تقوم الساعة حتى يظهر الفحش﴾ (۱)

ژباړه : په هغه ذات قسم د کوم په لاس کې چې د محمد روح دی قيامت تر هغه وخته نه قايمېږي تر څو چې فحاشي عامه نشي.

﴿ ۳۳ ﴾ امانتدار ته ځان ته امانتدار ويل

د امانت او د يانت پورته کيدل او د منصوبو نو نا اهلو خلکو ته سپارل هم د قيامت له نښانو څخه دي. د قيامت له نښانو څخه دا هم ده چې امانتدار سړی به ځان بلل کيږي. د دې معنا دا ده کوم سړی چې واقعي امانتدار وي هغه ته به د شک په سترگه کتل کيږي او د هغه په امانتداري او صداقت باندې به اعتماد نه کيږي او کوم سړی چې په اصل حقيقت کې دروغزن. منافق. د غټې ژبې څښتن او ځان وي هغه به قابل اعتماد بلل کيږي. نبي کریم صلي الله عليه وسلم فرمايلي : په هغه ذات قسم د کوم په لاس کې چې د محمد روح دی قيامت به قايم نشي تر څو چې امانتدار ځان او ځان امين ونه بلل شي (۲)

۱- امانتدارک الملحاکم ۴، ۵۳۷ و سلسله الاحاديث المصححه ۷، ۶۳۹۰. حديث ۳۲۱۱
 ۲- المستدرک للحاکم ۴، ۵۳۷ و سلسله الاحاديث المصححه ۷، ۶۳۹۰. حديث ۳۲۱۱

﴿ ۳۴ ﴾ د ښو خلکو پناه کیدل او بدو خلکو ښکاره کیدل

دا هم د قیامت له نښانو څخه ده چې معزز، دانا، عقلمند او علماء کرام به ختم شي، جاهل او بازاری خلک به د هغوی ځای ته راشي. ځکه چې د هغوی لپاره به میدان خالي وي.

نبي کریم ﷺ فرمایلي: په هغه ذات قسم د کوم په لاس کې چې د محمد روح دی! قیامت به تر هغه قایم نشي تر څو چې (وعول) پناه نشي او (تحوت) عام نشي، پوښتنه ترینه وشوه: یا رسول الله! دا (وعول) او (تحوت) څوک دي؟ رسول الله مبارک ﷺ وفرمایلي: له (وعول) څخه معزز او نیک خلک مراد دي او له (تحوت) څخه جاهل او غیر مشهور خلک، یعنې کوم چې د خلکو له قدمونو څخه لاندې وي هغوی به منصوبونه سمبال کړي (۱).

د لاندې خلکو پورته راتلل هلته چې کله دوی مهم منصوبونه ترلاسه کړي او د هغوی لپاره د ابلاغ ذرائع، د میډیا پروپیګنډې او له هغوی څخه گیر چاپیره ډول وهونکي او دبله ماران ډیر شي، کله چې عقلمند، دانا، مفکرین او د خلکو خیرخواه خلک له نظر څخه ورک شي، د ابلاغ له ذرائعو او همدا شان په میډیا باندې نظر انداز شي.

نن صبا په خلکو کې شهرت هغه څوک ترلاسه کوي کوم چې سندرې کوي، گډیږي، د ساز، سرود، فحاشي او عریانې اظهار کوي، تر څو پورې چې د عالم، سائنسدان، قابل ډاکټر، انجینر او د داسې نورو خلکو تعلق دی نو دغه خلک کانه غوږونه او سیري.

د قیامت دغه نښانې نن صبا ښکاره مخته راغلې دي، لیکن تر دا مهاله صورتحال ډیر خراب نه دی. اوس هم ډیر خلک دیني پروگرامونه په ډیر شوق سره گوري. په اکثره اسلامي هیوادونو کې د عالمانو او د دین د داعیانو ډیر قدر او احترام کیږي. خلک په دیني مجالسو کې په کثرت سره شرکت

کوي او ټپي په چينلونو باندې د ديني مضامينو له ليدلو سره مينه لري. ورځ په ورځ په دغو چينلونو کې زياتوالی راځي او ليدل کيږي چې ډير غير مسلم خلک هم ديني پروگرامونه گوري او له هغوی څخه ډيره گټه اخلي.

﴿ ۳۵ ﴾ د مال په حلال والي او حرام والي کې بې پروايي

کله چې د مسلمان پرهيزگاري کمه شي نو د هغه په دين کې هم کمې واقع کيږي. کوم وخت چې د هغه په دين کې نقص راشي نو هغه په شبه لرونکو شيانو کې مبتلا شي. له دې وروسته بيا هغه مرحله راشي چې هغه بيا د حرامو ارتکاب کوي. حتی چې کيفيت يې داسې شي چې هغه بيا د دې خبرې هيڅ پروا نه کوي چې دی کوم څه گټي هغه حلال دي که حرام. لکه څرنگه چې نبي کریم ﷺ خبر ورکړی، داسې په موجوده عصر کې په عملي ډول واقع شوی.

حضرت ابو هريره رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ وفرمايل: ﴿يَأْتِيَنَّ عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ لَا يُبَالِي الْمَرْءُ بِمَا أَخَذَ الْمَالُ مِنْ حَلَالٍ أَمْ مِنْ حَرَامٍ﴾

ژباړه: په خلکو باندې به ضرور يوه داسې زمانه راشي چې يو سړی به بالکل د دې خبرې پروا نه کوي کوم څه چې دی گټي ايا هغه حلال دي که حرام (۱).

نن ورځ که چيرته تاسو د خلکو په حالاتو غور وکړئ نو تاسو به وگورئ د خلکو اکثريت د هر رنگه مال جمع کولو لپاره په کوشش کې دي او هغوی د دې خبرې يوه ډره پروا هم نه کوي چې دا مال حلال دی که حرام.

همدا وجه ده چې نن صبا خلک په حرامو کې دنده اجرا کول او د حرامو شيانو تجارت کول د ځان لپاره پېغور نه بولي. مثلاً د سگريت، شرابو او د بنڅو د غير ساتر لباس تجارت کول، يا د سود کار وبار کول، يا د يود

داسې کار وبار لپاره د دوکان په کرایه ورکول کوم چې حرام وي، الله تعالى

﴿فَرَمَايِي﴾ **﴿كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾** پاک او حلال شی خوری (۱).

الله تعالى ﷺ پاک دی او پاک شی خوښوي. د هغو غوښو لپاره کومې چې په سود یا په حرامو سره ډیرې شي د هغوی لپاره د جهنم اور ډیر مناسب دی.

کوم سړی چې له پرهیزگاري څخه کار اخلي او د شبه له شيانو څخه د ځان ساتلو کوشش کوي هغه په خلکو کې بیګانه (اجنبی) پیژندل کیږل، بلکه که چیرته رشوت قبول نه کړي نو په ځینې وختونو کې هغه له خپلې دندې څخه هم لاس مینځلی شي. حالانکه د نبی کریم ﷺ ارشاد مبارک دی :
﴿فَمَنْ اتَّقَى الْمُسْتَبْهَاتِ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعَرْضِهِ وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ كَرَعَ يَرْعَى حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يُوَاقِعَهُ﴾.

ژباړه :

کوم سړی چې د شبهې له شيانو ځان بچ کړي نو هغه خپل دین او آبرو له نقصان څخه بچ کړل او کوم سړی چې د شبهې په شيانو کې وغورځي نو هغه په حرامو کې مبتلا شو. د هغه شپانه په څیر کوم چې د یو چا د فصل شاو خوا خپل ځناور څروي. نږدې ده چې په هماغه فصل کې واقع شي (۲).

۱- المؤمنون، آیه: ۵۱.

۲- صحیح البخاری، الايمان، حدیث: ۵۲، وصحیح مسلم، المساقات، حدیث: ۱۵۹۹.

﴿ ۳۶ ﴾ په مال فی کې د خوښې تقسیم

له مال فی څخه مراد هغه مال دی کوم چې مجاهدین پرته له جنگ کولو تر لاسه کړي. خواه دښمن د جنگ له میدان څخه تښتیدلی وي. یا دښمن شکست منلی وي او خپلې اسلحې یې په زمکه ایښې وي. یا دښمن په خپله هغه مال مسلمانانو ته ور حواله کړی وي. د دغه مال به داسې تقسیم کېږي لکه څرنګه یې چې الله تعالی حکم کړی الله تعالی ﷻ فرمایي :

﴿ مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ لَّي لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ ﴾ (۱)

ژباړه :

هغه چې را ګرځولي دي الله پر رسول خپل باندې له مالو د اهل د قریو (کلیو) (بې له جنگه) نو هغه دي الله لره او رسول د الله لره؛ او دغه اموال دي خپلوانو د رسول د الله لره؛ او دغه اموال دي یتیمانو لره او مسکینانو لره او مسافرانو لره (مقرر کړی دی الله دا قسمت) لپاره د دې چې ونه ګرځي (دغه اموال) دولت په مینځ د غنیانو کې له تاسې څخه (چې له خپله حقه زیات واخلي او فقراؤ ته لږ ورکړي).

الله تعالی ﷻ د دغه مال د خپل فرمان مطابق د تقسیمولو حکم کړی تر څو غنیان خلک په دغه مال باندې قبضه ونه کړي او فقراء محروم نه کړل شي. په آخره زمانه کې به خلک د الله تعالی ﷻ د بیان کړی شوي فرمان مخالفت کوي. مالدار او لوی خلک به دغه مال په خپلو مینځونو کې سره تقسیموي. د حضرت ابو هریره رضی الله عنه په حدیث کې دا خبره هم راغلې چې نبي کریم صلی الله علیه و آله

و فرمایل: کله چې مال فی په خپل مینځ کې تقسیم کړل شي او امانت بوج وبلل شي! د دغه حدیث تفصیل مخته راتلونکې دی (۱).

﴿ ۳۷ ﴾ د امانت مال غنیمت بلل

الله تعالی ﷻ د امانت ساتلو او صحیح سالم خپلو مالکانو ته د بیرته سپارلو حکم کړی: الله تعالی ﷻ فرمایي: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ (۲).

ژباړه:

بیشکه الله امر کوي په تاسې (اې مؤمنانو!) د دې چې و سپاری تاسې امانتونه اهل د اماناتو ته.

په آخره زمانه کې به داسې وي چې کوم مال د امانت په ډول د حفاظت لپاره یوه سړي ته ورکړی شي نو هغه به دغه مال غنیمت بولي او د خپل ملکیت تصور به کوي او چې کله مالک د خپل مال بیرته غوښتنه وکړي نو دی به یې له بیرته ورکولو څخه انکار کوي (۳).

﴿ ۳۸ ﴾ د بنځې فرمانبرداری او د مور نافرمانی

دا هم د قیامت له نښانو څخه ده چې یو انسان به د خپلې مور نافرمانی کوي. خپله بنځه به ځانته نږدې کوي او په اکثر حالاتو کې به د مور او پلار په مقابل کې د خپلې بنځې فرمانبرداری کوي، دا خرابي هم نن سبا واقع شوې، مونږ گورو چې په کورونو کې عموماً مور تنها او د کور له افرادو څخه جلا اوسېږي، اولاد د هغې ډیر کم

۱- وگورئ: علامات صغری نمبر: ۴۵.

۲- النساء: آیه: ۵۸.

۳- دغه نښانه او یو څه نورې نښانې په حدیث کې یو ځای ذکر دي. کومې به چې په علامات صغری نمبر ۴۵ کې راشي.

زیارت او ملاقات کوي، سره له دې چې زوی به یې له ښځې او بچیانو سره په آسودگي کې ژوند تیروي او په سیر سیاحت کې به مشغول وي. که چیرته مور او پلار له اولاد سره په کور کې اوسېږي نو د هغوی لپاره عموماً هغه انتظام او اهتمام نه کیږي کوم چې د نورو لپاره کیږي، لکه خرنګه چې د ابو هريرة رضی الله عنه په حدیث کې دي چې نبی کریم صلی الله علیه و آله فرمایلي: کله چې د فی مال په خپل مینځ کې تقسیم کړل شي، انسان د خپلې ښځې اطاعت او د مور نافرمانی کوي، دوست نږدې او پلار لیرې کوي! مکمل حدیث مخته راتلونکی دی (۱)

﴿ ۳۹ ﴾ په ښه زړه زکاة نه ورکول

(والزکاة مغرمًا) او چې کله زکاة جرمانه وبلل شي له یوه مسلمان څخه مطلوب دا دی چې د هغه زړه د خپل مال، سرو او سپینو څخه د زکاة ورکولو په وخت کې مطمئن او راضي وي، ځکه چې دا زکاة د مال پاکونکی او الله تعالی جل جلاله ته د نږدیکت یوه ذریعه ده، دا کوم ټیکس یا جرمانه نه ده.

لیکن په آخره زمانه کې به د مال سخت هوس او بخل د خلکو په زړونو کې جمع شي، ځینې مالدار خلک به د زکاة ورکولو په وخت کې دا گمان کوي چې دا کومه جرمانه یا ټیکس دی، کوم چې له دوی څخه په زور اخیستل کیږي، داسې خلک خو به زکاة ورکوي مګر له خفه زړه سره، همدا وجه ده چې د ښه نیت نه درلودو له امله به هیڅ ثواب پیدا نه کړي.

﴿ ٤٠ ﴾ د غیر الله لپاره د علم زده کړه

اصول دا دي چې انسان شرعي علم د الله تعالی ﷻ د عبادت پیژندلو لپاره زده کړي، ور زده یې کړي او خپور یې کړي. نبي کریم ﷺ فرمایلي ﴿ان الله وملائکته واهل السماوات والارضین حتی النملة فی جحرها وحتى الحوت لیصلون علی معلم الناس الخیر﴾.

ژباړه :

بیشکه الله تعالی ﷻ او د هغه فرېستې، د آسمانونو او زمکو ټول مخلوق حتی میښتون په خپل سوري کې او ماهیان په سمندر کې د هغه انسان لپاره دعا غواړي کوم چې خلکو ته د دین تعلیم ورکوي (١).

په آخره زمانه کې به ډیر خلک د قرآن، سنت او فقه علم د الله تعالی د رضا لپاره نه، بلکه د ځان ښودنې، شهرت او یا د بل دنیوي مقصد لپاره زده کوي، لکه څرنګه چې د حضرت ابو هریره ؓ په حدیث کې راغلي چې نبي کریم ﷺ فرمایلي: کله چې مال فی په خپل مینځ کې تقسیم کړل شي او علم له دیني مقاصدو پرته د بل مقصد لپاره زده کړل شي (٢).

مخته دا حدیث مکمل را روان دی (٣)

﴿ ٤١ ﴾ له دوستانو سره نږدېوالی او له مور پلار څخه لیرې والی

د مور او پلار نافرمانی دا هم ده چې له نورو خلکو سره کښیني، له هغوی سره مینه کوي او ټول کړه وړه یې د دوستانو لپاره وي او مور پلار یې نظر انداز کړي وي.

ځینې وخت زموږ ځوانان له خپل پلار څخه تېښتي، له دوستانو سره مینه او محبت کوي او ټوله ناسته ولاړه یې له هغوی سره وي، خاصکر په هغه

١- جامع الترمذي، العلم، حدیث: ٣٢٥٨، وقال: حدیث حسن غریب صحیح

٢- جامع الترمذي، الفتن، حدیث: ٢٣١١، وفي سنده مقال

٣- وګورئ! د علامات صغری علامه نمبر ٤٥.

وخت کې کله یې چې پلار سپین پیری شي یا له اولاد سره په روز مره کارونو کې مداخله کول غواړي، سره له دې چې اولاد ته د پلار د حقوقو پیژندل ضروري دي، لکه چې الله تعالی ﷺ فرمایي ﴿وَبِأَنۡوَآلِیۡنِیۡنِ اِحۡسَآتًا﴾ (۱). ژباړه: له والدینو سره احسان (نیکه رویه) اختیار کړئ.

﴿۴۲﴾ په مساجدو کې د اوازونو پورته کیدل

د مساجدو په باره کې شرعي اصول دا دي چې په هغوی کې د سکون او وقار په فضا کې برقرار و اوسي، مګر د قیامت له نښانو څخه دا هم ده چې په مساجدو کې به اوازونه پورته کړل شي او هلته به جنگ او جدال کیږي.

﴿۴۳﴾ د قابلو قیادت به د فاسقانو په لاس کې شي

د قیادت او سیادت په باب کې شرعي اصول دا دي چې قیادت به د ډیر صالح، د ډیر علم لرونکو او موزونو خلکو په لاس کې وي، مګر یوه زمانه به راشي چې د قومونو قیادت او سیادت به د فاسقو او فجارو خلکو لاس ته ورشي، د دې لوی سبب دا دی چې له بیکارو خلکو سره به مال او تعلقات ډیر شي، یا به د هغوی د جرئت، دلیري او نسب له امله قیادت د هغوی لاسونو ته ورشي.

﴿۴۴﴾ تر ټولو رذیل سړی به د قوم مشر شي

د قیامت دغه نښانه هم له مخکنۍ نښانې سره پیوسته ده، یعنې قوم که په سفر کې وي، یا د کوم مهم کار لپاره سره را یو ځای کیږي، یا د کومې معاملې فیصله کول مقصود وي، په هر قسم حال کې به د قوم مشري د کوم نیک او منصف سړي په لاس کې نه وي، بلکه کوم سړی چې تر ټولو بد او رذیل وي دا منصب به د هغه په لاس کې وي.

۱- بني اسرائيل، آیه: ۲۳.

په اصل کې داسې صورتحال د زمانې د بدوالي له امله پيدا کيږي. يا دا چې لوی سبب يې دا دی چې بد او بيکاره خلک به په کثرت سره پيدا شي.

(۲۵) د يوه انسان له شر څخه د ځان ساتلو په خاطر به د هغه عزت کيږي

دا به د دې لپاره کيږي چې قيادت به د بيکارو او نا امله خلکو په لاس کې وي او هغوی به په ټولنه کې اکثريت لري، له همدې امله به خلک مجبور وي ترڅو د هغو بيکاره خلکو عزت وکړي، هغوی ته يو حيثيت ورکړي. د هغوی احترام وکړي او دا ټول به د هغوی له ظلم، زياتي، ضرر رسولو او د هغوی له شر څخه د ځان ساتلو له امله وي.

له ۳۶ نمبر نښانې څخه تر دې ځايه چې کومې نښانې ذکر کړي شوی د هغوی ټولو بيان په دې حديث شريف کې شوی کوم چې حضرت ابو هريرة رضي الله عنه بيان کړی چې رسول الله ﷺ وفرمايل:

﴿إِذَا تَخَذَ الْفِيءُ دُولًا وَالْأَمَانَةُ مَغْنَمًا وَالزَّكَاةُ مَغْرَمًا وَتَعَلَّمَ لَغِيْرَ الدِّينِ وَأَطَاعَ الرَّجُلَ امْرَأَتَهُ وَعَقَّ أُمَّهُ وَأَدْبَى صَدِيقَهُ وَأَقْصَى أَبَاهُ وَظَهَرَتِ الْأَصْوَاتُ فِي الْمَسَاجِدِ وَسَادَ الْقَبِيلَةَ فَاسَقَهُمْ وَكَانَ زَعِيمَ الْقَوْمِ ارْذَلَهُمْ وَأَكْرَمَ الرَّجُلَ مَخَافَةَ شَرِّهِ وَظَهَرَتِ الْقَيْنَاتُ وَالْمَعَازِفُ وَشَرِبَتِ الْخُمُورُ وَلَعَنَ آخِرَ هَذِهِ الْأُمَّةِ أُولَٰهَا فَلْيَرْتَقِبُوا عِنْدَ رِيحِ حَمْرَاءٍ وَزَلْزَلَةٍ وَخُسْفَا وَقَذْفَا وَأَيَاتٍ تَتَابَعُ كَنْظَامُ بِالْ قَطْعِ سِلْكَه فَتَتَابَعُ﴾ (۱).

ژباړه: کله چې د فې مال دولت وگڼل شي، د امانت مال غنيمت وبلل شي، د زکاة په ورکولو د جرمانې خيال وکړل شي، علم د غير ديني مقاصدو لپاره حاصل کړل شي، خلک د خپلې ښځې اطاعت او د مور نا فرماني وکړي، دوستان نږدې کړي او پلرونه ليرې کړي، په جوماتونو کې آوازونه

۱- جامع الترمذي، الفتن، حديث: ۲۲۱۱، وقال: حديث غريب، والحديث في اسناده رميح الجذامي، لايعرف، وله شاهد عن علي رضي الله عنه، في اسناده الفرّج بن فضالة، وآخر عند الطبرانی عن عوف بن مالک، وفيه عبد الحميد بن ابراهيم.

پورته کړل شي. فاسق او فاجر خلک د قبیلو مشران شي، رذیل سړی د قوم مشر (سردار) شي، د یوه انسان عزت د هغه د شرله ویرې وشي. د موسیقي آلات او سامان عام شي، د شرابو څښل عام شي او د امت د آخرې زمانې خلک په مخکنیو خلکو باندې لعنت ویل شروع کړي نو په دې وخت کې دې خلک د گرمو هواگانو. زلزلو. په زمکه کې خسف. د شکلونو مسخ کیدو، د تیږو (ډبرو) باران او داسې نښانو ته انتظار وکړي کومې به چې پیوسته راځي.

﴿۴۶﴾ ﴿۴۷﴾ ﴿۴۸﴾ ﴿۴۹﴾ **زنا، ورینم، شراب او د موسیقي آلات**

حلال کتل

داسې حرام شیان د کومو له حرمت څخه چې هیڅ یو مسلمان نا خبره نه دی. لکه زنا، د شرابو څښل. د موسیقي بهوده آلات او د ترانو لپاره د ورینمو استعمال. نبي کریم ﷺ خبر ورکړی چې زما په امت کې به یوه ډله په آخره زمانه کې دا حرام شیان حلال کني او دا یې د قرب قیامت په نښانو کې شمار کړي.

د دې حرامو شیانو د حلالیدو دوه ممکن صورتونه دي.

- (۱) د دې شیانو په باره کې داسې عقیده لرل چې دا حلال دي نه حرام.
- (۲) په خلکو کې به د دغو شیانو استعمال دومره په کثرت سره وي چې هیڅوک به یې په ژبه یا په زړه سره بد نه بولي. خلک به یې بې دریغه استعمالوي او د هغوی د حرمت احساس به هم نه کوي.

له حضرت ابو عامر یا ابو مالک اشعري رضی الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله

ﷺ فرمایلي:

﴿لَيَكُونَنَّ مِنْ أُمَّتِي أَقْوَامٌ يَسْتَحِلُّونَ الْحَرْ وَالْحَرِيرَ وَالْحَمَرَ وَالْمَعَارِفَ وَلَيَنْزِلَنَّ أَقْوَامٌ إِلَى جَنْبِ عِلْمٍ يَرْوُخُ عَلَيْهِمْ بِسَارِحَةٍ لَهُمْ يَأْتِيهِمْ يَغْنِي الْفَقِيرَ حَاجَةً

فَيَقُولُونَ ارْجِعْ إِلَيْنَا غَدًا فَيَبْيئُهُمُ اللَّهُ وَيَضَعُ الْعِلْمَ وَيَمْسَحُ آخِرِينَ قِرَدَةً وَخَنَازِيرَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴿١﴾.

ژباړه :

زما په امت کې به یو شمیر خلک داسې هم وي کوم به چې زنا، ورینسم، د شرابو څښل او د موسیقي آلات حلال گڼي : او یو شمیر خلک به خپلې بزې له ځان سره روانې کړي او د کوم غره په لمن کې به اوسېږي، په دې وخت کې به یو حاجتمند (یعنې فقیر) به ورته راشي او څه به ترینه وغواړي، دی به ورته ووايي : صبا ورځ راشه، مگر په شپه کې به د الله تعالی عذاب هغه ونیسي. غره به له پاسه پرې راشي او یو څه به هلاک شي او څومره چې پاته شي هغه به تر قیامته پورې د بېزو او خنزیر په شکل شي.

دا وخت په ډیرو اسلامي هیوادونو کې خلک په زنا او د شرابو په معامله کې د تساهل ښکار دي، زنا او عصمت پרוشي ته یې قانوني تحفظ ورکړی. حیا ناکو ښځو ته یې با قاعده په سرکاري سطحه اجازت نامې ورکړې دي.

په شراب خانو کې د شرابو خرید او پروخت ښکاره کیږي، په ډیرو عربي او اسلامي هیوادونو کې د شرابو مارکیټونه شته دي او هم پرې دوی اعتراف کوي.

حضرت ابو مالک اشعري رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي : زما په امت کې به داسې خلک وي چې شراب به څښي او همدغه شراب به په بل نامه یاده وي، د هغوی په وړاندې به د سندرو ویونکې ښځې د موسیقي له آلاتو سره به گډیږي. الله تعالی به دوی په زمکه کې خسف کړي او له ځینو څخه به بېزوگان او خنزیران جوړ شي (۲).

۱- صحیح البخاری، الاشریة، حدیث: ۵۵۹۰.

۲- سنن ابن ماجه، الفتن، حدیث: ۴۰۲۰، باسناد صحیح ابن القیم.

په نن زمانه کې تر ټولو لویه گناه په کومه کې چې د خلکو لوی اکثریت را
گیر دی، هغه د موسیقي الاتو بې دریغه استعمال او د سندرو آوریډل دي،
د موسیقي او د سندرو آوریډل د زړه مرض پیدا کوي، د الله تعالی له ذکر
څخه خلک غافل کوي او د قرآن مجید د نه آوریډو او له هغه څخه د فایده
نه اخیستو په لیار کې تر ټولو لویه ذریعه ده. الله تعالی فرمایي:

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ
يَتَّخِذَهَا هُزُوًا ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ (۱)

ژباړه:

او (ځينې) له خلکو څخه هغه څوک دي چې پيرې (اخلي) عبث خبرې (اړه
وونکې له حق څخه) دپاره د دې چې وښويي (خلک) له ليارې د الله نه يې
له علمه (په عاقبت د فعل خپل) او چې ونيسي دا لاره (بيا آياتونه) په ټوکو
مسخرو، دغه (کسان) شته دوی ته عذاب سپکونکی.

د علم خاوندانو د (لهو الحدیث) په تفسیر کې ویلي چې له دې څخه
سندرې او د موسیقي آلات مراد دي.

نبي کریم ﷺ د سندرو آوریډل له زنا او شرابو سره یو ځای ذکر کړل، نبي
کریم ﷺ فرمایي: زما په امت کې به یو شمیر داسې خلک هم وي کوم به
چې زنا، ورینم، شراب او موسیقي جائز گڼي.

په موجوده زمانه کې د موسیقي رنځ دومره عام شوی چې د آوریډو لپاره
بې ځانگړي ټي وي چينلونه جوړ کړي شوي، د کومو کار چې یواځې د رنګ
په رنګ سندرو وړاندې کول دي، د ځينو نورو چينلونو کار یواځې دا دی
چې ۲۴ ساعته میوزک او د فحاشي پروگرامونه وړاندې کوي، په هغوی
کې د خبرونو او د قرآن کریم د تلاوت لپاره معمولي وقفه هم نه وي، دا

صورت حال د قیامت له نښانو څخه دی او د نبی کریم ﷺ د پېشنګويي د صداقت دلیل دی، هر مسلمان ته له دې څخه د ځان ساتل واجب دي. حضرت عبد الله بن مسعود ؓ فرمایي: سندرې په زړه کې داسې نفاق پیدا کوي لکه څرنگه چې په اوبو سره فصل را ټوګیري.

(۵۰) خلک به د مرګ غوښتنه کوي

نبی کریم ﷺ له دې خبرې هم خبر ورکړی چې داسې یو وخت به راشي په کوم کې به چې ظلم، فتنې او مصیبتونه ډیر شي، تر دې چې یو سړی به د خپل ملګري له قبر سره په خوا کې تیريږي او دا تمنا به کوي: کاشکې په دغه قبر کې د خپل ملګري په ځای دی دفن وای، ځکه له کوم ښه څه ټکلیفونو، پریشانو او مصیبتونو سره چې هغه مخامخ وي او کوم چې د هغه مخته را روان وي هغه به له مرګ څخه ډیر تکلیف رسوونکي وي. حضرت ابو هريرة ؓ بیان کوي چې نبی کریم ﷺ فرمایلي:

﴿لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَمُرَّ الرَّجُلُ بِقَبْرِ الرَّجُلِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي مَكَانَهُ﴾ (۱)

ژباړه: قیامت به تر هغه وخته راشي تر څو چې داسې یو وخت نه وي راغلی چې یو سړی د یو چا له قبر سره په خوا کې تیريږي او داسې آرزو وکړي: کاشکې زه د دغه مړي په ځای په دغه قبر کې دفن وای.

حضرت عبد الله بن مسعود ؓ فرمایي: په تاسو به داسې یوه زمانه هم راشي که چیرته په تاسو کې کوم کس ته د مرګ اخستل پیدا کیږي نو هغه به یې د اخستلو لپاره تیار وي (۲).

۱- صحیح البخاری، الفتن، حدیث: ۷۱۱۵، وصحیح مسلم، الفتن، حدیث: ۱۵۷، بعد الحدیث ۲۹۰۷.

۲- السنن الواردة فی الفتن للداني: ۵۴۲/۳.

دا حدیث له هغو احادیثو سره معارض نه دی په کومو کې چې د مرگ له تمنا څخه منع راغلې. لکه چې نبي کریم ﷺ فرمایلي: په تاسو کې هیڅوک د مصیبت راتلو په وخت کې باید د مرگ تمنا ونه کړي (۱).
 نبي کریم ﷺ چې د کومو خبرو پیشنگویی کړې هغه به په آخره زمانه کې واقع کیږي. هغه د مرگ ښکاره دعا او تمنا نه ده، بلکه دا د یوه سړي له زړه څخه راوتونکی دا خواهش دی چې کاشکې: هغه له دې بدیو، فتنو، تکلیفونو او پریشانیو څخه یو قسم نجات پیدا کړی وای. اگر که د مرگ په ذریعه ولې نه وای.

دا هم ضروري نه ده چې د قیامت له راتګ سره به د مرگ دغه تمنا د هر مسلمان په زړه کې وي. بلکه دا به د مختلفو هیوادونو د حالاتو او واقعاتو مطابق وي. د خلکو ایماني حالت، په مصیبت باندې صبر او تحمل او د تکلیفونو برداشت کولو قوت به په هر رخت او هر ځای کې نه وي.

﴿ ۵۱ ﴾ داسې وخت به راشي چې یو سړی به سهار مسلمان وي او

مانښام کافر

نبي کریم ﷺ خبر ورکړی چې د قیامت راتګ، د فتنو او خواهشاتو ډیروالی او د نیکو خلکو د کموالي له امله به حالات ډیر په تیزی سره بدلېږي. تذبذب او اختلاف به ښکاره شي، تر دې چې یو سړی به د سهار په وخت کې مؤمن وي او مانښام به کافر شي، یعنې په یوه حال به قرار نشي نیولای.

حضرت ابو هریره ؓ بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

۱ صحیح البخاري، الدعوات، حدیث: ۲۳۵۱، وصحیح مسلم، الذکر والدعا، حدیث: ۲۸۰.

﴿بادروا بالاعمال فتنا كقطع الليل المظلم، يصبح الرجل مؤمنا ويمسى كافرا، او يمسى مؤمنا ويصبح كافرا، يبيع دينه بعرض من الدنيا﴾ (۱).
ژباړه:

د تورې شپې د ټوټو په څیر د فتنو له راتگ څخه مخکې مخکې نیک اعمال وکړی، یو سړی به د سهار په وخت کې مؤمن وي، مگر له ماښام کیدو د مخه به کافر شي، یا به د ماښام په وخت کې مؤمن وي. مگر له سهار کیدو د مخه به کافر شي، انسان به د یوې معمولي دنیوي فایدې په عوض کې ایمان خرڅوي.

د حدیث معنا دا ده چې له دې وخت څخه مخکې مخکې. په کوم کې به چې د نیکو اعمالو تر سره کول ډیر مشکل شي. نیک اعمال وکړه.
نبي کریم ﷺ د دغو فتنو د سنگیني او شدت احساس داسې بیان کړی چې یو سړی به د ماښام په وخت کې مؤمن وي او د سهار په وخت کې به کافر شي، یا به د سهار په وخت کې مؤمن وي د ماښام په وخت کې به کافر شي، دا فتنې به دومره غټې او دردناکې وي چې په یوه انسان کې به په یوه ورځ کې دومره لوی بدلون راځي (۲).

دا د هغې زمانې حال دی په کومه کې به چې د خلکو ایمان ډیر کمزوری وي، د دین په باره کې به ډیر شبهات وي. له دین څخه به قطعاً څوک خبر نه وي، د کوم له امله به چې دوی دین پرېږدي یا به د کوم دنیوي مفاد او ذاتي مصلحت له امله د دین په باره کې به د هغه پښې لېزان پیدا کوي. زموږ موجوده دور هم د همدې حدیث مصداق دی.

۱. صحیح مسلم. الايمان. حدیث ۱۱۸.

۲. شرح مسلم للنووي.

﴿۵۲﴾ د مساجدو ارایش (ډول سینگار) او پر هغه فخر کول

مسجد په اصل کې د عبادت لپاره وي او د الله تعالی کور دی، مسلمانان یې د الله تعالی څخه د اجر او ثواب حاصلولو په نیت جوړوي، مګر په آخره زمانه کې به یو شمیر خلک جوماتونه جوړوي او هغه به په نقش او نگار سره ښایسته کوي، هر څوک به د خپل جومات په نقش، نگار او ښایست باندې فخر کوي، په دې سره به د لمونځ کونکو زړونه له عبادت څخه اوږي او هغه ته به متوجه کیږي. حضرت انس رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله صلی الله علیه و آله فرمایلي:

﴿لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَتَبَاهَى النَّاسُ فِي الْمَسَاجِدِ﴾ (۱).

ژباړه:

تر هغه وڅخه به قیامت برپا نشي تر څو چې خلک پر مساجدو (جوماتونو) فخر ونه کړي.

ډیرو صحابه کرامو رضی الله عنهم امت له دې امر څخه خبر کړی چې هیڅکله باید له ذکر، عبادت او له الهي اطاعت څخه توجه وانه اړه وي او د مساجدو (جوماتونو) په عمده عمده تعمیرونو، د هغو په تزیین او ارایش کې مشغول نشي، حضرت عبد الله بن عباس رضی الله عنه فرمایي:

﴿لَتَزْخَرَفْنَهَا كَمَا زَخَرَفَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى﴾ (۲).

ژباړه: تاسو هم د مساجدو (جوماتونو) داسې ارایش او زیږایش کوی لکه څنگه چې یهود او نصاری د خپلو عبادت ځایونو ارایش کوي. امام بغوي رحمته الله علیه فرمایي:

۱- سنن ابی داؤد، الصلوة، حدیث ۴۴۹. و سنن النسائي، المساجد. حدیث: ۷۸۰، و سنن ابن ماجه، المساجد والجماعات. حدیث: ۷۲۹. و سننه صحیح

۲- سنن ابی داؤد، الصلوة، حدیث ۴۴۸. و صحیح البخاري. الصلوة، قبل الحديث: ۴۴۲.

د (تشديد) معنا ده د عمارت پورته کول او لوړول. يهودو او نصاری و هغه وخت خپل عبادت ځايونه په نقش او نگار مزین او ښايسته کړل کله چې دوی په خپلو کتابونو کې تحريف وکړ^(۱).

امام خطابي رحمه الله فرمايلي:

يهودو او نصاری و هغه وخت خپل عبادت ځايونه او کلیساوې نقش او نگار کړې کله چې دوی آسماني دين تحريف او بدل کړ، کله چې هغوی دين ضايع کړ نو خپله ټوله توجه يې تزيين او ارايش ته کړه^(۲).

په نني عصر کې د مساجدو د نقش او نگار څو انځورونه:

د دیوالونه په مختلفو رنگونو رنگول، بيا پرې د مختلفو منظرو جوړول، د رنگا رنگ قيمتي قالينو غوړول، په چټ کې د رنگا رنگ پړقیدونکو شیشو لگول، دا ارايشي اخراجات کله تر دې حده ورسېږي که مونږ دغه اخراجات سره را جمع کړو نو څو نور نوي جوماتونه پرې جوړېدلای شي، مونږ دا نه وايو چې مساجد دې ښايسته نه وي، د هغوی فرش دې ښه نه وي، يا دا چې د مسجد تعمير دې کمزوری وي، بلکه کوم شی چې منعه ده هغه يواځې د مساجدو په تزيين او ارايش کې له مبالغې او اسراف څخه کار اخستل دي، حضرت ابو الدرداء رحمه الله فرمايلي:

کله چې تاسو د مساجدو په تزيين او ارايش کې مبالغه کوئ او د قرآن کریم په نسخو باندې نقش او نگار کوئ نو د ستاسو بربادي هيڅوک نشي منعه کولای^(۳).

^۱- فتح الباري شرح صحيح البخاري: ۲۹۹/۸.

^۲- عمدة القاري شرح صحيح البخاري: ۳۰۳/۴.

^۳- المصاحف لابن ابي داؤد: ۱۱۰/۲. وصحيح الجامع الصغير للالباني: ۱۲۲/۸. حديث: ۵۸۵.

﴿۵۳﴾ د کورونو تزیین او ارایش

عیش، اسراف، فخر او تکبر د بدۍ وړ دي، الله تعالی ﷻ فرمایي:

﴿وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ (۱)

ژباړه:

اسراف مه کوئ، الله تعالی اسراف کونکي نه خوښوي.

په آخره زمانه کې به خلک د خپلو کورونو په دیوالونو باندې ډیرې قیمتي او ښایسته پردې راڅړوي او پر هغوی به فخر کوي.

له حضرت ابو هريرة (رضی الله عنه) څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

﴿لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَبِينَ النَّاسُ بَيُوتًا يَوْشُوْنَهَا وَشَى الْمَرَا حِيلَ﴾ (۲).

ژباړه: تر هغه وخته به قیامت را نشي ترڅو چې خلک په منقش او ښایسته څادرونو کورونه ښایسته نه کړي.

د حدیث معنا دا ده چې کورونه به د کپړې په څیر منقش او ښایسته جوړ کړي شي، د دې دا معنا هیڅکله نه ده چې په کورونو کې د پردو لگول حرام دي، بلکه حرام دا دي چې په دې کار کې له اسراف او تبذیر څخه کار واخیستل شي او بیا پرې فخر وکړل شي.

﴿۵۴﴾ په کثرت سره د تندرونو غورځیدل

د قیامت له نښانو څخه دا هم ده چې خلک به د تندرونو له امله په ډیر شمیر کې د مرګ ښکار شي، له حضرت ابو سعید خدری (رضی الله عنه) څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

﴿تَكْثُرُ الصَّوَاعِقُ عِنْدَ اقْتِرَابِ السَّاعَةِ حَتَّى يَلْقَى الرَّجُلُ الْقَوْمَ فَيَقُولُ مَنْ صَعَقَ تِلْكَمُ الْغَدَاةُ فَيَقُولُونَ صَعَقَ فُلَانٌ وَفُلَانٌ﴾ (۱).

۱- الانعام، آیه: ۱۴۱.

۲- الادب المفرد للبخاري: ۲/ ۴۱۲، وسلسلة الاحاديث الصحيحة: ۵۰۲/۸، حدیث: ۲۷۹.

ژباړه: د قيامت راتلو په وخت کې به تندرونه په کثرت سره را لوبیږي، تر دې چې یو سړی به کوم قوم ته ورشي او دا پوښتنه به کوي: نن په تاسو کې څوک څوک د اسماني بجلۍ (تندر) ښکار شوي او مړه شوي؟ هغه به ورته ووايي: فلا نکی او فلا نکی سړی نن د اسماني بجلۍ (تندر) ښکار شوي او مړه شوي دي.

(صاعقه) هغې اسماني بجلۍ (تندر) ته ویل کیږي کومه چې په ډیر درز او له رڼا سره له آسمان څخه را غورځیږي. الله تعالی د ثمودیانو قوم په همدې سره هلاک کړ، الله تعالی ﷻ فرمایي:

(وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا النَّعْيَ عَلَى الْهَدْيِ فَأَخَذَتْهُمُ صَیْقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﷻ) (۲)

ژباړه:

او هر چې ثمودیانو وو پس سمه لپار مو وښودله دوی ته (په لیرلو د رسولانو سره) پس غوره کړه دوی روند والی (ضلالت) پر هدایت (او راهنمائي) پس ونیول دوی لږه چیغې (د جبریل) او عذاب سپکوونکي په سبب د هغه (شرک او عصیان) چې وو دوی چې کول به یې (چې) تکذیب د صالح وو.

همدا شان الله تعالی ﷻ فرمایي:

(فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنذَرْتُكُمْ صَیْقَةَ مِثْلِ صَیْقَةِ عَادٍ وَ ثَمُودَ ﷻ) (۳)

ژباړه: پس که چیرته مخ وگرځاوه (دغو کفارو له حقه، پس ووايه، اې محمده دوی ته) چې ویروم زه تاسې له سخت عذاب په مثل د سخت عذاب عادیانو (لکه باد د صرصه) او ثمودیانو (لکه چیغه د جبریل).

^۱ - مستند احمد: ۲۴/۳، وفيه محمد بن مصعب ضعیف.

^۲ - فصلت، آیه: ۱۷.

^۳ - فصلت، آیه: ۱۳.

د دغه درز د قوت او شدت یادونه الله تعالی په (صاغیه) لفظ سره هم کړې، الله تعالی ﷺ فرمایي:

﴿فَأَمَّا تَمُودُ فَأَهْلِكُوكُمَا بِالطَّاغِيَةِ﴾ (۱).

ژباړه: پس هر څه چې تموديانو وو نو هلاک کړی شول (هغوی) په سخت آواز د (جبریل یا په سبب د سرکشی خپلې).

(۵۵) د کتابت ډیروالی او خپریدل

په پخوانیو زمانو کې کتابت او د کتابونو نشر او اشاعت نه وو، د خلکو اکثریت د ویلو او لیکلو له صلاحیت څخه محروم وو، نبي کریم ﷺ په هغه زمانه کې خبر ورکړی چې د قیامت له نښانو څخه دا هم ده چې قلم، کتابونه او کتابت به ډیر شي، حضرت ابو هریره ؓ بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

﴿ان بين يدي الساعة تسليم الخاصة وفشو التجارة حتى تعين المرأة زوجها على التجارة وقطع الأرحام وشهادة الزور وكتمان شهادة الحق وظهور القلم﴾ (۲).

ژباړه: له قیامت څخه د مخه به یو داسې وخت راشي چې یواځې خاصو خلکو ته به سلام کیږي، تجارت به ډیر زیات شي حتی چې ښځه به له خپل میړه سره په تجارت کې د هغه مرسته کوونکې وي، قطع د صله رحمي به راشي. د دروغو گواهي به ورکول کیږي. رښتوني گواهي به پتېږي او قلم به ظاهر شي.

د نبي کریم ﷺ په الفاظو کې له (ظهور القلم) څخه شاید مراد دا وي چې کتابت او کتابونه به ډیر شي او په ډیره وسیع پیمانه به یې نشر او اشاعت کیږي، حتی چې د طباعت، تصویر سازي او د نشر او اشاعت د اسبابو د ډیر

۱- الحاقه، آیه: ۵.

۲- مسند احمد: ۴۰۷/۸، وحسنه الشیخ الارنؤوط فی تحقیقه علی المسند

والي له امله به خلک په اساني سره هغو ته رسيدلای شي. مگر د دې هر څه باوجود به خلک د شريعت په امورو او په ديني مسايلو پوره خبر نه وي.

د دې خبرې تاييد له دې حديث مبارک څخه هم کيږي کوم چې حضرت انس رضي الله عنه له نبي کریم صلي الله عليه وسلم څخه بيان کړی. رسول الله صلي الله عليه وسلم فرمايلي:

﴿إِنَّ مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ يُرْفَعَ الْعِلْمُ وَيُظْهَرَ الْجُهْلُ وَيُشْرَبَ الْخَمْرُ وَيُظْهَرَ الزَّنا وَيَقْلَّ الرَّجَالُ وَيَكْثُرَ النِّسَاءُ حَتَّى يَكُونَ لِلْخَمْسِينَ امْرَأَةً الْقَيِّمُ الْوَاحِدُ﴾ (۱).

ژباړه:

د قيامت له نښانو څخه دا هم ده چې علم به پورته شي، جهالت به خپور شي، زنا به عامه شي، شراب به څښل کيږي. سړي به کم شي، ښځې به زياتې شي تر دې چې د پنځوسو ښځو لپاره به يواځې يو نگران وي.

۱. صحيح البخاري. الحدود. حديث: ۲۸۰۸. وصحيح مسلم. العلم. حديث: ۳۷۱. واللفظ له.

﴿۵۶﴾ په ژبه مال گټل او په خبرو باندې فخر کول

سره له دې چې په روا طریقو د مال گټل یا په شرعي طریقو د دنیا په تر لاسه کولو کې کومه د عیب خبره نشته. د مال گټلو دا طریقه هم شرعي ده چې یو انسان د بیان، خبرو او دلیل په ذریعه روزي وگټي، لکه څنگه یې چې وکیلان، استادان او نور گټي. ځکه چې د دغو حضراتو د روزي زبات اعتماد د دوی په خبرو باندې وي.

په دې سلسله کې چې کوم شی مذموم دی هغه دا دی چې یو سړی په ناروا او دروغو سره دنیا تر لاسه کړي، یا د خرید او پروخت په وخت کې د دروغو قسمونه خوري. یا د نا سم بیان په کولو سره خپل مال خرڅوي. په همدې طریقه د ژبې ناروا استعمال ټولې طریقې ممنوع او ناروا دي.

د عمر بن سعد له خپل پلار حضرت سعد بن ابی وقاص رضی الله عنه سره څه کار وو. دی د خپل پلار په خدمت کې حاضر شو. مگر د خپل مقصد له بیانولو د مخه هغه له فصاحت او بلاغت څخه خالي په داسې خبرو پیل وکړ لکه څرنگه یې چې خلک د خپل مقصد د تر لاسه کولو لپاره کوي، حضرت سعد بن ابی وقاص له دې د مخه له هغه څخه کله هم داسې خبرې نه وې اوریدلې. زوی چې کله خپلې خبرې خلاصې کړې نو حضرت سعد رضی الله عنه ورته وویل: ښه زویه! تا خپلې خبرې خلاصې کړې؟ هغه ورته وویل: هو، ما چې کوم عرض وکړ، هغه غواړم. حضرت سعد رضی الله عنه ورته وویل: کله چې ما د ستا دا خبرې واوریدلې نو ته له خپل مقصد څخه ډیر لیرې شوې؛ او زه له تا څخه داسې متنفر شوم چې له دې د مخه کله نه ووم لکه څنگه چې اوس شوم. ما له نبي کریم صلی الله علیه و آله څخه دا اوریدلې چې ونیل یې

﴿لا تقوم الساعة حتى يخرج قوم يأكلون بالستهم كما يأكل البقر بالستها﴾ (۱).

ژباړه : قیامت به تر هغه وخته قایم نشي تر څو چې یو داسې قوم پیدا نشي کوم به چې په خپلو ژبو باندې داسې خوړل کوي لکه څنگه چې بقر (غوا) په خپلې ژبې سره له زمکې خوړل کوي.

حضرت عبد الله بن عمر رضی الله عنہ بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي :

«من اقرب الساعة ان ترفع الاشرار وتوضع الاخيـار ويفتح القول ويخزن العمل ويقرء بالقوم المثناة، ليس فيهم احد ينكرها، قيل : وما المثناة؟ قال : ما اکتبت سوى كتاب الله» (۱).

ژباړه : د قیامت له نښانو څخه دا هم ده چې بد خلک به را ښکاره شي. ښه خلک به پس پاتې شي، خبرې به زیاتې شي، عمل به ورک شي، یعنې عمل به نه وي او خلک به مثناة لولي او هیڅوک به دا بد نه گڼي، پوښتنه وشوه : مثناة څه شی دی؟ ورته وې ویل : هر هغه څه چې د الله تعالی له کتاب څخه پرته لیکل شوي وي.

﴿ ۵۷ ﴾ له قران پرته د نورو کتابونو په کثرت سره خپریدل

دا هم د قیامت له نښانو څخه ده چې په خلکو کې به د خدای تعالی له کتاب پرته د نورو کتابونو خپریداري زیاته شي. کوم چې په مکتبو کې تیارېږي، خپرېږي او خرڅېږي.

د دې خبرې تایید مخکنی حدیث هم کوي، په هغه کې دا خبره د توجه وړ ده چې خلک به مثناة لولي. پوښتنه وشوه : چې مثناة څه شی دی؟ ورته وویل شول : هر هغه څه چې د الله تعالی له کتاب پرته لیکل شوي وي.

﴿ ۵۸ ﴾ د قاريانو ډيروالي، د فقهاؤ او علماؤ کموالي

نبي کریم ﷺ خبر ورکړی چې د قیامت له نښانو څخه دا هم ده چې د قاريانو شمیر به زیات شي او د شریعت علماء به کم شي. حضرت ابو هریره رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي :

﴿ سیاتی علی امتی زمان تكثر فيه القراء وتقل الفقهاء ويقبض العلم ويكثر الهرج، قال : وما الهرج؟ قال : القتل بینکم، ثم یأتی بعد ذلك زمان یقرء القرآن رجال لا یجاوز تراقیهم، ثم یأتی بعد ذلك زمان یجادل المنافقون الکافر المشرک بالله المؤمن بمثل ما یقول ﴾ (۱).

ژباړه : یوه زمانه به داسې راشي په کومه کې به چې قاریان زیات شي او فقهاء به کم شي. علم به پورته شي او هرج به ډیر شي، پوښتنه وشوه یا رسول الله ! دا هرج څه شی دی؟ هغه رضی الله عنه وفرمایلي : د ستاسو تر مینځ د وینو تویول. بیا به له دې وروسته یو داسې وخت راشي چې یو شمیر خلک خو به قرآن لولي مگر قرآن به د هغوی له ستوني ښکته نه کوزیږي. بیا به بله یوه داسې زمانه راشي کله چې یو منافق، کافر او مشرک له مؤمن سره بحث او جدال کوي نو به د مؤمن خبرو ته هماغه شان ځواب ورکوي څنګه یې چې ورته وایي.

معامله په هغه وخت کې ډیره خرابیږي کله چې له دنیا څخه د علماؤ په تلو سره علم رخصت شي. هر کله چې کوم رباني عالم بچ پاتې نشي نو به خلک جاهلان خپل پیشوایان جوړ کړي. له هغوی څخه چې کله د دیني مسایلو پوښتنه کوي نو هغوی به له علم پرته فتوا ورکوي. چې په دې سره هغوی په خپله هم گمراهان کیږي او نور خلک هم گمراه کوي.

د حضرت عبد الله بن عمر رضي الله عنه بيان دی چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبِضُ الْعِلْمَ انْتِزَاعًا يَنْتَزِعُهُ مِنَ الْعِبَادِ وَلَكِنْ يَقْبِضُ الْعِلْمَ بِقَبْضِ الْعُلَمَاءِ حَتَّى إِذَا لَمْ يَبْقَ عَالِمًا اتَّخَذَ النَّاسُ رُءُوسًا جُهَالًا فَسُئِلُوا فَأَفْتَوْا بِغَيْرِ عِلْمٍ فَضَلُّوا وَأَضَلُّوا﴾ (۱).

ژباړه:

الله تعالی یو نا ځایه علم نه پورته کوي چې له خلکو څخه یې واخلي. بلکه علم د علماؤ د وفات له امله ختمیږي. تر دې چې کله په دنیا کې کوم عالم ژوندی پاتې نشي نو خلک به جاهلان خپل پیشوایان جوړ کړي. له هغوی څخه چې کله د دیني مسایلو پوښتنه وکړي نو هغوی به پرته له علمه دوی ته فتوا ورکوي. چې په دې سره دوی په خپله هم گمراه کیږي او نور خلک هم گمراه کوي.

په مخکني حدیث کې د علم د پورته کیدا چې کوم ذکر شوی د هغه مطلب دا نه دی چې دفعتاً به د خلکو له سینو څخه علم پورته کړی شي او علم به له دنیا څخه ورک شي، بلکه مطلب یې دا دی چې د علم حاملین به کرار کرار له دنیا څخه ولاړ شي او خلک به د هغوی پر ځای جاهلان خپل مفتیان جوړ کړي. هغوی به د خپل جهالت په بنیاد فیصلې کوي. هغه به په خپله هم گمراه کیږي او نور خلک به هم گمراه کوي. په تیرو لسو کلونو کې د امت مسلمه ډیر داسې علما کرام وفات شوي کومو چې خلکو ته د دین په ور بنودلو کې لوی کردار اداء کاوه. شیخ عبد العزیز بن عبد الله بن باز (رئیس علماء کبار کونسل سعودی عرب) په سنه (۱۴۲۰ هجري مطابق ۱۹۹۹ عیسوي) کې وفات شو. په همدغه کال کې محدث علامه محمد ناصر الدین الباني هم په سنه (۱۴۲۰ هجري مطابق ۱۹۹۹ عیسوي) کې

၁၂၇၂

[illegible]

(١) شرط الساعات ان يتسمى العلم عند الاصناف

قوله في قوله تعالى

قومی اسمبلی میں، اقنیتی، اسمبلی میں پیشکش، قومی اسمبلی

میں نے یہ سب کچھ دیکھا ہے۔ لیکن میں نے یہ سب کچھ دیکھا ہے۔

[illegible][illegible]

۱. چچو دی د لہ بہ لہ جاکو. قومی و محلیو کی مدد بہ نسبت دود بہ لہ لہ جاکو

وَأَمَّا الْفُلُ فَأُرْسِلَتْ بِرَحْمَةٍ مِنَّا لِيُبَيِّنَ لَكُمْ آيَاتِنَا فَتَدَارَكُوا أَلَمًا لَّيِّنًا

ماہنامہ مجلہ سائنس و ہنر، لاہور، پاکستان

لیکھو کہ علم و حقیقت (۶۲۶) جلد ۱ (۶۲۷) جلد ۲ (۶۲۸) جلد ۳ (۶۲۹) جلد ۴ (۶۳۰) جلد ۵ (۶۳۱) جلد ۶ (۶۳۲) جلد ۷ (۶۳۳) جلد ۸ (۶۳۴) جلد ۹ (۶۳۵) جلد ۱۰ (۶۳۶) جلد ۱۱ (۶۳۷) جلد ۱۲ (۶۳۸) جلد ۱۳ (۶۳۹) جلد ۱۴ (۶۴۰) جلد ۱۵ (۶۴۱) جلد ۱۶ (۶۴۲) جلد ۱۷ (۶۴۳) جلد ۱۸ (۶۴۴) جلد ۱۹ (۶۴۵) جلد ۲۰ (۶۴۶) جلد ۲۱ (۶۴۷) جلد ۲۲ (۶۴۸) جلد ۲۳ (۶۴۹) جلد ۲۴ (۶۵۰) جلد ۲۵ (۶۵۱) جلد ۲۶ (۶۵۲) جلد ۲۷ (۶۵۳) جلد ۲۸ (۶۵۴) جلد ۲۹ (۶۵۵) جلد ۳۰ (۶۵۶) جلد ۳۱ (۶۵۷) جلد ۳۲ (۶۵۸) جلد ۳۳ (۶۵۹) جلد ۳۴ (۶۶۰) جلد ۳۵ (۶۶۱) جلد ۳۶ (۶۶۲) جلد ۳۷ (۶۶۳) جلد ۳۸ (۶۶۴) جلد ۳۹ (۶۶۵) جلد ۴۰ (۶۶۶) جلد ۴۱ (۶۶۷) جلد ۴۲ (۶۶۸) جلد ۴۳ (۶۶۹) جلد ۴۴ (۶۷۰) جلد ۴۵ (۶۷۱) جلد ۴۶ (۶۷۲) جلد ۴۷ (۶۷۳) جلد ۴۸ (۶۷۴) جلد ۴۹ (۶۷۵) جلد ۵۰ (۶۷۶) جلد ۵۱ (۶۷۷) جلد ۵۲ (۶۷۸) جلد ۵۳ (۶۷۹) جلد ۵۴ (۶۸۰) جلد ۵۵ (۶۸۱) جلد ۵۶ (۶۸۲) جلد ۵۷ (۶۸۳) جلد ۵۸ (۶۸۴) جلد ۵۹ (۶۸۵) جلد ۶۰ (۶۸۶) جلد ۶۱ (۶۸۷) جلد ۶۲ (۶۸۸) جلد ۶۳ (۶۸۹) جلد ۶۴ (۶۹۰) جلد ۶۵ (۶۹۱) جلد ۶۶ (۶۹۲) جلد ۶۷ (۶۹۳) جلد ۶۸ (۶۹۴) جلد ۶۹ (۶۹۵) جلد ۷۰ (۶۹۶) جلد ۷۱ (۶۹۷) جلد ۷۲ (۶۹۸) جلد ۷۳ (۶۹۹) جلد ۷۴ (۷۰۰) جلد ۷۵ (۷۰۱) جلد ۷۶ (۷۰۲) جلد ۷۷ (۷۰۳) جلد ۷۸ (۷۰۴) جلد ۷۹ (۷۰۵) جلد ۸۰ (۷۰۶) جلد ۸۱ (۷۰۷) جلد ۸۲ (۷۰۸) جلد ۸۳ (۷۰۹) جلد ۸۴ (۷۱۰) جلد ۸۵ (۷۱۱) جلد ۸۶ (۷۱۲) جلد ۸۷ (۷۱۳) جلد ۸۸ (۷۱۴) جلد ۸۹ (۷۱۵) جلد ۹۰ (۷۱۶) جلد ۹۱ (۷۱۷) جلد ۹۲ (۷۱۸) جلد ۹۳ (۷۱۹) جلد ۹۴ (۷۲۰) جلد ۹۵ (۷۲۱) جلد ۹۶ (۷۲۲) جلد ۹۷ (۷۲۳) جلد ۹۸ (۷۲۴) جلد ۹۹ (۷۲۵) جلد ۱۰۰ (۷۲۶) جلد ۱۰۱ (۷۲۷) جلد ۱۰۲ (۷۲۸) جلد ۱۰۳ (۷۲۹) جلد ۱۰۴ (۷۳۰) جلد ۱۰۵ (۷۳۱) جلد ۱۰۶ (۷۳۲) جلد ۱۰۷ (۷۳۳) جلد ۱۰۸ (۷۳۴) جلد ۱۰۹ (۷۳۵) جلد ۱۱۰ (۷۳۶) جلد ۱۱۱ (۷۳۷) جلد ۱۱۲ (۷۳۸) جلد ۱۱۳ (۷۳۹) جلد ۱۱۴ (۷۴۰) جلد ۱۱۵ (۷۴۱) جلد ۱۱۶ (۷۴۲) جلد ۱۱۷ (۷۴۳) جلد ۱۱۸ (۷۴۴) جلد ۱۱۹ (۷۴۵) جلد ۱۲۰ (۷۴۶) جلد ۱۲۱ (۷۴۷) جلد ۱۲۲ (۷۴۸) جلد ۱۲۳ (۷۴۹) جلد ۱۲۴ (۷۵۰) جلد ۱۲۵ (۷۵۱) جلد ۱۲۶ (۷۵۲) جلد ۱۲۷ (۷۵۳) جلد ۱۲۸ (۷۵۴) جلد ۱۲۹ (۷۵۵) جلد ۱۳۰ (۷۵۶) جلد ۱۳۱ (۷۵۷) جلد ۱۳۲ (۷۵۸) جلد ۱۳۳ (۷۵۹) جلد ۱۳۴ (۷۶۰) جلد ۱۳۵ (۷۶۱) جلد ۱۳۶ (۷۶۲) جلد ۱۳۷ (۷۶۳) جلد ۱۳۸ (۷۶۴) جلد ۱۳۹ (۷۶۵) جلد ۱۴۰ (۷۶۶) جلد ۱۴۱ (۷۶۷) جلد ۱۴۲ (۷۶۸) جلد ۱۴۳ (۷۶۹) جلد ۱۴۴ (۷۷۰) جلد ۱۴۵ (۷۷۱) جلد ۱۴۶ (۷۷۲) جلد ۱۴۷ (۷۷۳) جلد ۱۴۸ (۷۷۴) جلد ۱۴۹ (۷۷۵) جلد ۱۵۰ (۷۷۶) جلد ۱۵۱ (۷۷۷) جلد ۱۵۲ (۷۷۸) جلد ۱۵۳ (۷۷۹) جلد ۱۵۴ (۷۸۰) جلد ۱۵۵ (۷۸۱) جلد ۱۵۶ (۷۸۲) جلد ۱۵۷ (۷۸۳) جلد ۱۵۸ (۷۸۴) جلد ۱۵۹ (۷۸۵) جلد ۱۶۰ (۷۸۶) جلد ۱۶۱ (۷۸۷) جلد ۱۶۲ (۷۸۸) جلد ۱۶۳ (۷۸۹) جلد ۱۶۴ (۷۹۰) جلد ۱۶۵ (۷۹۱) جلد ۱۶۶ (۷۹۲) جلد ۱۶۷ (۷۹۳) جلد ۱۶۸ (۷۹۴) جلد ۱۶۹ (۷۹۵) جلد ۱۷۰ (۷۹۶) جلد ۱۷۱ (۷۹۷) جلد ۱۷۲ (۷۹۸) جلد ۱۷۳ (۷۹۹) جلد ۱۷۴ (۸۰۰) جلد ۱۷۵ (۸۰۱) جلد ۱۷۶ (۸۰۲) جلد ۱۷۷ (۸۰۳) جلد ۱۷۸ (۸۰۴) جلد ۱۷۹ (۸۰۵) جلد ۱۸۰ (۸۰۶) جلد ۱۸۱ (۸۰۷) جلد ۱۸۲ (۸۰۸) جلد ۱۸۳ (۸۰۹) جلد ۱۸۴ (۸۱۰) جلد ۱۸۵ (۸۱۱) جلد ۱۸۶ (۸۱۲) جلد ۱۸۷ (۸۱۳) جلد ۱۸۸ (۸۱۴) جلد ۱۸۹ (۸۱۵) جلد ۱۹۰ (۸۱۶) جلد ۱۹۱ (۸۱۷) جلد ۱۹۲ (۸۱۸) جلد ۱۹۳ (۸۱۹) جلد ۱۹۴ (۸۲۰) جلد ۱۹۵ (۸۲۱) جلد ۱۹۶ (۸۲۲) جلد ۱۹۷ (۸۲۳) جلد ۱۹۸ (۸۲۴) جلد ۱۹۹ (۸۲۵) جلد ۲۰۰ (۸۲۶) جلد ۲۰۱ (۸۲۷) جلد ۲۰۲ (۸۲۸) جلد ۲۰۳ (۸۲۹) جلد ۲۰۴ (۸۳۰) جلد ۲۰۵ (۸۳۱) جلد ۲۰۶ (۸۳۲) جلد ۲۰۷ (۸۳۳) جلد ۲۰۸ (۸۳۴) جلد ۲۰۹ (۸۳۵) جلد ۲۱۰ (۸۳۶) جلد ۲۱۱ (۸۳۷) جلد ۲۱۲ (۸۳۸) جلد ۲۱۳ (۸۳۹) جلد ۲۱۴ (۸۴۰) جلد ۲۱۵ (۸۴۱) جلد ۲۱۶ (۸۴۲) جلد ۲۱۷ (۸۴۳) جلد ۲۱۸ (۸۴۴) جلد ۲۱۹ (۸۴۵) جلد ۲۲۰ (۸۴۶) جلد ۲۲۱ (۸۴۷) جلد ۲۲۲ (۸۴۸) جلد ۲۲۳ (۸۴۹) جلد ۲۲۴ (۸۵۰) جلد ۲۲۵ (۸۵۱) جلد ۲۲۶ (۸۵۲) جلد ۲۲۷ (۸۵۳) جلد ۲۲۸ (۸۵۴) جلد ۲۲۹ (۸۵۵) جلد ۲۳۰ (۸۵۶) جلد ۲۳۱ (۸۵۷) جلد ۲۳۲ (۸۵۸) جلد ۲۳۳ (۸۵۹) جلد ۲۳۴ (۸۶۰) جلد ۲۳۵ (۸۶۱) جلد ۲۳۶ (۸۶۲) جلد ۲۳۷ (۸۶۳) جلد ۲۳۸ (۸۶۴) جلد ۲۳۹ (۸۶۵) جلد ۲۴۰ (۸۶۶) جلد ۲۴۱ (۸۶۷) جلد ۲۴۲ (۸۶۸) جلد ۲۴۳ (۸۶۹) جلد ۲۴۴ (۸۷۰) جلد ۲۴۵ (۸۷۱) جلد ۲۴۶ (۸۷۲) جلد ۲۴۷ (۸۷۳) جلد ۲۴۸ (۸۷۴) جلد ۲۴۹ (۸۷۵) جلد ۲۵۰ (۸۷۶) جلد ۲۵۱ (۸۷۷) جلد ۲۵۲ (۸۷۸) جلد ۲۵

وَمِنْ لَدُنْهُمْ نَزَّلْنَا الْبُحْرَانَ فِي آيَاتٍ مُبِينَةٍ

[illegible]

١٠٠

مَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

۱، اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِيْنَ

۱۰۸

خودم خفته خودم میسجی

تجربہ کر کے معلوم ہوا کہ اس طرح کے کتب خانوں کی ضرورت ہے۔

... (continued)

توضیح (۱) این کتاب در دستخط است. در کتابخانه ملی و در کتابخانه آستان قدس موجود است. و

له امام عبد الله بن مبارک څخه پوښتنه وشوه: دا اصاغر څه شی دی؟ هغه ځواب ورکړ: دا هغه خلک دي کوم چې په خپله رایه فتوا ورکوي. یعنې چې د هغوی علم مضبوط نه وي او نه د فتوا په ورکولو کې تحقیق کوي او نه په شرعي دلایلو سره استدلال کوي. داسې هم ویل شوي چې له اصاغر څخه مراد اهل بدعت دي.

له حضرت عبد الله بن مسعود رضی الله عنه څخه روایت دی:

خلک به تر هغه وخته په خیر وي تر څو چې دوی ته علم د صحابه کرامو او لویو علماء کرامو په ذریعه راځي، البته کله چې علم د وړو خلکو په ذریعه راتلل شروع کړي نو بیا خلک تباہ او برباد کیږي (۱).

الحمد لله په دې وخت کې تر دا مهاله علم او اهل علم په خیریت کې دي، اگر که د فکر خاوندانو ته معلومه ده چې نن ورځ ابلاغی ذریعو یو څو داسې واړه طالب العلمان ډیر فعال او مشهور کړي کوم چې د اسلام عمومي معلومات لري، یعنې یواځې مشهور مسایل یې زده وي. په اصل کې نه علماء او نه فقهاء وي، مگر مشهور وي او خلک له هغوی څخه فتواګانې غواړي او علم ترې حاصلوي، که چیرته د دوی پر ځای جید علماء کرام په ابلاغی ذریعو، سټیلاټ چینلونو، راډیو او انټرنیټ باندې راشي او خلک دوی وپیژني نو بیا به خلک له دوی څخه فتوا غواړي او د دوی لور ته به متوجه شي.

دا خبره هم باید په پام کې ونیول شي چې ډیر عمر د ښه علمیت نښه نه ده او نه باید محض د کم عمر له امله یو چا ته جاهل وویل شي. علي بن مدینی رحمته الله علیه ویلي: علم د ډیر عمر نوم نه دی (۲).

۱- کتاب الزهد لابن المبارك، حدیث: ۸۱۵.

۲- طبقات الحنابلة: ۱/۲۳۷.

له حضرت عمر بن خطاب رضي الله عنه څخه دا قول نقل شوی: چې د علم تعلق له واړه یا لوی عمر سره نه دی، بلکه الله تعالی چې چا ته وغواړي هغه ته علم ورکوي (۱).

لهذا دا ضروري ده چې کوم خلک په ټولنه کې د عالم په صفت مشهور شي هغه باید خپل ځان له وړو خلکو څخه وباسي او د یوه لوی انسان جوړیدو کوشش وکړي، دا هغه وخت ممکنه ده کله چې هغه ډیر علم حاصل کړي. د کتاب او سنت فهم پیدا کړي. خپل علم پوخ کړي او له لویو علماء کرامو سره رابطه وکړي.

﴿۶۰﴾ د نا څاپي مرګونو ډیروالی

زمونږ په دې زمانه کې د قیامت چې کومې نښانې ښکاره شوې دي په هغوی کې یوه دا هم ده چې نا څاپي مرګونه ډیر شوي، یعنې داسې مرګونه کوم چې یو نا څاپه د زړه له دورې څخه منځته راځي، یا د وینې له بندیدو، د موټر د ټکر کیدو او جهاز (طیارې) له ښکته راغوځیدو څخه پېښېږي.

حضرت انس بن مالک رضي الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

﴿ان من اقرب الساعة ان يظهر موت الفجأة﴾ (۲).

د قیامت له نښانو څخه دا هم ده چې یو نا څاپه مرګونه به ډیر واقع کېږي. په تیره زمانه کې به یوه انسان ځینې نښانې محسوس کولې او یو څه موده به ناجوړه وو او پوه به شو چې دا مرض الموت دی. نو وصیت به یې ولیکه. له خپل اهل او عیال سره به یې خدای په امانې وکړه. خپل اولاد ته به یې څه نصیحتونه وکړل، د خپل رب لور ته به یې رجوع وکړه. له هغه څخه به یې د گناهونو معافي وغوښته او د کلمې طیبې ورد به یې شروع کړ تر دې چې د کلمې طیبې ویلو په وخت کې به مړ شو.

مگر په اوسنۍ زمانه کې مونږ وینو چې یو سړی روغ جوړ او صحتمند وي، هیڅ تکلیف او نا جوړتیا نلري، لیکن یو نا څاپه د زړه دوره پرې راشي، یا یې په رگونو کې وینه بنده شي. یا دینه ورنه د نورو حوادثو او عوارضو له امله مونږ د هغه د وفات خبر واورو. د یوه عقلمند انسان لپاره لازمه ده چې هر وخت بیدار او هوښیار و اوسي. له مرګ او الله تعالی سره د مخامخ کېدا لپاره تل د الله تعالی په اطاعت کې و اوسي.

اغتنم فی الفراغ فضل ركوع ﴿﴾ فعی ان یکون موتک بغتة

کم من صحیح رایت من غیر سقم ﴿﴾ ذهبت نفسه الصبیحة فلتة

د صحت او فراغت په وخت کې د الله تعالی په مخکې سر ښکته کول غنیمت وګڼه، ممکن ده چې د ستا مرګ یو نا څاپه راشي.

ما ډیر صحتمند خلک لیدلي دي، چې پرته له کومې ناجوړتیا یو نا څاپه له دې فاني دنیا څخه تللي دي (۱).

﴿۶۱﴾ د بې وقوفو واکمني

د عامو خلکو اصلاح د هغوی د واکمنو تر اصلاح او د عامو خلکو بیکارتوب د هغوی د واکمنو تر بیکارتوب پورې اړه لري، نبي کریم ﷺ خبر ورکړی چې د قیامت له نښانو څخه دا هم ده چې حکومت او قیادت به د کم فهمو او بې وقوفو خلکو لاسته ورشي. کوم به چې نه د کتاب او سنت په رڼا کې ژوند تیروي او نه به د نورو نصیحت مني.

له حضرت جابر بن عبد الله رضی الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ خپل صحابي حضرت کعب بن عجره رضی الله عنه ته وفرمایل:

ای کعب! الله دې تا د بې وقوفو له واکمني څخه وساتي، هغه عرض وکړ: یا رسول الله! د بې وقوفو د واکمني مطلب څه دی؟ نبي کریم ﷺ وفرمایل:

۱- دا د امام بخاري رحمته الله علیه اشعار دي. وګورئ هدي الساري مقدمة ففتح الباري لابن حجر العسقلاني رحمته الله علیه. ص: ۲۷۴. (سیف).

له ما وروسته به داسې واکمن وي کوم به چې زما له سنتو څخه رڼا نه حاصلوي او نه به زما په سنتو عمل کوي. کوم خلک چې د هغوی د دروغو نصديق وکړي او په ظلم او ستم کې له هغوی سره ملګري شي نه هغوی له ما څخه دي او نه زه له هغوی څخه يم او نه به زما حوض کوثر ته راځي. البته هغه خلک چې د هغوی د دروغو تصديق ونه کړي او په ظلم او ستم کې د هغوی ملګرتيا ونه کړي هغه له ما څخه دي او زه له هغوی څخه يم او دا خلک به زما حوض کوثر ته هم راځي.

اي کعب 'روژه ډال دی. صدقه ګناهونه محوه کوي. لمونځ قرباني ده، يا نبي کريم ﷺ دا وفرمايل چې لمونځ دليل دی، اي کعب! هغه غوښه چې له حرامې غذا څخه پيدا شي هغه به جنت ته نه داخليږي. د هغې لپاره د جهنم اور ډير مناسب دی. اي کعب! خلک له کورونو څخه وځي او د خپل ځان سودا کوي. څوک خپل ځان له الهي عذاب څخه آزاد کړي او څوک يې په هلاکت او بربادي کې وغورځوي (۱).

د (سفیه، معنا ده: داسې سړی کوم چې کم عقل او کم تدبیر وي. کوم خلک چې د نورو مسایل نه پیژني د خپل ځان مسایل به څنګه وپیژني، د (سفاهت، معنا ده: کم عقلي. په یوه بل حدیث کې راغلي:

قیامت به تر هغه وخته قایم نشي تر څو چې د هرې قبیلې قیادت د منافقینو لاسته ور نشي.

له منافقینو څخه مراد څخه خلک دي د کومو چې ایمان کم وي. د الله تعالی له خوف او ویرې څخه خالي وي. په کثرت سره دروغ وايي او پوره جاهل وي.

هر کله چې د خلکو پادشاهان. قادیان او ټولواکان همداسې خلک شي نو هر شی درهم برهم کیږي. د دروغو به تصديق او د رښتیاوو به تکذيب

د زمانې په نړیوالې کې د علماء کرامو اقوال

(۱) له دې څخه مراد په زمانې کې د برکت کم والی دی. هغه په دې ډول چې د پخوا زمانې خلکو به چې کوم کار په یوه ساعت کې کاوه د وروسته زمانې خلک به هغه کار په څو ساعتونو کې هم نسي کولای.

حافظ ابن حجر رحمته الله فرمایي: دا صورتحال زمونږ په زمانه کې واقع شوی. مونږ وینو چې شپه او ورځ ډیر په تیزی سره تیرېږي او په پخوا زمانه کې داسې نه وو (۱).

(۲) د دې یو مطلب دا هم دی چې د زمانې اهل به د ابلاغي ذرایعو، د زميني او هوايي سپرلیو د کثرت له امله له یوه بل سره نږدې شي.

(۳) د دې یوه معنا دا هم ده چې زمانه به په اصل حقیقت کې ډیره په تیزی سره تیرېږي. ځکه الله تعالی چې څنګه وغواړي شپې او ورځې اوږدولای او لنډولای شي. د دې تایید له هغه حدیث څخه هم کیږي په کوم کې د دجال زمانې د ورځو د اوږدوالي خبر ورکړل شوی دی چې هلته به یوه ورځ د کال برابره وي. دویمه به د میاشتې برابره وي او دریمه به د هفتې برابره وي. ورځې چې څنګه اوږدیدلای شي همدا رنگه لنډیدلای هم شي. مګر دا نښانه تر دا مهاله نه ده ښکاره شوې.

حضرت ابو هریره رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي

«لا تقوم الساعة حتى يتقارب الزمان فتكون السنة كالشهر والشهر كالجمعة تكون الجمعة كالיום ويكون اليوم كالساعة وتكون الساعة كالضمة بالنار» (۲).

ژباړه: قیامت تر هغه وخته نه قایمېږي تر څو چې زمانه قریبه نشي. په دې وخت کې به کال د یوې میاشتې برابر وي. میاشت به د جمعې برابر وي. جمعه

^۱ فتح الباری شرح صحیح الباری: ۲۲/۱۳.

^۲ جامع الترمذي. الزهد. حدیث: ۲۳۳۲. ومسند احمد: ۲/۵۳۸.

به د ورځې برابرې وي. ورځ به د یوه ساعت برابرې وي او یو ساعت به داسې وي لکه د اور شغله چې بله شي او مړه شي.

(۴) په تقارب زمان کې یو قول دا هم دی چې له دې څخه مراد د انسان د عمر کم والی دی. یعنې له قیامت سره په نږدې زمانه کې به د پخوانیو زمانو په خلاف عمرونه به ډیر کم وي.

﴿۶۳﴾ کم عقل خلک به د نورو ترجماني کوي

د ترجماني په سلسله کې اصول دا دي چې یو عقلمند، دانا او فصیح سړی به ترجمان وي. لیکن د قیامت له راتلو د مخه به یوه داسې زمانه راشي په کومه کې به چې خلک خراب شي او د هغوی ترجمانان به کم عقل او بیکاره خلک وي، حضرت ابو هريرة رضی الله عنه بیان کوي چې نبی کریم صلی الله علیه و آله فرمایلي:

﴿انما ستأتي على الناس سنون خداعة يصدق فيها الكاذب ويكذب فيها الصادق ويؤمن فيها الخائن ويخون فيها الأمين وينطق فيها الرويضة قيل وما الرويضة قال السفية يتكلم في أمر العامة﴾ (۱).
ژباړه:

په خلکو به یو څه دوکه کونکي (چل کونکي) کلونه راشي. په دې کې به دروغ رښتیا گڼل کیږي. رښتیا به دروغ گڼل کیږي. په خاین به د امانتدار گمان کیږي، په امانتدار به د خاین شک کیږي او د خلکو په معاملاتو کې به رويضة خبرې کوي. عرض وشو یا رسول الله! رويضة څه شی دی؟ رسول الله صلی الله علیه و آله وفرمایلي: بې وقوف انسان کوم به چې د عامو خلکو په معاملاتو کې خبرې کوي

دا نښانې زموږ په دور کې ښکاره او عامې شوې دي. ځکه چې په ټولنه کې بیکاره خلک له بهترینو خلکو څخه ډیر معزز دي او د عامو خلکو د معاملاتو واک د بیکاره خلکو لاسته ورغلی دی.

واجب ده چې اهل علم، عقلمند او تجربه کار خلک د خلکو په معاملاتو او سیاست کې مخته کړي شي. کوم سړی چې نن ورځ د خلکو په حالاتو غور وکړي نو وبه ویني چې خلک د خپلو خواهشاتو او مصلحتونو لور ته مایل دي. اگر که په هغه کې د دوی دین او ایمان ضایع ولې نشي. همدا وجه ده چې دوی فساق او فجار خپل قاندين او راهنما جوړ کړيدي.

﴿۶۴﴾ احمق او جاهل به له ټولو زیات خوشحال وي

د قیامت له نښانو څخه دا هم ده چې یوه داسې زمانه به راشي په کومه کې به چې رښتیا دروغ او دروغ به رښتیا گڼل کیږي، په خاین به د امانتدار گمان کیږي، په امانتدار به د خاین شک کیږي، د خلکو قیادت به بې وقوف انسان کوي او ټولې ذمه واری به نا اهلو ته وسپارل شي.

له حضرت انس بن مالک رضی الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

﴿لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَكُونَ أَسْعَدُ النَّاسِ بِالْدُّنْيَا لَكَعِ ابْنُ لَكَعِ﴾ (۱).

ژباړه:

قیامت تر هغه وخته نه راځي تر څو چې امیر ترین سړی هغه څوک جوړ نشي کوم چې احمق ابن احمق او جاهل ابن جاهل نه وي.

نبي کریم ﷺ دا هم فرمایلي:

﴿يُوشِكُ أَنْ يَغْلِبَ عَلَى الدُّنْيَا لَكَعِ بْنِ لَكَعِ﴾ (۲).

ژباړه: نږدې ده چې په دنیا باندې جاهل او احمقان غلبه وکړي.

نبي کریم ﷺ دا هم فرمایلي:

۱- جامع الترمذي، الفتن، حدیث: ۲۲۰۹. وصححه الالباني.

۲- مسند احمد: ۳۴۰/۵.

﴿لاتذهب الدنيا حتى تصير للكع ابن لكع﴾ (۱).

ژباړه:

دنيا نه ختمیږي تر څو چې دا ټولنه د احمقو خلکو په ملکیت کې نشي.
لکع ابن لکع: دا هغه څوک دي چې د بد اخلاقي له امله هیڅوک د هغه
صفت نه کوي، د عربو په نزد یې معنا ده بد غلام. د لکع لفظ په حماقت او
جهالت کې استعمالیږي او په عربي ژبه کې سړي ته لکع او ښځې ته لکاء
ویل کیږي.

د قرب قیامت په زمانه کې به داسې خلک تر ټولو ډیر زیات خوشحال
وي. له هغوی سره به ډیر مال، موټرې او لوی لوی (وسیع) کورونه وي، له
هغوی سره به دومره ډیر دولت له دې امله وي چې دوی به تر ټولو ډیر
احمق او جاهلان وي او په هره روا او ناروا طریقه به مال گټي او جمعه
کوي، دوی به د خلکو د خواهشاتو مطابق له هغوی سره معاملې کوي او
دنيا (پیسې) به گټي.

﴿۶۵﴾ مساجد (جوماتونه) به د لارو په څیر استعمالیږي

د دې معنا دا ده چې یو سړی به له یوه لوري څخه بل لوري ته مسجد
(جومات) د لارې په توګه استعمالوي، د هغه تعلق به له لمانځه او جومات
سره نه وي، یعنې په آخره زمانه کې به جوماتونه له لمانځه څخه زیات د لارو
په توګه استعمالیږي.

﴿۶۶﴾ ﴿۶۷﴾ په حق مهر او د آسونو په قیمت کې به لومړی

ډیر زیاتوالی او بیا به ډیر کم والی راشي

خارجہ بن صلت برجمي ویلي:

زه او حضرت عبد الله بن مسعود رضی اللہ عنہ یو ځای د هغه له کور څخه ووتلو کله چې خلک د رکوع په حالت کې وو. مونږ په لږ فاصله کې د رکوع په حالت کې وو او په دې حالت کې ولاړو او په صف کې ودریدو، کله چې له لمانځه څخه فارغ شوو نو یو سړی راغی او وې ویل: ای ابو عبد الرحمن! په تا سلام، حضرت عبد الله بن مسعود رضی اللہ عنہ وویل: الله اکبر! الله او د هغه رسول رښتیا ویلي، ما د لمانځه له اداء کولو وروسته ورته وویل: ابو عبد الرحمن! آیا د هغه سړي سلام ته پریشانه کړې؟ هغه راته وویل: هو، د نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم په زمانه کې دا ویل کیدل چې د قیامت له نښانو څخه دا هم ده چې له مساجدو (جوماتونو) څخه به گزرگاه جوړه کړی شي، یو انسان به یواځې شناخته سړي ته سلام کوي. ښځه او سړی به یو ځای تجارت کوي، د ښځو حق مهر او د آسونو قیمت به اول ډیر زیات شي، بیا به ډیر کم شي او له دې وروسته به بیا بیخي زیات نشي (۱).

﴿۶۸﴾ د بازارونو نږدې والی

نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم زمونږ له دغې زمانې څخه خبر ورکړی چې په دې زمانه کې به مسافې نږدې شي. نن صبا له یوه مارکيټ څخه بل ته تگ ډیر آسان او په ډیر کم وخت کې ممکن دي. یو انسان په ډیر کم وخت کې په مختلفو عالمي منډیانو کې گرځیدلای شي او د مارکیتونو او منډیانو نرخ معلومولای شي. دا ټول له دې امله ممکن دي چې په زمکه کې اوسیدونکو خلکو ته تیز ترین د حمل او نقل وسایل میسر دي. هغوی د موټرو، ریل گاډو او د هوائی جهازونو (طیارو) له امله له یوه بل سره ډیر

نږدې دي. همدا شان د ابلاغي مواصلاتو لکه تليفون، ټي وي چينلونه او انټرنېټ وغيره هم د دوی په نزديکت کې مهم کردار اداء کړی. حضرت ابو هريرة رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي: **﴿لَتَقُومَ السَّاعَةُ حَتَّى تَظْهَرَ الْفِتْنُ وَيَكْثَرَ الْكُذْبُ وَيَتَقَارَبَ الْأَسْوَاقُ﴾** (۱).

ژباړه: قيامت تر هغه وخته نه قايمېږي تر څو چې فتنې ظاهري نشي، دروغ زيات نشي او بازارونه په خپل مينځ کې سره نږدې نشي. د بازارونو د نږدې والي درې ممکن صورتونه دي:

❁ **اول صورت:** دا دی چې په مارکيتونو کې به د نرخ په کم والي يا ډير والي خلک ډير زر خبرېږي.

❁ **دويم صورت:** دا دی چې له يوه مارکيت څخه به بل مارکيت ته خلک ډير زر رسېږي، اگر که تر مينځ يې مسافه ډيره ولې نه وي.

❁ **درېم صورت:** دا دی چې په مختلفو مارکيتونو کې به د شيانو نرخونه يو شانته وي او د نرخونو په کم والي او زيات والي کې به په يوه او بل پسې اقتداء کوي، والله اعلم.

امام العصر علامه ابن باز رحمه الله د حضرت ابو هريرة رضي الله عنه په حديث کې د مذکور تقارب تشرېح داسې کړې:

په حديث کې چې د کوم تقارب ذکر شوی د هغه مناسبه تشرېح دا ده چې په موجوده عصر کې د هوايي جهازونو (طيارو، موټرو او د مواصلاتي ذرايعو په سبب د ښارونو او ملکونو (هيوادونو) فاصله کمه شوې او هغوی له يوه بل سره ډير نږدې شوي دي.

﴿۶۹﴾ د عالمي قومونو لخوا په اسلامي امت یرغل

د قيامت هغه نښانې کومې چې په آخره زمانه کې ظاهرېدونکې دي. له هغوی څخه يوه د اَهِم ده چې عالمي قومونه به په اسلامي امت یرغلونه وکړي. لیکن الله تعالی به د دغه امت حفاظت په خپله وکړي.

د تاریخ لوستونکو ته معلومه ده چې اسلامي امت لوی درناک جنگونه کړي دي. په پخوانیو زمانو کې پر هغوی د مصائبو بارانونه شوي دي. مګر الله تعالی په هره موقع د هغوی حفاظت کړی. عیسایان سره جمع شوي او د مسلمانانو په مقابل کې یې د صلیبي جنگونو بازار ګرم کړی، لیکن الله تعالی د اسلامي امت مرسته کړې او عیسایانو ته یې اجتماعي شکست ورکړی. بیا تاتاریانو په اسلامي هیوادونو یرغل کړی، مګر الله تعالی د هغوی مګر هم چپه کړی. په دې موجوده زمانه کې یهود او عیسایان سره یو شوي دي او اسلامي امت ته د نقصان رسولو په کوشش کې مصروف دي. مګر مونږ د الله تعالی له دربار څخه قوي امید لرو چې مسلمانان به د یهودو او عیسایانو دین ته نه ورمايل کېږي، بلکه مسلمانانو ته به دا ځل هم الله فتح او نصرت ورپه برخه کوي. الله تعالی ﷺ فرمایي:

﴿وَيُضْمِرَنَّ اللَّهُ مِنَ يَظْهَرُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝﴾ (۱)

ژباړه: او خامخا مرسته به وکړي هرو مرو الله له هغه چا سره چې مرسته ورکوي دین د دغه (الله) ته: بیشکه چې الله خامخا قوي (د خپلو احکامو په تنید کې) ډیر زور والا دی (په هر چا) (دغه مهاجر مظلومان).
همدا شان الله تعالی ﷺ فرمایي:

﴿كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝﴾ (۲)

۱. النج: آیه: ۴۰.

۲. المجادل: آیه: ۲۸.

ژباړه: ليكلي دي الله (په لوح محفوظ کې) چې خامخا به غلبه بری وکړم هرو مرو زه او رسولان زما بيشکه الله ډير قوي دی ښه غالب دی.

حضرت ثوبان رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي:

﴿يوشك الأمم أن تداعى عليكم كما تداعى الأكلة إلى قصعتها﴾ "فقال قائل ومن قلة نحن يومئذ؟ قال "بل أنتم يومئذ كثير ولكنكم غثاء (ما يحمله السيل من وسخ) كغثاء السيل ولينزعن الله من صدور عدوكم المهابة منكم وليقذفن الله في قلوبكم الوهن" فقال قائل يا رسول الله وما الوهن؟ قال "حب الدنيا وكرهية الموت" (۱).

ژباړه:

نږدې ده چې په تاسو به عالمي قومونه داسې حمله وکړي لکه څرنګه چې یو وږی پر ډوډۍ حمله کوي، پوښتونکي پوښتنه وکړه: اې د الله رسوله! آیا په دې وخت کې به زموږ شمیر کم وي؟ رسول الله ﷺ وویل: نه! بلکه تاسو به په دې وخت کې ډیر یاست، مګر د ستاسو حیثیت به د سیلاب له خس او خاشاکو څخه زیات نه وي، الله تعالی به د ستاسو د دښمن له زړونو څخه د ستاسو هیبت ایستلی وي او د ستاسو په زړونو کې به یې (وهن)

اچولی وي، عرض یې وکړ: یا رسول الله! وهن څه شی دی؟ رسول الله ﷺ ورته وفرمایل: د دنیا محبت او له مرګ څخه نفرت.

(قصعة) هغه لوبښي ته ویل کیږي په کوم کې چې د خوراک شی اچول کیږي او ترینه خوړل کیږي. د نبي ﷺ په زمانه کې به عموماً دا له لرګي څخه جوړیده. (الغثاء) هغه خس، خاشاک او نورو شیانو ته ویل کیږي کوم چې د

سیلاب په اوبو له پاسه روان وي او د (الوھن) تشریح د الله تعالی رسول ﷺ په خپله وکړه، چې دا له دنیا سره محبت کول او له مرګ څخه د نفرت کولو نوم دی.

دا حدیث د رسول الله ﷺ د نبوت د صداقت دلیل او د قیامت له علامو څخه دی. نن ورځ عالمي قومونه په اسلامي امت باندې داسې حمله کونکي دي لکه څرنګه چې اوږې د خوراک په لوبښي باندې حملې کوي، د دغه ذلت او رسوائې سبب د مسلمانانو کموالی نه دی، مسلمان په کثرت کې دي، مګر سره له دې له خس او خاشاک څخه زیات حیثیت نلري، دوی د هغه څګ په څیر دي کوم چې د سیلاب د اوبو پر سر روان وي او د هغه هیڅ وزن نه وي، نن ورځ د مسلمانانو دا حال دی، مسلمانان نن ورځ له یو زر میلیون څخه زیات دي، مګر دا کثرت د کمیت په اعتبار خو ضرور شته البته د کیفیت په اعتبار سره هیڅ کله نشته.

نن ورځ د دښمنانو له زړونو څخه د مسلمانانو رعب وتلی او د مسلمانانو په مقابل کې جنګ کولو ته تیاریږي او پر مسلمانانو باندې حملې کوي، دا هر څه په هغه وخت کې کیدلای شي کوم وخت چې د مسلمانانو په زړونو کې وھن وغورځیږي، یعنې چې مسلمانان د دنیا په محبت کې او له مرګ څخه په نفرت کې مبتلا شي.

﴿ ۷۰ ﴾ خلک به د امامت له کولو تېښته کوي

د قیامت له نښانو څخه دا هم چې په خلکو کې به جهالت ډیر خپور شي تر دې چې خلکو ته به د امامت ورکولو لپاره هیڅ امام نه پیدا کیږي، یوه او بل ته به د امامت کولو لپاره دیکې (تېلې) ورکوي. ځکه چې هغوی به د شریعت له احکامو خبر نه وي او نه به د قرآن مجید تلاوت په سمه طریقه

کولای شي.

سیده سلامه بنت حر رضی الله عنها بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

﴿إِنْ مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ يَتَدَافِعَ أَهْلُ الْمَسْجِدِ لَا يَجِدُونَ إِمَامًا يَصْلِي بِهُمْ﴾ (۱).

ژباړه:

د قيامت له نښانو څخه دا هم ده چې په جوماتونو کې به د امامت کولو لپاره يوه او بل ته دیکې (تيلي) ورکول کېږي او په خپل مينځ کې به داسې څوک نشي پيدا کولای چې هغه امامت ورکړي.

دا زمانه شايد تر دا مهاله نه وي راغلې. الحمد لله! د علم او علماؤ حلقې په هر ځای کې موجودې دي او جوماتونه له علماؤ، طالبانو او له بنو بنو قاريانو څخه ډک دي.

له حضرت عبد الله بن عمرو رضي الله عنه څخه روايت دی: هغه فرمايلي:

﴿يَأْتُونَ عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ يَجْتَمِعُونَ فِيهِ وَيَصْلُونَ فِي الْمَسَاجِدِ وَلَيْسَ فِيهِمْ

مُؤْمِنٌ﴾ (۲).

ژباړه: په خلکو باندې به داسې زمانه هم راشي چې خلک به جمع کېږي او په جوماتونو کې به لمونځ هم کوي، مگر په هغوی کې به يو هم کامل او حقيقي مؤمن نه وي.

^۱- ابي داؤد، الصلوة، حديث: ۵۸۱.

^۲- دغه حديث امام حاکم روايت کړی او ويلي يې دي چې دا صحيح الاسناد دی او د امام بخاري او مسلم د شرط مطابق دی. مگر هغوی دا حديث نه ده بيان کړی. امام ذهبي رحمته الله عليه هم په تليخيص کې د امام حاکم تاييد کړی. ياد لرئ چې دا حديث د مرفوع په حکم کې دی. ځکه دا ډول خبرې له خپلې رايه څخه نشي کيدلای. دا رنگه خبرې له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه اوريدلای شوي دي.

﴿۷۱﴾ د مؤمن خوب رښتیا کیدل

د خوب په حالت کې چې انسان څه وويني د هغه لپاره يو څه معناوې او احکام شته دي. ځينې خوبونه بالکل د صبا راختم په څير رښتيا وي. ځينې دروغ هم وي او ځينې بيا يواځې د پريشانۍ سبب وي د کومو لپاره چې خاص تعبير نشته، نبي کریم ﷺ د خوبونو په باره کې ځينې داسې خبرې کړې دي کومې د قيامت تر نښانو او اثارو پورې تعلق لري.

رښتونی خوب د نبوت شپږ څلويښتمه برخه ده. ام المؤمنين حضرت عائشة رضی الله عنها بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي:

﴿لا يبقی بعدي من النبوة شيء الا المبشرات قالوا يا رسول الله وما المبشرات قال الرؤيا الصالحة يراها الرجل أو ترى له﴾ (۱).

ژباړه:

زما له نبوت وروسته به هيڅ شی باقي پاته نشي پرته له مبشرات. صحابه کرامو رضی الله عنهم عرض وکړ: يا رسول الله! مبشرات څه شی دي؟ رسول الله ﷺ ورته وويل: ښه خوب چې يو مسلمان يې وويني. يا يې بل څوک د هغه لپاره وويني.

د خوب رښتيا کيدل او د مؤمن لپاره زيری کيدل د قيامت د نږدې والي او د کائناتو د خاتمې نښانه ده. د مؤمن خوب به له قيامت سره په نږدې زمانه کې ډير رښتيا او له نفس الامر سره به برابر وي. مؤمن به په خلکو کې ډير بيگانه وي. په دې وختونو کې به رښتونی خوب له مؤمن څخه تنهائي او اجنبيت ليري کوي او هغه به انيس او غمخور جوړوي او د هغه خوب به کم دروغ کيږي.

رسول الله ﷺ فرمايلي:

کله چې د قیامت زمانه را نږدې شي نو د مسلمان خوب به کم دروغ کيږي. کوم خوب چې رښتونی وي هغه به هم په هغه خبره کې ډیر رښتونی وي. د مؤمن خوب د نبوت سپر څلویښتمه برخه ده. خوب په درې ډوله دی:

(۱) یو رښتونی خوب کوم چې د الله تعالی له لوري خوشخبري وي:

(۲) دویم غمجن خوب کوم چې د شیطان له لوري وي:

(۳) دریم هغه خوب دی په کوم کې چې انسان له خپل ځان سره خبرې کوي: که چیرته تاسو بیکاره خوب وویښی نو تاسو پورته شئ: لمونځ وکړئ او نورو خلکو ته دا خوب مه بیانوی، زه په خوب کې بیړۍ خوښوم او طوق نه خوښوم، ځکه چې په خوب کې د بیړۍ تعبیر پر دین باندې استقامت او ثابت قدمي ده (۱).

حافظ ابن حجر رحمته الله علیه له ابن ابی جمره رحمته الله علیه څخه نقل کړی:

نبي کریم صلی الله علیه و آله دا فرمایلي: په آخره زمانه کې به د مؤمن خوب نه دروغ کيږي، د دې مطلب دا دی چې د مؤمن خوب به داسې واضح وي چې هېڅ کوم دلیل ته به ضرورت نلري، لهذا په هغه کې دروغو لږه ځای نشته، دا خوب به رښتونی وي او له دروغو څخه به خالي وي، ځکه چې دا به له نفس الامر سره عین مطابق وي، برعکس د کومو خوبونو تعبیر چې مخفي پټ وي، تعبیر کوونکو یې تعبیر کړی وي. مگر هغه واقع نه وي، نو دا رنگه خوبونه دروغ دي. رښتیا نه دي.

د دې خبرې په آخره زمانه پورې په خاص کولو کې حکمت دا دی چې مؤمن به په هغه وخت کې اجنبي وي. لکه څرنگه چې په حدیث شریف کې راغلي: اسلام په اجنبيت کې شروع شوی او په آخره زمانه کې به هم غریب او مانوس شي. په دې وختونو کې به یو مؤمن مانوس او غریب وي نو الله تعالی به

۱- مسند احمد: ۲/ ۵۰۷. وصحيح مسلم. الرؤب. حدیث: ۲۲۲۳.

ورته د رښتوني خوب په سبب عزت ورکړي. کوم به هغه په حق باندې ثابت قدم کوي او دا به د هغه لپاره د زيري باعث وي (۱).

د مؤمن د رښتوني خوب د زمانې په تعین کې دوه احتماله (۱) دا به هغه زمانه وي کله چې علم له دنیا څخه پورته کړل شي، د فتنو او جنگونو له امله به د شریعت نښانې غائبې (ورکې) به شي. په دې وخت کې به یو مؤمن د خلکو په مینځ کې بالکل د مانوس او اجنبی شخص په څیر شي، په دې سختو حالاتو کې به الله تعالی د رښتوني خوب په ذریعه د مؤمن نصرت کوي، حافظ ابن حجر رحمته الله علیه د دې خبرې لورته اشاره کړې (۲).

(۲) دا واقعات به د حضرت عیسی عليه السلام په زمانه کې وي، ځکه چې د هغه د نزول زمانه په امت کې له صحابه کرامو وروسته بهترینه، د اقوالو او احوالو په اعتبار سره تر ټولو ښه زمانه ده او په دې زمانه کې به د مؤمن خوب ډیر کم دروغ کیږي (۳).

۱- فتح الباري شرح صحيح البخاري: ۵۰۷/۱۲ و ۴۵۱/۱۹.

۲- فتح الباري شرح صحيح البخاري: ۵۰۷/۱۲.

۳- فتح الباري شرح صحيح البخاري: ۵۰۷/۱۲.

﴿۷۲﴾ د دروغو ډيروالی

دروغ يو ډير بد عادت دی. د قيامت له نښانو څخه دا هم ده چې په خلکو کې به دروغ خپاره شي، يو سړی به د خپلو خبرو کولو په وخت کې له دروغو څخه د ځان ساتنې هيڅ کوشش نه کوي او نه به نورو خلکو ته د خبرې له رسولو د مخه کوم تحقيق کوي.

حضرت ابو هريرة رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي:

﴿يكون في آخر الزمان دجالون كذابون يأتونكم من الأحاديث بما لم تسمعوا أنتم ولا آباؤكم فإياكم وإياهم لا يضلونكم ولا يفتنونكم﴾ (۱).

ژباړه:

په آخره زمانه کې به داسې دجال او کذاب ښکاره شي کوم به چې تاسو ته داسې حديثونه بيانوي چې نه به تاسو اوريدلي وي او نه به دستاسو پلرونه او اجداد په هغوی خبر وي، تاسو له هغوی څخه ځان وساتئ، تر څو چې تاسو گمراه نه کړي، يا مو په کومه فتنه کې مبتلا نه کړي.

حضرت جابر بن سمره رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي:

﴿ان بين يدي الساعة كذابين فاحذروهم﴾ (۲).

ژباړه:

له قيامت څخه د مخه به يو شمير دروغ ژن خلک ښکاره شي، له هغو ځان وژغورئ.

په موجوده زمانه کې خلک له دروغو څخه د ځان نه ساتلو له امله دروغ ژني خبرې، عجيبه او نا اشنا قيصې ډيرې زياتې کوي. همدا وجه ده چې رسول الله ﷺ د هرې اوريدونکې خبرې تصديق کول او د هغې له مخته وړو څخه منع کړې. لهذا دا ډيره ضروري ده چې مونږ کومه خبره واورو له مخته وړو.

۱- مقدمة صحيح مسلم، حديث: ۷.

۲- صحيح مسلم، الامارة، حديث: ۱۸۲۲.

څخه د مخه یې باید پوره تحقیق وکړو تر څو چې مونږ هم په دروغونو کې شمار نشو او په کومه گناه او خطا کې مبتلا نشو.

نن ورځ د افواهاو بازار چې ډیر گرم دی. په خبرو کې تحقیق کول رواج نه دي او د حالاتو او واقعاتو په بیانولو کې چې کوم کمی او زیاتۍ تر سترگو کیږي دا ټول د هغو دروغو اقسام دي له کومو څخه چې نبي کریم ﷺ منع کړي او حرام یې ورته ویلي.

﴿۷۳﴾ د زلزلو کثرت (ډیروالی)

له قیامت څخه د مخه د زلزلو د کثرت معنا دا ده چې په یوه پراخه (وسیع) علاقه کې به لوی مسلسلې زلزلې راشي، دا زلزلې به د امت لپاره یا رحمت او یا د گناهونو کفاره وي. لکه چې د حضرت ابو موسیٰ اشعري رضی الله عنه په حدیث کې دي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

﴿ان أمتي أمة مرحومة ليس عليها في الآخرة عذاب إنما عذابها في الدنيا القتل والبلابل والزلازل قال أبو النضر بالزلازل والقتل والفتن﴾ (۱).

ژباړه:

زما په امت به رحم کیږي. د هغوی لپاره په آخرت کې هېڅ عذاب نشته. بلکه الله تعالیٰ هغوی ته په دنیا کې د قتل، زلزلو او فتنو په شکل کې عذاب مقرر کړی.

یا دا زلزلې د خلکو لپاره سزا ده. چیرته چې فتنې او فساد زیات شي هلته د هغې زمانې د خلکو لپاره د عذاب او سزا په ډول زلزلې رالیږل کیږي.

حضرت ابو هريرة رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

قیامت تر هغه وخته نه قایمېږي تر څو چې علم پورته نه کړل شي او زلزلې زیاتې نشي (۲).

۱. مسند احمد: ۴/۴۱۰، والمستدرک للحاکم: ۴/۴۴۴، وصححه واللفظ له

۲. صحيح البخاري، الاستسقاء، حدیث: ۱۰۳۲.

حضرت عبد الله بن حواله ازدي (رضي الله عنه) بيان كوي چې رسول الله (صلي الله عليه وسلم) فرمايلي:

ابن حواله ! كله چې ته ووينې چې خلافت د شام له زمكې څخه نقل كړي شي نو پوه شه چې د زلزلو، مصيبتونو او د لويو پريشانيو دور راتلونكې دي، په دې وخت كې به قيامت خلكو ته دومره نږدې وي لكه څومره چې زما دغه لاس دستا سر ته نږدې دي (۱).

﴿۷۴﴾ د خلكو له يوه بل سره نه پيژندگلي

كله چې فتني او مصيبتونه زيات شي نو خلك به له يوه بل سره د تعلقاتو په ساتلو كې كمزوري شي. تر دې چې نوبت به تر اجنبيت ورسېږي، په دې وخت كې به خلك يواځې د دنيوي مصلحتونو په خاطر له يوه بل سره شناخت كوي.

حضرت حذيفة بن يمان (رضي الله عنه) بيان كوي چې له رسول الله (صلي الله عليه وسلم) څخه د قيامت په هكله پوښتنه وشوه نو هغه (صلي الله عليه وسلم) وفرمايل:

قيامت كله واقع كيږي؟ د هغه علم زما له رب سره دی او هغه به يې په خپل وخت سره ظاهر كړي، البته زه تاسو ته د قيامت له نښانو او له هغه څخه د مخه د راتلونكو حالاتو خبر دركوم، له قيامت څخه د مخه به فتني او هرج وي، صحابه كرامو رضی الله عنهم پوښتنه وكړه: فتنه خو پيژنو دا هرج څه شی دی؟ رسول الله (صلي الله عليه وسلم) ورته وويل: دا د حبشي ژبې لفظ دی او په معنا د قتل او خونريزي سره دی. له قيامت سره په نږدې زمانه كې به د خلكو په مينځ كې اجنبيت وغورځي. يو څوك به ډير كم خلك پيژني (۲).

۱ سنن ابی داؤد، الجهاد، حديث: ۲۵۳۵

۲ مسند احمد: ۳۸۹/۵

دا حدیث نن ورځ د خلکو له واقعاتو او حالاتو سره مطابق دی. نن ورځ د خلکو اکثریت داسې دی چې خپل رشته دار هم نه پیژني، نوبت تر دې رسیدلای چې ځینې خلک له خپلو نږدې دوستانو سره له کور څخه د باندې په پارکونو کې ملاویري او په دې نه پوهیږي چې دا یې رشته دار دی، د دې وجه دا ده چې نن ورځ زیاتره تعلقات د شخصي او ذاتي گټو په بنا دي. په دنیوي مصلحتونو بنا دغه کمزوري تعلقات چې څومره په تیزې سره وده کوي هومره په تیزې سره له منځه هم ځي. ځکه چې دا د ایمان بالله او ورولی لپاره نه دي، بلکه د شخصي مفادو لپاره دي، که یو انسان خپل دنیوي مصلحت ویني او له یو چا سره په تعلق ساتلو کې د ده دغه دنیوي مصلحت تر سره کيږي نو تعلقات ور سره قایموي، که نه نو ډیر زړې پرېږدي.

﴿۷۵﴾ ﴿۷۶﴾ د بنځو ډیروالی او د سړیو کموالی

د قیامت له نښانو څخه دا هم ده چې په آخره زمانه کې به د بنځو شمیره زیاته شي او د نرانو شمیر به کم شي، د علم خاوندانو ویلي چې په هغه زمانه کې به د بنځو د کثرت سبب هغه فتنې او جنگونه وي په کومو کې به چې یو لوی شمیر نران قتل کړي شي او بنځې به بچ پاتې شي. ځکه چې جنگ کول د بنځو کار نه دی او د دې کار لپاره سړي په کار راځي.

په دغه سلسله کې دویم قول دا دی چې د فتوحاتو د کثرت له امله به د مینځو په شمیر کې زیاتوالی راشي او یو سړی به څو څو مینځې په خپله قبضه کې واخلي.

علامه ابن حجر رحمته الله فرمایي:

ظاهراً دا معلومیږي چې د بنځو ډیروالی او د نرانو کموالی به د کوم ظاهري سبب له امله نه وي. بلکه دا به د الله تعالی د تقدیر او د هغه د

حکمت تقاضا به وي چې په آخره زمانه کې به هلکان کم پیدا کېږي او انجونې به ډیرې پیدا کېږي (۱).

حضرت انس بن مالک رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي: د قیامت له نښانو څخه دي چې علم به پورته کړل شي، جهالت به خپور شي، زنا به زیاته شي، شراب به څښل کېږي، سړي به ځي او ښځې به باقي پاته کېږي، تر دې چې د پنځوسو ښځو د پالنې لپاره به یو سړی وي (۲). د یوه بل روایت الفاظ داسې دي:

زنا به عامه شي، سړي به کم شي او ښځې به زیاتې شي (۳). که چیرته په دنیا کې د پیدا کیدونکو هلکانو او انجونو په شمیر کې غور وکړی شي او د عالمي مصدقه رپوټونو جایزه واخستل شي په کوم کې چې د هلکانو او انجونو د شمیر فرق ښودل شوی نو سړی دې نتیجې ته رسیږي چې دغه نښانه زمونږ په دور کې ښکاره شوې او مخ په ترقي روانه ده.

﴿۷۷﴾ د فحاحي او عریاني ظهور او په ښکاره یې ارتکاب

نبي کریم ﷺ په آخره زمانه کې چې د کومو بډیو د ډیروالي او د شهوتونو د انتشار پېشنګويي کړې، په هغه وخت کې یې دا هم فرمایلي چې د قیامت له نښانو څخه دا هم ده چې زنا به ډیره عامه شي: او نوبت به تر دې ورسېږي چې یو سړی به په لار کې د ټولو خلکو تر مخ له کومې ښځې سره زنا کوي.

دا دوه نښانې دي: یوه دا چې زنا به عامه شي، دویم دا چې زنا به ښکاره کېږي او د منع کولو کوشش به یې هیڅوک نه کوي.

۱ فتح الباري شرح صحيح البخاري: ۲۳۲/۸.

۲ صحيح مسلم، العلم، حديث: (۹) - ۲۲۷۱.

۳ صحيح البخاري، العلم، حديث: ۸۱.

حضرت ابو هريرة رضي الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

﴿لا تقوم الساعة حتى لا يبقى على وجه الأرض أحد لله فيه حاجة وحتى توجد المرأة نهاراً جهاراً تنكح وسط الطريق لا ينكر ذلك أحد ولا يغيره فيكون أمثلهم يومئذ الذي يقول: لو نحيثها عن الطريق قليلاً فذاك فيهم مثل أبي بكر وعمر فيكم﴾ (۱).

ژباړه:

قیامت به تر هغه وخته قایم نشي تر څو چې داسې صورتحال پيدا نشي چې په زمکه کې به هيڅ يو داسې څوک نه اوسېږي کوم ته چې د الله تعالی ضرورت وي. نوبت به دې ته ورسېږي چې په رڼا ورځ په ښکاره به د لارې په مینځ کې له یوې ښځې سره زنا کېږي او هيڅوک به په هغې اعتراض نه کوي او نه به هيڅوک د هغې د منع کولو کوشش کوي. په دغه وخت کې به په ټولنه کې بهترين سړی هغه څوک وي کوم چې زاني ته ووايي: که تاسو لېږ له دې لارې څنگته شئ، د دې خبرې کونکي به په هغه زمانه کې داسې حیثیت لري لکه نن ورځ چې زموږ په مینځ کې ابوبکر او عمر دي. د دغه حديث تاييد د رسول الله ﷺ دغه فرمان هم کوي: جهالت به خپور شي، زنا به عامه شي او شراب به څښل کېږي (۲).

د يوه بل روايت الفاظ داسې دي:

زنا به عامه شي. سړي به کم شي او ښځې به زیاتې شي (۳).

دا دواړه نښانې زموږ په زمانه کې ښکاره شوې دي. ځينې ټي وي چينلونه چې کوم قسم فحاشي خپره وي. په انټرنیټ باندې چې کوم قسم عکسونه او ویدیو نشر کېږي د مؤمن سترگې ورته له کتو شرمېږي.

۱- المستدرک للحاکم: ۵۴۱/۴، وصححه. وسلسلة الاحاديث الضعيفة: ۴۱۰/۳، حديث: ۱۲۵۴.

۲- صحيح مسلم، العلم، حديث: (۹) - ۲۲۷۱.

۳- صحيح البخاري، العلم، حديث: ۸۱.

مؤمنو ښځو او سړيو ته پکار دي چې د خپل نفس ساتنه وکړي. خپل نظرونه وساتي. د شرمگاڼو حفاظت وکړي. له فاسقانو او فاجرانو څخه ځانونه بچ وساتي او له الله تعالی څخه هر وخت د پاک لمنې دعا وکړي.

﴿۷۸﴾ د قرآن مجید په تلاوت باندې اجرت اخستل

د قرآن مجید تلاوت او عبادت د الهي قربت ذریعه ده. په دغه سلسله کې اصولي خبره دا ده چې عبادت د دنیا طلبې لپاره نه کیږي، بلکه خالص د اخروي کامیابۍ او د الله تعالی د رضا لپاره یې کول پکار دي. دا د قیامت له نښانو څخه ده چې یو شمیر داسې خلک به پیدا شي کوم به چې د تعزیت په مجالسو یا په نورو مجالسو کې د قرآن مجید تلاوت په خوش آوازي سره یواځې د دې لپاره کوي چې په هغه سره مال او دولت تر لاسه کړي.

حضرت عمران بن حصین رضی الله عنه روایت کړی چې هغه له یوه داسې سړي سره په خوا کې تیر شو کوم چې د خلکو په مخکې د قرآن مجید تلاوت کاوه، کله یې چې تلاوت ختم کړ نو په هغه سره یې روپی و غوښتلې.

حضرت عمران رضی الله عنه چې دا صورتحال ولید نو وې ویل (انا لله وانا الیه راجعون) ما له نبي کریم صلی الله علیه و آله دا اوریدلي چې فرمایلي یې:

﴿من قرأ القرآن فليسأل الله تبارك وتعالى به فإنه سيحیی قوم يقرؤون القرآن يسألون الناس به﴾ (۱)

ژباړه: څوک چې تلاوت وکړي هغه ته پکار دي چې له الله تعالی څخه د خپلو حاجتونو غوښتنه وکړي. یو قوم داسې هم راتلونکی دی کوم به چې قرآن تلاوت کوي او بیا به له خلکو څخه سوال کوي.

حضرت جابر بن عبد الله رضی الله عنه بیان کوي:

يو ځل رسول الله ﷺ له مونږ سره هغه وخت تشریف فرما وو چې مونږ د قرآن مجيد تلاوت کاوه، په مونږ کې څه بدو (کوچي) او څه عجمي خلک هم وو. زموږ قرئت يې واوريد نبي ﷺ وفرمايل:

وواياست: د ستاسو ټولو تلاوت ښه دی، نږدې ده چې داسې خلک به راشي کوم به چې د قرآن د تير په څير د سمولو کوشش کوي^(۱).

هغوی به په دې سره دنيوي فايده تر لاسه کول غواړي او د اخروي اجر او ثواب خواشمنند به نه وي^(۲).

دا خلک به د قرآن مجيد معاوضه سمدستي غواړي او تر آخرت پورې به صبر او انتظار نه کوي.

﴿ ۷۹ ﴾ په خلکو کې د غټوالي زياتوالی

حضرت عمران بن حصين رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي:

«خَيْرُكُمْ قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ قَالَ عِمْرَانُ فَمَا أَذْرِي قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعْدَ قَوْلِهِ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا ثُمَّ يَكُونُ بَعْدَهُمْ قَوْمٌ يَشْهَدُونَ وَلَا يَسْتَهْدُونَ وَيَحْتُونُونَ وَلَا يُؤْتَمُونَ وَيُنْذَرُونَ وَلَا يَقُونَ وَيُظْهَرُ فِيهِمُ السَّمُّ»^(۳).

ژباړه: زما زمانه تر ټولو بهتره ده، بيا د هغو خلکو زمانه غوره ده کوم چې له دې وروسته راځي، بيا د هغو کوم چې له دوی وروسته راځي، بيا به داسې خلک ښکاره شي کوم به چې گواهي ته له غوښتلو پرته د گواهي ورکولو ته به تيار وي. هغوی به خيانت کوي او پر هغوی به اعتماد نه کېږي، هغوی به نذرونه مني مگر هغه به نه پوره کوي او په هغوی کې به چاغوالی (غټوالی) ښکاره شي.

^۱ - د دې معنا دا ده چې هغه به د ریا کاری او شهرت لپاره د قرئت په عمل کې له مبالغې

څخه کار اخلي او تکلفي قرئت به کوي.

^۲ - سنن ابی داؤد، الصلوة، حدیث: ۸۳۰. ولسلله الاحادیث الصحیحه: ۴۶۴/۸، حدیث: ۲۵۹.

^۳ - صحیح البخاري، الرقاق، حدیث: ۶۴۲۸. و صحیح مسلم، فضائل الصحابة، حدیث: ۲۵۳۵.

غالباً په آخره زمانه کې به د چاغوالي وجه مالي خوشحالي، آرام ژوند، په هوټلونو او میلستونو کې د خوندورو خوړو ډیروالی وي. زموږ په دې دور کې د خلکو جسماني حرکت بیخي کمزوری دی. د انسان د هرې نوعې خدمت لپاره ماشینونه او آلات موجود دي. خلک پیاده نه گرځي. نتیجه یې دا ده چې لوی او واړه ټول د چاغوالي ښکار دي. صورتحال تر دې حده خراب دی چې د عالمي شمیر مطابق د دنیا د آبادي تقریباً څلورمه برخه خلک د وزن د زیاتوالي په مسئله کې راگیر دي.

دا وجه ده چې نن داسې دواگانې ډیرې زیاتې دي کومې چې د وزن په کموالي، د چاغوالي په علاج او د معدې په کار کردګي کې له یوه انسان سره ډیره مرسته کولای شي.

﴿ ۸۰ ﴾ ﴿ ۸۱ ﴾ د داسې خلکو ظهور کوم به چې له غوښتلو پرته

گواهي ورکوي او نذرونه به نه پوره کوي

دا دواړه نښانې په مخکنې حدیث کې ذکر دي، بیا به داسې خلک ښکاره شي کوم به چې گواهي ته له غوښتلو پرته د گواهي ورکولو ته به تیار وي، هغوی به خیانت کوي او امین به نه بلل کیږي، هغوی به نذرونه مني مګر پوره کوي به یې نه (۱).

د تساهل دغه دواړه خویونه، یعنې د نورو په خلاف له علم او غوښتلو پرته گواهي ورکول او په کثرت سره د نذرونو منل او د هغو نه پوره کول د خلکو د دین په کمزوري، د ایمان په ضعف او په زړونو کې د الله تعالی د تعظیم په نه جذبه دلالت کوي.

﴿۸۲﴾ طاقتور به کمزوري خوري

ام المؤمنین حضرت عائشة رضی الله عنها بیان کوي چې یوه ورځ رسول الله ﷺ زما خواته تشریف راوړ نو هغه ﷺ وفرمایل: ای عائشة! له دنیا څخه زما له تلو وروسته به تر ټولو اول ما دستا قوم (عرب) پیدا کړي. حضرت عائشة رضی الله عنها فرمایي: کله چې هغه کیناست نو ما ورته وویل: زه له تا قربان شم. کله چې ته د ننه راغلې نو تا یوه داسې خبره وکړه کومې چې زه په ویره کې کړم. نبي ﷺ وویل: ما څه وویل؟ ما عرض وکړ: تا وویل: د ستا د قوم خلک به له ما وروسته له ما سره ډیر زر ملاقي شي، هغه ﷺ وفرمایل: مرګ هغه د ځان لپاره یو مرغوب او خوګ شی بولي او د امت خلک له هغه سره حسد کوي. ما ترې وپوښتل: په دې وخت کې یا له دې وروسته به د خلکو څه حال وي؟ نو نبي ﷺ راته وفرمایل: طاقتور به کمزوري خوري تر دې چې په هغوی قیامت راشي (۱).

په دې حدیث کې اشاره ده دیته چې له قیامت سره په نږدې زمانه کې به ظلم او شر ډیر زیات شي، تر دې چې طاقتور به کمزوري خوري.

﴿۸۳﴾ د الله تعالی له لوري په رالېږل شوي شریعت د فیصلو نه کول

د الله تعالی له لوري په رالېږل شوي دین (قرآن او سنت) د فیصلو کول د امت له مهمو واجباتو څخه دي. الله تعالی ﷻ فرمایي:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ (۲).

ژباړه:

او هر چا چې ونکړ حکم په هغه شي چې نازل کړی (رالېږلی) دی الله نو دغه کسان همدوی دی کافران

۱- مسند احمد: ۸۱/۲، و سلسله الاحادیث الصحيحة: ۵۹۲/۴، حدیث: ۱۰۵۳.

۲- المائدة، آیه: ۴۴.

په آخره زمانه کې به د اسلام یوه یوه کړکۍ ماتېږي او کومه کړکۍ چې تر ټولو د مخه ماتېږي هغه به دا وي چې د الله تعالی له لوري د رالېږل شوي شریعت مطابق به فیصلې پریښودل شي.

حضرت ابو امامه باهلي رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي ﴿لَيَنْقُضَنَّ عَرَا الْإِسْلَامَ عُرْوَةُ عُرْوَةٍ فَكُلَّمَا انْقَضَتْ عُرْوَةٌ تَشَبَّثَ النَّاسُ بِالَّتِي تَلِيهَا وَأَوَّلَهُنَّ نَقْضُ الْحُكْمِ وَأَخْرَهُنَّ الصَّلَاةُ﴾ (۱).

ژباړه:

د اسلام کړکۍ به یوه یوه ماتېږي. کله هم چې کومه کړکۍ ماته شي نو خلک به په بلې پسې ځنډ شي. تر ټولو د مخه چې کومه کړکۍ ماتېږي هغه دا ده چې الهي حکم به پریښودل شي او تر ټولو په آخر کې به لمونځ هم پریښودل شي.

په ډیر افسوس سره باید وویل شي چې په اکثره اسلامي هیوادونو کې دا نښانه ښکاره شوې، په ډیرو اسلامي هیوادونو کې یواځې په هغو احکامو او قوانینو عمل کېږي کوم چې تر واده، طلاق او میراث پورې تعلق لري، کوم چې په تجارتي معاملاتو پورې یا په سزاگانو، حدودو او تعزیراتو پورې تعلق لري نو اکثر خلک د هغو په ځای په فرانسوي یا برطانوي قوانینو باندې خپلې فیصلې کوي او دا د الله تعالی له لوري په رالېږل شوې وحې باندې د فیصلې نه کول دي. الله تعالی ﷻ فرمایي:

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا يَقُومُ يُوقِنُونَ﴾ (۲).

ژباړه: او څوک ډیر ښه دي له الله څخه له جهته د حکم هغه قوم ته چې یقین لري (په الله یعنې هیڅوک نه دي).

۱- مسند احمد: ۵/۲۵۱. والمعجم الكبير للطبراني: ۸/۹۸. ورجالهما رجال الصحيح

۲- المائدة، آية: ۵۰.

۸۴ د روميانو ډير والى او د عربو كم والى

له روميانو څخه مراد هغه خلک دي کوم چې نن ورځ د امريکا او يورپي قومونو په نامه ياديږي. هغوى ته روميان څنکه ويل کيږي چې هغوى د اصفربن روم بن عيصو بن اسحاق بن ابراهيم عليه السلام له اولادې څخه دي، همدا وجه ده چې دغو خلکو ته (بنى اصفربن هم ويل کيږي).

حضرت مستورد فهرې عليه السلام حضرت عمر بن العاص عليه السلام ته وويل: کوم وخت چې قيامت قايمېږي نو په دې وخت کې به عيسايان په کثرت سره وي. حضرت عمر عليه السلام وويل: خيال کوه: دا دې څنگه خبره وکړه؟ هغه ورته وويل: ما هغه خبره وکړه کومه مې چې د الله تعالى له رسول عليه السلام څخه اوريدلې. حضرت عمر عليه السلام وويل: که د رسول الله عليه السلام فرمان وي نو بيا حق ده او د دې سبب د عيسايانو څلور ځويونه دي.

(۱) دا خلک د جنگ په ميدان کې له تېښتې وروسته ډير په تيزي سره خپل حالت سمه وي.

(۲) دا خلک له مسکين، فقير او ضعيف سره بهترينه رويه کوي.

(۳) دا خلک د فتنې په وخت کې جذباتي کيږي نه، بلکه په معاملاتو کې له تحمل او بردباري څخه کار اخلي.

(۴) دا خلک د بادشاهانو د ظلم په ليرې کولو کې له نورو خلکو سره مرسته

کوي (۱).

سيده ام شريک عليه السلام بيان کوي چې ما له رسول الله عليه السلام څخه اوريدلې چې فرمايل يې:

خلک به له دجال څخه تنستي او په غرونو کې به پتېږي. ام شريک عرض وکړ: يا رسول الله عليه السلام! په دې وخت کې به عرب چيرته وي؟ آيا عرب به له دجال سره مقابله نه کوي؟ نو نبي کریم عليه السلام وفرمايل:

عرب به په دې وخت کې په ډیر کم شمیر کې وي (۱).
 دا هم ویل شوي چې د نبي کریم ﷺ دا الفاظ چې «روميان به په دې وخت کې په کثرت سره وي» د دې خبرې لور ته اشاره ده چې انگریزي د یورپي خلکو ژبه به په دې وخت کې ډیره ویل کیږي او خلک به عربي ژبه پرېږدي. ځینې علماؤ ویلي کوم سړی چې عربي وایي هغه عرب دی او څوک چې په صحرا کې ژوند غوره کړي هغه بدوي (کوچی) دی، خواه هغه دې عجمي ولې نه وي.

﴿٨٥﴾ له خلکو سره د مال او دولت ډیر والی

مسلمانانو د اسلام په اولنیو کلونو کې د رسول الله ﷺ په ملګرتیا کې او له هغه وروسته په داسې حال کې ژوند تیر کړی چې ډیر فقر وو. تر دې چې د هغوی گزاره یواځې په دوو شیانو وه: اوبه او کجورې.
 نبي کریم ﷺ خپلو ملګرو ته وویل: عنقریب به حالات بدل شي او د قیامت له نښانو څخه دا هم ده چې دولت به ډیر شي، نبي کریم ﷺ وفرمایي: مال به دومره ډیر شي چې یو سړی به خپل زکاة یوه میاشت وګرځوي مګر بیا به هم کوم مستحق پیدا نکړي. ځکه چې خلک به ډیر مستغني وي.

حضرت ابو هريرة (رضی الله عنه) بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایي:
 ﴿لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَكْثُرَ فِيكُمْ الْمَالُ فَيَفِضَ حَتَّى يُهَمَّ رَبُّ الْمَالِ مَنْ يَقْبَلُ صَدَقَتَهُ وَحَتَّى يَعْرِضَهُ فَيَقُولَ الَّذِي يَعْرِضُهُ عَلَيْهِ لَا أَرَبَ لِي﴾ (۲).

ژباړه: قیامت به تر هغه وخته قایم نشي تر څو چې په تاسو کې مال ډیر شي، د مال د ډیر والي به دا حال وي چې یو مالدار به په دې پریشان وي

۱- صحیح مسلم. الفتن و اشراط الساعة. حدیث: ۲۹۴۵.

۲- صحیح البخاري. الزکاة. حدیث: ۱۴۱۲. و صحیح مسلم. الزکاة. حدیث: (۲۱) - ۱۵۷.

چې د ده صدقه به څوک قبوله کړي؟ هغه به یوه کس ته خپل مال وړاندې کړي او هغه کس به ورته ووايي: ما ته د دې هیڅ ضرورت نشته.

حضرت ابو موسیٰ اشعري رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

﴿لَيَأْتِيَنَّ عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ يَطُوفُ الرَّجُلُ فِيهِ بِالصَّدَقَةِ مِنَ الذَّهَبِ ثُمَّ لَا يَجِدُ أَحَدًا يَأْخُذُهَا﴾ (۱).

ژباړه: په خلکو به یوه داسې زمانه هم راشي چې یو سړی به د خپل مال سره راواخلي او ګرځي به تر څو چې کوم حاجتمند پیدا کړي، مګر دی به هیڅ داسې څوک پیدا نکړي کوم به چې د ده د مال اخستلو ته تیار وي.

د علماؤ په دې کې اختلاف دی چې آیا دا نښانه واقع ده او که نه؟ ویل کیږي چې دا نښانه د صحابه کرامو په زمانه کې واقع شوې، کله چې هغوی لوی لوی فتح وکړې او د فارس او روم غنیمتونه د هغوی لاسته ورغلل.

له دې وروسته بیا د حضرت عمر بن عبدالعزیز رضی الله عنه په زمانه کې په مسعود کې مال دومره ډیر وو چې که یوه سړي به خپله صدقه یو چا ته وړاندې کړه نو هیڅا به دغه صدقه نه قبلوله، تر دې که یو څوک به په ظاهره حاجتمند وبلل شو او هغه ته به یې مال وړاندې کړ، لیکن هغه به وویل: ما ته د دې مال هیڅ ضرورت نشته.

دویم قول دا دی چې دا نښانه به په آخره زمانه کې واقع کیږي او د نبي کریم ﷺ اشاره په اصل کې د مهدي د ظهور زمانې ته ده، په دې وخت کې به مهدي خلکو ته جولی ورکوي او له شمیره پرته به مال تقسیموي، له دې امله چې مال به ډیر زیات وي. زمکه به برکات او معدنیات د باندې را

وباسي تر دې چې د هغې له خیتې څخه به د سرو او سپینو یوه ذخیره ترلاسه شي.

حضرت سعید جریري له ابو نصره څخه بیان کوي چې هغه ویل: مونږ له حضرت جابر رضی الله عنه سره ناست وو هغه بیان کاوه چې رسول الله صلی الله علیه و آله فرمایلي:

زما د امت په آخره زمانه کې به یو داسې خلیفه وي کوم به چې خلکو ته په دواړو ډکو ډکو لاسونو مال ورکوي او شمیري به یې نه، سعید وایي: ما له ابو نصره او ابو العلاء څخه وپوښتل: د ستاسو څه خیال دی؟ دا خلیفه عمر بن عبد العزیز نه دی؟ هغوی راته وویل: نه (۱).

﴿۸۶﴾ زمکه به خپلې خزانې د باندې را وغورځوي

په آخره زمانه کې به مال او دولت دومره ډیر شي چې زمکه به خپلې خزانې د باندې را وغورځوي، تر دې چې خلک به د مال د ډیروالي له امله له دولت څخه بې نیازه شي.

حضرت ابو هریره رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله صلی الله علیه و آله فرمایلي:

﴿تقيء الأرض أفلاذ كبدها أمثال الأسطوان من الذهب والفضة فيجيء القاتل فيقول في هذا قتلت ويجيء القاطع فيقول في هذا قطعت رحمي ويجيء السارق فيقول في هذا قطعت يدي ثم يدعونه فلا يأخذون منه شيئاً﴾ (۲).

ژباړه:

زمکه به د خپل ځيگر ټوټې د سرو او سپینو د لویو لویو ستونو په شکل کې د باندې را وغورځوي، قاتل به راشي او وبه وایي: افسوس: ما د دغه مال لپاره څومره انسانان قتل کړل. د صله رحمي قطع کونکی

۱- صحيح مسلم، الفتن و اشراط الساعة، حديث: ۲۹۱۳.

۲- صحيح مسلم، الفتن و اشراط الساعة، حديث: ۲۹۱۳.

به راشي او وبه وايي : افسوس ! ما د دغه مال په خاطر خپل خپلوان پرېښودل. غل به راشي او وبه وايي : افسوس ! ما د دغه مال لپاره غلا کوله او لاس مې پرې کړی شو. بيا به دوی ټول هر څه پرېږدي او له مال څخه به هيڅ شی هم وانخلي.

امام نووي رحمته الله فرمايي :

په حديث کې د باندې را غورځولو په لفظ کې تشبيه ده. مطلب دا دی زمکه به په خپل ځان کې د ننه مدفونې خزاني د باندې را وغورځوي او الاسطوان د الاسطوانه جمع ده او په معنا دې عمود (ستنې) سره ده. د سرو او سپينو تشبيه يې له ستنو سره د دې لپاره ورکړه چې د هغوی کثرت او ډيروالی ښکاره شي.

﴿۸۷﴾ ﴿۸۸﴾ ﴿۸۹﴾ د مسخ، خسف او قذف ښکاره کيدل

(۱) مسخ : مطلب دا ده چې د يوه شي شکل او جسماني هيئت بدل شي او له هغه بل څه جوړ شي، لکه څرنگه چې الله تعالی د بني اسرائيلو يوې ډلې ته د سزا ورکولو په ډول له هغوی څخه بيزوگان او خنزيران جوړ کړل، الله تعالی جل جلاله فرمايي :

﴿فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَائِهِمْ عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ﴾ (۱).

ژباړه : نو کله چې سرکشي وکړه دوی له پرېښودلو د هغه شي څخه چې منع شوي وو دوی له هغه شي څخه (چې ښکار د ماهي وو په خالي کې) نو وويل مونږ دوی ته چې شئ بيزوگان شړلي رتلي سپک کړی شوي. بل ځای الله تعالی جل جلاله فرمايي :

﴿وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ﴾ (۲).

ژباړه: او ګرځولې يې دي له ځينو د دوی څخه بيزو ګان او له ځينو د دوی څخه خنزيران.

(۲) د خسف مطلب دا ده چې زمکه وچوي او پر هغې چې د پاسه څه وي هغه د لاندې تنوځي. د دې بيان په راتلونکو علامات کې راوړان دی.

(۳) د قذف معنا ده له آسمان څخه د کاڼو (ډبرو) باران وريدل. لکه څنگه چې د حضرت شعيب عليه السلام په قوم الله تعالی ورولی وو، کله يې چې هغوی ته سزا ورکوله نو له آسمان څخه يې پرې د کاڼو (ډبرو) باران وو وراوه. يا لکه څرنگه چې الله تعالی ابرهه او د هغه قوم ته سزا ورکړه، کله چې دوی د کعبې شريفې د وړانولو لپاره راغلل نو الله تعالی پرې د ګودږو باران وو وراوه.

دا هغه سزا ګانې دي کومې به چې په آخره زمانه کې په ځينې خلکو مسلطي کېږي او دا د قيامت له نښانو څخه دي. حضرت عمران بن حصين رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي:

«في هذه الأمة خسف ومسخ وقذف فقال رجل من المسلمين يا رسول الله ومتى ذاك؟ قال إذا ظهرت القينات والمعارف وشربت الخمر» (۱).

ژباړه:

د دې امت ځينې خلک به په زمکه کې تنوځي. د ځينو به شکلونه مسخ (بدل) شي او په ځينو به د کاڼو (ډبرو) باران وشي، په مسلمانانو کې يوه سړي پوښتنه وکړه: اې د الله رسوله ﷺ دا به کله واقع کېږي؟ رسول الله ﷺ په ځواب کې ورته وويل: کله چې د سندرو ويونکي او د موسيقي آلات ډير شي او خلک د شرابو په څښلو شروع وکړي.

(القينات) د (قينة) جمع ده او معنایې ده سندري ويونکي بنځي.

د (معارف) لفظ واحد معترف دی. معنایې ده د موسيقي ساز او سرود آلات.

کله چې خلک د امر بالمعروف او نهی عن المنکر فریضه پرېږدي نو نتیجه دا شي چې گناهونه ډیر شي او الهي عذابونه را نږدې شي. حضرت عائشة رضی الله عنها بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي: ﴿يكون في آخر هذه الأمة خسف ومسح وقذف قالت قلت يا رسول الله أهلك وفينا الصالحون؟ قال نعم إذا ظهر الخبث﴾ (۱).

ژباړه: په آخره زمانه کې به په دغه امت کې د خسف، مسح او قذف واقعات راشي. ما عرض وکړ: یا رسول الله ﷺ! آیا مونږ به د نیکانو خلکو په موجودیت کې هم هلاک کړی شو؟ رسول الله ﷺ وفرمایلي: هو! کله چې فسق او فجور زیات شي.

نبي کریم ﷺ دا خبر ورکړی چې دا خسف، مسح او قذف به په هغو خلکو واقع شي کوم چې اهل بدعت او د سمې عقیدې مخالف دي، لکه زندیق خلک، یعنې اهل الحاد و نفاق، قدریه فرقه او وغیره، دا خلک د الله تعالی د هغه تقدیر تکذیب کوي کوم چې الله تعالی د خپلو بنده گانو د افعالو لپاره مقرر کړی.

حضرت نافع فرمایي: یو ځل زه له حضرت عبد الله بن عمر رضی الله عنهما سره ناست وم چې یو سړی راغی او وې ویل: د شام فلاني سړي د ستا په خدمت کې سلام عرض کاوه. حضرت عبد الله ﷺ وویل: ما ته معلومه شوه چې دغه کس کوم بدعت ایجاد کړی، که چیرته حقیقت همدا سې وي نو هغه زما لور ته هیڅکله هم سلام نه رالیرې، ما له رسول الله ﷺ څخه اوریدلي چې فرمایلي یې: زما په امت کې به خسف، مسح او قذف واقع شي او دا عذابونه به په زندیقو او قدریه و باندې واقع کیږي (۲).

۱- جامع الترمذي، الفتن، حدیث: ۳۸۵، وصحیح الجامع للالباني ۲/۱۳۵۵، حدیث: ۸۱۵۸.

۲- مسند احمد ۲/۱۳۲، وصححه احمد شاکر.

په نورو روایتونو کې داسې هم راغلي چې خسف به په هغه لښکر باندې واقع شي کوم به چې په آخره زمانه کې د کعبې شریفې د ورانولو لپاره راځي، مگر الله تعالی به هغه ټول خلک په زمکه کې د ننه کړي.

د حضرت قعقاع بن ابی حذر د اهلېه بقیړه بیان کوي: ما له رسول الله ﷺ څخه په منبر باندې دا اوریدلي چې فرمایلي یې: کله چې تاسو واورئ چې یو لښکر نږدې په زمکه کې غرق شو نو په دې وخت کې پوه شئ چې قیامت ډیر نږدې راتلونکی دی (۱).

له نږدې څخه مطلب دا دی چې دا لښکر به له مدينې منورې سره په نږدې زمکه کې ننوځي، د دغه لښکر بیان په راتلونکي علامه نمبر ۱۲۲ کې راتلونکی دی.

په دغه سلسله کې آخيري خبره دا ده چې دغه سزاګانې به په نافرمانو خلکو باندې نازلېږي او پر هغو باندې هم کوم چې ګناهونه ويني او چپ پاتې کېږي، یوه مسلمان کس ته له دغه امر څخه هوښیار اوسیدل پکار دي.

﴿ ۹۰ ﴾ داسې باران له کوم څخه به چې هیڅ د خټو او ډبرو کور بچ

پاتې نشي

نبي کریم ﷺ خبر ورکړی چې د قیامت له نښانو څخه دا هم ده چې له آسمان څخه به یو داسې باران را وورېږي د کوم له امله به چې هیڅ د خټو او ډبرو کور بچ پاتې نشي، د دغه باران لپاره به یواځې د اوبسانو له وړیو څخه جوړې شوې خیمې ودرول شي.

حضرت ابو هريرة ؓ بیان کوي چې نبي کریم ﷺ فرمایلي: ﴿ لا تقوم الساعة حتى يمطر الناس مطراً، لاتكن منه يوت المدر، ولا تكن منه الا يوت الشعر ﴾ (۲).

۱- مسند احمد: ۲/ ۳۷۸. وسلسلة الاحاديث الصحيحة: ۳/ ۳۴۰. حديث: ۱۳۵۵.

۲- مسند احمد: ۲/ ۲۲۲. وقال الهيثمي: رجاله رجال الصحيح. وقال الشيخ الارنؤوط: اسناده صحيح على شرط مسلم. وكذا رواه ابن حبان في صحيحه.

ژباړه : قیامت تر وخته نه قایمېږي تر څو چې له آسمان څخه یو داسې باران نازل نشي له کوم څخه به چې هیڅ د خټې او ډبرو کور بچ نشي. البته له وړیو څخه جوړې شوې خیمې به له دې باران څخه بچ پاتې شي.

﴿ ۹۱ ﴾ **له اسمان څخه به باران راوړي مگر په هغه سره به حاصل**

نه کيږي

نبي کریم ﷺ چې د قیامت له کومو نښانو څخه خبر ورکړی په هغوی کې دا هم ده چې له آسمان څخه به باران را وړي مگر په دې سره به زمکه نباتات او فصلونه نه زرغونوي.

حضرت انس رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

﴿ لا تقوم الساعة حتى يمطر الناس مطرا عاما، ولا تثبت الارض شيئا ﴾ (۱).

ژباړه :

قیامت به تر هغه وخته قایم نشي تر څو چې په خلکو ډیر زیات بارانونه ونشي. مگر زمکه به هیڅ شی نه را زرغونوي.

یقینا دا به داسې وي چې له زمکې څخه به برکت پورته شي، لکه څنګه چې نبي کریم ﷺ فرمایلي : قحط سالي دا نه ده چې باران نه وي. بلکه قحط سالي دا ده چې په خلکو به باران وړي لیکن زمکه به څه نه را زرغونوي (۲).

﴿ ۹۲ ﴾ داسې فتنه کومه به چې عام عرب هلاک کړي

له کومو نښانو چې نبي ﷺ خبر ورکړی له هغوی څخه یوه نښانه یوه داسې لویه فتنه هم ده د کومې په ګیر کې به چې عام عرب راشي او په ډیر شمیر کې عرب به هلاک او برباد کړي.

^۱ مسند احمد : ۱۴۰ / ۳، وسمند ابو یعلی : ۳۰۳ / ۷، وسلسله الاحادیث الصحیحة : ۲، حدیث : ۲۷۷۳.

^۲ د دې روایت امام احمد رحمته الله علیه کړی. علامه هېشمي رحمته الله علیه ویلي دي د دې رجال صحیح دي.

حضرت عبد الله بن عمرو رضی الله عنهما بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

«تكن فتنه تستنظف العرب، قتلاها في النار، اللسان فيها اشد من وقع السيف» (١).

ژباړه: يوه داسې فتنه به ښکاره شي کومه به چې ټول عرب په قبضه کې واخلي، د دې فتنې وژونکي به جهنم ته ځي؛ او د دغې فتنې د ژبې تاثير به له تورې څخه زيات وي.

د (تستنظف العرب) معنا دا ده چې دا به ټول عرب تباه او برباد کړي، دا داستنظف الشی له محاورې څخه ماخوډ ده کومه چې په هغه وخت کې ویل کیږي کله چې یو شی کاملاً په خپله قبضه کې را وستل شي.

(قتلاها في النار) یعنې د دې فتنې مقتولین به د جهنم په اور کې وي، ځکه چې دغو خلکو به د شیطان اتباع او د خپلو خواهاشاتو پیروي به یې کړې وي او د دنیا لپاره به جنگیدلي وي. د همدغه جنگ له امله به هغوی د عذاب جهنم مستحق جوړ شي، اگرکه هغه د مسلمان او موحد په حیث مړه شي. هغوی ته به د جهنم سزا ورکول کیږي خو تل تر تله به د دوزخ په اور کې نه اوسیږي. له قتلاها څخه مراد په دغه فتنه کې وژل شوي خلک دي. داسې خلک د سخت وعید هدف جوړیږي. ځکه چې له دغه جنگ څخه به مقصود د دین سر بلندي، له کوم مظلوم څخه دفاع، یا د کوم مستحق مرسته کول نه وي. بلکه یواځې د سرکشي. د مال، منصب، حرص او هوس لپاره به وي.

- مسند احمد: ٢/ ٣١٨، وسنن اب داؤد، الفتن والملاحم، حدیث: ٤٣٢٥، وجامع الترمذی، الفتن، حدیث: ٢٧٨٨، وابن ماجه، الفتن، حدیث: ٣٠٦٧، والحدیث فیہ مقال.

(اللسان) یعنې د ژبې تاثیر. د هغې طعن او په همدې سره د جنگ لور ترعیب به د تورې له پریکولو زیات وي. په یوه بل روایت کې دي چې په دې وخت کې به د ژبې اوږوالی له تورې څخه زیات تاثیر لري (۱).

﴿۹۳﴾ ﴿۹۴﴾ ﴿۹۵﴾ د مسلمانانو د نصرت لپاره د ونو او ډبرو

خبرې کول او د مسلمانانو له یهودو سره جنگ کول

دا لوی جنگ به په اخره زمانه کې منځته راشي. په دې کې به مسلمانان برلاسي شي. په دې موقع به ونې او ډبرې نعرې وهي او مسلمانانو ته به وایي: ای مسلمانان! ای د الله بنده! دا زما تر شا یو یهودي پټ دی، زه راشه دا قتل کړه، یعنې په دغه جنگ کې به ونې او ډبرې هم له مسلمانانو سره د محبت او همدردی اظهار کوي او له هغوی سره به مرسته کوي، دا د الله تعالی له لوري د مسلمانانو نصرت او تایید دی.

حضرت عبد الله بن عمر رضی الله عنهما بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي: ﴿تَقَاتِلُكُمْ الْيَهُودُ فَتُسَلِّطُونَ عَلَيْهِمْ ثُمَّ يَقُولُ الْحَجَرُ يَا مُسْلِمُ هَذَا يَهُودِيٌّ وَرَأَيْتُ فَاقْتُلْهُ﴾ (۲).

ژباړه: یهود به له تاسو سره جنگ کوي مگر تاسو به پر هغوی غلبه وکړی، تر دې چې ډبرې به خبرې کوي او وایي به: ای مسلمانان! دا زما تر شا یو یهودي پټ دی، راشه دا قتل کړه.

د ونو او ډبرو داسې خبرې کول د قیامت له نښانو څخه دي. مگر یوه ونه به داسې وي چې د مسلمانانو په حق کې به نه وي. دا د غرقد ونه ده کومه چې د یهودو مرسته کوونکې ده.

۱- د دغه حدیث د زیات تشریح لپاره وگورئ: مرقاة المفاتیح شرح مشکوٰة المصابیح: ۲۸۱/۹.

۲- صحیح البخاري، المناقب، حدیث: ۳۵۹۳، وصحیح مسلم، الفتن، حدیث: ۲۹۲۱. واللفظ له.

حضرت ابو هريره رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي:

قيامت تر هغه وخته نه قايمېږي تر څو چې مسلمانان له يهودو سره جنگ ونه کړي، مسلمانان به يهود ووژني. تر دې چې يو يهودي به د کومې ډبرې يا ونې شاته به پټ وي خو هغه ونه يا ډبره به نعرې کړي: اي مسلمانان! دا زما تر شا يو يهودي پټ دی. راشه دا ووژنه. دا نعره به د غرقد ونه نکوي، ځکه چې هغه د يهودو مرسته کوونکې ده.

د يوه بل روايت الفاظ داسې دي:

تر هغه وخته قيامت نه قايمېږي تر څو چې تاسو له يهودو سره جنگ ونه کړئ، تر دې چې هغه ډبره به هم د کومې تر شا چې يهودي پټ وي داسې به وايي: اي مسلمانان! دا زما تر شا يو يهودي پټ دی. راشه دا ووژنه ^(۱).

د ونو او ډبرو دا خبرې به حقيقي وي. ځکه چې الله تعالی جمدادانو ته د خبرو کولو قوت په ورکړه قادر دی، د جمدادانو داسې خبرې کول د قيامت له نښانو څخه دي.

حضرت نهېک بن صريم رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي:

تاسو به له مشرکينو سره جنگ وکړئ. تر دې چې په تاسو کې بېج شوي به اردن په درياب باندې له دجال او د هغه له لښکر سره وجنگېږي. تاسو به د درياب په مشرقي لوري کې ياست او هغه به د درياب په مغربي لوري کې. حضرت نهېک بن صريم وايي: زه نه پوهېږم چې په دغه ورځ به د اردن درياب چيرته واقع وي؟ ^(۲).

له دې څخه مراد هغه درياب دی کوم چې مقبوضه فلسطين او اردن له يوه بل سره جلا کوي.

^۱- صحيح البخاري، الجهاد والسير، حديث: ۲۹۲۷.

^۲- سلسلة الاحاديث الضعيفة: ۳/ ۴۲۰، حديث: ۱۲۹۷.

﴿ ۹۶ ﴾ د فرات له سیند څخه د سرو زرو د غره ښکاره کیدل

د فرات سیند یو مشهور سیند دی. په هغه کې اوبه روانې دي. نبي کریم ﷺ خبر ورکړی چې د قیامت له نښانو څخه دا هم ده چې د دغه سیند اوبه به خپله لار بدله کړي او له هغه څخه به د سرو زرو غر ښکاره شي. خلک به د دغو سرو زرو لپاره جنگیږي او د هغوی لوی شمیر به په همدې جنگ کې ووژل شي.

نبي کریم ﷺ خبر ورکړی هر څوک چې په دغه وخت کې حاضر وي نو د دغه مال په اخستلو کې دې محتاط اوسي. ځکه چې په کومه فتنه کې مبتلا نشي یا د هغه له امله کوم جنگ شروع نکړي.

حضرت ابو هريره رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

« لا تقوم الساعة حتى يحسر الفرات عن جبل من ذهب يقتل الناس عليه فيقتل من كل مائة تسعة وتسعون ويقول كل رجل منهم لعلی أكون أنا الذي أُنْجُو » (۱).

ژباړه: قیامت تر هغه وخته نه قایمېږي تر څو چې د فرات له سیند څخه د سرو یو غر ښکاره نشي. خلک به د همدغو سرو لپاره جنگ کوي. د دغه جنگ په نتیجه کې به ۹۹ فیصده خلک ووژل شي. په دې کې به د هر چا دا هیله وي چې شاید هغه ژوندی بچ پاتې شي.

او په یوه بل روایت کې داسې دي: هر څوک چې په دې موقع باندې موجود وي هغه ته پکار دي چې له دې څخه کوم شی وانخلي (۲).

حضرت ابی بن کعب رضی الله عنه وایي: خلک همیشه د مال جمع کولو لپاره خپل سرو نه قربانوي، ما له رسول الله ﷺ څخه دا وړیدلې چې فرمایلي يې:

۱- صحیح مسلم، الفتن، حدیث: ۲۸۹۴.

۲- صحیح البخاري، الفتن، حدیث: ۷۱۱۹، و صحیح مسلم، الفتن و اشرار الساعة، حدیث: ۲۸۹۴.

نږدې ده چې د فرات سیند به د سرو غر ښکاره کړي. کله چې خلک د هغه په باره کې خبرې آوري نو د هغه لور ته به ور روان شي. کله چې هلته ورسېږي نو هغوی به د دغه مال تر لاسه کولو لپاره په خپل منځ کې جنگ شروع کړي. د دغه جنگ په نتیجه کې به ۹۹ فیصده انسانان قتل کړي شي^(۱).

په حدیث مذکور کې لفظ د (انحسار) په معنا د انکشاف سره ده او هغه به حقیقي غر او د اصلي سرو به وي. د دغو سرو د ښکاره کیدو سبب به دا وي چې دریاب به د خپلو اوبو د بهیدو رخ بدل کړي. له دې مخکې دا طلائي غر د خټې له وجهې پټ دی. مگر کله چې اوبه خپله لار بدله کړي نو الله تعالی به هغه را ښکاره کړي.

هر څوک چې هلته موجود وي پر هغوی لازم دي چې هغه له دې سرو څخه څه وانخلي. تر څو چې له فتنې او خونړيزي څخه بچ شي، دا فتنه تر اوسه نه ده ښکاره شوې او الله تعالی ښه پوهیږي چې کله به واقع کیږي.

په موجوده وخت کې د ترکیې او شام هیوادونو د فرات په سیند باندې بند تعمیرونه جوړ کړي او له هغه سره نږدې یې مختلفې کار خانې جوړې کړې. له همدې امله په نوموړې سیند کې اوبه کمې شوي دي. ممکنه ده چې دا د سرو د هغه غره د ښکاره کیدو یوه نمونه وي.

﴿۹۷﴾ کوم انسان چې فسق او فجور نه کوي هغه به عاجز گڼل کیږي

له کومو نښانو څخه چې د الله تعالی رسول ﷺ خبر ورکړی له هغوی څخه یوه دا هم ده چې انسان ته به اختیار ورکړی شي چې هغه د فسق او فجور ارتکاب کوي او که غیر مهذب. عاجز او د کمزوري الزام قبولي. نبي کریم ﷺ له دغو فتنو خبر ورکړی او خلکو ته یې داسې هدایت کړی

چې هغوی دې د عاجز کیدو الزام قبول کړي مګر په فسق او فجور کې د ځان له مبتلا کیدو دې انکار وکړي.

حضرت ابو هريرة رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

﴿يَأْتِي عَلَيْكُمْ زَمَانٌ يُخَيِّرُ فِيهِ الرَّجُلُ بَيْنَ الْعِزِّ وَالْفُجُورِ فَمَنْ أَدْرَكَ ذَلِكَ الزَّمَانَ فَلْيَخْتَرْ الْعِزَّ عَلَى الْفُجُورِ﴾ (۱)

ژباړه: په خلکو به یوه داسې زمانه هم راشي په کومه کې به چې یوه انسان ته په بدکاري یا عجز کې د یوه د انتخاب اختیار ورکړی شي، هر څوک چې دغې زمانې ته پاتې شي هغه ته پکار دي چې عاجز جوړ شي مګر له فسق او فجور څخه دې ځان وساتي.

دا نښانه زمونږ په زمانه کې ښکاره شوې، مثلاً: نن صبا چې کومه ښځه د حجاب پابندي کوي نو په هغې دا طعن ویل کیږي چې دا څومره عاجزه ښځه ده: او څوک چې د ټي وي د مردارو چينلونو له کتو څخه پرهیز کوي پر هغوی دا طعن ویل کیږي: دې کوچي ته وګورئ! دی هم د ترقي مخالف دی، نتیجه دا شوه چې انسان به په دوو خبرو کې یوه غوره کوي، یا به له نورو خلکو سره په فسق، فجور او بدکاریو کې ځان ور سره شریکوي نو د خلکو له تهمت او طعن به محفوظ وي، یا به د الله تعالی د راضي کولو لپاره پر ځان د عاجز، کمزوري او بنیاد پرست الزام برداشت کوي او له ګناه څخه به ځان لیرې ساتي.

﴿ ۹۸ ﴾ په جزيرة العرب کې د مالچر او نهرونو ظهور (ښکاره کيدل)

د جزيرة العرب ليدونکي پوهيږي چې دغه علاقه ټوله تقريباً ۷۰ فيصده له آبادي څخه خالي او خوشې صحرا ده، نبي کریم ﷺ دا خبر ورکړې چې د قيامت له نښانو څخه دا هم ده چې په جزيرة العرب کې به مالچر او نهرونه ښکاره شي.

حضرت ابو هريرة رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي:

﴿ لا تقوم الساعة حتى تعود أرض العرب مروجاً وأنهاراً وحتى يسير الراكب بين العراق ومكة لا يخاف الا ضلال الطريق وحتى يكثر الهرج قالوا وما الهرج يا رسول الله قال القتل ﴾ (۱).

ژباړه:

قيامت به تر هغه وخته قايم نشي تر څو چې د عربو زمکه په مالچر او نهرونو بدله نشي او تر څو چې يو سپور د عراق او مکې په مينځ کې د سفر کولو په وخت کې د لارې له ورکولو پرته د بل هيڅ شي له نقصان رسولو ويږه ونه لري: او تر څو چې (هرج) زيات نشي، صحابه کرامو عرض وکړ: اي د الله رسول ﷺ! دا هرج څه شی دی؟ رسول الله ﷺ وفرمايل: قتل او خونريزي.

له حضرت ابو هريرة رضي الله عنه څخه يو قول داسې هم راغلی چې د الله تعالی رسول الله ﷺ فرمايلي:

قيامت به قايم نشي تر څو چې مال زيات نشي. د مال زياتوالی به دومره وي چې يو سړی به خپل د زکاة مال واخلي او د يوه حاجتمند سړي تلاش به کوي مگر داسې څوک به پيدا نکړي چې هغه د ده مال قبلولو ته تيار وي او تر څو چې د عربو زمکه مالچر او د نهرونو زمکه جوړه نشي (۲).

۱- مسند احمد: ۲/ ۲۸۷، وسلسله الاحاديث الضعيفة، حديث: ۵۸۴۲.

۲- صحيح مسلم، الزکاة، حديث: ۱۵۷.

حضرت معاذ بن جبل رضي الله عنه بیان کوي چې مونږ خلک د تبوک د غذا په کال له نبي کریم ﷺ سره یو ځای د جهاد په سفر د تبوک په لور روان شوو. نبي کریم ﷺ لمنځونه جمع کړل. نبي کریم ﷺ د ماسپینین، مازدیگر، مابنام او ماسخوتن لمنځونه یو ځای اداء کړل. یوه ورځ نبي کریم ﷺ لمونځ وروسته کړ. بیا راووت د مابنام او ماسخوتن لمنځونه یې یو ځای اداء کړل. له دې وروسته نبي کریم ﷺ خپلو ملگرو ته وویل: تاسې خلک به صبا انشاء الله د تبوک چینې ته ورسېږئ. تاسو به د لمر له را پورته کیدو وروسته هلته ورسېږئ، په تاسو کې چې هر څوک هلته ورسېږي هغوی ته پکار دي چې هغوی د هغې چینې اوبه زما تر راتگ پورې استعمال نکړي.

حضرت معاویه رضي الله عنه فرمایي: کله چې مونږ خلک هلته ورسیدو چې گورو دوه نفر له مونږ څخه د مخه هلته رسیدلي دي. له چینې څخه یې اوبه په ډیر تکلیف سره لږ لږ را ویستلې دي. نبي کریم ﷺ له هغو دواړو پوښتنه وکړه: آیا تاسو دا اوبه استعمال کړې دي؟ هغوی وویل: هو، نبي کریم ﷺ له دې دواړو کسانو څخه د ډیر سخت خفگان او ناراضي اظهار وکړ. بیا صحابه کرامو رضی الله عنهم د چینې اوبه په خپلو لاسونو لږ لږ را جمع کړې تر دې چې اوبه په یو څه مقدار کې سره جمع شوې. رسول الله ﷺ په هغو اوبو باندې خپل مخ مبارک او لاسونه پریمنځل او بیا یې بیرته چینې ته ور واچولې. د اوبو له اچولو سره چینه را ډکه شوه او په ډیر تیزی سره یې د بهیدلو حرکت وکړ. د لښکر خلک ښه سیراب شول. په دې موقع د الله رسول ﷺ وفرمایل:

ای معاذ! که چیرته د ستا عمر وفا وکړي نو ته به وویښې چې دا ټوله سیمه به له باغونو او ابادي څخه ډکه شي (۱).

د تبوک په مقام کې د حضرت نبي کریم ﷺ حضرت معاذ رضی الله عنه ته دا الفاظ ویل: ای معاذ! که چیرته د ستا عمر وفا وکړي نو ته به ووينې چې دا ټوله سیمه به له باغونو او آبادي څخه ډکه شي. د دې خبرې نتیجه نن ورځ د لویو لویو زرغي سکیمونو په صورت کې زمونږ مخته ده. کوم چې د تبوک تر لیرې لیرې سیمو پورې رسیدلي دي.

﴿ ۹۹ ﴾ ﴿ ۱۰۰ ﴾ ﴿ ۱۰۱ ﴾ د جنگ او جدال فتنې، د خوشحالي او

پراخي فتنې او د یوې تورې فتنې ظهور (ښکاره کیدل)

نبي کریم ﷺ خبر ورکړی چې قیامت تر هغه وخته نه قایمېږي تر څو چې درې فتنې ښکاره نشي:

حضرت عبد الله بن عمر رضی الله عنهما بیان کوي چې مونږ خلک یو ځل له نبي کریم ﷺ سره ناست وو. نبي کریم ﷺ د فتنو ذکر په تفصیل سره وکړ: ﴿ حَتَّى ذَكَرَ فِتْنَةَ الْأَحْلَاسِ فَقَالَ قَائِلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا فِتْنَةُ الْأَحْلَاسِ ؟ قَالَ " هِيَ هَرَبٌ وَحَرْبٌ ثُمَّ فِتْنَةُ السَّرَّاءِ دَخَنُهَا مِنْ تَحْتِ قَدَمِي رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي يَزْعُمُ أَنَّهُ مِنِّي وَلَيْسَ مِنِّي وَإِنَّمَا أَوْلِيَايَ الْمُتَّقُونَ ثُمَّ يَصْطَلِحُ النَّاسُ عَلَى رَجُلٍ كُورِكَ عَلَى ضَلَعٍ ثُمَّ فِتْنَةُ الدَّهِيْمَاءِ (تَصْغِيرُ الدَّهْمَاءِ) لَا تَدْعُ أَحَدًا مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ إِلَّا لَطَمْتَهُ لَطْمَةً فَإِذَا قِيلَ انْقَضَتْ تَمَادَتْ يَصْبِحُ الرَّجُلُ فِيهَا مُؤْمِنًا وَمَعْسِي كَافِرًا حَتَّى يَصِيرَ النَّاسُ إِلَى فُسْطَاطَيْنِ (الْمَدِينَةِ الَّتِي يَجْتَمِعُ فِيهَا النَّاسُ) فُسْطَاطٌ إِيْمَانٌ لَا نِفَاقَ فِيهِ وَفُسْطَاطٌ نِفَاقٌ لَا إِيْمَانَ فِيهِ فَإِذَا كَانَ ذَاكُمُ فَانْتَظِرُوا الدَّجَالَ مِنْ يَوْمِهِ أَوْ مِنْ عَدِهِ ﴾ (۱).

ژباړه : بیا نبي کریم ﷺ د فتنې احلاس ذکر وکړ. یوه سړي پوښتنه وکړه : یا رسول الله ﷺ ! فتنه احلاس څه شی ده؟ نبي کریم ﷺ وفرمایيل : دا د جنگ او جدال فتنه ده. بیا به یوه د خوشحالي فتنه ښکاره شي کومه به چې د یوه داسې سړي له قدمونو څخه را پورته شي کوم به چې زما له اهل بیت څخه وي. هغه به په خپله له ما سره په تعلق لرلو گمان کوي. اما په اصل حقیقت کې به یې له ما سره هیڅ تعلق نه وي، زما دوست یواځې هغه څوک دی کوم چې متقي وي. بیا به خلک د یوه داسې سړي په بیعت کې راپوته شي کوم به چې بې علمه. کم عقل او کم همته وي. د دغې فتنې اثر او ضرر به زما د امت هر سړي ته ورسېږي او هیڅوک به ترینه بچ نشي. کله هم چې یو څوک ووايي دا فتنه ختمه شوه نو هغه به له پخوا څخه هم شدت اختیار کړي. یو انسان به سهار مؤمن وي او ماښام به کافر شي. خلک به په دوو ډولو تقسیم شي، یو ایمان لرونکي په کومو کې به چې نفاق نه وي او دویم د نفاق خاوندان کوم به چې له ایمان څخه بالکل خالي وي، کله چې دا حالات پیدا شي نو په دغه وخت کې دجال ته انتظار کول دي. په دغه ورځ به راځي یا به په راتلونکې ورځ کې ښکاره شي

(الاحلاس) د جلس جمع ده. جلس هغې غڼې جامې ته ویل کېږي کومه چې په اوبڼ باني له کجاوې وروسته اچول کېږي. همدا شان به دا فتنه هم خلک ونیسي او د هغوی تن به نه پربردي. دا فتنه به د جلس په څیر تاریک (توره) هم وي.

(هرب) د ها او رایه زور سره. یعنې هغوی به له یوه بل څخه تښتي. ځکه چې د هغوی تر مینځ به دښمني وي

(حرب) معن یې ده د یو چا مال. اهل او عیال نیول او بیا یې په داسې طریقه پرېښودل چې له هغوی سره هیڅ هم نه وي

(ثم فتنه السراء) بیا به د خوشحالي فتنه راشي، یعنې د صحت، عافیت، امن او عافیت، د کومو له امله به چې ځینې خلک په فتنه کې مبتلا شي او د گناهونو مرتکب به شي.

(دحنها) یعنې د هغه ظهور او جوش.

(من تحت قدمی رجل من اهل بیت) یعنې هغه څوک د کوم له قدمونو څخه به چې د دغه فتنې اور را پورته شي. د نبي کریم ﷺ له اهل بیت څخه به وي، په دې کې د دې خبرې لور ته تنبیه ده چې څوک دغې فتنې ته د هوا ورکولو لپاره راشي هغه به زما له اهل بیت څخه وي.

(یرغم انه مني) یعنې هغه به په خپله زما د نسب خیال کوي، لیکن د خپلو بدو عادتونو له امله به هغه له ما څخه نه وي، زه د هغه له اعمالو او افعالو څخه بیزار یم، اگر که هغه په نسبي ډول له ما څخه ولي نه وي، په اصل حقیقت کې هغه زما له دوستانو څخه نه دی، زما دوست یواځې هغه څوک دی کوم چې د تقوه او پرهیزگاري اختیاره وونکی وي.

(ولیس مني) یعنې هغه زما له دوستانو څخه نه دی، ځکه چې هغه د فتنې پیدا کولو سبب جوړېږي. له همدې قبیلې هغه خبره هم ده کومه چې حضرت نوح ﷺ ویلي ده:

﴿إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي﴾ (۱).

ژباړه:

ای زه به زما بیشکه چې ځوی زما له امله زما څخه دی.

الله تعالی ﷻ فرمایي:

﴿إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَنْ غَيْرِ صَالِحٍ﴾ (۱).

ژباړه : بیشکه چې ځوی نه دی له اهلہ ستا (چې مؤمنان دي) بیشکه دی خاوند د عمل نا کاره دی.

(ثم يصطلح الناس على رجل) بیا به خلک د یوه سړي په بیعت او اطاعت کې سره را جمع شي.

(على ضلع) جمع یې ضلوع او اضلاع ده. ضلع د سینې هډوکي ته ویل کیږي. یعنې پښتۍ ته. مطلب دا چې د خلکو حال به له دغه سړي سره سم نه وي. لکه څرنګه چې یو دروند (وزن لرونکی) شی په دغه هډوکي د پاسه نشي کیښودل کیدای. ځکه چې دا هډوکي کمزوري وي د دروند شي تاب نلري.

یعنې خلک به له اختلاف او فساد څخه وروسته د یوه داسې سړي واکمني قبوله کړي کوم به چې د بادشاهي دغې لوی ذمه واري لپاره بیخي مناسب نه وي. هغه به کم علمه او کم عقل وي. د هغه په ذریعه به د حکومت نظام نشي جوړیدای او نه به هغه د حکومت په امورو او معاملاتو سم پوهیږي.

(فتنة الدهماء) یعنې توره او لویه فتنه.

(الا لطمته لطمه) یعنې په خلکو کې به هیڅوک له دغه مصیبت او بلا څخه بچ پاتې نشي. (اللطم) مطلب دا چې د دغې تورې فتنې اثر به هر سړي ته ورسیږي.

(ناذا قيل : انقضت) یعنې کله چې خلک دا گمان وکړي چې اوس هغه فتنه ختمه شوې. (تبادت) هغه به نوره هم زیاته شي او خپره به شي.

(يصبح الرجل فيها مؤمنا ومسي كافرا) يعنې د سهار په وخت کې به هغه د خپل ورور قتل حرام (ناروا) بولي او د هغه په عزت او مال باندې به له تيري کولو ځان ساتي. مگر د همدغې ورځې د ماښام راتلو په وخت کې به هغه بيا د خپل ورور قتل روا بولي او د هغه په عزت او مال باندې به حمله کوونکى وي

(الى فسطاطين) «فسطاط» په عربي کې خيمې ته ويل کيږي. يعنې په دغه فتنه کې به خلک په دوو ډلو تقسيم شي. د يوه قول مطابق د دغه تشريح دا هم ده: چې خلک به په دوو ښارونو کې سره تقسيم شي. (فسطاط ايمان لا نفاق فيه) خالص او صفا د ايمان لرونکو ډله. په کومه کې به چې د منافقت شائبه نه وي.

(فسطاط نفاق لا ايمان فيه) بله ډله به د منافقينو وي. مثلاً دروغ، خيانت او وعده خلافي به کوي

(فانتظروا الدجال) يعنې په دې وخت کې د دجال را ښکاره کيدو ته انتظار کوى.

دا فتنه تر دا مهاله نه ده ښکاره شوې. مونږ له الله تعالى څخه غواړو چې اې الله مونږ د دغې فتنې له شر څخه محفوظ وساتي.

﴿ ١٠٢ ﴾ داسې زمانه په کومه کې به چې یوه سجده له دنیا او د

دنیا له ټولو خزانو بهتره وي

دا نښانه به د قرب قیامت او د حضرت عیسیٰ ﷺ د نزول له زمانې وروسته ښکاره شي. د حضرت عیسیٰ ﷺ زمانه به ډیره د فضیلت زمانه وي. عبادتونه به هم ډیر فضیلت لري. ځکه چې د وخت او مقام د شرف او فضیلت مطابق په عبادتونو کې هم اجر او ثواب زیات وي.

حضرت ابو هریره رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

﴿وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَيُوشِكَنَّ أَنْ يَنْزَلَ فِيكُمْ ابْنُ مَرْثَمَ حَكَمًا عَدْلًا فَيَكْسِرَ الصَّلِيبَ وَيَقْتُلَ الْخَزِيرَ وَيَضَعَ الْحَرْبَةَ وَيَقْبِضَ الْمَالَ حَتَّى لَا يَقْبَلَهُ أَحَدٌ حَتَّى تَكُونَ السَّجْدَةُ الْوَاحِدَةُ خَيْرًا مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا ثُمَّ يَقُولُ أَبُو هُرَيْرَةَ وَافَرَّوْا إِنْ شِئْتُمْ ﴾ وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ١

ژباړه:

په هغه الله قسم د کوم په قبضه کې چې زما روح دی. نږدې ده چې په تاسو کې به حضرت عیسیٰ ﷺ یو عادل حکمران جوړ شي او را نازل به شي. هغه به صلیب مات کړي. خنزیر به قتل کړي او جزیې به ختم کړي (٢). په دې وخت کې به مال دومره زیات شي چې د هغه د قبلولو لپاره به څوک نه وي. په دغه زمانه کې به یوه سجده له دنیا او د دنیا له ټولو خزانو ډیره قیمتي وي. حضرت ابو هریره رضی الله عنه د دغه حدیث له بیانولو وروسته

١. النساء. آیه: ١٥٩.

٢. مطلب دا چې حضرت عیسیٰ ﷺ به له اسلام پرته بل دین به نه پرېږدي. همدا شان عیسایانو ته به هم دا اجازه نه وي چې هغوی پر خپل دین باقي پاته شي. اگر که هغوی جزیه هم ورکوي.

و فرمايل: که تاسو غواړي نو تاسو دغه آيت کریمه تلاوت کړي: او نشته هم څوک له اهل د کتابه مگر قسم دی هرو مرو چې ایمان به راوړي دوی خامخا (په وخت د نزعې خپلې یا په وخت د نزول د عیسی) پر دغه (عیسی) پخوا له مرگه د ده څخه او په ورځ د قیامت کې به وي (عیسی) پر دوی باندې شاهد (چې جهودانو نه منلم او نصرانیانو ابن الله وبللم) (۱).

د رسول الله ﷺ د دغه فرمان چې په دغه زمانه کې به یوه سجده له دنیا او د دنیا له ټولو خزانو قیمتي وي معنا دا ده چې په خلکو کې به د لمانځه او د نورو عبادتونو رغبت ډیر شي. ځکه چې هغوی به له دنیا څخه بې رغبت شي. د هغوی خواهشات به کم شي او د قیامت په نږدې والي به یې یقین شي.

قاضي عیاض رحمه الله ویلي: د دغې معنا دا ده چې په دغه زمانه کې به د یوې سجدې اجر او ثواب د دنیا او په دنیا کې د موجودو شیانو له صدقه کولو ډیر وي. له دې امله چې په دغه زمانه کې به مال ډیر زیات وي. په خلکو کې به حرص او بخل کم وي. خلک به د دنیا مال په جهاد کې مصرفوي او په خپله به د هغه مال په لالچ کې نه وي. له سجدې څخه مراد یا سجده ده یا له هغې څخه مراد لمونځ دی (والله اعلم) (۲).

۱. صحیح البخاری، احادیث الاتیناء، حدیث: ۳۴۴۸، صحیح مسلم، الايمان، حدیث: ۱۵۵

۲. شرح صحیح مسلم للامام النووي

﴿۱۰۳﴾ د لومړۍ شپې سپوږمۍ به غټه تر سترگو کيږي

(الاهلة) د هلال جمع ده او هلال د مياشتې په شروع کې د لومړۍ شپې سپوږمۍ ته ويل کيږي. دا سپوږمۍ د قمري مياشتې په اوله شپه وره (کوچنۍ) تر سترگو کيږي. بيا د مياشتې تر ۱۵ پورې په تدريج غټيږي، بيا د مياشتې له ۱۵ وروسته په تدريج کوچنۍ کيږي.

د قيامت له نښانو څخه دا هم ده چې د لومړۍ شپې سپوږمۍ به غټه تر سترگو کيږي. يعنې سپوږمۍ به په اوله شپه لويه تر سترگو کيږي، خلک به د لومړۍ شپې په سپوږمۍ باندې د ډيرو شپو د سپوږمۍ گمان کوي. حضرت ابو هريرة (رضي الله عنه) بيان کوي چې رسول الله (صلى الله عليه وسلم) فرمايلي:

﴿ان من اشراط الساعة انتفاخ الاهلة، حتى يرى الهلال لليلة فيقال: هو ابن ليلتين﴾ (۱).

ژباړه:

د قيامت له نښانو څخه دا هم ده چې سپوږمۍ به لويه تر سترگو کيږي، د لومړۍ شپې سپوږمۍ چې وليدل شي نو ويل کيږي به: دا خو د دوو شپو سپوږمۍ ده.

﴿۱۰۴﴾ د ټولو خلکو د شام لوري ته هجرت کول

د شام اطلاق نن په سوريا او د هغه په گاونډيو هيوادونو لبنان، اردن او فلسطين باندې کيږي. د شام زمکه د حشر او نشر زمکه ده. په دغه زمکه کې ډير انبياء راغلي. شام او د شام اوسيدونکي يو خاص قدر او منزلت لري. نبي کریم (صلى الله عليه وسلم) فرمايلي:

﴿إذا فسد أهل الشام فلا خير فيكم لا تزال طائفة من أمتي منصورين لا يضرهم من خذلهم حتى تقوم الساعة﴾ (۱).

ژباړه : کله چې د شام په اوسیدونکو کې خرابوالی راشي نو په تاسو کې به هیڅوک د خیر رسونکی نه وي. زما په امت کې به یوه ډله تر قیامت پورې فاتحه وي. هغوی ته به رسوا کوونکي هېڅ رنگه نقصان نشي رسولای تر دې چې قیامت راشي.

همدا وجه ده چې نبي کریم ﷺ په شام کې د اوسیدا په اختیارولو وصیت کړی. ځکه چې له قیامت سره په نږدې زمانه کې به شام د اهل اسلام (مسلمانانو) قوي او مضبوط مرکز وي.

حضرت ابو الدرداء بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي :
د فتنو په ورځو کې به د مسلمانانو مرکز (غوطه) وي کوم چې د دمشق نامې ښار په یوه لوري کې ده او هغه د شام بهترین ښار دی (۲).

(فسطاط) په اصل کې خیمې ته ویل کیږي او دلته ترې مراد د مسلمانانو مرکز او د هغوی د را جمع کیدا ځای دی. مسلمانان به په هغه لوی جنگ کې کوم به چې د مسلمانانو او د یهودو تر مینځ کیږي همدلته سره را جمع کیږي.

(غوطه) د یوه ښار نوم دی. کوم ته چې نن صبا غوطه دمشق ویل کیږي او دمشق یو مشهور ښار دی کوم چې نن صبا د سوريې (شام) دارالحکومت دی.

په حدیث کې مذکور جنگ به یا د مهدي له ظهور د مخه کیږي یا به د مهدي په زمانه کې کیږي یا به په بله کومه زمانه کې کیږي. نبي کریم ﷺ د شام په زمکه کې د اوسیدو ترغیب له دې امله ورکړی چې دا زمکه د محشر او د مؤمنانو مرکز دی. یوه صحابي له رسول الله ﷺ څخه مشوره وغوښته چې دی د کومې علاقې په لور هجرت وکړي او چیرته اوسیدل

۱- جامع الترمذي. الفتن. حدیث: ۲۱۹۲. وقال الترمذي: حدیث حسن صحیح.

۲- مسند احمد: ۱۹/۵. وسنن ابی داؤد. الملاحم. حدیث: ۴۲۹۸. وصححه الالبانی فی صحیح ابی داؤد.

اختیار کړي؟ نبي کریم ﷺ ورته د شام په لور د هجرت کولو او هلته د اوسیدو مشوره ورکړه.

حضرت بهز بن حکیم له خپل پلار څخه او هغه له خپل تره څخه روایت کوي چې هغه فرمایلي: ما عرض وکړ: یا رسول الله ﷺ ما ته په کوم ځای کې د اوسیدو حکم کوې؟ نبي کریم ﷺ د شام لور ته اشاره وکړه او وې: فرمایلي: هلته (۱).

د قیامت له راتلو د مخه به د مؤمنانو اکثریت هلته هجرت وکړي. بلکه هر مؤمن به هلته ولاړ شي.

حضرت عبد الله بن عمرو رضی الله عنهما ویلي: یوه داسې زمانه به راشي چې هر مؤمن به د شام پر لور ولاړ شي (۲).

﴿ ۱۰۵ ﴾ د مسلمانانو او رومیانو تر مینځ یو لوی جنگ او د

قسطنطنیه فتح

د مسلمانانو او رومي عیسایانو متعلق تاریخ له واقعاتو او حوادثو ډک دی. په هغه کې صلح هم شته او جنگ هم شته، د امن زمانه هم شته او د قتل زمانه هم شته. نن ورځ د مسلمانانو او عیسایانو تر مینځ له یوه بل سره تعلقات یقیني نه دي. دا په صلح او جنگ بدلیدلای شي. نبي کریم ﷺ خبر ورکړی چې د قیامت له نښانو څخه د مسلمانانو او رومیانو تر مینځ یو ډیر لوی جنگ هم دی او دا جنگ به د مهدي له ظهور څخه د مخه وي. نبي کریم ﷺ د هغه نوم (الملحمة الکبری) یاد کړی. مسلمانان به په دغه جنگ کې د فتحې له ترلاسه کولو وروسته د قسطنطنیه په لور پیش قدمي وکړي او هغه به هم فتح کړي او بیا به له دې وروسته د جال را ښکاره شي.

۱ جامع لرمذی، الفتن، حدیث ۲۱۹۲، وقال: حدیث حسن صحیح، وصححه الحاكم.
 ۲ المصنف لابن ابی شیبة موقوفاً ۴/ ۲۱۷، ولا یصح مرفوعاً، وهذا الاثر لا یقال من قبل الراي فله حکم الرفع، ولا یأس باسناد، موقوفاً.

حضرت معاذ بن جبل رضي الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

«عمران بیت المقدس خراب یثرب وخراب یثرب خروج الملحمة وخروج الملحمة فتح قسطنطینیة وفتح القسطنطینیة خروج الدجال» (۱).

ژباړه:

د بیت المقدس آبادي په اصل کي د مدینې بربادي ده، مدینه چې برباده شي نو یو لوی جنگ به شروع شي. هغه جنگ به شروع شي چې قسطنطینیة به فتح شي او کله چې قسطنطینیة فتح شي نو بیا به ډیر زر دجال راښکاره شي. نبي کریم ﷺ فرمایلي:

تاسو خلک به له رومیانو سره صلح وکړی. بیا به تاسو او هغه سره یو ځای شی او له خپل یوه دښمن سره به جنگ وکړی، تاسو به په دې جنگ کې فاتح او کامیاب شی. د غنیمت مال به تر لاسه کړی او روغ جوړ به یاست. بیا به تاسو د جنگ له میدان څخه واپس بیرته راشی. تر دې چې تاسو او عیسایان به په یوه ځای کې پراو واچوی په کوم کې به چې شگې هم وي (۲).

بیا به په عیسایانو کې یو کس صلیب پورته کړي او وبه وایي چې صلیب غالب شو. په دې به یو مسلمان په غصه شي او را به شي او صلیب به ټوټه ټوټه کړي. په دې واقعه به عیسایان په غصه شي او د

۱- سنن ابی داؤد، الملاحم، حدیث: ۴۲۹۴. وحسنه الالبانی فی صحیح ابو داؤد، وقد تفرد به عبد الرحمن بن ثابت عن ابیه عن مکحول.

۲- یعنې په یوه لور ځای به پراو واچوی. په اهل علمو کې داسې څوک نه دي پیدا شوي چې د دغه ځای تعین یې کړی وي. ظاهراً داسې معلومېږي چې دا ځای به (مرج دابق) وي، لکه څرنګه چې په یوه بل حدیث کې راغلي په کوم کې چې نبي کریم ﷺ فرمایلي (لن تقوم الساعة حتی ینزل الروم بالاعماق او بدابق) قیامت تر هغه وخته نه قایمېږي تر څو چې عیسایان په اعماق یا دابق په مقام کې سره را جمع نشي. (صحیح مسلم، الفتن و اشراط الساعة. حدیث: ۲۸۹۷).

جنگ لپاره به جمع شي. ځينې راويانو دا بيان هم کړی چې په دغه وخت کې به مسلمانان هم په جوش کې راشي او له هغوی سره د جنگ کولو لپاره به ځان تيار کړي او الله تعالی به د مسلمانانو دغه ټولي ته شهادت نصیب کړي (۱).

په صحيح مسلم کې د دغې واقعي تفصيل څه دارنگه دی. حضرت ابو هريرة رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

قیامت تر هغه وخته نه قایمېږي تر څو چې عيسايان د اعماق يا دابق په مقام کې پړاو وا نه اچوي. دا ځای د حلب نامې ښار سره نږدې واقع دی. د جنگ ځای همدغه دی. له عيسايانو سره د مقابلي لپاره به له مدينې څخه يو لښکر روان شي کوم به چې د دغې زمانې په بهترينو خلکو مشتمل وي، هر کله چې دواړه لښکري له يوه بل سره مخامخ شي نو عيسايان به ووايي: مونږ له هغو خلکو سره جنگ کوو کوم چې له مونږ څخه نيول شوي دي. د عيسايانو له دې خبرې معلومېږي چې د عيسايانو او مسلمانانو تر مينځ به له دې د مخه هم ډير جنگونه شوي وي. په کوم کې به چې مسلمانان فاتح شوي وي او عيسايان به يې قيديان نيولي وي او هغه قيديان به مسلمانان شوي وي او په دغه وخت کې به په اسلامي لښکر کې شامل وي او له عيسايانو سره د جهاد کولو لپاره به راغلي وي. مگر مسلمانان به ووايي: نه په الله قسم! مونږ به هيڅکله خپل وروڼه تاسو ته د مقابلي کولو لپاره يواځې پرې نږدو. نو عيسايان به له مسلمانانو سره جنگ وکړي (د مسلمانانو د لښکر دريمه برخه به ميدان پرېږدي) الله تعالی به د دغو خلکو توبه هيڅکله هم قبوله نکړي. د دغه لښکر يو شمير خلک به جهاد وکړي او شهيدان به شي. دا خلک به د الله تعالی په نزد د افضل ترينو شهيدانو

له جملې څخه وي. پاتې یو شمیر خلک به په جنگ کې کامیابي تر لاسه کړي (د لښکر آخري برخه خلک به فاتحین شي او د غنیمت مال به تر لاسه کړي) دا خلک به هیڅکله په فتنه کې مبتلا نشي. دا خلک به قسطنطنیه فتحه کړي او کله چې دغه خلک خپلې اسلحې د زیتونو په ونو پوري خوړند کړي او د غنیمت مال تقسیموي نو شیطان به د هغوی مینځ ته راشي او آواز به وکړي: خلکو! له تاسو وروسته مسیح د جال د ستاسو کورونو ته داخل شو (دی به په مسلمانانو باندې د ویرې خپریدل غواړي) د اسلامي لښکر فوځیان به له دې ځای څخه ووځي او هغوی به د دجال پر لوري ور روان شي، د شیطان دا خبره به غلطه وي، لیکن کله چې هغوی شام ته ورسېږي نو په رښتیا به مسیح د جال را ښکاره شوی وي.

په یوه بل روایت کې راغلي چې له رومیانو سره له جنگ کولو وروسته به مسلمانانو ته د غنیمت مال د تقسیمولو موقع هم په لاس ور نشي او هغوی به له دجال سره د جنگ کولو لپاره تیاری کوي. صفونه به تیاري چې د لمانځه وخت دی او په دې وخت کې به حضرت عیسی ابن مریم علیهما السلام نزول وکړي (۱).

د یوه بل روایت مطابق د دغې غزا تفصیل

نبی کریم ﷺ فرمایلي:

قیامت به په هغه وخت کې قایم شي کله چې د وراثت تقسیم ختم شي او د غنیمت مال د خلکو لپاره د کومې خوشحالي باعث جوړ نشي، یسایي کریم ﷺ د شام لور ته په لاس سره اشاره وکړه او وی فرمایلي: د اسلام د ښمنان به هلته د جنگ لپاره سره را ټول شي او مسلمانان به هم له هغوی سره د مقابلې کولو لپاره هلته را پورته شي. د حضرت عبد الله بن مسعود (رضی الله عنه)

۱- صحیح مسلم، الفتن و اشراط الساعة، حدیث: ۲۸۹۷.

بیان ده چې له دښمن څخه مراد رومیان دي. په دې وخت کې به د جنگ د شدت له امله ډیر خلک د جنگ میدان پرېږدي او واپس به بیرته راشي او د مسلمانانو یو بهترین او با صلاحیته ټولې به تر مرګه د جنگ کولو له عزم سره مخ پر وړاندې درومي، دواړه لښکرې به تر مابنهامه پورې مسلسل جنگ جاري وساتي. تر دې چې د دوی تر مینځ به شپه حائله شي او دواړه لښکرې به خپلو خپلو ځایونو ته واپس بیرته ولاړې شي او په دوی کې به یوه هم غالبه نشي او کوم خلک چې د مرګ په عزم جنگیدل هغه به ټول شهیدان شي، صبا ورځ به بیا د مسلمانانو د فوځیانو یو بهترین او با صلاحیته ټولې تر مرګه پورې د جنگ کولو له عزم سره مخ پر وړاندې درومي. دا ټولې به د دې خبرې عهد وکړي چې که دوی بیرته واپس کیږي نو دوی به په داسې حال کې واپس کیږي چې دوی به بریالي وي یا دا چې دوی به شهیدان وي، دواړه لښکرې به بیا تر مابنهامه مسلسل جنگ کول جاري وساتي، مګر یوه ډله به هم په هغې بلې کامیابي تر لاسه نکړي او دواړه به خپلو خپلو ځایونو ته واپس ولاړې شي. کوم خلک چې تر مرګه پورې د جنگ کولو په عزم جنگیدل هغه به ټول شهیدان شي.

کله چې د جنگ بله ورځ راشي نو په دغه ورځ به مسلمانان په دښمن ډیره زر حمله وکړي (له مختلفو ځایونو به مسلمانان سره را جمع شي او په دښمن به حمله وکړي، په دغه ورځ به الله تعالی کفارو ته شکست ورکړي او مسلمانان به دومره کفار ووژني چې تر دې د مخه یې کله هم دومره خونړيزي نه وي لیدلي، تر دې چې یوه مرغۍ به له هغوی سره په خوا کې تیرېږي او له یو څه تګ مخکې به را وغورځي او مړه به شي. د یوه پلار اولاد د کوم اولاد به چې له دغه جنگ څخه د مخه سل وي. له جنگ کولو وروسته به وګوري چې یواځې یو بچی یې پاته دی. نو په داسې صورتحال کې به د غنیمت مال څه خوشحالي پیدا کړي او د کومو خلکو تر مینځ به میراث تقسیم کړی شي؟ په دې وخت کې به مسلمانان په داسې حالت کې وي چې

دوی به د یوه لوی مصیبت خبر واوري. یو سړی به په زوره ووايي: خلکو! دجال له تاسو وروسته د ستاسو کورونو ته راغی، د دې خبرې له آوریډو وروسته به هغوی هر څه پرېږدي او د خپلو کورونو لور ته به متوجه شي او په فوري ډول به لس سپاره د جایزې اخستو لپاره ولیږل شي، نبي کریم ﷺ فرمایلي: ما ته د هغو سپرو نمونه، د هغوی د پلرو نمونه او د هغوی د آسونو رنګونه معلوم دي، په دې زمانه کې به هغوی د زمکې پر سر په بهترینو آسونو سپاره وي (۱).

د دغه لوی جنگ لپاره د مسلمانانو د جمع کیدلو ځای به په (غوطه) کې د دمشق ښار وي، دا لښکر به په دې وخت کې د زمکې پر سر بهترین لښکر وي، الله تعالی به دې لښکر ته په عیسایانو غلبه او فتح نصیب کړي، حضرت ابو الدرداء (رضی الله عنه) بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي: د دغه لوی جنگ په دوران کې به د مسلمانانو جنگي کیمپ د شام له بهترین ښار دمشق سره نږدې د (غوطه) په مقام کې وي (۲). د یوه بل روایت الفاظ داسې دي:

د دغه لوی جنگ په دوران کې به د مسلمانانو جنگي کیمپ د زمکې پر سر په یوه داسې ځای کې وي کوم ته چې (غوطه) ویل کیږي، دلته یو ښار دی د کوم نوم چې دمشق دی، په دغه وخت کې به دغه ځای د مسلمانانو د پړاو لپاره بهترین ځای وي (۳).

له دې وروسته به اهل اسلام قسطنطنیه له جنگ کولو پرته د امام مهدي تر قیادت لاندې فتح کړي. په دغه وخت کې به د مسلمانانو اسلحه تکبیر او تحمید وي.

۱- صحیح مسلم، الفتن و اشراط الساعة، حدیث: ۲۸۹۹، و مسند احمد: ۴۳۵/۸.

۲- سنن ابی داؤد، الملاحم، حدیث: ۴۲۹۸.

۳- مسند احمد: ۱۹۷/۵، و سنن ابی داؤد، السنة، حدیث: ۴۲۴۰، و المستدرک للحاکم:

۴/۴۸۲، و اللفظ له وقال: صحیح الاسناد و وافقه الذهبي و اقره المنذري

په يوه حديث کې حضرت ابو هريره رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي:

آيا تاسو د يوه داسې ښار په باره کې اوريدلي د کوم چې يوه لوري ته وچه او بل لوري ته سمندر دی؟ صحابه کرامو رضی الله عنهم عرض وکړ: هو! د الله رسول ﷺ او فرمايل: قيامت به تر هغه وخته قايم نشي تر څو چې د بنو اسحاق او يا زره خلک دغه ښار فتح نکړي، کله چې هغوی دلته راشي نو هغوی به دلته پراو واچوي. هغوی به هيڅ رنگه اسلحه استعمال نکړي او نه به کوم غشي وار کړي، هغوی به بس دومره وايي: ﴿لا اله الا الله والله اکبر﴾ نو د هغه يو لوری به فتح شي، نور بن يږيد وايي: تر کومه ځايه چې ما ته معلومه ده نبي کریم ﷺ وويل چې د سمندر لوری به يې فتح شي. بيا به ووايي: ﴿لا اله الا الله والله اکبر﴾ نو د هغه بل لوری به هم فتح شي. بيا به په دريم ځل ووايي: ﴿لا اله الا الله والله اکبر﴾ نو ښار به د هغوی لپاره خلاص شي او هغوی به ور داخل شي او غنيمت به جمع کړي، په دې وخت کې به هغوی مال جمع کوي چې يو آواز کونکی به آواز وکړي: خلکو! دجال ظاهر شو، د دې په آوريدو به هغوی هر څه پرېږدي او د خپلو کورونو لور ته به بېرته ستانه شي ^(۱).

د دغه حديث په شرح کې امام نووي رحمته الله عليه د قاضي عياض رحمته الله عليه دا قول را نقل کړی چې د صحيح مسلم په ټولو نسخو کې د دغه لښکر نسبت بنو اسحاق ته شوي.

ځينې د علم خاوندانو دا هم ويلي چې ډير صحيح او محفوظ د بنو اسماعيل الفاظ دي او د حديث سباق او سياق هم په همدې دلالت کوي.

ځکه چې د نبی کریم ﷺ مقصود دا وه چې دا جنگ به عرب کوي او عرب بنو اسماعیل دي نه بنو اسحاق او له ښار څخه مراد قسطنطنیه ده. یو بل شی کوم چې په دې دلالت کوي چې دغه لښکر به د عربو وي، یعنې بنو اسماعیل به وي هغه دا ده چې د حضرت ذو مخمر (رضی الله عنه) په حدیث کې دغه ذکر موجود دی چې عیسایان به خپل یوه ملګري ته وړایي: مونږ د عربو په مقابل کې له تا سره یو، مګر وروسته به غداري وکړي او د جنگ کولو لپاره به سره را جمع شي، له دې الفاظو معلومېږي چې دا لوی جنگ به د عربو او عیسایانو تر مینځ وي.

د دغه باب له نورو احادیثو څخه هم په ظاهره دا معلومېږي چې کوم خلک په دغه عظیم جنگ کې برخه واخلي هغوی به قسطنطنیه هم فتح کوي او دا به عرب وي، د حضرت عمرو بن عوف (رضی الله عنه) په حدیث کې همدې لور ته اشاره ده چې بیا به د هغوی لور ته د مسلمانانو بهترین خلک را ووځي کوم به چې اهل حجاز وي، له دې څخه هم ثابتېږي چې هغه به بنو اسماعیل وي نه بنو اسحاق (و الله اعلم) ^(۱).

﴿ ۱۰۷ ﴾ ﴿ ۱۰۸ ﴾ **میراث به نه تقسیمېږي او خلک به د غنیمت مال ته نه**

خوشحالېږي

دا دواړه نښانې به په اخره زمانه کې هغه وخت را ښکاره شي کله چې قتل او قتال ډیر زیات شي او د مسلمانانو له عیسایانو سره جنگ شدت اختیار کړي.

له حضرت عبد الله بن مسعود (رضی الله عنه) څخه روایت ده چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

۱- وګورئ اتحاف الجمعة بجا جاء فی الفتن والملاحم واشراط الساعة للشيخ حمود التوحيري ۳/۱۸۷.

﴿إِنَّ السَّاعَةَ لَا تَقُومُ حَتَّى لَا يُقَسَّم مِيرَاثٌ وَلَا يُفْرَحَ بَغْنِيمَةٍ ثُمَّ قَالَ بِيَدِهِ هَكَذَا (وَنَحَاهَا نَحْوَ الشَّامِ)﴾ (۱).
ژباړه:

قيامت به تر هغه وخته قايم نشي ترڅو چې د ميراث تقسيم ورک نشي او د غنيمت مال خلکو ته د نه خوشحالي سبب نشي.
د دې وضاحت په تيره شوې علامه (نښانه) کې تير شو.

﴿ ۱۰۹ ﴾ د خلکو پخوانيو اسلحو او سپرليو ته بيرته راتگ

نبي کریم ﷺ فرمايلي:

﴿فَإِنَّمَا هُمْ كَذَلِكَ إِذْ سَمِعُوا بِأَسْ هُوَ أَكْبَرُ مِنْ ذَلِكَ فَجَاءَهُم الصَّرِيخُ إِنَّ الدَّجَالَ قَدْ خَلَفَهُمْ فِي ذُرَارِيهِمْ فَيَرْفُضُونَ مَا فِي أَيْدِيهِمْ وَيَقْبَلُونَ فَيَبْعَثُونَ عَشْرَةَ فَوَارِسَ طَلِيعَةَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنِّي لَأَعْرِفُ أَسْمَاءَهُمْ وَأَسْمَاءَ آبَائِهِمْ وَأَلْوَانَ خِيُولِهِمْ هُمْ خَيْرُ فَوَارِسَ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ يَوْمَئِذٍ﴾ (۲).

ژباړه: مسلمان به په دغه وخت کې په داسې حالت کې وي چې هغوی به د لوی مصيبت خبر واوري، يو سپری به په زوره ووايي: خلکو! دجال له تاسو وروسته د ستاسو کورونو ته راغی، د دې خبرې په آوريدو به هغوی هر څه پرېږدي او د خپلو کورونو لور ته به متوجه شي او په پوري ډول به لس سپاره د جاييزې اخستو په غرض وليږل شي، نبي کریم ﷺ فرمايلي: زه د هغو سپرو نمونه، د هغوی د پلرو نمونه او د هغوی د آسونو رنگونه پيژنم. هغوی به په دغه زمانه کې د زمکې پر مخ په بهترينو آسونو باندې سپاره وي.

(۱۱۰) (۱۱۱) د بیت المقدس ابادي، د مدینې منورې بربادي او د هغې له او سیدونکو او زیارت کوونکو څخه خالي والي

له حضرت معاذ بن جبل رضي الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ فرمایلي: **﴿عمران بیت المقدس خراب یثرب و خراب یثرب خروج الملحمة و خروج الملحمة فتح قسطنطينية وفتح القسطنطينية خروج الدجال﴾** "ثم ضرب يده على فخذ الذي حدثه أو منكبه ثم قال إن هذا لحق كما أنك ما هنا" (۱).

ژباړه:

د بیت المقدس ابادي په اصل کې د مدینې منورې بربادي ده، چې مدینه منوره برباده شي نو یو لوی جنگ به شروع شي، چې جنگ شروع شي نو قسطنطنیه به فتح شي او کله چې قسطنطنیه فتح شي نو بیا به ډیر زر دجال ظاهر شي. دا یې وویل سیدنا معاذ بن جبل رضي الله عنه خپل لاس د هغه سړي په وړاندې په اوږه باندي وواهه کوم ته یې حدیث بیان او وی ویل: دا خبره داسې حق ده لکه څرنگه چې دلته د ستا وجود یقیني دی.

له یثرب څخه مراد مدینه منوره ده او د هغې له بربادي څخه مراد د هغې له او سیدونکو او زیارت کوونکو څخه خالی والی دی.

په یوه بل روایت کې دي:

﴿الملحمة العظمى وفتح القسطنطينية و خروج الدجال وسبعة أشهر﴾ (۲).

ژباړه:

لوی جنگ. د قسطنطنیه فتح او دجال، دا هر څه به په اوو میاشتو کې وي. په دغه حدیث کې چې نبي کریم ﷺ د کومو واقعاتو ذکر بیان کړی، هغه په ترتیب سره ښکاره کېږي. اول د بیت المقدس ابادي او د عملارتونو په

۱- صحیح مسلم. الفتن و اشرار الساعة. حدیث: ۲۸۹۹. بسند ضعیف.
۲- جامع الترمذی. الفتن. حدیث: ۲۲۳۸. بسند ضعیف.

ډیرو والي سره د هغه وسعت او د خلکو په دغه ښار کې په کثرت سره ابادیدل. بیا د یثرب (مدینې منورې) بربادول، یعنې خلک به په مدینه منوره کې له اوسیدو پرهیز کوي او په مدینه منوره کې د نویو عمارتونو د جوړېدا سلسله به ودیروي. دا ټول شیان نن ورځ په مدینه منوره کې ظاهر شوي. خلک په تدریج هلته کمېږي او د آبادي د اضافه والي سلسله دریدلې. د مدینې منورې یو لوی شمیر اوسیدونکي کرار کرار له مدینې منورې څخه د نورو ښارونو لور ته کډه کېږي.

په یوه بل حدیث کې راغلي چې نبی کریم ﷺ فرمایلي: **لَا تَرُکْنَ الْمَدِیْنَةَ عَلٰی اَحْسَنِ مَکَانَتِهَا حَتّٰی یَدْخُلَ الْکَلْبُ الْاِلَازِئْبَ فِیْعَدٰی عَلٰی بَعْضِ سَوَارِ الْمَسْجِدِ اَوْ عَلٰی الْمِنْرِ فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَلَمَنْ تَکُونُ الثَّمَارُ ذَالِکَ الزَّمَانِ؟** قال: **لِلْعَوَاقِبِ: الطَّیْرِ وَالسَّبَاحِ** (۱).

ژباړه: مدینه به په عمده حالت کې پریښودل شي، حتی چې ثوبت به دې ته ورسیږي چې یو سپی یا یو لیوه به مسجد ته داخل شي په کومه ستن یا په منبر باندې به متیازي وکړي. صحابه و غرض وکړ: اې د الله رسول! دا ووايه چې په دغه زمانه کې به د مدینې میوي د چا په کار راشي؟ رسول الله ﷺ فرمایلي: مرغۍ او درنده گان به دغه میوي خوري.

د بیت المقدس د آبادي یو مفهوم دا هم دی چې په آخره زمانه کې به خلافت هلته نقل کړی شي. لکه چې د حضرت عبد الله بن حواله ازدي رضی الله عنه په حدیث کې چې راغلي، هغه فرمایلي:

کله چې رسول الله ﷺ زما په سر لاس مبارک کینود نو دا یې راته وفرمایلي: اې ابن حواله! کله چې ته ویني چې خلافت مقدسي خاوري ته نقل کړی شو نو په دې وخت کې به زلزلې، پریشانۍ او لوی مصیبتونه به

نږدې راشي، په دغه ورځ به قیامت له دې څخه هم ډیر نږدې وي لکه څومره چې زما لاس د ستا له سر سره نږدې دی (۱).

په تیر حدیث کې د نبی کریم ﷺ دا فرمان چې (وخراب یثرب خروج الملحمة) له (الملحمة) څخه مراد هغه لوی جنگ دی کوم به چې د مسلمانانو او عیسایانو تر مینځ برپا کیږي او په هغه کې به بې شمیره خلک وژل کیږي. دې ته ملحمة له دې امله ویل کیږي چې په دې کې به قتل او خونریزي ډیره وي، له دې وروسته به د قسطنطنیه فتح په عمل کې راضي، په ننۍ زمانه کې دا د استانبول ښار دی کوم چې د ترکیې د لویو ښارونو له جملې څخه یو دی، بیا به د قسطنطنیه له فتح وروسته د جال ظاهرېږي.

﴿ ۱۱۲ ﴾ مدینه به شیر خلك داسې وباسي لکه یو اهنګر چې له

کوزې زنگ لیرې کوي

د قیامت په نښانو کې چې مونږ کومې نښانې بیان کړې په هغوی کې یوه دا وه چې مدینه منوره به خرابه شي او له اوسیدونکو څخه به خالي شي.

د نبی کریم ﷺ د مدینې منورې لور ته له هجرت کولو وروسته د مدینې منورې په ابادي کې ډیر زیاتوالی راغی، څومره وخت چې تیریده هومره په ابادي کې زیاتوالی راته، د الله تعالی رسول ﷺ خبر ورکړی چې د قیامت له نښانو څخه دا هم ده چې د خلکو به په مدینه منوره کې د اوسیدو خواش کم شي، حضرت ابو هریره رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

۱- مسند احمد: ۲۸۸/۵، سنن ابی داؤد، الجهاد، حدیث: ۲۵۳۵، وصحه الالبانی فی صحیح ابی داؤد.

﴿يَأْتِي عَلَى الدَّاسِ زَمَانٌ يَدْعُو الرَّجُلَ ابْنَ عَمِّهِ وَفَرِيهَ هَلُم إِلَى الرِّخَاءِ هَلُم إِلَى الرِّخَاءِ وَالْمَدِينَةَ خَيْرَ لِمَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يُخْرِجُ مِنْهُمْ أَحَدًا رَغْبَةً عَنْهَا إِلَّا أُخْلِفَ اللَّهُ فِيهَا خَيْرًا مِنْهُ أَلَا إِنَّ الْمَدِينَةَ كَالْكَافِرِ يُخْرِجُ الْخَلِيفَتَ لَا يَقُومُ السَّاعَةَ حَتَّى تَنْفِي الْمَدِينَةَ شَرَارَهَا كَمَا يَنْفِي الْكَافِرَ خَبِيثَ الْحَدِيدِ﴾ (۱).

ژباړه: په خلكو به داسې يوه زمانه راشي چې يو د مدنيې اوسيدونكې سړى به خپل تره او خپلو خپلوانو ته ووايي: (مدينه پرېږدئ) د خوشحالي لور ته ووځئ، د خوشحالي لور ته راشئ، سره له دې چې مدينه به د هغوى لپاره ښه وي، اې هې! كاشكې! هغوى ته د دې خبرې علم واى، په هغه ذات قسم د كوم په قبضه كې چې زما روح دى! كله هم چې كوم سړى له مدنيې منوري څخه په بې رغبتې سره كډه شي، نو الله تعالى به له هغه څخه بهترين سړى همدلته په مدينه منوره كې اباد كړي، خبردار! مدينه د اور د بټۍ په څېر ده، هغه له خپل ځان څخه خبيث خلك باسي، قيامت به تر هغه وخته قايم نشي تر څو چې مدينه منوره له خپل ځان څخه شريړ خلك ليري داسې (ونه باسي)، لكه څنگه چې يو اهنگر له كومې كوزې څخه زنګ ليري كوي.

له حضرت عمر بن عبدالعزيز رضي الله عنه څخه روايت شوى چې هغه له مدنيې منوري څخه ووت او خپل ازاد شده غلام مزاحم ته يې وويل: اې مزاحم! آيا مونږ په هغو خلكو كې شامل نه يو كوم به چې مدينه منوره له خپل ځان څخه ليري كوي وباسي به يې؟^۱

د دې مطلب هيڅكله دا نه دى چې هر هغه كس كوم چې په مدينه منوره كې سكونت اختيار كوي او بيا له دغه ځاى څخه نقل مكاني وكړي يا

مدینه منوره پرېږدي او د بل کوم ښار په لوري ولاړ شي نو هغه به له شريرو او خبيثو خلکو څخه وي. هيڅکله د هغه دا مفهوم نه دی، ځکه چې په صحابه کرامو کې ځينو بهترينو شخصياتو د جهاد او دعوت په مقصد مدینه منوره پرېښې او په نورو ډيرو ليرې ښارونو کې يې اوسيدل غوره کړي او په دې کې هيڅ خبره نه دی شوې.

حضرت ابو هريرة رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي:

﴿يَتْرُكُونَ الْمَدِينَةَ عَلَى خَيْرِ مَا كَانَتْ لَا يَغْشَاهَا إِلَّا الْعَوَافِ﴾ (۱).

ژباړه: خلک به مدینه منوره په داسې حالت کې پرېږدي په کوم حالت کې به چې هغه ډيره عمدۀ (ښه) وي، په هغې کې به يواځې مرغۍ او درنده گان اوسېږي.

مطلب دا چې خلک به په مدینه منوره کې په داسې حالت کې هم اوسيدل نه خوښوي په کوم حالت کې به چې هلته ژوند کول ډير غوره او ښه وي، هلته به ميوې په کثرت سره وي، ژوند کول به ډير ښه وي، مگر يو شمير داسې فتنې او سختۍ به خلک را گير کړي د کومو له امله به چې خلک د مدینې منورې پرېښودو ته مجبور شي، د مدینې منورې اوسيدونکي به کرار کرار له همدې ځای څخه د نورو ښارونو لور ته په کډه شي، تر دې چې هلته به هيڅوک پاتې نشي، نوبت به تر دې ورسېږي چې کورونه، لارې، سرکونه او مساجد به له خلکو څخه خالي شي، مرغۍ او درنده گان به په مساجدو کې آزادانه ژوند کوي، هلته به بولې کوي او هيڅ منعه کوونکي به نه وي، ځکه چې ښار به له انسانانو څخه خالي شوی وي.

﴿۱۱۳﴾ د غرونو له خپل ځای څخه بې ځايه کيدل

۱. صحيح البخاري. فضائل المدينة. حديث ۱۸۷۴. صحيح مسلم. الحج. حديث.

الله تعالی غرونه په مضبوط شکل کې پیدا کړي، دا زمکې ته د میخونو کار ورکوي، نبي کریم ﷺ خبر ورکړی چې له قیامت سره په نږدې زمانه کې به غرونه هم له خپلو ځایونو څخه وڅوڅیږي، د غرونو دغه زوال به یا په حقیقي ډول وي، یعنې هغه به په زمکه کې ننوځي یا به د تندرونو او طوفانونو د کثرت له امله له خپل ځای څخه وښویږي، یا به د هغو زوال د خلکو د تعمیرونو د وسعت له امله وي، لکه څرنګه چې نن ورځ د دنیا په ډیرو هیوادونو کې همداسې کیږي چې د لویو لویو عمارتونو د تعمیر لپاره غرونه پرې کوي، د غرونو د زوال دریم صورت دا هم کیدلای شي چې د غرونو ډبرې به په کثرت سره ټوټه کړی شي او خپل ځای به پرېږدي او زمکه به لغړه پاتې شي، لکه څرنګه چې په ډیرو ځایونو کې دا پیښه واقع شوې. حضرت ثمره رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

(لا تقوم الساعة حتى تزول الجبال عم اماكنها وترون الامور العظام التي لم تكونوا ترونها) (۱).

ژباړه: قیامت به تر هغه قایم نشي تر څو چې غرونه له خپل ځای څخه ولاړ شي او تاسو د داسې لویو حوادثو او واقعاتو مشاهدو ونه کړی کوم به چې تاسو له دې د مخه نه وي لیدلي.

﴿ ۱۱۴ ﴾ د یوه قحطاني ظهور، د کوم به چې خلک اطاعت کوي

د قیامت له نښانو څخه دا هم ده چې په آخره زمانه کې به له بنو قحطان څخه یو سړی را ووځي (قحطان د عربو یوه مشهوره قبيله ده)، د هغه په قیادت او سیادت باندې به ټول خلک متفق وي، دا به هغه وخت وي کله چې زمانه بدله شي.

حضرت ابو هریره رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله صلی الله علیه و آله فرمایلي:

﴿لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَخْرُجَ رَجُلٌ مِنْ قَحْطَانَ يَسُوقُ النَّاسَ بِعَصَاةٍ﴾ (۱).

ژباړه:

قیامت به تر هغه وخته قایم نشي تر څو چې د قحطان له قبیلې څخه یو داسې سړی را ښکاره نشي کوم به چې خلک په خپله آمسا سره رهبري کوي.

د خلکو په آمسا سره د رهبري کولو معنا دا نه ده چې هغه به خلک پرې وهي، بلکه دا یوه عربي محاوره ده د کومې چې معنا ده خلک به د هغې په اشارې باندې ځي او پر سمه لاره به وي، له دې خبرې معلومېږي چې خلک به د دغه واکمن په کنترول کې وي او بل دې ته هم اشاره ده چې د هغه په طبیعت کې به خشکي او سختي هم وي.

د حضرت عبد الله ابن عباس رضی الله عنهما له یوه روایت څخه معلومېږي چې دغه سړی به نیک او صالح وي، حضرت ابن عباس فرمایي: له قحطان څخه به یو سړی وي کوم به چې نیک او صالح وي (۲).

دا چې دا سړی به له قحطان څخه وي له دې معلومېږي چې دا به آزاد وي، دا له هغه کس څخه دویم بل څوک دی د کوم په ظهور کې چې پېشنګوئي

۱- صحیح البخاري، المناقب، حدیث: ۳۵۱۷، وصحیح مسلم، الفتن و اشراط الساعة، حدیث: ۲۹۱۰.

۲- کتاب الفتن لنعیم بن حماد المروزي، ۱۱۵/۸، وفتح الباري شرح صحیح البخاري، ۲/۲۵۴.

تسوي او دا ويل شوي چې د هغه نام به جهجاه وي او له ازاد شده غلامانو څخه به وي.

﴿ ۱۱۵ ﴾ د جهجاه نامي يوه سړي ظهور (بنکاره کيدل)

په آخره زمانه کې به يو شمير داسې خلک بنکاره شي د کومو به چې په خلکو کې ډير اثر رسوخ وي، نبي کریم ﷺ په دغو خلکو کې د ځينو نمونه او د ځينو اوصاف بيان کړي، نبي کریم ﷺ پيشنگوئي کړې چې د دغو سړيو له جملې څخه به د يوه نام جهجاه وي.

حضرت ابو هريرة رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي: ﴿لاتذهب الايام والليالي حتى يملك رجل، يقال له الجهجاه﴾ (۱). ژباړه:

د شپو او ورځو سلسله به ونه دريږي تر څو چې د يوه ازاد شده غلام لاسته قدرت ور نشي د کوم نام به چې جهجاه وي.

او په يوه نسخه کې د هغه نام جهجل هم ذکر شوی. حافظ ابن حجر رحمه الله په فتح الباري کې فرمايلي: د جهجاه معنا په اصل کې د (صياح) يعنې په زور سره د نيوونکي ده.

﴿ ۱۱۶ ﴾ ﴿ ۱۱۷ ﴾ ﴿ ۱۱۸ ﴾ ﴿ ۱۱۹ ﴾ د درنده گانو، جماداتو،

دورو او د پزار د تسمو خبرې کول، د ظروفو لخوا د کور خستن ته د کور حال ويل

نبي کریم ﷺ خبر ورکړې چې د قيامت له نښانو څخه دا هم ده چې ځنگلي درنده گان او وحشي ځناوران به له انسانانو سره خبرې کوي، د دورې يو لوری به خبرې کوي، د پزار تسمه به خبرې کوي او انسان ته به حال وايي. حضرت ابو سعيد خدری رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي:

﴿والذي نفسي بيده لا تقوم الساعة حتى تكلم السباع الإنس وحتى تكلم
لرجل عذبة سوطه وشراك نعله وتخبره فخذه بما أحدث أهله من بعده﴾ (۱).
ژباړه:

په هغه ذات مې قسم د کوم په قبضه کې چې زما روح دی، قیامت به تر
هغه وخته قایم نشي تر څو چې ځنگلي درنده گان له انسانانو سره خبرې ونه
کړي، له انسان سره د هغه د دورې یو سر خبرې ونه کړي، د هغه د پیزار
تسمه خبرې ونه کړي او هغه دغه حال ونه وایي چې د هغه په عدم موجودگي
کې د هغه خاندان په کور کې څه کول.

(حتی تکلم السباع) یعنې وحشي ځناوران لکه زمري، پرانگ او نور څیره
وونکي ځناوران، له (الانس) څخه عام انسانان مراد دي، خواه مؤمن وي که
کافر، (عذبة سوطه) یعنې د دورې یو لوری او (السوط) هغې دورې ته ویل کیږي
په کومې سره چې مجرمانو ته سزا ورکول کیږي، (شراک نعله) یعنې د پیزار له
تسمو څخه یوه تسمه په کومه چې پیزار تړل کیږي.

په دغو کې دوه نښانې یعنې له انسان سره د هغه د دورې خبرې کول او د
هغه د پیزار لخوا هغه ته د کور حال ویل، دا هغه نښانې دي کومې چې تر دا
مهاله نه دي ښکاره شوې (والله اعلم) لیکن داسې به ضرور کیږي، ځکه چې
د دې خبرې خبر رسول الله ﷺ د خپل رب له لوري ورکړی.

ځینې محققینو دې لور ته اشاره کړې چې د دورې له سر او د پیزار له
تسمې څخه مراد په اصل کې زمونږ په زمانه کې نوي مواصلاتي ذرائع دي،
لکه د موبایل تلیفون یا ایس ایم ایس په ذریعه پیغامات کوم چې په خفیه
آواز سره لیږدول کیږي.

دا هم ویل کیږي چې دغه نښانې د خپلې ظاهري معنا مطابق واقع شوې دي او هغه په دې طریقه چې دوره، تسمه او ظروف په حقیقي ډول خبرې کوي (والله اعلم).

حضرت ابو سعید خدری رضی الله عنه بیان کوي:

یو ځل د مدینې منورې په اطرافو کې یوه کوچي خپلې بزې څرولې چې یو ناڅاپه یوه لیوه د هغه په رڼه باندې حمله وکړه او د هغه یوه میځه یې ونیوله، کوچي د لیوه شا ته شو او هغه یې له بزې یا میځې څخه را کشاوه او په هغه یې وار کاوه، لیوه له هغه سره مزاحمت کاوه او په لکۍ باندې کیناست، کوچي ته مخاطب شو او دایې وویل: الله تعالی راکړې روزي تال له ما څخه خلاصه کړه، کوچي وویل: څومره عجیبه ده! لیوه له ما سره خبرې کوي، دا یې چې واوریدل لیوه وویل: په الله قسم! ته به له دې عجیبه خبره ووينې، کوچي ترې وپوښتل: له دې عجیبه خبره څه ده؟ لیوه ورته وویل: د الله رسول صلی الله علیه و آله د کجورو په دوو باغونو کې دشاړو زمکو په مینځ کې خلکو ته د تیرې شوې زمانې خبرې کولې او د راتلونکو حالاتو په باره کې یې هم هغوی ته خبر ورکاوه، چې دا یې واوریدل کوچي خپلو بزو ته آواز وکړ او د مدینې پر لور روان شو، بیا یې هغه پرېښودې او د نبی کریم صلی الله علیه و آله لوري ته ورغی او د هغه دروازه یې وټکوله، کله چې نبی کریم صلی الله علیه و آله له لمانځه فارغ شو نو وې فرمایل: د بزو څرونکی کوچي چیرته دی؟ کوچي پورته شو او ودرید: رسول الله صلی الله علیه و آله وفرمایل:

﴿حَدَّثَ النَّاسَ بِمَا سَمِعْتُ وَمَا رَأَيْتُ﴾

ژباړه:

هر څه چې تا آوريدلي او ليدلي هغه خلکو ته ووايه

کوچي د لیوه ټوله واقعه او د هغه له خبرو څخه صحابه کرام خبر کړل، نبی کریم صلی الله علیه و آله په دې وخت کې وفرمایل:

﴿صدق آيات تكون قبل الساعة والذي نفسي بيده لا تقوم الساعة حتى يخرج أحدكم من أهله فيخبره نعله أو سوطه أو عصاه بما أحدث أهله بعده﴾ (۱).

ژباړه :

کوچي رښتيا وويل، يو شمير نښانې داسې دي کومې به چې له قيامت څخه د مخه ښکاره شي، په هغه ذات قسم د کوم په قبضه کې چې زما روح دی ! قيامت به تر هغه وخته قايم نشي تر څو چې په تاسو کې يو کس له کور څخه ووځي او د هغه پيزار، دوره او آمسا هغه ته ونه وايي چې د ستا له تلو وروسته ستا د کور خاندان څه کړي دي.

همدا شان به د غواوو د خبرو کول هم واقع شي

حضرت ابو هريرة رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي:

يو سړی په غوا په زور ونيسي او په هغې به بار واچاوي نو غوا به د هغه لور ته متوجه شي او وبه وايي: زه د دغه کار لپاره نه يم پيدا شوې، زه د بل کار لپاره پيدا شوې يم، خلک به په تعجب سره ووايي: سبحان الله ! غوا د انسانانو په خير خبرې وکړې، رسول الله فرمايي: په دې باندې ما، ابو بکر او عمر هم ايمان راوړی (۲).

په حديث کې د درنده گانو او وحشي ځناورو د خبرو چې کوم ذکر راغلی له هغه څخه مراد اصلي او په حقيقي معنا سره خبرې کول دي، والله اعلم، د الله تعالی فرمان دی:

﴿يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (۳).

۱ مسند احمد: ۳/ ۸۸، والبدایة والنهاية: ۲/ ۱۵۰.

۲ صحيح البخاری، فضائل اصحاب النبي ﷺ، حديث: ۳۶۶۳، وصحيح مسلم،

فضائل الصحابة، حديث: ۲۳۸۸.

۳ فاطر، آية: ۸.

ژباړه : زياتوي الله په پيداېښت كې هومرد چې اراده وفرمايي (دهغو) بېشكه چې الله پر هر شي باندې قادر دی (چې اراده وفرمايي) بڼه قادر دی (چې ځينې يې دغسې ترديد او تخليق دی).

(۱۲۰) (۱۲۱) له قيامت څخه د مخه له دنيا څخه د اسلام

ورگيدل، د قرآن مجيد له مصاحفو او سينو څخه پورته كيدل

د قيامت له نښانو څخه دا هم ده چې اسلام به ورک شي او د هغه تعليمات او شعائر به د فتنو، گناهونو او جهالت له امله ختم شي، په خلکو کې به لمونځ او روژه باقي پاته نشي، د خلکو له سينو څخه به قرآن مجيد پورته کړل شي حتی چې د زمکې پر مخ به د قرآن مجيد يو آيت هم پاتې نشي، په خلکو کې به جهالت دومره زيات شي چې سپين بېړي سړي او سپين سړی بېخې به وايي: مونږ له خپلو پلرونو او نيکونو څخه دا کلمه (لا اله الا الله) اوريدلې ځکه مونږ هم همدا کلمه وايو.

حضرت حذيفة رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي:

﴿يَذُرُّمُ الْإِسْلَامُ كَمَا يَذُرُّمُ وَشْيُ الثَّوْبِ ، حَتَّى لَا يُدْرَى مَا صِيَامٌ ، وَلَا صَلَاةٌ ، وَلَا سُمْكٌ ، وَلَا صَدَقَةٌ ، وَلَيَسَّرَ عَلَى كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي لَيْلَةِ ، فَلَا يَبْقَى فِي الْأَرْضِ مِنْهُ آيَةٌ ، وَتَبْقَى طَوَائِفُ مِنَ النَّاسِ الشَّيْخَ الْكَبِيرُ وَالْعَجُوزُ ، يَقُولُونَ : أَذْرَجْنَا أَبَاءَنَا عَلَى هَذِهِ الْكَلِمَةِ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، فَتَحُشُّ نَفُوسُنَا﴾ (۱).

ژباړه : اسلام به داسې محوږ شي لکه څرنگه چې په ډير استعمال سره د جامې (کپړې) نقش او ننگار محوږ شي، تر دې چې ثوبت به د يته ورستوي

۱- سنن ابن ماجه، الفتن، حديث: ۴۰۴۹، وقال ابو بصير في مصباح الزجاجة: هذا السنن صحيح ورجاله ثقات. وصححه الرازمي على شرط المسلم.

چې هیچا ته به معلومه نه وي چې لمونځ، روژه او قرباني چا ته ویل کیږي او صدقه د کوم شي نوم دی، قرآن مجید به په یوه شپه کې پورته شي حتی چې د زمکې په سر به د هغه یو ایت هم باقي پاته نشي. په خلکو کې به سپین ږيري سړي او سپین سړې ښځې او سپرې او وایي به: مونږ له پلرو او نیکو څخه اوريدلي چې دغه کلمه (لا اله الا الله) به یې ویله، له همدې امله مونږ هم همدغه کلمه وایو.

حضرت حذیفه (رضی الله عنه) چې کله دغه حدیث بیانواوه نو ور سره ناستو خلکو په دې د تعجب اظهار وکړ، حضرت صله بن زفر ورته وویل: ای حذیفه! هغوی ته به د (لا اله الا الله) کلمه څه فایده ورسوي، کله چې هغوی به دا نه وي معلومه چې لمونځ، روژه او صدقه څه شی دي؟ حضرت حذیفه خپله خوله پټه کړه، صله بن زفر درې کرته همداسې ورته وویل، په هر وار حضرت حذیفه (رضی الله عنه) د ځواب له ورکولو ډډه وکړه، بیا حضرت حذیفه (رضی الله عنه) د هغه لور ته متوجه شو او وې فرمایل: دا کلمه به هغوی د جهنم له اور څخه وساتي.

(یدرس) معنا یې ده چې ورک به کړل شي، ختم به کړل شي، تر دې چې د اسلام یو شی به هم بچ پاتې نشي، مطلب دا چې په خلکو کې به د اسلام ټول ظاهري شعائر او نشانات ختم کړي شي.

(وَسَيُتْلَىٰ السُّورَةُ) د جامې (کپړې) نقش او نگار کوم چې په مختلفو رنگونو باندې په جامه (کپړه) باندې جوړ شوې وي، مگر د ډیر استعمال او بار بار پریمنځلو له امله به هغه کرار کرار ختم کړل شي.

(يَسْرَىٰ عَلَى الْقُرْآنِ) یعنې قرآن مجید به له سینو او محاصفو څخه پورته کړل شي او دا به په داسې وخت کې کیږي کله چې خلک له قرآن څخه غافله شي. د هغه تلاوت او د هغه په ذریعه د عبادت کول پریږدي.

دا نښانه تر دا مهاله نه ده ظاهره شوې او د اسلام دین الحمد لله مسلسل په زیاتیدو دی.

(۱۲۲) په بیت الله باندې د حمله کوونکي لښکر په زمکه کې

ننوتل

نبي کریم ﷺ خبر ورکړی چې یو لښکر به په بیت الله شریف باندې حمله وکړي، هغوی به د قریشو د یوه سړي یعنی د امام مهدي نیول غواړي، الله تعالی به له اول څخه تر آخره پورې دغه ټول لښکر په زمکه کې ننه باسي، په دغه لښکر کې به مختلف قسم خلک وي او بیا به هغه خلک د خپلو نیتونو مطابق د قیامت په ورځ را پورته کړل شي.

عبید الله بن قطيبه فرمایي چې حارث بن ربیعہ او عبد الله بن صفوان ام المؤمنین ام سلمه رضی الله عنها ته ورغلل او زه هم له هغوی سره وم، هغوی د هغو په باره کې پوښتنه وکړه کوم به چې په زمکه کې ننه باسل شي؟ دا د هغوی دواړو خبرې دي کله چې حضرت عبد الله بن زبیر (رضی الله عنه) په مکه مکرمه کې د حجاج په خلاف په جنگ کولو کې مشغول وي او هغه په بیت الله شریف کې محصور وي، زمونږ د پوښتنې په ځواب کې ام المؤمنین وویل چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

﴿يعود عائذ بالبيت فيبعث إليه بعث فإذا كانوا ببداء من الأرض يخسف بهم فقلت يا رسول الله فكيف بمن كان كارها؟ قال يخسف به معهم ولكنه يبعث يوم القيامة على نيته﴾ (۱).

ژباړه: یو د پناه اخستونکی به په بیت الله شریف کې پناه واخلي، د هغه لور ته به یو لښکر ولېږل شي، هغه لښکر چې کله په یوه پراخ میدان کې وي نو هغه به په زمکه کې ننه باسل شي، ما پوښتنه وکړه یا رسول الله ﷺ! هغه خلک به څه کوي کوم چې مجبور تا په دغه لښکر کې شامل کړی شوي وي؟ رسول

الله ﷻ وفرمايل: هغه به هم په زمكه كې تنه باسل شي، مگر د قيامت په ورځ به هر كس د خپل نيت مطابق را پورته كړل شي.

په يوه بل روايت كې دي: كله چې نبي ﷺ د هغه لښكر په باره كې ذكر كاوه كوم به چې په زمكه كې تنه باسل شي نو سيده ام سلمه پوښتنه وكړه: په دې كې خو به يو شمير خلك داسې هم وي كوم به چې مجبور كړى شوي وي؟ نبي كريم ﷺ وفرمايل: ټول خلك به د قيامت په ورځ د خپلو نيتونو مطابق را پورته كړل شي.

د خلكو د نيتونو مطابق د راپورته كيدلو سبب دا دی چې په هغوی كې به څوك مجبور تا راوستل شوي وي، څوك به د نوكرانو په حيث راوستل شوي وي، څوك به د نورو كارونو لپاره راوستل شوي وي، له همدې امله به له هغوی سره د هريوه د نيت مطابق معامله وكړل شي، دا ټول خلك به له شريرو خلكو سره د ملگرتيا كولو له وجهي هلاك كړل شي، يعنې په دنيا كې دغه هلاكت او بربادي به د هغوی د ملگرتيا له امله وي. د قيامت په ورځ به د خپل خپل مقصد، ارادې او نيت مطابق له هغوی سره حساب كتاب كيږي، دا حديث مبارك په دې امر دلالت كوي چې د بيكاره خلكو له صحبت او رفاقت څخه خان سائل پكار دي، ځكه څوك چې په خپله مرضي په معصيت او نافرمانۍ كې د كوم قوم ملگرتيا كوي او د هغوی د زياتولو سبب گرځي نو هغه هم له هغوی سره يو ځای په عذاب كې اخته كيږي.

همدا شان په دې خبره هم دلالت كوي چې الله تعالى به دغه لښكر كعبي ته له رسيدا د مخه په زمكه كې تنه باسي.

په دې سلسله كې د تسامو وارو روايتونو له مطالعې كولو څخه دا خبره واضحه كيږي چې په بيت الله شريف كې پناه اخستونكې به امام مهدي محمد بن عبد الله وي. الله تعالى به د هغه حفاظت وكړي او حمله كورونكې لښكر به په زمكه كې تنه باسي.

ام المؤمنین حضرت عائشة رضی الله عنها بیان کوي چې رسول الله ﷺ جو ځل له خوب څخه وار خطا را پورته شو او کیناست، ما عرض وکړ: د الله رسول له اته خو نن له خوب څخه معمول خلاف را پورته شوي او کیناستي؟ نو نبی کریم ﷺ وفرمایل نن ما یو عجیب شی ولید، زما د امت یو شمیر خلک په بیت الله کې په پناه اخستونکي یو قریش سړي باندې د حملي کولو لپاره راغلل، مگر کله چې هغوی یو د خلاص میدان ته ورسیدل نو ټول په زمکه کې ننوتل، ما عرض وکړ: اي د الله رسول له اته په دې لښکر کې خو به هر رنگه خلک وي؟ نبی کریم ﷺ وفرمایل: هو! په هغوی کې به یو شمیر خلک په زور راوستل شوي وي او مسافر به هم پکې وي، مگر ټول به یو ځای هلاک کړل شي، البته د قیامت په ورځ به په مختلفو حالاتو کې را پورته کړل شي، الله تعالی به هغوی د خپلو نیتونو مطابق را پورته کړي (۱)

له ام المؤمنین حضرت عائشة رضی الله عنها څخه په یوه روایت کې راغلي دي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

یو لښکر به په کعبه شریفه باندې حمله کوونکی وي، د سفر په دوران کې چې کله هغه به یو د خلاص میدان کې وي نو له اول څخه نیولې تر آخره پورې به ټول په زمکه کې تنه باسل شي، حضرت عائشة رضی الله عنها پوښتنه وکړه: د الله رسول له اته ټول به څنگه په زمکه کې تنه باسل شي کله چې په هغوی کې داسې خلک هم وي کوم چې د حمله کوونکو له جملي څخه نه وي؟ رسول الله ﷺ وفرمایل: له یو د مخه ټول به په زمکه کې تنه باسل شي، بیا به هغوی د خپلو نیتونو مطابق را پورته کړل شي (۲)

د امام مهدي او د هغه د واقعاتو ذکر مخته را روان دی (۳)

۱ صحیح مسلم، الفتن، حدیث: ۳۸۸۴

۲ صحیح البخاری، الیومع، حدیث: ۲۱۸۸

۳ وگورئ په علامت صفري کې علامه نمبر: ۱۳۱

﴿ ۱۲۳ ﴾ د بیت الله حج به معطل کړی شي

په آخره زمانه کې به جهالت ډیرې فتنې ظاهرې کړي او د ديني کارونو د درولو کوشش به کيږي، په دې وخت کې به په کعبه شریفه یوه داسې زمانه هم راشي چې حج او عمره به معطل کړي شي.

حضرت ابو سعید خدری رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي: ﴿لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى لَا يُحْجَّ الْبَيْتُ﴾ (۱).

ژباړه: قیامت به تر هغه وخته قایم نشي تر څو چې د بیت الله حج موقوف نشي. دا نښانه به ډیره وروسته ښکاره شي، ځکه چې له نصوصو معلومیږي چې د یاجوج او ماجوج له ظهور وروسته به هم حج جاري وي.

حضرت ابو سعید خدری رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي: ﴿لِيُحْجَّزَ الْبَيْتُ وَلِيُعْتَمَرَ بَعْدَ خُرُوجِ يَاجُوجَ وَمَاجُوجَ﴾ (۲).

ژباړه: د دغه کور (بیت الله) حج او عمره به د یاجوج او ماجوج له ظهور وروسته هم کيږي.

قیامت به تر هغه وخته قایم نشي تر څو چې د بیت الله حج موقوف نشي، د دې یو مطلب دا هم کیدلای شي چې د جنگونو او فسادونو له امله به تر یوه وخته پورې حج او عمره موقوف کړل شي او بیا به دوباره شروع کړل شي، یا د دې معنا دا ده چې یو شمیر قومونه به په زور (زبردستي) سره خلک د حج له کولو منعه کوي، والله اعلم.

۱- صحیح البخاري، الحج، حدیث: ۱۵۹۳.

۲- صحیح البخاري، الحج، حدیث: ۱۵۹۳.

﴿۱۲۴﴾ ځینې قبایل عرب به دوباره د بتانو عبادت

شروع کړي

په جزيرة العرب کې د شرک او بت پرستي دوره وه، مگر الله تعالی خپل نبي ﷺ ته توفیق ورکړ او په خپلو لښکرو یې د هغه مرسته وکړه تر دې چې هغوی د ټولو بتانو خاتمه وکړه او د الله تعالی د توحید بیرغ یې پورته کړ. لیکن له قیامت سره په نږدې زمانه کې به د خلکو له دین څخه د لیرې والي له امله به یوه ډله بیا (دوباره) د بتانو عبادت شروع کړي او دا د قیامت له نښانو څخه دی.

حضرت ابو هریره رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

﴿لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَضْطَرَّ أَلْيَافُ نِسَاءٍ دُوسٍ عَلَى ذِي الْخُلْصَةِ﴾^(۱).

ژباړه:

قیامت به تر هغه وخته قایم نشي تر څو چې د دوس قبیلې ښځې له (ذوالخصله) څخه چار چاپیر حرکت ونه کړي.

(ذوالخصله) د یوه بت نوم دی، د کوم عبادت چې د دوس قبیلې خلکو د جهالت په دوره کې کاوه.

مطلب دا چې هغه ښځې به د سرینین (ذوالخصله) شاوخوا د طواف کولو له امله به په حرکت کې تر سترگو کیږي، یعنې د دغې قبیلې خلک به مرتد شي او د بتانو عبادت او تعظیم به شروع کړي.

د دوس قبیلې ځای د جزیره نمائي عرب په جنوب غرب کې واقع دی

۱- صحیح البخاري. الفتن. حدیث: ۷۱۱۲. وصحیح مسلم. الفتن و اشراط الساعة. حدیث: ۲۹۰۲.

﴿۱۲۵﴾ د قریش قبیلې په مکمل ډول ختمیدل

په عربو کې د قریشو قبيله يوه مشهوره قبيله ده، د دغې قبیلې خلک د فهر بن مالک بن نصر بن کنانه اولاده ده، قریش يو لقب دی په کوم سره چې د هغوی اولاد مشهور دی. د قریش لفظ له تقارش څخه ماخوډ دی کوم چې په معنا د تجارت سره دی. دا خلک تجارت کوونکي دي، ځکه د قریش په لقب مشهور دي.

د قریشو ډیر شاخونه دي. په دې کې بنو حارص بن فهر، بنو خذیمه، بنو عائد، بنو لؤی بن غالب، بن عامر بن لؤی، بنو عدي بن کعب بن لؤی، بنو مخزوم، بنو تمیم بن مروه، بنو زهره بن کلاب، بنو اسد بن عبد العزی، بنو عبد الدار، بنو نوفل، بنو عبد المطلب، بنو امیه او بنو هاشم وغیره شامل دي.

د اسلام له راتګ وروسته د قریش قبیلې خلک په ډیرو شاخونو وویشل شول، لکه: بکري، عمري، عثماني، علوي او غیره.

د دوی اصلي مسکن جزیره نماني عرب ده، لیکن وروسته دا خلک ډیر خپاره شول او د زمکې په مختلفو برخو کې اباد شول.

نبي کریم ﷺ خبر ورکړی چې قریش به په تدریج سره کم شي، تر دې چې د هغوی شمیر به د نیست برابر شي، یا دا چې بیخي به ختم شي.

﴿أسرع قبائل العرب فناء قریش ويوشك ان تمر المرأة بالنعل فتقول ان هذا نعل قرشي﴾ (۱).

ژباړه: په عربو کې تر ټولو زر ختمیدونکې قبيله قریش ده، نږدې ده چې يوه ښځه به له يوه پيزار سره تیريږي او وايي به چې دا د يوه قریش پيزار دی.

د دغه امر تاکید د نبي کریم ﷺ له دغه فرمان څخه هم کېږي په کور کې چې نبي کریم ﷺ، ام المؤمنین حضرت عائشة رضی الله عنها ته ويلي

۱. مسند احمد ۲/ ۳۳۲، مسند أبي يعلى ۱۱/ ۲۸، ومجمع الزوائد: ۷، ۲۴۰، ورجال احمد وأبي يعلى رجال الصحيح، وصححه احمد شاكر والالباني

يا عائشة! قومك اسرع امتي في لحاقك.

ژباړه

اي عائشة! د ستا قوم (قریش) له ما سره تر ټولو اول ملاقات کوونکی دی. دا حدیث مخکې تیر شو (۱).

﴿ ۱۲۶ ﴾ د حبشي د يوه کس په لاس د کعبې بربادي

د قيامت له نښانو څخه د مسلمانانو د قبلې کعبې شريفې بربادي هم ده. دا به په آخره زمانه کې يو تور حبشي ورانه کړي د کوم نام به چې (ذوالسويقتين) د دوو وړو پنډيو والا وي، د دغه نام به د هغه د پنډيو د وړوکي والي او باريک والي له امله وي. هغه به د کعبې شريفې يوه يوه ډبره وغورځوي، د هغې غلاف به راوشکوي او زيورات به يې غلا کړي.

حضرت عمرو بن العاص رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي:

﴿ اتركوا الحبشة ما تركوكم فإنه لا يستخرج كنز الكعبة إلا ذو السويقتين

من الحبشة ﴾ (۱).

ژباړه: حبشي چې تر څو له تاسو سره جنگ نه کوي تاسو هم هغه ته څه مه وياست، ځکه چې د کعبې خزانه له (ذوالسويقتين) پرته بل څوک نشي راويستلای.

په يوه بل حدیث کې دي چې کعبه به يو حبشي (ذوالسويقتين) برباده کړي (۲).

حضرت عبد الله بن عباس رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي:

﴿ كَأَنِّي بِهَ أَشْوَدُّ أَفْحَجَ يَنْقُوعُهَا حَجْرًا حَجْرًا ﴾ (۱).

۱ وگورئ په علامت صغرى کې علامه نمبر: ۸۲.

۲ سنن ابی داؤد، الملاحم، حدیث: ۴۳۰۹، وسلسله الاحادیث الصحیحة: ۲/ ۴۱۵، حدیث: ۷۷۲.

۳ صحیح البخاری، الحج، حدیث: ۱۵۹۱.

ژباړه: گویا که چې زه وینم چې یو تور، د خپرو گوتو والا سړی به د کعبې یوه یوه ډبره راوغورځوي.

حضرت عبد الله بن عمرو رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي: ﴿يُخْرَبُ الْكَعْبَةُ ذُو السُّوَيْقَتَيْنِ مِنَ الْحَبْشَةِ وَيَسْلُبُهَا حَلِيَّتَهَا وَيَجْردهَا مِنْ كَسْوَتِهَا وَلَكَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَيْهِ أَصِيلَعُ أَفِيدَعُ يَضْرِبُ عَلَيْهَا بِمَسْحَاتِهِ وَمَعُولُهُ﴾ (۱).

ژباړه: کعبه به یو د وړو پنډیو والا یو حبشي بر با ده کړي، هغه به د هغې زیورات غلا کړي او هغه به له غلاف څخه محرومه کړي، زه گویا که چې هغه وینم چې هغه گنجی به کعبه د خپل قولنگ (بیلچې) په ذریعه خرابه کړي.

(اصیلع) دا د اصلع تصغیر دی، یعنې د هغه په سر به وینستان نه وي، (بمساحتیه) یعنې په خپل قولنگ، یا دا د اوسپنې یوه آله ده کومه چې په زراعتي کارونو کې استعمالیږي، (المعول) دا هم یوه آله ده په کومې سره چې په ډبرو کې کودائي کیږي.

یو اشکال

دلته د خلکو په ذهنو کې یوه پوښتنه پیدا کیږي هغه دا چې هغه حبشي به کعبه څرنگه وړانه کړي کله چې الله تعالی مکه د امن والا حرم ګرځولې؟ ارشاد باري تعالی دی:

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا مِمَّا﴾ (۲).

ژباړه: آیا نه وینې (نه پوهیږې) چې بیشکه مونږ ګرځولی مو دی (دا ښار د دوی مکه، حرم امن ورکوونکی له آفتونو نه، حال دا چې چور کیږي، تښتول کیږي،

بل قول د الله تعالی دی:

۱- صحيح البخاري، الحج، حديث: ۱۵۹۵.

۲- مسند احمد ۲/۲۲۰. وقال ابن كثير: وهذا اسناد جيد صحيح.

۳- العنكبوت، آية ۲۷.

وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ إِعْهَادًا (١)

ژباړه

آيا نه دی ورکړی (ځای، موټر، دوی ته داسې حرم چې په امان دی (له قتل او غارت نه).

همدا شان ارشاد باري تعالی دی:

وَمَنْ يُؤْخَرْ فِيهَا فَإِنَّمَا يَذُكُّهُ مِنَ الْعَذَابِ (٢)

ژباړه

او هر چا چې اراده وکړه (په دغه مسجد الحرام کې) د بې لارۍ (د حق نه په مخ گرځولو سره)، په ظلم سره نو به څوکو موټر په هغه کړيدونکي، له عذاب دردناک څخه.

پوښتنه: الله تعالی د خپل کور سر ته د فیل له خاوندانو څخه په هغه وخت کې وکړه په کوم کې چې د مکې اوسیدونکي کافر او مشرک وو، نو په دې وخت کې به په کعبه باندې څنډه یو داسې کس مسلط شي کله چې هغه د مسلمانانو قبله وي؟

جواب: لومړی خبره دا ده چې بیت الله به له قیامت سره په نږدې زمانه کې د امن او محرومیت له حیثیت څخه محفوظه شي. په آیاتونو کې د قیامت تر بریا کیدل پورې د امن د باقی پاتې کیدو ذکر نشته، په آیت کې یواځې دا وئيل شوي چې کله دا آیاتونه نازل شي نو به دغه وخت کې به حرم فیر د امن او حفاظت ځای وي، دا نه دي وئيل شوي چې دا امن او امان به تر قیامته پورې باقی وي.

دویمه خبر په دې سلسله کې دا ده چې په خپله نبي کریم ﷺ په خپل یوه ارشاد کې دې لور ته اشاره کړې چې یو وخت به راشي په کوم کې به چې د دغه کور حرمت همدلته اوسیدونکي پايمال کړي.

حضرت ابو هريرة رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

﴿يَا بَاع لِرَجُلٍ مَا بَيْنَ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ وَلَنْ يَسْتَحِلَّ الْبَيْتَ إِلَّا أَهْلُهُ فَإِذَا اسْتَحْلَوْهُ فَلَا يَسْأَلُ عَنْ هَيْكَةِ الْعَرَبِ ثُمَّ تَأْتِي الْحَبْشَةَ فَيُخْرِبُونَهُ خَرَابًا لَا يَعْمُرُ بَعْدَهُ أَبَدًا وَهُمْ الَّذِينَ يَسْتَخْرِجُونَ كَنَزَهُ﴾ (۱).

ژباړه: له یوه کس (۲) سره به د حجر اسود او مقام ابراهيم تر مینځ بیعت کېږي، د دغه کور حرمت به د همدغه ځای اوسیدونکي پايمال کړي او کله چې داسې وشي نو بیا د عربو د هلاکت او بربادي په هکله پوښتنه مه کوی، بیا به له حبشي څخه یو لښکر راشي کوم به چې کعبه تباہ او برباده کړي، له دې تباهي وروسته به د الله تعالی کور کله هم اباد نشي، دغه خلک به د هغې خزانې هم را وباسي.

د اصحاب فیل په زمانه کې د مکې اوسیدونکي کافر وو مگر د کعبې تعظیم یې کاوه او د هغې حرمت یې نه پایماله وو، له همدې امله الله تعالی کعبه له ابرهه او د هغه له لښکر څخه وساتله.

تر څو پورې چې د حبشي (ذوالسویقتین) معامله ده نو هغه به د کعبې په وړاندو کې هغه وخت کامیاب شي کله چې هلته ځایي خلک د هغې د حرمت پایمالولو کوشش شروع کړي او د هغې حرمت له هغوی سره نه وي.

۱ مسند احمد: ۲/ ۲۹۱. بسند صحيح.

۲ له دې شخص څخه مراد امام مهدي دی. د دې تفصیل د علامت صغری په علامه نمبر:

۱۳۱ کې را روان دی.

﴿ ۱۲۷ ﴾ د مؤمنو ارواحو قبضولو لپاره د یوې پاکې هوا چلیدل

کله چې یو په بل پسې د قیامت نښانې را ښکاره کيږي نو د قیامت غټې نښانې به هم را ښکاره شي، لکه خروج د جال او د حضرت عیسی ابن مریم علیهما السلام نزول، نو به قیامت ډیر را نږدې شي، په دې وخت کې به الله تعالی یوه پاکه هوا را ولیږي چې هغه به د مؤمنانو روحونه قبض کړي ترڅو چې هغوی د قیامت په وخت کې له پیدا کیدونکي خوف (ویرې) محفوظ کړل شي، ځکه چې قیامت به یواځې په بدترینو خلکو قایميږي.

حضرت نواس بن سمعان رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

﴿فَإِنَّمَا هُمْ كَذَلِكَ إِذْ بَعَثَ اللَّهُ رِيحًا طَيِّبَةً فَتَأْخُذُهُمْ تَحْتَ آبَاطِهِمْ فَتَقْبُضُ رُوحَ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَكُلِّ مُسْلِمٍ وَيَقْبِضُ شَرَّارَ النَّاسِ يَتَهَارَجُونَ فِيهَا تَهَارِجُ الْحَمِيرِ فَعَلَيْهِمْ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾ (۱).

ژباړه:

دوی به په داسې حالت کې وي چې الله تعالی به یوه پاکه هوا را ولیږي کومه به چې هغوی له بغلونو څخه ونیسي او هغه به د هر مؤمن روح قبض کړي. د زمکې په سر به یواځې بد او شریر خلک پاتې شي کوم به چې د مردار خور مارغه په څیر په عام منظر کې بد کاري کوي (۲) په همداسې خلکو به قیامت قایميږي.

حضرت عبد الله بن عمرو رضی الله عنهما بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

د جال به را ووځي بیا به الله تعالی د شام له لوري یوه تازه هوا را ولیږي، د هغې د اثر له امله به نیک خلک وفات شي، تر دې چې د زمکې

۱. صحیح مسلم، الفتن و اشراط الساعة، حدیث: ۲۹۳۷.

۲. معنی سړي به له ښځو سره د مردار خور مارغه په څیر په عام محضر کې بد کاري کوي.

په سر به هیش داسې شخص بچ پاته نشي د کوم په زړه کې چې د یوې زرې برابر ایمان وي، صورتحال به دا وي که په تاسو کې یو څوک د کوم غره په یوه غار کې ننوځي (پټ شي) نو هلته به هم هغه ته دغه هوا ورسېږي او روح به یې قبض کړي شي (۱).

دا هوا به د دجال له قتل او د حضرت عیسی ابن مریم علیهما السلام له وفات وروسته چلېږي.

﴿۱۲۸﴾ په مکه کې لوړ عمارتونه

په عهد نبوي کې د مکې ابادي ډیره کمه او ودانۍ یې ډیرې لږ وې، نبی کریم ﷺ دا پیشنگوښتي کړې چې د قیامت له نښانو دا هم ده چې د مکې عمارتونه به د هغې له غرونو څخه هم ډیر لوړ شي، یعلی بن عطاء له خپل پلار څخه روایت کړی کوم چې امام ابن ابی شیبې ذکر کړی:

ما د حضرت عبد الله بن عمرو رضی الله عنهما د سوارۍ لجام نیولی وو چې هغه وفرمایل: په هغه وخت کې به تاسو خلک څه کوی کله چې تاسو بیت الله په داسې حال کې ووينی چې د هغې یوه ډبره به هم په هغې بلې د پاسه نه وي، خلکو پوښتنه وکړه: آیا مونږ به په دغه وخت کې په اسلام قایم یو؟ هغه وفرمایل: هو! تاسو خلک به په هغه وخت کې په اسلام کې یاست، پوښتونکو وپوښتل: بیا به له دې وروسته څه کیږي؟ حضرت عبد الله وفرمایل: بیا به د بیت الله تعمیر له پخوا څخه په ښه انداز جوړ کړي شي، کله چې تاسو مکې ته گوري نو د هغې په غرونو او زمکه کې به سرنگونه ویستل شوي وي او د زمکې لاندې به د اوبو پائپونه (نلکۍ) بهیږي او د مکې عمارتونه به د غرونو له سرو څخه پورته وخیږول شي، په دې وخت کې پود شي چې معامله زر راټلونکي ده (۲).

۱- صحیح مسلم، الفتن و اشراط الساعة، حدیث: ۲۹۴۰.

۲- المصنف لابن ابی شیبې: ۴۸/۱۵، و اخبار مکه لارزقي، وله عدة طرق، وهو خبر جید.

﴿۱۲۹﴾ د امت اخيرني خلک به په مخکنيو خلکو لعنت وايي

په آخره زمانه کې به بدعات ډير زيات شي او وروسته راتلونکي خلک به له پخوانيو نفرت کوي، ځينې خلک به د صحابه کرامو فضيلت او لوړ مقام دروغژن گڼي، الله تعالى چې د صحابه کرامو کومه مدح او ثنا بيان کړې له هغې څخه به غافل شي يا به له تغافل څخه کار اخلي، راتلونکي ځينې خلک به په مخکنيو خلکو باندې لعنت وايي، نبي کریم ﷺ فرمايلي: ﴿لَتَقُومَ السَّاعَةُ حَتَّى يَلْعَنَ آخِرُ الْأُمَّةِ أُولَٰهَا﴾ (۱).

ژباړه:

قيامت به قايم نشي تر څو چې د امت اخيرني خلک په مخکنيو خلکو باندې لعنت ونه کړي.

له امت څخه مراد د محمد رسول الله ﷺ امت دی لکه څنگه چې ښکاره ده
والله اعلم

﴿۱۳۰﴾ نوې سپرلۍ موټرې

د آخرې زمانې تفصيلات او د هغې د ډيرو ايجاداتو ذکر په مختلفو حديثونو کې موجود دی. يا د هغوی په باره هلته اشاره ضرور شته، نبي کریم ﷺ خبر ورکړی چې له قيامت سره په نږدې زمانه کې به مارکيتونه ډير زيات شي او زمانه به نږدې راشي، له دغه نبوي ارشاد څخه ځينو علماؤ دا اخذ کړی چې په دې کې د نويو (جدید) او مختلف قسم موټرو لور ته اشاره ده، کوم چې زمونږ په دور کې ښه په کثرت سره دي، امام الباني رحمه الله په (السلسلة الصحيحة) کې او نورو ډيرو علماء کرامو هم همدې لور ته اشاره کړې.

امام ابن حبان په خپل صحيح کې د حضرت عبد الله بن عمرو رضی الله عنهما مرفوع حديث ذکر کړی چې رسول الله ﷺ فرمايلي:

﴿سَيَكُونُ فِي آخِرِ أُمَّتِي رَجَالٌ يَرْكَبُونَ عَلَى السُّرُوحِ كَأَشْبَاهِ الرِّجَالِ يَنْزِلُونَ عَلَى أَبْوَابِ الْمَسْجِدِ نِسَاءَهُمْ كَأَسْيَافٍ عَارِيَّاتٍ﴾ (۱).

ژباړه:

زما د امت په آخره زمانه کې به یو شمیر داسې خلک وي چې په داسې زینونو باندې به سپاره وي کوم به چې د سپرلیو په څیر وي. هغوی به د جوماتونو په دروازو باندې کوزیږي، د هغوی ښځې به د جامو اغوستلو باوجود لغړې ښکاري.

(کاشباه الرجال) رجال د رحل جمع ده او په معنا د کجاوې سره ده، په دې کې د نویو سپرلیو لور ته اشاره ده، کومې چې د الله رسول ﷺ نه دې لیدلې. په ظاهره معلومېږي چې له دې څخه مراد نن ورځ موټرې دي.

والله اعلم

﴿ ۱۳۱ ﴾ د امام مهدي ظهور

سره له دې چې په آخره زمانه کې به شر او فساد زیات شي، ظلم به ډیر خپور شي. زورور به د کمزورو حق خوري، بیکاره خلک به په ټولنه کې بر لاسي وي. مگر د دې هر څه با وجود به مسلمانان د یوه داسې نوي صبا راخو ته منتظر وي کوم به چې د زمکې په سر خپاره شوي ظلم او ستم ته د پای ټکی کیږي، الله تعالی به د امام محمد بن عبد الله، مهدي سني علوي د ظهور فیصله وکړي، لیکن پوښتنه دا ده چې:

❁ مهدي به څوک وي؟

❁ د هغه د ظهور سبب به څه وي؟

❁ هغه به کله ظاهر شي؟

❁ آیا هغه دا وخت په دنیا کې موجود دی؟

❁ د هغه کار به څه وي؟

❁ د هغه ملاتړي به څوک وي؟

له دې پرته یو شمیر نورې پوښتنې هم شته کومې چې د لفظ مهدي له اوريدو سره په ذهن کې راځي، د دغو پوښتنو ځوابونه مونږ په راتلونکو صفحو کې له یو څه اختصار سره ذکر کوو.

نوم او نسب

د مهدي نوم به محمد بن عبد الله حسني علوي وي کوم به چې د حضرت نبي کریم ﷺ په اهل بیت کې د سیده فاطمة رضی الله عنها او سیدنا حسن بن علي رضی الله عنهما له اولادې څخه وي. حضرت عبد الله بن مسعود رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ ارشاد فرمایلی:

﴿لو لم یبق من الدنيا إلا يوم لطول الله ذلك اليوم حتی یبعث فیہ رجلا مني أو من أهل بيتي یواطیء اسمه اسمي واسم أبيه اسم أبي﴾ (۱).

ژباړه:

که چیرته د دنیا یوه ورځ هم باقی پاتې شي نو الله تعالی به دغه ورځ لویه کړي تر دې چې په دغه ورځ کې یو داسې شخص مبعوث (را ولیږي) کوم به چې له ما څخه وي، یا دا چې رسول الله ﷺ وفرمایلي: کوم به چې زما له اهل بیت څخه وي، د هغه نوم به زما له نامه سره او د هغه د پلار نوم به زما د پلار له نامه سره برابر وي.

د مهدي د ظهور سبب

په آخره زمانه کې کله چې فساد ډیر زیات شي، بد کارونه په کثرت سره شي، ظلم خپور شي او عدل ورک شي نو په دې وختونو کې به یو نیک سړی ظاهر شي د کوم په لاس به چې الله تعالی د دغه امت حالات اصلاح کړي، دغه سړی به د اهل سنت په نزد د مهدي په نام پیژندل کیږي، د هغه پیروان به سره جمع شي او هغه به په ډیرو جنگونو کې د مؤمنانو قیادت کوي، هغه یواځې مذهبي پیشوا نه دی بلکه قاید او حاکم هم دی.

د مهدي صفات

حضرت ابو سعید خدری رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله صلی الله علیه و آله فرمایلي: مهدي به له ما څخه وي، یعنې زما له نسل څخه به وي، بیا نبی کریم صلی الله علیه و آله د هغه جسماني صفات بیان کړل او وې فرمایلي:

﴿أَجْلَى الْجِبْهَةِ أَقْنَى الْأَنْفِ، يَمْلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا مَلَأَتْ جُورًا وَظُلْمًا وَيَمْلِكُ سَبْعَ سِنِينَ﴾ (۱).

ژباړه:

هغه به د لغړې ټنډې او اوږدې پوزې والا وي، هغه به زمکه له عدل او انصاف څخه داسې ډکه کړي لکه څنگه چې له ظلم او ستم څخه ډکه وي، د هغه حکومت به تر اوو کلونو پورې وي.

(أَجْلَى الْجِبْهَةِ) یعنې د هغه د سر په مخته برخه کې به ویښتان کم وي، یا یې معنا دا ده چې د هغه تنډی به پراخ وي. (أَقْنَى الْأَنْفِ) یعنې د هغه پوزه به اوږده وي، د هغه پوزه به له منځ څخه پورته وي، یعنې د چیتي پوزې والا به نه وي. د هغه د حکومت په باره کې تفصیل مخته را روان دی.

د هغه نام به د نبي کریم ﷺ د نام په څیر وي او د هغه د والد (پلار) نام به د نبي کریم ﷺ د والد (پلار) د نامه په څیر وي، یعنې د هغه نوم به محمد بن عبد الله وي او هغه به د نبي کریم ﷺ له اهل بیت څخه وي (د حضرت حسن بن علي رضی الله عنهما له نسل څخه به وي).

د حضرت حسن بن علي له نسل څخه د مهدي په کیدلو کې حکمت

حضرت حسن (رضی الله عنه) د خپل والد گرامي سيدنا حضرت علي (رضی الله عنه) له شهادت وروسته د حکومت چارې سمبالې کړې، لهذا د دغه وخت په حالاتو کې د مسلمانانو دوه خليفه گان جوړ شول، په عراق، حجاز وغيره کې حضرت حسن بن علي (رضی الله عنه) او په شام او د هغه په همجوارو سيمو کې حضرت امير معاويه (رضی الله عنه).

له شپږ میاشتو واکمني وروسته سيدنا حسن بن علي (رضی الله عنه) له کومې دنيوي معاوضې پرته يواځې د الله تعالی د رضا لپاره د حکومت له چارو ځانته والی غوره کړ او د حضرت امير معاويه (رضی الله عنه) په حق کې دست بردار شو، تر څو چې په مسلمانانو کې اتحاد او اتفاق پيدا شي او د هغوی ټولو واکمن يو سړی شي او د هغوی تر مینځ خونريزي ونشي، الله تعالی د هغه په دې عمل کې برکت و اچاوه او هغه ته يې ښه بدله ورکړه، هر څوک چې د الله تعالی د رضا لپاره کوم شی پرېږدي نو الله تعالی به هغه ته يا د هغه اولاد ته افضل (بهترین) شی ورکړي (۱).

د مهدي د واکمنۍ موده

مهدي به تر اوو کلونو پورې د مسلمانانو واکمن وي او هغه به په دغه دوره کې زمکه له عدل او انصاف څخه داسې ډکه کړي لکه څنگه چې هغه له ظلم او زیاتې څخه ډکه کړی شوې وي.

د هغه په زمانه کې به امت ډیر خوشحاله وي، زمکه به خپل پیدا وار ډیر کړي، له آسمان څخه به ښه بارانونه را ورېږي او هغه به خلکو ته بې شماره مال ورکړي، په دې سلسله کې مخته یو شمیر حدیثونه بیانولای شي.

د مهدي ظهور به له کوم لوري وي؟

د محمد بن عبد الله حسني علوي ظهور به د مشرق له لوري وي، هغه به د ظهور په وخت کې یواځې نه وي، بلکه الله تعالی به د مشرق ډیر خلک له هغه سره مرسته کوونکي جوړ کړي، کوم به چې د دین اسلام حاملین وي او د الله تعالی په لار کې به جهاد کوي، لکه څنگه چې په یوه حدیث کې بیان شوي دي.

د مهدي د ظهور وخت

په آخره زمانه کې چې کله د خلکو حالات خراب شي، په دې وخت کې به د خلیفه گانو له اولاد څخه درې نفره په کعبه او د هغې په خزانو باندې د قبضې کولو لپاره په خپل مینځ کې جنگ وکړي، په هغوی کې به هر یو په کعبه شریفه باندې د قبضې کولو غوښتونکی وي، مگر یو به هم کامیاب نشي، په عین همدې وخت کې به د مکې په ښار کې مهدي ظهور وکړي او دا خبره به په خلکو کې عامه شي. له کعبې سره نږدې به له مهدي سره بیعت کیږي، خلک به په سمع، طاعت او د هغه په اتباع باندې له هغه سره بیعت کوي.

حضرت ثوبان رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

يَقْتُلُ عِنْدَ كَنْزِكُمْ ثَلَاثَةً ، كُلُّهُمْ ابْنُ خَلِيفَةٍ ، ثُمَّ لَا يَصْبِرُ إِلَى وَاحِدٍ مِنْهُمْ ، ثُمَّ تَطْلُعُ الزَّيَارَاتُ السُّودُ مِنْ قَبْلِ الْمَشْرِقِ ، فَيَقْتُلُونَكُمْ قَتْلًا لَمْ يُقْتَلْهُ قَوْمٌ قَطُّ ذَكَرَ شَيْئًا لَا أَحْقَطُهُ فَقَالَ ، فَإِذَا رَأَيْتُمُوهُ فَبَايَعُوهُ وَأَوْ خَبُوا عَلَى الثَّلَاثِ () .
ژباړه :

د ستاسو د کعبې د خزانې په سر به درى نفره په خپل مينځ کې جنگ وکړي . په دغو دريو کې به هر يو د کوم خليفه ځوى وي ، مگر دا خزانه به يوه ته هم په لاس ور نشي ، بيا به له مشرق څخه تور بيرغونه را ښکاره شي ، هغه به تاسو په داسې طريقې قتل کړي د کوم په چې د مخه هيڅ مثال نه وي ، ثوبان ويلي دي : بيا نبي کریم ﷺ بله کومه خبره وکړه چې ما ته په ياد نه ده ، بيا نبي کریم ﷺ وفرمايل : کله چې تاسو دغه مهدي ووينى نو به له هغه سره بيعت وکړي .

د حديث تشرېح

(کلهم ابن خليفه) يعنې هغه درى نفره کوم به چې جنگ کوي او له هر يوه سره به خپل همکاران او ملگري هم وي . په هغوى کې به د هر يوه پلار بادشاه وي او هغه به د خپل پلار په څير د حکومت تر لاسه کولو خوا هشمند وي ، د (کنزکم) په باره کې ويل شوي چې له دې څخه مراد د کعبې خزانې دي کومې چې د سرو او خزانو په شکل کې دي او بيان کيږي چې هغه د کعبې لاندې ښخې شوې دي . يو قول دا هم ده چې له هغه څخه مراد حکومت او دارالخلافت دى ، دا هم ويل شوي چې له هغه څخه مراد د فرات

مسن ابن ماجه . الفتن . حديث : ٤٠٨٤ . وقال ابن كثير (في النهاية . ص : ٣٢) نفرد به بن ماجه وهذا اسناد قوى صحيح . قال الصبوي (في زوائد : ١٣٤٢) هذا اسناد صحيح . رجاله ثقات . والمستدرک للحاکم : ٤٠٣٣ . وقال صحيح على شرط الشيخين وضعف الحديث خرون كاحمد والذهبي في الميزان وحكم عليه بن الجوزي بالوضع .

سيند خزانې دي، يعنې د سرو هغه غر کوم به چې د فراط په سيند کې ظاهر شي (١).

يوه پوښتنه او د هغې ځواب

د دې دوو خبرو په مينځ کې تطبيق څنگه کېږي چې مهدي به په مکه کې ظاهر شي او ورسره دا هم ويل کېږي چې تور بيرغونه به د مشرق (خراسان) له لوري راشي؟ په دې کې څه حکمت دی چې د مهدي بيرغ به تور رنگ لري؟

ځواب: علامه ابن کثير رحمته الله فرمايلي:

د مهدي د تايد لپاره به له مشرق څخه يو شمير خلک راشي کوم به چې د هغه مرستندوی وي، د هغه سلطنت به قايم کړي او د هغه لاس به مضبوط کړي، د هغوی د بيرغونو رنگ به تور وي، ځکه چې په دغه رنگ کې رعب او وقار وي او د رسول الله ﷺ بيرغ به هم د جنگ په ميدان کې تور وو کوم ته به چې (عقاب) ويل کيده (٢).

حضرت ابو سعيد خدری رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي:

«يُخْرِجُ فِي آخِرِ امْتِي الْمَهْدِي يَسْقِيهِ اللَّهُ الْغَيْثَ وَيُخْرِجُ الْأَرْضَ نَبَاتَهَا، وَيُعْطَى الْمَالَ صَحَاحًا، وَتَكْتُرُ الْمَاشِيَةُ وَتَعْظُمُ الْأَمَةُ، يَعِيشُ سَبْعًا أَوْ ثَمَانِيَةً» (٣).

ژباړه:

زما د امت په آخره زمانه کې به مهدي ظهور وکړي، الله تعالی به د هغه په زمانه کې ښه بارانونه ووروي، زمکه به خپل ښه پيدا وار ورکوي، هغه به په خلکو کې مال د برابري په بنياد تقسيموي، ميگې به ډيرې شي او اسلامي امت به لوی امت شي، هغه به اوه يا اته کاله ژوندی وي.

او په يوه بل روايت کې دي:

١. د دې ذکر د علامت صغری په علامه نمبر ٩٢ کې تير شو.

٢. النهيه في الفتن والملاحم، ص ٣٧.

٣. المستدرک للحاکم، ٤: ٥٥٨، بسند صحيح.

بيا به دهغه له تلو وروسته په زندگي کې هېڅ خیر او برکت نه وي (١). له رواياتو ښکاره کيږي چې د مهدي له وفات وروسته به يو ځل بيا شر، فساد او غټې فتنې سر را پورته کړي.

علامه ابن باز رحمه الله ويلي:

د مهدي د ظهور معامله معروفه او مشهوره ده او د هغې متعلق روايات مستفيض بلکه متواتر دي کوم چې د يوه بل د تاييد او تقويت باعث دي، ډيرو اهل علمو د هغوی تواتر ذکر کړی، د هغو روايتونو تواتر معنوي دی، ځکه چې د هغوی د سند طريقي ډيرې دي او په مختلفو اسنادو سره، په مختلف روايتونو سره او له ډيرو صحابه کرامو څخه په متنوع الفاظو سره مروی دي، واقعاً دا روايات په دې خبره دلالت کوي چې د مهدي ظهور په شرعي دلايلو سره ثابت دی او د هغه راتلل حق دي، د هغه نوم به محمد بن عبد الله حسنی علوي وي او هغه به د حضرت حسن بن علي رضی الله عنهما له اولادې څخه وي، په آخره زمانه کې به د دغه امام راتگ د رحمت باعث وي، هغه چې کله راشي نو عدل او انصاف به قايم کړي او د ظلم او ستم دروازه به بنده کړي، الله تعالی به د مهدي په ذريعه دغه امت د عدل، هدايت، توفيق او خلکو ته د راهنمائي په نعمتونو ونازوي (٢).

د مهدي په باره کې وارد احاديث

د مهدي د ظهور په باره کې ډير صحيح احاديث موجود دي او هغه احاديث په

دوه ډوله دي

اول قسم هغه احاديث په کومو کې چې د مهدي ذکر په پوره ډول موجود دی.

مسند احمد ٣، ٣٧. وسنده ضعيف.

دا عبارت د فضيلة الشيخ عبد المحسن العبد حفظه الله له کتاب (الرد على من كذب بالاحاديث الصحيحة الواردة في المهدي) څخه را نقل شو.

دویم قسم : هغه احادیث دي په کومو کې چې یواځې د مهدي صفات بیان شوي دي.

مونږ دلته له هغو څخه یو شمیر احادیث ذکر کوو، دا احادیث په آخره زمانه کې د مهدي ظهور او هغه د قیامت له نښانو څخه د یوې نښانې ثابتولو لپاره کافي دي.

د مهدي په باره کې د ټولو واردو احادیثو شمیر (پنځوس) دی له کومو څخه چې یو څه صحیح، څه حسن او باقی نور ضعیف دي، په دې موضوع باندې د صحابه کرامو د اثارو شمیر (اته ویشته) دی، علامه سفاریني، نواب صدیق حسن خان او حافظ آبري رحمۃ الله علیہ ذکر کړي چې د مهدي په باره کې احادیث د تواتر حد ته رسیدلي، لاندې یو شمیر احادیث ذکر کړي.

(۱) حضرت ابو سعید خدری رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله صلی الله علیه و آله فرمایلي:

﴿يُخْرِجُ فِي آخِرِ أُمَّتِي الْمَهْدِيَّ يَسْقِيهِ اللَّهُ الْغَيْثَ وَيُخْرِجُ الْأَرْضَ نَبَاتًا، وَيُعْطَى الْمَالُ صَحَاحًا، وَتَكْثُرُ الْمَاشِيَةُ وَتَعْظُمُ الْأَمَةُ، يَعِيشُ سَبْعًا أَوْ ثَمَانِيَةً﴾ (۱).

ژباړه: زما د امت په آخره زمانه کې به مهدي ظهور وکړي، الله تعالی به د هغه په زمانه کې ښه بارانونه وروي، زمکه به خپل ښه پیدا وار ورکوي، هغه به په خلکو کې مال د برابري په بنیاد تقسیموي، میګې به ډیرې شي او اسلامي امت به لوی امت شي. هغه به اوه یا اته کاله ژوندی وي.

(۲) له حضرت ابو سعید خدری رضی الله عنه څخه یو بل روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه و آله فرمایلي:

﴿أُبَشِّرُكُمْ بِالْمَهْدِيِّ يَبْعَثُ فِي أُمَّتِي عَلَى اخْتِلَافٍ مِنَ النَّاسِ زَلَزَلٌ فِيمَلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا مَلَأَتْ جَوْرًا وَظُلْمًا يَرْضَى عَنْهُ سَاكِنُ السَّمَاءِ

۱' المستدرک للحاکم ۴/ ۵۵۷. ۵۵۸. وقال: هذا حديث صحيح الاستاد ولم يخرجاه ووافقه الذهبي.

وساكن الأرض يقسم المال صحاحا فقال له رجل ما صحاحا قال بالسوية بين الناس قال وبمأل الله قلوب أمة محمد صلى الله عليه و سلم غنى ويسعهم عدله حتى يأمر مناديا فينادي فيقول من له في مال حاجة فما يقوم من الناس الا رجل فيقول ائت السدان يعني الخازن فقل له ان المهدي يأمرك أن تعطيني مالا فيقول له أحت حتى إذا جعله في حجره وأبرزه ندم فيقول كنت أجشع أمة محمد نفسا أو عجز عني ما وسعهم قال فيرده فلا يقبل منه فيقال له انا لا نأخذ شيئا أعطيناك فيكون كذلك سبع سنين أو ثمان سنين أو تسع سنين ثم لا خير في العيش بعده أو قال ثم لا خير في الحياة بعده ﴿١﴾.

ژباړه:

زه تاسو ته د مهدي په راتلو خوشخبري درکوم. د هغه ظهور به په هغه وخت کې وي کله چې په خلکو کې اختلاف ډیر زیات شي او زلزلې ډیرې شي، هغه به زمکه له عدل او انصاف څخه داسې ډکه کړي لکه څنګه چې له دې د مخه له ظلم او زیاتې څخه ډکه شوې وي، په آسمانو کې اوسیدونکي او د زمکې اوسیدونکي به ټول له هغه څخه راضي وي، هغه به په خلکو کې د برابري په بنیاد مال تقسیموي، یوه کس پوښتنه وکړه: (يقسم المال صحاحا) څه معنا؟ نبي کریم ﷺ وفرمایل: د مال په ورکولو کې به له ټولو خلکو سره یو رنگه چلند کوي، بیا نبي کریم ﷺ وفرمایل: الله تعالی به د امت محمدي زړونه له غنا څخه ډک کړي، نوبت به تر دې ورسېږي چې مهدي به یوه آواز کونکي ته حکم وکړي او هغه به داسې اعلان وکړي: خلکو! هر چا ته که د مال ضرورت وي مونږ یې ورکولو ته تیار یو، مګر د هغه دغه وړاندیز به هیڅوک قبول نکړي، یواځې یو کس به پورته شي،

مهدي به هغه ته ووايي: خزانچي ته ور شه او ورته ووايه: مهدي تا ته حکم کوي چې ما ته مال راکړه، خزانچي به ورته ووايي: په خپلو دواړو لاسونو چې خومره مال پورته کولای شې پورته یې کړه، کله چې دغه سړی مال په خپله جولی کې واچوي نو پېښمان به شي او سوچ به وکړي: افسوس! زه په امت محمدي کې تر ټولو ډیر لالچي انسان یم، کوم شی چې د هغوی لپاره بس کيږي زما په هغه گزاره ولې نه کيږي، دا سوچ به وکړي او د مال واپس کول به وغواړي لیکن خزانچي به د هغه له اخیستلو انکار وکړي او هغه ته به ووايي: مونږ چې یو ځل چا ته څه ورکړو هغه بیرته واپس نه اخلو، ته دغه مال یوسه، دا صورت حال به تر (۷)، (۸) یا (۹) کلونو پورې جاري وي، بیا به مهدي وفات شي او د هغه له تلو وروسته به د خلکو په زندگي کې هېڅ خیر او برکت باقی پاتې نشي.

د (احث) معنا ده له شمار او حساب پرته په خپلو دواړو لاسونو سره چې خومره مال پورته کولای شې پورته یې کړه.

(۳) حضرت علي بن ابي طالب (عليه السلام) بیان کوي چې رسول الله (ﷺ) فرمایلي: ﴿المهدي منا اهل البيت، يصلحه الله في ليلة﴾ (۱).

ژباړه:

مهدي به له مونږ څخه وي، الله تعالی به هغه په یوه شپه کې اصلاح کړي. (یصلحه الله في ليلة) غالباً له دې څخه مراد دا ده چې الله تعالی به یې د خلافت لپاره تیار کړي، یعنې هغه به د خلافت لایق جوړ کړي، هغه ته به توفیق ورکړي، هغه ته به الهام او راهنمائي ور نصیب کړي او د قیادت او حکمت داسې اوصاف به ورکړي کوم به چې د مخه په ده کې نه وو.

د دې یوه معنا دا هم بیان شوې ده چې الله تعالی به په یوه شپه کې یا د شپې په یوه برخه کې د هغه ټول معاملات سم کړي او د هغه شان به لوړ

کړي، داسې چې ټول اهل حل وعقد به په یوه شپه کې د هغه په خلافت متفق شي (۱).

د (یصلحه الله فی لیلۃ) معنا هیڅکله دا نه ده چې هغه به اول گمراه او گنهکار وي او بیا به یو دم په شپه کې الله تعالی هغه ته هدايت نصیب کړي او هغه به د خلکو قیادت شروع کړي، د رسول الله ﷺ د فرمان مطلب هیڅکله دا نه دی، ځکه چې هغه به د خلکو قیادت یواځې د شرعي علم په بنیاد کوي، هغه به د خلکو فیصلې کوي او هغوی ته به فتوه ورکوي او د جنگ په میدان کې به د هغوی قیادت کوي او دا ټول علوم په یوه شپه کې یواځې د الهي وحی په ذریعه جمع کیدلای شي او الهي وحی د انبیاء لپاره خاص ده او دا خبره معلومه ده چې مهدي به نبي نه وي.

لهذا د (یصلحه الله فی لیلۃ) معنا دا ده چې الله تعالی به هغه ته شرح صدر ور نصیب کړي، په کومو احادیثو کې چې د مهدي ذکر راغلی له هغوی څخه مقصود هغه په خپله دی، همدا شان به الله تعالی هغه ته د قیادت اعلی صفات ورکړي.

(۴) ام المؤمنین سیده ام سلمه رضی الله عنها بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

﴿المهدي من عترتي من ولد فاطمة﴾ (۲).

ژباړه: مهدي به زما له اولاد څخه وي، هغه به د فاطمة الزهرا له نسل څخه وي. (من عترتي) یعنې زما په اهل بیت کې او زما له اولاد څخه به وي، (من ولد فاطمة) یعنې هغه به د حضرت فاطمې له نسل څخه وي.

(۵) حضرت جابر رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

۱- دا تشریح ملا علي قاري د مرقاة المفاتیح په (۵: ۱۸۰) صفحه کې کړې ده.

۲- سنن ابی داؤد، المهدي، حدیث: ۴۲۸۴. بسند صحیح

﴿ينزل عيسى ابن مريم فيقول اميرهم : تعال صل بنا- فيقول: لا، ان بعضكم على بعض امير، ليكرم الله هذه الامة﴾ (۱).

ژباړه:

کله چې حضرت عيسى ابن مريم عليهما السلام له آسمان څخه راښکته شي نو د مسلمانانو امير (مهدي) به هغه ته ووايي: تشریف راوړه او د لمانځه امامت وکړه، هغه به معذرت وغواړي او وبه وایي: د دغه امت امامت د دغه امت د خلکو ښایست دی. دا به په دغه امت د الله تعالی فضل او احسان وي.

د دغه حدیث معنا دا ده چې دجال به د مهدي په زمانه کې ظاهر شي، بیا چې کله حضرت عيسى ﷺ د هغه د قتل لپاره نازل کړل شي نو امام مهدي به د مسلمانانو قاید وي، لکه چې په خپله حضرت عيسى ﷺ او پاتې ټول مؤمنانو به هم د امام مهدي په امامت کې لمونځ وکړي.

(۶) حضرت ابو سعید خدری (رضی الله عنه) بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي: ﴿منا الذي يصلى عيسى ابن مريم خلفه﴾.

ژباړه:

د کوم امام په امامت کې چې حضرت عيسى ﷺ لمونځ اداء کړي هغه به له مونږ څخه وي (۲).

دلته مقصود له کلام څخه دا ده چې امام مهدي به لمونځ ورکړي او په مقتديانو کې به حضرت عيسى ﷺ هم شامل وي.

(۷) حضرت عبد الله بن مسعود (رضی الله عنه) بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

۱. مسند احمد: ۳/ ۳۴۵. وصحيح مسلم. الايمان. حديث: ۱۵۲.

۲. رواد ابو نعيم في كتاب المهدي. وذكره المناوي في فبض القدير: ۲/ ۴۸۲.

«لو لم يبق من الدنيا إلا يوم لطول الله ذلك اليوم حتى يبعث فيه رجلا مني»

او " من أهل بيتي يواطىء اسمه اسمي واسم أبيه اسم أبي " (١).

ژباړه:

که چیرته د دنیا د بقا یوه ورځ هم پاتې شي نو الله تعالی به دغه ورځ لویه کړي تر دې چې په هغې کې به الله تعالی یو داسې سړی مبعوث کړي کوم به چې له مونږ څخه وي، یا یې داسې وفرمایي کوم به چې زموږ له اهل بیت څخه وي، د هغه نام به زما له نام سره او د هغه د والد نام به زما د والد له نام سره یو شاتنه وي.

د هغه نام به (محمد بن عبد الله) وي، په دغه حدیث کې د شیعه گانو په موقف باندې ښکاره رد دی، ځکه چې د هغوی دعوه دا ده چې د مهدي نوم به محمد بن حسن عسکري وي، د (بیعت) معنا دا ده چې الله تعالی به هغه ظاهر کړي.

د دغه حدیث د یوه بل راوي (فطر) په حدیث کې دا الفاظ زیات دي:

«لو لم يبق من الدهر إلا يوم لبعث الله رجلا من أهل بيتي يملؤها عدلا

كما ملئت جورا» (٢).

ژباړه:

که چیرته د دنیا یوه ورځ باقي پاتې شي نو په دغه ورځ کې به الله تعالی زما له اهل بیت څخه یو کس ظاهر کړي کوم به چې زما که داسې له عدل او انصاف څخه ډکه کړي لکه څنګه چې د مخه له ظلم او ستم څخه ډکه کړی شوی وي.

او د یوه بل روایت الفاظ داسې دي:

^١ سنن ابی داؤد، المهدی، حدیث: ٢٢٨٢. وهو صحيح.

^٢ سنن ابی داؤد، المهدی، حدیث: ٢٢٨٣.

﴿لا تذهب أو لاتنقضي الدنيا حتى يملك العرب رجل من أهل بيتي يواطئ اسمه اسمي﴾ (۱).

ژباړه:

دنيا تر هغه وخته نه ختمېږي تر څو چې زما له اهل بيت څخه يو کس د عربو واکمن جوړ نشي. د هغه نام به زما د نام په څير وي.

د (حتی يملک العرب) معنا دا ده چې هغه به د عامو مسلمانانو بادشاه وي، خواه هغه عرب وي که عجم.

دلته خاص د عربو ذکر له دې امله شوی چې د هغه د حکومت اغاز به له عربو څخه وي، هغه به په مکه او مدینه کې ښکاره کېږي، هلته به عرب د هغه اتباع کوي او بيا به نور ټول مسلمانان د هغه اتباع وکړي.

په يوه اعتبار سره هر هغه چا ته عرب ويل کېږي کوم چې د قرآن کریم تلاوت کوي او په عربي ژبه پوهيږي (۲).

(۸) حضرت زربن عبد الله رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي:

﴿لاتقوم الساعة حتى يلى رجل من أهل بيتي يواطئ اسمه اسمي﴾ (۳).

ژباړه: قيامت به تر هغه وخته قايم نشي تر څو چې زما له اهل بيت څخه يو کس والي جوړ نشي، کوم به چې زما هم نامی وي.

(۹) حضرت علي بن ابي طالب رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي:

﴿لو لم يبق من الدهر إلا يوم لبعث الله رجلا من أهل بيتي يعلموها عدلا كما ملئت جورا﴾ (۴).

۱. سنن ابي داؤد. الفتن. حديث: ۲۲۸۲. وهو حديث حسن صحيح. وانظر: تحفة الاحوذی: ۴۸۲/۶.

۲. مرقاة المفاتيح شرح مشكوة المصابيح، ۵/ ۱۷۹.

۳. مسند احمد، ۸/ ۳۷۷. بسند صحيح.

۴. سنن ابي داؤد. المهدي. حديث: ۲۲۸۳. وسنده قوي.

ژباړه: که چیرته د دنیا څخه باقي پاته نشي مگر یوه ورځ نو په دغه ورځ کې به الله تعالی زما له اهل بیت څخه یو کس ظاهر کړي کوم به چې زمکه داسې له عدل او انصاف څخه ډکه کړي لکه څنگه چې د مخه له ظلم او ستم څخه ډکه کړی شوې وي.

او د یوه بل روایت الفاظ داسې دي:

﴿لو لم یبق من الدنيا الا يوم لبعث الله رجلا منا یملوها عدلا کما ملئت جوراً﴾ (۱).

ژباړه:

که چیرته د دنیا یوه ورځ هم باقي پاتې شي نو په هغې کې به الله تعالی له مونږ څخه یو شخص ظاهر کړي کوم به چې زمکه داسې له عدل څخه ډکه کړي لکه څنگه چې د مخه له ظلم او ستم څخه ډکه کړی شوې وي.

دا ټول حدیثونه د محمد بن عبد الله مهدي په باره کې ډیر واضح دلیلونه دي، په دغو احادیثو کې د هغه د نوم او صفاتو ذکر هم موجود دی.

هغه حدیثونه کوم چې د مهدي په باره کې احتمالي دي

(۱۰) حضرت جابر بن عبد الله رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله صلی الله علیه و آله فرمایلي: ﴿یوشک أهل العراق ألا یجیء إلیهم قفیز ولا درهم قلنا من أين ذاك؟ قال من قبل العجم یمنعون ذاك﴾ (۲).

ژباړه: نږدې ده چې د عراق خلکو ته به د غلې او نقدو راتلل بند شي، مونږ پوښتنه وکړه: دا به د چا لخوا وي؟ رسول الله صلی الله علیه و آله وفرمایلي: دا پابندي به د عجمو له لوري وي، هغه به دوی له دې څخه محروم کړي.

(قفیز) نن ورځ په عربو کې کیلو او ټین دی، (درهم) د سپینو هغه سکه ده کومه چې په مخکنیو زمانو کې رواج وه، (من قبل العجم) د عجم لفظ

۱- مسند احمد: ۹۹/۸.

۲- صحیح مسلم، الفتن، حدیث: ۲۹۱۳.

اطلاق په هغو خلکو باندې کيږي کوم چې عرب نه وي، خواه هغوی عربي ژبه ویلای شي او که نه.

بیا نبي کریم ﷺ وفرمایل:

﴿يوشك أهل الشام أن لا يحب إليهم دينار ولا مدي قلنا من أين ذاك؟ قال من قبل الروم﴾ (۱).

ژباړه: نږدې ده چې د شام خلکو ته به د غلې او دینارو راتلل بند شي، مونږ پوښتنه وکړه: دا به د چا له لوري وي؟ نبي کریم ﷺ وفرمایل: دا به د رومیانو له لوري وي.

(دینار) د سرو یو سکه ده، بیا له یو څه وخت خاموشي څخه وروسته نبي کریم ﷺ وفرمایل:

﴿يكون في آخر أمتي خليفة يحثي المال حثيا لا يعده عددا﴾ (۲).

ژباړه: زما د امت په آخره زمانه کې به یو خلیفه داسې وي کوم به چې په ډکو ډکو جولیو له شمار (حساب) پرته مال ورکوي.

د حدیث راوي جریر ویلي: ما ابو نظره او ابو العلاء ته وویل: د ستاسو څه خیال دی، آیا هغه خلیفه عمر بن عبد العزیز نه دی؟ هغوی وویل: نه.

د تیرو حدیثونو په رڼا کې دغه خلیفه مهدي دی، چونکه د هغه په زمانه کې به د غنیمت مالونه او فتوحات ډیر وي، هغه به ډیر زیات سخي وي او خلکو ته به د هر رنگه نیکيو په رسولو کې هیڅ سرفه نکوي.

(۱) ام المؤمنین حضرت عائشة رضی الله عنها بیان کوي چې یوه شپه نبي کریم ﷺ ویده وو چې په خوب کې د هغه بدن یو څه حرکت وکړ، ما عرض

۱- صحیح مسلم، الفتن، حدیث: ۲۹۱۳.

۲- صحیح مسلم، الفتن، حدیث: ۲۹۱۳.

و کړ: د الله رسول ﷺ! تا خو نن په خوب کې داسې څه وکړل چې پخوا دې نه وو کړي؟ نبي کریم ﷺ وفرمایل: ما یوه عجیبه معامله ولیدله: زما د امت یو څه خلک د کعبې په لور روان وو، هغوی د قریشو د یوه کس وژل غوښتل کوم چې په کعبه کې پناه اخیستې وه، کله چې هغوی په یوه خلاصه صحراء کې وو نو هغوی ټول په زمکه کې د تنه کړی شول، یعنې زمکه وچاودله او هغوی یې خپلې خیتې ته ور دننه کړل، ما عرض وکړ: د الله رسول! په لاره کې خو هر رنگه خلک جمع کيږي، نبي کریم ﷺ وفرمایل: ﴿نعم فيهم المستبصر والمجبور وابن السبيل يهلكون مهلكا واحدا ويصدرون مصادرتي يبعثهم الله على نياتهم﴾ (۱).

ژباړه: هو! په هغوی کې به د سفر په مقصد ښه پوهیدونکي، مجبور کړی شوي او مسافر ټول وي، مگر دا ټول خلک به په یوه وار هلاک کړی شي، البته د قیامت په ورځ به هر یو الله تعالی د هغه د نیت مطابق را پورته کړي. (المستبصر) داسې سړی کوم چې د خپل سفر مقصد په ښه ډول پیژني، (المجبور) داسې سړی کوم چې له خپلې رضا پرته مجبور کړی شوی وي. مقصود له دې کلام څخه دا ده چې د دغه لښکر ټول افراد به په یوه وخت هلاک کړی شي او دا ټول به یو ځای په زمکه کې ننه باسل شي، هو! د قیامت په ورځ به د الله تعالی په نزد د هغوی ځایونه او احوال مختلف وي، په هغوی کې به ځینې خلک د خپلو اعمالو او نیتونو مطابق جنت ته داخل کړی شي او څه خلک به جهنم ته ولیرل شي.

(۱۲) حضرت ابو هریره رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

﴿يبيع لرجل بين الركن والمقام ولن يستحل البيت الا أهله فإذا استحلوه فلا تسأل عن هلكة العرب ثم تحيء الحبيشة فيخربونه خرابا لا يعمر بعده أبدا هم الذين يستخرجون كنزه﴾ (۱).

ژباړه : يوه سړي سره به د حجر اسود او مقام ابراهيم تر مينځ بيعت کيږي، د دغه کور حرمت به د هغه ځای اوسيدونکي پايمال کړي او کله چې د دغه کور حرمت پايمال کړل شي نو بيا د عربو د هلاکت او بربادي پوښتنه مه کوی، بيا به حبشي راشي کوم به چې کعبه تباہ او برباده کړي او د هغه له تباهي وروسته به الله تعالی دغه کور کله هم اباد نکړي، داسې خلک به وي کوم به چې د هغې خزاني هم را وباسي.

(۱۳) حضرت ابو هريرة رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي:

﴿كيف انتم اذا نزل ابن مريم فيكم وامامكم منكم﴾ (۲).

ژباړه : تاسو به په هغه وخت کې په څه حال کې ياست کله چې په تاسو کې ابن مريم نازل کړل شي او دستاسو امام له ستاسو څخه وي.

دلته له امام څخه مراد مهدي محمد بن عبد الله دی او په دې سلسله کې واضح دليل د حضرت جابر رضي الله عنه هغه حديث دی کوم چې په علامه نمبر : ۵ کې بيان کړی شو.

(۱۴) حضرت جابر بن عبد الله رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي:

﴿لا تزال طائفة من أمتي يقاثلون على الحق ظاهرين إلى يوم القيامة قال فينزل عيسى بن مريم عليه السلام فيقول أميرهم تعال صل بنا فيقول لا إن بعضكم على بعض أمير ليكرم الله هذه الأمة﴾ (۳).

۱- مسند احمد: ۲/۳۱۲. بسند صحيح، د بيت الله د حلالولو بيان او د کعبې د وړانولو واقعہ مخکې بيان شوه. وگورئ علامه نمبر: ۱۲۲.

۲- صحيح البخاري، احاديث الانبياء، حديث: ۳۴۴۹، وصحيح مسلم، الايمان، حديث: ۱۵۵.

۳- مسند احمد: ۳/۳۴۵، وصحيح مسلم، الايمان، حديث: ۱۵۸.

ژباړه : د قيامت تر قايمیدو پورې به زما په امت کې يوه ډله د حق لپاره جنگيږي او په دښمن به غالبه شي، بيا به حضرت عيسى عليه السلام را نازل شي نو د مسلمانانو امير (مهدي) به ووايي: تشریف راوړه او مونږ ته د لمانځه امامت وکړه، عيسى عليه السلام به ووايي: نه! په تاسو کې ځينې د ځينو لپاره امراء دي، الله تعالى دغه امت ته دا عزت ورکړی (۱).

فايده : د حضرت عيسى عليه السلام د امام مهدي شا ته د لمونځ کولو مطلب هېڅ کله دا نه دی چې مهدي به له حضرت عيسى عليه السلام څخه بهتر وي، نبي کریم صلی الله علیه و آله هم د ناجور تيا په آخرو شپو کې په حضرت ابو بکر صدیق رضی الله عنه پسې تر شا لمونځ کړی او د حضرت عبد الرحمن بن عوف رضی الله عنه په امامت کې هم هغه صلی الله علیه و آله يو خلې لمونځ اداء کړی (۲)، عيسى عليه السلام به له دې امله په مهدي پسې تر شا لمونځ وکړي چې ټولو خلکو ته دا ښکاره کړي چې هغه د حضرت محمد صلی الله علیه و آله په تابعداري کې تشریف راوړی او هغه د شريعت مطابق فيصلې کوي، وروسته به مهدي په حضرت عيسى عليه السلام پسې اقتداء وکړي او د هغه په لښکر کې به د يوه سپاهي په حيث خدمت انجاموي.

(۱۵) حضرت جابر بن سمره رضی الله عنه بيان کوي: زه له خپل والد (پلار) سره يو ځای د حضور صلی الله علیه و آله په خدمت کې حاضر شوم نو ما له رسول الله صلی الله علیه و آله څخه واوریدل چې فرمايل يې:

﴿إِنْ هَذَا الْأَمْرُ لَا يَنْقُضِي حَتَّى يَمُضِيَ فِيهِمْ اثْنَا عَشَرَ خَلِيفَةً﴾ (قال ثم تكلم بكلام خفي علي قال فقلت لأبي ما قال؟ قال كلهم من قريش) (۳).

ژباړه : دا کار تر هغه وخته پورې نه ختميږي تر څو چې په هغوی کې دولس خليفه گان تير نشي، جابر رضی الله عنه وايي: بيا نبي کریم صلی الله علیه و آله څه وويل خو ما وانه

۱- الله تعالى امت محدي ته دا عزت ورکړی چې حضرت عيسى عليه السلام به د دغه امت په يوه فرد پسې تر شا لمونځ اداء کړي.

۲- زواه الشافعي في مسنده. صحيح مسلم. الطهارة. حديث: ۲۷۴.

۳- صحيح مسلم. الامارة. حديث: ۱۸۲۱.

آوريدل، ما له خپل پلار څخه وپوښتل: نبي کریم ﷺ څه وویل؟ هغه راته وویل: نبي کریم ﷺ وویل: ټول خليفه گان به له قریشو څخه وي. علامه ابن کثیر رحمه الله د دغه حديث په تشریح کې فرمایي:

دا حديث د دې خبرې دليل دی چې په امت کې به دولس عادل خليفه گان ضرور وي، مگر خیال کوی چې له دې څخه د شيعه گانو دولس خليفه گان هيڅ کله مراد نه دي، له دې امله چې په هغوی کې به اکثرو ته په حکومت کې د راتلو موقع په لاس ور نشي، دا ټول خليفه گان به له قریشو وي، واکمن به وي او عادل به وي.

(۱۶) ام المؤمنین حفصه رضی الله عنها بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي: ﴿لَيُؤْمِنَنَّ هَذَا الْبَيْتَ جَيْشٌ يَغْزُوهُ حَتَّى إِذَا كَانُوا بَيِّدَاءَ مِنَ الْأَرْضِ يُخْشَفُ بِأَوْسَطِهِمْ وَيُنَادِي أَوْلَهُمْ آخِرُهُمْ ثُمَّ يُخْشَفُ بِهِمْ فَلَا يَبْقَى إِلَّا الشَّرِيدُ الَّذِي يُخْبِرُ عَنْهُمْ﴾ (۱).

ژباړه: یو لښکر به د جنگ له ارادې سره دغه کور ته قصد وکړي حتی چې کله هغه په یوه خلاصه صحراء کې وي نو د هغوی د مینځ خلک به په زمکه کې نننه باسل شي، د هغوی د سر خلک به آخیرنیو خلکو ته نعرې وهي، بیا به دوی ټول یو ځای په زمکه کې نننه باسل شي تر دې چې یو کس به هم بچ پاتې نشي، پرته له هغه تنبیدونکي کوم به چې د دوی په باره کې خلک را خبر کړي.

(الشريد) یعنې په دغه لښکر کې به یواځې یو سړی په زمکه کې له ننوتو بچ پاتې شي او هغه به نور خلک د دغه لښکر په باره کې خبر کړي. (۱۷) ام المؤمنین حضرت ام سلمه رضی الله عنها بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي: یو خليفه به د مرگ په وخت کې په امت کې اختلاف پیدا

کړې، په دغه موقع به یو سړی د فتنې له ویرې له مدينې څخه وتښتي او مکې مکرمې ته به ورسېږي، د مکې مکرمې یو شمیر خلک به راشي او دې کس ته به له مکې څخه د وتو خبر وکړي مگر هغه به امارت ناپسند کړي، خلک به د حجر اسود او مقام ابراهيم تر مینځ له هغه سره بیعت وکړي، د ده په خلاف به د جنگ لپاره یو لښکر د شام له لوري راشي، دغه لښکر چې کله د مدينې منورې او مکې مکرمې په مینځ کې په یوه صحراء کې وي نو هغه به په زمکه کې تنه باسل شي، کله چې خلک د دغه لښکر دا حشر وويني نو د شام اولیا، کرام، عبادت کوونکي خلک او د عراق منتخب او نیک خلک به د هغه په خدمت کې حاضر شي او د حجر اسود او مقام ابراهيم تر مینځ به له هغه سره بیعت کوي، بیا به له قریشو څخه یو سړی کوم به چې د بنو کلب خواخوږی وي د مهدې په خلاف را پورته شي، هغه به د مهدې د حامیانو لور ته یو لښکر ولېږي مگر د مهدې ملګري به په هغوی برلاسي شي، دا به د بنو کلب لښکر وي، کوم کس چې د بنو کلب د غنیمت مالونو د تقسیم په وخت کې حاضر نه وي هغه به په تاوان کې وي، هغه مال به مهدې تقسیموي او له خلکو سره به د خپل نبي ﷺ د سنتو مطابق معامله کوي، په دغه وخت کې به اسلام په زمکه کې مضبوطوالی او استقرار تر لاسه کړي، د هغه حکومت به اوه کاله وي، بیا به هغه وفات شي او مسلمانان به د هغه د جنازې لمونځ ادا کړي او د یوه روایت مطابق هغه به تر نهو کلونو پورې وي (۱).

د مهدې په باره کې احادیث ثابت دي، په هغوی کې هیڅ رنگه شک او شبهه نشته، د دغو حدیثونو د روایت کوونکو صحابه و شمیر دیرش دی، اتمه حدیث او مصنفینو په خپلو سننو او مسانیدو کې ذکر کړي دي،

(۱) سنن ابی داؤد، الملاحم، حدیث: ۴۲۸۶، بسند لاباس به. وند عمه الکثیر من الاحادیث الصحیحة الاخری

علماؤ په دغو حدیثونو سره استدلال کړی حتی چې د اهل سنت په عقایدو کې د مهدي ظهور یو متفق علیه امر دی، د ائمه حدیث یوې ډلې د مهدي متعلق احادیثو په باره کې ذکر کړي دي چې دا متواتر دي. لکه چې سفاریني په (لوامع الانوار البهية : ۲ : ۸۰) کې، امام شوکاني د (الاذاعة لاشراط الساعة) په صفحه (۱۱۴) کې او نواب صدیق حسن خان د (الاراعة په ۱۱۵) صفحه کې ذکر کړي.

د مهدي په دعوه کوونکو باندې یو نظر

کله چې مونږ په تاریخ باندې غور او فکر کوو، د مختلفو دورو مطالعه کوو او د مسلمانانو په مینځ کې په اختلاف او د واکمنو په ظلم او ستم باندې نظر غورځوو نو مونږ وینو چې په ماضي کې ډیرو خلکو د مهدي دعوه کړې او د یو شمیر خلکو لخوا د دوی دغه دعوه تصدیق شوې هم ده، له هغوی ځینې یو شمیر یې په لاندې ډول دي.

(۱) د روافضو شيعه گانو دا عقیده ده چې دوی مهدي منتظرین دي، د دوی په نزد د هغه نوم محمد بن حسن عسکري دی، شيعه گان وايي چې هغه د حسن بن علي رضی الله عنهما له اولادې څخه نه دی، بلکه د حسين بن علي رضی الله عنهما له اولادې څخه دی.

د دوی دا عقیده ده چې دغه امام یو زر کاله د مخه په سنه دوه سوه شپیتم (۲۶۰) هجري کې د سامراء په غار کې ننوتلی، کله چې دی دغه غار ته ننوت نو د هغه عمر پنځه کاله وو.

❁ هغه تر دا مهاله په دغه غار کې ژوندی دی، هغه ته مرگ نه راځي او هغه به په آخره زمانه کې له دغه غار څخه د باندې را ووځي.

❁ دغه امام په هر ځای کې حاضر او ناظر دی، هغه د خلکو له حالاتو څخه خبر دار دی، مگر د خلکو له سترگو څخه غائب دی او هغه نه ویني.

❁ یاد لړۍ : د دوی دغه عفايد سرا سر بې وقوفي او جهالت دی. په هیڅ دلیل، برهان، عقل او استدلال سره د هغه تایید نشي کیدای. بیا دا عقیده

د انسانانو په باره کې د الله تعالی له سنت څخه هم خلاف ده، الله تعالی انبیاء او رسولان کوم چې د الله تعالی په مخلوق کې افضل ترین انسانان دي، هغه الله تعالی وفات کړي او د شيعه گانو مهدي له زرو کلونو څخه زیاته موده ژوندی پاتې کیدل دا څنگه ممکن دي؟

بیا د سوچ خبره دا ده که چیرته هغه ژوندی وي نو بیا دومره اوږده موده د هغه د غائبیدو او پتیدو ضرورت څه دی؟ هغه د باندې ولې نه را ووځي او د خلکو په مینځ کې د امر بالمعروف او نهی عن المنکر فریضه ولې نه انجاموي؟ سره له دې چې نن ورځ امت هغه ته ډیر اشد ضرورت لري. امام ابن کثیر رحمته الله علیه په احادیثو کې د وارد مهدي محمد بن عبد الله په باره کې فرمایلي:

د اهل سنت مهدي به د مشرق له لوري را ښکاره شي نه د سامراء له غاره لکه څنگه چې د جاهلو شيعه گانو عقیده ده چې هغه دا مهال هم په هغه غار کې موجد دی، دوی په آخره زمانه کې د هغه خروج ته انتظار کوي، دا محض حماقت او د شیطان له لوري سخته گمراهي او دوکه ده، د دغې عقیدې هیڅ دلیل نشته، نه له قرآن او سنت څخه، نه له عقل سلیم او نه له استحسان څخه ^(۱).

(۲) عبد الله بن سبا دعوه کړې چې علي بن ابي طالب عليه السلام مهدي منتظر دی او د ده گمان دا ده چې هغه به دنیا ته واپس بیرته راځي.

(۳) مختار بن عبید ثقفی دعوه کړې چې محمد بن الحنفیه کوم چې په سنه (۸۱) هجري کې وفات شوی، هغه مهدي منتظر دی، د محمد بن الحنفیه نوم محمد بن علي بن ابي طالب دی، هغه ته ابن الحنفیه له دې امله ویل کیږي چې د هغه د مور خوله بنت جعفر تعلق له بنو حنفیه قبیلې سره دی.

^۱ - النهاية في الفتن والملاحم. ص: ۱۷.

(۴) د فرقه کسانیه خلک کوم چې د حضرت علي (عليه السلام) ازاد کرده غلام کيسان پيروان دي او دوی هم د شيعه گانو يوه ډله ده، د هغوی عقیده ده چې د محمد بن الحنفیه ټول علوم زده دي، خلاصه دا ده چې دين د يوه شخص د اطاعت نوم دی، دوی په ارکان شرعيه ؤ کې تاويل کوي او وايي له هغوی څخه مراد رجال دي نو ځکه هغوی ارکان شرعيه معطل کړي دي، د دې فرقې (ډلې) عقیده دا ده چې عبد الله بن معاويه بن عبد الله بن جعفر بن ابي طالب هاشمي قرشي مهدي دی.

(۵) محمد بن عبد الله بن حسن بن علي بن ابي طالب د کوم لقب چې نفس زکيه دی او په سنه (۱۴۵) هجري کې وفات شوی، دا يو ډير روژه لرونکی، لمونځ کوونکی او عبادت کوونکي شخص دی، د ده په زمانه کې يو شمير خلک به په فتنو کې مبتلا شي او گمان به کوي چې دا سړی امام مهدي دی، هغوی به تحریک شروع کړي او يو شمير خلک به د هغوی پيروي وکړي، هغوی به د حالاتو د بڼه والي لپاره کوښښ کوي، د دوی په دور کې به د عباسي لښکر چې په لسو زرو جنگياليو به مشتمل وي له هغوی سره به جنگ وکړي او دا تحریک به ختم کړي، نفس زکيه به د عباسي خليفه خلاف خروج وکړي، ځکه چې د هغوی په زمانه کې به ظلم او استبداد ډير خپور شوی وي.

(۶) د مهديت په دعوه دارانو کې د يوه نوم عبید الله بن ميمون القداح هم دی، دی په سنه (۳۲۵) هجري کې وفات شوی، د ده تره يهودي دی، عبید الله د فرقې قرامطه بنياد گر دی کوم چې د مسلمانانو قتل عام کړی او په سنه (۳۱۷) هجري کې يې حجر اسود واپراوه، دا خلک په کفر او الحاد کې له يهودو او نصاری ؤ هم دوه قدمه وړاندې دي.

د هغه اولاد ته شهرت او اقتدار په لاس ورغی، هغوی په مصر، حجاز او شام باندې کنټرول درلود او همدلته يې حکومت جوړ کړی وو. هغه غلط بيان کاوه او د خپل ځان نسبت يې اهل بيت ته کاوه او دعوه يې کوله چې

دی د فاطمة الزهره له نسل څخه دی، همدا وجه ده چې فاطمي ورته ویل کيږي، هغه د خپل حکومت په زمانه کې د امام شافعي رحمته الله علیه د مسلک ټول قاضیان غاړې ته کړل او په هر ځای کې یې قبرونه او مزارونه رواج کړل او په امت یې بې شماره مصیبتونه را نازل کړل.

قرامطیان په ظاهره د مسلماني دعوه کوي لیکن په حقیقت کې هغوی ملحدین دي، دا خلک له ټولو مذاهبو وتلي دي، د هغوی مذهب د اور پرستو (مجوسیانو) او د ستورو پرستو (صابیانو) له مذهبو مرکب دی. امام ابن کثیر رحمته الله علیه فرمایي د فاطمیانو د حکومت موده له (۲۸۰) کلونو زیاته موده وه، عبید الله القداح د مهدي والي دعوه کړې وه او د مهديه نامي بنار ډبره یې ایښې ده (۱).

(۷) کومو خلکو چې د مهدي والي دعوه کړې په هغوی کې محمد بن عبد الله بربري هم دی کوم چې په ابن تومروت سره مشهور دی، دا کس په سنه (۵۱۴) هجري کې ظاهر شوی او هغه دعوه کړې چې دی د حضرت علي بن ابي طالب عليه السلام له نسل څخه دی، هغه خپل نسب له حسن بن علي عليه السلام سره تړلی وو.

دغه سړي د ظلم او استبداد په ذریعه حکومت هم ترلاسه کړی، دی ډیر حيله جوړونکی او دوکه باز انسان دی کوم به چې خلکو ته د حیلو په جوړولو سره دوکه ورکوله او هغوی ته به یې د دې اظهار کاوه چې دی د ډیرو کراماتو څښتن دی. د هغه یوه حيله بازي دا هم ده چې هغه یو ځل یو شمیر خلک قبرونو ته ور واچول او بیا یې یو شمیر نور خلک له ځان سره کړل او همدې قبرونو ته یې راوستل او غږ یې کړ: ای د قبرونو خاوندانو! زما د خبرې ځواب راکړی، هغوی په ځواب کې وویل: ته مهدي یې، ته له گناهونو پاک یې او د ستا فلانکی او فلانکی خوی ده، بیا به ده ته دا

اندېننه پیدا شوه هسې نه چې د ده دغه چل رسوا نشي نو به یې په قبرونو په اچول شویو سړیو باندې قبرونه ور وغورځول او هغه به یې ټول ووژل.

(۸) د مهدي په دعوه دارانو کې یو سړی محمد احمد بن عبد الله سوډاني متوفي سنه (۱۳۰۲)، هجري موافق (۱۸۸۵)، عیسوي هم دی، دا یو صوفي دی کوم چې په سوډان باندې غلبه تر لاسه کړه، هغه په زهد او عبادت کې مشهور وو او هغه د اته دیرش (۳۸) کلونو په عمر کې د مهدي کیدو دعوه وکړه، د قبایلو سرداران او لوی خلک د هغه لور ته مایل شول، د ده عقیده وه هر څوک چې د ده له مهدیت څخه انکار وکړي نو هغوی له الله او رسول سره د کفر ارتکاب وکړ، سره له دې چې د انگریزي عیسایانو په خلاف په جنگونو کې د هغه یو شمیر کارنامې شته دي، مگر واقعي امر دا دی چې دی په احادیثو کې مذکور مهدي موعود نه دی، بلکه دی هم د مهدیت د نورو دعوه کوونکو په څیر یو دروغژن مدعي دی.

(۹) د مهدیت په دعوه دارانو کې یو سړی محمد بن عبد الله قحطاني هم دی، دا سړی د سعودي هیواد په دارالخلافت ریاض کې ظاهر شوی، بیان کيږي چې هغه یوه ورځ په خوب کې ولیدل چې دی مهدي دی، یو شمیر خلکو له هغه سره بیعت وکړ او د هغه پیروان جوړ شول، دې خلکو په سنه (۱۴۰۰)، هجري موافق (۱۹۸۸)، عیسوي کې په مسجد حرام کې د هغه د مهدي کیدو اعلان یې وکړ او په مسجد کې بند شول، دا واقعه د فتنه حرام په نامه مشهوره ده کومه چې د هغه په قتل سره پای ته ورسیده.

د مهدي له دعوه دارانو سره د معاملي قواعد او ضوابط

کله چې مونږ د مهدي د دعوه دارانو تردید کوو نو له دې څخه زموږ مقصد هیڅ کله دا نه دی چې مونږ د مهدي په باره کې له احادیثو څخه انکار کوو، اما د مهدي په باره کې د احادیثو تصدیقول او د نبی کریم ﷺ د فرمان تسلیمول یو شی دی او د کوم سړي په باره کې دا فیصله کول چې هغه مهدي دی او که نه دا بل شی دی، د دې دواړو په مابین کې فرق کول پکار دي، د الله

تعالی رسول ﷺ د مهدي معامله په هوا کې نه ده پرېښې، بلکه نبی کریم ﷺ د هغې لپاره ډیرې ښکاره نښانې او قواعد بیان کړي د کومو په رڼا کې چې مونږ پرته له شک او شهبې د اصلي مهدي پیژندل کولای شو، له هغوی ځینې یو شمیر په لاندې ډول دي.

(۱) مهدي به خلک خپل لور ته نه دعوتوي، نه به د خپل بیعت لپاره خلک مجبوروي، بلکه خلک به له هغه سره بیعت کوي او دی به یې نه خوښوي.

(۲) د مهدي نوم به د نبی کریم ﷺ له نوم سره یو شاته وي، یعنې نوم به یې محمد بن عبد الله وي.

(۳) د هغه د نسب سلسله به سیدنا حسن بن علي رضی الله عنهما ته رسیږي.

(۴) په حدیث کې د موجودو جسماني صفونو موجودیت هم په هغه کې ضروري دي، لکه چې رسول الله ﷺ فرمایلي: هغه به د لغري تنه وي او ورېدې پوزي واله وي.

(۵) هغه چې په کومو حالاتو کې ظاهره کېږي هغه به په دې ډول وي:

❁ د یوه خلیفه له وفات وروسته به اختلاف را منځته شي (۱)

❁ زمکه به په دغه وخت کې له ظلم او ستم څخه ډکه وي.

❁ د دریو خلیفه گانو زامن به په خپل مینځ کې جنگ سره وکړي.

❁ مهدي به یو نیک او متقي شخص وي. هغه به له علم شریعت، حکم،

او دانش څخه خبر دار وي.

❁ د هغه ظهور به په مکه مکرمه کې وي او د حجر اسود او مقام ابراهیم تر مینځ به له هغه سره بیعت کېږي، دلته یوه پوښتنه پيدا کېږي:

پوښتنه: هغه کوم حالات او اسباب دي د کومو په سبب سره چې تاسو او یا نور ته د امام مهدي خیال پيدا کېږي؟

^۱ سره له دې دا خبره چې په حدیث کې ذکر شوې د هغې په سند کې خبره شته.

ځواب : که چیرته مونږ د هغو خلکو په حالاتو او واقعاتو غور او فکر وکړو کومو چې د مهدیت دعوه کړې وه نو معلومېږي چې :

❖ د مهدي کیدو دعوه کوونکي، ځینې خلک داسې دي کومو چې په خلکو غلبه او حکومت تر لاسه کړی او بیا یې له دروغو او بهتان څخه کار اخستی او د مهدي کیدو دعوه یې کړې، په داسې خلکو د مهدي کیدو هیڅ نښانې صادقې نه دي، په داسې دعوه کوونکو کې عبید الله القذافي او ابن تومرت وغیره شامل دي.

❖ د مهدیت ځینې دعوه دار داسې دي د کومو معامله چې مشتهبه ده او خلکو د هغه په باره کې داسې گمان کړی چې هغه امام مهدي دی، لکه څرنگه چې د محمد بن عبد الله نفس زکیه معامله ده، هغه ظاهر شو او خلک د هغه پیروان شول او بیا په وروسته کې معلومه شوه چې هغه مهدي نه دی، ځینې داسې دي کومو چې د ځان د مهدي کیدو په باره کې خوب لیدلی نو خلکو هغه مهدي بللی، لکه محمد بن عبد الله قحطاني.

آیا له خوب څخه کوم شرعي حکم اخذ کیدلای شي؟

د خوبونو په ذریعه د شریعت کوم حکم نشي اخذ کیدلای او نه د خوب په بنیاد د اسلامي امت کومه فیصله کیدلای شي، محض په خوب او خیال باندې د کومې معمولي شاته مسئلې بنیاد هم نشي ساتل کیدای.

قاضي شریک بن عبد الله خلیفه مهدي ته ورغی چې گوري د خلیفه مزاج بدل دی او سخت په غصه کې دی، قاضي شریک ویونستل: څه خبره ده ! امیر المؤمنین نن ډیر په غصه کې دی؟ خلیفه مهدي وویل: ما د شپې په خوب کې ولیدل چې ته زما په بستر کې بیده یې، کله چې ما له تعبیر کوونکو څخه د تعبیر پوښتنه وکړه نو هغوی راته وویل چې ته له ما سره بغض لرې او زما په خلاف پلان جوړوې، قاضي سمدستي ځواب ورکړ: امیر المؤمنین ! واللہ نه د ستا خوب د حضرت ابراهیم عليه السلام په خیر رښتونی وي او نه دستا تعبیر کوونکي د حضرت یوسف عليه السلام د تعبیر کوونکو په خیر وي

د قاضي شريک لخوا خليفه ته داسې خواب ورکول ښکاره د هغه ترديد دی او دا د داسې چا ترديد دی د کوم تعلق چې له يوه انسان سره دی او که چيرته د يوې معاملې تعلق له ټول امت سره وي نو بيا د هغې ترديد په څومره اندازه ضروري دی.

يوه سړي په خوب کې وليدل چې خپل زوی ذبحه کوي نو هغه خپل زوی ذبحه کړ.

يوه ورځ ما په کوم اخبار کې وليدل چې په افريقه کې يوه سړي په خوب کې وليدل چې هغه خپل زوی ذبحه کوي او چې سهار را پورته شو نو خپل زوی يې را ونيو او ذبحه يې کړ، د ده دا توقع وه چې د ده لپاره به له آسمان څخه کومه لويه ذبحه راشي او زوی به يې بچ شي، لکه څرنگه چې الله تعالی د حضرت اسماعيل عليه السلام د بچ کولو لپاره له جنت څخه يو مگ (پسه) را وليږه.

له دغه جاهل څخه چې کله په دې باره کې پوښتنه وشوه نو هغه وويل: ما د حضرت ابراهيم عليه السلام په سنت عمل وکړ، ځکه کله چې سيدنا حضرت ابراهيم عليه السلام په خوب کې وليدل چې هغه خپل زوی اسماعيل ذبحه کوي نو يې ورته وويل:

يٰۤاِبْرٰهِيْمُ اِنِّىۤ اَرٰى فِىۤ النَّامِ اٰیَۃً اَذٰجَكَ فَاَنْظُرْ مَا اَدَا تَرٰى ۚ قَالَ يٰۤاَبَتِ اَفْعَلْ مَا تُؤْمَرُ ۚ سَتَجِدَنِىۤ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۚ فَلَمَّآ اَسْلَمَا وَ تَلَّہُ بِالْحَبِیْنِ ۚ وَ تَاَدٰیْنِہٖ اَنْ یَّاْتِیٰرَہِمُ ۚ قَدْ صَدَقَتِ الرُّءِیَا ۚ اِنَّا کُنَّا لَکَ لَخَزِیۡرَ الْمُحْصِنِیْنَ ۚ اِنَّ هٰذَا لَھُوَ الْبَلٰۤءُ النَّسِیۡنُ ۚ وَ قَدْ یُنۡدِہٖ بِرَبِّجْ عَظِیْمٌ ۚ (۱)

ژباړه: اې څوگړه زما بیشکه زه پر لېسې وينم په خوب کې داسې چې بیشکه زه ذبحه کوم تا پس ته هم نظر وکړه چې څرنگه مصلحت گڼي: وويل

(اسماعيل) اې پلاره زما ته همغه وکړه چې حکم يې شوی دی درباندي : ژر ده چې وبه مومې ته ما که اراده فرمايلې وي الله له صبر کونکيو (په حکم د الله) پس کله چې غاړه کينسوده (دواړو حکم د الله ته) او وايي چاوه دغه (اسماعيل) پر (بنې) اړخ د ده او غږ وکړ مونږ ده ته داسې چې اې ابراهيم ! په تحقيق رښتيا کړي تا خوب خپل (او ومو مانه هغه له تا) بيشکه مونږ همداسې (لکه نيکه جزاء د ابراهيم نيکه) جزاء ورکوو (نورو) محسنانو نيکو کارانو ته ؛ بيشکه چې همدا ذبحه خامخا همدا ابتلاء ازموينه وه ښکاره ؛ او فديه مو ورکړه دغه (اسماعيل) ته په مذبوحې لوني (جنتي پسه سره).

د دغه افريقايي دغه عمل د آخرې درجې جهالت دی، د داسې جاهل سړي خوب د يوه نبي د خوب په خير څنگه کيدلای شي په کوم چې د الله تعالی له لوري وحې نازلېږي.

که کله مو ښه خوب وليد نو د الله تعالی شکر اداء کړی او خوشحاله اوسئ او که مو بد خوب وليد نو د هغه له شر څخه په الله تعالی پناه وغواړئ، په دې طريقې سره دا خوب تاسو ته نقصان نشي رسولای.

يو اصل : که يو څوک د مهدي کيدو دعوه وکړي او په احاديثو کې بيان شوې نښانې په هغه کې نه وي او نه دجال د هغه په زمانه کې ظاهر شوی وي نو داسې سړی دروغزن، کذاب او دجال دی، همدا شان که يو څوک د مسيح عيسى عليه السلام دعوه وکړي او دجال د هغه له راتلو د مخه نه وي ظاهر شوی نو داسې سړی هم کذاب او دجال دی.

د مهدي جايزه د افراط او تفريط په ځای په عدل او انصاف کې ده. د اهل السنه والجماعه په نزد د مهدي حقيقت له دې څخه زيات نه دی چې هغه به له ائمه مسلمين څخه يو امام وي کوم به چې په ټولنه کې د عدل او انصاف لپاره کار کوي او غير معصوم به وي (۱).

ځينې اهل علمو له مهدي څخه انکار کړی په هغوی کې ځينې دا دي :
 * علامه ابن خلدون : ابن خلدون د مهدي په مسئله کې متردد دی ، هغه په دې سلسله کې په وارو حديثونو باندې تنقيد کړی او ويلي يې دي په هغو احاديثو کې کوم يو داسې دی کوم چې له نقد او جرح څخه بچ وي ؟
 * محمد رشيد رضا : هغه وايي : د مهدي په حديثونو کې ډير قوي او ښکاره تعارض دی ، په دې موضوع کې د هغو رواياتو په مابين کې جمع او تطبيق ډير مشکل دی ، له هغوی څخه د انکار کوونکو شمير ډير زيات دی ، همدا وجه ده چې امام بخاري رحمته الله عليه او امام مسلم رحمته الله عليه په خپلو کتابونو کې د همدغو روايتونو ذکر نه دی کړی ، د ائمه مسلمين يو لوی شمير خلکو دغه روايتونه ضعيف بللي ^(۱) .

* احمد امين : د مهدي په باره کې ټول حديثونه خرافات دي او د هغوی له امله د مسلمانانو په زندگي کې ډيرې خطرناکې نتيجې ظاهرې شوې دي ^(۲) .
 * عبد الله بن زيد آل محمود : د مهدي دعو له ابتداء څخه تر انتها په ټوله په درواغو بنا ده ، دا يوه بده او قبيحه عقیده ده ، په اصل کې دا خرافات دي کوم چې له يوه څخه بل ته منتقل کېږي او دا رنگه احاديث دهشت خپريدونکي دي ^(۳) .

* محمد فريد وجدي : د مهدي منتظر په باره کې چې کوم حديثونه بيان کړي شوي دي ، که اهل علم او بصيرت د هغو جايزه واخلې نو د دوی به په دې خبره کې شک پاتې نشي چې نبي کریم صلي الله عليه وسلم د داسې شيانو له بيانولو څخه پاک دی ، په دغو روايتونو کې چې کومه غلوه ، تضاد ، مبالغه ، د خلکو له حالاتو څخه نا خبري او د انسانانو په باره کې د الله تعالی له رائجو طريقو څخه چې کوم بعد راغلی هغه له چا څخه پټ نه دی ، د دغو احاديثو

^۱ تفسير المنار ، الاعراف : ۷/ ۸۷.

^۲ ضحی الاسلام : ۳/ ۲۴۳.

^۳ وگورئ د هغه رساله : لا مهدي ينتظر ، بعد الرسول خير البشر : ۵۸.

مطالعه کوونکي په اول نظر کې دا محسوسه وي چې دا موضوعي روایات کوم چې عربو او په غربي ریاست کې د یو شمیر طلب گارو گمراه حواریینو د خاصو مقاصدو لپاره وضع کړي (۱).

له مهدي څخه د منکرینو دلائل

(۱) په قرآن کې د مهدي ذکر نه دی راغلی، که چیرته دا خبره حق وی نو الله تعالی به په قرآن کې د هغې ذکر کړی وای.

ځواب: په قرآن کریم کې د قیامت د ټولو نښانو ذکر نه دی شوی، حتی په هغه کې د خروج دجال او په آخره زمانه کې په زمکه کې د خسف کیدو ذکر هم نه دی شوی، دا نښانې په سنت کې ذکر کړی شوې دي، کله چې دا نښانې په سنت سره ثابتې دي نو برحق دي، ځکه چې د الله تعالی د خپل نبي په باره کې دا اعلان دی:

﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ﴾ (۱).

ژباړه: خبرې نه کوي (محمد)، له هوا خپلې نه.

د رسول الله ﷺ ارشاد دی:

﴿إِنِّي أُوتِيتُ الْقُرْآنَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ﴾ (۲).

ژباړه: خبر دار: ما ته قرآن کریم هم راکړل شوی دی او له هغه سره یو بل شی (سنت) هم راکړل شوی دی.

نبي کریم ﷺ د هغو نښانو ذکر فرمایلی او هغه یې ثابتې فرمایلي دي، له همدې امله دا د ثابت شده دین یوه برخه ده.

(۲) د مهدي احادیث په صحیحینو کې نشته.

۱- دائرة المعارف القرآن العشرين: ۴۸/۸۰.

۲- النجم: آیه: ۳.

۳- مسند احمد: ۴/۱۳۰.

جواب : په صحيح مسلم او صحيح بخاري کې د نبی کریم ﷺ ټول احاديث نه دي جمع کړي شوي، له امام بخاري رحمه الله او امام مسلم رحمه الله پرته د سنت راويان نور محققين انمه هم شته دي او له مونږ سره داسې وسایل شته دي په کومو سره چې د صحيح او ضعيف حديث امتياز کولای شو، که چيرته له تحقيق وروسته حديث صحيح ثابت شي د هغه قبول واجب دي، خوا هغه که په صحيح مسلم او صحيح بخاري کې وي او که په بل کوم کتاب کې وي، په صحيح مسلم او صحيح بخاري کې د مهدي په باره کې روايات ضرور راغلي، مگر هلته د مهدي له نامه پرته د هغه نور اوصاف بيان شوي دي، په تيرو شويو احاديثو کې د صحيحينو احاديث هم تر سترگو کيږي.

(۲) مونږ د مهديت مدعيانو لپاره دروازه خلاصول نه غواړو.

جواب : کله چې مونږ د مهدي په باره کې قواعد او ضوابط بيان نه و نو تر اوسه پورې دروغون د دواړو ته هيڅ گنجائش نه دی پاتې شوی، د مهدي خاص جسماني صفات دي او د هغه د زماني يو شمير متعين حالات دي د کومو ذکر چې مخکې تير شو، دا صفتونه يواځې په يوه کس کې پيدا کيدلای شي کوم چې حقيقي مهدي دی.

د دغې موضوع اخيري خبر

آيا په مهدي باندې د ايمان راړو معنا دا ده چې دعوت او عمل پربښودل شي؟

په ډيرو اسلامي هيوادونو کې د خير او شر په مينځ کې کشمکش روان دی، د دغو هيوادونو اوسيدونکي د ډيري سختې مایوسي، ښکار دي او هغوی مهدي ته په انتظار کې دي، چې په نتيجه کې يې دغو خلکو دعوت او عمل پربښی او قلاز ناست دي او له امر بالعرف او نهی عن المنکر څخه يې خاموشي غوره کړې. هغوی د علم حاصلول او د هغه د نشر او اشاعت کار يې هم شا ته غورځولی او په ځينو وختونو کې له کار وبار،

تعمیر او ترقي څخه هم ځانونه غاړې ته کوي او ځينو خلکو داسې خبرې شروع کړې چې معامله ډیره زر راتلونکې ده او دا د مهدي د ظهور زمانه ده، هغه ډیر زر راتلونکې دی نو په دنيوي امورو کې د ځان گیرولو ته ضرورت څه دی؟

پوښتنه دا ده چې په دغو احاديثو باندې د تعامل په باره کې شرعي اسلوب څنگه پکار دی؟

د هغوی په باره کې تعامل:

دا او نورې نښانې د دې لپاره بیان شوې دي تر څو چې مسلمانانو ته خوشحالي، صبر او ثبات حاصل شي او هغوی دا خوشخبري هم واورې چې الله تعالی به دین محفوظ وساتي او د هغه مرسته به وکړي.

له دې سره سره مونږ هغه عمل وکړو د کوم چې په شروع کې حکم شوی چې د دین مرسته وکړي، له اسلامي هیوادونو دفاع وکړي، د خدای په لار کې جهاد وکړي او د اسلامي بیرغ د سر بلندي لپاره قتال وکړي.

مونږ باید په دې انتظار کې نشو چې له آسمان څخه مرسته نازله شي یا دې زموږ له کوشش او محنت پرته دې زمکه په جوش کې راشي.

نن هم پر مسلمانانو فرض دي چې هغوی له یهودیانو سره د جنگ لپاره او د قابضو عیسایانو له اسلامي هیوادونو څخه د وتو لپاره پوره تیاری وکړي او د قیادت لپاره د مهدي تر راتګه پورې ذلیل او رسوا ناست پاتې نشي، بلکه مونږ ټول متفق او متحد شو، د خپل دین او که مهدي راغی نو د هغه مرسته وکړو.

علامات کبری

(د قیامت غټې نښانې)

- ❖ د دجال خروج
 - ❖ د عیسی عليه السلام نزول
 - ❖ خروج یاجوج وماجوج
 - ❖ په زمکه کې د خسف درې غټې پېښې
 - ❖ دود
 - ❖ خروج دابۀ (د عجیب الخلق ځناور راوتل)
 - ❖ د لمر له مغرب څخه راختل
 - ❖ اور، کوم به چې خلک د محشر په لوري بیایي.
- تمهید**

په تیرو صفحو کې بیان شوه چې د قیامت نښانې په دوه ډوله دي،
علامات صغری او علامت کبری، یعنې د قیامت وړې او غټې نښانې،
مونږ د قیامت (۱۳۱)، وړې نښانې بیان کړې، اوس مونږ د قیامت د هغو
غټو نښانو په تفصیل سره بیان ذکر کوو کومې چې د قیامت له قایمیدو یو
څه د مخه واقع کیږي.

د قیامت غټې نښانې د مات شوي امیل (هار) د دانو په څیر په یوه بل
پسې مسلسلې واقع کیږي، کله چې اوله نښانه (د مهدي ظهور) واقع شي
نو بیا به له هغه وروسته په تواتر سره نورې نښانې واقع کیدل شروع کړي.

حضرت عبد الله بن عمرو رضی الله عنهما بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

﴿الایات خرزات منظومات فی سلك، فان یقطع السلك یتبع بعضها بعض﴾ (۱).
ژباړه:

د قیامت نښانې په تار کې د د پیرل شویو دانو په څیر دي، پس که چیرته تار پرې شي نو دانې په یوه بل پسې په تیزی سره غورځیدل شروع کړي.

حضرت ابو هریره (رضی الله عنه) بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:
﴿خروج الايات بعضها على اثر بعض تتابعن كما تتابع الحزر في النظام﴾ (۲).
ژباړه:

د قیامت د نښانو ظهور به په یوه بل پسې داسې ري لکه څنګه چې امیل (هار) مات شي او د هغه دانې په یوه بلې باندې ور غورځي.
هیڅ بعیده نه ده چې د قیامت د غټو نښانو په مینځ کې یو شمیر وړې نښانې هم ظاهرې شي، مثلاً اول به د مهدي ظهور وي، بیا به د هغه په زمانه کې کومه وړه نښانه ظاهره شي، له هغه وروسته به د جال ظاهر شي او بیا به همداسې بله نښانه هم ظاهره شي (والله اعلم).

د مسیح د جال ظهور

- ❖ مسیح د جال څوک دی؟
- ❖ آیا هغه اوس چیرته موجود دی؟
- ❖ آیا هغه د مخه چا لیدلی؟
- ❖ د هغه نښانې به څه وي؟
- ❖ د هغه د خروج اسباب به څه وي؟

۱. مسند احمد ۲، ۳۱۹. وصححه احمد شاکر والناباني.

۲. المعجم الاوسط للغبيري ۵، ۱۴۸. وسلسلة الاحاديث الصحيحة: ۷، ۳۲۱۰.

❁ د دجال په ډیره غصه کې مبتلا کونکې خبره به څه وي؟

❁ د دجال په باره کې غلطې عقیدې کومې کومې دي؟

دجال څوک دی؟

دجال د آدم ﷺ له اولادې څخه یو سړی دی کوم ته به چې الله تعالی داسې طاقت ورکړي چې له ده پرته په نوع بشر کې به بل چا ته نه وي ورکړی شوی، الله تعالی به د خلکو د ازمايښت او امتحان لپاره هغه ته دا طاقت ورکړي، نبي کریم ﷺ مونږ خبر کړي یو چې مونږ د هغه گمراهي اختیار نه کړو، همدا شان مونږ نبي کریم ﷺ د هغه له جسماني او اخلاقي نښانو څخه هم خبر کړي یو.

د دجال په باره معلومات لرل ضروري دي

د یوه شي په باره کې علم لرل د هغه په باره کې له جهالت څخه ډیر بهتر دي، حضرت خذیفة ﷺ له نبي کریم ﷺ څخه د شر (فتنو) په باره کې پوښتنې کولې تر څو چې په فتنو کې مبتلا نشي (۱).

دجال تر ټولو لویه فتنه ده، نبي کریم ﷺ د خپل امت په باره کې له هغه څخه ډیر په اندېښنه کې دی، همدا وجه ده چې د هغه په باره کې یې خپل امت خبر کړی، ویرولی یې ده او آگاه کړی یې ده، له دې امله چې له دجال سره به ډیرې غټې فتنې او شبهات وي حتی چې هغه به دا دعوه هم وکړي چې هغه رب العلمین دی، کله چې مونږ ته د هغه صفات، نښانې او له هغه څخه د محفوظ اوسیدلو طریقې معلومې وي نو الله تعالی ﷻ به مونږ د هغه له شر څخه بچ وساتي (انشاء الله).

۱. صحیح البخاري، المناقب، حدیث: ۳۶۰۶.

د هغه نوم مسیح دجال ولي دی؟

دجال ته مسیح له دې امله ويل کيږي چې د هغه ښى سترگه چته ده، هغه به پروند وي او په يوه سترگه به ليدل کوي، د هغه د نام په باره کې يو قول دا هم دی چې هغه مسیح ده او دا هم ويلی شوي چې هغه مسیح ده. ځينو د علم خاوندانو ويلي: چې د هغه نوم مسیح ځکه اېښودل شوی چې هغه به په ټوله زمکه کې وگرځي.

ځينو ويلي: مسیح نام له دې امله اېښودل شوی چې د هغه په نيمايي خهره نه سترگه شته او نه ابرو.

د هغه نوم دجال له دې امله اېښودل شوی چې د هغه کار دجل او فريب کول دي، د حيله بازي څخه کار اخستل، د حقايقو پټول او د لويو لويو دروغو ويل د هغه کار ده، دجل ډيرو لويو دروغو ته ويل کيږي، هغه له ډير لوی دجل او فريب څخه کار اخستونکی دی، د ډيرو دروغو ويونکی او ډير متکبر دی.

د دجال جمع دجالون او د جاجلة راځي.

د دجال دعوه به څه وي؟

دجال به دا دعوه کوي چې هغه رب العلمين دی، هغه به له خلکو څخه په خپل ذات باندې د ايمان راوړو غوښتنه کوي، ځکه چې نبي کریم ﷺ فرمايلي:

﴿ لا انا اعور وان ربکم ليس باعور ﴾ (۱).

ژباړه: بېشکه دجال پروند دی او دستاسو رب پروند نه دی.

له دجال سره به ډير شبهات او ډيرې حيلې وي د کومو په مرسته به چې خلک په فتنو کې مبتلا کوي.

د ابن صياد قيصه

د نبي کریم ﷺ په زمانه کې په مدينه منوره کې يو هلک وو د کوم نام چې (ابن صياد) وو، دا هم يوه معما وه، نبي کریم ﷺ ته هم د هغه په باره کې د دجال تردد وو، د دغه هلک او د نبي کریم ﷺ تر مينځ يوه واقعه پيښه شوه د کومې تفصيل چې دارنگه دی:

حضرت عبد الله بن عمرو رضی الله عنهما بيان کوي:

نبي کریم ﷺ، حضرت عمر بن الخطاب ؓ او يو شمير نور خلک د ابن صياد لوري ته ورغلل، هغه د بنو مغاله قلعي په خوا کې له هلکانو سره لوبې کولې، په دې وخت کې ابن صياد بلوغ ته نږدې وو، هغه ته د نبي کریم ﷺ د راتلو معلومات هغه وخت وشو کله چې نبي کریم ﷺ په خپل لاس د هغه شا ووهله، له دې وروسته د ابن صياد او د الله د رسول ﷺ تر مينځ داسې خبرې وشوې:

رسول الله ﷺ وويل: آيا ته دا گواهي ورکوي چې زه د الله تعالی ﷻ رسول یم؟

ابن صياد رسول الله ﷺ ته وکتل او وې ويل: زه گواهي ورکوم چې ته اميين (يعنې د عربو لور ته راليږل شوی رسول ېې) بيا ابن صياد د الله له رسول ﷺ څخه وپوښتل: آيا ته گواهي ورکوي چې زه د الله تعالی رسول یم؟

رسول الله ﷺ د هغه له رسالت څخه انکار وکړ او وې فرمايل: زه په الله او د هغه په رسولانو ايمان لرم، له دې وروسته د الله رسول ﷺ له ابن صياد څخه يوه بله پوښتنه وکړه او وې فرمايل: تا ته څه په نظر درځي؟
ابن صياد وويل: ما ته رښتيا او دروغ په نظر راځي.

رسول الله ﷺ وویل: بیا نو معامله په تا باندې خلط ملط ده، بیا رسول الله ﷺ وفرمایل: ما په زړه کې د پوښتنې یو شی له تا پټ کړی (۱).

ابن صیاد د دخان لفظ ویلو کوشش وکړ لیکن د دغه لفظ د اداء کولو توفیق یې تر لاسه نکړ او د دخان په ځای یې (دخ) (دخ) وویل. په اصل کې له ابن صیاد سره یو څه وو کومو چې له دغو شیانو څخه خبر کړی وو، ابن صیاد وویل: هغه دخ دی.

نبي کریم ﷺ وفرمایل: خلط ملط شوي په تا! ته به له خپل حیثیت څخه پورته ولاړ نشي (۲).

حضرت عمر رضی الله عنه عرض وکړ: ای د الله رسوله ﷺ! ما ته اجازه راکړه چې زه د هغه سر پرې کړم.

نبي کریم ﷺ ورته وویل: هغه پرېږده، که چیرته ابن صیاد دجال اکبر وي نو ته په هغه نشي غالب کیدای او که چیرته دجال نه وي نو بیا د هغه په قتل کې هيڅ گټه نشته (۳)، یعنې که چیرته ابن صیاد دجال وي نو له تا سره د هغه د وژلو قدرت نشته، ځکه الله تعالی ﷻ دا فیصله کړې چې هغه به حضرت عیسیٰ ﷺ له خپل نزول وروسته ووژني.

سالم بن عبد الله بن عمر فرمایي چې ما له عبد الله بن عمر رضی الله عنهما څخه دا آوريدلي چې فرمایل یې چې له دې وروسته رسول الله ﷺ له ابی ابن کعب انصاري سره د کجورو د هغه باغ لوري ته ولاړ په کوم کې چې ابن صیاد اوسیده، نبي کریم ﷺ د کجورو ونو شا ته پټ پټ هغه باغ ته ور داخل شو، نبي کریم ﷺ په پټ ډول د هغه لوري ته ور مخته شو، تر څو مخکې له دې چې هغه نبي کریم ﷺ وويني نبي کریم ﷺ د هغه

۱. یعنې ما په خپل زړه کې د یوه لفظ سوچ کړی. ته د هغه د معلومولو کوشش وکړه چې هغه څه ده. د الله رسول ﷺ په خپل زړه کې د دخان لفظ پټ ساتلی وو.

۲. یعنې له خپل کهانت څخه به پورته ولاړ نشي. ځکه چې ته کاهن، دبال او حبله بازي

۳. صحيح مسلم. الفتن. حديث: ۲۹۳۱.

خبرې واوړي، نبي کریم ﷺ ولیدل چې هغه د کمبلې په یوه توبه باندې پروت دی او په خوله باندې د بې بر آواز کوي، د ابن صیاد مور د ونو شا ته پته راغلې او چې نبي ﷺ یې ولید نو وې ویل: اری، « صاف؛ » (دا د هغه نوم وو) دا محمد (ﷺ) دی، د دې خبرې په اوریدو ابن صیاد را پورته شو او کیناست، رسول الله ﷺ وویل: که دې مداخله نه وای کړې نو نن د ابن صیاد اصل حقیقت بنکاره کیدو (چې دا د جال دی او که نه،^(۱)).

حضرت ابو سعید خدری رضی الله عنه بیان کوي

یو ځل رسول الله ﷺ، حضرت ابوبکر صدیق او حضرت عمر رضی الله عنهما د مدینې په لاره وو چې له ابن صیاد یې سره ملاقات وشو:

نبي کریم ﷺ: «آیا ته گواهي ورکوي چې زه د الله رسول یم؟»

ابن صیاد: آیا ته گواهي ورکوي چې زه د الله رسول یم؟

رسول الله ﷺ: زه په الله باندې، د هغه په فرستو باندې او د هغه په کتابو باندې ایمان لرم، بیا رسول الله ﷺ ترې ویو بنستل: تا ته په نظر څه درځي؟

ابن صیاد: ما ته په اوبو باندې یو تخت په نظر راځي.

رسول الله ﷺ: تا ته په سمندر باندې د ابلیس تخت په نظر درځي، ته نور څه ویني؟

ابن صیاد: ما ته دوه رېښتیا یو دروغ یا دوه دروغ یو رېښتیا په نظر راځي.

رسول الله ﷺ: د ده خواته د شیطان د راتلو له وجهې په ده معامله خلط ملط شوې ده، دا پریږدی^(۲).

حضرت ابو سعید خدری رضی الله عنه بیان کوي:

یو ځل زه د حج یا عمرې په سفر روان وم، ابن صیاد هم په دې سفر کې له ما سره وو، کله چې مونږ په یوه ځای کې پروا و اچاوه نو خلک یوه خوا بله خوا سره تیت شول زه تر ابن صیاد تنها پاتې شوو، د هغه په باره کې چې کومي

^۱- صحیح مسلم، الفتن، حدیث: ۲۹۳۱.

^۲- صحیح مسلم، الفتن، حدیث: ۲۹۳۲.

د ابن صياد په باره کې سم موقف

ابن صياد مسيح دجال (دجال اکبر) نه دی، بلکه د حيله بازو دجالانو څخه يو دجال دی، له هغه سره کهانت وو او شيطان له ځينو شيانو څخه هغه خبر کړی وو.

په قرآن کریم کې د دجال په نه ذکر کولو کې حکمت

د دجال فتنه عظيم ترينه فتنه ده، نبی کریم ﷺ ته د امت په باره کې له دې فتنې ډیره ویره وه، ټولو پخوانيو انبياؤ ﷺ هم خپل امتونه د دجال له فتنې څخه خبر کړي وو، د الله تعالی رسول ﷺ مونږ ته له هر لمانځه وروسته د دجال له فتنې څخه د امن غوښتلو حکم کړی.

په قرآن کریم کې الله تعالی ﷻ د يو شمير لویو او وړو نښانو ذکر فرمایلي، د مثال په ډول لکه د شق القمر واقعه، الله تعالی فرمایي:

﴿اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَالْقَمَرُ انشَقَّ﴾ (۱).

ژباړه:

را نږدې شو قیامت او خیرې دوه ټوټې شوه سپوږمۍ همدا شان د یاجوج ماجوج راوتل، الله تعالی فرمایي:

﴿حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ۚ﴾ (۲).

ژباړه:

تر هغه پورې کله چې پرانستلی شي یاجوج او ماجوج (او دیوال یې له مخې لیرې شي) او دوی به له هرې لورې څخه گرځي را کوزیږي لیکن الله تعالی د دجال د نامه ذکر په وضاحت سره په قرآن مجید کې نه دی فرمایلي.

د ده په عدم ذکر کې څه حکمت پټ دی؟

(۱) القمر، آیه: ۱.

(۲) الانبیاء، آیه: ۹۲.

په دې باره کې لاتدنی خبرې ویل شوې دي.
 ❁ د اهل علمو په دې سلسله کې یو قول دا دی چې په لاتدې آیت کریمه کې
 د دجال ذکر راغلی:

﴿يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ أَمِنَتْ مِنْ قَبْلُ﴾ (۱).
 ژباړه:

په هغه ورځ چې راشي ځينې دلائل د (قدرت) د رب ستا نه به رسوي فايده
 (نفع) هيڅ نفس ته ايمان راوړل د ده چې نه وي دا نفس چې ايمان يې راوړی
 وي پخوا له دې نه.
 ځکه چې د دې خبرې تاييد د نبی کریم ﷺ دا حديث هم کوي په کوم کې
 چې فرمايي:

﴿ثَلَاثٌ إِذَا خَرَجَ لَمْ يَنْفَعِ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ أَمِنَتْ مِنْ قَبْلُ: الدَّجَالُ،
 وَالدَّابَّةُ، وَطُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا﴾ (۲).
 ژباړه:

هر کله چې درې شيان را ښکاره شي نو هيڅ داسې سړي ته ايمان فايده نه
 رسوي کوم چې له پخوا څخه ايماندار نه وي، د دجال خروج، خروج دابه او
 د (شمس) لمر له مغرب څخه راختل.
 ❁ دويم قول: په قران مجيد کې د حضرت عيسى عليه السلام د نزول لوري ته
 اشاره موجوده ده، الله تعالی ﷻ فرمايي:

﴿وَأَنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ﴾ (۳).

۱- الانعام، آیه: ۱۵۸.

۲- صحيح مسلم، الايمان، حديث: ۱۵۸، وجامع الترمذی، تفسير القرآن، حديث: ۳۰۷۲،
 وصححه واللفظ له.

۳- النساء، آیه: ۱۵۹.

ژباړه : نشته هم څوک له اهل د کتابه مگر قسم دی هرو مرو چې ایمان به راوړي دوی خامخا (په وخت د ترغې خپلې یا په وخت د نزول د عیسی) پر دغه عیسی (پخوا له مرگه د ده څخه) الله تعالی په یوه بل ځای کې فرمایي:

﴿وَأَنَّهُ لَعَلُّهُ لِّلْسَاعَةِ فَلَا تَمْتَرْنَ بِهَا وَأَتَّبِعُونَ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ۝﴾ (۱).

ژباړه :

او بیشکه دغه (عیسی) خامخا علامه نښه ده د قیامت (په اعتبار د نزول سره) پس شک مکوی تاسې په راتلو د قیامت کې او متابعت وکوی زما په (توحید کې) دغه لپاره ده سمه برابره (چې نه پرې گمراه کیږي څوک).

او دا خبره پرته له شک سمه ده چې حضرت عیسی ﷺ به دجال قتل کړي، لهذا په قرآن کې د نزول عیسی ﷺ په باره کې د راغلیو خبرو په سلسله کې د دجال ذکر هم ضمناً راغلی دی.

حضرت خدیفه بن اسید غفاري (رضی الله عنه) بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي: ﴿إِنَّ السَّاعَةَ لَا تَكُونُ حَتَّى تَكُونَ عَشْرَ آيَاتٍ، الدَّخَانُ، والدَّجَالُ، والدَّابَّةُ وَطُلُوعُ الشَّمْسِ مِنَ الْمَغْرِبِ الْحَدِيثُ﴾ (۲).

ژباړه : د لسو نښانو تر ظاهريدو قیامت نه قايميږي، دود، دجال، د ځناور راوتل او د لمر له مغرب څخه راختل الحديث.

حضرت ابو هريرة (رضی الله عنه) بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

﴿ثَلَاثٌ إِذَا حُرِجْنَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلِ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا طُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا والدَّجَالُ ودَابَّةُ الْأَرْضِ﴾ (۳).

۱- الزخرف. آیه: ۲۱.

۲- صحيح مسلم. الفتن و اشراط الساعة. حديث: ۲۹۰۱.

۳- صحيح مسلم. الايمان. حديث: ۱۵۸.

ژباړه : کله چې درې شیان ښکاره شي نو هيڅ داسې سړي ته ايمان راوړل فايده نه رسوي کوم چې له پخوا څخه ايماندار نه وي، (۱) د لمر له مغرب څخه راختل (۲)، د دجال راوتل (۳) له زمکې څخه د يوه لوی ځناور راوتل.

له ټولو لويه فتنه

حضرت عمران بن حصين رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي :
 ﴿ ما بين خلق آدم إلى قيام الساعة خلق أكبر من الدجال ﴾ (۱).

ژباړه :

د حضرت آدم عليه السلام له پيدا ايست څخه نيولې د قيامت تر قايميدو پورې له دجال څخه لوی مخلوق نشته او د يوه روايت الفاظ داسې دي : له دجال څخه بل لوی کوم مصيبت نشته.

حضرت عبد الله بن عمر رضي الله عنه وايي چې رسول الله ﷺ يوه ورځ خلکو ته د خطاب کولو په وخت کې ودرید، نبي کریم ﷺ د الله تعالی ﷻ شان بيان کړ او بيا يې د دجال ذکر وکړ او وې فرمايل :

﴿ إِنِّي لَأُنذِرُكُمْهُ وَمَا مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا وَقَدْ أُنْذِرُهُ قَوْمَهُ وَلَكِنِّي سَأَقُولُ لَكُمْ فِيهِ قَوْلًا لَمْ يَقُلْهُ نَبِيٌّ لِقَوْمِهِ إِنَّهُ أَعْوَزُ وَإِنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِأَعْوَزَ ﴾ (۲).

ژباړه : زه تاسو له دې څخه ويره وم او هر نبي خپل قوم له دې څخه ويرولی ليکن زه تاسو ته يوه داسې خبر کوم کومه چې هيڅ نبي خپل قوم ته نه ده بيان کړې : هغه به په يوه سترگه باندې وړوند وي او الله تعالی هيڅ کله داسې نه دی حضرت نواس بن سماعيل رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي :

﴿ غير الدجال أخوفني عليكم إن يخرج وأنا فيكم فأنا حجيجه دونكم وإن يخرج ولست فيكم فامرو حجيح نفسه والله حليفتي على كل مسلم ﴾ (۳).

۱- صحيح مسلم. الفتن واشراط الساعة. حديث: ۲۹۴۲.

۲- صحيح البخاري. الانبياء. حديث: ۷۱۳۷.

۳- صحيح مسلم. الفتن واشراط الساعة. حديث: ۲۹۳۷.

د ابن صياد قصه

د نبي کریم ﷺ په زمانه کې په مدينه منوره کې يو هلک وو د کوم نام چې (ابن صياد)، وو، دا هم يوه معما وه، نبي کریم ﷺ ته هم د هغه په باره کې د دجال تردد وو، د دغه هلک او د نبي کریم ﷺ تر مينځ يوه واقعه پېښه شوه د کومې تفصيل چې دارنگه دی:

حضرت عبد الله بن عمرو رضی الله عنهما بيان کوي:

نبي کریم ﷺ، حضرت عمر بن الخطاب ؓ او يو شمير نور خلک د ابن صياد لوري ته ورغلل، هغه د بنو مغاله قلعي په خوا کې له هلاکوانو سره لوبې کولې، په دې وخت کې ابن صياد بلوغ ته نژدې وو، هغه ته د نبي کریم ﷺ د راتلو معلومات هغه وخت وشو کله چې نبي کریم ﷺ په خپل لاس د هغه شا ووهله، له دې وروسته د ابن صياد او د الله د رسول ﷺ تر مينځ داسې خبرې وشوې:

رسول الله ﷺ وويل: آيا ته دا گواهي ورکوي چې زه د الله تعالی ﷻ رسول يم؟

ابن صياد رسول الله ﷺ ته وکتل او وي ويل: زه گواهي ورکوم چې ته اميين (يعني د عربو لور ته رايرېل شوی رسول يې)، بيا ابن صياد د الله له رسول ﷺ څخه وپوښتل: آيا ته گواهي ورکوي چې زه د الله تعالی رسول يم؟

رسول الله ﷺ د هغه له رسالت څخه انکار وکړ او وي فرمايل: زه په الله او د هغه په رسولانو ايمان لرم، له دې وروسته د الله رسول ﷺ له ابن صياد څخه يوه بله پوښتنه وکړه او وي فرمايل: تا ته څه په نظر درځي؟

ابن صياد وويل: ما ته رښتيا او دروغ په نظر راځي.

رسول الله ﷺ وويل: بيا نو معامله په تا باندې خلط ملط ده، بيا رسول الله ﷺ وفرمايل: ما په زړه کې د پوښتني يو شی له تا پټ کړی (۱).

ابن صياد د دخان لفظ ويلو کوشش وکړ ليکن د دغه لفظ د اداء کولو توفيق يې تر لاسه نکړ او د دخان په ځای يې (دخ) وويل. په اصل کې له ابن صياد سره يو څه وو کومو چې له دغو شيانو څخه خبر کړی وو، ابن صياد وويل هغه دخ دی.

نبی کریم ﷺ وفرمايل: خلط ملط شوي په تا! ته به له خپل حيثيت څخه پورته ولاړ نشي (۲).

حضرت عمر رضی الله عنه عرض وکړ: اي د الله رسول ﷺ! ما ته اجازه راکړه چې زه د هغه سر پرې کړم.

نبی کریم ﷺ ورته وويل: هغه پرېږده، که چيرته ابن صياد دجال اکبر وي نو ته په هغه نشي غالب کيداى او که چيرته دجال نه وي نو بيا د هغه په قتل کې هيڅ گټه نشته (۳) يعنې که چيرته ابن صياد دجال وي نو له تا سره د هغه د وژلو قدرت نشته، ځکه الله تعالى ﷻ دا فيصلمه کړې چې هغه به حضرت عيسى ﷺ له خپل تړول وروسته ووژني.

سالم بن عبد الله بن عمر فرمايي چې ما له عبد الله بن عمر رضی الله عنهما څخه د آوريدلي چې فرمايل يې چې له دې وروسته رسول الله ﷺ له ابی ابن کعب انصاري سره د کجور و د هغه باغ لوري ته ولاړ په کوم کې چې ابن صياد اوسيده، نبی کریم ﷺ د کجور و ورو شا ته پټ پټ هغه باغ ته ور داخل شو، نبی کریم ﷺ په پټ ټول د هغه لوري ته ور مخته شو، تر څو مخکې له دې چې هغه نبی کریم ﷺ وويني نبی کریم ﷺ د هغه

(۱) يعنې ما په خپل زړه کې د يوه لفظ سوچ کړی. ته د هغه د معلومولو کوشش وکړه چې هغه څه ده. د الله رسول ﷺ په خپل زړه کې د دخان لفظ پټ ساتلی وو.

(۲) يعنې له خپل کهانت څخه به پورته ولاړ نشي. ځکه چې ته کاڼ، د پال او حيله يازې.

(۳) صحيح مسلم. الفتن. حديث: ۲۹۳۱.

خبرې واوري، نبي کریم ﷺ ولیدل چې هغه د کمبلې په یوه تړپه باندې پروت دی او په خوله باندې د برې آواز کوي، د ابن صیاد مور د ونو شا ته پټه راغلې او چې نبي ﷺ یې ولید نو وې ویل: اری، «صاف»؛ (دا د هغه نوم وو) دا محمد (ﷺ) دی، د دې خبرې په اوريدو ابن صیاد را پورته شو او کیناست، رسول الله ﷺ وویل: که دې مداخله نه وای کړې نو نن د ابن صیاد اصل حقیقت ښکاره کیدو (چې دا د جال دی او که نه)،^(۱)

حضرت ابو سعید خدری (رضی الله عنہ) بیان کوي
یو ځل رسول الله ﷺ، حضرت ابوبکر صدیق او حضرت عمر رضی الله عنهما د مدینې په لاره وو چې له ابن صیاد یې سره ملاقات وشو:

نبي کریم ﷺ: «آیا ته گواهي ورکوي چې زه د الله رسول یم؟»

ابن صیاد: آيا ته گواهي ورکوي چې زه د الله رسول یم؟

رسول الله ﷺ: زه په الله باندې، د هغه په فرستو باندې او د هغه په کتابو

باندې ایمان لرم، بیا رسول الله ﷺ ترې ویو بنسټ: تا ته په نظر څه درځي؟

ابن صیاد: ما ته په ابو باندې یو تخت په نظر راځي.

رسول الله ﷺ: تا ته په سمندر باندې د ابلیس تخت په نظر درځي، ته نور

څه وينې؟

ابن صیاد: ما ته دوه رښتیا یو دروغ یا دوه دروغ یو رښتیا په نظر راځي.

رسول الله ﷺ: د ده خوا ته د شیطان د راتلو له وجهې په ده معامله خلط

ملط شوي ده، دا پرېږدی^(۲)

حضرت ابو سعید خدری (رضی الله عنہ) بیان کوي:

یو ځل زه د حج یا عمرې په سفر روان ووم، ابن صیاد هم په دې سفر کې له ما سره وو، کله چې مونږ په یوه ځای کې پرو او واپاوه نو خلک یوه خوا بله خوا سره تیت شول زه را ابن صیاد تنها پاتې شوو، د هغه په باره کې چې کومې

^۱ صحیح مسلم، الفتن، حدیث: ۲۹۳۱.

^۲ صحیح مسلم، الفتن، حدیث: ۲۹۳۲.

خبرې مشهورې وې زه د هغو له امله په سخت وحشت کې مبتلا شوم، هغه خپل سامان را واخيست او زما له سامان سره يې نږدې کينېدو، ما ورته وويل: گوره! گرمي ډيره زياته ده، ښه دا ده چې ته خپل سامان د هغې ونې لاندې کيږدې، هغه همداسې وکړل (ابن صياد خپل سامان له ابو سعيد څخه ليرې د هغې ونې لاندې کينېدو) څه وخت تير شو چې د بزو يوه رمه مو وليده، ابن صياد پورته شو، رمې ته ورغی او د بزو له شيدو څخه ډک لوبښی يې راوړ او راته وې ويل: ابو سعيد! وچکه، ما ورته وويل: موسم ډير گرم دی او شيدې هم ډيرې گرمي دي، ځکه يې زه نه چکم، په اصل کې ما د هغه دلاسه د څه خوړل يا څښل نه خوښول.

ابن صياد وويل: ابو سعيد! خلک زما په باره کې چې کومې خبرې کوي (ما ته د جال وايي) په دې سره غواړي چې زه په کومه ونه پورې په رسۍ باندې ځان زندی کړم، اې ابو سعيد! د رسول الله ﷺ حديث له هيچا پټ نه دی که وي وي به ليکن له تاسو انصارو څخه هغه پټ نه دی، ابو سعيد! ته د رسول الله ﷺ په حديثو باندې تر ټولو ډير علم لرونکی يې، آيا د رسول الله ﷺ په حديث کې نه دي راغلي چې د جال به وړند وي، د هغه به اولاد نه وي، سره له دې چې زما اولاد په مدينه منوره کې موجود دی، آيا رسول الله ﷺ دا نه دي ويلي چې د جال مدينې او مکې ته نشي داخلیدای، سره له دې چې زه له مدينې څخه را روان يم او مکې ته ځم.

حضرت ابو سعيد رضی الله عنه وايي: ما چې د ده خبرې واړيدې نو هغه مې معذور وباله او دومره مې ابن صياد ته وويل: په الله قسم! زه ښه پوهيږم چې د جال د پيدا کيدو ځای کوم دی او هغه دا وخت چيرته دی.

ابو سعيد وايي: ما وويل: دستا لپاره ټولې ورځې د هلاکت او بربادي دي (۱).

د ابن صياد په باره کې سم موقف

ابن صياد مسيح دجال (دجال اکبر) نه دی، بلکه د حيله بازو دجالانو څخه يو دجال دی، له هغه سره کهانت وو او شيطان له ځينو شيانو څخه هغه خبر کړی وو.

په قرآن کریم کې د دجال په نه ذکر کولو کې حکمت

د دجال فتنه عظيم ترينه فتنه ده، نبي کریم ﷺ ته د امت په باره کې له دې فتنې ډيره ويره وه، ټولو پخوانيو انبياؤ علیهم السلام هم خپل امتونه د دجال له فتنې څخه خبر کړي وو، د الله تعالی رسول ﷺ مونږ ته له هر لمانځه وروسته د دجال له فتنې څخه د امن غوښتلو حکم کړی.

په قرآن کریم کې الله تعالی ﷻ د يو شمير لویو او وړو نښانو ذکر فرمایلي، د مثال په ډول لکه د شق القمر واقعه، الله تعالی فرمایي:

﴿اَفْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ﴾ (۱).

ژباړه:

را نږدې شو قیامت او څیرې دوه ټوټې شوه سپوږمۍ.

همدا شان د یاجوج ماجوج راوتل، الله تعالی فرمایي:

﴿حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ﴾ (۲).

ژباړه:

تر هغه پورې کله چې پرانستلی شي یاجوج او ماجوج (او دیوال یې له مخې لیرې شي) او دوی به له هرې لورې څخه گرندي را کوزیږي.

لیکن الله تعالی د دجال د نامه ذکر په وضاحت سره په قرآن مجید کې نه دی فرمایلی.

د ده په عدم ذکر کې څه حکمت پټ دی؟

۱ القمر، آیه: ۱.

۲ الانبیاء، آیه: ۹۲.

په دې باره کې لاندنۍ خبرې ويل شوې دي.

❖ د اهل علمو په دې سلسله کې يو قول دا دی چې په لاندې آيت کریمه کې د دجال ذکر راغلی:

﴿يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ أَمَنَتْ مِنْ قَبْلُ﴾ (۱).

ژباړه:

په هغه ورځ چې راشي ځينې دلائل د (قدرت) د رب ستانه به رسوي فايده (نفع) هيڅ نفس ته ايمان راوړل د ده چې نه وي دا نفس چې ايمان يې راوړی وي پخوا له دې نه.

ځکه چې د دې خبرې تاييد د نبی کریم ﷺ دا حديث هم کوي په کوم کې چې فرمايي:

﴿ثَلَاثٌ إِذَا خَرَجَ لَمْ يَنْفَعْ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ أَمَنَتْ مِنْ قَبْلُ: الدَّجَالُ، وَالْدَّابَّةُ، وَطُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا﴾ (۲).

ژباړه:

هر کله چې درې شيان را ښکاره شي نو هيڅ داسې سړي ته ايمان فايده نه رسوي کوم چې له پخوا څخه ايماندار نه وي، د دجال خروج، خروج دابه او د (شمس) لمر له مغرب څخه راختل.

❖ دويم قول: په قران مجيد کې د حضرت عيسى عليه السلام د نزول لوري ته اشاره موجوده ده، الله تعالى ﷻ فرمايي:

﴿وَأَنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ﴾ (۳).

۱- الانعام، آية: ۱۵۸.

۲- صحيح مسلم، الايمان، حديث: ۱۵۸، وجامع الترمذی، تفسير القرآن، حديث: ۳۰۷۲، وصححه واللفظ له.

۳- النساء، آية: ۱۵۹.

ژباړه : نشته هم څوک له اهل د کتابه مگر قسم دی هرو مرو چې ایمان به راوړي دوی خامخا (په وخت د ترغې خپلې یا په وخت د نزول د عیسی، پر دغه عیسی (پخوا له مرگه د ده څخه).
الله تعالی په یوه بل ځای کې فرمایي:

﴿وَأَنَّهُ لَعَلَّ السَّاعَةَ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ (۱).

ژباړه :

او بیشکه دغه (عیسی) خامخا علامه نښه ده د قیامت (په اعتبار د نزول سره) پس شک مکوی تاسې په راتلو د قیامت کې او متابعت وکوی زما په (توحید کې) دغه لیاره ده سمه برابره (چې نه پرې گمراه کیږي څوک).
او دا خبره پرته له شک سمه ده چې حضرت عیسی عليه السلام به دجال قتل کړي، لهذا په قرآن کې د نزول عیسی عليه السلام په باره کې د راغلیو خبرو په سلسله کې د دجال ذکر هم ضمناً راغلی دی.

حضرت خدیفه بن اسید غفاري رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي: ﴿إِنَّ السَّاعَةَ لَا تَكُونُ حَتَّى تَكُونَ عَشْرَ آيَاتٍ، الدَّخَانُ، والدَّجَالُ، والدَّابَّةُ وَطُلُوعُ الشَّمْسِ مِنَ الْمَغْرِبِ الْحَدِيثُ﴾ (۲).

ژباړه : د لسو نښانو تر ظاهریدو قیامت نه قایمېږي، دود، دجال، د ځناور راوتل او د لمر له مغرب څخه راختل الحديث.
حضرت ابو هریره رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

﴿ثَلَاثٌ إِذَا خَرَجْنَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلِ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا طُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا والدَّجَالُ ودَابَّةُ الْأَرْضِ﴾ (۳).

۱ الزخرف. آیه: ۲۸.

۲ صحیح مسلم. الفتن و اشراط الساعة. حدیث: ۲۹۰۱.

۳ صحیح مسلم. الايمان. حدیث: ۱۵۸.

ژباړه : کله چې درې شيان ښکاره شي نو هيڅ داسې سړي ته ايمان راوړل فايده نه رسوي کوم چې له پخوا څخه ايماندار نه وي، (۱) د لمر له مغرب څخه راختل (۲)، د دجال راوتل (۳) له زمکې څخه د يوه لوی ځناور راوتل.

له ټولو لويه فتنه

حضرت عمران بن حصين رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي : ﴿ما بين خلق آدم إلى قيام الساعة خلق أكبر من الدجال﴾ (۱).

ژباړه :

د حضرت آدم عليه السلام له پيداېښت څخه نيولې د قيامت تر قايميدو پورې له دجال څخه لوی مخلوق نشته. او د يوه روايت الفاظ داسې دي : له دجال څخه بل لوی کوم مصيبت نشته.

حضرت عبد الله بن عمر رضي الله عنه وايي چې رسول الله ﷺ يوه ورځ خلکو ته د خطاب کولو په وخت کې ودرېد، نبي کریم ﷺ د الله تعالی ﷻ شان بيان کړ او بيا يې د دجال ذکر وکړ او وې فرمايل :

﴿إِنِّي لَأُنذِرُكُمْوَهُ وَمَا مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا وَقَدْ أُنذِرُهُ قَوْمَهُ وَلَكِنِّي سَأَقُولُ لَكُمْ فِيهِ قَوْلًا لَمْ يَقُلْهُ نَبِيٌّ لِقَوْمِهِ إِنَّهُ أَعْوَرُ وَإِنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِأَعْوَرَ﴾ (۲).

ژباړه : زه تاسو له دې څخه ويره وم او هر نبي خپل قوم له دې څخه ويرولی ليکن زه تاسو ته يوه داسې خبر کوم کومه چې هيڅ نبي خپل قوم ته نه ده بيان کړې. هغه به په يوه سترگه باندې ږوند وي او الله تعالی هيڅ کله داسې نه دی حضرت نواس بن سمعان رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي : ﴿غير الدجال أخوفني عليكم إن يخرج وأنا فيكم فأنا حجيجه دونكم وإن يخرج ولست فيكم فامرؤ حجيج نفسه والله حليفتي على كل مسلم﴾ (۳).

۱- صحيح مسلم. الفتن واشراط الساعة. حديث: ۲۹۴۶.

۲- صحيح البخاري. الانبياء. حديث: ۷۱۲۷.

۳- صحيح مسلم. الفتن واشراط الساعة. حديث: ۲۹۲۷.

ژباړه : له دجال پرته د نورو فتنو په هکله له ما سره د ستاسو په هکله ویره شته، دجال که چیرته زما په موجودیت کې راشي نو زه به په دلیل له هغه سره مقابله وکړم او د ستاسو ټولو له لوري به زه په هغه برلاسی شم او که چیرته زما په عدم موجودګي کې راشي نو هر سړی دې په دلیل سره په هغه باندې د برلاسه کیدو کوشش وکړي، الله تعالی زما په ځای له هر مسلمان څخه په خپله دفاع کوي.

د دجال له راوتو دمخه راتلونکي واقعات

حضرت نافع بن عتبه بن ابي وقاص رضي الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

﴿تغزون جزيرة العرب فيفتحها الله ثم فارس فيفتحها الله ثم تغزون الروم فبفتحها الله ثم تغزون الدجال فيفتحها الله﴾ (١).

ژباړه :

تاسو به په جزیره عرب کې جنگ وکړی نو الله تعالی به هغه فتح کړي، بیا به تاسو په ایران حمله وکړی الله تعالی به هغه هم فتح کړي، بیا به تاسو په روم حمله وکړی الله تعالی به هغه هم فتح کړي، بیا به تاسو له دجال سره جنگ وکړی نو الله تعالی به هغه فتح کړي (یعنې په کوم ځای کې چې دجال وي پر هغه ځای او د هغه په ملګرو به تاسو فتح ترلاسه کړی).

✽ حضرت معاذ بن جبل رضي الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

﴿عمران بيت المقدس خراب يثرب وخراب يثرب خروج الملحمة وخروج الملحمة فتح قسطنطينية وفتح القسطنطينية خروج الدجال﴾ (٢).

ژباړه : د بیت المقدس له ابادي سره د مدينې بربادي شروع کېږي، چې مدينه برباده شي نو یو لوی جنگ به شروع شي، چې دا جنگ شروع شي نو

١- صحیح مسلم، الفتن و اشراط الساعة، حدیث: ٢٩٠٠

٢- سنن ابي داؤد، الملاحم، حدیث: ٤٢٩٤.

قسطنطنیه په فتح شي او چې کله قسطنطنیه فتح شي نو بیا به زر دجال خروج وکړي.

د دجال له خروج څخه د مخه به د مسلمانانو او رومي عیسایانو تر مینځ ډیر جنگونه وشي په کومو کې به چې مسلمانان فتح تر لاسه کړي.

د نبی کریم ﷺ صحابي حضرت ذومخمر رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

تاسو به له عیسایانو سره صلح وکړی، بیا به تاسو یو جنگ وکړی او رویمان به له تاسو سره غداري وکړي، تاسو به په دې جنگ کې فتح تر لاسه کړی، د غنیمت مال به تر لاسه کړی او له هر رنگه نقصان څخه به محفوظ اوسئ، بیا به تاسو د جنگ له میدان څخه واپس بیرته راځئ تر دې چې تاسو او عیسایان به په یو سر سبز ځای کې پړاو واچوی، دلته به له عیسایانو څخه یو کس صلیب په هوا کې پورته کړي او اعلان به وکړي چې صلیب غالب راغی، صلیب غالب راغی، په دې سره به یوه مسلمان ته غصه ورشي او هغه به صلیب توبه توبه کړي، په دې سره به عیسایان پورته شي او د جنگ لپاره به تیاری شروع کړي، ځینو راویانو په دې ځای کې دا اضافه کړې چې په دې وخت کې به مسلمانان هم په جوش کې راشي او خپلي اسلحي به را واخلي، یو جنگ به وشي او الله تعالی به د مسلمانانو دغه ډله په شهادت سرفرازه کړي.

په یوه بل حدیث کې د دې واقعي تفصیل
حضرت ابو هریره رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

قیامت تر هغه وخته نه قایمېږي تر څو چې عیسایان د اعماق: : یا ابق: : په مقام کې پړاو وانه اچوي، له عیسایانو سره د مقابلي لپاره به له

د ابق: د اد تاریخې ملک شام (سوریا) ښار حلب په یوه طرف د اخترین په سیمه کې واقع دی. د ترکی له حدودو څخه یو ځای لس کلومېټره لیرې ده. دا ځای زری اجناس، خاصکر د غنمو او الو لپاره ډیر مشهور دی، د دغه ځای له مینځ څخه د قریق نهر شوی کوم چې په گرم

مدينې څخه د مسلمانانو يو لښکر روان شي کوم به چې په دې وخت کې د زمکې په سر بهترين خلک وي، کله چې دواړه صفونه د مقابلې لپاره سره مخامخ شي نو عيسايان به ووايي: تاسو خلک لږ ودرېږئ، لومړی مونږ له هغو خلکو سره جنگ کوو کوم چې له مونږ څخه نيولی شوي دي (له دې خبرې معلومېږي چې د مسلمانانو او عيسايانو تر مينځ به له دې د مخه هم ډير جنگونه شوي وي په کومو کې به چې مسلمانانو فتح ترلاسه کړي وي او عيسايان به يې بنديان نيولي وي او هغوی به مسلمان شوي وي او دا وخت به په دې لښکر کې شامل وي او له عيسايانو سره به د جهاد کولو لپاره راغلي وي، مگر مسلمانان به ووايي: نه! په الله قسم! مونږ به له خپلو وروڼو کله هم جلا نشو، جنگ به شروع شي او د مسلمانانو د لښکر يوه برخه به د جنگ له ميدان څخه وتبستي، الله تعالى به هيڅکله د هغوی توبه قبوله نکړي، د دغه لښکر يوه برخه خلک به جهاد وکړي او شهيدان به شي، دا خلک د الله تعالى په نزد بهترين شهيدان دي، پاتې يوه برخه د لښکر خلک به په جنگ کې فتح ترلاسه کړي، دا خلک به کله هم په فتنه کې مبتلا نشي او دا خلک به قسطنطنيه هم فتح کړي، کله چې دوی خپلې اسلحې د زيتونو ونو پورې را ځوړند کړي او د غنيت مال تقسيموي نو شيطان به د هغوی منځته راشي او نعره به کړي: اي خلکو! له تاسو وروسته مسيح دجال د ستاسو کورونو ته داخل شوی (له دې څخه به د شيطان مقصد د دوی په ويره او ډار کې مبتلا کول وي) د اسلامي لښکر فوځيان به له دې ځای څخه ووځي او هغوی به د دجال لوري ته متوجه شي، د شيطان دا خبره به باطله وي، مگر کله چې هغوی شام ته ورسېږي نو په رښتيا به مسيح دجال ښکاره شوی وي (۱).

موسم کې ډک وي. دا ځای د تاريخ په هر دور کې د مسلمانانو لپاره يو دفاعي مرکز شوی. دا ځای د هغې غټې خونريزې (لوی جنگ) ځای دی د کوم ذکر چې د قيامت به ښانوي کې راغلی.
 ۱- صحيح مسلم، الفتن و اشراط الساعة، حديث: ۲۸۹۷.

د دجال له راوتو د مخه مخته راتلونکي څو نور واقعات

حضرت ابو امامه باهلي رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي:

د دجال له خروج څخه د مخه درې کلونه به ډیر سخت وي، خلک به په دې کلونو کې د خوراکي شيان له کمبود سره مخامخ شي، په اول کال به الله تعالی آسمان ته حکم وکړي چې هغه خپله یوه برخه باران ودروي او زمکې ته به حکم وکړي چې هغه خپل یوه برخه پیداوړا ودروي، بیا به په دویم کال کې آسمان ته حکم وکړي چې هغه خپل دوه برخې باران ودروي او زمکې ته به حکم وکړي چې هغه خپل دوه برخې پیدا وار ودروي، په دریم کال به الله تعالی آسمان ته حکم وکړي چې هغه خپل ټول باران ودروي او زمکې ته به حکم وکړي چې هغه خپل ټول پیدا وار ودروي، نتیجه به دا شي چې له اسمان څخه به یوه قطره باران نه را ورپرې او له زمکې څخه به هیڅ نباتات نه را زرغونېږي، د زمکې په سر چیرته هم چې سایه داره ونه وي هغه به تباه برباد شي، مگر کومې ته چې د الله تعالی خوښه وي هغه به بچ پاتې شي (یعنې له یو کم شمیر ونو پرته نورې ټولې ونې به له منځه ولاړې شي).^(۱)

خلکو پوښتنه وکړه: اې د الله رسوله! په دې صورتحال کې به د خلکو د معاش ذریعه څه وي؟ نبي کریم ﷺ ورته وفرمایل: هغوی به (لا اله الا الله، الله اکبر او الحمد لله، په کثرت سره لولي او دا ذکر به هغوی ته د خوراک کار ورکوي.

^۱ - سنن ابن ماجه، الفتن، حدیث: ۴۰۷۷، وفي سنده مقال

يو څه اضافه واقعات

حضرت راشد بن سعد (رضي الله عنه) بيان کوي:

کله چې اصطخر ^(۱) فتح شي نو يو منادي به آواز وکړي: دجال ظاهر شو، حضرت صعب بن جثامه چې ور سره وليدل نو وې ويل: که دې دا خبره نه وای کړې نو ښه به وای، زه تا ته وایم ما له رسول الله (صلي الله عليه وسلم) څخه اوریدلي چې ويل يې:

﴿لا يخرج الدجال حتى يذهل الناس عن ذكره، وحتى تترك الائمة ذكره على المنابر﴾ ^(۲).

ژباړه:

دجال تر هغه وخته نه راووځي تر څو چې خلک د هغه له یادولو څخه غافل (بې پروا) نشي او تر دې چې خطيبان په منبرونو باندې د هغه یادول پرېږدي.

د دجال جسماني نښې

(قصير افحج) د هغه قد به وړکی وي او د پنډيو په مينځ کې د ليرې والي له امله به د هغه تگ عيبجن وي.

(جعدا) د هغه وينستان به نرم او سيخ نه وي، بلکه تاو شوي به وي.

(جفال الشعر) د هغه وينستان به ګوړ ګوتي وي.

(مطموس العين) سترګه به يې د چټ شوي انګور په څير وي.

(هجان) سپين رنګ والا.

(اجلى الجبهة) پراخ تندي به يې وي.

^۱ - اصطخر: د ايران له پخوانيو او مشهورو ښارونو څخه يو ښار دی، ايراني بادشاهان دلته اوسيدلي دي او همدلته خزانې هم شته دي.

^۲ - مسند احمد: ۷۱/۴. رواه عبد الله بن احمد من روايه بقيه عن صفوان بن عمرو وهي صحيحة كما قال ابن معين. وبقية رجاله ثقات.

«مکتوب بین عینیه (ک)، (ف)، (ر) د هغه د دواړو سترگو په مینځ کې به همدا توري لیکل شوي وي، دا به هر لیکونکی او لوستونکی او ساده مؤمن لوستلای شي.

(عقیم) هغه به یې اولاده وي، یعنې د هغه به هیڅ اولاد نه وي. دلته چې د دجال کومې نښې بیان شوې د هغوی خلاصه دا ده چې هغه د یوه واړه قد، د مضبوط جسم او لوی سر لرونکی دی، د هغه دواړه سترګې به عیبجنې وي، چپه سترګه به یې د انگور دانې په څیر چټه وي، په ښی سترګه به یې د غوښې ټوټه راغلې وي، ویښتان به یې ګڼ او تاو شوي وي او د پوستکي رنګ به یې سپین وي، د هغه د دواړو پنډیو په مینځ کې به فاصله زیاته وي. د هغه د دواړو سترگو په مینځ کې به (ک)، (ف)، (ر) لیکل شوي وي.

د دجال د ظاهریدو ځای

حضرت ابو بکر رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

«إِنَّ الدَّجَالَ يَخْرُجُ مِنْ أَرْضِ الْمَشْرِقِ يَقَالَ لَهَا خِرَاسَانُ (١) يَتَّبِعُهُ أَقْوَامُ كَأَنَّهُمْ الْجَحَانُ الْمَطْرُقَةُ» (٢).

ژباړه: دجال به د مشرق له یوه داسې ځای څخه خړوګ وکړي کوم ته چې خراسان ویل کېږي او د هغه پیروي به داسې خلک وکړي د کومو شکلونه به چې د ګردو د الونو په څیر وي.

د دجال ابتدائي ظهور او شهرت به د شام او عراق تر مینځ وي (والله اعلم). حضرت نواس بن سمران رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ د دجال په باره کې وفرمایلي:

^١ خراسان د ایران یوه لویه صوبه ده.

^٢ مسند احمد ۱۰۴، وجامع الترمذی، الفتن، حدیث: ۲۲۳۷. وصححه الالباني في صحيح الترمذی.

«انه خارج خلة بين الشام والعراق» (۱).

ژباړه: هغه به د شام او عراق تر مينځ په يوه ځای کې ښکاره شي.

د جساسه قيصه او دجال

عامر بن شراحيل شعبي ويلي چې هغه فاطمة بن قيس رضی الله عنها ته وويل: ما ته يو داسې حديث بيان کړه کوم چې تا براه راست له نبي کریم ﷺ څخه اوریدلی وي او د الله له رسول ﷺ پرته د بل هېچا لور ته منسوب نه وي، هغې راته وويل: که چيرته ته غواړې نو زه به همداسې وکړم، عامر وويل: سمه ده راته بيان يې کړه، فاطمة رضی الله عنها وويل: يوه ورځ ما د نبي کریم ﷺ د منادي آواز واوريد، هغه اعلان کاوه: خلکو! لمونځ دريدونکی دی، دا مې چې واوريدل نو د مسجد لور ته ولاړم او د الله د رسول شا ته مې لمونځ اداء کړ، زه د ښځو په هغه صف کې وم کوم چې له سړيو بيخي شا ته وو، کله چې نبي کریم ﷺ له لمانځه فارغ شو او په منبر باندې کيناست نو نبي کریم ﷺ تبسم وکړ او وې فرمايل:

هر څوک دې په خپل ځای کښيني، بيا يې وفرمايل: آيا تاسو پوهيږئ چې نن ما تاسې په مسجد کې ولې جمع کړي ياست؟ صحابه کرامو رضی الله عنهم وويل: الله او د هغه رسول ﷺ ښه پوهيږي.

نبي کریم ﷺ وويل: په الله قسم! ما تاسې خلک د رغبت يا ډارولو لپاره نه ياست را جمع کړي، بلکه ما تاسو د دې لپاره را بللي ياست چې (تاسو ته يوه مهمه واقعه بيان کړم) تميم داري کوم چې نصراني دی ما ته راغی او زما په لاس يې بيعت وکړ او مسلمان شو، هغه ما ته يوه واقعه بيان کړه کومه چې زما له هغو احاديثو سره برابره ده کوم چې ما تاسو خلکو ته د مسيح دجال په باره کې بيان کړي دي، تميم داري ما ته وويل چې هغه د

قبیلې بنو لخم او بنو جزام له دیرشو (۳۰) خلکو سره یو ځای د بحري جهاز په سفر کې وو چې د اوبو موجونو د هغوی د جهاز لار بدله کړه، هغوی تر یوې میاشتې پورې په سمندر کې له گرځیدو وروسته یوې جزیرې ته نږدې ووتل او د لمر لویدو په وخت کې جهاز یوې جزیرې ته نږدې ور ورسید، بیا په یوه وړه کشتۍ کې کیناستل او جزیرې ته ورسیدل او هلته ور داخل شول، هلته هغوی د گڼو وینستانو درلودونکي یو ځناور ولید، د وینستانو د ډیر والي له امله نه معلومیده چې د هغه مخکنی لوری کوم دی او وروستنی لوری یې کوم دی.

هغوی په تعجب سره وویل: تیراستیاناس! ته څه شی یې؟

هغه وویل: زه حساسه یم.

هغوی وویل: حساسه څه شی دی؟

هغه وویل: تاسو خلک هغه سړي ته ورشی کوم چې په یو څه لیرې ځای کې اوسېږي او هغه د ستاسو پوهیدو ته ډیر خواشمنند دی.

حساسه چې کله خپل نوم واخیست نو له مونږ سره دا اندېښنه پیدا شوه چې دا کوم شیطان نه وي، مونږ زر د هغې خانقاه لور ته ولاړو، کله چې مونږ هغې ته ور داخل شوو نو مونږ یو عظیم الجثه انسان ولید کوم چې ډیر مضبوط تړل شوی وو، د هغه دواړه لاسونه په غاړې پورې بند شوي وو او سر له پښو په ځنځیرونو کې بند وو.

مونږ وویل: دستا لپاره هلاکت دی. ته څوک یې؟

هغه وویل: تاسو خلک به زما په پیژندلو کې کامیاب شی. اول تاسو دا ووايي تاسو څوک یاست؟

مونږ وویل: مونږ عرب یو، مونږ په یوه بحري جهاز کې سپاره وو چې د اوبو چپو در بدره کړو، بالاخر مونږ دې جزیرې ته را ورسیدو، بیا په یوه وړه کشتۍ کې کیناستو او دلته را ورسیدو، هلته مونږ یو ځناور ولید د کوم په بدن چې له اندازې زیات وینستان وو او د هغو له امله یې په مخه او شا

لوري کې تمیز کول مشکل وو، مونږ له هغه څخه وپوښتل: دستا لپاره تباهي او بربادي ده: ته څوک يې؟

هغه راته وويل: زه جساسه يم.

مونږ وويل: جساسه څوک دی؟

هغه راته وويل: تاسو خلک د دغه لوی محل خانقاه ته ورشي، هلته چې کوم سړی ده هغه دستاسو د خبرو ډیر شوقين دی، مونږ ډیر په تيزي سېره د ستا لوري ته راغلو، مونږ له هغه ځناور څخه هم ډیر ووریدو هسې نه چې هغه کوم شیطان نه وي، هغه راته وويل: زه د (بيسان)،^(۱) کجورو د باغونو په باره کې څه وئیل غواړم.

مونږ ورته وويل: ته د دغه ښار د کوم شي په باره کې پوښتنه کول غواړې؟

هغه راته وويل: دا راته وواياست آیا د دغه ځای ونې گلونه ورکوي؟

مونږ ورته وويل: هو! ورکوي يې.

هغه وويل: نږدې ده چې د دغه ځای ونې به د گلونو ورکول بند کړي.

هغه وويل: ما ته د بحريه طبریه^(۲) په باره کې څه وواياست؟

مونږ ورته وويل: ته د هغه په باره کې د کوم شي پوښتنه کول غواړې؟

هغه وويل: آیا په هغه کې اوبه شته دي؟

مونږ وويل: په هغه کې ډیرې اوبه دي.

هغه وويل: نږدې ده چې د هغه اوبه به ختمې شي.

هغه وويل: ما ته د زغر^(۳) چينې په باره کې څه وواياست؟

^(۱) - بیسان، د فلسطين په ښارونو کې يو ښار دی کوم د نهر جالوت په مغرب کې واقع دی.

^(۲) - دا د اردن او فلسطين په مينځ کې واقع دی.

^(۳) - زغر د اردن د بحيره مردار په څنډه باندې واقع يو کلی دی. علامه ابن اثير ويلي، زغر په شام کې د بلقاء په زمکه باندې د يوې چينې نوم دی. وگورئ النهایه: ۲/۳۰۴. ځينی اهل علمو بحيره مردار ته زغر ويلي.

مونږ وویل: ته د هغې د کوم شي په باره کې پوښتنه کول غواړې؟
 هغه وویل: آیا په دغې چینې کې اوبه شته دي او آیا د هغه ځای
 اوسیدونکي د هغې په اوبو کښت کاري کوي؟
 مونږ وویل: هو! په هغې کې ډیرې اوبه دي او د هغه ځای اوسیدونکي د
 هغې په اوبو کښت کاري هم کوي.

هغه وویل: ما ته دا ووايست چې د هغه (اميين) نبي څه حال دی؟
 مونږ وویل: هغه له مکې څخه هجرت کړی او په مدينه کې اوسېږي
 هغه وویل: آیا عربو له هغه سره جنگ وکړ؟

مونږ وویل: هو! وې کړې.
 هغه وویل: بیا نتیجه څه شوه؟
 مونږ هغه ته خبر ورکړ چې هغه په ټولو عربو باندې بر لاسی شو او هغوی
 ټولو د هغه اطاعت قبول کړ.
 هغه وویل: آیا ټول شوي دي؟
 مونږ وویل: هو! بالکل.

هغه وویل: دا د هغوی لپاره بهتره ده چې د دغه نبي اطاعت وکړي. اوس
 زه تاسو ته د خپل ځان په باره کې وایم، زه مسیح دجال یم، عنقریب به ما ته
 په کوم وخت کې د خروج اجازه راکړل شي، زه به را ووخم او د ټولې زمکې
 په هر ښار به په څلویښتو ورځو کې وگرځم پرته له مکې او مدينې. ځکه
 چې دا دوه ښارونه په ما حرام کړي شوي دي، که زه په دغو دواړو کې هریوه
 ته د داخلیدو کوشش وکړم نو زما مخته به یوه فرېسته وي او له تورې سره به
 زما په لار کې ولاړه وي، هغه ما دغو ښارونو ته له داخلیدو څخه منعه کوي.
 د مکې او مدينې په ټولو لارو کې به فرېستې متعین کړي شوې وي کومې به
 چې د هغوی حفاظت کوي

فاطمه بنت قیس رضی اللہ عنہا بیان کوي: بیا نبی ﷺ په خپلې امسا سره منبر وواهه او وي فرمایل دا طیبه ده، دا طیبه ده، دا طیبه ده، یعنی مدینه منوره، بیا نبی ﷺ وفرمایل آیا دا خبره ما تاسو ته د مخه نه وه بیان کړی؟

خلکو ورته وویل: هو! بیان کړې دي وه.

بیا نبی کریم ﷺ وفرمایل: ما ته د تیمیم داري خبره ښه ښکاره شوه، ځکه هغه زما د هغې خبرې مطابق ده کومه چې ما تاسو ته د دجال په باره کې او د مکې او مدینې په متعلق کې کړې وه، خبر دار اوسئ! دجال د شام یا یمن په سمندر کې دی، بلکه هغه د مشرق لوري ته دی، هغه د مشرق لوري ته دی، هغه د مشرق لوري ته دی او نبی کریم ﷺ په خپل لاس سره د مشرق لوري ته اشاره وکړه (۱).

ما چې د دجال په باره کې د ځینو مؤلفینو کتابونه ولوستل نو د هغوی د مسیح دجال د موجودګي ځای او د برمودا مثلث په مابین کې د ربط تاییدولو کوشش کړی. سره له دې چې د برمودا مثلث حقیقت تر نن ورځې یو پټ راز دی او هیڅا ته ښکاره نه دی.

د برمودا مثلث حقیقت او د هغه له مسیح دجال سره تعلق

د برمودا مثلث په باره کې خبرې کول د بې هوډه حکایاتو او فرضي واقعاتو په څیر دي.

جغرافیایي موقعیت

برمودا مثلث د بحر اوقیانوس او د متحده امریکا د فلوریډا ریاست جنوب مشرقي دی، د دغې علاقې شکل مثلث دی. دا د مغرب له لوري له میکسیکو څخه شروع ده په جنوب کې تر جزیره لیورډ (ویسټ انډیز) پورې، بیا په شمال کې برمودا د دری سوه وېرو جزیرو مجموعه ده د کومو

۱ - د مدینه الرسول ﷺ مشرق لوري ته عراق او ایران پراته دي.

ابادي چې په پنځه ديرش زره نفوس باندې مشتمله ده، بيا تر خليج ميکسيکو او جزائر بها ماز پورې رسيدلې دي.

په جزائر برمودا کې د مزاحمت ځايونه

د بحر اوقيانوس په شمال غرب کې يو خاص ځای دی کوم ته چې (بحيره سرگاسو) ويل کيږي، د هغه د اوبو يوه خاصه خبره دا ده چې په هغه کې يو قسم خاص سمندري نباتات را زرغونيږي کوم چې (سرگاسم) بلل کيږي، دا په ډير مقدار کې په اوبو کې خپاره شوي او د بحري جهازونو په رفت آمد کې ډير مشکل جوړوي.

بحيره سرگاسو د خپل مکمل او پر سکون خاموشي له امله ډير مشهور دی، په هغه کې هوا گانې او سمندري طوفانونه شاو او نادر پېښيږي، هغه ته دهشت ناک سمندر او د اوقيانوس قبرستان هم ويل کيږي، له ځينې تحقيقي رپوټونو څخه واضحه کيږي چې د هغه په تل کې ډير سمندري جهازونه، کشتۍ او اوبتلونه موجود دي، کوم چې په مختلفو زمانو کې همدلته غرق شوي دي.

په جزائر برمودا کې د ورکيدا اغاز

په سنه (۱۸۵۰ عيسوي) کې په دغه مخصوص ځای کې يا له ده سره په گاونډيو سيمو کې تقريباً (۵۰) بحري جهازونه ورک شوي دي، البته په هغوی کې د ځينو جهازونو کپتانان په آخرو شيبو کې د خطر احساسولو په وخت کې د يو شمير پيغامونو په ليرلو کې کامياب شوي. خو دا دومره مبهم او غير واضح دي چې هيڅوک پرې پوهيدلای نشي.

په دغو جهازونو او اوبتلونو کې د ورک شويو اکثرو خلکو تعلق د متحده امريکا له رياستونو سره دی، تر ټولو لومړی چې کوم جهاز ورک شو د هغه نوم (انسرجنټ) وو په کوم کې چې ۳۴۰ کارگران سپاره وو، له دې وروسته

يو اوبتل ورک شو د کوم نوم چې (اسکورپين) وو، په دې اوبتل کې په دريابونو او سمندرونو کې کار کونکي ٩٩ کارگران سپاره وو.

د طيارو د ورکيدا واقعات

د ورکيدا دغه سلسله د بحر اوقيانوس فضا ته هم رسيدلې، کومې طيارې چې د بحر اوقيانوس خاصکر د جزائر برمودا فضا ته ور داخلې شوې نو هغه ورکې شوې دي، په سنه (١٩٤٥ عيسوي) کې د امريکا (فلوريدا) ايالت له نيول ائريس څخه پنځه بمبار کوونکي طيارې د معمول مطابق په تربيتي پرواز روانې وې. دا پنځه سره طيارې يو ځای په مثلث شکل کې د غورځيدا په حالت کې وې او د بحري جهاز په څير په سمندر باندې را وغورځيدې او د هغه د ملې لوري ته ولاړې. د ائريس عمله د دغو طيارو له لوري څخه يوه داسې پيغام ته په انتظار کې وه تر څو پائلوټان ورته ووايي چې هغوی چيرته او په څه ډول کوزيري چې يو ناڅاپه يې د دغه گروپ له کمانډر څخه يو عجيب او غريب پيغام تر لاسه کړ، د گروپ کمانډر (چارلس تيلر) د ائريس کنترولونکي دفتر ته پيغام وليږه.

مونږ دا وخت په ايمرجنسي حالت کې يو، مونږ خپل لوری په مکمل ډول ورک کړی، مونږ د زمکې له ليدو څخه عاجز يو، مونږ دا هم نشو ويلای چې دا وخت مونږ چيرته يو. مونږ په فضا کې ورک شوي يو، دلته هر شی عجيب، غريب او د اندېښنې وړ دي، مونږ د هيڅ لوري تعين نشو کولای او کوم سمندر چې زمونږ مخته دی دا هم يو عجيب او غريب سمندر دی او مونږ نه پوهېږو چې دا کوم سمندر دی، له دې وروسته سمدستي د کنترول له دفتر سره د فضائي بيټرۍ هر رنگه تماس قطع شو، له دې وروسته هم ډيرې طيارې همدلته ورکې شوې دي.

د دغه مثلث په باره کې ځينې نور تشرېحات

د زلزلو نظريه او په مثلث برمودا باندې له واقع کيدونکو واقعاتو سره د

هغه تعلق

د دغې نظریې مطابق چې د سمندر لاندې واقع کیدونکې زمينې زلزلې او جټکې د سمندري موجونو د شدت، طوفاني هواگانو او بېړنۍ حالت پیدا کوي د کومو له امله چې بحري جهازونه ډوبیږي او هغه یې انا فانا په پوره قوت سره د سمندر لاندې برخې ته را کش کوي، تر کومه ځایه چې په فضا کې د طیارو د راغورځیدو تعلق دی نو د همدغو جټکو او موجونو له امله په فضا کې هم داسې هواگانې پیدا شي کومې چې د طیارو توازن خراب کړي او پیلوټ بیا د طیارې په کنټرولو قدرت نلري.

په جزائر برمودا باندې د پاسه د تیریدا په وخت کې په طیارو کې موجودې قطب نما او نور آلات په عجیب او غریب شکل کې حرکت کول پریږدي، دا صورتحال د بحري جهازونو پیلوټانو ته هم مخته راغلی کوم چې د دغه امر دلیل دی چې هلته د یوه سخت مقناطیسي قوت یا جذب عجیب او غریب قوت موجود دی.

د دجال له خروج څخه د مخه راتلونکي واقعات

د عربو قلت

سیده ام شریک رضی الله عنها بیان کوي چې هغې له رسول الله ﷺ دا اوریدلي چې فرمایلي یې:

﴿لیفرن الناس من الدجال في الجبال قالت أم شريك يا رسول الله فأين العرب يومئذ؟ قال هم قليل﴾ (۱).

ژباړه:

خلک به له دجال څخه ویريږي او د غرونو لور ته به تښتي، ام شریک عرض وکړ: یا رسول الله! په دغه ورځ به عرب چیرته وي؟ نبی کریم ﷺ وویل: هغه به ډیر کم وي.

سخت جنگ او د قسطنطنیه فتح

﴿عمران بیت المقدس خراب یثرب و خراب یثرب خروج الملحمة وخروج الملحمة فتح القسطنطنیة وفتح القسطنطنیة خروج الدجال﴾ (۱)
ژباړه:

د بیت المقدس ابادي په اصل کې د مدينې بربادي ده، مدينه چې برباده شي نو یو لوی جنگ به شروع شي، چې دا جنگ شروع شي نو قسطنطنیه به فتح شي او کله چې قسطنطنیه فتح شي نو بیا به زر دجال ظاهر شي.

فتوحات

حضرت نافع بن عتبه رضی الله عنه بیان کوي:

مونږ خلک یو ځل له رسول الله ﷺ سره د جهاد په یوه سفر باندې ولاړو، نبي کریم ﷺ ته د مغرب له لوري یو قوم راغی، د هغوی په بدن باندې د اوبو جامې وې، د هغوی ملاقات د خدای تعالیٰ له رسول ﷺ سره په یوه لوړ ځای باندې وو، هغوی ولاړ وو او د الله تعالیٰ رسول ناست وو، زما په خیال کې راغله چې زه د هغوی او د الله تعالیٰ د رسول ﷺ په مینځ کې ودرېږم، هسې نه هغوی د خدای تعالیٰ رسول په دوکه کې مړ نکړي، بیا ما وویل: شاید د الله تعالیٰ رسول ﷺ له هغوی سره کومه پټه خبره به کوي، بهر حال زه راغلم د الله تعالیٰ د رسول ﷺ او د هغوی په مینځ کې ودریدم، ما له رسول الله ﷺ څخه څلور خبرې زده کړې کومې چې زه په گوټو سره شمارلی شم، رسول الله ﷺ وفرمایل:

﴿تغزون جزيرة العرب فيفتحها الله ثم فارس فيفتحها الله ثم تغزون الروم فيفتحها الله ثم تغزون الدجال فيفتحها الله﴾ (۲).

۱- مسند احمد: ۲۳۲/۵، وسنن ابی داؤد، الملاحم، حدیث: ۴۲۹۴.

۲- صحیح مسلم، الفتن و اشرار الساعة، حدیث: ۲۹۰۰.

ژباړه: تاسو به په جزیره عرب کې جنگ وکړی الله تعالی به هغه فتح کړي، بیا به تاسو په ایران باندې حمله وکړی او هغه به هم الله تعالی فتح کړي، بیا به تاسو په روم باندې حمله وکړی هغه به هم الله تعالی فتح کړي، بیا به تاسو په دجال حمله وکړی الله به هغه هم فتح کړي، یعنې هغه ځای په کوم ځای کې چې له دجال سره جنگ کوی او د هغه په ملګرو به فتح ترلاسه کړی.

د باران او حاصل ورکيدل

حضرت ابو امامه باهلي رضي الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي: د دجال له خروج څخه د مخه درې کلونه به ډیر سخت وي، خلک به په دې کلونو کې د خوراکي شيان له کمبود سره مخامخ شي، په اول کال به الله تعالی آسمان ته حکم وکړي چې هغه خپله یوه برخه باران ودروي او زمکې ته به حکم وکړي چې هغه خپل یوه برخه پیداوړا ودروي، بیا به په دویم کال کې آسمان ته حکم وکړي چې هغه خپل دوه برخې باران ودروي او زمکې ته به حکم وکړي چې هغه خپل دوه برخې پیدا وار ودروي، په دریم کال به الله تعالی آسمان ته حکم وکړي چې هغه خپل ټول باران ودروي او زمکې ته به حکم وکړي چې هغه خپل ټول پیدا وار ودروي، نتیجه به دا شي چې له اسمان څخه به یوه قطره باران نه را ورېږي او له زمکې څخه به هیڅ نباتات نه را زرغونېږي، د زمکې په سر چې کوم ساه لرونکی څناور وي لکه غوا، بزې او وغیره هلاک به شي، مګر کومو ته چې د الله تعالی خوښه وي هغه به بچ شي (۱).

د فتنو ډیر والی، فتنه احلاس، فتنه سراء، فتنه دهمیاء او د خلکو په مینځ کې اختلاف

له حضرت عبد الله بن عمر رضی الله عنهما څخه روایت دی چې نبي کریم ﷺ په اوږده حدیث مبارک کې فرمایلي:

۱. سنن ابن ماجه، الفتن، حدیث: ۴۰۷۷. وفي سنده مقال. وله شاهد من حدیث اسماء بنت یزید الانصاریه عند احمد وابي داؤد.

﴿ثم فتنة السراء دعتهما من تحت قدمي رحل من أهل بيتي يرعهم أنه مني وليس مني وإنما أوليائي المنتقون ثم يصطليح الناس على رحل كورك على ضلع ثم فتنة الدهيماء ﴾ (تصغير الدهماء) لا تدع أحدا من هذه الأمة إلا لطمته لطمه فإذا قيل انقضت تمادت يصبح الرجل فيها مؤمنا وكسي كافرا حتى يصير الناس إلى فسطاطين (المدينة التي يجتمع فيها الناس) فسطاط إيمان لا تنفاق فيه وفسطاط نفاق لا إيمان فيه فإذا كان ذاكم فانظروا الدجال من يومه أو من غده ﴿ ١ ﴾ .

ژباړه :

بيا به د خوځشوالي فتنه ظاهره شي. كومه به چې د يوه داسې سوري له قدمو څخه را پورته شي چې زموږ له اهل بيت څخه به وي، هغه به په خپله زموږ نه خاندان څخه د ځان گمان كوي كه نه په اصل حقيقت كي به له موږ سره هېڅ تعلق نلري، ځكه چې زما دوستان يواځي متقيان دي، بيا به خلك په داسې سوري باندې سره متفق شي كوم به چې داسې وي لكه په پښتۍ باندې دروند شى (خلك به د يوه داسې سوري په بادشاه جوړولو متفق شي كوم به چې د خپل جهالت له امله د بادشاهي لپاره په هېڅ صورت موزون نه وي او نه به هغه د امورو په ترتيبولو قدرت لري، لكه څرنګه چې پښتنۍ د لوى وزدار شي وزن نشي برداشت كولاى، نبې كريم ﷺ وويل : له دې وروسته به يوه د يوه دردناكه فتنه شروع شي د كومې ضرر به چې زما د امت هر كس ته ورسېږي. هېڅ كس به له هغې محفوظ پاتې نشي، كله هم چې څوك ووايي دا فتنه ختمه شوه نو هغه به له پخوا څخه هم شدت اختيار كړي. انسان به د صبا په وخت كي مؤمن وي او د مابنام په وخت كي به كافر شي حتى چې خلك به په دوو ډلو كي ووېشل شي. يوه ايمان لرونكي كومه به

چې له یوه مخه له نفاق څخه خالي وي او بله نفاق لرونکي کومه به چې له ایمان څخه خالي وي، کله چې داسې حالات راشي نو په دې وخت کې د جال ته انتظار کوی، په دغه ورځ به راځي یا به په بله ورځ کې راشي.

د دیر شو دجالانو او کذابو خروج

حضرت سمره بن جندب رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي :
 «وانه والله لا تقوم الساعة حتى يخرج ثلاثون كذابا آخرهم الأعور الدجال»
 (۱).

ژباړه :

په الله قسم! قیامت به تر هغه وخته قایم نشي تر څو چې دیرش درو غوژن ظاهر نشي، په دوی کې به تر ټولو آخرنی دجال پروند وي د کوم به چې یوه سترگه چته وي.

د جال څنګه ظاهرېږي؟

د حضرت تميم داري رضی الله عنه د دجال او جسامه په حديث کې تیر شول چې دجال دا وخت په سمندري جزیره کې قید دی او هغه د نبی کریم ﷺ په زمانه کې ژوندی دی، دا یر عظیم الجثه شخص دی، تميم داري او د هغه دیر شو ملګرو هغه لیدلی چې هغه په زنجیرونو باندې تړل شوی وو، د دوی او د دجال تر مینځ خبرې هم شوي دي، هغه دوی ته ویلي دي چې دی دجال دی او عنقریب به د سختې غصې په عالم کې زنجیرونه مات کړي او له خپل قید څخه به د باندې را ووتې (۲).

د هغه د خروج سبب

حضرت عبد الله بن عمر رضی الله عنهما فرمایي چې زه د مدینه په یوه لاره باندې له ابن صبیاد سره مخامخ شوم، ما هغه ته یوه داسې خبره وکړه د کومې له امله چې هغه په غصه شو او دومره وپرسید چې د هغه له وجود څخه ټوله لار ډکه شوه. ابن عمر د سیده حفصه بنت عمر رضی الله عنهما کور ته داخل شو نو ابن عمر ته د ابن صبیاد د غصې خبر ورسید، سیده حفصه رضی الله عنها وویل: الله دې په تا رحم وکړي، تا هغه ولې په غصه کاوه؟ آیا تا ته معلومه نه ده چې رسول الله ﷺ فرمایلي: ﴿انما یخرج من غصبة یغضبها﴾^(۱).

ژباړه:

دجال یواځې هغه وخت له خپل قید څخه د باندې راووځي کله چې هغه په سخته غصه کې راشي.

پر زمکه د هغه رفتار

له نبی کریم ﷺ څخه پوښتنه وشوه: د دجال به په زمکه باندې رفتار څنگه وي؟

نبی کریم ﷺ وفرمایل:

﴿كالغيث لستدبرته الريح﴾^(۲).

ژباړه: د هغه باران په څیر به وي د کوم تر شا چې هوا وي. مطلب دا چې هغه به په ډیره تیزی سره د زمکې په هره برخه وگرځي او ټولې زمکې ته به ورسېږي.

حضرت جابر رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

^(۱) صحیح مسلم، الفتن و اشرار الساعة، حدیث: ۲۹۳۲.
^(۲) صحیح مسلم، الفتن و اشرار الساعة، حدیث: ۲۹۳۷.

د جال هغه وخت راووخې کله چې په خلکو کې دین کم شي او علم ختم شي، هغه به په زمکه کې تر څلویښتو ورځو پورې وگرځي، په هغوی کې به یوه ورځ د یوه کال په څیر، یوه ورځ د یوې میاشتې په څیر او یوه ورځ د یوې هفتې په څیر وي، له دې وروسته به پاتې نورې ورځې د ستاسو د عامو ورځو په څیر وي، له هغه سره به یو څو وي په کوم به چې هغه سپور وي، د هغه د دواړو غوږونو په مینځ کې به د څلویښتو لاسونو برابر فاصله وي، هغه به د خلکو خوا ته راشي او وایي به: زه ستاسو رب یم، سره له دې چې هغه به په یوه سترګه پوند وي او دستاسو رب هیڅکله داسې نه دی، د هغه د دواړو سترګو په مینځ کې به (ک) (ف) (ر) لیکل شوي وي، هر مؤمن به هغه لوستلی شي خواه هغه لوستل کولای شي او که نه، هغه به له هرې چینې او اوبو څخه تیر شي مګر مکې او مدینې ته به داخل نشي، ځکه چې الله تعالی په هغه دغه دواړه ښارونه مرام کړي دي او فرښتې به د دغو ښارونو په دروازو کې پهره کوي (۱).

هغه ځایونه چیرته چې د جال راځي

حضرت انس رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

﴿ليس من بلدة الا سبطوه الدجال الا مكة والمدينة﴾ (۲).

ژباړه: له مکې او مدینې پرته د جال به د دنیا هر ملک وګوري

رسول الله ﷺ فرمایي:

﴿على انقاب المدينة ملائكة لا يدخلها الطاعون ولا الدجال﴾ (۳).

۱- مسند احمد ۴/ ۱۸۱، والمستدرک للحاکم ۴: ۵۳۸، وصححه، وقال الهيثمي في مجمع الزوائد: رواه احمد باسنادين رجال احدهما رجال الصحيح

۲- صحيح البخاري، فضائل المدينة، حديث: ۱۸۸۱، صحيح مسلم، الفتن وأتراط الساعة، حديث: ۲۹۴۳

۳- صحيح البخاري، الفتن، حديث: ۷۱۳۳، صحيح مسلم، الحج، حديث: ۱۳۷۹

ژباړه: د مدينې په دروازو به فرېنتې متعینې وي، هغې ته به نه د طاعون
مرض داخلېږي او نه د جال.

نبي کریم ﷺ فرمایلي:

مسیح د جال به د مشرق له لوري راځي، د هغه اراده به مدينې ته د
داخلیدو وي، مگر کله چې هغه د جبل احد بېخ ته ورسېږي نو فرېنتې به د
هغه مخته ورشي او د هغه مخ به د شام پر لوري وگرځوي او هغه به هلته
مړ شي (۱).

په یوه بل روایت کې دي کوم چې له محجن بن ادرع ؓ څخه روایت
شوی چې رسول الله ﷺ یوه ورځ خلکو ته د خطبې ویلو په وخت کې
وفرمایلي:

د نجات ورځ! څه ده د نجات ورځ؟ د نجات ورځ! څه ده د نجات ورځ؟
نجات ورځ! څه ده د نجات ورځ؟ دا یې درې ځلې وویل، له نبي کریم ﷺ
څخه وپوښتی شول: د نجات له ورځې څه مراد دی؟ نو نبي کریم ﷺ
وفرمایلي: د جال به راشي هغه به په جبل احد ودرېږي او د مدينې لوري ته به
گوري او خپلو ملگرو ته به وايي: آیا تاسو دا سپين محل وینئ؟ دا د احمد
مسجد دی، بیا چې کله د مدينې لوري ته راځي نو په هره لار کې به فرېنته له
اسلحې سره ولاړه وي او هغه به د شام د جرف مقام یوې شور دارې زمکې ته
ولاړ شي او هلته به خیمه ودروي، له دې وروسته به مدينه درې ځلې ولېږي
د کوم له اثر څخه به چې ټول منافقین او فاسقان ښځې او سړي به مدينه
پرېږدي او د جال په لوري به راووځي، دا د نجات ورځ ده (۲).

نبي کریم ﷺ فرمایلي:

﴿وَأَنَّهُ لَا يَبْقَى شَيْءٌ مِنَ الْأَرْضِ إِلَّا وَطَقَهُ ، وَظَهَرَ عَلَيْهِ ، إِلَّا مَكَّةَ ، وَالْمَدِينَةَ ، لَا يَأْتِيَهُمَا مِنْ نَقَبٍ مِنْ نِقَائِهِمَا إِلَّا لَقِيَتْهُ الْمَلَائِكَةُ بِالسُّيُوفِ صَلْتَةً﴾
ژباړه :

دجال به له مکې او مدینې پرته ټول ښارونه پایمال کړي او خپل تسلط به پرې راوړي، ځکه چې د دغو دواړو ښارونو په لارو کې به په تورو سمبالې فربستې وي او حفاظت به یې کوي.

﴿حَتَّى يَنْزِلَ عِنْدَ الظَّرِيبِ الْأَحْمَرِ ، عِنْدَ مُنْقَطِعِ السَّبْحَةِ ، فَتَرْجُفُ الْمَدِينَةُ بِأَهْلِهَا ثَلَاثَ رَجَفَاتٍ ، فَلَا يَبْقَى مُنَافِقٌ ، وَلَا مُنَافِقَةٌ إِلَّا خَرَجَ إِلَيْهِ﴾.
ژباړه :

بیا به دجال په داسې لوړ سور بخون ځای چیرته به چې ګیا نه وي هلته به پړاو واچوي. د مدینې زمکه به خپلو اوسیدونکو ته درې جټکې ورکړي د کومو له امله به چې هر منافق سړی او منافقه ښځه به له مدینې څخه د باندې ووځي او د دجال لوري ته به ورشي (۱).

د یوه بل رویت الفاظ داسې دي: ﴿فَيَأْتِي سَبْحَةُ الْجَرَفِ فَيُضْرَبُ رَوَاقُهُ﴾.

ژباړه : کله چې هغه مدینې ته داخل نشي نو د (جرف) په مقام کې به په شاړه زمکه پړاو واچوي او هلته به ځیمې ودروي (۲).

(الجرف) دا د مدینې د یوې ناحیې ځای دی کوم چې د مدینې شمال لوري ته د دریو میلو په فاصله کې موقعیت لري. د جرف یو څه برخه داسې هم ده کومې ته چې نن صبا د (ازهري محله) ویل کیږي، لیکن کوم احادیث چې مونږ بیان کړل له هغو ځینې داسې معلومیږي چې جرف تر مرقنات پورې غځیدلی دی.

۱- سنن ابن ماجه، الفتن، حدیث: ۴۰۷۷.

۲- صحیح مسلم، الفتن و اشرار الساعة، حدیث: ۲۹۴۳.

قناة د حمض وادي ته ویل کیږي او دلته د سیلابونو اوبه سره جمع کیږي. (تبع یماني) چې کله له خپل کور سره ویا له ولیدله نو له همدې امله یې دغه ټوله علاقه په جرف الارض سره ونوموله.

د تیرو تفصیلاتو خلاصه دا ده چې دجال به د جبل احد شا ته په شاړه زمکه کې کوزیږي، هغه به خپله خیمه یا قبه د جبل ثور په شمال کې په (صادقیه) کې لگوي، په دې علاقه کې واړه واړه سره غرونه دي چې لیدونکو ته یې د الله تعالی د رسول ﷺ احادیث ور په یاد کیږي.

له تمیم داري سره د جساسه او دجال په قیصه کې دي، چې دجال تمیم داري ﷺ او د هغه ملگرو ته وویل: نږدې ده چې ما ته کوم وخت د راوتلو اجازه وشي، زه به را ووځم او په ټوله زمکه به وگرځم، له مکې او مدینې پرته د دنیا په ټوله زمکه به خپل گشت په څلویښتو ورځو کې پوره کړم، ځکه چې دا دواړه ښارونه په ما حرام دي، زه چې کله هم هغوی ته د داخلیدو کوشش وکړم نو زما مخته به یوه فرښته راشي د کومې په لاسونو کې به چې اسلحه وي، هغه به ما دغو ښارونو ته له داخلیدو منعه کړي، د مکې او مدینې په ټولو لارو به هم فرښتې متعین شوې وي کومې به چې د هغو حفاظت کوي^۱

د دجال فتنې

اور او اوبه

حضرت خذیفه بن یمان (رضی اللہ عنہ) بیان کوي چې رسول الله (ﷺ) فرمایلي: ﴿معه جنة ونار، فناره جنة وجنته نار﴾ (۱).

ژباړه:

له هغه سره به جنت او اور وي، د هغه اور په اصل کې جنت دی او د هغه جنت په حقیقت کې اور دی.

نبي کریم (ﷺ) فرمایلي:

﴿ان معه ماء ونار، فناره ماء بارد وماؤه نار﴾ (۲).

ژباړه:

له هغه سره به اوبه او اور وي، د هغه اور په اصل کې یخې اوبه دي او د هغه اوبه په حقیقت کې اور دی.

نبي کریم (ﷺ) فرمایي: زه پوهیږم چې له دجال سره به څه وي، له هغه سره به دوه بهیدونکي نهرونه وي، د سترگو په لیدو به یو سپینې اوبه او بل اور ښکاري، که څوک په هغه کې ور غورځیدل غواړي نو په هغه کې دې ولویږي کوم چې اور ښکاري.

په یوه روایت کې دي:

کوم څوک چې د هغه اور ویني هغه ته دې گوري، د هغه لور ته دې ور شي، سترگې دې پټې کړي، خپل سر دې په هغه کې ډوب کړي او له هغه څخه دې څښل شروع کړي. ځکه چې هغه اور نه دی بلکه تازه اوبه دي (۳).

۱ صحیح مسلم. الفتن اشرط الساعة. حدیث: ۲۰۳۴.

۲ صحیح البخاري. الفتن. حدیث: ۷۱۳۰. و صحیح مسلم. الفتن و اشرط الساعة.

حدیث: ۲۹۳۴.

۳ صحیح مسلم. الفتن و اشرط الساعة. حدیث: ۲۹۳۴.

په یوه بل ورايت کې نبي کریم ﷺ فرمایي:

خلکو ته چې کومې اوبه په نظر ورځي هغه په اصل کې بليدونکې اوړ دی او خلکو ته چې کوم اوړ په نظر ورځي هغه په حقيقت کې تازه او ټينگې اوبه دي، که په تاسو کې هر څوک د دجال په وخت کې ژوندي وي نو هغه ته پکار دي چې هغه په اوړ کې غوټه وڅوري، ځکه چې هغه تازه او ښې اوبه دي (۱).

په جماداتو او حيواناتو باندې اثر

حضرت نواس بن سماعيل رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي:

دجال به د يوه قوم لوري ته راشي او هغوی به د خپل ځان ته را وېولي هغه قوم به په ده ايمان راوړي، بيا به دجال آسمان ته حکم وکړي نو هغه به د باران وړول شروع کړي. زمکې ته به حکم وکړي نو هغه به د پيداوار ورکول شروع کړي، هغه ميگې او بزې کومې چې د خريدا لپاره وتلې وي په داسې حال کې به بيرته راشي چې وينستان به يې لوی شوي وي، تيونه به يې له شيدو ډک وي، خيتې به يې ډکې وي او د باندې به راوتلې وي، له دې وروسته به دجال يوه بل قوم ته ورشي، هغوی ته به دعوت ورکړي، مگر هغه قوم به له ده څخه انکار وکړي، دی به له دې خلکو څخه ولاړ شي، کله چې دغه خلک د صبا په وخت کې را پورته شي نو خپل فصلونه به وويني چې برباد شوي دي، بيا به دجال له يوې بې خبره زمکې سره تيرېږي، هغه به دې زمکې ته ووايي: خپلې خزاني را وباسه نو هغه به خپلې خزاني را وباسې او د شهودو مچيو په څير به سره جمع شي او په ده پسې به تر شا روانې وي (۲).

۱. صحيح مسلم. الفتن و اشراط الساعة. حديث: ۲۹۳۴.

۲. صحيح مسلم. الفتن و اشراط الساعة. حديث: ۲۹۳۷.

یوه بله فتنه

هغه به یوه باندې چې (کوچي) سړي ته ووايي: که چیرته زه د ستا مړه شوي مور او پلار را ژوندي کړم نو بیا ما رب ومنه؟ هغه به ورته ووايي: سمه ده، نو به دوه شیطانان د هغه د مور او پلار په شکل کې راشي او کوچي ته به ووايي: زمونږ خوږه بچیه د دغه تابعداري وکړه، دا د ستاسو رب دی (۱).

یوه بله فتنه

هغه به یو داسې کس را وبللي کوم به چې په پوره ځواني کې وي او بیا به هغه په توره دوه ټوټې کړي، بیا به خلکو ته ووايي زما دې بنده ته وگورئ: دا زه اوس را ژوندي کوم، خو دی به بیا هم له ما پرته بل څوک رب بولي، دجال به دې ځوان ته ووايي پورته شه! ژوندي شه ودرېږه، هغه به ودرېږي، په حقیقت کې به هغه الله تعالی ژوندي کړی وي نه دجال، د دغه مقتول ځوان دواړه ټوټې به سره پیوند شي. بیا به دجال خبیث ووايي: ووايه د ستا رب څوک دی؟ هغه ځوان به ووايي: زما رب الله دی، ته د الله دښمن یې، ته دجال یې.

د دجال په سلسله کې یو شمیر غلطې عقیدې

دا عقیده لرل غلط دي چې له هغه سره به د ډوډۍ او خوراکي شیانو یو غر وي کله چې په دې وخت کې قحط او فاقه وي.

حضرت مغیره بن شعبه رضی الله عنه وایي:

د دجال په باره کې د الله له رسول ﷺ څخه چې ما څومره پوښتنې کړې یا بل چا څومره پوښتنې کړې نو رسول الله ﷺ مونږ ته فرمایلي: زما بچیه! له تا سره د دجال څه ویره او خطر دی؟ هغه تاسو ته نقصان نشي رسولای، ما پوښتنه وکړه: خلک داسې وایي چې له هغه سره به د اوبو نهر او د ډوډۍ غروي؟ رسول الله ﷺ وفرمایلي:

هو اهن علي الله من ذاك ﴿١﴾ .
 حذر اهن : احقر و ادل
 من اكل الله تعالى ما معه سببا اخر
 له في الدنيا و الآخرة
 (المؤمنون) اعلمنا و تقرر حقيقة

七

حضرت انس بن مالک رضی اللہ عنہ بیان کوي، چي رسول اللہ ﷺ فرمايلي:

١٥٠

د اصفهان (۳) ایا زه (د وږو خادرونو په څیر) جبهه پوښ یهودیان به د دجال پیروان جوړه شي

حضرت ابو هريرة رضي الله عنه بیان کوي چې رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم فرمائي:

صحيح البخاري. الفتن: ٧١٢. وصحيح مسلم. كتاب الاداب. حديث: ٢١٥٢.

٢ - صحيح مسلم. الفتن واثار الساعة. حديث: ٢٩٤٤

۳ - اصفهان د ایران بنار دی کوم چي د ایران په میښخ کې واقع دی. داد ایران له اعلان مطابق په دي کي له پنځه وینستو څخه لیري تر یرشو زو پوري پهر ديان اباد دي
* مسند احمد: ۲/ ۳۲۷. يا مسند حسن.

James Shinkb. 3377/2: has 1 dime.

ژباړه: د جال به په خوز^(۱) او کرمان^(۲) کې را ښکته شي، له هغه سره به اویا زره خلک وي، د کومو مخونه به چې د گردو ډالوپه خیر وي.

(الجهان المطرقة) د گردو ډالونو په خیر، یعنې د هغوی سرونه به واړه وي، مخونه به یې گرد وي او د مخونو هډوکي او پوزې به یې د غوښو له امله چت تر سترگو کیږي.

(الجهان) د مجن جمع ده، د هغه معنا ده ډال او المطرقة چې خرمنه ورکړل شوي وي، دا د ډالونو صفت دی، یعنې د هغوی مخونه به واړه او له غوښې څخه به ډک وي.

یوه پوښتنه

د جال په پیروانو کې به زیاتر یهودیان ولې وي؟

ځواب: له دې امله چې د هغوی دا عقیده ده چې د جال د یهودو مسیح منتظر دی.

د یهودو دا عقیده ده چې الله تعالی له هغوی سره د یوه بادشاه د ظهور وعده کړې کوم به چې د حضرت داؤد عليه السلام له اولادې څخه وي، هغه به د یهودو مملکت قایم کړي، د دغه بادشاه نوم د هغوی په کتابونو کې (مسیاه) دی.

د یهودو په مذهبي رسوماتو کې یو شمیر دعاگانې او لمنځونه هم شته په کومو کې چې هغوی د مسیح د جال د ظهور لپاره دعا گانې کوي. هغوی د (عید فصیح) شپه د همدا شان دعا گانو لپاره ځانگړې کړې. د هغوی په مذهبي کتاب (تلمود) کې دي:

کله چې مسیح د جال راشي نو له زمکې څخه به تازه ډوډۍ، د اون جامې او غنم را ووځي، د هغو دانې به ډیرې غټې وي، په دغه زمانه کې به

^۱ خوز د مغربي ایران یو ښار دی کوم چې ته نن ورځ خوزستان ویل کیږي.

^۲ کرمان د ایران په جنوب مشرق کې یو د صوبه (ایالت) دی.

سلطنت د يهودو په لاس کې وي، د دنيا ټول قومونه به د دغه مسيح خدمت او فرمان برداري کوي، په دغه وخت کې به د هر يهودي په قبضه کې دوه زره اته سوه (۲۸۰۰) غلامان وي کوم به چې د دوی په خدمت باندې مامور وي او درى سوه لس (۲۱۰) کائنات به د هغوى تر تصرف لاندې وي، ليکن مسيح په هغه وخت کې راځي کله چې د شريرو خلکو حکومت ختم شي او د اسرائيلو په راتگ سره د يهودي امت منتظر اميدونه پوره شي او کله چې هغه راشي نو يهودي امت به د ټول عالم په قومونو اقتدار او حکومت تر لاسه کړي (۱).

کنار او منافقين

حضرت انس بن مالک رضي الله عنه بيان کوي چې نبی کریم صلی الله علیه و آله فرمايلي:

«لَيْسَ مِنْ بَيْتٍ إِلَّا سَيَطُورُهُ الدَّجَالُ إِلَّا مَكَّةَ وَالْمَدِينَةَ لَيْسَ لَهُ مِنْ بَيْتَانِهَا نَجَاتٌ إِلَّا عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ صَافِّينَ يَحْمُسُونَهَا ثُمَّ تَرْجُفُ الْمَدِينَةُ بِأَهْلِهَا ثَلَاثَ رَحْمَاتٍ فَيُخْرِجُ اللَّهُ كُلَّ كَاْفِرٍ وَمُنافِقٍ» (۱).

ژباړه: له مکې او مدینې پرته هېڅ داسې ښار به نه وي کوم ته به چې دجال ور نشي، د مکې او مدینې، هره لازمه فرېنتې څاري او د هغو حفاظت به کوي، کله چې هغه مدینې ته داخل نشي نو په یوه شور داره زمکه به پړاو واچوي، د مدینې زمکه به خپلو اوسیدونکو ته درى جتکې ورکړي او هر کافر او منافق به له مدینې څخه د باندې ووځي او د دجال لوري ته به ورشي.

۱- دا عبارت له کتاب (الکفر الموصود فی قواعد التلمود) فصل هفتم، (المسیح و سلطان

اليهود) څخه نقل شوی.

۲- صحیح البخاري، فضائل المدينة، ج ۱، پ ۱۸۸۱.

جاهل کوچی

حضرت ابو امامه باهلي (رضي الله عنه) بيان کوي چې رسول الله (ﷺ) په يوه لوی حديث کې داسې فرمايلي:

د دجال يوه فتنه به دا هم وي چې هغه به يوه کوچي ته ووايي: که چيرته زه د ستا مړه شوي مور او پلار ژوندي کړم ته بيا ما رب منې؟ هغه به ورته ووايي: هو، نو به دوه شيطانان د هغه د مور او پلار په شکل کې د هغه مخته به راشي او کوچي ته به ووايي: زمونږ خوږه زويه! د دغه اتباع وکړه، دا ستاسو رب دی (۱).

هغه خلک د کومو مخونه به چې د گردو ډالونو په څير وي

حضرت ابو بکر صديق (رضي الله عنه) بيان کوي چې رسول الله (ﷺ) فرمايلي: ﴿إِنَّ الدَّجَالَ يَخْرُجُ مِنْ أَرْضِ الْمَشْرِقِ يَقَالُ لَهَا خِرَاسَانُ يَتَّبِعُهُ أَقْوَامٌ كَأَنَّهُمْ مِجَانُ الْمَطْرِقَةِ﴾ (۲).

ژباړه:

دجال به د مشرق له يوې علاقې څخه راووځي، کومې ته چې خراسان ويل کېږي، د هغه پيروان به داسې قومونه وي د کومو مخونه به چې د گردو ډالونو په څير وي.

۱- سنن ابن ماجه، الفتن، حديث: ۴۰۷۷.

۲- مسند احمد: ۴/۸۱. وجامع الترمذي، الفتن، حديث: ۲۲۳۷. وحسنه، وسنن ابن ماجه، الفتن، حديث: ۴۰۷۲. والحاكم: ۴/۵۲۷. وصححه ووافقه الذهبي وصححه الالباني في صحيح ابن ماجه.

ښځې

نبي کریم ﷺ فرمایلي:

﴿ينزل الدجال في هذه السبحة ممر قناة فيكون أكثر من يخرج إليه النساء حتى ان الرجل ليرجع إلى حميمه وإلى أمه وابنته وأخته وعمته فيوثقها رباطا مخافة ان تخرج إليه﴾ (۱).

ژباړه:

دجال به په شورداره زمکه د مرقناة په مقام باندې راکوز شي، د هغه لوري ته د تلونکو اکثريت به ښځې وي حتی چې يو انسان به خپل کوم ښته دار، مور، ځوی، خور، ترور او ښځې له دې امله په کورونو کې بندې کړي چې هغه د دجال لوري ته ور نشي.

د دجال د اوسیدو موده

د الله تعالی له رسول ﷺ څخه پوښتنه وشوه چې دجال به تر څومره مودې پورې اوسېږي؟ نو د الله تعالی رسول ﷺ وفرمایلي:

﴿اربعون یوما، یوم کسنة، ویوم کشر، ویوم کجمعة، وسائر ایامه کایامکم﴾ (۲).

ژباړه: هغه به تر څلویښتو ورځو پورې په زمکه کې اوسېږي، د هغه لومړۍ ورځ به د کال سره برابره وي، دویمه ورځ به یې د یوې میاشتې برابره وي، دریمه ورځ به یې د یوې جمعې برابره وي، له دې وروسته ورځې به د ستاسو د عامو ورځو په څیر وي.

۱- مسند احمد: ۲۷/۲. قال الشيخ الالباني في (قصة المسيح الدجال) ص: ۸۸. اسناد: حسن لولا عنونة محمد بن اسحاق.

۲- صحيح مسلم. الفتن. حديث: ۲۹۳۷.

صحابه کرامو رضی الله عنهم عرض وکړ: اې د الله رسول! آیا له کال سره په برابري وزځي، کې پنځه لمونځونه مونږ ته کافي دي؟ رسول الله ﷺ وفرمایيل: نه! بلکه تاسو د هر لمونځه لپاره د وخت اندازه وکړی.

د دجال له فتنې څخه نجات څنگه کېدای شي؟ له هغه څخه لیرې اوسیدل

حضرت عمران بن حصین رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي: ﴿من سمع بالدجال فليسا عنه، فوالله! ان الرجل لياتيه وهو يحسب انه مؤمن فيتبعه كما يبعث به من الشبهات﴾

ژباړه:

هر څوک چې د دجال په باره واورې نو له هغه څخه دې لیرې اوسي، په الله قسم! یو سړی کوم چې ځان مؤمن بولي، کله چې هغه ته نږدې ورشي نو د هغه له پیدا کړل شویو شېهاتو څخه به متاثر شي او د هغه په پیروانو کې به ور شامل شي.

د دې حدیث معنا داده چې یو چا ته د دجال د راوتلو معلومات وشي نو له هغه څخه دې لیرې اوسي او نږدې دې نه ورځي، یو سړی، کوم چې په ځان د قوي ایمان گمان کوي کله چې هغه د دجال خوا ته ورشي نو د هغه په غوړیدلې جال کې به راگیر شي، کله چې د هغه جادو او د مریو را ژوندي کولو کار ووبښي نو د هغه په پیروانو کې به شامل شي.

سیده ام شریک رضی الله عنها بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي: ﴿لیفرن الناس من الدجال في الجبال﴾ (۱).

ژباړه: خلک به د دجال له فتنې څخه د بچ کېدا لپاره غرونو ته وتښتي او خانو ته به پټ کړي.

په دې زمانه کې به د مسلمانانو لپاره يو امام، يعنې خليفه هم وي او له دې څخه مراد خليفه عادل امام مهدي دی.

له الله تعالى څخه مرسته غوښتل

حضرت ابو امامه باهلي (رضي الله عنه) بيان کوي چې رسول الله (صلي الله عليه وسلم) فرمايلي:
﴿مَنْ ابْتَلَى بِنَارِهِ فَلْيَسْتَغْثِ بِاللَّهِ﴾ ^(۱).

ژباړه: څوک چې د هغه د اور په فتنه کې مبتلا شي نو له الله تعالى څخه دې مرسته وغواړي.

د الله تعالى د اسماء او صفاتو علم حاصل

دجال په يوه سترگه پوند دی او الله تعالى هېڅ کله داسې نه دی، بلکه الله تعالى حسين، جميل او له تمامو نقائصو او عيوبو څخه پاک دی، هغه قدوس او له هر عيب څخه مبرا دی، الله تعالى (جل جلاله) فرمايي:

﴿كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ ^(۲).

ژباړه: نشته په شان د دغه (الله) هېڅ څيز (په هېڅ څيز کې) او همدغه الله دی ښه اوريدونکی د ټولو اقوالو ښه ليدونکی د گردو اعمالو.

د سورت کهف د اولنيو لسو آياتونو تلاوت

حضرت ابو الدرداء بيان کوي چې رسول الله (صلي الله عليه وسلم) فرمايلي:

﴿مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْكَهْفِ عَصِمَ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ﴾ ^(۳).

ژباړه: چا چې د سورت کهف لومړني لس آياتونه په ياد کړل هغه به د دجال له فتنې څخه وساتل شي.
هغه لس آياتونه دا دي:

^۱ - سنن ابن ماجه، الفتن، حديث: ۴۰۷۷.

^۲ - الشورى، آية: ۸۱.

^۳ - صحيح مسلم، الصلوة، حديث: ۸۰۹.

﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ۖ قَيِّمًا
 يُمْنِدِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ
 لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ۖ مَا كَثِيرٌ فِيهِ آيَاتٌ ۖ وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا
 ۚ مَا لَهُم بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِابَائِهِمْ كُتِبَتْ عَلَيْهِمْ أَن يَقُولُوا إِنَّ يَقُولُونَ
 إِلَّا كَذِبًا ۚ فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ عَلَى آثَارِهِمْ إِن لَّمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ
 أَسَفًا ۚ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۚ وَ
 إِنَّا نَجْعَلُكَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ۚ أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَ
 الرِّقْمِ كَانُوا مِنَّا يَحِبُّونَا ۚ إِذْ آوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا
 مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ۖ ﴾ (۱).

ژباړه:

توله ثنا او ستاينه خاص الله لره ده هغه (الله) چې نازل كړى دى په بنده
 خپل (محمد ص) كتاب (قران) حال دا چې نه يې دى پيدا كړى په دې قران
 كې هيڅ كېوالى (نه په الفاظو او نه په معانيو كې) (حال دا چې سم برابر دى
 (افراط او تفريط له سره پكې نشته) او نازل كړى يې دى دپاره د دې چې
 وويروي (محمد) په دې كتاب سره كفار (له عذاب سخته چې راتلونكى دى)
 له جانبې د الله او زيرى وركړي (محمد) مؤمنانو هغو ته چې كړي دي دوى
 ښه عملونه چې بيشكه شته دوى ته اجر ښه (چې جنت دى) حال دا چې
 اوسيدونكي به وي په هغه جنت كې تل تر تله؛ او چې وويروي هغه كسان
 چې وايي له ډيره جهله نيولى دى الله ولد نشته دوى ته په دې خبره هيڅ علم

بلکه هسې له خپله وهمه یې وايي، او نه پلرونو د دویته بلکه هسې له خپله وهمه یې وايي؛ او په ده هغه خبره (د دوی) چې راوونځي له خوا د دوی څخه نه وایي دوی مگر دروغ (غټ) نو ښايي چې ته وژونکی یې د نفس خپل په دوی پسې که را نه وړي (دوی) ایمان په دې خبره (قرآن، نو ته ځان وژنې) له ډیره غمه؛ بیشکه مونږ ګرځولی مو دی هر هغه شی چې دی په ځمکه ښایست دپاره د دې (زمکې) او اهل د زمکې، دپاره د دې چې وازميو دوی چې کوم یو له دوی څخه ډیر غوره دی له جهته د عمله؛ او بیشکه مونږ خامخا ګرځونکي یو د هر هغه شي چې دغه زمکه دی (صاف پرې کړی شوی یعنی خاورې پرې پرې زمکه ډاګه توتې توتې وچ کلک، ایا ګمان کوې ته (ای محمده) د دې خبرې چې صاحبان د غار او د تختې وو د دوی (په اعتبار د قیصې) له دلايلو د (قدرت) زمونږ ډیره عجیبه (او نور نشته بلکه د الله تعالی د قدرتونو نور عجیبه دلايل هم شته، یاد کړه هغه وخت چې رجوع وکړه هغو ځلمیانو (د کفارو له ویږې) غار ته نو وویل دوی ای ربه زمونږ راکړه مونږ ته له خپلې خوا رحمت (چې پرې پټ شو له غلیمه) او تیار کړه مونږ ته له دې کاره زمونږ (چې له کافرانو نه جلا والی دی هدایت).
حضرت نواس بن سمعان رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم فرمایلي:

«من ادركه منكم فليقرء عليه فواتح سورة الكهف» (۱).

ژباړه: په تاسو کې چې څوک د حال پیدا کړي نو هغه ته پکار دي چې د هغه په وړاندې د سورت کهف اولینې لس آیاتونه تلاوت کړي.
د هغه سبب دا دی چې د دغه سورت په شروع کې الله تعالی ذکر کړي چې په غار کې موجود ځوانان یې د هغه ظالم بادشاه له لاس څخه ساتلي کوم یې چې نیول غوښتل. د ځینو اهل علمو قول دی چې په دغو لسو آیاتونو کې په غار کې د موجودو ځوانانو د قیصې یو عجیب ذکر دی چې هغوی

څنگه نجات پیدا کړي، یوه مسلمان ته له دجال سره د مخامخ کیدو په وخت کې په دغو واقعاتو باندې نظر کول پکار دي.

د ټول سورت کهف تلاوت

حضرت ابو سعید خدری رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي: ﴿مَنْ قَرَأَ سُورَةَ الْكَهْفِ كَمَا أَنْزَلَتْ، ثُمَّ ادْرَكَ الدَّجَالَ، لَمْ يَسْلُطْ عَلَيْهِ أَوْ لَمْ يَكُنْ لَهُ عَلَيْهِ سَبِيلًا﴾ (۱).

ژباړه: کوم سړی چې سورت کهف په هغې طريقې تلاوت کړي په کومه طريقه چې نازل شوی، بیا هغه له دجال سره مخامخ شي نو په هغه به مسلط نشي، یا دا چې په دغه مؤمن باندې به هيڅ غلبه تر لاسه نکړي.

د لمانځه په اخير کې د دجال له فتنې پناه غوښتل

په اخيري تشهد کې له سلام څرځولو د مخه د دې دعا لوستل پکار دي: ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ عَذَابِ النَّارِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ ۚ وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ﴾ (۲).
ژباړه:

ای الله! زه په تا سره د دوزخ له اوره، د قبر له عذاب، د ژوند او مرګ له فتنې او د دجال له فتنې پناه غواړم.

۱ - المستدرک للحاکم ۴/ ۵۱۱. وقال: حديث صحيح الاسناد، سلسلة الاحاديث الصحيحة: ۲/ ۳۱۲. حديث: ۲۲۵۱.

۲ - (فتنة المحيا) هغه فتنه ده کومه چې د انسان په زندګي کې مخته راځي. لکه: دنيوي مال او د شهوتونو فتنه، که چيرته په دې کې يو انسان صبر له لاسه ورکړي نو دا يو آزماينبت دی او له (الممات) څخه مراد هغه فتنه ده کومه چې انسان ته د مرګ په وخت کې مخته راځي. يا له دې څخه مراد د قبر فتنه ده چې کله فرښتې راشي او پوښتنه کوي او په ډيره سختي سره پوښتنه کوي، د قبر عذاب هم په همدې فتنه کې داخل دی.

۳ - صحيح البخاري، الجنائز، حديث: ۱۳۷۷. وصحيح مسلم، المسجد ومواضع الصلوة، حديث: ۵۸۸.

خلک د دجال له فتنې خبر کړی تر څو چې هغه له دې څخه بچ شي
حضرت صعب بن جثامه رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:
﴿لَا يَخْرُجُ الدَّجَالُ حَتَّى يَذْهَلَ النَّاسُ عَنْ ذِكْرِهِ﴾ (۱).

ژباړه:

دجال تر هغه وخته نه راووځي تر څو چې خلک د هغه له یادولو څخه غافل نشي.
یعنې هر کله چې هیڅوک د هغه ذکر نکوي او نه د هغه په باره کې سوچ
کوي، کله چې خلک هغه هیر کړي او د هغه صفات له ذهنونو وباسي او د
فتنو د کثرت باوجود د هغه په باره کې احتیاط پریږدي نو په دې وخت کې
دجال ظاهریږي.

د شریعت په علم ځان مسلح کول

په الله تعالی باندې له ایمان سره سره شرعي علم له هرې فتنې سره د
مقابلي لپاره بهترینه اسلحه ده، له همدې فتنو څخه د دجال فتنه هم ده،
نبي کریم ﷺ د مدینې د یوه بهادر مؤمن ځوان قیصه بیان کړې کوم به
چې له ایماني قوت او علم سره د دجال مخته ورشي، له دې قیصې څخه
مونږ ته له فتنو څخه د ځان ساتلو په سلسله کې له ایمان سره سره د شرعي
علم اهمیت ښکاره دی.

حضرت ابو سعید خدری رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:
دجال به راشي، مدینې ته داخلیدل په هغه جرم کړی شوي دي، ځکه خو به
له مدینې سره نږدې په یوه شورداره زمکه کې پړاو واچوي، یو سړی به د
هغه لوري ته راشي کوم به چې په دې وخت کې بهترین انسان وي، هغه به
دجال ته ووايي: زه د دې خبرې گواهي ورکوم چې ته هغه دجال یې د کوم په
باره کې چې د الله رسول ﷺ په خپل یوه حدیث کې مونږ ته فرمایلي:

دجال به خپلو ملګرو ته ووايي که چیرته زه دا سړی قتل کړم او بیا یې دوباره ژوندی کړم آیا بیا به هم تاسو ته زما په باره کې کوم شک او شبهه باقي پاتې شي؟

هغوی به وایي: بالکل نه.

دجال به هغه ووژني، بیا به یې ژوندی کړي، په روایت کې دي چې دجال به هغه ووژني او دوه توتي به یې کړي چې د مقتول جسم د دواړو توتو په مینځ کې به د یوه غیښي په اندازه لیرې والی وي، بیا به دجال هغه ژوندی کړي او را اوبه یې بلي، نو ځوان به داسې را روان وي چې څېره به یې ځلېږي او خاندې به، دا ځوان به ووايي: په الله قسم! ستا د دجال او کذاب کیدلو په باره کې ما ته چې اوس څومره بصیرت حاصل شو هغه د مخه نه وو. په یوه روایت کې دي:

دجال به راشي، یو مؤمن ځوان به د هغه لوري ته ور روان شي، په لاره کې به د دجال له پېره دار سره مخامخ شي او له ځوان څخه به وپوښتي:

چیرته دي اراده کړې؟

ځوان به ورته ووايي: زه هغه لوري ته ځم کوم چې ظاهر شوی.

هغه به ورته ووايي: آیا ته زموږ په رب ایمان نلري؟

ځوان به ورته ووايي: زموږ د رب صفات خو پت نه دي، زه دجال وینم او هغه له صفاتو څخه پېژنم.

هغه به ووايي: دا قتل کړی.

بیا به هغوی په خپل مینځ کې یوه بل ته ووايي: آیا دستاسو رب تاسو منع کړې نه یاست چې د هغه له حکم پرته څوک مه وژنئ؟

بیا به هغوی ځوان ونیسي او دجال ته به یې ور ولي، هر کله چې دغه مؤمن ځوان دجال وړیني نو وبه وایي: اي خلكو! دا هغه مسيح دجال دی د کوم ذکر چې رسول الله ﷺ کړی.

دجال به حکم وکړي چې دغه ځوان د وژلو لپاره خملوی.

د دغه ځوان په خټه او شا باندې به سخت شدید گراونه وشي.
دجال به ترینه ویو بنسټي: آیا ته په ما ایمان راوړي؟

ځوان به ورته ووايي: ته مسیح کذاب یې.
بیا به د دجال په حکم یو اړه راوړل شي او د دغه ځوان په سر به کینودل شي او ټول بدن یې په دوو برخو تقسیم کړل شي، دجال به د هغه د بدن د دواړو برخو په مینځ کې په فخر او تکبر سره ولاړ وي او هغه ته به ووايي: پورته شمه، هغه ځوان به پورته شي او سم به ودرېږي.

دجال به ورته ووايي: څنگه ته په ما ایمان راوړي؟
هغه به ورته ووايي: اوس خو ما ته د ستا په باره کې له پخوا څخه هم یقین زیات شو، بیا به هغه مؤمن ځوان ووايي: ای خلکو! له ما وروسته به دی له هیچا سره داسې شي کولای.

دجال به د ذبح کولو لپاره هغه بیا ونیسي خو الله تعالی به هغه له غاړې څخه نیولې تر بنسټګرو پورې پیتل جوړ کړي د کوم له امله به چې دجال هغه نشي قتل کولای، بالاخر به هغه له دواړو پښو او دواړو لاسونو څخه ونیول شي او په خپل اړ کې به یې واچوي، خلک به دا گمان کوي چې هغه په اور کې واچول شو، لیکن حقیقت دا دی چې هغه په جنت کې واچول شو.

بیا یې کریم ﷺ وفرمایل:

دغه ځوان به د الله تعالی په نزد له عظیم ترینو شهیدانو څخه وي (۱)
دا حدیث د شرعي علم حاصلولو د اهمیت لپاره دلیل دی، که چیرته له دغه مؤمن ځوان سره د دجال د صفاتو په باره کې له پخوا څخه علم نه وای نو هیڅ کله دجال ته نشوای رسیدلای. لهذا هر هغه څوک چې له باطل سره مقابلې کول غواړي هغه ته ضروري دي چې خپل ځان په شرعي علم سره مسلح کړي.

د دغه ځوان يقين وو چې د جال له ده پرته بل څوک نشي قتل کولای، ځکه چې دغه ځوان ته په دې علم وو په حديث شريف کې چې د کوم ځوان ذکر راغلی له هغه څخه مراد بذات خود همدی ده.

له دجال سره د جنگ کولو لپاره دې اهل ايمان تيارى وکړي

حضرت ابو هريرة رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي: ﴿فَإِنَّمَا هُمْ تَعْدُونَ لِلْقِتَالِ يَسُوونَ الصَّفُوفَ، إِذَا أَقِيَمَتِ الصَّلَاةُ فَيَنْزِلُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ ژباړه:

کله چې مسلمان د جنگ لپاره تيارى کوي او صفونه برابر کړي او لمونځ ودوري نو په دې وخت کې به عيسى ابن مريم ﷺ را نازل شي. حضرت خذيفه بن اسيد رضي الله عنه بيان کوي چې نبي کریم ﷺ د خروج د جال په باره کې او د امام مهدي له خپلو ملگرو سره د جال په خلاف د جهاد لپاره د تيارى کولو په سلسله کې فرمايلي:

د جال به د مدينې لوري ته راشي او د هغې په بيروني برخه به قبضه وکړي او د مدينې خلک به د باندې له وتو څخه منع کوي، بيا به هغه په بيت المقدس کې د جبل ايلياء لوري ته راشي او هلته به د مسلمانانو يوه ډله محاصره کړي، مسلمانان به له سختو مشکلاتو سره مخ کړي، بيا به د مسلمانانو امراء ووايي: تاسو د کومې خبرې انتظار کوئ؟ پورته شئ له دغه شيطان سره جنگ وکړئ او د خپل رب لوري ته ورشئ، يا فاتحين شئ، هغوی به له دجال سره د جنگ کولو په باره کې مشوره کوي، کله چې صبا شي نو عيسى ابن مريم ﷺ به هم تشریف راوړي وي (۱).

۱- المستدرک للحاکم ۴: ۵۲۹. وصححه. وقال الذهبي: على شرط البخاري ومسلم.

له دجال سره د مخاخ کیدلو په صورت کې مسلمان ته څه کول

پکار دي

حضرت ابو امامه باهلي (رضي الله عنه) بيان کوي چې رسول الله (ﷺ) فرمايلي: د هغه د سترگو په مينځ کې به (ک) (ف) (ر) ليکل شوي وي، هر مؤمن به هغه به په آساني سره لوستلای شي، په تاسو کې که يو څوک هغه پيدا کړي نو هغه ته پکار دي چې د هغه مخته ور وتوکی او د سورت کهف اولني لس آياتونه تلاوت کړي، هغه به په يوه مؤمن انسان باندې تسلط پيدا کړي کوم به چې هغه قتل کړي او بيا به يې را ژوندي کړي ^(۱).

حضرت ابو قلابه (رضي الله عنه) يو صحابي له رسول الله (ﷺ) څخه بيان کوي چې رسول الله (ﷺ) فرمايلي:

له دنيا څخه د ستاسو له تلو وروسته به يو گمراه کوونکی دجال ظاهر شي، د هغه د سر وينستان به ډير گني او تاو شوي وي، هغه به وايي: زه دستاسو رب يم، څوک چې دا واوري او ووايي: زموږ رب الله دی، موږ په هغه باندې يقين کړی، د هغه لوري ته موږ رجوع کړی او له تا څخه د بچ کيدا لپاره موږ په الله تعالى سره پناه غواړو، نو په داسې خلکو به دجال هيڅ غلبه تر لاسه نکړي ^(۲).

^۱ - المستدرک للحاکم: ۵۸۰/۴. وقال: صحيح على شرط مسلم.

^۲ - مسند احمد: ۴۱۰/۵. باسناد حسن.

په شام کې د دجال وژل

حضرت ابو هريرة رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي: ﴿يأتي المسيح من قبل المشرق، هتمة المدينة، حتى ينزل دبر احد، ثم تصرف الملائكة وجهه قبل الشام، وهنالك يهلك﴾ (۱).

ژباړه: دجال به د مشرق له لوري راشي، د هغه اراده به مدينې ته داخلېدل وي مګر د جبل احد شا ته به پړاو واچوي، بيا به فرښتې د هغه مخ د شام لوري ته کړي، هلته به دى هلاک کړل شي.

د دجال مرګ به د حضرت عيسى ابن مريم عليها السلام د لاسه وي

حضرت مجمع بن جاريه رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي: ﴿يقتل ابن مريم الدجال بباب لد﴾ (۲).

ژباړه:

عيسى ابن مريم عليه السلام به دجال په «باب لد» کې قتل کړي.

حضرت ابو هريرة رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي: مسلمانان به د جنگ لپاره تيارى کوي، کله چې صفونه برابر کړي نو د لمانځه وخت به وي چې عيسى ابن مريم عليها السلام به نزول وکړي، په يوه بل روايت کې دي:

حضرت عيسى ابن مريم عليها السلام به په مشرقي دمشق کې له يوه سپين مينار سره نژدې په دوه رنگه لرونکې جامه کې ملبوس، د دوو فرښتو په وزرو باندې له خپلې اسلحې سره نزول وکړي، کله چې هغه سر ښکته کړي نو له هغه څخه به د اوبو څاڅکي توى شي او کله چې سر مبارک پورته کړي نو له هغه څخه به د اوبو پرک وهونکې قطرې د دانو په څير باران وشي، په

۱ صحيح مسلم. الحج. حديث ۱۳۸۰

۲ (باب لد) د فلسطين په سيمو کې د واقع بيت المقدس يوه سيمه ده.

کوم کافر چې د حضرت عیسیٰ ﷺ د اسویلي خوشبو ولگيږي نو په دې وخت کې به هغه مړ کيږي، د هغه د اسویلي خوشبو به د هغه د سترگو تر دیده پورې رسیږي، مطلب دا چې د حضرت عیسیٰ ﷺ د سترگو تر دیده چې کوم کافر وي هغه به ژوندی نه پاتې کيږي.

نبي کریم ﷺ دا خبر هم ورکړې چې د نزول عیسیٰ ﷺ په وخت کې به مسلمانان د لمانځه لپاره تیاری کوي، د هغوی مقتدا او امام به مهدي وي، امام مهدي به د امامت لپاره په مصلی باندې ولاړ وي چې عیسیٰ به نزول وکړي، امام مهدي به فوراً له مصلی را وروسته شي (حضرت عیسیٰ ﷺ له امام مهدي څخه غوره دی) له همدې امله به امام مهدي غواړي چې بهترين شخصیت د لمانځه امامت وکړي، لیکن حضرت عیسیٰ ﷺ به خپل لاس د امام مهدي په دواړو اړخو کېږدي او ورته وبه وایي ته مخته شه او امامت وکړه. دا اقامت دستا لپاره ویل شوی دی. دا د دغه امت لپاره د الله تعالی له لوري یو خاص اعزاز دی چې حضرت عیسیٰ ﷺ یو جلیل القدر پیغمبر د دغه امت د یوه فرد په امامت کې لمونځ وکړي، امام مهدي به لمونځ ورکړي او چې کله له لمانځه فارغ شي نو عیسیٰ ﷺ به ووايي: دروازه خلاصه کړی، کله چې دروازه خلاصه کړل شي نو د هغې شا ته به دجال له خپلو اويا زرو یهودیانو سره موجود وي، له هر یوه سره به منقش توره او په سرونو به یې تاج وي.

دجال چې کله حضرت عیسیٰ ﷺ ته وگوري هغه به فوراً د تیښتي لپاره ودريږي، حضرت عیسیٰ ﷺ به هغه له (باب لد) (دا په فلسطین کې یو مشهور ځای دی چیرته چې نن سبا یهودو فوخي اډه جوړه کړې) سره نږدې ونیسي، حضرت عیسیٰ ﷺ به هغه نیولی وي او په نیزې سره به یې قتل کړي، حضرت عیسیٰ ﷺ به خلکو ته د دجال په وینو سره نیزه ورنسکاره کړي. بیا به الله تعالی یهودو ته شکست ورکړي او ذلت به یې یو په څلور شي، الله تعالی به په خپل مخلوق کې هر هغه شي ته د خبرو کولو قوت ورکړي د

کوم شا ته چې يهودي پټ وي پرته له غرقد څخه، ځکه چې د غرقد ونه د يهودو ملګري ده (۱).

حضرت مجمع بن جاريه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي: د جال به د مدينې لوري ته راشي او د هغې په بيروني برخه به قبضه وکړي او د مدينې خلک به د باندې له وتو څخه منع کوي، بيا به هغه په بيت المقدس کې د جبل ايلياء لوري ته راشي او هلته به د مسلمانانو يوه ډله محاصره کړي، مسلمانان به له سختو مشکلاتو سره مخ کړي. بيا به د مسلمانانو امراء ووايي تاسو د کومې خبرې انتظار کوئ؟ پورته شئ له دغه شيطان سره جنگ وکړئ او د خپل رب لوري ته ورشئ، يا فاتحين شئ، هغوی به له دجال سره د جنگ کولو په باره کې مشوره کوي، کله چې صبا شي نو عيسى ابن مريم ﷺ به هم تشریف راوړي وي. کله چې دوی له رکوع څخه سر راپورته کړي نو به وائي: الله تعالی مسيح دجال هلاک کړ او مسلمانان غالب شول، حضرت عيسى ﷺ دجال قتل کړ او د هغه ملګرو ته يې شکست ورکړ، تر دې چې ونو، بوټو او ډبرو وئيل: دا زما تر شا يو يهودي پټ دی راشئ دا قتل کړئ (۲).

بيا به حضرت عيسى ﷺ د يوه داسې قوم لوري ته ورشي کوم به چې الله تعالی له دجال څخه بچ ساتلی وي، هغه به د هغوی دځونه ښکل کړي او هغوی ته به په جنت کې د هغوی د درجاتو په باره کې ووايي. بيا به الله تعالی حضرت عيسى ﷺ ته وحې وکړي چې ما خپل يو شمير داسې بنده گان پيدا کړي د کومو د مقابلې کولو په همت کې چې څوک نشته، ته زما له بندگانو څخه خپل ملګري له ځان سره کړه او د کوه طور په لوري ولاړ

۱. سنن ابن ماجه، الفتن، حديث: ۴۰۷۷، باسناد حسن

۲. صحيح مسلم، الفتن و اشراط الساعة، حديث: ۲۹۳۷

شه، یعنې په دې وخت کې به الله تعالی یاجوج ماجوج را ولیږي، تفصیلي بیان یې مخته را روان دی.

د دجال په مقابله کې تر ټولو ډیر سخت خلک

حضرت ابو هریره رضی الله عنه وایي: کله چې ما له نبي کریم صلی الله علیه و آله څخه د بنو تمیمو په باره کې درې خبرې واوریدلې نو زه له هغوی سره ډیر محبت لرم، ما له رسول الله صلی الله علیه و آله څخه واوریدلې چې فرمایل یې: هغوی زما په امت کې د دجال په مقابل کې تر ټولو ډیر سخت دي، د هغه لوري ته د صدقې مال راوړل شو نو نبي کریم صلی الله علیه و آله وفرمایل: دا زما د قوم صدقه ده، د بنو تمیم یوه مینځه له حضرت عائشة رضی الله عنها سره وه، نبي کریم صلی الله علیه و آله وویل: دا ازاده کړه، دا د اسماعیل له اولادې څخه ده (۱). یوه سړي د نبي کریم صلی الله علیه و آله په موجودیت کې د بنو تمیمو په باره کې نا مناسبه خبره وکړه نو نبي کریم صلی الله علیه و آله وفرمایل: ﴿لَا تَقُلْ لِبَنِي تَمِيمٍ إِلَّا خَيْرًا، فَانْهَمِ اطْوَالَ النَّاسِ رَمَاحًا عَلَى الدَّجَالِ﴾ (۲).

ژباړه:

د بنو تمیمو په باره کې ښه خبره کوه، د دجال په مقابله کې د هغوی نیزې تر ټولو اوږدې دي.

له خروج دجال څخه انکار کوونکي

په پخوانۍ زمانه کې د خروج دجال له انکار کوونکو ډلو (معتزله او جهمیة، سره سره په نویو خلکو کې له دجال څخه انکار کوونکي په لاندې ډول دي:

۱- صحیح البخاري، العتق، حدیث: ۲۵۴۳. وصحیح مسلم، فضائل الصحابة، حدیث: ۲۵۲۵.

۲- مسند احمد: ۴. وقال الهيثمي في مجمع الزوائد: رجاله رجال الصحيحين.

شیخ محمد عبده (۱)

دی وایي: د دجال هیڅ حقیقت نشته، دا یواځې خرافات، چل او فریب دی (۲).

محمد فهیم ابو عبیه (۳)

ده د کتاب الملاحم په (۱۱۸ - ۱۱۹) کې د دجال په احادیثو باندې د تبصرې کولو په وخت کې ویلي: له دې څخه مراد د شر او فساد خپرول دي. ځینو ویلي: دجال به ظاهر شي، مگر له هغه سره فتنې، جنت او دوزخ وغیره نشته، په دې خلکو کې علامه رشید رضا (۴) هم شامل دی، دی د علم او فضل څښتن دی مگر په دې مسئله کې غلط شری، د قیامت په نښانو کې له یوه شي څخه هم انکار کول ډیره سخته غلطی ده. حضرت عبد الله بن عباس (رضی الله عنه) فرمایي:

۱- د هغه نوم محمد عبده بن حسن خیر الله آل ترکمانی دی. دا په خپل وخت کې د مصر لوی مفتي وو، هغه په سنه (۱۹۰۵ عیسوي) کې په اسکندریه کې وفات شوی او په قاهره کې دفن شوی. د زیات تفصیل لپاره د الاعلام للزرکلی: ۲/۲۵۲ مخ وگورئ.

۲- ده دا قول صاحب تفسیر المنار په (۳/۳۱۷) باندې را نقل کړی.

۳- دا د علامه ابن کثیر (رحمته الله علیه) په زمانه کې د مشهور کتاب (النهاية في الفتن والملاحم) محقق دی.

۴- نوم او نسب یې داسې دی، محمد رشید بن علی رضا بن محمد شمس الدین بن محمد بهاؤ الدین بن منلا علی خلیفه قلمونی بغدادی حسینی. دا د شام د طرابلس سیمې په قلمون کې پیدا شوی، ابتدائي زده کړې یې په قلمون او طرابلس کې کړې دي. بیا په سنه (۱۳۱۵ هجري) کې مصر ته ولاړ او له شیخ محمد عبده سره یوځای شو او د هغه شاگرد شو. یوه ورځ په موټر کې له سویس څخه قاهره ته راتلو چې د سفر په دوران کې مړ شو. د هغه له مشهورو علمي خدماتو څخه (مجله المنار) ده کومه چې په (۳۴) جلدونو شایع شوې، له دې پرته په (۱۲) جلدونو کې د قرآن کریم یو تفسیر (تفسیر المنار) هم دی کوم یې چې مکمل نکړ. د زیات تفصیل لپاره وگورئ (الاعلام للزرکلی: ۲/۱۳۲) د مسیح دجال په باره کې د هغه خبره د (تفسیر المنار) په: ۹/۴۹۰، کې موجود ده.

حضرت عمر بن الخطاب رضي الله عنه يو ځلې په خطبه کې د الله تعالى له حمد او ثناء ويلو وروسته وويل :

خبر دار ! له تاسو وروسته يو شمير داسې خلک راتلونکي دي کوم به چې له رجم، دجال، شفاعت او د قبر له عذاب څخه انکار کوي، هغه به د دې خبرې انتظار هم کوي چې الله تعالى به يو قوم له جهنم څخه را وباسي او جنت ته به يې داخل کړي.

له رجم به انکار کوي : يعنې د محسن زاني (چې ښځه يې وي) او د محسنې زانیه (چې ميره يې وي) په کابو (ډبرو) باندې د سنگاريدو له شرعي حکم څخه به انکار کوي.

او د خلکو له جهنم څخه له را ايستلو څخه به انکار کوي، يعنې د هغو موحدينو په حق کې له شفاعت څخه به انکار کوي کومو ته چې الله تعالى مناسبه سزا ورکړي او بيا يې له جهنم څخه را وباسي.

د دجال متعلق اخيري پنځه مسئلې

(۱) حضرت ابو سعيد خدری رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي :

﴿ألا أخبركم بما هو أخوف عليكم من المسيح الدجال؟ قال : قلنا : بلى ، فقال : الشرك الخفي، ان يقوم الرجل يصلی فيزين صلاته لما يرى من نظر رجل﴾ (۱).

ژباړه : آیا زه تاسو ته يوه داسې خبره بيان نکړم د کومې چې ما ته د ستاسو په باره کې له دجال څخه هم زياته ويره ده؟ هغه شرک خفي دی، يعنې چې يو انسان د لمانځه لپاره ودرېږي او بل څوک دی د لمانځه په کولو وړي نو دی د ليدونکي لپاره خپل لمونځ په ډيرې ښې طريقې سره اداء کول شروع کړي.

۱. مسند احمد : ۳/ ۳۰، وسن ابن ماجه، الزهد، حديث : ۴۲۰۴، وحسنه الالباني في صحيح الترغيب والترهيب، حديث : ۲۷.

ریا کاري یو ډیر خطرناک شی دی، ریا کاري دا ده چې یو انسان کوم نیک کار په دې ارادې سره کوي چې خلک د دغه کار له امله بیا د ده صفت وکړي، دا شرک خفي دی او د عملونو تباہ کوونکی شی دی، د قیامت په ورځ به ریا کارو ته وویل شي: د هغو خلکو خوا ته ورشی د کومو لپاره مو چې په دنیا کې اعمال تر سره کول، وگوري آیا له هغو سره د ستاسو لپاره کومه جزا شته؟

(۲) حضرت ابو ذر رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي: ﴿غیر الدجال اخوف علی امتی من الدجال الاثمة المضلون﴾ (۱).

ژباړه:

د دجال پر فتنې بر سیره زما چې په خپل امت باندې کومه ویره ده هغه گمراه کوونکي پیشویان دي.

د گمراهي خپروونکي ائمه او قادیان د امت لپاره د یوې غټې خطرې حیثیت لري، کله چې د ټولنې لوی او مؤثر خلک گمراه شي نو د هغوی ماتحت خلک هم یقیناً په گمراهي کې مبتلا کیږي، گمراه کوونکي مشران کله له دنيوي امورو سره تعلق لرونکي وي لکه: بادشاه، امراء، وزیران او کله یې تعلق له دیني امورو سره وي لکه: علماء، واعظین او دین ته را دعوتوونکي خلک، هر کله چې په خلکو باندې گمراه کوونکي مشران مسلط شي نو هغه ټول تباہ او برباد کړی شي.

(۳) حضرت عمران بن حصین رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي: ﴿لا تزال طائفة من امتی یقاتلون علی الحق ظاهرين علی من ناوؤهم حتی یقاتل آخرهم المسيح الدجال﴾ (۱).

ژباړه: زما د امت يوه ډله به هميشه د حق په خاطر له مخالفينو سره جنگ کوي او پر هغوی به بر لاسي کيږي، تر دې چې د دوی آخیرنی سړی به له مسيح د جال سره جنگ وکړي.

له دې حديث څخه معلومېږي چې په دغه امت کې د جهاد تحریک یو مسلسل تحریک دی، د دغه تحریک د ابتدا او انتها خلک به له یوه بل سره تعلق لري، جهاد کله هم نه ختمیږي تر دې چې د امت آخیرنی سړی به له دجال سره جنگ وکړي.

(۴) په فتنو کې ثابت قدمه اوسیدل د شریعت یو بنیادي اصل دی، همدا وجه ده چې د خدای تعالیٰ ﷻ رسول ﷺ د دجال فتنې ذکر کوي او فرمایي:

﴿يا عباد الله ! فابتوا﴾

د الله بنده گانو! ثابت قدم اوسی.

دا سوچ هم پکار دی چې د فتنو په باره کې راغلي حدیثونه مونږ د مایوسي او عدم خود اعتمادی بنکار نکړي، بلکه مونږ ته په ایمان کې په ثابت قدمي کې زیاتوالي راوستل پکار دي.

(۵) د دجال له حدیث څخه دا هم واضحه کیږي چې په آخره زمانه کې به جنگ سفید په تورو سره وي، له سپینو اسلحو څخه غیشي او آسونه مراد دي (۲).

۱- مسند احمد: ۴/ ۴۳۷. وسنن ابی داؤد، الجهاد، حدیث: ۲۴۸۴. وصححه الحاکم

ووافقه الذهبي.

۲- د دې بیان په علامه نمبر: ۱۰۹ کې تیر شو.

د حضرت عیسیٰ ﷺ نزول

حضرت عیسیٰ ﷺ د الله تعالى له اوالعزم او مقربو انبیاء کرامو او رسولانو څخه یو نبي او رسول دی، الله تعالى په دې خاصیت سره نازولی چې له پلار پرته یواځې له مور څخه یې پیدا کړی، د هغه والده ماجده حضرت سیده بي بي مریم ؑ د خپلې نیکي او زیات عبادت له امله یو ممتاز حیثیت لري.

الله تعالى ﷻ فرمایي:

﴿كَلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يٰمَرْيَمُ أَنَّىٰ لَكَ هَٰذَا ۖ قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۚ﴾ (۱).

ژباړه:

هر کله چې تنوت دېته زکریا په محراب (په عبادتخانه) کې نو موندل به یې له دې (مریمې) سره څه روزي (یعنې میوې د ژمي په اوږې او میوې د اوږې په ژمي کې) وویل زکریا ای مریمې! له کومې راغلې ده تاته دا میوه؟ وویل مریمې زکریا ته چې دا روزي له طرف د الله ده؛ بیشکه چې الله روزي ورکوي هغه چا ته چې اراده وفرمایي (د روزي ورکولو یې ډیره پریمانه) (بېحسابه).

حضرت زکریا ﷺ د بي بي مريم ﷺ لپاره په مسجد کې يوه عمده برخه خاص کړه، کومې ته چې له بي بي مريم ﷺ پرته بل چا ته د ننوتو اجازه نه وه، مريم ﷺ شپه ورځ په دې حجره کې په عبادت کې مصروفه وه، کله به هم چې د خدای تعالیٰ نبي زکریا ﷺ د عبادت دې ځای ته ورغی نو له بي بي مريم ﷺ سره به بي موسمه ميوې وې، هغه ورته وويل «أَتَىٰ لَكَ هَذَا» اي مريم! دا بي موسمه ميوې له کومه راځي؟ سيده بي بي مريم ﷺ په ځواب کې وويل «هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ» دا د الله له لوري څخه دي «إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ» الله تعالیٰ ﷻ چې چا ته وغواړي بې حسابه رزق ورکوي.

يو ځل داسې وشول چې فرښتې راغلې او بي بي مريم ﷺ ته يې خوشخبري ورکړه، الله تعالیٰ ﷻ فرمايي:

﴿وَأَذَقَاتِ الْمَلِكَةَ يَمْرُومَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَكَ وَطَهَّرَكَ وَاصْطَفَكَ عَلَىٰ نِسَاءِ

الْعَالَمِينَ ۝ يَمْرُومَ أَفْنَتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ۝﴾ (۱)
ژباړه:

او ياد کړه اي محمده! هغه وخت چې وويل فرښتو، يعنې (جبريل) اي مريم! بيشکه چې الله غوره کړې يې ته (په کرامت او عبادت) او پاکه کړې يې ته (له بدو اقوالو، افعالو او احوالو څخه) او غوره کړې يې ته په گردو بنځو د عالميانو (يعنې پر بنځو د زمانې خپلې)، اي مريمې فرمان برداره شه (ولاره شه بندگي کوه) لپاره د رب خپل: او سجده کوه! او رکوع کوه! له نورو رکوع کوونکو سره (له نورو لمونځ کوونکو سره په جماعت لمونځ کوه):

الله تعالی بیان کړه چې فرښتو مریم عليها السلام ته د دې خبرې خوشخبري ورکړه چې الله تعالی دا وخت هغه د زمانې له ټولو ښځو څخه په اعلی مقام باندې فاتزه کړې ده او یو هلک به یې پیدا کیږي کوم به چې نبي وي او دا خوشخبري یې ورکړې ده:

﴿وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ (۱)

ژباړه: او خبرې به کوي له خلکو سره په مهد (د مور په غېږ یا په زانگو یا په طفولیت کې) او په کهولت (پوره عمر) کې او له صالحانو څخه به وي. یعنې هغه به په کوچنیوالي کې د الله وحده لا شریک لوري ته خلک دعوتوي، همدا شان په لوی والي کې به هم خلک د الله تعالی د عبادت لوري ته را بولي، حضرت سیده مریم عليها السلام ته د ډیر عبادت، اطاعت او د کثرت سجود حکم شوی وو تر څو چې د عزت مستحقه جوړه شي او د دې لوی نعمت شکر اداء کړي، الله تعالی ترینه راضي شو، په هغې یې رحم وکړ او د هغې په والدینو یې هم رحم کړی.

حضرت انس رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله صلی الله علیه و آله فرمایلي:

﴿حسبك من نساء العالمين مريم ابنة عمران و خديجة بنت خويلد و فاطمة بنت محمد﴾ (۲).

ژباړه:

د ټولې دنیا په ښځو کې څلور ښځې بهرینې دي، (۱) مریم بنت عمران (۲)، آسیه زوجه فرعون (۳)، خدیجه بنت خویلد (۴) فاطمه بنت محمد عليها السلام، کله چې فرښتو حضرت مریم عليها السلام ته خوشخبري ورکړه چې الله تعالی غوره

۱. آل عمران، آیه: ۴۲.

۲. جامع الترمذي، المناقب، حدیث: ۳۸۷۸، وسلسله الاحادیث الصحیحة: ۴/ ۱۳.

حدیث: ۱۵۰۸.

کړې او هغه به یو داسې اولاد ورکړي کوم به چې د عزت څښتن، پاک، معزز او محترم نبي وي، همدا شان به یې په معجزاتو سره مرسته او تایید هم وکړي، د دې خبرې په اوریدو مریم ډیره په تعجب کې شوه او هغه دا چې له پلاره پرته څنگه اولاد پیدا کیدلای شي، د هغه میره نشته نو اولاد به یې له کومه شي، فرښتو هغې ته وویل: الله تعالی په هر څه قادر دی، هغه چې کله کوم کار ته اراده وکړي نو فقط چې دومره ووايي چې شه نو هغه به کیږي.

مریم عليها السلام دې ته ځان تسلیم کړ، د الله تعالی لوري ته متوجه شوه او د هغه د حکم منلو ته سپر شوه، هغې ته اندازه لگیده چې په دې کار کې به هغه له لوی ازمایښت سره مخامخ شي، خلک به د هغې په باره کې رنگا رنگ خبرې کوي، ځکه چې هغوی له حقیقت څخه نا خبره دي او پرته له سوچ او فکر څخه د هغوی نظر به یواځې په ظاهري حالاتو باندې وي، مریم عليها السلام به له مسجد او د خپل عبادت له ځای څخه یواځې په خپلو ماهواري ورځو کې د باندې وتله یا به هغه وخت وتله کله به چې له مسجد څخه د باندې د اوبو او غذا راوړو کوم ضرورت پېښ شو.

یوه ورځ هغه د داسې کوم ضرورت په بنیاد له مسجد څخه ووتله، الله تعالی بیان کوي ﴿إِذْ انْبَدَثْ﴾ کله چې په څنگ شوه (ولاره) له کورنۍ خپلې هغه ځای ته چې د کور په شرقي ډډه کې و، نو په عین همدې وخت کې الله تعالی د هغې لوري ته جبریل امین ولیږه ﴿فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا﴾ نو ځان یې جوړ کړ دې ته سړی کامل، کله چې د مریم عليها السلام په هغه سترگې ولگیدې نو بې اختیاره یې وویل ﴿إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ نَفِيًّا﴾ بیشکه زه پناه غواړم په رحمن له تا نه که یې ته پرهیزگار (نو له ما څخه په ډډه شه) یعنې که ته له الله څخه ویره لرونکی او متقي انسان یې نو زه چې په څه ستا له شر څخه پناه غواړم، د هغه لحاظ وکړه او له دې ځای څخه ولاړ شه، فرښتې مریم عليها السلام مخاطب کړه او ورته وې ویل ﴿إِنَّمَا أَنَا

رَسُولُ رَبِّكَ لَأَهَبَ لَكَ غُلَامًا زَكِيًّا﴾ بیشکه همدا خبره ده چې زه را لیرېل شوی د رب ستا یم د پاره د دې چې وبښم تا ته (په امر د رب ستا) یو هلک صالح (له گناهونو پاک) یعنې ونه ویریرې: زه کوم بشر نه یم، بلکه د الله فرېسته یم، زه الله ستا لوري ته را لیرېلې یم تا ته د یوه پاک هلک درکولو ته راغلې یم ﴿قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ﴾ وویل بي بي مریم عليها السلام (له ډیره تعجبه) څرنگه به پیدا شي ما ته زوی؟ یعنې د زوی پیدا کولو چې کوم ظاهري اسباب دي هغه خوله ما سره نشته ﴿وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَعْيًا﴾ حال دا چې نه دی رسیدلی ما ته هیڅ بشر (په نکاح) او نه وم زه هیچیرې بد کاره، یعنې نه واده شوې یم او نه زه د کومې بې حیايي مرتکب یم ﴿قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ﴾ نو وویل جبریل مریمې ته کار همداسې دی لکه چې ته وایي، لیکن فرمایلي دي رب ستا دغه کار په ما باندې اسان دی، یعنې فرېستې د هغې د تعجب لیرې کولو لپاره وویل: دا د الله وعده ده چې له تا څخه یو هلک پیدا کوي ﴿هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ﴾ یعنې دغه کار د هغه لپاره ډیر اسان او معمولي دی، ځکه چې هغه په هر شي باندې قادر دی او فرمایي ﴿وَلَنَجْعَلَنَّ آيَةً لِلنَّاسِ﴾ او چې وگرځوو مونږ دغه (هلک) لویه علامه دلیل (د کامل قدرت) د پاره د خلکو، یعنې د دغه ماشوم پیدایش په انواعو او اقسامو سره د مخلوق په پیدا کولو کې په خپل قدرت باندې یو دلیل جوړه وي

الله عزوجل:

❖ آدم عليه السلام له سړي او ښځې پرته پیدا کړی.

❖ حوا عليها السلام یې له ښځې پرته یواځې له سړي پیدا کړې.

❖ عیسی عليه السلام یې پرته له سړي له ښځې پیدا کړی.

❖ پاتې نور ټول انسانان یې له سړي او ښځې دواړو څخه پیدا کړي.

الله تعالی ﷻ فرمایي:

﴿وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَيْنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا﴾ (۱).

ژباړه: او په مثل بیان کړی دی الله د مريمې لور د عمران هغه چې ساتلی یې وه ځای د شهوت خپل (له نکاح او سفاح څخه) نو ومو پوکل په گريوان د هغې کې له روح خپل څخه.

يعنې جبریل امين ﷺ د مريمې عليها السلام په گريوان کې پوکړل په کوم سره چې هغه فوراً حامله شوه، الله تعالی ﷻ فرمایي:

﴿فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا﴾

ژباړه:

نو ومو پوکل په گريوان د هغې کې له روح خپل څخه.

مخته الله تعالی ﷻ فرمایي:

﴿فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهٖ مَكَانًا قَصِيًّا﴾ (۱).

ژباړه:

پس حامله شوه مريمه په دغه (عيسی) سره نو په څنگ شوه سره له دغه عيسی يو ځای ليرې ته.

دا ځکه چې سيده مريم عليها السلام چې کله حامله شوه نو سخته پریشانه شوه، هغې ته علم وو چې خلک به د هغې په باره کې د بهتان خبرې کوي، کله چې په هغې باندې د حمل نښانې ظاهري شوې نو هغه له خلکو پټه شوه او له هغوی څخه کناره شوه او په يوه ليرې ځای کې يې اوسيدل غوره کړل.

۱ التحريم، آیه: ۱۲.

۲ مريم، آیه: ۲۲.

د عیسی ﷺ پیدایښت

الله تعالی ﷻ فرمایي: ﴿فَأَنجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَلَيْسَ بِي مَثَقِيلٌ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّسْنُونًا﴾ (۱).

ژباړه: پس راوسته مریمه درد د زیرېدلو بیخ د ونې د خرما ته د تکیې لپاره کله چې عیسی متولد شو، وویل مریمې له ډیرې حیا کاشکې، زه مړه وای زه پخوا له دې او وای زه هیره شوې بیخي له زړو وتلې.

یعنې د ولادت د سخت درد له امله هغه په بیت اللحم کې د کجورې د یوې ونې خوا ته راغله، په دې وخت بې بې مریم ﷺ مذکوره الفاظ ویل، د دې لپاره چې هغې ته معلومه وه چې خلک به د هغې خبره رښتیا نه بولي بلکه هغه به دروغونه بولي، بلکه کله چې هغوی د مریم ﷺ په لاسونو کې نوی پیدا شوی وویني نو په هغې به د بد کاری الزام ولگوي، حالانکه هغه له دوی سره په نږدې مسجد کې اوسیدونکې زاهده او عابده ښځه ده او د هغې تعلق د نبوت او دیانتدار خاندان سره ده، له همدې امله هغه دومره غمجنه وه چې تمنا یې وکړه چې ای کاش! هغه دې حالت ته له رسیدا د مخه مړه شوی وای یا دا پیدا شوی نه وای ﴿فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا﴾ نو هغې ته د لاندې آواز وشو، یعنې فرېښتې له لاندې څخه آواز وکړ ﴿أَلَا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا﴾ وَهُزِّي إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقُ عَلَيْكِ وَهَبَ لَكَ جَنِينًا فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أَكَلِمَةَ الْيَوْمِ إِنْسِيًّا﴾ (۲).

ژباړه : او وڅوڅوه (وڅنډه) خپل ځاته بېخ د خرما چې را توی کاندې پر تا خرما پخې تازه، پس خوره دا (خرما) او څښه دا (اوبه) او رڼې (يخې) کړه سترگې خپلې (په عیسی او خوشحاله شه) پس که ولید تا له خلکو څخه یو څوک (چې د عیسی د تولد پوښتنه یې در څخه کوله) نو ووايه بیشکه ما نذر کړې مې ده په ځان رحمن ته روژه (له خبرو) پس له سره به خبرې ونکړم زه نن ورځ له هیڅ یوه انسان سره.

یعنې وخوره، وڅښه، بیا خپل ماشوم پورته کړه او د قوم لوري ته ولاړه شه، که چیرته تا ته کوم کس په نظر درشي نو هغه ته په اشاره سره وایه : ما نن د الله لپاره روژه نیولې، لهذا زه نن له هیڅا سره خبرې نه کوم ﴿فَآتَتْ بِه قَوْمَهَا تَحْمِلُهُۥٓ قَالُوا يَمْرِيۡمَ لَقَدْ جِئْتِ شَيْۡئًا فَرِيۡئًا ۝۱۰۰ يَٰأَحْتَهُرُۡنَ مَا كَانَ اَبُوۡدِۡ اَمْرًا سَوِیًۡا وَمَا كَانَتْ اُمُّکِ بَغِیًۡا ۝۱۰۱﴾ (۱).

ژباړه :

پس راغله (مریمه) سره له دغه (عیسی) قوم خپل ته چې اخیستی یې وو هغه عیسی په غیر کې کله چې قوم یې ولیده نو وویل (جهودانو) اې مریمې ! په تحقیق را وړې دی (او کړی دی) تا یو عجیب کار مخالف له عادت څخه، اې خورې د هارون ! نه و پلار ستا سړی د بدې او نه وه مور ستا بد کاره (نودا ته ولې داسې شوې) د (الفريه) معنا ده کوم ډیر بیکاره کار

عیسیٰ ﷺ په غیږ کې خبرې کولې

کله چې مریم علیها السلام ډیره ارزوده شوه او د قوم خبرو ډیر شدت اختیار کړ نو الله تعالی وویل ﴿فَآشَارَتْ إِلَيْهِ﴾ نو اشاره وکړه (مریمې) هغه ته (چې له دغه عیسی سره وغږېږئ) یعنې له ما څخه پوښتنه مه کوی بلکه له دغه ماشوم څخه وپوښتی، نو هغوی وویل ﴿قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا﴾ څرنگه خبرې وکړو مونږ له هغه چا سره چې دی هغه په زانگو (یا غیږ) کې وړوکی (تی رودونکی) یعنې تا ځواب دغه ماشوم ته وسپاره کوم چې په غیږ کې شیدې خوري او هیڅ نه پیژني: په دې وخت کې الله تعالی عیسیٰ ﷺ ته د خبرو کولو قوت ورکړ:

﴿قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ۖ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۖ وَجَعَلَنِي مُبْرَكًا مِّمَّنْ مَّا كُنْتُ ۖ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۖ وَبَرًّا بِوَالِدَتِي ۖ وَ لَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۖ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ۖ﴾ (۱).

ژباړه:

وویل عیسی چې بیشکه زه بنده د الله یم: راکړی یې دی ما ته کتاب او ګرځولی یې یم نبي: او ګرځولی یې یم برکتی په هر ځای کې چې یم او تاکید یې کړی دی ما ته په لمانځه سره او په زکاة سره تر څو چې زه بم ژوندی: او ګرځولی یم الله نیکي کوونکی له مور خپلې سره او نه یې یم ګرځولی سرکشه او بد بخته: او (وویل عیسی) سلام دی په ما په هغه ورځ چې زیرېولی شوی یم (د شیطان له مس کولو او نورو بدیو او خرافاتو نه) او

په هغه ورځ چې مړم به د ځنکندن او د قبر له عذاب څخه، او په هغه ورځ چې پورته به کړی شم ژوندی (د قیامت له عذاب څخه).

تر ټولو د مخه چې د عیسیٰ ﷺ له خولې کومه خبره ووته هغه دا وه ﴿إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ﴾ زه د الله بنده يم : او دا يې نه دي ويلې چې زه د الله زوی يم، ځکه چې الله يواځې دی ؛ هغه لره هيڅ شریک نشته. نه هغه څوک خپله بنځه جوړه کړې او نه يې څوک زوی جوړ کړی. پاک دی هغه ذات کوم چې ټول مخلوق پيدا کړی او هر يوه ته يې راهنمائي کړې. دا د عیسیٰ اصل حقيقت دی. الله تعالیٰ ﷻ فرمايي :

﴿ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ۚ مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَنَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (۱).

ژباړه : دغه موصوف عیسیٰ زوی د مريمې دی (الله د ده په شان کې ويلې ده، خبره حقه رښتيا هغه چې په دې کې سره جگړې کوي (خلق) نه ښايي الله ته دا چې ونيسي ولد (يو څوک، پاکي ده ده ته له نيولو د ولد نه)؛ هر کله چې حکم وکړي دی د يوه کار پس بيشکه همدا خبره ده چې وايي هغه ته (موجود شه، پس موجود ږي).

الله تعالیٰ ﷻ فرمايي ﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ ۖ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (۲).

ژباړه : بيشکه مثال (صفت) د عیسیٰ په نزد د الله په شان د مثال (صفت) د آدم دی؛ چې (الله) جوړ کړ هغه (آدم) له خاورو څخه بيا يې وويل آدم ته (بشر) شه؛ پس بشر شو.

الله تعالى په عيسى ﷺ انعام کړی او فرمایي:

﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يَٰعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا ۖ وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ۚ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي ۚ وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جَعَلْتَهُم بَالِيتِينَ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۝ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْخَوَارِجِ أَنْ امْلُؤُوا بِرُسُوقِي قَالُوا أَمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ۝﴾ (۱).

ژباړه:

(ياد کړئ) هغه وخت چې وبه فرمايي الله اې عيسى زوی د مريمې ياد کړه احسان زما پر تا او په مور ستا (چې غوره کړې مې وه پر ښځو د زمانې خپلې) کله چې قوت مې در کړی و تا ته (اې عيسى) په روح القدس (جبريل) يا انجيل يا اسم اعظم يا عيسوي روح سره، چې خبرې به دې کولې له خلکو سره په مهد (د مور په غېږ يا په زانگو يا په طفوليت کې) او په حال د کهولت (پوره عمر) کې او کله چې مې در زده کړ تا ته کتاب (ليکل) او حکمت د (شرعي احکامو او ژورو خبرو علم) او تورات او انجيل او کله چې جوړه به دې کړله له ختو ځينې په مثل د صورت د مارغه په اذن (حکم) زما پس پوکول به دې په هغه صورت کې پس شو به هغه (هيئت) مارغه په اذن (حکم) زما او روغول به دې مورزادي پوند او برگ (پيس) په اذن (حکم) زما

او کله چې را ایستل به دې مړي له قبرونو څخه او ژوندي کول به دې، په اذن (حکم) زما او کله چې مې بند کړ (شر) د بني اسرائيلو له تانه (اې) عیسی چې ستا د قتل اختیار یې کړی ؤ، کله چې راوړي ؤ تا دوی ته واضح دلایل نو وویل هغو کسانو چې کافران شوي وو له دوی ځینې چې نه دي دغه معجزې ستا مگر سحر دی ښکاره (هر چا ته) او کله چې په زړونو کې مې ور واچول (او امر مې وکړ د عیسی په ژبه قوم د عیسی) حواریونو ته چې ایمان راوړئ تاسې په ما (چې ستاسې الله یم) او په رسول زما چې (عیسی دی) نو وویل حواریونو چې ایمان مو راوړی دی (په الله او عیسی) او شاهد اوسه (اې عیسی) په دې چې بیشکه مونږ مسلمانانو یو (غاړه ایښودونکي حکم د الله ته).

عیسی عليه السلام د حضرت محمد ﷺ په باره کې زیږی ورکړی

الله تعالی ﷻ فرمایي:

﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِيْ اِسْرَءِيْلَ اِنِّیْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيِّ مِنَ التَّوْرَةِ وَ مُبَشِّرًا بِرَسُوْلِ یَّآئِیْ مِنْ بَعْدِیْ اَسْمَءُ اَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوْا هَذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۝۱۰﴾ (۱).

ژباړه:

او یاد کړه اې محمد! هغه وخت کله چې وویل عیسی زوی د مريمې داسې چې اې (بني اسرائيلو) (اولاده د یعقوب) بیشکه زه رسول لیرلی شوی د الله یم تاسې ته حال دا چې یم تصدیق کوونکی د هغه کتاب چې وړاندې ځما دی له تورات څخه او زیږی کوونکی یم په هغه رسول سره چې را به شي وروسته له ما څخه چې نوم د هغه احمد دی (بیا وایي الله) کله چې راغی

هغه رسول دوی ته په ښکاره ؤ معجزو سره وویل (بنی اسرائیلو) دا (قرآن) سحر کوډې دي ښکاره.

حضرت عیسیٰ ﷺ د بني اسرائيلو په انبياؤ کې اخيري نبي دی. ټولو انبياؤ په خپل خپل قوم باندې د اتمام حجت لپاره او د الله له لوري څخه د انعام په توګه هغوی ته د خاتم البیین محمد ﷺ زیږی ورکړی، د هغه نام او صفات یې قوم ته ور ښودلي، کله یې هم چې وويني نو پیژني به یې، نو سمدستي به ایمان راوړي او د هغه فرمان برداري به کوي.

الله تعالی ﷻ فرمایي:

﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوزًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۙ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝﴾ (١).

ژباړه:

دا متقيان مؤمنان چې مقرر دی دوی ته رحمت هغه کسان دي چې متابعت کوي دوی د (دين) د هغه رسول چې نبي امي دی: هغه رسول چې مومي دوی (نوم او صفت) د هغه ليکلی شوی په نزد د دوی په تورات او په انجيل کې (هغه رسول چې حکم) امر کوي دوی ته په معروف (نيکي) سره او منع کوي دوی له منکر (بدي) څخه او حلالوي دوی ته گرد طبيات (پاک شيونه چې حرام کړي شوي وو پر دوی باندې) او حراموي پر دوی باندې خبيث (پليټ) شيان او ليرې کوي له دوی څخه درانه بارونه د دوی او قيدونه د سختيو هغه چې وو پر دوی: پس هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی په دغه (محمد) او عزت (تعظيم رفاقت) کوي د دغه (محمد) او مرسته

کوي له دغه (محمد) سره او متابعت کوي د هغه نور (رڼا) چې نازلې کړې شوې ده سره له (متابعتې) د دغه (محمد) نو دغه ستايل شوي کسان همدوی دي په مراد رسيدلي.

يوه ورځ د رسول الله ﷺ صحابه کرامو ﷺ عرض وکړ: مونږ ته د خپل ځان په باره کې يو څه ووايه؟ رسول الله ﷺ وويل:

﴿دعوة ابي ابراهيم وبشارت عيسى بنى، ورؤيا امتى التى راءت﴾ (۱).
ژباړه:

زه د خپل پلار ابراهيم ﷺ د دعا نتيجې يم، زه د عيسى ﷺ زيرى او د خپلې مور خوب يم.

د حضرت عيسى ﷺ اسمان ته پورته کيدل

الله تعالى ﷻ فرمايي:

﴿وَمَكْرُؤًا مَّكَرَ اللَّهِ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِيْنَ ۚ﴾ اِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْيسَى ابْنِي مَتْوَفِيكَ وَرَافِعَكَ اِلَىٰ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَجَاعِلُ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْكَ فَوْقَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ ۚ﴾ (۱).

ژباړه:

او مکر وکړ (کفارو) په (عيسى) باندې او مکر وکړ الله (له دوی سره چې سزا يې دوی ته ورکړه) او الله خير (بهرتر) د ماکرينو دی (چې مکاران په سزا رسوي) ياد کړه اې محمد! هغه وخت چې وويل الله اې عيسى بيشکه زه اخيستونکى يم ستا (له زمکې) او پورته بيونکى يم ستا طرف زما ته او پاکونکى (ليږي کوونکى) يم ستا له هغو کسانو څخه چې کافران (منکران)

۱- مسند احمد: ۴/ ۱۲۷.

۲- آل عمران. آية: ۵۴-۵۵.

شوي دي او گرځوونکي يم د هغو کسانو چې متابعت يې کړي دی ستا د پاسه د هغو کسانو چې کافران (منکران) شوي دي تر ورځې د قيامته پورې. الله تعالى ﷻ فرمايي:

﴿وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ ۚ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ ۚ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاءَ الظَّنِّ ۚ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ۚ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۚ وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ ۚ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ۚ﴾ (١).

ژباړه:

او په سبب د ویلو د دوی (داسې چې) بیشکه وژلی دی مونږ مسیح عیسی زوی د مریمې رسول د الله (په گمان خپل) حال دا چې نه و وژلی دوی (عیسی) واقعاً، او نه پر دار کړی و دغه (یقیناً) لیکن مشتبه کړی شو (دغه وژلی شوی په دار وهلی شوی په عیسی سره) دوی ته؛ او بیشکه هغه کسان چې اختلاف کړی دی دوی په (حق د) عیسی کې خامخا په شک کې دي په (شان) د ده کې: نشته دوی ته په (شان) د ده کې هیڅ علم مگر تش متابعت د گمان (خپل) او نه و وژلی دوی عیسی (په وژلو) یقیني سره، بلکه پورته کړی و دی الله طرف خپل ته؛ او دی الله ښه قوي غالب (د احکامو په انفاذ) ښه حکمت والا (چې هر کار په تدبیر او مصلحت کوي) او نشته هیڅوک له اهل د کتابه مگر قسم دی هرو مرو چې ایمان به راوړي دوی خامخا (په وخت د نزعې خپلې یا په وخت د نزول د عیسی) پر دغه (عیسی) پخوا له

مرگه د ده خخه او په ورځ د قیامت کې به وي (عیسی) پر دوی باندې شاهد
(چې جهودانو ونه منلم او نصرانیانو «ابن الله» وبللم).

الله تعالی په دې آیتونو کې د دې خبرې خبر ورکوي چې هغه په عیسی ﷺ
خوب راوست او هغه یې خپل لوري ته پورته کړ او هغه یې د هغو یهودو له
ایدا خخه بچ کړ کومو چې د دغې زمانې د یوه کافر بادشاه د غمازي کولو
کوشش کاوه، بادشاه د حضرت عیسی ﷺ د وژلو او د هغه په دار باندې د
څړولو حکم کړی وو، د همدې لپاره یې هغه د بیت المقدس په یوه کور کې
بندي کړی وو، کله چې هغه خلک په دغې بدې ارادې سره عیسی ﷺ ته
ورسیدل نو الله تعالی د هغه مشابېت په هغو خلکو کې له یوه سره وکړ او
عیسی ﷺ د یوه روښنداز خخه د آسمان لوري ته پورته کړی شو.

عسکر کور ته ور داخل شول نو هغوی هغه ځوان پیدا کړ په کوم چې د
عیسی ﷺ مشابېت وراچول شوی وو، هغوی دې ځوان ته عیسی وویل او
هغه یې ونيو، هغه یې په دار باندې وځړاوه او د هغه د توهین لپاره یې
دسختې سزا ورکولو یو تاج د هغه په سر کېښود، د یهودو دا دعوه عامو
یهودیانو هم ومنله، سره له دې چې په هغوی کې یوه یې هم عیسی ﷺ په
دار باندې څړیدلی نه دی لیدلی، د دغې غلطې عقیدې له امله عیسایان
په ښکاره گمراهي کې مبتلا شول، الله تعالی په قرآن مجید کې خبر ورکړی
﴿وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ ۚ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكُونُ

عَلَيْهِمْ شَهِيدًا﴾ (۱).

ژباړه:

او نشته هيڅوک له اهل د کتابه مگر قسم دی هرو مرو چې ايمان به
راوړي دوی خامخا (په وخت د ترغې خپلې يا په وخت د نزول د عیسی) پر

شوي دي او گرځوونکي يم د هغو کسانو چې متابعت يې کړي دی ستا د پاسه د هغو کسانو چې کافران (منکران) شوي دي تر ورځې د قيامته پورې. په دې آيت کریمه کې ﴿إِنِّي مُتَوَفِّيكَ﴾ کې د (متوفي) معنا مرگ نه دی، بلکه خوب دی لکه چې الله تعالی ﷻ فرمايي:

﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا﴾ (۱).

ژباړه: الله را کارې (قبضوي) نفسونه په وخت د مرگ د دوی او هغه نفس چې نه وي مړ (هغه را کارې) په خوب د هغه کې. همدا شان الله تعالی ﷻ فرمايي:

﴿وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ﴾ (۲).

ژباړه:

او الله هغه (لوی ذات) دی چې وفاتوي (حصاروي او ویده کوي) تاسې په شپه کې؛ او دویم قول دا دی چې ﴿إِنِّي مُتَوَفِّيكَ﴾ یعنې زه تا خپل لوري ته را پورته کوونکی او په خپله قبضه کې اخستونکی يم.

عرب وايي (توفي فلان دینه من فلان) یعنې کله چې یو څوک خپل ورکړی شوی قرض پوره تر لاسه کړي او هغه په خپله قبضه کې واخلي نو ویل کیږي چې فلاني له فلاني څخه خپل ټول قرض تر لاسه کړ.

له همدې وجهې د پورته ذکر شویو دواړو معنا گانو په جمع کولو کې هیڅ خرج نشته.

د الله تعالی ﷻ قول دی:

۱- الزمر، آیه: ۴۲.

۲- الانعام، آیه: ۶۰.

﴿وَأَنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ ۖ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا﴾ (۱).

ژباړه : او نشته هيڅوک له اهل د کتابه مگر قسم دی هرو مرو چې ايمان به راوړي دوی خامخا (په وخت د نزعې خپلې يا په وخت د نزول د عيسی) پر دغه (عيسی) پخوا له مرگه د ده څخه او په ورځ د قيامت کې به وي (عيسی) پر دوی باندې شاهد (چې جهودانو ونه منلم او نصرانيانو «ابن الله» وبللم).

د الله تعالى د فرمان ﴿قَبْلَ مَوْتِهِ﴾ معنا دا ده چې کله په اخره زمانه کې هغه دنيا ته نزول وکړي نو هيڅ اهل کتاب به داسې نه وي کوم به چې د عيسی ﷺ له وفات د مخه په هغه باندې ايمان را نه وړي، ځکه چې عيسی ﷺ له اسلام پرته هيڅ بل دين نه قبلوي، کوم کافر چې هغه وويني نو وژني به يې.

دا هم ويل شوي دي چې له ﴿قَبْلَ مَوْتِهِ﴾ څخه مراد دا ده چې د اهل کتاب هر فرد به له خپل مرگ څخه د مخه په عيسی ﷺ باندې ايمان راوړي، په اهل کتابو کې چې هر چا ته مرگ راځي نو هغه ته به ښکاره شوې وي چې عيسی ﷺ د الله رسول او بنده دی، هغه بشر دی، الله يا رب نه دی، چونکه کتابي سړی به له خپل مرگ څخه د مخه د دغې سمې عقيدې اقرار وکړي مگر د هغه دا ايمان به هغه ته هيڅ فايده ورنکړي، ځکه چې د مرگ له شروع کيدو وروسته چې کومه توبه وکړی شي هغه قبوله نه وي.

يوه پوښتنه

د حضرت عیسی عليه السلام په ژوند او د نورو انبیاء کرامو په ژوند کې څه فرق دی؟ آیا ټول انبیاء ژوندي نه دي؟ لکه چې د الله تعالی رسول صلی الله علیه و آله فرمایلي:

﴿الانبياء احياء في قبورهم﴾ (۱).

ژباړه: انبیاء په خپلو قبرونو کې ژوندي دي.

جواب

حضرت عیسی عليه السلام دا وخت په آسمانو کې ژوندی دی، د هغه زندگي له جسم او روح سره حقيقي زندگي ده، لیکن د نور انبیاء کرامو زندگي یو خاص قسم برزخي زندگي ده، حضرت عیسی عليه السلام تر اوسه پورې نه دی وفات شوی، ځکه خو هغه په عالم برزخ او قبر کې هم داخل نه دی، هغه د الله په نزد له جسم او روح سره په آسمانو کې موجود دی.

تر کومه ځایه چې د نورو انبیاء کرامو عليهم السلام معامله ده نو هغوی د مرګ له سګرات سره مخامخ شوي، د هغوی روحونه له جسمونو څخه جلا شوي او هغوی ته په خپلو قبرونو کې یو خاص قسم زندگي حاصله ده د کومي چې مونږ ته علم نشته.

د عیسی عليه السلام د نزول په باره کې دلائل

دا خبره مخکې تیره شوه چې کله یهود د عیسی عليه السلام د وژلو لپاره راغلل نو هغه الله تعالی خپل لوري ته پورته کړ، په شرعي دایلو سره ثابته شوې چې په اخره زمانه کې به هغه را نازل شي او د هغه نزول د قیامت له نښانو څخه یوه نښانه ده، له قیامت سره په نږدې زمانه کې د هغه د نزول په باره کې ډیر دلائل شته دي چې یو شمیر یې دا دي:

فتح الباري شرح صحيح البخاري. احادیث الانبياء. حدیث: ۳۴۴۷. اخرجہ البیهقي في كتاب حياة الانبياء في قبورهم وصححه

د آيت کریمه الفاظ ﴿وَإِنَّهُ لَعَلَّمُ لِلسَّاعَةِ﴾ معنا ده چې عیسی ﷺ د قیامت له نښانو څخه یوه نښانه ده، او په یوه بل روایت کې داسې دي ﴿وَإِنَّهُ لَعَلَّمُ لِلسَّاعَةِ﴾ د عین او لام په زور سره، یعنې د قیامت علامه او نښانه ده، دا د قیامت په راتلو او د هغه په نږدېوالي باندې دلالت کوي.

﴿وَإِنَّهُ لَعَلَّمُ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا﴾ هغه عیسی د قرب قیامت نښانه ده، تاسو په دې کې شک مکوئ ﴿وَاتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ او زما تابعداري وکړئ دغه سمه لیار ده.

حضرت عبد الله بن مسعود رضی الله عنه د آيت کریمه په تفسیر کې فرمایي:

﴿وَإِنَّهُ لَعَلَّمُ لِلسَّاعَةِ﴾ یعنې له قیامت څخه د مخه د عیسی ﷺ راتگ د قیامت نښانه ده (۱).

امام طبري رحمته الله علیه فرمایلي: د دې معنا دا ده چې د عیسی ﷺ ظاهریدل یوه نښانه ده، په دې سره به خلکو ته ور معلومېږي چې قیامت زر راتلونکی دی، ځکه چې د هغه راتگ د قیامت له نښانو څخه دی (۲).
الله تعالی ﷻ فرمایي:

﴿وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ۚ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۚ وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ ۚ وَيَوْمَ

^۱ مسند احمد: ۳۱۷/۸، وصححه احمد شاکر.

^۲ تفسیر طبري، الزخرف، آیه: ۷۱.

الْقِيَمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٦٩﴾ (۱).

ژباړه:

او په سبب د ویلو د دوی (داسې چې) بیشکه وژلی دی مونږ مسیح عیسی زوی د مریمې رسول د الله (په گمان خپل) حال دا چې نه ؤ وژلی دوی (عیسی، واقعاً) او نه پر دار کړی ؤ دغه (یقیناً) لیکن مشتبه کړی شو (دغه وژلی شوی په دار وهلی شوی په عیسی سره) دوی ته؛ او بیشکه هغه کسان چې اختلاف کړی دی دوی په (حق د) عیسی کې خامخا په شک کې دي په (شان) د ده کې: نشته دوی ته په (شان) د ده کې هیڅ علم مگر تش متابعت د گمان (خپل) او نه ؤ وژلی دوی عیسی (په وژلو) یقیني سره، بلکه پورته کړی ؤ دی الله طرف خپل ته؛ او دی الله ښه قوي غالب (د احکامو په انفاذ) ښه حکمت والا (چې هر کار په تدبیر او مصلحت کوي) او نشته هیڅوک له اهل د کتابه مگر قسم دی هرو مرو چې ایمان به راوړي دوی خامخا (په وخت د ترعې خپلې یا په وخت د نزول د عیسی، پر دغه (عیسی، پخوا له مرگه د ده څخه او په ورځ د قیامت کې به وي (عیسی، پر دوی باندي شاهد (چې جهودانو ونه منلم او نصرانیانو «ابن الله» وبللم).

د اکثر و مفسرینو په قول د (به) او (موته) له (ه) ضمیر څخه په دواړو ځایونو کې مراد عیسی ﷺ دی.

ابو مالک رحمته الله د ﴿وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنُوا بِهِ﴾ په تفسیر کې فرمایي: دا به هغه وخت کیږي کله چې عیسی ﷺ نزول وکړي، په دې وخت کې به د اهل کتابو هر سړی په هغه باندي ایمان راوړي (۲).
علامه ابن کثیر رحمته الله فرمایي:

۱. النساء، آیه: ۱۵۷-۱۵۸-۱۵۹.

۲. تفسیر ضری: النساء، آیه: ۱۶۱.

الله تعالی خبر ورکړی چې د عیسی ﷺ معامله په هغه ډول نه ده، هغه د خلکو لپاره مشابهت پیدا کړی، هغوی ته هیڅ دا معلومه نشوه او له عیسی سره ورته شوی سړی یې وواژه، الله تعالی خبر ورکوي چې هغه عیسی ﷺ خپل لوري ته پورته کړ: هغه ژوندی سلامت دی او له قیامت څخه د مخه به نازل شي، په دې باندې هغه متواتر احادیث دلالت کوي کوم چې مونږ وړاندې بیانې وو. مسیح ﷺ به گمراهي ختمه کړي، صلیب به ټوټه ټوټه کړي، خنزیر به قتل کړي، جزیه به ختمه کړي، یعنې له هیڅ غیر مسلم څخه به جزیه نه قبلوي او هغه ته به له اسلام څخه د وتو اجازه نه ورکوي، هغه به یواځې اسلام یا توره قبلوي، آیت کریمه خبر ورکوي چې په دې وخت کې به ټول اهل کتاب په عیسی ﷺ باندې ایمان راوړي او په هغوی کې به هیڅ داسې څوک نه وي کوم به چې د هغه تصدیق ونکړي (۱).

له سنت څخه دلایل

حضرت خذیفه بن اسید غفاري (رضی الله عنه) بیان کوي چې یو ځل مونږ خلک ناست وو او د قیامت ذکر مو کاوه چې رسول الله ﷺ مونږ ولیدلو او وې فرمایل: تاسو خلک د کوم شي ذکر کوئ؟ مونږ عرض وکړ: د قیامت ذکر کوو، رسول الله ﷺ وفرمایل:

﴿إِنَّمَا لَنْ تَقُومَ حَتَّى تَرُونَ قَبْلَهَا عَشْرَ آيَاتٍ فَذَكَرَ الدِّخَانُ وَالْجُحُشُ وَالْجَالُ وَالْجَالُ وَطُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا وَنَزُولُ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَيَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَثَلَاثَةُ خُسُوفٍ خَسَفَ بِالْمَشْرِقِ وَخَسَفَ بِالْمَغْرِبِ وَخَسَفَ بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ وَآخِرُ ذَلِكَ نَارٌ تَخْرُجُ مِنَ الْيَمَنِ تَطْرُدُ النَّاسَ إِلَى مُحْشَرِهِمْ﴾ (۲).

ژباړه: بې له شکه هغه به تر هغه وخته قايم نشي تر څو چې تاسو له هغه څخه د مخه لس نښانې ووينئ، بيا نبي کریم ﷺ د هغو ذکر وکړ: (۱) دود

۱- تفسیر ابن کثیر، النساء، آیه: ۱۵۹.

۲- صحيح مسلم، الفتن و اشراط الساعة، حديث: ۲۹۰۱.

(۲) دجال (۳) خروج دابه (۴) د لمر له مغرب څخه را پورته کیدل (۵) د عیسی عليه السلام نزول (۶) د یاجوج ماجوج را وتل (۷) او په دریو ځایونو کې د زمکې د ننوتلو واقعات، په مشرق کې د زمکې ننوتل، په مغرب کې د زمکې ننوتل، په حزیره نمائی عرب کې د زمکې ننوتل، له ټولو څخه په اخیر کې چې کومه نښانه ښکاره کیږي هغه په یمن کې د (عدن) له لوري راوتونکی یو اور دی کوم به چې خلک د محشر زمکې (شام) لوري ته بیایي.

حضرت ابو هریره رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

﴿وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَيُوشِكَنَّ أَنْ يَنْزَلَ فِيكُمْ ابْنُ مَرْيَمَ حَكَمًا عَدْلًا فَيَكْسِرَ الصَّلِيبَ وَيَقْتُلَ الْخَنزِيرَ وَيَضَعُ الْجُزْيَةَ وَيَفِيضَ الْمَالُ حَتَّى لَا يَقْبَلَهُ أَحَدٌ حَتَّى تَكُونَ السَّجْدَةُ الْوَاحِدَةُ خَيْرًا مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا﴾ (۱).

ژباړه:

په هغه ذات قسم د کوم په قبضه کې چې زما روح دی! نږدې ده چې د ستاسو په مینځ کې عیسی عليه السلام عادل واکمن جوړ شي او نزول وکړي، هغه به صلیب مات کړي، خنزیر به قتل کړي او جزیه به ختمه کړي، په دې وخت کې به مال دومره په کثرت سره وي چې هغه به هیڅوک نه غواړي، په دې زمانه کې به یوه سجده له دنیا او د هغې له ټولو خزانو څخه قیمتي وي. په یوه بل روایت کې دي:

﴿وَاللَّهِ لَيَنْزِلَنَّ ابْنُ مَرْيَمَ حَكَمًا عَادِلًا فَيَكْسِرُ الصَّلِيبَ وَيَقْتُلُ الْخَنزِيرَ وَلَيَضَعَنَّ الْجُزْيَةَ وَلَيَتْرَكَنَّ الْقُلَاصَ فَلَا يَسْعَى عَلَيْهَا وَلَيَذْهَبَنَّ الشُّحْنَاءُ وَالتَّبَاغُضُ وَالتَّحَاسُدُ وَلَيَدْعُونَ (وَلَيَدْعُونَ) إِلَى الْمَالِ فَلَا يَقْبَلُهُ أَحَدٌ﴾ (۲).

۱- صحیح البخاري. احادیث الانب. حدیث: ۳۴۴۸. وصحیح مسلم. الايمان. حدیث: ۱۵۵.

۲- صحیح مسلم. الايمان. حدیث: ۱۵۵.

ژباړه: په الله قسم! عیسی ابن مریم عليه السلام به عادل واکمن جوړ شي او ضرور به را نازل شي، هغه به صلیب مات کړي، خنزیر به قتل کړي، جزیه به ختمه کړي، ځوان اوښان به آزاد پریښودل شي، د هغوی د نیولو ډار به نه وي، خپل مینځي دښمني، له یوه بل سره بغض او حسد به ورک شي، خلک به د مال لوري ته غوښتل کیږي مگر هیڅوک به د هغه اخستو ته تیار نه وي.

د حدیث د معنا گانو بیان

(یکسر الصلیب) صلیب مشهور شی دی، د عیسایانو دا عقیده ده چې عیسی عليه السلام په صلیب وځړول شو او قتل کړی شو، دا د هغوی مذهبي شعار دی، عیسی عليه السلام به د هغوی صلیب مات کړي
(یقتل الخنزیر) خنزیر یو مشهور ځناور دی ^(۱) اسلام د هغه خوراک حرام کړی.

^۱ - خنزیر یو خبیث او سست ځناور دی، دی نباتاتي شیان، ځناور، مرداره او ګنګي خوري، له خپلو متیازو سره سره د نورو حیواناتو ګنګي هم خوري. عیسی عليه السلام به خنزیر قتل کړي: د دې معنا هیڅکله دا نه ده چې الله تعالی خنزیر هسې له کوم حکمت څخه خالي پیدا کړی، هر ځناور الله تعالی یواځې د دې لپاره نه ده پیدا کړی چې د هغه غوښه دې وځړل شي. الله تعالی میګي، ماهیان او نور د دې لپاره نه دي پیدا کړي چې هغوی وځړل شي. بلکه د دې شیانو په پیدا کولو کې د الله تعالی نور حکمتونه هم شته دي. همدا شان خنزیر هم الله تعالی د خپل کوم حکمت ما تحت پیدا کړی. مګر په ټولو اسماني مذاهبو کې د هغه د غوښې ځوړل حرام کړی شوي دي.

د خنزیر په باره کې اسلامي لارښودنې

الله تعالی ﷻ فرمایي:

﴿ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَخِمَ الْخَنزِيرِ وَمَا أَهْلَ بِهِ لغيرِ اللَّهِ
فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ١٥٣ ﴾ (۱).

ژباړه:

بیشکه دا خبره ده چې حرام کړي دي الله پر تاسې باندې (خوراک، د مردارې او حرام کړي دي الله (خوراک، د وینې (بهیدونکې) او حرام کړي دي الله (خوراک، د غوښې د خنزیر او حرام کړي دي الله (خوراک، د هر هغه حلال کړی شوي چې آواز کړی شوي وي په هغه باندې په وخت د ذبحې کې بېله پاک الله نو هغه څوک چې اړ شي (د دې حرامو خوړلو ته، حال دا چې نه ظلم کوونکی او نه تجاوز کوونکی وي (له قدر د کفاهه، نو نشته گناه په دې باندې: بیشکه چې الله لوی ښوونکی پوره رحم کونکی دی. همدا شان الله تعالی ﷻ فرمایي:

﴿ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَخِمَ الْخَنزِيرِ وَمَا أَهْلَ لغيرِ اللَّهِ بِهِ
فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ١٥٤ ﴾ (۲).

ژباړه:

بیشکه همدا خبره چې حرامه کړې ده الله پر تاسې باندې مرداره او بهیدونکې وینه او غوښه د خنزیر او هغه حلال کړی شوی حیوان چې غږ کړی شوی دی د بل شي بې له الله نه (د نامه، په وخت د ذبحې د هغه: پس هغه څوک چې اړ شي خوړلو د دې حرامو ته، حال دا چې ظالم نه وي (په بل

۱ البقرة. آیه: ۱۷۳.

۲ النحل. آیه: ۱۱۵.

چا، او نه تجاوز کوي (د کفاف له اندازې) نو بیشکه الله ښونکي د گناهونو ډیر رحم والادی (د اجر او ثواب په ورکولو).

د خنزیر په باره کې یهودي لارښودنې

په تورات کې دي: هغه د ستاسو لپاره نجس (مردار دی) تاسو نه د هغه غوښه وخورئ او نه د هغه په بدن لاس ولگئ (۱).

همدا شان خنزیر هم، هغه د ستاسو لپاره پلټ دی، د هغه غوښه تاسو ونه خورئ او نه د هغه د بدن اعضاو ته لاس وړوړئ، هغه د ستاسو لپاره ناپاک مردار دی (۲).

د خنزیر په باره کې عیسوي لارښودنې

په انجیل کې دي: پطرس وایي: هیڅکله نه ده، ای رب! ما کله هم کومه گنګي یا ناپاک شی نه دی خوړلی (۳).

همدا شان وایم: هیڅکله نه ده، ای زما رب! ځکه چې زما خوړلې ته کله هم گنګي یا ناپاک شی نه دی داخل شوی (۴).

هغه عیسایان هم د خنزیر غوښه نه خوري کوم چې دا عقیده لري چې عیسی عليه السلام به اسمان له ختو وروسته بیا را ښکته شي.

په هندو مذهب کې هم د خنزیر غوښې له خوړلو منع شوې، د پورته درجې هندوان د خنزیر غوښې خوړل عار بولي، یواځې بیکاره او د ټیټې درجې هندوان وغیره د خنزیر غوښه خوري.

د زردشت مذهب خلک هم د خنزیر غوښې له خوړلو پرهیز کوي.

۱ استثناء: ۴، ۸.

۲ اجبار: ۷، ۸، ۸-۸.

۳ اعمال: ۸۰، ۱۴.

۴ اعمال: ۸، ۱۱.

بت پرست هم خنزیر ته له لاس وړ وړو مکمل ځان ساتي، گمان کوي چې له خنزیر څخه انسان ته ډیرې ناروغۍ سرایت کوي، په تیرو شلو کلونو کې محققینو د انسان خوراک، د هغه معاملات او د سوچ په مینځ کې د تعلق پیدا کولو کوشش وکړ، هغوی دې نتیجې ته ورسیدل چې کله هم مونږ د خپل خوراک نوعیت بدل کړو نو زموږ په ځویونو، عاداتو او معاملاتو کې هم بدلون راځي، هغوی د دې امر مشاهده وکړه چې کوم خلک صحت ته ضرر رسونکي شيان خوري هغوی له قانون څخه چپ کارونه ډیر کوي، د ایمرجنسي مراکزو په پلټنه کې هغوی ته معلومه شوې چې کوم خلک میوه او سبزي ډیره استعمالوي هغوی د قانون پابندي هم کوي.

خنزیر یو داسې ځناور دی نه یواځې دا چې هغه گنګي خوري، بلکه د دې کار هیڅ پروا هم نه وي ورسره چې د ده په موجودیت کې د ده له ښځې سره بل نر خنزیر څه کوي، دا یو بې غیرته ځناور دی، برعکس نور ځناوران له خپلې ښځې دفاع کونکي تر سترگو کیږي، لکه چې لیدل کیږي د خنزیر غوښې خوړونکو خلکو غیرت هم ډیر کمزوری وي او د دې خبرې هیڅ پروا نکوي چې د هغوی د ښځو معاملات، حرکات او سکانات څه دي.

د خنزیر غوښې په باره کې الله تعالی ﷻ فرمایلي چې هغه (رجس) یعنې گنګي ده، له خنزیر څخه انسانانو ته د خطرناکو جراثیمو د لېږد ډیرې نمونې شته دي، له خنزیرانو څخه ډیر وبائي مرضونه هم پیدا کیږي د کومو شمیر چې کم از کم (۴۵۰) دی او دا ټول چې د کومو متعدي امراضو د خپریدو باعث دي د هغوی شمیر له (۷۵) څخه زیات دی.

د خنزیر له غوښې او له هغې څخه د جوړ شویو نورو شيانو له استعمال څخه له (۱۶) زیاتې ناروغۍ له خنزیر څخه انسان ته سرایت کوي، په هغوی کې مالټا پور، ټي بي، داء اليرقات الشریطة وغیره شامل دي.

اته ویش (۲۸) نور داسې مرضونه هم شته دي کوم چې د خوراک څښاک په شيانو کې د خنزیر د استعمال له امله پیدا کیږي، د خنزیر غوښې د

سخت حرمت له امله عیسی ﷺ د هغه د وجود د ورکولو او په پوره ډول د هغه د ورکولو حکم کړی.

(وبضع الحزبة) جزیه یو ټیکس دی کوم چې په اسلامي هیوادونو کې له اوسیدونکو اهل کتابو څخه د هغوی د حفاظت او د هغوی لپاره د مهیا شویو اسانیو په بدل کې اخیستل کیږي، دا انتهائي په عدل او انصاف بنا ټیکس دی، لکه چې په اسلامي هیوادونو کې له تاجرانو څخه زکاة اخیستل کیږي، عیسی ﷺ چې کله نزول وکړي او د خلکو په مینځ کې حکومت کول شروع کړي نو هغه به له اسلام څخه پرته بل هېڅ دین نه مني، عیسایان کوم چې ځانونه د عیسی ﷺ پیروان بولي، کله چې عیسی ﷺ را نازل شي او له هغوی سره خبرې وکړي نو د هغوی له زړونو څخه به دا عقیده ختمه شي چې عیسی ﷺ د الله زوی دی، دا خلک به په صحیح دین ایمان راوړي لکه چې الله تعالی ﷻ په خپل کتاب کې خبر ورکړی:

﴿وَأَنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنُوا بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ﴾ (۱).

ژباړه:

په اهل کتاب کې به یو هم داسې پاتې نشي کوم به چې د عیسی ﷺ له مرګ څخه د مخه په هغه باندې ایمان را نه وړي.
یعنې د عیسی ﷺ له نزول وروسته د هغه له وفات کیدا د مخه به ټول اهل کتاب په هغه ایمان راوړي او هر څوک چې له ایمان راوړو انکار کوي عیسی ﷺ به له هغوی سره جنگ کوي.

په یوه روایت کې داسې الفاظ دي:

﴿وَتَكُونُ الدَّعْوَةُ وَاحِدَةً﴾ (۲).

۱- النساء، آیه: ۱۵۹.

۲- مسند احمد: ۲/۳۹۴. وحسنه الارنؤوط في تعليقه على المسند.

ژباړه: یعنې د عیسی ﷺ په زمانه کې به دعوت یواځې د اسلام وي، هیڅ بل دین به د زمکې په سر باقي پاتې نشي، یعنې په دنیا کې به هیڅ هندو، بت پرست، یهودي، عیسائي او مجوسي نه وي.

﴿تكون السجدة الواحدة خيرا من الدنيا وما فيها﴾ یعنې په خلکو کې به د لمانځه او د نورو نیکیو رغبت او شوق ډیر زیات شي، له دې امله چې د هغوی خواهشات به ډیر کم شي، هغوی به له دنیا سره بې مینې شي او د قیامت په را نږدې کیدو به یې یقین شي: او له دې امله چې په دې وخت کې به د خلکو روزي ډیره فراخه شي او د معاش فکر به د هغوی لپاره د عبادت په لپاره کې کوم خنډ نه وي.

﴿ولتترك القلاص، فلا يسعى عليها﴾ (القلاص) هغو ځوانو او ښانو ته ویل کیږي کوم چې ډیر غوره او قیمتي وي، د عربو په نزد دا تر ټولو غوره مال دی، په دې زمانه کې به خلک دا قیمتي ځناور هم پرېږدي، له هغوی څخه به پې پروا شي، هیڅوک به د هغوی په پالنه، څرولو او ساتلو کې کوشش نکوي او نه به یې په اخیستلو او خرڅولو کې دلچسپي لري.

حضرت جابر رضي الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي: ﴿فينزل عيسى بن مريم فيقول اميرهم تعال صل بنا فيقول لا إن بعضكم على بعض أمراء تكرمه الله هذه الأمة﴾ (۱).

ژباړه: عیسی ابن مریم عليه السلام به را نازل شي او د مسلمانانو امیر به هغه ته وایي: راشه مونږ ته لمونځ راکړه، مگر عیسی ﷺ به ووايي: نه! تاسو په خپله د یوه بل لپاره امام یاست، الله تعالی دغه امت ته دا عزت ورکړی. حضرت ابو سعید خدری رضي الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي: ﴿منا الذي يصلي عيسى ابن مريم خلفه﴾ (۲).

۱. صحیح مسلم، لایمان، حدیث: ۱۵۲.

۲. سلسلة الاحادیث الصحیحة: ۵/ ۳۷۱، حدیث: ۲۲۹۳.

ژباړه: عیسی ابن مریم عليه السلام چې په چا پسې تر شا لمونځ وکړي هغه له ما څخه دی.

د حضرت عیسی عليه السلام د نزول حدیثونه متواتر دي

د حضرت عیسی عليه السلام د نزول په باره کې مونږ ته چې له نبي کریم صلي الله عليه وسلم څخه کوم حدیثونه رسيدلي هغه مواتر دي او د هغوی د تواتر په ذکر کوونکو کې امام احمد بن حنبل (۱)، امام ابوالحسن اشعري (۲)، امام طبري (۳)، علامه ابن کثير (۴)، علامه سفاريني (۵)، شامل دي، امام شوکاني رحمته الله عليه هم په خپل کتاب (التوضيح في ما جاء في المنتظر والدجال والمسيح) کې دې حدیثونو ته متواتر ويلي دي.

امام ابن کثير رحمته الله عليه د نزول عیسی په باره کې د وار دو حدیثونو په باره ويلي: د رسول الله صلي الله عليه وسلم دا حدیثونه متواتر دي، په هغوی کې د عیسی عليه السلام د نزول کیفیت او د نزول د ځای وضاحت هم موجود دی، د هغه نزول به په شام کې د دمشق مشرقي مینار سره په خوا کې وي او دا به په هغه وخت کې وي چې د لمانځه لپاره به اقامت ويل شوی وي، هغه به راشي خنزیر به قتل کړي، صلیب به مات کړي او جزیه به ختمه کړي، هغه به له اسلام پرته بل هیڅ دین نه مني لکه چې په صحیحینو کې دا خبره بیان شوی او دا خبرې ټولې له رسول الله صلي الله عليه وسلم څخه منقولې دي، د اهل کتابو ټول اعتراضونه او شبهات به ختم شي او هغوی به له یوه مخه د عیسی عليه السلام تابعداري وکړي او په اسلام کې به داخل شي، الله تعالی جل جلاله فرمایي:

۱- طبقات الحنابلة: ۲۴۱/۸ - ۲۴۳.

۲- مقالات الاسلاميين واختلاف المصلين: ۳۴۵/۸.

۳- تفسير الطبري: ۲۹۱/۳.

۴- تفسير ابن کثير: ۲۲۳/۷.

۵- لوامع الانوار البهية: ۹۴/۸ - ۹۵.

﴿وَأَنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا يُؤْمِنُونَ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ﴾ (۱).

ژباړه:

په اهل کتاب کې به یو هم داسې پاتې نشي کوم به چې د عیسی ﷺ له مرګ څخه د هغه په هغه باندې ایمان را نه وړي.

دا آیت کریمه د هغه آیت کریمه په څیر دی په کوم کې چې الله تعالی فرمایي ﴿وَأَنَّهُ لَعَلَّمُ لِّلسَّاعَةِ﴾ یعنې عیسی ﷺ د قیامت له نښانو څخه

یوه نښانه ده، او په یوه بل روایت کې داسې دي ﴿وَأَنَّهُ لَعَلَّمُ لِّلسَّاعَةِ﴾ د عین اولام په زور سره، یعنې د قیامت یوه نښانه ده، دا د قیامت په راتلو او د هغه په نږدېوالي باندې دلالت کوي، دا چې هغه به د مسیح دجال له ظهور وروسته تشریف راوړي نو دجال به د عیسی ﷺ په لاس قتل کړی شي، د عیسی ﷺ په زمانه کې به یاجوج ماجوج را ووځي او د عیسی ﷺ د دعا په برکت به الله تعالی هغوی هلاک کړي.

په امت کې په دې امر اجماع ده چې عیسی ﷺ د قیامت له نښانو څخه یوه نښانه ده، په دې امر کې د اهل علمو هیڅ اختلاف نشته پرته له هغو کمو خلکو د کومو خبره چې د التفات وړ نه ده او د کومو اختلاف چې هیڅ حیثیت نلري.

یوه پوښتنه

حضرت عیسی ﷺ چې کله نازل شي نو آیا هغه به د محمدي ﷺ شریعت مطابق حکومت کوي او که کوم نوی شریعت به راوړي؟

ځواب

د امام سفاریني قول

امام سفاریني رحمته الله علیه په اخره زمانه کې د حضرت عیسی عليه السلام د نزول په باره کې لیکلي:

یواځې فلسیفانو او بې دینو خلکو د هغه له نزول څخه انکار کړی، مگر د هغوی اختلاف هیڅ اهمیت نلري، د امت په دې امر اجماع ده چې هغه به ضرور تشریف راوړي او د شریعت محمدي صلی الله علیه و آله مطابق به فیصلې کوي، هغه به له آسمان څخه د را نازلیدو په وخت کې له ځان سره کوم نوی شریعت نه راوړي.

نواب صدیق حسن خان ویلي

د حضرت عیسی عليه السلام د نزول په باره کې حدیثونه ډیر زیات دي، امام شوکاني رحمته الله علیه له دې حدیثونو څخه ۲۹ ذکر کړي کوم چې یا صحیح دي یا حسن، یا ځینې داسې دي چې ضعف پکې شته مگر د شواهدو په بنا د حسن درجې ته رسیږي، په هغو کې ځینې د مسیح دجال په باره کې دي او ځینې د مهدي منتظر په باره کې دي، له دې پرته له صحابه کرامو څخه هم د هغه متعلق داسې اثار منقول دي کوم چې د مرفوع احادیثو په حکم کې دي ځکه چې داسې خبرې په اجتهاد سره نشي کیدلای، د دې ټولو حدیثونو له ذکر کولو وروسته هغه وایي چې د علم په خاوندانو پټه نه ده چې وارد کړی شوي حدیثونه د تواتر درجې ته رسیږي (۱).

شیخ احمد شاکر لیکلي

په اخره زمانه کې د حضرت عیسی عليه السلام نزول د هغو مسایلو له جملې څخه دی په کومو کې چې د مسلمانانو هیڅ اختلاف نشته، ځکه چې په دې باره کې له نبي کریم صلی الله علیه و آله څخه ډیر صحیح احادیث وارد شوي، دا شی د

۱- الإذاعة لما کان وما یکون بین یدی الساعة لصديق حسن خان، ص: ۱۷۰.

دين له بنيادي عقايد و څخه دى او څوك چې له دې انكار وكړي هغه مؤمن نه دى (۱).

شيخ محمد ناصر الدين الباني بيان كوي

په نبې طريقې پوره شى : د خروج د جال او تړول عيسى په باره كې وارد شوي حد يثونه متواتر دي ، په هغو باندې ايمان راوړل واجب دي ، تاسو بايد د هغو خلكو په خبرو دوكه نشى كوم چې دا دعوه كوي چې دا حد يثونه خبر واحد دي ، د داسې خبرو كوونكي په اصل كې په احاد يثو نه پوهېږي ، په دې خلكو كې يو هم داسې نشته كوم چې د دغو حد يثونو د سند تحقيق وكړي ، كه چيرته دوى تحقيق وكړي نو به ورته معلومه شي چې دا حد يثونه متواتر دي ، لكه څرنگه چې ائمه وو مثلاً : حافظ ابن حجر رحمته الله او نورو گواهې وركړې ، دا خبره يقيناً ډيره د افسوس وړ ده چې يو شمير خلك د همدې موضوع په باره كې په داسې خايونو كې د خبرو كولو جرئت كوي كوم چې د همدې خبرو ميدان نه وي ، دا خبره بيا هغه وخت ډيره افسوسناكه ده كله چې د دې خبرې تعلق له دين او عقيدې سره دى (۲).

پوښتنه

څنگه حضرت عيسى عليه السلام په امت محمدي عليه السلام كې شمار كيدلاى شي ؟

جواب

حضرت عيسى عليه السلام اولو العزم رسول دى ، د الله تعالى په نزد هغه ته لوړ مقام حاصل دى ، هغه ته د رسول الله عليه السلام د صحابي شرف هم حاصل دى ، هغه د معراج په شپه په نبې كريم عليه السلام باندې د ايمان لړلو په حالت كې هغه وليد او په همدې ايمان كې به وفات كېږي .

۱ تفسير الطبري . آل عمران ۲ / ۵۵ . تعليق الشيخ احمد شاكر
 ۲ شرح العقيدة الطحاوية . بتحقيق الشيخ الالباني . ص : ۵۶۵

د معراج په حدیث کې ذکر دي، نبي کریم ﷺ فرمایي: بیا زه پورته وختلم حتی چې دویم آسمان ته ورسیدم، حضرت جبرئیل د آسمان پهره دارانو ته د دروازې خلاصولو خبره وکړه:

هغوی وویل: څوک یې؟

جبریل: زه جبریل یم.

درباریان: له تا سره بل څوک دي؟

جبریل: له ما سره محمد ﷺ دی.

درباریان: آیا هغه رابلل شوی دی؟

جبریل: هو.

درباریان: هغه دې په خیر راشي، هغه څومره بڼه تشریف راوړونکی دی! نو دروازه خلاصه کړی شوه، کله چې زه داخل شوم نو له حضرت یحیی او حضرت عیسیٰ علیهما السلام سره مې ولیدل، دا دواړه په خپل مینځ کې د خاله زامن دي.

جبریل امین وویل: دا یحیی او عیسیٰ دي، دوی ته سلام وړ واچوه، ما په هغوی سلام واچاوه او هغوی د سلام ځواب راكړ:

بیا هغوی دواړو وویل: زموږ د نیک ورور او صالح نبي راتگ دې مبارک وي، هغه دې په خیر راشي^(۱).

د عیسیٰ ﷺ د نزول په باره کې د عیسایانو عقیدې

د هغوی عقیده دا ده چې عیسیٰ ﷺ د الله زوی دی، د الله تعالی ذات له دې خبرې ډیر پورته، ارفع او اعلیٰ دی چې د هغه لپاره کوم زوی شته دی، او هغه یې قتل کړ او زندی یې کړ، بیا یې دری ورځې وروسته هغه آسمان ته پورته کړ، او هغه د خپل پلار (رب) تر څنگ ناست دی، هغه به په آخره زمانه کې را نازل شي.

۱- صحیح البخاري، احادیث الانبياء، حدیث: ۳۴۳.

مخکې له دې چې د هغه د پورته کیدلو ذکر وشي او دا خبره هم چې هغه نه قتل شوی دی او نه زندی شوی دی بلکه یهودیانو محض شبه لیدلې کوم چې هغوی عیسی وباله او قتل یې کړ.

اهل کتاب د دوو مسیحیانو په اثبات باندې متفق دي

(۱) مسیح هدایت: هغه د حضرت داؤد ﷺ له اولادې څخه عیسی ﷺ دی.
 (۲) مسیح گمراه: په دې باره کې اهل کتابو ویلي چې دا د یوسف ﷺ له اولادې څخه دی (۱) او هغه مسیح دجال دی
 د عیسی ﷺ په باره کې د عیسایانو عقیده له مسلمانانو څخه په لاندې امورو کې بدله ده.

(۱) د عیسایانو دا عقیده ده چې عیسی ﷺ د الله تعالی زوی دی، د مسلمانانو دا عقیده ده چې هغه بشر دی، د الله تعالی بنده او رسول دی.
 (۲) د عیسایانو دا عقیده ده چې عیسی ﷺ یهودیانو قتل کړ او هغه ته یې زندی ور واچوله، د مسلمانانو دا عقیده ده چې هغوی نه عیسی ﷺ قتل کړی او نه یې زندی ور اچولې، بلکه الله تعالی هغه صحیح سالم ژوندی آسمانو ته پورته کړی.

(۳) د عیسایانو دا عقیده ده چې عیسی ﷺ له زندی کیدو درې ورځې وروسته د آسمان لوري ته پورته شو، د مسلمانانو دا عقیده ده چې هغه له قتل او زندی کولو پرته د آسمان لوري ته پورته کړی شو.
 د عیسایانو دا عقیدې سرا سر باطلې او له حقیقت څخه لیرې دي، حقیقت هغه دی کوم چې په قرآن کریم کې بیان شوی.

حضرت عیسی ﷺ به په کومو حالاتو کې نازلېږي؟

مسلمانان به په دې وخت کې له یوه لوی جنگ څخه را ستنیدونکي وي، هغوی به د قسطنطنیه ښار فتح کړي او د عیسایانو له لاس څخه به یې ازاد

کړي او دا خبره خو تیره شوه چې مسلمانان به د قسطنطنیه ښار د تورو په ذریعه نه بلکه د (لا اله الا الله) او تکبیر (الله اکبر) په ذریعه فتح کړي، یو ناڅاپه به شیطان د هغوی په مینځ کې اعلان وکړي چې دجال د باندې راوت او راغی، د دې خبرې په اوریدو سره به مسلمانان قسطنطنیه پرېږدي او د دمشق لوري ته به مخ کړي، ځکه چې د مسلمانانو مرکز به په دې وخت کې دمشق وي او په دې وخت کې به په رښتیا مسیح دجال راغلی وي، هغه به په ټوله زمکه وگرځي او غټې فتني به رابرسیره کړي^(۱) .

په یوه بل مفصل روایت کې دې چې رسول الله ﷺ د دجال په باره کې د خبرو کولو په وخت کې وویل:

دجال به د مدینې شاهي زمکې ته راشي، مدینې ته دا خلیدال په هغه حرام کړی شوی دي، مدینه به خپلو اوسیدونکو ته یوه یا دوه جتکې ورکړي، د هغو اثر به دا وي چې ټول منافق سړي او ښځې به له مدینې څخه ووځي او د دجال لوري ته به ورشي، بیا به دجال د شام لوري ته مخه وکړي او د هغه په ځینو غرونو به ودرېږي او هغه به محاصره کړي، یو شمیر مسلمانان کوم به چې د غره په لاندې برخه کې موجود وي، دجال به د غره بیخ ته ولاړ شي او هغه به هم محاصره کړي، کله چې دا محاصره اوږده شي نو یو مسلمان به په غصه شي او خپلو ملګرو ته به ووايي: ای د مسلمانانو ټولیه! تاسو به ترڅو په دې حالت کې اوسېږي، د الله دښمن دجال دستاسو په زمکه باندې گیره اچولې، پورته شئ د باندې راوړځئ، تاسو په دوو خبرو کې یوه ضرور غوره کړئ، الله تعالی به تاسو ته شهادت نصیب کړي یا به په هغه باندې غالب شئ، هغه به ټول د زړه په اخلاص په مرګ بیعت وکړي، په دې وخت کې به یو

^۱ د دجال په باره کې په تفصیل سره خبره تیره شوه، وګورئ په علامت کبری کې علامه نمبر (۱).

نا خاپه ابن مریم علیها السلام تشریف راوړي، د مؤمنانو له سترگو به د ظلمت پردې لیرې شي، عیسیٰ ﷺ به د هغوی په مینځ کې موجود وي (۱). خلک به ووايي: د الله بنده! ته څوک یې؟ عیسیٰ ﷺ به ووايي: زه د الله بنده او د هغه رسول یم، په دې موقع به عیسیٰ ﷺ مؤمنانو ته ووايي: تاسو خلک له دجال څخه د نجات په پیدا کولو کې له دریو صورتونو څخه یو غوره کړی کوم چې تاسو ته ډیر خوښ وي، لومړی دا چې الله تعالیٰ په دجال او د هغه په لښکر له آسمان څخه کوم عذاب را نازل کړي، دویم صورت دا دی چې الله تعالیٰ هغه په زمکه کې تنه باسي او دریم صورت دا دی چې الله تعالیٰ د ستاسو اسلحې په هغوی مسلطې کړي او د هغوی اسلحې له تاسو څخه بندې کړي، هغوی به ووايي: ای د الله نبي! دا دریم صورت زموږ لپاره تر ټولو ډیر اطمیناني دی، رسول الله ﷺ خپلې جاري وساتلې او وې فرمایل: په دغه ورځ به تاسو ووينی چې یو قوي الجثه، ډیر څښونکی او خوړونکی یهودي به په دې حالت سره یو په څلور شي مگر د لړزیدو له امله به یې لاس تورې نه رسیږي، د ایمان خاوندان به د دجال په لوري ور شي او په هغه به فتح ترلاسه کړي، کله چې هغه ابن مریم وويني نو د سیسۍ په څیر به تینسته شروع کړي، تر دې چې عیسیٰ ﷺ به هغه را گیر کړي او قتل به یې کړي (۲).

د عیسیٰ ﷺ په لاس د دجال وژلو قیصه په تفصیل سره په مخکنیو صفحو کې تیره شوه (۳).

۱ مطلب دا دی چې کله مسلمانان په دې خبره متفق شي چې دوی به د سهار له لمانځه وروسته له دجال سره د جهاد کولو لپاره ووځي، نو د لمانځه لپاره به اقامت وویل شي. امام به د لمانځه د امامت لپاره وړاندې ولاړ وي چې عیسیٰ ابن مریم به را نازل شي.

۲ المصنف لعبد الرزاق: ۳۹۷/۸۱.

۳ وگورئ په علامات کبریٰ کې علامه نمبر (۱).

عیسی عليه السلام به څنگه او چیرته نازلېږي؟

د هغه نزول به د دمشق په مشرق کې د یوه سپین مینار سره نږدې وي، د هغه په بدن به د ورس (۱) او زعفرانو دوه رنگې دوه جامې وي او هغه به د دوو فرښتو په وزرو باندې له خپلې اسلحې سره تشریف راوړي.

علامه ابن کثیر رحمته الله ویلي دي چې مشهوره خبر دا ده چې هغه به په دمشق کې په سپن مشرقي مینار باندې را نازلېږي، په دې وخت کې به د لمانځه لپاره اقامت ویل شوی وي، د مسلمانانو امام به له هغه وغواړي: ای روح الله! راشه لمونځ ورکړه، مگر هغه به ووايي: ته په خپله امامت ورکړه ځکه دا اقامت د ستا لپاره ویل شوی دی.

او په یوه روایت کې دي چې په تاسو کې ځینې په ځینو باندې امیران یاست، دا د الله تعالی له لوري د دغه امت اعزاز دی.

د علامه ابن کثیر رحمته الله بیان دی چې د دغه مینار تعمیر زما په زمانه کې په سنه (۷۴۱ هجري) په سپینو تیږو (ډبرو) له نوي سره شوی، د دغه مینار تعمیر د هغو عیسایانو په مال شوی کومو چې په دې ځای باندې موجود پخوانی مینار وسوځاوه، غالباً دا هم شاید د نبی کریم صلی الله علیه و آله د نبوت له واضحو دلایلو څخه یو دلیل وي چې د دغه مینار تعمیر به د عیسایانو په مال سره کیږي، په کوم به چې عیسی عليه السلام را نازل شي، خنزیر به ووژني، صلیب به مات کړي او له هغوی څخه به جزیه نه قبلوي (۲).

ما (مؤلف) په سنه (۱۴۱۲ هجري) کې په خپله د دمشق په مشرقي علاقه کې دغه سپین مینار ولید د کوم په باره کې چې د هغه ځای په خلکو کې دا مشهوره وه چې عیسی عليه السلام به په دې مینار باندې را نازلېږي، ما د هغه عکس هم اخیستی، دا مینار په جومات کې نه دی بلکه د یوه بازار په مینځ

۱- تل کی مانند ایک قسم کی گھاس جس سی کپرا رنگنی کا کام لیا جاتا هی (سیف).

۲- النهایة فی الفتن والملاحم: ۱۹۲/۸.

کې درول شوی، په کومه محله کې چې دا مینار دی د هغې اکثر اوسیدونکي عیسایان دي، ما په خپل کتاب کې دا عکس لگولی، اوس نو دا خبره الله تعالی ته معلومه ده چې عیسی ﷺ به په دې مینار باندې را نازلېږي او که په کوم بل مینار به تشریف راوړي.

دا هم ویل شوي دي چې د عیسی ﷺ نزول به د دمشق د جامع مسجد (اموی) په مینارونو کې په کوم یوه مینار باندې وي، زه په دې باره کې په پوره وثوق سره کومه خبر نشم کولای (والله اعلم).

نبي کریم ﷺ د عیسی ﷺ ټول صفتونه د امت مخته وړاندې کړي او د هغو حالاتو تعین یې هم کړی په کومو کې به چې هغه تشریف راوړي تر څو چې د یوه مسلمان په معلوماتو کې کوم شک او شبه پاتې نشي. نبي کریم ﷺ فرمایي: هغه به یو داسې سړی وي!

❁ درمیانته قد به یې وي، یعنې نه به ډیر اوږد وي او نه لنډ.

❁ د هغه د مخ رنګ به سپین سوروالي ته به مایل وي.

❁ هغه به د پراخې سینې درلودونکی وي.

❁ د هغه ویښتان به سم وي، یعنې تاو شوي به نه وي، گویا چې د هغه له

سر څخه به د اوبو څاڅکي تویږي مګر ویښتان به یې نمجن نه وي.

په خلکو کې به د عروه بن مسعود ثقفی (رضی الله عنه) په شکل له هغه سره تر ټولو

زیات ملاقي کېږي.

حضرت ابو هریره (رضی الله عنه) بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

کله چې ما اسمانونو ته تګ کاوه، زه له موسی ﷺ سره ملاقي شوم او له

عیسی ﷺ سره مې هم ملاقات وشو، بیا نبي کریم ﷺ د هغه د حلیه

بیانولو په وخت کې وفرمایلي: د هغه درمیانته قد او سور بخون رنګ یې

دی، گویا که چېرې هغه له حمام څخه راوتلی را روان دی^۱.

حضرت ابو هريرة رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي:

زه په حطيم کې ووم او قريشو له ما څخه زما د معراج سفر په باره کې پوښتنې کولې، هغوی له ما څخه د بيت المقدس متعلق د ځينو داسې شيانو پوښتنې وکړې د کومو متعلق چې ما ته په وثوق سره څه ياد نه وو، له هغوی څخه زه دومره تنگ شوم د کوم چې مثال نشته، نبي کریم ﷺ فرمايي: چې بيا الله تعالیٰ بيت المقدس زما مخته داسې کړ لکه چې زه د هغه لوري ته گورم او قريش چې له ما څخه د هغه په باره کومې پوښتنې کوي زه د هغوی په باره کې ځواب ورکوم، ما د معراج په شپه د انبياؤ ټولې وليد، موسی عليه السلام ولاړ وو لمونځ يې کاوه، يو نا څاپه يو سړی زما مخته راغی ما چې کله ورته وکتل نو هغه عیسی عليه السلام وو کوم چې د لمانځه په حالت کې ولاړ وو، له هغه سره ډير مشابهه، لرونکی عروه بن مسعود رضي الله عنه دی، يو نا څاپه مې په حضرت ابراهيم عليه السلام نظر پريوت هغه هم د لمانځه په حالت کې ولاړ وو، له هغه سره ډير مشابهت لرونکی دستاسو دغه ملگری دی، يعنې په خپله نبي کریم ﷺ، د لمانځه وخت شو نو ما د هغوی ټولو امامت وکړ، کله چې زه له لمانځه څخه فارغ شوم نو يوه ويونکي وويل: اې محمد! دا د جهنم داروغه مالک دی، دې ته سلام وکړه، زه چې د هغه لوري ته متوجه شوم نو هغه په سلام کې له ما څخه مخته شو (۱).

نبي کریم ﷺ دا هم فرمايلي:

ما په خوب کې په خپله کعبه له نږدې وليدله، يو نا څاپه زما نظر په يوه غنم رنگي باندې ولگيد، هغه غنم رنگی يو بنيایسته سړی وو، د هغه اوږده اوږده وينستان وو چې دواړو اوگو ته رسيدل، د هغه وينستان نه بيخي تاو شوي او نه بالکل سم وو، بلکه د دواړو په ميسخ کې وو، د هغه له سر څخه د اوبو څاڅکي څڅيدل، هغه د دوو سړيو په اوگو باندې خپل دواړه لاسونه ايښي وو

او د بیت الله طواف يې کاوه، ما پوښتنه وکړه: دا څوک دی؟ راته وویل شول: دا مسیح ابن مریم علیها السلام دی.

د هغه شا ته مې یو بل کس تلونکی ولید د کوم چې سخت تاو شوي وینستان وو او په چپه سترگه ږوند وو، ما چې څومره خلک لیدلي په هغوی کې یې ډیر ورته والی له (عبد العزی بن قطن بن عمرو خزاعی) سره درلود، هغه هم د دوو سړیو په اوږد لاسونه ایښي وو او د بیت الله طواف یې کاوه، ما پوښتل: دا څوک دی؟ راته وویل شول: دا مسیح دجال دی (۱).

یو اشکال

ځینو خلکو ته په دې خبره باندې په پوهیدلو کې سختي وي چې د حضرت عیسی ابن مریم علیها السلام او دجال له یوه ځای څخه را پورته کیدل څنګه ممکن دي، ځکه دجال چې کله عیسی ﷺ وويني نو تښتي به؟ او بیا د دجال د کعبې خوا ته تلل څنګه ممکن دي، کله چې په ده باندې مکې ته داخلیدل هم حرام دي؟

ځواب

دا یو خوب دی کوم چې نبي کریم ﷺ لیدلی، په امر واقع کې داسې نه دی، خو پوښتنه دا ده چې آیا د انبیاء کرامو خوب وحې نه ده؟ حافظ ابن حجر رحمته الله د دې ځواب داسې کړی چې د انبیاء کرامو عليهم السلام خوب اگر چې وحې ده، لیکن په هغو کې ځینې خوبونه داسې دي د کومو چې تعبیر ښه دی او د ځینو نه، ځینو دا ځواب هم کړی چې دجال به مکې او مدینې ته داخل شي، مګر کله چې هغه د دجال او غټې فتنې په ډول را ښکاره شي نو په دې وخت کې به هغه بیا مکې او مدینې ته نشي داخلیدلای، لهدا په دې کې اشکال نشته.

د حضرت عیسیٰ ﷺ کار او د هغه د دور واقعات

حضرت عیسیٰ ﷺ به له خپل نزول او د دجال له وژلو وروسته کله چې د مؤمنانو امور او معاملات سم کړي نو لاتدني کارونه به ترسره کړي.

❖ د اسلامي حکومت قیام، خلک د شریعت تابع کول او د منحرفو مذاهبو له منځه وړل.

حضرت ابو هريرة رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

﴿وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَيُوشَكَنَّ أَنْ يَنْزَلَ فِيكُمْ ابْنُ مَرْيَمَ حَكَمًا عَدْلًا فَيَكْسِرَ الصَّلِيبَ وَيَقْتُلَ الْخَنَازِيرَ وَيَضَعُ الْجُزْيَةَ﴾ (۱).

ژباړه:

په هغه ذات قسم د کوم په قبضه کې چې زما روح دی، نږدې ده چې دستاسو په مینځ کې عیسیٰ ابن مریم علیها السلام عادل واکمن جوړ شي او نزول وکړي، هغه به صلیب مات کړي، خنزیر به قتل کړي او جزیه به ختمه کړي (هغه به له هیڅ کافر څخه نه غوښتل کیږي).

❖ د الله تعالی د کلمې پورته کول، د یهودو او نصاری و دغوت باطلول او د جزیې ختمول.

❖ د مسیح دجال وژل.

❖ د خلکو په مینځ کې حکومت کول، د عدل او سلامتي خپرول.

حضرت ابو هريرة رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

تول انبیاء د علامتي (پلار شریک) وروڼو په څیر دي، د هغوی میندې جلا جلا دي مگر د ټولو دین یو دی، زه عیسیٰ ابن مریم علیها السلام ته تر ټولو وړ نږدې یم، ځکه چې زما او د هغه په مینځ کې کوم نبي نشته، هغه به له شک پرته را نازلېږي، چې هغه وگوري نو پوهیږي به چې د درمیانه قد لرونکی، سپین سور والي ته مایل رنګ لرونکی دی، په هغه به له پاسه دوه

۱- صحیح البخاري، احادیث الانبیاء، حدیث: ۳۴۴۸، وصحیح مسلم، الایمان، حدیث: ۱۵۵.

رنگې جامې وي، د هغه له سر څخه به اوبه خښودونکې معلومېږي مگر د هغه وينستان به نمجن نه وي، هغه به صليب ټوټې ټوټې کړي، خنزير به قتل کړي، جزيه به ختمه کړي او خلک به د اسلام لوري ته را دغوټوي، الله تعالى به د هغه په دور کې له اسلام پرته نور ټول مذاهب ختم کړي، د هغه په وخت کې به الله تعالى مسيح دجال هلاک کړي او پر زمکه به د امن او امان دوره وي تر دې چې زمرې به له اوبنانو سره، ليوه به له ميگو سره يو ځای څري، ماشومان به له مار سره مستي کوي مگر هغه به دوی ته هيڅ نقصان نه رسوي، د هغه حکومت به تر څلويښتو (۴۰) کلونو پورې وي، بيا به هغه وفات شي او مسلمانان به د هغه د جنازې لمونځ وکړي (۱).

❖ د خوشحالي او امن عام کيدل.

❖ د قريشو د واکمني ختمول.

حضرت ابو امامه باهلي رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي:

عيسى ابن مريم عليه السلام به زما په امت کې د عادل واکمن او انصاف کوونکي په څير تشریف راوړي، هغه به صليب ټوټې ټوټې کړي، خنزير به ووژني، جزيه به ختمه کړي او صدقه به پرېږدي (۲).

د ميگو او اوبنانو زکاة به نه اخيستل کېږي، په خپل مينځ کې به دښمني او بغض پورته کړل شي، له هر زهر لرونکي ځناور څخه به زهر ليرې کړل شي (۳) تر دې چې يو ماشوم به د مار په خوله کې لاس ورکړي خو هغه به هيڅ نقصان نشي ورته رسولای، واړه ماشومان به له زمريانو سره لوبې کوي مگر هيڅ نقصان به نشي ورته رسولای، ليوه به له ميگو سره داسې اوسېږي

۱- مسند احمد: ۴۰۲/۲، المستدرک للحکيم: ۵۹۵/۲. وقال: صحيح الاسناد ولم يخرجاه ووافقه الذهبي.

۲- مطلب دادی چې مال به په دومره کثرت سره وي چې هيڅوک به صدقه نه قبلوي. له دې امله چې هر څوک به غني وي.

۳- يعنې زهر لرونکي ځناوران لکه مار وغيره، مار او وغيره به زهر نلري.

لکه چې د هغوی یو ساتونکی سپی وي، زمکه به له امن او سلامتي څخه داسې ډکه شي لکه چې یو لوبښې له اوبو څخه ډک وي، ټول خلک به په یوه کلمه باندې متفق وي او له الله تعالی پرته به د بل هیڅ شي او هیڅ عبادت نه کيږي، جنگ او جدال به ختم شي، د قریشو حکومت به ختم شي، زمکه به د سپینو د یوه لوبښې په څیر شي، هغه به خپل پیداوار داسې ورکوي لکه څنگه یې چې د حضرت آدم ﷺ په وخت کې ورکاوه تر دې چې یو شمیر خلک به د انگور په یوه وینکالي سره را یو ځای شي او دا یو وینکالي به د هغوی ټولو خیتې ډکې کوي، همدا شان ډیر خلک به په یوه انار سره را یو ځای شي او دا یو انار به هغه ټول ماره کړي، د میث قیمت به ډیر کم وي او آس به په څو درهمو پیدا کيږي (۱)

دستاسو بغض به ختم کړل شي، حسد او کینه به له زړونو لیرې کړل شي. حضرت ابو هريرة رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي: د مسیح ﷺ له راتګ وروسته ژوند کوونکو ته دې مبارک وي، آسمان ته به د باران وړولو او زمکې ته به د نباتاتو را زغونولو عامه اجازه وکړي شي تر دې که تاسو په کومه صفا ستره ډبره (تیره) باندې هم کوم تخم واچوی نو هغه به را زغون شي، یو انسان به له زمري سره په خوا کې تیريږي هغه ته به هیڅ نقصان نشي رسولی، که په کوم مار پینه کینودل شي نو هغه به هم کوم نقصان نشي رسولی، په دې وخت کې به په تاسو کې نه د ښمني وي نه حسد او نه بغض (۲)

د جنگونو او قتل ورکول

له حضرت ابو هريرة رضی الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

۱- سنن ابن ماجه، الفتن، حدیث: ۴۰۷۷.

۲- مسند الفردوس للدیلمي: ۲/ ۴۵۰، و سلسله الاحادیث الصحیحة: ۴/ ۵۵۹.

عيسى ﷺ به عادل امام او انصاف کوونکی واکمن به را نازل شي، هغه به صليب توقي توقي کړي، خنزير به قتل کړي، امن او سلامتي به راولي او له تورو څخه به درانتې^(۱) (لرونه) جوړه کړي.

له هر زهرجن ځناور څخه به زهر ليري کړل شي، آسمان به خپل رزق نازل کړي، زمکه به خپل برکات د باندې راوباسي، تردې چې يو ماشوم به له مار سره لوبې کوي، ليوه به ميگې خروي او هغوی ته به هيڅ نقصان نه رسوي، زمری به غواوې خروي او هغوی ته به هيڅ نقصان نه رسوي^(۲).

د حضرت عيسى ﷺ د ملګريو مقام

حضرت ثوبان رضي الله عنه بيان کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي:

﴿عصابتان من امتي احرزهما الله من النار، عصابه تعزوالفند، وعصابه تكون

مع عيسى ابن مريم عليهما السلام﴾

ژباړه:

زما په امت کې دوه ډلې داسې دي کومې چې الله تعالی له جهنم څخه بچ کړې دي، يوه هغه ډله ده کومه به چې په هند باندې حمله وکړي او دويمه ډله هغه ده کومه به چې له عيسى ﷺ سره وي^(۳).

په ټولو انبياء عليهم السلام کې يواځې د عيسى ﷺ په نازيدو کې حکمت

شايد تاسو ته په ذهن کې دا پوښتنه پيدا شوې وي چې په اخره زمانه کې د نزول لپاره په ټولو انبياء کرامو عليهم السلام کې د حضرت عيسى ﷺ انتخاب څنگه وشو؟

د راننې: هغه اله ده په کومې سره چې د فصلونو لو کيږي لکه زموږ په وخت کې منلا (لور، لری، وغيره) (ژباړن) مطلب دا دی چې د کفر خاتمه، د جنگونو ورکول، هر لوري ته من او خوشحالي او د زړونو د سلامتي له امله به خلک تورو ته هيڅ ضرورت نلري او هغوی به له تورو څخه د لرونو کار اخلي او په هغه به فصلونه رسي.

^۱ مسند احمد: ۴۸۸/۲، وقال الهيثمي في مجمع الزوائد: ورجاله رجال الصالحين

^۲ سنن نسائي، الجهاد، حديث: ۳۱۷۵.

د حضرت عیسیٰ ﷺ په نزول کې حکمت څه دی؟ په دې باره کې د علم خاوندانو څو خبرې کړې دي چې په لاندې ډول ذکر کېږي:

❖ د یهودیانو د دې دعوي رد مقصود دی چې مونږ عیسیٰ ﷺ وژلی، الله تعالی د دوی دا دروغ ښکاره کوي، یهودو هغه نه دی وژلی، بلکه هغه به یهود او د هغوی رئیس دجال وژني، د حافظ ابن حجر رحمته الله علیه په نزد دا قول له نورو څخه راجح دی (۱).

❖ حضرت عیسیٰ ﷺ په انجیل کې د امت محمدی ﷺ په باره کې ویلي لکه چې الله تعالی ﷻ فرمایي:

﴿وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْطَهُ فَازْرَعَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ﴾ (۲).

ژباړه:

دا اوصاف هغه اوصاف دي چې مثالونه یې په تورات کې بیان شوي دي او دا هغه اوصاف دي چې مثالونه یې په انجیل کې بیان شوي دي لکه هغه کښت چې را وباسي څانګې خپلې بیا یې ملا خپله ټینګه کړي؛ بیا کلکه او پرېره شي دغه څانګه او ودرېږي دغه کښت پس له ضعیفي او نرمي نه په پنډیو او بیخونو خپلو باندې.

هغه له الله تعالی څخه دعا غوښتې چې هغه د دې امت یو فرد جوړ شي، الله تعالی د هغه دا دعا قبوله کړې او هغه یې پاتې کړی تر څو چې په آخره زمانه کې د حضرت محمد ﷺ دین (اسلام) د شعائرو مجدد جوړ شي او تشریف راوړي.

❖ د حضرت عیسیٰ ﷺ زمکې ته را نازلیدل د هغه د مرګ د نږدېوالي باعث دی تر څو چې هغه په زمکه کې دفن کړای شي، ځکه چې له خاورې

۱- فتح الباري، شرح صحیح البخاري، الجهاد، حدیث: ۳۴۴۹.

۲- الفتح، یه: ۲۹.

څخه پیدا شوي هر مخلوق لپاره دا لایقه ده چې په زمکه کې وفات شي او په هغې کې دفن کړای شي، د هغه نزول به د دجال په زمانه کې وي او هغه به دجال وژني.

❁ هغه به د عیسایانو د تکذیب لپاره را نازلېږي، د هغه په راتګ سره به د نصاری و دا دعوه دروغ ثابته شي چې هغه د الله زوی دی، الله تعالی به د هغه په زمانه کې له اسلام پرته نور ټول دینونه ختم کړي، هغه به صلیب مات کړي، خنزیر به قتل کړي او جزیه به ختمه کړي.

❁ د حضرت محمد ﷺ او حضرت عیسیٰ ﷺ په مینځ کې یو

خاص قسم ربط دی:

د الله تعالی رسول ﷺ فرمایي:

﴿أَنَا أَوَّلُ النَّاسِ بَعِثَ ابْنُ مَرْيَمَ لِيَسْ بَيْنِي وَبَيْنَهُ نَبِيٌّ﴾ (۱).

ژباړه: زه عیسیٰ ﷺ ته تر ټولو ډیر نږدې یم، ځکه چې زما او د هغه په مینځ کې هیڅ نبي نشته.

رسول الله ﷺ په ټولو خلکو کې له حضرت عیسیٰ ﷺ سره یو خاص قسم ربط لرونکی او له هغوی څخه نږدې دی، حضرت عیسیٰ ﷺ خلکو ته د حضرت محمد ﷺ د راتلو خوشخبري ورکړې وه چې هغه به له ده څخه وروسته راشي، هغه خلکو ته د حضرت محمد ﷺ د تصدیق او په هغه ﷺ باندې د ایمان راوړو دعوت ورکړی وولکه چې الله تعالی ﷻ فرمایي:

﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾ (۲).

۱. مسند احمد ۲/۴۲۳. قال المناوي: اسناد حسن.

۲. الصف، آیه: ۲.

ژباړه : یاد کړه اې محمده ! هغه وخت چې وویل عیسی زوی د مریمې داسې چې اې بني اسرائيلو (اولاده د یعقوب)، بیشکه زه رسول لیږلی شوی د الله یم تاسې ته (حال دا چې تصدیق کونکی یم) د هغه کتاب چې وړاندې ځما دی له توریت څخه او زیری کونکی یم په هغه رسول سره چې را به شي وروسته له ما څخه چې نوم د هغه احمد دی بیا (وايي الله) کله چې راغی هغه رسول دویته په ښکاره ؤ معجزو سره وویل (بني اسرائيلو) دا (قران) سحر کوډې دي ښکاره.

په یوه حدیث کې راغلي چې صحابه کرامو رضی الله عنهم عرض وکړ: اې د الله رسوله ! مونږ ته د ځان په باره کې ووايه نو نبي کریم ﷺ ورته وویل: هو ! زه د خپل پلار ابراهیم ﷺ دعا او د خپل ورور عیسی ﷺ زیری یم (۱).

زمونږ نبي حضرت محمد ﷺ مونږ ته حکم کړی چې مونږ عیسی ﷺ ته د هغه ﷺ سلام ورسوو

حضرت ابو هريرة (رضی الله عنه) بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

«يوشك المسيح عيسى بن مريم أن ينزل حكما قسطا وإماما عادلا فيقتل الخنزير ويكسر الصليب وتكون الدعوة واحدة فأقرئوه أو أقرئه السلام من رسول الله صلى الله عليه وسلم وأحدثه فيصدقني» (۲).

ژباړه : نږدې ده چې عیسی ﷺ به انصاف کوونکی واکمن او عادل امام به تشریف راوړي، هغه به خنزیر قتل کړي، صلیب به توتې توتې کړي او په دې وخت کې به دعوت یواځې یو وي، تاسو د رسول الله ﷺ له لوري په هغه سلام ووايئ، زه چې څه بیانوم هغه به د هغه تصدیق کوي. په یوه بل روایت کې دي:

۱- مسند احمد: ۳۲/۵.

۲- مسند احمد: ۳۹۴/۲ (حسن).

﴿إني لأرجو أن طال بي عمر أن ألقى عيسى بن مريم عليه السلام فإن عجل بي موت فمن لقيه منكم فليقرئه مني السلام﴾ (۱).
ژباړه:

زما امید دی که زما عمر اوږد شو نو زه به له عیسی عليه السلام سره ووينم. او که زه زرو فوات شم نو په تاسو کې چې کوم یو هم له عیسی ابن مریم علیهما السلام سره ملاقي شی هغه دې زما له لوري په هغه باندې سلام ووايي.

له را نازلیدو وروسته به عیسی عليه السلام څومره موده په زمکه کې وي

عیسی عليه السلام به په زمکه کې تر څلویښت (۴۰) کلونو پورې ژوند کوي، د هغه په زمانه کې به خلک له خوشحالي، سلامتي او عدل سره اوسېږي، په دې باندې د حضرت ابو هريرة رضي الله عنه هغه حدیث دلالت کوي کوم مو چې تر دې وړاندې بیان کړ چې نبي کریم صلي الله عليه وسلم فرمایلي:

﴿الأنبياء إحوة لعلات أمهاتهم شتى ودينهم واحد وأنا أول الناس بعيسى بن مريم لأنه لم يكن بيني وبينه نبي إلى ان قال : فيمكث أربعين سنة ثم يتوفى ويصلي عليه المسلمون﴾ (۲).

ژباړه: ټول انبياء کرام عليهم السلام د علاني (پلار شریک) وروڼه دي، د هغوی میندې جلا جلا دي مگر دین د ټولو یو دی، زه له خلکو څخه ډیر حضرت عیسی عليه السلام ته ور نږدې یم، ځکه چې د هغه او زما تر مینځ کوم نبي نشته. تر دې چې نبي کریم صلي الله عليه وسلم وفرمایلي: هغه به په زمکه کې تر څلویښت (۴۰) کلونو اوسېږي، بیا به وفات شي او مسلمانان به د هغه د جنازې لمونځ وکړي. حضرت ابو هريرة رضي الله عنه د دې آیت کریمه ﴿وَإِنَّهُ لَعَلَّمَ لِسَانَ﴾ په تفسیر کې فرمایي:

۱ - مسند احمد: ۲/ ۲۹۸. (اسنادده صحیح).

۲ - مسند احمد: ۲/ ۴۰۶. (صحیح).

له دې څخه مراد د عیسی ﷺ خروج دی، هغه به په زمکه کې تر څلویښت (۴۰) کلونو پورې اوسېږي، دا څلویښت کلونه به د څلورو کلونو په څیروي، هغه به حج او عمره هم کوي (۱).

حضرت عیسی ﷺ به حج کوي

حضرت ابو هریره رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

﴿والذى نفسى بيده ! ليهلن ابن مريم بفج الروحاء حاجا او معتمرا او ليشينهما﴾ (۲).

ژباړه:

په هغه ذات قسم د کوم په لاس کې چې زما روح دی ! عیسی ابن مریم عليهما السلام به ضرور له (فج روحاء) څخه د حج یا عمرې احرام وتړي یا به دا دواړه یو ځای اداء کړي.

مطلب دا دی چې عیسی ﷺ به د (فج روحاء) له مقام څخه تلبيه شروع کړي، دا ځای د مکې مکرمې او مدینې منورې په درمياني لارې باندې واقع دی، د هغه احرام به د حج تمتع لپاره وي، یعنې اول به عمره وکړي احرام به خلاص کړي او بیا به د حج لپاره په دویم ځل احرام وتړي، یا بیا به حج قران وکړي، یعنې په یوه احرام سره به عمره او حج اداء کړي.

۱- مسند عبد بن حمید. دا د اثر مرفوع حدیث په حکم کې دی. ځکه دا رنگه خبرې صحابي له خپلې رایه څخه نشي کولای.

۲- صحیح مسلم. الحج. حدیث: ۱۲۵۲.

د یاجوج ماجوج را وتل

ضروري خبره

یاجوج ماجوج (۱) د بني آدم دوه غټې شریرې قبیلې یا قومونه دي لکه د نبي کریم ﷺ په یوه حدیث سره چې ثابت شوي
د آدم په اولاده کې دي او انسانان دي، دا خلک د ذوالقرنین په زمانه کې
د یوه فساد خپره وونکي قوم په څیر مخته راغلل، د هغوی گاونډیانو له
ذوالقرنین څخه وغوښتل چې د دوی او د یاجوج ماجوج تر مینځ دې دیوال
جوړ کړي تر څو چې دوی د هغوی له شر او ضرر څخه خلاص شي. او
ذوالقرنین همدا دیوال جوړ کړ.

نبي کریم ﷺ خبر ورکړی چې په آخره زمانه کې به د حضرت عیسیٰ ﷺ
له نزول وروسته یاجوج ماجوج د خلکو لوري ته راووزي او په زمکه کې به
خپاره (تیت) شي، هغوی به حضرت عیسیٰ ﷺ او د هغه مؤمن ملګري د

^۱ کومه خبره چې د یاجوج ماجوج په باره کې مشهوره ده او ځینو غیر معتمدو کتابونو هم
د هغې ذکر کړی چې په هغوی کې ځینې ډیر واره او ځینې ډیر لوی دي تر دې چې په هغوی
کې به یو کس خپل غوږ ځانته پر زمکه وغوروي او بل غوږ به له خپل ټول بدن څخه را تاو
کړي. دا او دېته ورته نورې خبرې ټولې یې کوم اصل نلري.

بیت المقدس په غره کې محاصره کړي او مؤمنان به له سختو مشکلاتو سره مخ کړي!

په دې وخت کې به الله تعالی په یاجوج ماجوج باندې یو چینجی مسلط شي کوم به چې د هغوی غاړې خوري، په همدې سره به هغوی ټول یو ځای هلاک کړي شي او الله تعالی به عیسی عليه السلام او د هغه ملګري د یاجوج ماجوج له شر څخه بچ وساتي، لاندې د هغوی واقعات په تفصیل سره بیانېږي:

په یاجوج ماجوج باندې د جوړ شوي دیوال قیصه

الله تعالی په خپل مقدس کتاب قرآن مجید کې د یوه نیک بادشاه ذوالقرنین قیصه بیان کړې او فرمایي:

﴿ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ۖ قَالُوا يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ تَجْعَلُ لَنَا خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ۖ قَالَ مَا مَكْنِي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ۖ أَتُؤْتِي زُبْرَ الْحَدِيدِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا ۖ قَالَ أَتُؤْتِي أُفْرَغَ عَلَيْهِ قَطْرًا ۖ فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ۖ﴾ (۱).

ژباړه:

بيا ونيوله ده بله لياره او تيار يې کړ نور اسباب تر هغې پورې چې ورسيد مينځ د دوو غرونو ته نو وې موند را وړاندې د دغو دواړو (غرونو) داسې قوم چې نه ؤ نږدې (اکثر د دوی) چې وپوهيږي په خبره (د ذوالقرنين)

باندې؛ وویل دغو (ترجمانانو) اې ذوالقرنینه! بیشکه چې یاجوج ماجوج فساد کونکي دي په زمکه کې پس آیا حکم کوې ته چې مقرر کړو تا ته څه خرج محصول په دې شرط چې جوړ کړې ته په مینځ زموږ او په مینځ د دوی کې یو دیوال؛ وویل ذوالقرنین هغه چې اقتدار راکړی دی ما ته په هغه شي کې رب زما خیر ډیر غوره دی (له ورکړې د ستاسې نه چې محصول دی) پس مرسته وکړی تاسې له ما سره په زیار زما کې ټول په انساني قوت او عمل نه په مال سره چې جوړ کړم په مینځ د ستاسې او په مینځ د دوی کې یو پلن او محکم دیوال؛ راوړی تاسې ما ته تختې د اوسپنې؛ تر هغه پورې یې ایښودلې چې برابري شوې دا تختې په مینځ د دوو څوکو د غرونو نو وویل (ذوالقرنین) چې پوکړئ؛ (په دغو سکرو چې اچول شوي دي په مینځ د تختو د اوسپنې نو پو یې کړل) تر څو چې یې وگرځوله دغه (اوسپنه) اور وویل (ذوالقرنین) راوړئ ما ته چې توی یې کړم په دې دیوال ويلي شوي مس؛ پس ونه کړای شول دوی چې وڅیړي په هغه (او ښکاره شي پرې له جهته د لوړ والي او ښووالي) او ونه کړای شول دوی دغه (غره) لره سوری کول (له جهته د سختوالي او پلنوالي).

ذ اهل علمو د یوه راجح قول مطابق هغه یو نیک بادشاه وو، نبي نه وو، هغه ته ذوالقرنین له دې امله ویل کیږي چې هغه د مشرق او مغرب سفر کړی او هغو ځایونو ته رسیدلی چې ته چې د شیطان د ښکروونو په مینځ کې د لمر را ختل (طلوع) او لویدل (غروب) کیږي، ذوالقرنین (سکندر مقدوني) نه دی بلکه له هغه پرته بل څوک دی. ځکه چې سکندر کافر وو او د هغه زمانه له ذوالقرنین څخه له دوه زره کلونو یو څه زیاته وروسته وه (والله اعلم).

الله تعالی د هغه قیصه په قرآن کریم کې بیان کړې او فرمایلي یې دي چې هغه په ټوله زمکه باندې سفر کړی. مونږ دلته یواځې د هغو آیاتونو مطلب ذکر کوو د کومو تعلق چې د ذوالقرنین او یاجوج ماجوج له قیصې سره دی.

﴿ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا﴾ بیا وښودله ده (بله، لپاره او تیار یې کړ نور اسباب، یعنې هغه د مشرق او مغرب په یوه بله لار ولاړ کومه چې د دغو لوړو غرونو په شمالي لوري کې ده.

﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ﴾ تر دې چې هغه یوه داسې ځای ته ورسید کوم چې د ترکو په زمکه کې د آرمینیا او ازربایجان له سرحد سره نږدې واقع دی. (السدان) معنا یې ده دوه غرونه، د هغوی په مینځ کې خالي ځای دی، له کوم څخه چې یاجوج ماجوج را وځي، هغوی د ترکو په علاقه کې فساد کوي، فصلونه او نسلونه تباه کوي (۱).

کله چې ترکو له ذوالقرنین سره قوت ولید نو دوی ته اندازه وشوه چې دا بادشاه صاحب د اختیار او صلاحیت دی، هغوی ور څخه وغوښتل چې د دوی او د یاجوج او ماجوج تر مینځ د لارې بندولو لپاره یو دیوال ودروي تر څو چې یاجوج ماجوج پر دوی حمله ونکړي، د دغه کار لپاره ترکو بادشاه ته د مالي عوض خبره هم وکړه، لیکن دغه نیک بادشاه پرته له کومې معاوضې یواځې د خیر په بنیاد او له الله تعالی څخه د اجر او ثواب لپاره د دغه دیوال د جوړولو فیصله وکړه او هغه دې نتیجې ته ورسید چې د دې مسئلې آسان حل دا دی چې د دواړو غرونو په مینځ کې تیریدونکې لار په یوه مضبوط (کلک) دیوال سره بنده کړی شي او ترکو ته یې وویل چې د افرادو په قوت له ده سره مرسته وکړي.

﴿فَاعَيْنُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا﴾ پس مرسته وکړئ تاسې له ما سره په زیار زما کې ټول (په انساني قوت او عمل سره نه په مال) سره چې جوړ کړم په مینځ دستاسې او په مینځ د دوی کې یو پلن او محکم دیوال.

پادشاه د اوسپنې غټې غټې ټوټې د دواړو غرونو په مینځ کې په ترتیب سره کینودې او بیا یې وویل «انْفُخُوا» پوکړئ: (په دغو سکرو چې اچول شوي دي په مینځ د تختو د اوسپنې نو پو یې کړل) «حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا» تر څو چې یې وگرځوله دغه اوسپنه اور «قَالَ اتُونِي أُفْرِغَ عَلَيْهِ قَطْرًا» وویل (ذوالقرنین) راوړئ ما ته چې تو یې کړم په دې دیوال ویلي شوي مس، په دې سره د اوسپنې ټوټې په ډیر مضبوط شکل کې له یوې بلې سره پيوند شوې او د یوه سخت غره په څیر جوړې شوې.

د دغه دیوال د لوړ والي له امله د یاجوج ماجوج لپاره په هغه باندې پورته ختل ممکن نه دي، د دیوال د مضبوطوالي او پلنوالي له امله په هغه کې سوری کول هم هغوی ته ممکن نه دي، د دغه مضبوط او محکم دیوال په ذریعه ذوالقرنین د یاجوج ماجوج لار بنده کړه.

یاجوج ماجوج څوک دي؟

یاجوج ماجوج د طالوت او جالوت په څیر یو عجمي نوم دی، دا د آدم عليه السلام له اولادې څخه دي او له بشري نوع سره تعلق لري، حافظ ابن حجر رحمته الله دې خبرې ته ترجیح ورکړې چې هغوی د یافث بن نوح له اولادې څخه دوه قبیلې دي ^(۱).

د حضرت عمران بن حصین رضی الله عنه له حدیث څخه هم د دې تایید کېږي. هغه روایت کړی چې:

نبي کریم صلی الله علیه و آله یو ځل په سفر کې وو چې د صحابه راوړه دده په مینځ کې یو څه فاصله پیدا شوه، نبي کریم صلی الله علیه و آله دا دوه اپ نونه په اوچت آواز سره تلاوت کړل:

^۱- فتح الباري. شرح صحيح البخاري. احاديث الانبياء. حديث: ۳۳۴۶، ۳۳۴۸، ۱۳، ۱۰۶

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ۝ يَوْمَ تَرْوَنَهَا
تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَ تَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَ تَرَى النَّاسَ
سُكَرَى وَ مَآهُمْ بِسُكَرَى وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ۝﴾ (۱).

ژباړه:

ای خلکو خان وساتئ (وورېږئ) تاسې له عذاب د رب خپل؛ بیشکه زلزله د قیامت یو شی دی ډیر لوی؛ په هغه ورځ چې ووينی تاسې هغه چې غافله به شي هره تې ورکونکې (د دې ورځې له هیبت څخه) له هغه وړوکی چې تې ورکوي هغه ته او وبه غورځوي هره میرمن حامله (امید واره) حمل (بچۍ) خپل او وبه وینې ته خلق بې سده (له هیبت نه) حال دا چې نه به وي په واقع سره دوی بې سده ولیکن عذاب د الله دی ډیر سخت (نو د قیامت ورځې له ویرې به بې سده وي).

صحابه کرامو رضی الله عنهم چې آواز واورید نو خپلو سپرلیو ته یې حرکت ورکړ او پوه شول چې د الله رسول ﷺ هلته دی له کوم ځای څخه چې دا آواز راغی، کله چې هغوی له نبی کریم ﷺ څخه را جمع شول نو نبی کریم ﷺ وفرمایل: ای خلکو! تاسو پوهیږئ چې هغه ورځ به څنگه وي؟ په دغه ورځ به آدم ﷺ ته آواز وشي او د هغه رب به هغه ته ووايي: ای آدم! یوه ډله د اور لوري ته روانه کړه، هغه به پوښتنه وکړي: ای زما رب ﷻ! جهنم ته رسیدونکې ډله کومه ده؟ الله تعالی به وفرمایي: په هرو زرو کې نه سوه نه نوي (۹۹۹)، به جهنم ته ځي او یو به جنت ته ځي، حضرت عمران ؑ فرمایي: چې د ویرې او حیرانتیا له امله د صحابه کرامو ژبې گونگې شوې او له هغوی څخه خندا ورکه شوه، کله چې نبی ﷺ د هغوی دا پریشاني ولیده نو وې فرمایل: عمل کوی او خوشحاله اوسی، په هغه

ذات مې دې قسم وي د کوم په لاس کې چې د محمد ﷺ روح دی، تاسو خلک له دوو داسې مخلوق سره یې چې کله هم هغوی د کوم شي په مقابله کې شي نو په کثرت سره به په هغوی غالب راځي، یو یاجوج ماجوج او بل د بنو آدم او بنو ابلیس لخوا هلاک شوي، عمران ؑ وایي: په دې سره د صحابه کرامو پريشاني او ویره لیرې شوه، نبي کریم ﷺ وفرمایل: عمل کوی او خوشحاله اوسی، په هغه ذات قسم د کوم په لاس کې چې د محمد ﷺ روح دی، تاسو د خلکو په مینځ کې داسې یاست لکه د اوبښ په مخ کې توره نښه (نشان) یا د کوم ځناور په بازو کې یوه وړه دائره (۱).

د هغوی جسماني کیفیت

حضرت خالد بن عبد الله بن حرمه له خپل خاله څخه روایت کوي چې رسول الله ﷺ یو ځل په داسې حال کې خطبه ورکوله او نبي کریم ﷺ خپل سر مبارک په ټوټه تړلی وو، نبي کریم ﷺ وفرمایل:

﴿انکم تقولون، لا عدو، وانکم لن تزالوا تقاتلون عدوا حتی یاتئ یاجوج وماجوج عراض الوجوه، صغار العیون، صهب الشعاف، من کل حدی ینسلون، کان وجوههم المجان المطرقة﴾ (۲).

ژباړه: تاسو وایی چې هیڅ دښمن نشته، حالانکه تاسو به همیشه جنگیږئ تر دې چې یاجوج ماجوج راشي، د پراخو ټنډو والا، د وړو وړو سترگو واله او سوروالي ته مایل د تورو وینستانو واله، هغوی به له هر لور ځای څخه په منډه منډه راځي، مخونه د هغوی به داسې وي لکه گرد ډالونه.

(صهب الشعاف) یعنې د هغوی د وینستانو رنګ به تور وي په کومو کې به چې سوروالی هم وي.

۱. مسند احمد ۴/ ۴۳۵. جامع الترمذي. تفسير القرآن. حدیث: ۳۱۲۹. وقال:

حدیث حسن صحیح

۲. مجمع الزوائد ۸: ۱۳. و مسند احمد: ۵: ۲۷۱. والطبراني و رجاله رجال الصحيح

(كان وجوههم المغان المطرفة) (المجن) ډال ته ويل كيږي، د هغوی د خيرو تشبيه يې له ډال سره له دې وجهې وركړه ځكه چې هغه به پراخ او گرد وي او (المطرفة) له دې امله ورته ويل كيږي چې هغه به له غوښې ډك وي (من حذب ينسلون) يعنې له هر لور ځای څخه به هغه په تيزي سره راووزي او په زمكه كې به خپاره (تيت) شي.

هغوی دیوال څنگه سوری کوي؟

دا خبره مخکې تیره شوه چې یاجوج ماجوج دوه قبیلې دي، هغوی په زمكه كې په انواعو او اقسامو سره فسادونه او فتنې برپا كول چې ذوالقرنین د هغوی د بندولو لپاره دیوال جوړ کړ، دا دیوال د دوی او د عامو خلکو په مینځ کې حائل دی، د هغوی د زندگي او ژوند کولو یوه ځانگړې طریقه ده، یاجوج ماجوج تل د دغه دیوال د پنځولو په کوښښ کې مشغول دي او په هغه کې د سوري کولو کوشش جاري ساتي.

حضرت ابو هريرة رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ د دغه غار په باره کې فرمایلي:

یاجوج ماجوج هره ورځ هغه سوری کوي، کله چې په هغه کې سوري کولو ته نږدې شي نو د هغوی سردار (مشر) ووايي: راځئ: صبا به د دې په ماتولو کې کامیاب شو، کله چې هغوی بیا راشي نو الله تعالی هغه له پخوا څخه هم ډیر مضبوط کړی وي، مگر کله چې د هغوی موده پوره شي او الله تعالی د خلکو لور ته د هغوی د رالیږلو اراده وکړي نو په دغه ورځ به د هغوی سردار ووايي: راځئ: انشاء الله تاسو به صبا ورځ په دې کې سوری وکړی (۱) د هغوی سردار به له همدې ویلو سره انشاء الله هم ووايي، نبی کریم ﷺ فرمایلي: دوی به په دې ورځ هم بیرته راشي:

۱. يعنې کله چې هغوی انشاء الله ووايي او خپل تصرف او خپلې فيصلې د ځای الله تعالی ته وسپاري نو هغوی ټول به کامیاب شي

صبا ورځ چې کله دوی راشي نو دیوال به د پخوا په څیر وي (۱) نو هغوی به دیوال مات کړي او راوبه ووځي او په خلکو باندې به حملې شروع کړي، هغوی به د خلکو ټولې اوبه وڅښي، خلک به هغوی ویني او تېستي به، هغوی به خپل غیښی د آسمان لور ته وار کړي او د هغوی غیښی به په وینو لړلی بیرته واپس راشي (۲).

له دې حدیث څخه درې خبرې ثابتېږي

❁ الله تعالی هغوی شپه او ورځ له کار کولو څخه منع کړي، که چیرته هغوی داسې وکړي نو ممکن ده چې هغوی سوری وکړي.

❁ الله تعالی هغوی ته دا توفیق هم نه دی ورکړی چې هغوی د کومې قوي آلې په ذریعه په دیوال باندې د کار کولو کوشش وکړي، الله تعالی د هغوی په خیال کې دا خبره نه ده ور اچولې او نه یې هغوی ته دا ورسېدلې ده، ممکن ده چې هغوی د داسې کولو په کوشش کې وي، مگر د دیوال د لوړ والي او پلنوالي له امله دوی له داسې کولو څخه عاجز دي.

❁ الله تعالی هغوی ته تر ټاکلي وخت او تر قرب قیامت پورې د انشاء الله ویلو توفیق نه دی ورکړی.

له حدیث پاک څخه دا هم معلومیږي چې په هغوی کې کار ییگر، واکمن او بادشایان هم شته دي او د هغوی رعیت د یوه نظام او کنترول ماتحت کار کوي، دا هم معلومیږي چې په هغوی کې ځینې داسې هم دي کوم چې د الله تعالی ذات پیژني او د هغه په قدرت او مشیت باندې اعتراف کوي.

۱- یعنې څومره چې دوی ژور کړی وي، الله تعالی به بیرته نه وي مضبوط کړی او په هغه حال به پاتې وي.

۲- مسند احمد: ۵۱۰/۲، وجامع الترمذي، تفسیر القرآن، حدیث: ۳۱۵۳، والمستدرک للحاکم: ۴/۴۸۸، وقال: صحیح علی شرط الشیخین، ووافقه الذهبي.

د دې امر هم امکان شته چې د هغوی د واکمن په ژبه به د (انشاء الله) کلمه د هغې په معنا له پوهیدلو پرته راشي او د هغې په برکت به دوی مقصد تر لاسه کړي (۱).

د یاجوج ماجوج په باره کې قراني آیاتونه

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقَرْنَيْنِ ۖ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ۚ إِنَّا مَكِّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَاتَّخِذَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ۚ فَاتَّبَعِ سَبَبًا ۚ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا ۚ قُلْنَا يَذَا الْقَرْنَيْنِ ائْمَا أَنْ تُعَذِّبَ وَ ائْمَا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ۚ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا ثَكْرًا ۚ وَ ائْمَا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ الْحُسْنَىٰ ۚ وَ سَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ۚ ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا ۚ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سَبِيلًا ۚ كَذَلِكَ ۚ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ۚ ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا ۚ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ۚ قَالُوا يَذَا الْقَرْنَيْنِ ائِنْ يَأْجُوجُ وَ مَاْجُوجُ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَ بَيْنَهُمْ سَدًّا ۚ قَالَ مَا مَكْتَبِي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَ بَيْنَهُمْ رَدْمًا ۚ أَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ ۚ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ

انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ اتُّونِي أَفْرِغْ عَلَيْهِ قَطْرًا ﴿١٧﴾ فَمَا اسْطَاعُوا
 أَن يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ﴿١٨﴾ (۱).
 ژباړه:

پوښتنه کوي يهودان په مشوره د مشرکانو له تا نه له قيصې د
 (ذوالقرنين)، (وایه ای محمده ! دوی ته) اوس به زه ولولم په تاسې له هغه
 څه احوال ؛ بیشکه چې مونږ قدرت ورکړی ؤ هغه ته په زمکه کې او
 ورکړی ؤ مونږ هغه ته له هر (ضروري) شي څخه سامان (مقصد ته
 رسونکی)؛ بیا ونيوله ده بله لپاره او تیار یې کړ نور اسباب تر هغې پورې
 چې ورسید مینځ د دوو غرونو ته نو وې موند را وړاندې د دغو دواړو
 (غرونو) داسې قوم چې نه ؤ نږدې (اکثر د دوی) چې وپوهیږي په خبره (د
 ذوالقرنين) باندې ؛ وویل دغو (ترجمانانو) ای ذوالقرنينه ؛ بیشکه چې
 یاجوج ماجوج فساد کونکي دي په زمکه کې پس آیا حکم کوي ته چې
 مقرر کړو تا ته څه خرج محصول په دې شرط چې جوړ کړې ته په مینځ
 زمونږ او په مینځ د دوی کې یو دیوال ؛ وویل ذوالقرنين هغه چې اقتدار
 راکړی دی ما ته په هغه شي کې رب زما خیر ډیر غوره دی (له ورکړې د
 ستاسې نه چې محصول دی) پس مرسته وکړی تاسې له ما سره په زیار زما
 کې ټول په انساني قوت او عمل نه په مال سره چې جوړ کړم په مینځ د
 ستاسې او په مینځ د دوی کې یو پلن او محکم دیوال ؛ راوړی تاسې ما ته
 تختې د اوسپنې ؛ تر هغه پورې یې ایښودلې چې برابرې شوې دا تختې په
 مینځ د دوو څوکو د غرونو نو وویل (ذوالقرنين) چې پوکړئ ؛ (په دغو
 سکرو چې اچول شوي دي په مینځ د تختو د اوسپنې نو پو یې کړل) تر څو
 چې یې وگرځوله دغه (اوسپنه) اور وویل (ذوالقرنين) راوړئ ما ته چې توی

يې کړم په دې ديوال ويلې شوي مس ؛ پس ونه کړای شول دوی چې وخیري په هغه (او ښکاره شي پرې له جهته د لوړ والي او ښويوالي) او ونه کړای شول دوی دغه (غره) لره سوری کول (له جهته د سختوالي او پلنوالي).

د الله تعالی د فرمان ﴿لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا﴾ معنا دا ده چې هغه خلک کومو ته چې خطاب کیده په خبره باندې په ډیر مشکل او وروسته پوهیدل الله تعالی فرمایي: ﴿حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ﴾

ژباړه:

تر هغه پورې کله چې پرانستلی شي یاجوج او ماجوج (او ديوال يې له منځه ليرې شي) او دوی به له هرې لورې څخه تیز (گړندي) را کوزیږي. د الهي فرمان ﴿مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ﴾ معنا دا ده چې هغه به له هر لور ځای څخه په تيزي سره را کوز شي او په زمکه کې به خپاره (تیت) شي.

احادیث مبارکه

❁ ام المؤمنین سیده زینب بنت جحش رضی الله عنها فرمایي چې نبی کریم ﷺ د هغو ډار شویو لور ته راغی او وې فرمایل: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَبِلَ الْعَرَبِ مِنْ شَرِّ قَدْ اقْتَرَبَ فُتِحَ الْيَوْمَ مِنْ رَدْمٍ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ مِثْلُ هَذِهِ وَخَلَقَ بِإِصْبَعِهِ الْإِبْهَامَ وَالَّتِي تَلِيهَا قَالَتْ زَيْنَبُ بِنْتُ جَحْشٍ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَهْلِكُ وَفِينَا الصَّالِحُونَ قَالَ نَعَمْ إِذَا كَثُرَ الْحَبْثُ﴾ (۱).

ژباړه:

له الله ﷻ پرته هېڅ برحق معبود نشته، د عربو لپاره تباهي ده، له هغه شر څخه کوم چې نږدې راتلونکی دی، نن یاجوج ماجوج په ديوال کې دومره سوری

တစ်နေ့တစ်ည နေထိုင်နေရင်း နေထိုင်နေရင်း

وَجَاءَ الْمُؤْمِنُونَ إِلَى اللَّهِ فِى بَيْتِهِ قَبْلَ الْكَافِرِينَ
فَوَقَعَ اللَّهُ لَهُمْ ذِكْرَهُمْ فَكَفَرُوا وَلَئِنْ رَأَوْا
كَثْرَ الْجُنُودِ لَأَقْبِرُوا فِيهَا مِمَّنْ شَاؤَ اللَّهُ
وَاللَّهُ بِمَا فَعَلُوا غَافِلٌ

په يوه سپين حيوان کې تور وينسته يا لکه د تور حيوان په بدن کې چې سپين وينسته وي (۱).

✽ حضرت عمران بن حصين رضي الله عنه فرمايي: چې يو ځل رسول الله ﷺ په يوه سفر کې وو چې د صحابه کرامو رضی الله عنهم او د رسول الله ﷺ تر مينځ څه فاصله پيدا شوه، نبي کریم ﷺ په لوړ آواز سره دا دوه آياتونه وويل:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ۝ يَوْمَ تَرْوُنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ۝﴾ (۲).

ژباړه:

اې خلکو ځان وساتئ (وورېږئ) تاسې له عذاب د رب خپل؛ بيشکه زلزله د قيامت يوشی دی ډير لوی؛ په هغه ورځ چې ووينی تاسې هغه چې غافله به شي هره تې ورکونکې (د دې ورځې له هيبت څخه) له هغه ماشوم چې تې ورکوي هغه ته او وبه غورځوي هره ميرمن حامله (اميد واره) حمل (بچۍ) خپل او وبه وينې ته خلق بې سده (له هيبت نه) حال دا چې نه به وي په واقع سره دوی بې سده وليکن عذاب د الله دی ډير سخت (نو د قيامت ورځې له ويرې به بې سده وي).

صحابه کرامو چې کله آواز واريږي نو خپلو سپرليو ته يې حرکت ورکړي او پوه شول چې د الله رسول ﷺ په هغه ځای کې دی له کوم ځای څخه چې دا آواز راغی، کله چې هغوی د نبي کریم ﷺ شاو خوا سره را جمع شول نو نبي کریم ﷺ وفرمايل:

صحیح البخاري، احادیث الايمان، حدیث: ۲۳۴۸، وصحیح مسلم، الايمان، حدیث: ۲۲۲.

۲- الحج، آیه: ۲۱.

ای خلکو! تاسو پوهیږئ چې هغه ورځ به څنګه وي؟ په دغه ورځ به آدم ﷺ ته آواز وشي او د هغه رب به هغه ته ووايي: ای آدم! یوه ډله د اور لوري ته روانه کړه، هغه به پوښتنه وکړي: ای زما رب ﷻ! جهنم ته رسیدونکې ډله کومه ده؟ الله تعالیٰ به وفرمائي: په هرو زرو کې نه سوه نه نوي (۹۹۹) به جهنم ته ځي او یو به جنت ته ځي، حضرت عمران ؑ فرمائي: چې د ویرې او حیرانتیا له امله د صحابه کرامو ژبې ګونګې شوې او له هغوی څخه خندا ورکه شوه، کله چې نبي ﷺ د هغوی دا پریشاني ولیده نو وې فرمایل: عمل کوی او خوشحاله اوسی، په هغه ذات مې دې قسم وي د کوم په لاس کې چې د محمد ﷺ روح دی، تاسو خلک له دوو داسې مخلوق سره یې چې کله هم هغوی د کوم شي په مقابله کې شي نو په کثرت سره به په هغوی غالب راځي، یو یاجوج ماجوج او بل د بنو آدم او بنو ابلیس لخوا هلاک شوي، عمران ؑ وایي: په دې سره د صحابه کرامو پریشاني او ویره لیرې شوه، نبي کریم ﷺ وفرمایل: عمل کوی او خوشحاله اوسی، په هغه ذات قسم د کوم په لاس کې چې د محمد ﷺ روح دی، تاسو د خلکو په مینځ کې داسې یاست لکه د اوبښ په مخ کې توره نښه (نشان) یا لکه د کوم حیوان په بازو کې چې یوه وړه دائره وي (۱).

❁ نبي کریم ﷺ د قیامت نښانو او د عیسیٰ ﷺ د نازلیدو او د حکومت کولو په باره کې خبرې کولې او وې فرمایل:

﴿فَإِنَّمَا هُوَ كَذَلِك إِذْ أَوْحَى اللَّهُ إِلَى عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ أَنِ اقْدِ أَخْرَجْتَ عِبَادًا لِّي، لَا يَدَانِ لِأَحَدٍ بِقَاتِلِهِمْ فَحَرَزَ عِبَادِي إِلَى الطُّورِ﴾ (۲).

۱- مسند احمد: ۴/۴۳۵. وجامع الترمذي، حدیث: ۳۱۲۹. وقال: حدیث حسن صحیح

۲- صحیح مسلم، الفتن و اشراط الساعة، حدیث: ۲۹۳۷.

ژباړه : دا به په هغه حال کې وي چې الله تعالى عيسى ﷺ ته وحې وکړي چې زه خپل يو شمير داسې خلک را باسم له کومو سره به چې په جنگ کولو کې د هيچا طاقت نه وي، ته زما بنده گان در سره کړه او د کوه طور لوري ته ولاړ شه.

له حضرت نواس بن سميان رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله ﷺ فرمايلي

«رويعت الله يا جوج وما جوج وهم من كل حذب ينسلون فيمروا اولئهم على بحيرة طرية فيشربون ما فيها ويكر آخريهم فيقولون لقد كان جندة مرة ماء» (۱).

ژباړه : الله تعالى به يا جوج ماجوج را وليږي، هغه به له هر لور ځای څخه په منډه راځي، د هغوی لومړی ډله چې کله له جيل طبريه تيره شي نو هغه به ټولې اوبه وڅښي، کله چې د هغوی آخړنی ډله دې ځای ته را ورسېږي نو به وايي : کله هم په دې ځای اوبه وي؟

(جبل طبريه) ته بحيره جليل هم ويل کيږي، دا د مقبوضه فلسطين په شمال کې واقع ده، د هغه حجم څه به دا ډول دی، د بحريه طبريه اوږد والی (۲۳) کلو ميتره او تر ټولو ډير کموالی يې (۱۳) کلو ميتره دی، د هغه ژور والی هم له (۴۴) ميترو زيات نه دی، دا د سمندر له سطحې (۲۱۰) ميتره لاندي واقع دی.

له دې وروسته نبي کریم ﷺ وويل :

«يا به يا جوج ماجوج څي څي (جبل خمر) ته به ورسېږي» (۲)
اوس هغه وايي : مونږ به په زمکه کې اوسيدونکي قتل کړو، راځي مونږ په آسمانو کې اوسيدونکي ووژنو، هغه به خپل غيشی د آسمان لوري ته وولي او الله تعالى به د هغوی غيشی په وينو سور بيرته واپس کړي، د الله

۱- صحيح مسلم. الفتن واشرط الساعة. حديث: ۳۹۳۷.

۲- (خمر د خ) او (م) په زور سره گهڼی ونې ته ويل کيږي. دا په اصل کې د بيت المقدس غردی او په فلسطين کې واقع دی.

تعالی عیسی ﷺ به له خپلو ملګریو سره ماصره کړې حتی چې د غوايي سر به هم د هغوی لپاره ډیر قیمتي وي (۱) لکه نن ورځ چې په تاسو کې چا ته سل دیناره ورکړی شي.

بیا به عیسی ﷺ او د هغه ملګري د الله تعالی لوري ته متوجه شي او الله تعالی به د یاجوج ماجوج په غاړو یو چینجی مسلط کړي (۲) د کوم له امله به چې هغوی ټول په آن واحد کې مړه شي، بیا به د الله تعالی نبي عیسی ﷺ او د هغه ملګري له غره څخه زمکې ته را کوز شي نو په زمکه کې به یو بالشت ځای هم داسې نه وي کوم به چې د هغوی په چربي او بد بویي متعفن نه وي، حضرت عیسی ﷺ او د هغه ملګري به د الله تعالی لوري ته متوجه شي او الله تعالی به داسې مرغان را ولیږي د کومو غاړې به چې د اوبنانو د غاړو په څیر وي، هغوی به دا جسدونه پورته کړي او هلته به یې وغورځوي چیرته چې د الله تعالی خوښه وي، بیا به الله تعالی یو داسې باران وو وروي په کوم سره به چې د خټو، اوبو او وینستانو سره جوړ شوي ټول کورونه به تباه شي، هغه باران به ټوله زمکه ومینځي او صفا به یې کړي، بیا به زمکې ته وویل شي: خپله میوه را وباسه او خپل برکت بیرته را واپس کړه، په دې وخت کې به داسې برکت وي چې یو انار به د پوره ډلې لپاره کافي وي، انار به دومره غټ وي چې هغه ډله به یې تر سیوري لاندې ناسته وي، په شیدو کې به داسې برکت وي چې پی ورکونکی اوبښه به د یوه غټې ډلې لپاره کافي وي، پی ورکونکي غوا به د یوې بشپړې قبیلې لپاره کافي وي، پی ورکونکي بزه به د

۱- یعنې هغوی ته به دومره سختي، حاجت او لوړه پیدا شي که چیرته په هغوی کې یو چا ته د غوايه سر پیدا شي نو هغه به دومره ورته خوشحاله شي لکه نن ورځ چې څومره خوشحالي کوم صحابي ته د سلو دینارو په ورکړه ترلاسه کيږي.

۲- (نغغه) په اصل کې یو چینجی دی کوم چې د اوبنانو (بزو) او میگو په غاړو کې پیدا کيږي او هغوی وژني. الله تعالی به د یاجوج ماجوج په غاړو هم همدا چینجی مسلط کړي.

یوه کور لپاره کافي وي، په دې حال کې به الله تعالی یوه پاکه هوا را ولیږي، هغه به دوی د بغلونو له بیخ څخه ونیسي او د هر مؤمن او مسلمان روح به قبض کړي، په زمکه به په دې وخت کې یواځې شریر خلک باقی پاتې شي کوم به چې دمردار خو مارغه په خیر په ښکاره د خلکو په وړاندې بدکاري کوي، په همدې خلکو به قیامت قایم شي^(۱).

په یوه بل روایت کې راغلي چې بیا به عیسی عليه السلام او د هغه ملګري د الله تعالی لوري ته متوجه شي او الله تعالی به هغوی ته داسې مرغان را ولیږي د کومو غاړې به چې د اوبسانو د غاړې په څیر وي، هغوی به د یاجوج ماجوج جسدونه پورته کړي او په یوه ژور ځای کې به یې واچوي، مسلمانان به له هغوی څخه په پاتې شونیو باندې تر اوو کلنو پورې اور بلوي^(۲).

له حضرت عبد الله بن مسعود رضي الله عنه څخه روایت دی:

په کومه شپه چې رسول الله صلى الله عليه وسلم معراج کاوه او هغه عليه السلام له ابراهیم، موسی او عیسی عليهم السلام سره ولیدل نو هغوی د قیامت ذکر وکړ او ټولو دا خبره د حضرت عیسی عليه السلام لوري ته را وگرځوله، هغه به د جال قتل کړي او بیا یې وویل: چې خلک به د خپلو ښارونو او کورونو په لور را وگرځي چې له یاجوج ماجوج سره به مخ شي^(۳).

هغوی به له هر ځای څخه په منډه منډه راځي: له کومو اوبو سره چې تیرېږي هغه به څښي او خلاصه وي به یې، کوم شی چې ویني هغه به تباه کوي، خلک به له ما څخه د دعا غوښتنه وکړي، زه به له الله تعالی څخه دعا وغواړم نو الله تعالی به هغوی ټول هلاک کړي، د هغوی جسدونه به په

^۱ صحیح مسلم، الفتن وأشراط الساعة، حدیث: ۲۹۳۷.

^۲ جامع الترمذي، الفتن، حدیث: ۲۲۴۰، وهو حدیث صحیح.

^۳ یعنې کله چې هغوی له دجال څخه وتښتي او په غرونو کې پټ شي او حضرت عیسی عليه السلام د جال قتل کړي او دا خبر دوی ته ورسېږي نو خلک به بیرته د خپلو ښارونو او کورونو په لور راځي مګر د راتلو په وخت کې به دوی له یاجوج ماجوج سره مخامخ کړی شي.

زموږ باندې تعفن خپور کړي، مسلمانان به بیا له ما څخه د دعا غوښتنه وکړي، زه به له الله تعالی څخه دعا وغواړم نو الله تعالی به له اسمان څخه باران ووړوي، باران به د هغوی جسدونه پورته کړي او په سمندر کې به ښي وغورځوي^(۱).

له حضرت ابو هريرة رضی الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ د یاجوج ماجوج په باره کې د خبرو کولو په وخت کې وفرمایل:

هغوی به په خپلو باندې راوړزي او د هغوی ټولې اوبه به وځني، خلک به له هغوی څخه وربري او و به تښتي، یاجوج ماجوج به خپل غیښي د آسمان لوري ته وولي نو هغه به په وینو رنگ واپس بیرته راشي، هغوی به وړايي: موږ په زمکه کې په اوسیدونکو هم برلاسي شوو او په آسمان کې په اوسیدونکو هم د خپل قوت او عظمت له امله غالب راغلو، الله تعالی به د هغوی په غاړو باندې یو چینجی مسلط کړي په کوم سره به چې هغوی ټول هلاک کړی شي، په هغه ذات قسم د کوم په قبضه کې چې د محمد ﷺ روح دی^(۲) د زمکې ځناوران به د هغوی د غوږنو په خوړلو ماره شي، مزي او تازه به شي^(۳).

د یاجوج ماجوج په باره کې وارد یو ضعیف حدیث

د یاجوج ماجوج په باره کې ډیر آیاتونه او حدیثونه موجود دي، لیکن د هغوی په باره کې ډیر ضعیف احادیث هم مشهور دي، په هغوی کې یو حدیث ډیر زیات ضعیف دی:

حضرت خذیفه بن یحان رضی الله عنه ويلي: ما له نبي کریم ﷺ څخه د یاجوج ماجوج په باره کې پوښتنه وکړه؟ نبي کریم ﷺ وفرمایل:

^(۱) المستدرک للحاکم ۴/ ۴۸۸- ۴۸۹، وقال: صحيح الاسناد ولم يخرجاه، ووافقه الذهبي في تلخيصه واخرجه الامام في المستدرک ۴/ ۸۲.

^(۲) جامع الترمذي تفسير القرآن، حدیث: ۳۷۵۳، وحسنه، وسن ابن ماجه، الفتن، حدیث: ۴۰۸، والاستدرک للحاکم ۴/ ۴۸۸، وصححه الالباني، ووافقه الذهبي في التلخيص.

يا جوج يو امت دی او ماجوج يو امت دی، په هغوی کې د هر امت لپاره
 څلور لکه امتونه دي، په هغوی کې به هېڅ يو سړی تر هغه وخته پورې مړ
 نشي تر څو چې هغه په خپل اولاد کې زر نره په مسلح شکل کې او نه
 ويني، ما عرض وکړ: اې د الله رسوله ﷺ! مونږ ته د هغوی په باره کې څه
 ووايه؟ نبي کریم ﷺ وويل: د هغوی درې ډولونه دي، يو ډول يې د (ازر)
 په څير دي، ما وويل: ازر څه دي؟ هغه ﷺ وويل: دا په شام کې يوه ونه ده
 د کومې لوړوالۍ چې د اسمان لوري ته يو سل او شل لاسونه دي، نبي کریم
 ﷺ وويل: دا هغه خلک دي د کومو په وړاندې چې هېڅ تدبير يا چل کار
 نه ورکوي، د هغوی دويم ډول داسې دي کوم چې خپل يو غوږ پر زمکه
 باندې وغوروي او دويم غوږ له خپل بدن څخه را تاو کړي، دوی چې د چا
 خوا ته تير شي هغه خوري، خواه هغه فيل وي، وحشي ځناور وي، اوښ وي
 او که خنزير وي، په يا جوج ماجوج کې چې کوم يو مړ شي دوی هغه هم
 خوري، د هغوی د لښکر يوه برخه به په شام کې وي او بله برخه به يې په
 خراسان کې وي، هغوی به د مشرق د ټولو دريا بونو او د (بحريه طبريه) اوبه

وځني^(۱)

د يا جوج ماجوج هلاکت

د يا جوج ماجوج سړي: ښځې او ماشومان به په زمکه کې قتل او فساد
 کوي، د خلکو عزت به پامالوي تر دې چې هغوی به په آسمان باندې د
 غيښو ويشتل شروع کړي لکه څنگه يې چې په زمکه باندې قبضه وي همدا
 ډول به يې په آسمان باندې هم وي، د زمکې په اوسيدونکو کې به هغه
 خلک د دوی له لاس څخه بچ پاتې وي کوم چې قلعہ بند وي يا چيرته پټ
 شوي وي، په دې قلعہ بندو خلکو کې به حضرت عيسیٰ ﷺ او د هغه

^(۱) - مجمع الزوائد للهيثمی: ۸/ ۱۳

غاړو کې پیدا شي، د هغه په اثر به دوی ټول مړه شي، مسلمانان به ووايي کوم داسې څوک شته چې زمونږ لپاره خپل ځان په خطر کې واچوي او دا معلومه کړي چې زمونږ د دښمن انجام څه شو؟ نبي کریم ﷺ فرمایي: بیا به له مسلمانانو څخه یو سړی مرگ ته تیار شي او پورته به شي، هغه به له خپلې قلعه څخه د باندې وگوري نو هغوی به ټول خټ مخ مړه پراته وي، هغه به له خوشحالي څخه نعره کړي: ای مسلمانانو! مبارک شه! الله تعالی د ستاسو دښمن صفا کړ، مسلمانان به له خپلو ښارونو او قلعه گانو څخه د باندې راووزي، د هغوی مالونه او میگې به آزادې خري، د هغوی د ځناور لپاره به په دې وخت کې د یاجوج ماجوج د غوښو له خوړلو پرته بله هیڅ چاره نه وي، هغه به وځوري او داسې به مزي (غت) (څاربه) به شي لکه کوم ځناور چې د یوې ښې سبزی په خوړلو غټیږي (۱).

ابو سعید خدری رضی الله عنه بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

یاجوج ماجوج به په زمکه کې ټول خلک هلاک کړي، یواځې هغه خلک به بچ پاتې شي کومو چې په قلعه گانو کې پناه اخیستې وي، کله چې یاجوج ماجوج د زمکې د اسیدونکو له وژلو فارغ شي نو په خپل مینځ کې به یوه بل ته ووايي اوس یواځې هغه خلک بچ پاتې دي کوم چې په قلعه گانو کې پټ شوي یا په آسمان کې اوسېږي، هغوی به خپل غیښی د آسمان لوري ته وار کړي، نو هغه به په وینو ککړ واپس بیرته راشي، هغوی به ووايي چې تاسو ته د آسمان له اسیدونکو څخه هم راحت تر لاسه شو، اوس یواځې هغه پاتې شول کوم چې په قلعه گانو کې پټ شوي دي، دوی به هغوی محاصره کړي تر دې چې د هغوی لپاره به محاصره ډیر مشکلات پیدا کړي، په دې وخت کې به هغوی ټول په دې سوچ کوي چې الله تعالی په

۱. مسند احمد: ۷۷/۳، وسن ابن ماجه، الفتن، حدیث: ۴۰۷۹، والمستدرک للحاکم: ۴.

۴۸۹. وقال: حدیث صحیح علی شرط مسلم ولم یخرجاه.

هغوی چینجی مسلط کړي کوم به چې د دوی په غاړو کې پیدا کېږي او د هغوی غاړې به ماتوي او هغوی به په یوه بل باندې ور غورځي او مړه کېږي به. د حضرت عیسیٰ ﷺ له ملگرو څخه به یو کس ووايي: د کعبې رب هغه قتل کړي، ځینې نور به ووايي: نه! نه! دا مونږ دوکه کوي تر څو چې مونږ د هغوی لوري ته ور ووځو او هغوی مونږ هم په هغه رنگه ووژني لکه څنگه یې چې زمونږ نور وروڼه ووژل، هغه به ووايي: تاسر ما ته دقلعه دروازه خلاصه کړي تر څو چې زه د باندې ووځم او د هغوی خبر راوړم، هغوی به ووايي: مونږ یې نشو خلاصولای، هغه به ووايي: ما ته کومه رسی راکړی، هغه به د رسی په ذریعه لاندې کوز شي او هغوی به ټول مړه پیدا کړي (۱).

له یاجوج ماجوج وروسته به هیڅ کوم جنگ نه وي

کله چې الله تعالی یاجوج ماجوج هلاک کړي نو په زمکه کې به پرته له مؤمنانو بل هیڅوک بچ پاتې نشي، برکتونه او خیراتونه به هر لوري ته خپاره شي، د هغوی زړونه به په خپلو مینځونو کې صفا وي او هیڅ رنگه قتال، جنگونه او شور به نه وي.

حضرت سلمه بن نفیل رضی الله عنه بیان کوي چې یو ځل له رسول الله ﷺ سره ناست وو چې یو کس راغی او عرض یې وکړ: اې د الله رسوله! آسونه به پرېښودل شي، اسلحې به کیښودل شي، د خلکو خیال دا دی چې نور نو جنگونه نشته او جنگ ختمیدونکی دی، نبي ﷺ وفرمایل:

هغوی غلط ویلي: جنگونه خوبه وي، زما په امت کې به یوه ډله داسې وي کومه به چې همیشه د حق لپاره د (خدای په لار) کې جنگیږي، دا ډله به د قیامت تر راتلو پورې جنگیږي، جنگ د یاجوج ماجوج تر راتلو پورې نه دی موقوف (۲).

۱. المطالب العالیة بزوائد المسانید الثمانية: ۴۴۳/۸۸. حدیث: ۴۵۲۳.

۲. السنن الکبری للنسائي ۵/ ۲۱۸. وسلسلة الاحادیث الصحیحة: ۵۷۱/۴. حدیث:

له یاجوج ماجوج وروسته به حج باقي وي

له حضرت ابو سعید خدری رضی الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

﴿لِيُحْجَرَ النَّبِيُّ وَلِيُعْتَمَرَ بَعْدَ خُرُوجِ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ﴾ (۱).

ژباړه: د یاجوج ماجوج له خروج وروسته به هم د بیت الله حج او عمره کيږي.

د یاجوج ماجوج لپاره د ذوالقرنین لخوا جوړ شوی دیوال

څوک لیدلای شي؟ یا یې د چا لپاره لیدل ممکن دي؟

په صحابه کرامو رضی الله عنهم کې یوه کس هغه لیدلای، امام بخاري رحمته الله علیه په خپل صحیح کې داسې تعلیقا صیغه له جزم سره ذکر کړې چې یوه کس رسول الله ﷺ ته وویل: ما دغه دیوال لیدلای، هغه د خط لرونکي څادر په څیر دی، نبی کریم ﷺ د هغه د خبرې تصدیق وکړ او وې فرمایلي: په رښتیا چې تا هغه لیدلای.

حافظ ابن حجر رحمته الله علیه فرمایي:

دا حدیث ابن ابی عمر د مدینې والو له یوه کس څخه موصولاً روایت کړی چې هغه د نبی کریم ﷺ په خدمت کې عرض وکړ: یا رسول الله ﷺ! ما د یاجوج ماجوج دیوال لیدلای، نبی کریم ﷺ ترینه وپوښتل: هغه څنگه وو؟ هغه وویل: د خط لرونکي څادر په څیر، یو خط یې سور او یو خط یې تور دی، نبی کریم ﷺ د هغه تصدیق وکړ او وې فرمایلي: په رښتیا چې تا هغه لیدلای (۲).

علامه ابن کثیر رحمته الله علیه د دیوال او د ځینو بادشاهانو هغه ته د رسیدلو د کوشش قیصه ذکر کړې او وایي:

۱- صحیح البخاري، الحج، حدیث: ۱۵۹۳.

۲- فتح الباري شرح صحیح البخاري، احادیث الانبياء، حدیث: ۳۳۶۸.

خليفه واثق بالله (۱) د خپل حکومت په دوران کې خپل يو شمير امراء تيار کړل او له هغوى سره يې يو لښکر هم روان کړ تر څو چې دوى له دې ديوال څخه کتنه وکړي، هغه وگوري او په بيرته راتگ باندې خليفه ته د هغه په هکله راپور ورکړي، دې لښکر له يوه ښار څخه بل ښار ته او له يوه هيواد څخه بل هيواد ته سفر کاوه تر دې چې ديوال ته ورسيدل، هغوى وليدل چې ديوال له اوسپنې او مس څخه جوړ شوى، په راپور کې يې دا هم وليکل چې په هغه کې يوه دروازه هم شته کومې ته چې دوه غټې قلفونه اچول شوي وو، همدا شان يې وليدل چې هلته د خاورو او ډبرو (تېرو) يو برج هم جوړ شوى، په هغه له پاسه د گاونډيو هيوادونو د بادشاهانو له لوري يو شمير پلهره داران هم شته، دا ديوال ډير لوړ او لوى دى، په هغه هيڅ شى نشي ختلاى او نه د هغه په شاوخوا غرونو باندې ختلاى شي، دا خلک تقريباً تر دوو کلونو پورې په دې کار کې مشغول وو او د بيرته راتگ تر وخته يې عجيب او غريب شيان وليدل (۲).

علامه ابن كثير رحمه الله دا قيصه په کوم سند سره نه ده بيان کړې او نه يې د صحت او ضعف په اعتبار سره په هغې کومه تبصره کړې (والله اعلم).

۱ خليفه واثق بالله د عباسي دور په (۲۲۷ تا ۲۳۲ هجري مطابق ۸۴۲ تا ۸۴۷ عيسوي)

کې حکومت کړى. په عباسي خليفه گانو کې په ترتيب سره دى په نهم نمبر کې دى.

۲ البدایة والنهائة: ۱۳۱/۷.

ایا د سد ذوالقرنین د چین (۱) له دیوال سره څه تعلق شته؟

د سد ذوالقرنین او د چین په دیوال کې په څو اعتبارونو سره فرق شته:

(۱) ذوالقرنین دا دیوال د یاجوج ماجوج حملو د منع کولو لپاره جوړ کړی وو او د چین دیوال د هغه وخت واکمنانو د خپل هیواد د ساتلو لپاره جوړ کړی دی.

(۲) سد ذوالقرنین له اوسپنې او مسو څخه جوړ شوی او د چین دیوال له ډبرو او خښتو څخه جوړ شوی.

(۳) د یاجوج ماجوج دیوال د دوو غرونو په مینځ کې د هغوی د لارې بندولو لپاره جوړ شوی او د چین دیوال د مختلفو غرونو په څنډو څنډو کې جوړ شوی او له مشرقي چین څخه تر مغربي چین پورې په زرگونو میله فاصلې باندې ولاړ دی.

(۴) د یاجوج ماجوج دیوال به په اخره زمانه کې چې کله د الله خوښه شي نو مات به شي او د چین دیوال په ماضي کې له کوم لوري ماتیدلای شي.

۱- د چین دغه لوی دیوال په انساني تاریخ کې داوړدو تعمیرونو یوه نادره نمونه ده. د هغه اوږوالی (۲۴۰۰) کلومیتره دی. په هغه باندې له مسیح څخه (۴) کاله د مخه کار شروع شو او تر (۱۷) عیسوي پورې شروع وو. دا دیوال چینایانو د شمال له لوري له حمله کوونکو څخه د ځان ساتنې لپاره جوړ کړی. دا دیوال د چین له شمال مشرقي ساحل څخه شروع دی او د چین تر وسط تللی. د میاشتو او کلونو په تیریدا د هغه څه برخې نړیږي. خو په وروسته کې هغه بیا جوړیږي. د هغه د بنیادي برخې اوږوالی (۳۴۲۰) کلومیتره دی. د دیوال لوړوالی (۵،۷) میتره دی او تر غټوالي د بنیاده (۵،۷) میتره کله چې پورته ځي نو دا (۴،۶) تللی. په ټول دیوال کې د هر (۱۸۰) میتره په فاصله کې یو د څارنې برج جوړ شوی. په تیرو سده کې د دې دیوال یو شمیر برخې نړیدلې وې کومې چې چینایانو په (۱۹۴۹) عیسوي کې بیا دوباره جوړې کړې.

مصنوعي سپوږمکۍ يا جوج ماجوج ولې نشي ليدلای؟

د زمکې د ټولو برخو پيژندل او هلته په موجود ټول مخلوق باندې احاطه کول يواځې د الله تعالی په اختيار کې دي او الله تعالی هر شی د خپل علم په احاطه کې راوستلی دي، که چيرته مونږ ته د يا جوج ماجوج ديوال، يا د دجال ځای يا نور مخلوقات معلوم نه دي نو د دې مطلب هيڅ کله دا نه دی چې هغه موجود نه دي، کيدای شي چې الله تعالی له خپل مخلوق څخه د يا جوج ماجوج ديوال پټ ساتلی وي، دا هم ممکنه ده چې الله تعالی د خلکو او د هغه په مينځ کې يو داسې شی حائل کړی وي د کوم له امله چې مخلوق هغه نشي ليدلای لکه له بني اسرائيلو سره کله چې الله تعالی هغوی په ميدان تيه (۱) کې د ورکيدا لپاره پريښودل نو هغه په زمکه کې په څو کلوميتره

۱- يعنې کله چې بني اسرائيل په ميدان تيه کې ورک شول، نه هغوی ته لاره معلومېده او نه ورته اطمینان حاصلېده. د بني اسرائيلو په زمکه کې د ورکيدا قيصه داسې ده چې کله الله تعالی حضرت موسی ﷺ او د هغه قوم له (آل فرعون) څخه نجات پيدا کړ نو موسی ﷺ هغوی ته وويل (ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ) ننوځئ تاسې زمکې پاکې کړی شوي د (بيت المقدس، يا د شام، يا د ايليا، يا د اريحا ته) هغه زمکه چې مقررېده چې ده الله تعالی تاسې ته (په لوح محفوظ کې په شرط د ايمان ستاسې) دا زمکه د بيت المقدس وه مگر هغوی هلته له ورتلو انکار وکړ او وويل (إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَن نَدْخُلُهَا حَتَّى يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ) په دې زمکه کې يو قوم دی ډير زورور (چې مونږ يې د مقابلې طاقت نلرو) يعنې ډير قوي هيکل، ميرني، پيا وړي او له رعبه ډک او ويروونکي دي او بيشکه مونږ له سره نه ننوځو په دغې زمکې کې تر هغې پورې چې ووځي دوی له دې زمکې نه، نو که ووځي دوی له دې ځايه (بې له جنگه) نو بيشکه مونږ ننوتونکي يو، کله چې هغوی دې مقدسې خاورې ته له ننوتو انکار وکړ نو الله تعالی د هغوی په باره کې داسې فيصله وکړه لکه چې الله تعالی ﷻ فرمايي (فَإِنَّهَا مُخْرَجَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيَهُونَ فِي الْأَرْضِ) پس بيشکه دغه (مقدسه زمکه) حرامه کړې شوې ده پر دوی باندې (ننوتل هغې ته) څلويښت کاله چې حيران سرگردان به گرځي دوی په همدې زمکه کې، دوی په يوه ځای کې وو، ټوله ورځ به گرځيدل مگر کله به چې شپه شوه نو دوی به بيا په هغه ځای باندې وو چيرته به يې چې پرونی شپه تيره کړې وه، هغوی ته هيڅ نه معلومېده

سيمه کې تر څلويښتو کلونو ورک اوسيدل او خلکو ته د هغوی هيڅ معلومات نه وو تر دې چې هغه موده ختمه شوه، الله تعالى په هر شي باندې قدرت لرونکی دی، هغه د هر شي لپاره يو معين وخت او موده مقرر کړي دي، الله تعالى ﷻ فرمايي:

﴿وَكَذَّبَ بِهٖ قَوْمًا ۚ وَهُوَ الْحَقُّ ۚ قُلْ لَّسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ۝١٦١﴾

سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٦١﴾ .^(۱)

ژباړه:

د روغ وباله دا (قران يا دغه عذاب، قوم ستا (يعني قريشو) حال دا چې دغه (قران يا عذاب، حق دی ؛ ووايه اې محمده ! دوی ته نه يم زه په تاسې وکيل (ساتونکی) هرې خبرې ته يو وخت مقرر دی او ژر به پرې وپوهېږي تاسې.

د کوم شي له معلومولو څخه چې خلک پخوا بې وسه دي له دې وروسته هم هغه نشي معلومولای، ځکه چې د الله تعالى په نزد د هر شي لپاره خپل وخت مقرر دی ^(۲)

آخيري خبره دا چې قاضي عياض رحمته الله عليه ويلي:

چې چيرته روان دي، ټوله ورځ به د خپلو سپړليو په قدمونو باندې تلل مگر بيا به يې هم هيڅ مسافه نشوای طی کولای. بلکه په همدې وحشت ناکه صحرا کې تر څلويښتو کلونو پورې ورک وو. الله تعالى په هغوی باندې دا سزا له دې امله مقرر کړه چې هغوی په دې وخت کې د سرکشي مظاهره کړې وه، کله چې هغوی ته مقدسې خاورې ته دا خليد و حکم شوی وو. د حکم منلو په ځای هغوی تر دې حده و وېل (فاذهب أنت وربک فقاتلا إنا هاهنا قاعدون) پس څه ته دي رښتيا ستا (يا ته او مشر وروړ او مړ يې ستا چې هارون دی) نو جنگ وکړی تاسې دواړه بيشکه مونږ دلته ناست يو ته جنگه (په انتظار د بري ستا).

الانعام، آية: ۲۶-۲۷

^۲ د دجال په باره کې مخکې په تفصيل سره خبره تيره شوه چې (برمودا مثلث) تر اوسه پورې يوه معما ده د کومې د حقيقت په معلومولو کې چې سائنسي ترقي او نوي وسايل تر دا مهاله پاتې راغلي او پوهان د حيرانتيا او پريشانۍ ښکار دي.

د یاجوج ماجوج په باره کې دا وارد حدیثونه په حقیقت بنا دي، په هغو ایمان لرل واجب دي، ځکه چې د یاجوج ماجوج خروج د قیامت له نښانو څخه دي، د هغوی په باره کې له واردو حدیثونو څخه دا ویل کېدای شي چې د هغوی د ډیر والي له امله به له هیچا سره د هغوی په مقابل کې د جنگ کولو طاقت نه وي، هغوی به د الله تعالیٰ نبي عیسی ﷺ او له دجال څخه نجات غوښتونکي د هغه ملګري به محاصره کړي، عیسی ﷺ به د یاجوج ماجوج په خلاف الله تعالیٰ ته سوال وکړي نو الله تعالیٰ به د هغوی په غاړو کې یو چینجی پیدا کړي د کوم له اثر څخه به چې هغوی ټول هلاک کړي شي. له هلاکت وروسته به د هغوی د جسدونو له تعفن څخه خلک ډیر په تنګ شي، عیسی ﷺ او د هغه ملګري به بیا الله تعالیٰ ته سوال وکړي نو الله تعالیٰ به داسې مرغان را ولیږي کوم به چې د هغوی جسدونه پورته کړي او په هغه ځای کې به یې وغورځوي چیرته چې د الله تعالیٰ خوښه وي (۱).

اخیري خبر

ایا په مسلمانانو باندې د یاجوج ماجوج په مقابل کې جنگ

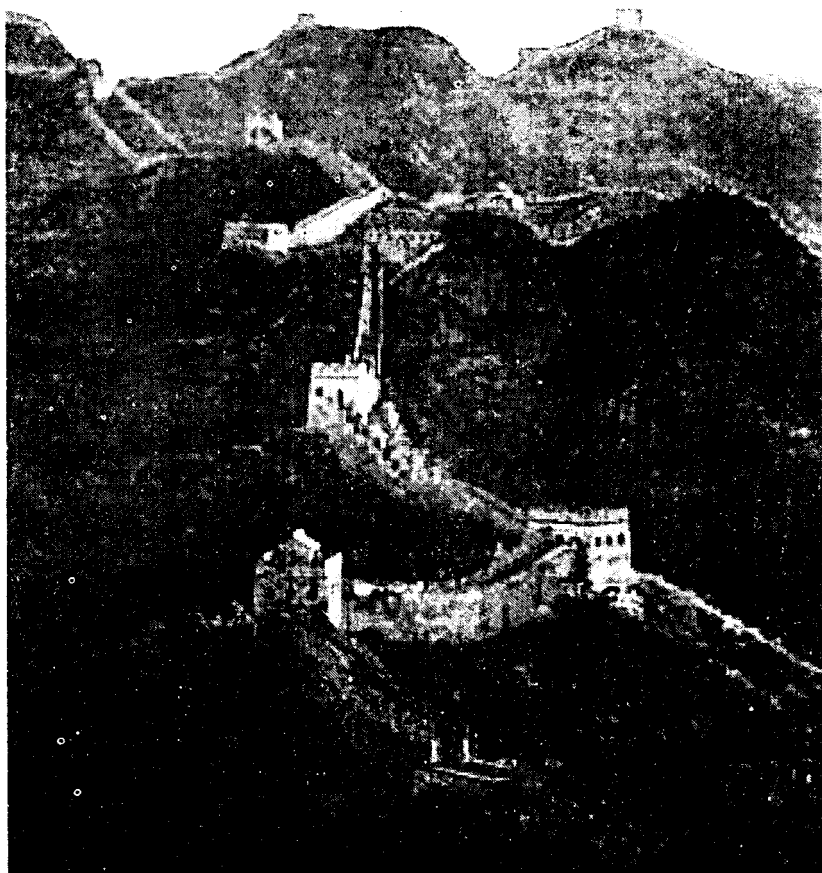
فرض دی؟

ځواب

په هر چا باندې د هغوی په خلاف جنگ کول فرض نه دي لکه چې د حضرت عیسی ﷺ په قیصه کې تیر شول چې الله تعالیٰ به عیسی ﷺ ته وفرمایي: ما خیل یو شمیر داسې بنده گان را لیږلي له کومو سره چې د جنگ کولو همت په چا کې نشته، لهذا ته زما مؤمن بنده گان در سره کړه او کوه طور ته ولاړ شه (۲).

۱ د قاضي عیاض رحمته الله علیه دا خبره ملا علي قاري د (مرقاۃ المفاتیح شرح مشکاة المصابیح) په: ۲/۱۷۰ کې ذکر کړي.

۲ صحیح مسلم، الفتن و اشراط الساعة، حدیث: ۲۹۳۷.

د چین د غه لوی دیوال په انساني تاریخ کې دا وړېدو تعمیر و نو یوه نادره نمونه ده

خسف

په زمکه کې د ننوتلو دری پېښې

د قیامت له لویو نښانو څخه په دریو ځایونو کې (خسف) یعنې په زمکه کې ننوتل هم دي د کومو په باره کې چې نبي کریم ﷺ خبر ورکړی: خلک به د دې پېښو له امله ډیر په ویره کې شي او د دې پېښو اثرات به ډیر دردناک وي. د خسف معنا: د خسف معناه ده د زمکې چاودل او په هغې چې له پاسه څه وي د هغوی په زمکه کې لاندې ورکیدل.

په تیره او اوسنی زمانه کې ډیرې پېښې منځته راغلې دي کومې چې د قوت او حجم په لحاظ له یوې بلې جلا دي، د کومو ذکر چې په حدیثونو کې راغلی د هغوی یو خاص حیثیت دی او د هغوی خبر او شور به هر لوري ته خپور شي.

په دریو ځایونو کې هغه (خسف) د کومو ذکر چې په حدیثونو کې راغلی دا په اخره زمانه کې واقع کیدونکي دي، د قرآن او احادیثو ډیر نصوص په هغوی باندې دلالت کوي.

د خسف په باره کې وارد احادیث

له حضرت خذیفه ابن اسید غفاري رضی الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ زمونږ خوا ته تشریف راوړ کله چې مونږ د قیامت ذکر کاوه، رسول الله ﷺ وفرمایل: تاسو د کوم شي ذکر کوئ؟ مونږ عرض وکړ: مونږ د قیامت ذکر کاوه، رسول الله ﷺ وفرمایل:

﴿إِنَّمَا لَنْ تَقُومَ حَتَّى تَرُونَ قَبْلَهَا عَشْرَ آيَاتٍ فَذَكَرَ الدِّخَانُ وَالْدِّجَالُ وَالْدَّابَّةُ وَطُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا وَنَزُولُ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَيَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَثَلَاثَةُ خُسُوفٍ خَسَفَ بِالْمَشْرِقِ وَخَسَفَ بِالْمَغْرِبِ وَخَسَفَ بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ وَآخِرُ ذَلِكَ نَارٌ تَخْرُجُ مِنَ الْيَمَنِ تَطْرُدُ النَّاسَ إِلَى مُحْشَرِهِمْ﴾ (۱).
ژباړه:

یقینا هغه قیامت تر هغه وخته پورې نه قایمېږي تر څو چې له هغه د مخه لس نښانې ونه لیدل شي، بیا نبي کریم ﷺ د هغوی ذکر وکړ: (۱) دود (۲) د دجال خروج (۳) د دابه خروج (۴) د لمر له مغرب څخه راختل (۵) د عیسی ابن مریم علیهما السلام نزول (۶) د یاجوج ماجوج خروج (۷) په مشرق، مغرب او جزیره نمائي عرب کې د زمکې چاودل او له ټولو وروسته چې کومه نښانه ښکاره کیږي، هغه له یمن څخه د یوه داسې اور راوتل دي کوم به چې خلک د محشر (شام) لوري ته بوځي.

داسې حدیثونه په کومو کې چې په زمکه کې د ننوتو د واقعاتو

ذکر راغلی کوم چې د گناهونو د سزا په ډول دي

❁ له حضرت ابو امامه باهلي رضی الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

زما په امت کې به یو شمیر خلک په خوړو، څښلو او په لهو لعب کې شپه تیره کړي، کله چې صبا شي نو ټول به خنزیران شوي وي، د دغه امت ځینې قبایل به له خپلو کورونو سره په زمکه کې ننوځي، کله چې صبا شي نو خلک به وایي چې نن شپه بنو فلان په زمکه کې ننوتلي دي، نن شپه د فلاني قبیلې کورونه په زمکه کې ننوتلي دي، په هغوی به ډېرې (تیرې) او

ورېږي او پر هغوی به بدې (منخوسې) هوا ګانې وچلېږي کومې به چې هغوی داسې زړه زړه کړي لکه څنګه چې پخواني قومونه د شرابو څښلو، سود کولو، سپړو ته د ورېښمو اغوستلو، د سندرو ویونکو ښځو اختیارولو او د صله رحمي قطع کولو له امله بیخ او بنیاد ویستل شوی، ابو امامه (رضی الله عنه) وايي چې نبي کریم (ﷺ) د دې هلاکیدونکو یو خوی هم بیان کړ مګر له ما څخه هغه هیر شو ^(۱).

❁ له حضرت عبد الله بن عمر رضی الله عنهما څخه روایت دی چې رسول الله (ﷺ) فرمایلي:

﴿ في امتي خسف ومسح وقذف ﴾ ^(۲).

ژباړه:

زما په امت کې به خسف، مسح او د ډبرو (تېرو) باران وي.

❁ له حضرت عبد الله بن عمر رضی الله عنهما څخه روایت دی چې رسول الله (ﷺ) فرمایلي:

﴿ يَنْمُو رَجُلٌ يَجُرُّ إِزَارَهُ مِنَ الْخِيَلَاءِ خُسْفٌ بِهِ فَهُوَ يَتَخَلَّجُ فِي الْأَرْضِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴾ ^(۳).

ژباړه: یو کس به په تکبرانه انداز کې خپل ځادر په زمکه اچولی روان وي، دی به په زمکه کې نته باسل شي او تر قیامته پورې به زمکه کې روان وي د (یتجلجل) معنا ده له آواز سره حرکت کول.

❁ له انس (رضی الله عنه) څخه روایت دی چې رسول الله (ﷺ) هغه ته وفرمایلي:

ای انس! خلکو په مختلفو ښارونو کې اوسیدل غوره کړي، په هغوی کې د یوه نام (بصره) یا (بصیره) ده، که چیرته ته په دې ځای تیریدلې یا اتفاقي

^۱ المستدرک للحاکم: ۵۱۵/۴، وقال: صحيح على شرط مسلم.

^۲ اجره الحاکم: ۴۹۲/۴، وقال: ان كان ابو الزبير سمع من عبد الله بن عمر فانه صحيح على شرط مسلم ولم يخرجاه.

^۳ صحيح البخاري، احاديث الانبياء، حديث: ۳۴۸۵.

هله ور داخل شوې نو د هغه له شاړو زمکو څخه، د هغه له زراعتي زمکو څخه، د هغه له بازارونو څخه او د هغه د امراؤ له دروازو څخه ځان ساته، ته د هغه په اطرافي سیمو کې اوسه، ځکه چې د دې ښار اوسیدونکي به په زمکه کې تنباسل شي، په هغوی به د ډبرو (تېرو) باران وشي او هله به زلزلې راشي، یو شمیر خلک به هله شپه تیروي مگر له صبا کیدو د مخه به بیزوگان او خنزیران شوي وي (۱).

نبي کریم ﷺ په دې حدیث کې خبر ورکړی چې خلک به په مختلفو ښارونو کې اوسیدل غوره کړي، په هغوی کې د یوه نام (بصره) هم ده، نبي کریم ﷺ حضرت انس رضی الله عنه خبر دار کړ چې هغه د دې ځای له شاړې زمکې ځان وساتي، هغه د دې ځای له نباتاتو او بازارونو څخه هم ځان وساتي او چیرته چې خلک سره را جمع وي خريد او فروخت کوي له هغه هم، نبي کریم ﷺ هغه د دې ځای د ظالمو واکمنو له دروازو څخه هم وویراوه، ځکه چې په ښار کې د زمکې چاودل، د ډبرو (تېرو) وريدل، د زلزلو راتلل او د شکلونو د بدلیدو واقعات پېښېږي.

نبي کریم ﷺ هغه ته د (بصره) په اطرافي سیمو کې د اوسیدا خبر وکړه ترڅو چې له هلاکت څخه وساتل شي.

❁ له حضرت نافع رضی الله عنه څخه روایت دی چې یو کس د حضرت ابن عمر رضی الله عنهما په خدمت کې حاضر شو او وې ویل چې فلان تا ته سلام وایي، ابن عمر رضی الله عنهما وویل: ما ته معلومه شوه چې هغه کوم بدعت پیدا کړی، که چیرته همداسې وي نو هغه ته زما له لوري سلام مه وایه، ما له نبي کریم ﷺ دا اوریدلي چې فرمایلي يې:

زما د امت د قدریه فرقې په خلکو به د شکلونو بدلیدل، په زمکه کې ننوتل او د ډبرو باران وریدل او نور واقعات به مخته راشي (۱).

خلاصه

په اخره زمانه کې د واقع کیدونکو دریو لویو خسفونو له جملې څخه د یوه ځای او سبب په مخکنی حدیث کې بیان شو، تر کومه ځایه چې د پاتې نورو دوو خسفونو تعلق دی هغه به په اخره زمانه کې واقع کیږي، لیکن ما ته د هغوی په ځای او سبب باندې دلالت کوونکي کوم حدیثونه په لاس را نغلل (والله اعلم).

د دود پورته کیدل

د قیامت نښانې په مختلف نوعیت کې دي:

د ځینو تعلق له زمکې سره دی: خسف او وچ کالي، ځینې داسې دي د کومو تعلق چې له خلکو سره دی: لکه د ښځو کثرت او د سړیو قلت، د ځینو تعلق له انساني اخلاقو سره دی: لکه د زنا عام کیدل، ځینې هغه دي د کومو تعلق چې له آسمان سره دی، د هغوی له جملې څخه د دود پورته کیدل هم دي.

❁ له دود څخه څه مراد دي؟

❁ آیا دا نښانه واقع شوې؟

❁ په دې کې څه حکمت دی؟

دود د قیامت له نښانو څخه دی دلیل یې لاندې قول د الله تعالی ﷻ دی

﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ ۖ يَغْشَى النَّاسَ ۚ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

۱ سنن ابن ماجه، الفتن، حدیث: ۴۰۲۱، وجامع الترمذی، القدر، حدیث: ۲۱۵۲، وهو

﴿ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴾ ۱۱۳ اَنۡی لَّهُمُ الذِّکۡرۡی وَ قَدۡ جَآءَهُمۡ
رَسُوْلٌ مُّبۡیۡنٌ ﴿ ۱۱۴ ﴾ (۱)

ژباړه :

پس منظر اوسه اې محمده ! دوی ته په هغه ورځ چې راشي دا اسمان په
لوگي ښکاره سره : چې پټ به کړي ټول مخلوق (وبه وایي دوی) دغه عذاب
ډیر دردناک دی ؛ اې ربه زموږ لیرې کړه له موږ دغه عذاب بیشکه موږ
ایمان راوړونکي یو؛ چیرته به نفع ورسوي دوی ته پند اخیستل (پس د
عذاب له نزوله) حال دا چې په تحقیق راغلی ؤ دوی ته رسول ښکاره
بیانوونکی.

په ایت کې د ذکر شوي دخان په باره کې د علماؤ دوه قولونه

(۱) ځینې د علم خاوندان وایي چې له دې دود څخه هغه دود مراد دی کوم چې
قریشو ته د سختې لوږې په حالت کې هغه وخت ورسید کله چې نبي کریم
ﷺ د هغوی لپاره د دعوت نه قبلولو له امله بد دعا وکړه، هغوی به خپلې
سترگې د اسمان لور ته پورته کړې او ورته کتل به یې نو هغوی ته به د لوږې
او قحط له وجهې له دود پرته بل هیڅ په نظر نه ورتلل، حضرت عبد الله بن
مسعود رضی الله عنه او د سلف صالحینو یوې ډلې دې قول ته ترجیح ورکړې او ابن
جریر طبري رحمه الله هم همدې قول ته ترجیح ورکړې (۲).

له حضرت مسروق بن اجدع څخه روایت دی

موږ یو ځل د حضرت عبد الله بن مسعود رضی الله عنه په خدمت کې حاضر وو چې
یو کس هلته ته راغی او وې ویل : اې ابو عبد الرحمن ! یوه قیصه کوونکي
قیصه بیانوله او داسې یې ویل : د اور نښانه چې کله ښکاره شي نو د کفارو

۱- الدخان، آیه: ۸۰-۸۳

۲- اضاء البيان للشتینى، النحل ۸۲/۸۳

ساګاڼې به بندې شي او په مؤمنانو به یو اڅې د زکام قدرې تکلیف راشي، حضرت عبد الله بن مسعود رضی الله عنه سم شو او کیناست او د غصې په حالت کې یې وویل: خلکو! له الله څخه ودرېږئ، په تاسو کې چې یو چاته په کوم شي علم وي نو یو اڅې هغه دې د خپل علم مطابق بیان کړي او د کوم شي چې علم نه وي نو هغه دې (الله اعلم، وایي)، د تاسو ته د دې تعلیم درکوي چې کله یو څوک په څه علم نلري نو د هغه په باره کې دې (الله اعلم، وایي) **﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾** (۱).

ژباړه: ووايه اې محمده! دوی ته نه غواړم زه له تاسې په دې (قران يا تبليغ، خاتمه هيڅ اجر او نه يم زه له تکليف کونکيو نه) په جوړولو د قران کې له ځانه. رسول الله ﷺ چې کله وليدل چې خلک د هغه خبرې نه قبلوي نو له الله تعالی څخه یې د هغوی په باره بد دعا وکړه **﴿اللهم سماعاً کسب یوسف﴾**.

ژباړه:

اې الله! په هغوی باندې اوه کاله قحط راوړه لکه څنګه دې چې د یوسف عليه السلام په قوم باندې راوستلی وو (۲).

ابن مسعود رضی الله عنه وایي: په هغوی داسې قحط سالي راغله کومې چې هر شی ختم کړل، تر دې چې د لوږې او افلاس له امله هغوی د څرمنو او مردارو خوړو ته مجبور شول، په هغوی کې به چې کوم کس پورته د آسمان لوړ ته کتل نو د لوږې له امله به دود دود په نظر ورته (۳).

۱. ص: آیه: ۸۷.

۲. یعني نبی کریم ﷺ هغوی ته بد دعا وکړه چې هغوی هماغسې په مصیبت کې واچاود لکه څنګه دې چې د مصر خلک پکې اچولې وو. هغوی اوه کاله په خشک سالي او قحط کې تیر کړل.

۳. صحیح البخاري، الاستسقا: حدیث: ۱۰۰۷. و صحیح مسلم. صفة القيامة والجنة والنار. حدیث: ۲۷۹۸.

د حضرت ابن مسعود رضي الله عنه قول دا هم دی چې پنځه شپان تیر شول:

(الزمام) (۱) (الروم) (۲) (البطنه) (۳) (القمر) (۴) (الدخان) (۵).

ډیر علماء په دې لوري کې دي چې «الدخان» د قیامت له هغو نښانو څخه دی کومې ته چې دا مهال انتظار کيږي، تر دا مهاله ښکاره شوي نه ده او هغه د قرب قیامت په وخت کې واقع کيږي، دا قول د حضرت علي بن ابی طالب، عبد الله بن عباس او ابو سعید دی.

حافظ ابن کثیر رحمه الله د دې ایت کریمه سره متعلق مخکې له دې په بیان شویو حدیثونو سره استدلال کړی او د دوی قول ته یې ترجیح ورکړې.

ځینو نورو د علم خاوندانو د دوی قولونو ته د تطبیق ورکولو په کوشش کې دي، د هغوی موقف دا دی چې «دخان» دوه دي، یو د رسول الله صلی الله علیه و آله په زمانه کې ظاهر شوی او بل به د قرب قیامت په وخت کې ظاهر شي.

حضرت عبد الله بن مسعود رضي الله عنه ويلي: «دخان» دوه دي! یو هغه ده کوم چې تیر شو (۶) او دویم هغه ده کوم به چې د زمکې او آسمان خلا ډکه کړي،

۱- له (الزمام) څخه هغه عذاب مراد دی کوم چې به دې ایت کریمه کې ذکر شوی (فقده کذبتم فسنوف بکون لزاماً) (الفراق). آیه: ۷۷.

۲- اشاره ده دې ایت کریمه ته (الم ۱ غلبت الروم ۲ في أدنى الأرض وهم من بعد غلبهم سيفلون) (الروم). آیه: ۱-۳.

۳- اشاره ده دې قول د الله تعالی ته (يَوْمَ نَبْطِئُ الْبَاطِنَةَ الْأَكْثَرَىٰ) څخه مراد د بدو غرادر.

۴- اشاره ده دې قول د الله تعالی ته (أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَالنَّارُ الْقَرْمُ) (القمر). آیه: ۱) د یوړمۍ د دوه ووتو کېدو خبر په علامه نمبر (۳) کې تیره شوه.

۵- صحیح البخاري، التفسیر، حدیث: ۴۸۲۵، وصحیح مسلم، صفات المنافقين احکامهم، حدیث: ۳۹۸.

یعني کوم دود چې قریشو لیدلی.

په مؤمن باندې به د هغه اثر د زکام په څیر وي مگر د کافرو پوزې به له هغه څخه ډکې وي (۱).

راجح قول دا دی کوم «دخان» چې دلته ذکر دی هغه تر دا مهاله نه دی ظاهر شوی، هغه به د قرب قیامت په وخت کې ظاهر شي، د قرآن کریم آیت هم د دې تایید کوي:

﴿فَازْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ﴾ (۲).

ژباړه:

پس منظر اوسه ای محمده! دوی ته په هغه ورځ چې راشي دا اسمان په لوګي ښکاره سره.

مطلب دا دی چې آسمان به یو داسې ښکاره او واضح دود ښکاره کړي کوم به چې هر څوک ويني.

د دخان (دود) په باره کې وارد احادیث

❖ حضرت خذیفة رضی الله عنه بیان کوي چې یو ځل نبي کریم صلی الله علیه و آله زمونږ خوا ته تشریف راوړ کله چې مونږ په خپل مینځ کې د قیامت ذکر کاوه نو نبي کریم صلی الله علیه و آله وفرمایل: تاسو څه خبرې کوي؟ مونږ عرض وکړ: د قیامت ذکر کوو، نبي کریم صلی الله علیه و آله وفرمایل:

﴿انها لن تقوم حتی تروا قبلها عشر آیات، فذكر الدخان، والدجال..... الحديث﴾ (۳).

ژباړه:

بلا شبه هغه قیامت هیڅ کله نه قایمېږي تر څو چې تاسو له هغه څخه د مخه لس نښانې ووينی او هغه صلی الله علیه و آله دخان او دجال ذکر کړي..... الحديث.

۱- النذكرة للقرطبي: ۲۵۵.

۲- الدخان: آیه: ۸۰.

۳- صحيح مسلم، الفتن واشراط الساعة، حديث: ۲۹۰۱.

﴿بادروا بالاعمال سماء، طلوع الشمس من مغربها، والدخان، والدجال،
والدابة، او خاصة احدكم او امر العامة﴾ (۱).

ژباړه:

د شپږو شيانو له واقع كيدو مخته مخته د نيكو اعمالو په كولو كې تلوار
وكړي، د لمر له مغرب څخه راختل، يا د دود ظاهریدل، يا د دجال
ظاهريدل، يا خروج د دابه، يا تاسو ته په كوم خاص وخت كې د مرگ راتلل،
يا د ټولو لپاره واقع كيدونكې معامله (د قيامت قايميدل).

✽ حضرت عبد الله بن ابى مليكه وايي:

يوه ورځ زه حضرت ابن عباس رضي الله عنه ته ورغلم نو هغه وويل: ما ټوله شپه
خوب ونكړ تر دې چې صبا شو، ما وويل: ولې؟ هغه وويل: خلکو وويل چې
لكۍ دار ستورى را ختلى، ما ته ويره پيدا شوه چې دود نه وي را پورته
شوى، د همدې خيال له امله مې ټوله شپه خوب ونكړ.
په دې اثر كې اشاره ديته ده چې حضرت ابن عباس رضي الله عنه له دخان څخه له
دې امله وورید چې هغه د قيامت له نښانو څخه دى.

۱- صحيح مسلم. الفتن واشراط الساعة. حديث: ۲۹۴۷.

خروج دابه

(د عجيب الخلق خناور را وتل)

په اخره زمانه کې به د فساد خپریدو، د بدو کارونو د ښکاره کیدو او د خلکو له هغوی سره د عادي کیدو له امله به ښه او بد خلک گډه وې شي تر دې چې د مؤمن، منافق، مسلمان او کافر پیژندل به مشکل شي، په دې حالت کې به الله تعالی یو خناور ظاهر کړي.

❁ دابه څه شی دی؟

❁ هغه چیرته او کله ظاهرېږي؟

❁ د هغې په ذمه به څه کار وي؟

د دابه ذکر په قران مجید کې

الله تعالی ﷻ فرمایي: ﴿وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ﴾ (١).

ژباړه: او کله چې واقع ثابت شي خبر د عذاب په دغو بني آدمانو او نړدې شي قیامت په دوی نو را وبه باسو مونږ دوی ته یوه دابه (ژوندی خوځیدونکې تلونکې) له زمکې چې خبرې کوي دغه (دابه) له دوی سره چې بیشکه دا خلک وو چې په دلائلو (د قدرت، الوهیت) زموږ به یې یقین نه کاوه.

د (تُكَلِّمُهُمْ) یوه معنا دا هم بیان شوې چې هغه به دوی ته مخاطب شي او دویمه معنا یې دا ده چې هغه به دوی زخمي کړي، سعید بن جبیر، عاصم

جحدري او ابو رجاء عطاردی رحمۃ اللہ علیہ د قرئت (تکلیفهم) معنا ده تجربه هم، یعنې هغه به دوی زخمي کړي، د دې دابه او صافو په باره کې کوم صحیح حدیث ثابت نه دی، علامه ماوردي او ثعلبي د دې د اوصافو په باره کې داسې عجیبه او غریبې خبرې کړې د کومو لپاره چې هیڅ دلیل نشته، هغه دا چې د هغې سر د غوايي د سر په څیر دی او د هغه غوړ د فیل د غوړ په څیر دی وغیره.

لیکن مونږ چې د هغې کوم صفات پیژنو هغه دا دي

- ❁ هغه په حقیقت کې یو ځناور دی
- ❁ هغه به له خلکو سره خبرې کوي
- ❁ هغه به له زمکې راووزي

هغه به له کوم ځای څخه راووزي؟

د هغې د راوتلو د ځای په باره کې کوم صحیح حدیث ثابت نه دی. مونږ په دې خبره ایمان لرو چې هغه به په داسې طریقې راووزي څنگه چې الله تعالی خبر ورکړی، لیکن مونږ په دې نه پوهیږو چې هغه به له کوم ځای څخه راووزي.

دابه به څه کوي؟

دا ځناور به خلکو ته وایي: خلک د الله تعالی په آیتونو ایمان نه راوړي. دا خبره د خدای تعالی په دې فرمان کې بیان شوې **﴿وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ﴾** (۱).

ژباړه: او کله چې واقع ثابت شي خبر د عذاب په دغو بني آدمانو او نږدې شي قیامت په دوی نو را وبه باسو مونږ دوی ته یوه دابه (ژوندی خوځېدونکې

تلونکې، له زمکې چې خبرې کوي دغه (دابه) له دوی سره چې بیشکه دا خلک وو چې په دلائلو (د قدرت، الوهیت) زموږ به یې یقین نه کاوه.

هغه به خلک په اور سره داغي

له حضرت ابو امامه رضی الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ فرمایلي: هغه ځناور به راووزي او د خلکو پوزو ته به داغ ورکوي، بیا به هغه له تاسو ټولو سره پیدا کړي تر دې چې یو سړی به اوښ واخلي او څوک به له هغه څخه پوښتنه وکړي دا اوښ تا له چا څخه واخیست؟ هغه به ووايي: له یوه داسې سړي څخه د کوم پوزې ته چې په اور سره داغ ورکړی شوی وو (۱).
 * د هغې د داغلو کیفیت به څه وي او دا صورت حال به تر څه وخته پورې جاري وي؟

* آیا په راتلونکو نسلونو کې به هم د دې ښه باقی پاتې وي؟
 * کله چې دابه خلک داغي نو حق به د باطل په مقابله کې واضح شي او مؤمن به له کافر څخه ممتاز شي، له دې وروسته به څه کيږي؟
 خلک به تر یو څه مودې پورې په همدې حال کې اوسي، څه موده وروسته به خلک یوه بل ته داسې نعرې وهي: ای مؤمن، یا ای کافر کله چې الله تعالی د قیامت قایمول وغواړي نو یوه پاکه هوا به راوليږي کومه به چې د مؤمنانو روحونه قبض کړي، ځکه چې قیامت یواځې په شریرو خلکو قایميږي.

له حضرت عبد الله بن عمر رضی الله عنهما څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ فرمایلي: دجال به زما په امت کې ظاهر شي او د څلویښتو موده به پوره کړي، زه نه پوهیږم چې دا څلویښت ورځې دي، څلویښت میاشتې دي او که څلویښت کلونه دي، بیا به الله تعالی حضرت عیسی ﷺ را ولیږي، د هغه شکل به له عروه بن مسعود ثقفی رضی الله عنه سره ورته والی لري، حضرت عیسی

ﷺ به د جال ووژني، بيا به خلک اوه کاله داسې تير کړي چې د دوو کسانو په مينځ کې به هيڅ رنگه د بنموني نه وي، بيا به الله تعالی د شام له لوري تازه هوا را وليږي کومه به چې د هر هغه سړي روح قبض کړي د کوم په زړه کې چې د زړې برابر ايمان يا خير موجود وي، که په تاسو کې يو څوک په غره کې کوم غار ته هم داخل شي نو دا هوا به هغه ته ورسېږي او روح به يې قبض کړي، له دې وروسته به په زمکه کې يواځې هغه خلک اوسېږي کوم به چې د شر په خپرولو کې د مرغیو په څير تيز وي، هغوی به نه نيکي پيژني نه بدې، هغوی ته به شيطان د انسان په شکل کې راشي او ورته وبه وايي آيا تاسو زما خبره نه مني؟ هغوی به ورته ووايي: ته څه وايي. شيطان به هغوی ته د بتانو لور ته د دعوت خبره وکړي، هغوی به د شيطان خبره ومني، له هغوی سره به د رزق پراخي وي، زندگي به په ډيرو مزو کې تيره وي، چې يو ناڅاپه به شپېلۍ پوکړل شي، چا ته هم چې دا آواز ورسېږي، هغه به غاړه يوې خوا ته کوي او د آواز د اوریدو کوشش به کوي، هغه به په اوریدو سره بې هوش شي او را وبه غورځيږي او نور خلک به هم بې هوشه شي^(۱).

له حضرت ابو هريرة رضي الله عنه څخه په روايت شوي يوه بل حديث کې دي چې رسول الله ﷺ فرمايلي: ﴿ان الله يبعث ريحا من اليمن الين من الحرير، فلا تدع احد في قلبه مثقال حبة، او قال مثقال ذرة، من ايمان الا قبضته﴾^(۲). ژباړه: الله تعالی به د يمن له لوري يوه هوا را وليږي کومه به چې له ورېنمو هم نرمه وي، د چا په زړه کې چې د دانې برابر، يا نبی کریم ﷺ وويل د يوې ذرې برابر ايمان وي، دا به د هغه روح قبض کړي. د دې هوا له چلیدو وروسته به نيک خلک ختم شي، په زمکه به يواځې شرير خلک اوسېږي او په هغوی به قيامت قايم شي.

۱- صحيح مسلم، الفتن و اشراط الساعة، حديث: ۲۹۴۰.

۲- صحيح مسلم، الايمان، حديث: ۱۱۷.

له مغرب څخه د لمر راختل

خلک به یو سهار د مشرق له لوري د لمر راختلو ته انتظار کوي، کله چې الله تعالی لمر پیدا کړی نو هغه تل (همیشه) د مشرق له لوري را پورته کیږي، مگر په دې ورځ به یو ناڅاپه لمر د مغرب له لوري را پورته شي او چې کله داسې وشي نو د توبې دروازه به بنده کړی شي.

د لمر له مغرب څخه د راختو ذکر په قران کې

﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ﴾ (١).

ژباړه: نه کوي انتظار دوی د هیڅ شي مگر د دې چې راشي دوی ته ملائکې (فرېښتې) د مرګ یا د عذاب، یا راشي عذاب د رب ستا یا راشي ځینې دلائل د قدرت د رب ستا (چې علامې د قیامت دي) په هغه ورځ کې چې راشي ځینې دلائل (د قدرت) د رب ستا نه به رسوي فایده (نفع) هیڅ نفس ته ایمان راوړل د ده چې نه وي دا نفس چې ایمان یې راوړی وي پخوا له دې نه؛ یا نه وي چې کسب یې کړی وي په ایمان خپل کې څه خیر

(نيکي) : ووايه اې محمده ! دوی ته چې انتظار کوی تاسې بیشکه مونږ هم انتظار کونکي یو.

د لمر له مغرب څخه د راخټو په باره کې احادیث

له حضرت ابو هريرة رضی اللہ عنہ څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

﴿ثَلَاثٌ إِذَا خَرَجْنَا لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُكْسَبَ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا طُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا وَالِدَجَالُ وَدَابَّةُ الْأَرْضِ﴾ (۱).

ژباړه : کله چې درې نښانې ښکاره شي نو هيڅ هغه کس ته د هغه ايمان فايده نه رسوي کوم چې له پخوا څخه ايمان نه وي راوړی يا يې په خپل ايمان کې کوم د خير کار نه وي کړی، (۱) د لمر له مغرب څخه راخټل (۲)، د دجال ظاهریدل (۳) له زمکې د يوه ځناور راوتل.

په دې موقع د توبې د دروازې په بندیدو کې حکمت دا دی چې د ايمان ډيره برخه له ايمان بالغيب سره تعلق لري، مگر کله چې لمر له مغرب څخه را پورته شي نو بيا دا ايمان بالغيب نه دی، بلکه دا د فرعون د هغه ايمان په څير دی کله چې د هغه په غرقیدلو يقين پيدا شو نو بيا يې ايمان راوړلو.

❁ له حضرت ابو هريرة رضی اللہ عنہ څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

تر هغه وخته قیامت نه قايمیږي تر څو چې لمر له مغرب څخه را پورته نشي، کله چې هغه له مغرب څخه را پورته شي او ټول خلک يې وويني نو ټول به ايمان راوړي، مگر په دې وخت کې هيڅ هغه کس ته ايمان فايده نشي رسولای کوم چې له پخوا څخه ايمان نه وي راوړی، يا هغه په خپل ايمان کې کوم د خير کار نه وي کړی، قیامت به په هغه حال کې قايم شي چې دوو سړيو خپلې جامې غوړولې وي، هغوی به خريد او فروخت نه وي کړي او نه به يې خپلې جامې راټولې کړې وي چې قیامت به برپا شي، يوه

سړي به له خپل ځناور څخه شیدې را لوشلې وي او هغه به یې استعمال کړې نه وي چې قیامت به راشي، یوه سړي به خپل حوض ډک کړی وي، هغه به په دې کې خپلو ځناورانو ته اوبه ور نکړي چې قیامت به راشي او یوه سړي به د ډوډۍ گوله د خولې لور ته پورته کړې وي، هغه به ونه خوري چې قیامت به راشي^(۱).

❁ له حضرت ابو ذر رضی الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ فرمایلي آيا تاسو پوهیږئ چې دا لمر به چیرته ځي؟ هغوی وویل: الله تعالی او د هغه رسول ﷺ ته ډیر علم دی، نبي کریم ﷺ وفرمایل: دا لمر ځي تر دې چې د عرش لاندې خپل ځای ته ورسېږي، بیا دی په سجده پریوځي او په همدې حال کې وي چې ورته وویل شي: پورته شه! له کوم ځای څخه چې ته راغلی یې هلته بیرته ولاړ شه، هغه بیرته ولاړ شي او د خپل معمول مطابق طلوع کوي، بیا د ورځې او شپې په تلو تلو کې د عرش لاندې خپل ځای ته ورسېږي او د سجده په حالت کې پریوځي، دی په همدې حالت کې وي چې ورته وویل شي: پورته شه او له کوم ځای څخه چې ته راغلی یې هلته بیرته ولاړ شه، هغه ولاړ شي او د خپل معمول مطابق طلوع کوي، یوه ورځ به هغه ولاړ شي، خلک به په ده کې هیڅ نوی شی وو نه ویني تر دې چې هغه به د عرش لاندې خپل ځای ته ورسېږي او هغه ته به وویل شي: پورته شه نن له مغرب څخه طلوع وکړه، نو هغه به د صبا په وخت کې له مغرب څخه طلوع وکړي، نبي کریم ﷺ وویل: تاسو پوهیږئ دا به کله وي؟ دا په هغه وخت کې وي چې هیڅ داسې کس ته به ایمان فایده نه رسوي کوم چې له پخوا څخه ایمان نه وي راوړی، یا یې د خپل ایمان په حالت کې کوم نیک عمل نه وي کړی^(۲).

^۱- صحیح البخاري، الرقاق، حدیث: ۷۵۶.

^۲- صحیح مسلم، الايمان، حدیث: ۱۵۹.

❁ له حضرت عبد الله بن عمر رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله ﷺ فرمايلي:

﴿إِنَّ أَوَّلَ الْآيَاتِ خُرُوجًا طُلُوعَ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا وَخُرُوجَ الدَّابَّةِ عَلَى النَّاسِ ضَحَى وَأَيُّهُمَا مَا كَانَتْ قَبْلَ صَاحِبَتِهَا فَالْأُخْرَى عَلَى أَثَرِهَا قَرِيبًا﴾ (۱).
ژباړه: تر ټولو د مخه چې کومې نښانې ښکاره کېږي هغه د لمر له مغرب څخه را پورته کیدل دي او د څانښت په وخت کې د خلکو لپاره د دابه راوتل دي، کله هم چې په دوی کې کومه یوه ښکاره شي نو هغه بله فوراً له هغې وروسته ښکاره کېږي.

یو اشکال او د هغه ازاله

ځینو خلکو دا اشکال پیدا کړی چې په دې حدیث کې نبي کریم ﷺ فرمايلي چې تر ټولو د مخه چې کومې نښانې ښکاره کېږي هغه د لمر له مغرب څخه را پورته کیدل او د څانښت په وخت کې د دابه راوتل دي: او په نورو روایاتو کې د دجال ظهور او د امام مهدي ظهور د قیامت له لومړنیو نښانو څخه شمارل شوې دي، نو د دې دواړو حدیثونو په مینځ کې تطبیق څه دی؟
حافظ ابن حجر رحمته الله علیه فرمایي:

کومه خبره چې د ټولو روایتونو په رڼایي کې تر سترگو کېږي دا ده: چې هغه دوه غټې نښانې کومې چې په زمکه کې د اوسیدونکو احوال بدلوي په هغوی کې تر ټولو لومړۍ نښانه د دجال خروج دی او دا نښانه د حضرت عیسی ﷺ له وفات سره ختمیږي، هغه نښانې د کومو تعلق چې د پورته نظام له بدلیدو سره دي: په هغو کې تر ټولو لومړۍ نښانه د لمر له مغرب څخه راختل دي، د دې نښانې اختتام د قیامت په قایمیدو سره کېږي،

۱- صحیح مسلم، الفتن و اشراط الساعة، حدیث: ۲۹۴۱.

غالباً د دابه خروج به هم په همدې ورځ وي په کومه ورځ چې لمر له مغرب څخه را پورته شي.

امام مسلم رحمته الله په خپل صحيح کې د حضرت عبد الله بن عمر رضي الله عنه دا روايت بيان کړی چې رسول الله ﷺ فرمايلي:

«ان اول الايات خروجا، طلوع الشمس من مغربها، وخروج الدابة على الناس ضحى، وايهما ما كانت قبل صاحبتهما فالأخرى على أثرها قريبا» (۱).

ژباړه:

تر ټولو د مخه چې کومې نښانې ظاهرېږي، هغه د لمر له مغرب څخه راختل او د ځانښت په وخت کې د خلکو لپاره د دابه راوتل دي، په دوی کې چې کومه هم مخکې ښکاره شي نو دويمه فوراً له هغې وروسته ښکاره کېږي.

د قيامت له نښانو مخکې مخکې د نیکو اعمالو کولو حکم

له حضرت ابو هريرة رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله ﷺ فرمايلي:

«بادروا بالأعمال ستا الدجال والدخان ودابة الأرض وطلوع الشمس من مغربها وأمر العامة ونحویصة أحدکم» (۲).

ژباړه: د شپږو شيانو له واقع کیدو مخکې مخکې د نیکو اعمالو په کولو کې تلوار وکړئ (۱)، د لمر له مغرب څخه را پورته کیدل (۲)، د دود ظاهریدل (۳)، یا د دجال ظاهریدل (۴)، یا تاسو ته په کوم خاص وخت کې د مرګ راتلل (۵)، خروج دابه (۶)، یا د ستاسو ټولو لپاره واقع کیدونکې معامله (د قيامت قایمیدل).

۱- فتح الباري شرح صحيح البخاري، الرقاق، حديث: ۲۵۰۲، ۱۱/ ۴۲۹.

۲- صحيح مسلم، الفتن و اشراط الساعة، حديث: ۲۹۴۷.

يوه ورځ به ورته وويل شي ! پورته شه نن له مغرب څخه طلوع وكړه

اور

کوم به چې خلک د میدان حشر لوري ته بیایي

د قیامت تر ټولو اخيري نښانه داده چې د یمن له لوري به یو اور راووزي
کوم به چې خلک ارض محشر (شام) لوري ته ور وړي او دوی به هلمته سره
جمع کوي

❁ دا اور به څنګه وي؟

❁ دا به څنګه راووزي؟

❁ له کوم ځای څخه به راووزي؟

❁ او له هغه وروسته به څه واقعات وي؟

د دغه اور په باره کې وارد احادیث

له حضرت خدیفه بن اسید غفاري رضی الله عنه څخه روایت دی چې یو ځل نبي
کریم صلی الله علیه و آله زموږ خوا ته تشریف راوړ کله چې موږ د قیامت ذکر کاوه،
نبي کریم صلی الله علیه و آله وویل: تا سو د کوم شي ذکر کوی؟ موږ عرض وکړ: موږ د
قیامت ذکر کاوه، نبي کریم صلی الله علیه و آله وویل:

﴿إِنَّمَا لَنْ تَقُومَ حَتَّى تَرَوْنَ فِيهَا عَشْرَ آيَاتٍ فَذَكَرَ الْمَدْحَانَ وَالْمَدْحَالُ وَالْمَالِيَةُ
وَطُلُوعَ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا وَنُزُولَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
وَبَأْجُوحَ وَمَأْجُوحَ وَثَلَاثَةَ خُسُوفَ بِالْمَشْرِقِ وَخُسُوفَ بِالْمَغْرِبِ وَخُسُوفَ
بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ وَآخِرَ ذَلِكَ نَارٌ تَخْرُجُ مِنَ الْيَمِينِ تَطْرُدُ النَّاسَ إِلَى مَحْشَرِهِمْ﴾ (۱).

۱- صحیح مسلم، الفتن و اشراط الساعة، حدیث: ۲۹۰۱

ژباړه: بلا شبه قیامت نه قایمېږي تر څو چې تاسو له هغه څخه د مخه لس نښانې ووينئ، نبي کریم ﷺ ذکر کړی (۱)، دود (۲)، دجال (۳)، خروج دابه (۴)، د لمر له مغرب څخه را پورته کیدل (۵)، د حضرت عیسیٰ ﷺ نزول (۶)، د یاجوج ماجوج خروج (۷)، درې ځایه د زمکې چاودلو واقعات، یعنې په مشرق کې د زمکې چاودل، په مغرب کې د زمکې چاودل او په جزیره العرب کې د زمکې چاودل، له ټولو په اخیر کې چې کومه نښانه ظاهريږي هغه د یمن له لوري راوتونکی اور دی کوم به چې خلک د میدان محشر لوري ته بیا یې.

او په یوه بل روایت کې داسې دي:

﴿نار تخرج من قعره عدن ترحل الناس﴾ (۱).

ژباړه: یو اور به د عدن له لیرې علاقې څخه را ووزي کوم به چې خلک روان کړي.

له حضرت عبد الله بن عمر ؓ څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ فرمایلي:

﴿ستخرج نار قبل يوم القيامة من بحر حضرموت أو من حضرموت تحشر الناس قالوا فبم تأمرنا يا رسول الله قال عليكم بالشام﴾ (۲).

ژباړه:

د قیامت له ورځې د مخه به له بحیره حضرموت څخه یا له حضرموت څخه یو اور راووزي کوم به چې خلک پورته کړي، صحابه کرامو رضی الله عنهم عرض وکړ: په دې حالاتو کې ته مونږ ته د کومې خبرې حکم کوې؟ رسول الله ﷺ ورته وویل: تاسو په شام کې اوسیدل غوره کړی.

له حضرت انس ؓ څخه روایت دی چې عبد الله بن سلام ؓ چې کله د نبي کریم ﷺ مدینې ته په تشریف راوړو خبر شو نو هغه د نبي کریم ﷺ په

۱- صحیح مسلم، الفتن و اشراط الساعة، حدیث: ۲۹۰۱.

۲- مسند احمد: ۵۳/۲، وهو حدیث صحیح

خدمت کې حاضر شو او عرض یې وکړ: زه له تا څخه د دریو شیانو په باره کې پوښتنه کول غواړم! په کومو چې له نبي پرته بل څوک نه پوهیږي: د قیامت لومړی نښانه څه ده؟ د جنتیانو تر ټولو لومړی خوراک څه دی؟ د دې سبب څه دی چې ماشوم له پلار یا له مور سره مشابهه کیږي؟ رسول الله ﷺ وفرمایل: اوس ما ته جبریل ﷺ د دې شیانو په باره کې وویل! عبد الله بن سلام ﷺ وویل: دا فرېسته د یهودو د ښمنه ده (۱) نبي کریم ﷺ وفرمایل: د قیامت لومړی نښانه یو اور دی کوم به چې خلک له مشرق څخه د مغرب لوري ته بیایي، د جنتیانو لومړی خوراک د ماهي د ځیگر څنډه ده، تر کومه ځایه چې د ماشوم د مشابهت خبره ده نو کله چې سړی او ښځه کور والی کوي او د سړي اوبه د ښځې په اوبو باندې سبقت وکړي نو ماشوم پلار ته ورته کیږي او که د ښځې اوبه د سړي په اوبو سبقت وکړي نو ماشوم مور ته ورته کیږي، عبد الله بن سلام ﷺ وویل: زه گواهي ورکوم چې ته د الله رسول یې.

یو اشکال او د هغه ازاله

حضرت عبد الله بن عمر ؓ بیان کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلي: ﴿إِنَّ أَوَّلَ الْآيَاتِ خُرُوجًا طُلُوعَ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، وَخُرُوجَ الدَّابَّةِ عَلَى النَّاسِ ضَحَى، فَأَيُّهُمَا خَرَجَتْ قَبْلَ الْآخَرَىٰ فَلَا أُخْرَىٰ مِنْهَا قَرِيبٌ﴾ (۲).

۱- یو ځل یهودو رسول الله ﷺ ته وویل: هر نبي ته یوه فرېسته له اسمان څخه خبرې راوړي، مونږ ته ووايه تا ته څوک راځي؟ رسول الله ﷺ وویل: جبریل. هغوی وویل: هغه جبریل کوم چې عذاب او جنگونه له ځان سره راوړي، هغه خوزمونږ د ښمنه ده، که چیرته تا میکائیل ویلی وای نو دا به ښه وای، ځکه چې هغه رحمت، نباتات او باران له ځان سره راوړي، په دې موقع الله تعالی دا آیت کریمه نازل کړ (قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ۙ ۹۷ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ).

۲- صحیح مسلم، الفتن و اشراط الساعة، حدیث: ۲۹۴۱.

ژباړه : تر ټولو د مخه چې کومه نښانه ښکاره کېږي، هغه د لمر له مغرب څخه را پورته کېدل او د څانګه په وخت کې د خلکو لپاره د دابه را وتل دي، په دوی کې چې هره یوه اول ظاهره شي نو هغه بله هم دېته نږدې ظاهرېږي.

د قیامت د نښانو په سلسله کې چې کوم ترتیب مخکې تیر شو د هغه له دې حدیث سره موافقت څنګه دی؟

له دې حدیث څخه مراد د قیام قیامت نښانې دي او د دې تایید د بخاري د یوه روایت په دې الفاظو سره هم کېږي (ما اول امر الساعة) یعنې قیام قیامت څنګه دی؟

تنبیه

دا او: کوم به چې خلک د محشر لوري ته را پورته کړي له هغه اور څخه جلا دی د کوم په باره کې چې ویل شوي چې هغه به د حجاز په زمکه ظاهر شي کوم به چې د بصره د اوسنانو غاړې روښانه کړي، هغه اور په اومه هجري صدۍ کې ظاهر شوی او هغه د قیامت له وړو نښانو څخه دی.

اور به خلک څنګه را پورته کړي

له حضرت ابو هریره رضی الله عنه څخه روایت دی:

خلک به د میدان حشر لور ته په دریو طریقو سره راځي، یو شمیر به په خوف سره راځي، یو شمیر به په یوه اوبښ دوه دوه، دری دری، څلور څلور یا لس لس راځي، پاتې خلک به اور پورته کړي، چیرته چې دوی قیلوله کوي اور به هم هلته له دوی سره درېږي او چیرته چې دوی شپه تیروي اور به هم هلته شپه تیروي، چیرته چې دوی صبا کوي اور به هم هلته صبا کوي او چیرته چې ماښام کوي اور به هم هلته ماښام کوي (۱).

مطلب دا دی چې د دې اور مقصد به د خلکو سوځل نه وي بلکه مقصد به یې محض په شام کې د ارض محشر لوري ته د هغوی بیول وي، کله چې خلک ستړي شي، د قیلولي یا خوب لپاره ودریږي نو اور به هم ور سره درېږي، لیکن کله چې له قیلولي څخه را بیدار شي نو اور به هغوی مخ پر وړاندې روانه وي تر دې چې هغوی شام ته ورسوي.

له حضرت ابوذر رضی الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ فرمایلي: خلک به د قیامت په ورځ د دریو ډلو په شکل کې را پورته شي، یوې ډلې به پر امید جامې اغوستې او په سپرلیو به سپاره وي، دویمه ډله به داسې وي کومه به چې کله روانېږي او کله به درېږي او دریمه ډله به داسې وي د کومو مخته به چې فرښتې روانې وي، په هغوی کې به یو ویونکی ووايي: هغه دوه ډلې خو مونږ معلومې کړې، لیکن دا ډله څوک دي کوم چې کله ځي او کله درېږي؟ نو ښي کریم ﷺ وفرمایي: الله تعالی به په سپرلیو داسې آفت را نازل کړي چې هیڅ سپرلی به باقي پاته نشي تر دې که یوه سړي ته د کوم به چې یو ښایسته باغ وي، یو د کجاوې واله په عمر رسیدلی اونس ورکړی شي نو هغه به په هغه سپور نشي ^(۱).

خاتمه

زه د الله تعالی حمد او ثناء بیانم چې زه یې د دې کتاب د تکمیل لپاره په اسانتیا او اعانت سره سرفراز کړم، زه د الله تعالی په حضور کې لاس په دعا یم چې هغه دا کتاب نافع وگرځوي او د دې کتاب په باره کې زما نیت یواځې د خپل ذات لپاره خالص کړي.

زما کوشش دی چې زه د قیامت نښانې په نوي اسلوب کې وړاندې کړم تر څو گران قدرمند لوستونکي ترینه گټه واخلي، امید ده چې زما تمنا پوره شوې وي.

د دې کتاب د لوستونکو لپاره دا ډیره ښکلی خبره ده چې د دې کتاب له مطالعه کولو وروسته خپلې رایې یا ملاحظات یا خپله نقطه نظر ولیکي او ما ته یې د اې میل په ادرس یا د SMS په ذریعه را ولیږي، زه به د هغوی ډیر ممنون او په غائبانه ډول لاس په دعا یم.

زه له الله تعالی ﷻ څخه غواړم چې مونږ ټولو ته توفیق راکړي - آمین!

دکتور محمد بن عبد الرحمن العریفي

استاذ عقیده و معاصر ادیان و مذاهب شاه سعود یونیورسټي، ریاض
رکن سپریم کمیټی برای سلامي ذرائع ابلاغ